Δημοσια Κεντρικη Βιβλιοθηκη Βεροιας

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΟΛΙΤ. & ΕΚΚΛΗΣ.
ΚΕΝΤΡ. ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

Βιβλίον ἐκ τοῦ Ἁγίου Ἄθαν.
ἐκ τοῦ χωρὶς Δορμεανῆ

ΔΩΡΕΑ
Β. Γιαλλετζίδου

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Β[illegible]
Εἰσαγωγῆς: 39486
Ἡμερ. Εἰσαγωγῆς: 12-9-80
Ταξινομικὸς Ἀριθμός: 090 Ἀρμενικὸν
GRVeB 01238

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ,

ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΤΗΝ ΠΡΕΠΟΥΣΑΝ ΑΥΤΩ ΑΠΑΣΑΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ,

Ἔτι δὲ καὶ τὰ Ἑωθινὰ Εὐαγγέλια τὰ ἀναγινωσκόμενα ἐν τῷ Ὄρθρῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντιπάσχα, ἕως τῆς Ἁγίων Πάντων.

Νεωστὶ μετατυπωθεὶς, καὶ μετ' ὄσης ἐπιμελείας ἐκ πολλῶν σφαλμάτων ἐκκαθαρθείς.

ἀψοή. ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ. 1778.

Παρὰ Δημητρίῳ Θεοδοσίῳ τῷ ἐξ Γωανίνων.
CON LICENZA DE' SUPERIORI.

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Αρ. Εισ 39486

ΠΑΣΙ ΤΟΙΣ ΙΕΡΟΛΟΓΙΩΤΑΤΟΙΣ
Καὶ Χειροτονικοφιλοσαφωτάτοις
ΕΝΤΕΤΥΧΟΜΕΝΟΙΣ,
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΣ
ΣΟΤΓΔΟΤΡΗΣ
Ὁ ΤΗΣ Γωανίνων, τὸ χαίρειν.

ΤΗΝ τῶ Παντοκρατορείω θεοφόρον καὶ ἱερολόγον Βίβλον νεως μεταστυπωθεῖσαν, καὶ μετὰ μείζονος, ἢ ὡς ἰῶ, ἐπιμελείας διορθωθεῖσαν, τῆ ὑμετέρα νῦν σωτηρίω γνώσει καὶ ἀναγνώσει, ἐλλογιμοί τε καὶ θεοσεβέσατοι Ἀναγνῶται. Ἥτις, ὁ Καισάρων ἔργα, οὐ πράξεις Αὐγούστων, ὅτ' ἆθλα Θεμιστοκλέων, ἀλλὰ τρόπαια τῶ νικητῶ καὶ Τροπαιοφόρου, τῶ Οὐρανῶ τε καὶ γῆς ἰσχυροπαντανάκτος, εὐδοξάτε καὶ ὑπερθαύμαστα πεπλεκτ, ἅπερ ἀνώρθωσέτε καὶ ἐώρθωσεν αὐτὸς ὁ ἅγιος ἁπάντων Βασιλεύς. Ἀναγινώσκειν οὖν αὐτὴν ὡς Ἱερὰν κατοκνεῖτε, ἅγιον αὐτέρων καταφρονοῦντες. Ὁ Μακεδονίας μὲν, καὶ πα-

σης τῆς Οἰκουμένης πολλυθρύλητος καὶ πολυύμνητος Αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος, τὴν Ὁμηρικὴν Ἰλιάδα ἣν πολλάκις ἐπιλεγόμενος, ὡς τὰς Ἡρωϊκὰς ἀνδραγαθίας τοῦ δυσμαχήτου Ἀχιλλέως περιέχουσαν. Τιμᾶς δὲ πλεονάκις ποιεῖν τὴν ἀναγνωσιν μὴ ῥᾳθυμεῖτε ταύτης τῆς μηδαμῶς μυθοπλάστου, ἀλλ' ἀληθεύσης Βίβλου, τὰς τοῦ Ἐπιρανοῦς Ἀχιλλέως ἐργασίας καὶ σωτηρίους νίκας διηγουμένης. Ταύτην τὴν Ἱερὰν Βίβλον, καθὰ καὶ ἄλλας, ὡς φιλέλλην ὁ φαιδόμενος τῇ ἐμῶν ἀναλωμάτων, τοῖς ὑμετέροις ὀξυδερκέσιν ὄμμασιν ὑποτίθημι. Λάβετε οὖν αὐτὴν, καὶ εἰ μὴ παύτῃ διόρθωτον εὕρητε, τὸν Τύπον, ἀλλ' ὁ τὸν Τυπογράφον, μὴτε τὸν Διορθωτὴν ἐπαιτιᾶσθε. Καθάπερ γὰρ Οὐρανὸν ἐκτὸς νεφελῶν ἰδεῖν χαλεπὸν, ὡσαύτως Τύπον ὀχ οἷόν τε δίχα σφαλμάτων εὑρεῖν.

Ἔῤῥωσθε οἱ Ἐντυγχάνοντες.

Α'ΡΧΗ' ΣΤ'Ν ΘΕΩ͂ Α'ΓΙ'Ω,
ΤΟΥ͂
ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑ-
ΡΙ'ΟΥ.

Α'ΡΧΟΜΕ'ΝΟΥ Α'ΠΟ' ΤΗ͂Σ Α'ΓΙ'ΑΣ ΚΑΙ' ΜΕΓΑ'ΛΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗ͂Σ ΤΟΥ͂ ΠΑ'ΣΧΑ ΠΡΩΙ',

Καὶ καταλήγοντος μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πάντων. Περιέχοντος ἀνελλιπῶς τὴν καθ' ἑκάστην ἅπασαν Ἀκολουθίαν.

Εἰ ὥραν Ὄρθρε σημαίνει· σημαίνουσι δὲ τὰ ὅλα Σήμαντρα. Ὁ δὲ Ἡγούμενος διανέμει τὰ κηρία τοῖς Ἀδελφοῖς. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐν τῷ Διακονικῷ ἀλλάσσει ἅπαν τὴν Στολὴν λαμπρὰν, καὶ ἐξερχόμενοι ἅπαντες ἐν τῷ Νάρθηκι διὰ τῶν Βορείων θυρῶν, κρατοῦντες καὶ τὰ κηρία ἡμμένα. Εἰσοδεύοντων τότε Ἱερέως καὶ τῶν Διακόνων, προπορευομένων αὐτῶν καὶ λαμπάδων μετὰ μανουαλίων. Ἐναπομείνας δὲ ἐντὸς τοῦ Ναοῦ μόνος ὁ Καντηλάπτης, ἅπτει τὰ κηρία πάντα καὶ τὰς καντήλας. Καὶ ποιήσας πυρεῖον εὖ, τίθησι τοῦτο μέσον τοῦ ναοῦ, καὶ ἕτερον ἔμπροσθεν τῆς ἁγίων Θυρῶν. Καὶ βαλὼν θυμίαμα εἰς αὐτὰ, βαλὼν δὲ καὶ εἰς τὸν Θυμιατὸν θυμίαμα ποιεῖ, ἀπαιρεῖ τοῦτον ἐντὸς τοῦ Βήματος. Ὁ δὲ Ἱερεὺς μετὰ τὸ θυμιᾶσαι ἔξωθεν τοῦ Νάρθηκος τὰς Ἁγίας Εἰκόνας, καὶ τοὺς Ἀδελφοὺς πάντας, ἵσταται ἔμπροσθεν τῆς Βασιλικῶν Πυλῶν, κεκλεισμένων ὄντων. Καὶ σταυρὸν μετὰ τοῦ Θυμιατοῦ, λέγων·

Ὅξα τῇ Ἁγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, καὶ νῦν, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἀποκρινομένων τῶν Ἀμήν,

Ἄρχεται ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως τὸ παρὸν Τροπάριον, εἰς Ἦχον πλ. α'.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Καὶ ἡμεῖς τὸ αὐτὸ ὁμοίως μετὰ μέλους. Λέγεται δὲ τοῦτο τρίτον παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ τρίτον παρ' ἡμῶν.

Εἶθ' ὅπως ὁ Ἱερεὺς λέγει τὸ ξ'. Καθ' ἕνα δὲ ξ'. καὶ ἡμεῖς τὸ αὐτὸ Τροπάριον.

ξ'. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

ξ'. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

ξ'. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

ξ'. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Δόξα. Χριστὸς ἀνέστη.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶπε ὁ Ἱερεὺς γεγωνότερον φωνῇ·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Καὶ ἀναστομιῶν τῆ Πυλῶν, εἰσοδία, προπορευομένων τῆ λαμπάδων, σωτερπομένης τότε Προεσῶτος, καὶ τῆ Ἀδελφῶν ψαλλόντων,

Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος.

Εἰσερχομένης δὲ τοῦ Ἱερέως ἐν τῷ Βήματι, ποιεῖ Σωαπτὴν μεγάλην, μεθ' ἣν ἐκφωνεῖ. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.

Καὶ ἄρχεται ὁ Προεσὼς τὸν Κανόνα.

Ποίημα Κυρίε Ἰωάννε τῦ Δαμασκηνῦ. τὰς Εἱρμὰς ἀνὰ δύο, καὶ τὰ Τροπάρια ἀς ιβ. καὶ αὖθις ἕκατον τὰς Εἱρμὰς οἱ δύο Χοροί. Ποιεῖ δὲ τὴν ἔναρξιν τῦ Κανόνος ἐξ ἄπαντος ὁ Προεσὼς, καὶ αὐτὸ τὸ δεξιὸν μέρος, ἐ καὶ ἀριστερὸν ἴσως λαγχάνει. Ἐκ γὰρ ταύτης τῆς ἡμέρας, ἡ ἀρχὴ τῦ μεσισμῦ τῆς τῶν δύο Χορῶν ἐναρξεως γίνεται ἐν τῇ ά. ᾠδῇ. Εἰς τὴν γ'. ᾠδὴν πάλιν ἰσάζουσιν οἱ Χοροὶ κτ' τὴν τάξιν αὐτῶν. ἐν ἑκάστῃ δὲ ᾠδῇ, γίνεται παρὰ τῦ Ἱερέως ἔσωθεν τῦ ἁγίου Βήματος Σωαπτὴ μικρὰ ἐν ταύτῃ τῇ ἁγίᾳ ἡμέρᾳ. ὁ δὲ Ἱερεὺς θυμιᾷ ἐς τὴν ἔναρξιν τῦ Κανόνος, κτ' τὴν τάξιν. ὁ Κανών.

Ὠδὴ ά. ἦχ. ά. Ὁ Εἱρμός.

Ἡ Ἀναστάσεως ἡμέρᾳ, λαμπρυνθῶμεν λαοί, Πάσχα Κυρίε Πάσχα. ἐκ γὰρ θανάτυ πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς Οὐρανὸν, Χριστὸς ὁ Θεὸς, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ᾄδοντας.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὀψώμεθα, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς Ἀναστάσεως, Χριστὸν ἐξαστράπτοντα, καὶ χαίρετε φάσκοντα, τραπῶς ἀκουσώμεθα, ἐπινίκιον ᾄδοντες.

Οἱ Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφρανέσθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιάσθω, ἑορταζέτω δὲ Κόσμος, ὁρατός τε ἅπας καὶ ἀόρατος. Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται, εὐφροσυνη αἰωνίᾳ.

Καταβασία. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Σωαπτὴ μικρὰ παρὰ τῦ Ἱερέως ἔσωθεν τῦ ἁγίου Βήματος, καθὼς ἔφημεν, καὶ Ἐκφώνησις. Ὅτι σὸν τὸ κράτος.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Εὖπε πόμα πίωμεν καινὸν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνυ τερατουργάμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν, ἐκ τάφυ ὁμβρήσαντος Χριστῦ, ἐν ᾧ στερεώμεθα.

Γῆν πᾶσα πεπλήρωται φωτὸς ἀνέσπερον, οὐρανός τε καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια, ἑορταζέτω γοῦν πᾶσα Κτίσις, τὴν Ἔγερσιν Χριστῦ, ἐν ᾗ ἐγήγερται.

Θὲς σωεσταυρώμενοι Χριστὲ συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι· σωεσαυρώμενοι χθὲς, αὐτός με σύνδοξασον Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ συ.

Καταβασία. Εὖπε πόμα πίωμεν.

Μετὰ τὴν Σωαπτὴν, Ἐκφώνησις. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἡ Τακοὴ, ἦχ.

Προλαβόσαι ὄρθρου οἱ περὶ Μαριὰμ, καὶ εὑρόσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τῦ Μνήματος, ἤκουσαν ἐκ τῦ Ἀγγέλυ· τὸν ἐν φωτὶ αἰδίῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν, τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐνταφια σπάργανα, δράμετε καὶ τῷ Κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον. ὅτι ὑπάρχει Θεὸς Υἱὸς, τῦ σῴζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ Ἀναγνωσις ἐκ τῦ Θεολόγυ.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ Θεσπέσιος Ἀββακὰμ, σὺν ἡμῖν παραδείκνυτω φαεσφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα· σήμερον σωτηρία τῷ Κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς Παντοδύναμος.

Ἔρρωσαν μὲν ὡς διανοῖξαν, τὴν πανδόυσαν νηδὺν, πέφηνε Χριστός· ὡς βροτὸς δὲ ἀμνὸς προσηγόρευται ἄμωμος δὲ ὡς ἄγγελος, κηλίδος, τὸ ἡμέτερον Πάσχα· καὶ ὡς Θεὸς ἀληθῶς τελεῖται λέλεκται.

Ὁ εὐσεβέστατος ἀμνὸς, ὁ δίλογώτατος ἡμῖν, στέφανος Χριστὸς ἐκουσίως, ὑπὲρ πάντων πέφυτε Πάσχα τὸ καθαρτήριον· καὶ αὖθις ἐκ τῦ πάθους ὡραῖος, δικαιοσύνης ἡμῖν ἔλαμψον Ἥλιος.

Ὁ Θεοπάτωρ μὲν Δαβὶδ, πρὸ τῆς σκηνῆς κιβωτὸς, ἤλατο σκιρτῶν· ὁ δὲ τῦ Θεῦ ὁ ἅγιος, τὴν τῦ συμβόλων ἔκβασιν, ὁρῶντες εὐφραινθῶμεν εὐθέως, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς Παντοδύναμος.

Καταβασία. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ἐκφώνησις. Ὅτι ἁγαθός.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Καὶ τὸν ἱερὸν ἐλεεῖ, καὶ τὸν πρῶτον θεραπεύει· κἀκείνῳ δίδωσι, καὶ τούτῳ χαρίζεται· καὶ πάντα δέχεται, καὶ τὴν γνώμην ἀποδέχεται, καὶ τὴν πρᾶξιν τιμᾷ, καὶ τὴν πρόθεσιν ἐπαινεῖ. Οὐκοῦν εἰσέλθετε πάντες εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καὶ πρῶτοι καὶ δεύτεροι τὸν μισθὸν ἀπολαύετε. Πλούσιοι καὶ πένητες, μετ' ἀλλήλων χορεύσατε. Ἐγκρατεῖς καὶ ῥᾳθυμοι, τὴν ἡμέραν τιμήσατε. Νηστεύσαντες καὶ μὴ νηστεύσαντες, εὐφραίνθητε σήμερον. Ἡ τράπεζα γέμει, τρυφήσατε πάντες. Ὁ μόσχος πολύς, μηδεὶς ἀπέλθῃ πεινῶν. Πάντες ἀπολαύσατε τοῦ συμποσίου τῆς Πίστεως. Πάντες ἀπολαύσατε τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος. Μηδεὶς θρηνείτω πενίαν· ἐφάνη γὰρ ἡ κοινὴ Βασιλεία. Μηδεὶς ὀδυρέσθω πταίσματα· συγγνώμη γὰρ ἐκ τοῦ Τάφου ἀνέτειλε. Μηδεὶς φοβείσθω θάνατον· ἠλευθέρωσε γὰρ ἡμᾶς τοῦ Σωτῆρος ὁ θάνατος. Ἔσβεσεν αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ κατεχόμενος· ἐσκύλευσε τὸν Ἅιδην ὁ καταβὰς εἰς τὸν Ἅιδην. Ἐπίκρανεν αὐτὸν, γευσάμενον τῆς σαρκὸς αὐτοῦ. καὶ τοῦτο προλαβὼν Ἡσαΐας, ἐβόησεν· ὁ Ἅιδης φησὶν ἐπικραίνθη, συναντήσας σοι κάτω. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ κατηργήθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεπαίχθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεκρώθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ καθῃρέθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐδεσμεύθη. Ἔλαβε σῶμα, καὶ θεοῦ περιέτυχε. Ἔλαβε γῆν, καὶ συνήντησε Οὐρανῷ. Ἔλαβεν ὅπερ ἔβλεπε, καὶ ἔπεσεν ὅθεν οὐκ ἔβλεπε. Πῦ σου θάνατε τὸ κέντρον; Πῦ σου Ἅιδη τὸ νῖκος; Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ σὺ καταβέβλησαι. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ πεπτώκασι δαίμονες. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ χαίρουσιν ἄγγελοι. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ ζωὴ πολιτεύεται. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ νεκρὸς οὐδεὶς ἐπὶ μνήματος. Χριστὸς γὰρ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰς τὸν Τροπάριον τοῦ Ἁγίου, ἦχος πλ.

Ὁ τοῦ σώματός σου καθάπερ πυρσός.

Ἐκτενὴς παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ Ἀπόλυσις. Λιτὴ δὲ οὐ ποιεῖται τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἡ τύχῃ τῇ Ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Κεφ. μδ'. Ἐκ τοῦ Τυπικοῦ.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἡ τύχῃ ὁ Εὐαγγελισμὸς τῇ Ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, Ἐσπέρας ἐν τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ξ'. ί. καὶ ψάλλομεν τὰ ξ'. Ἀναστάσιμα τρία, ἦχος ά. καὶ τοῦ μεγάλου Σαββάτου τὰ γ'. ἦχος πλ. Σήμερον ὁ ᾅδης σὺν βοᾷ. καὶ τῆς Ἑορτῆς Ἰδιόμ. τοὺς δ'. δ'. Δόξα, ἦχος π. β'. Τῷ σήμερον μυστικῶς ὁ μέγας Μωσῆς καὶ νῦν, ἦχος ὁ αὐτός. Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον δὲ ὃ λέγεται. Ἀλλ' ἐδόθης ὁ Ἱερεύς· Σοφία, καὶ ἀναγινώσκεται τὸ πρῶτον Ἀνάγνωσμα τῆς ἡμέρας. τὸ, Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. εἶτα τὰ λ'. ἀναγνώσματα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, καὶ τὰ ἐπίλοιπα ἀναγνώσματα τοῦ Πάσχα· κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς Λειτουργίας τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Εἰς τὴν παννυχίδα τοῦ μεγάλου Σαββάτου ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς μετὰ ϡβ' εἱρμῶν εἰς ή. Καταβασία τὸν εἱρμὸν τῆς ἡμέρας, ὁμοῦ οἱ δύο χοροί. Ἀπὸ τρίτης ᾠδῆς, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς καὶ ὁ Οἶκος. εἶτα Κάθισμα τῆς ἡμέρας. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. καὶ Ἀνάγνωσις. Πάλιν χαρᾶς Εὐαγγέλια, πάλιν ἐλευθερίας μιμήματα. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον τῆς ἡμέρας. Ἐν τῇ θ'. ᾠδῇ, ἡ Τιμιωτέρα, οὐ σιχολογεῖται. μετὰ τοῦ ἀνωτέρω. Τρισάγιον. Τροπάριον· Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. ἡ Ἐκτενὴς, καὶ Ἀπόλυσις τῆς ἡμέρας. Ἐν ᾗ ὁ Ἐκκλησιάρχης διανέμει τὰ κηρία, ὁ δὲ Καντηλάπτης σημαίνει τὸ μέγα, καὶ τὸ σιδηροῦν, καὶ μετὰ τοῦ Ἀναγνῶναι ἐξερχόμεθα πάντες ἐν τῷ Νάρθηκι. Προπορεύομένου τοῦ Ἱερέως μετὰ λαμπάδων, καὶ κλεισθεισῶν τῶν Πυλῶν, Θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς ἐν τῷ Νάρθηκι ἅπαντας, ὡς ἔθος ἐστί. Εἶτα ἱστα-

ται ἔμπροσθεν τῆς Βασιλικῶν Πυλῶν, καὶ θυμιᾷ σαυροειδῶς κτ. Ἀναπολὰς ἐκ τρίτου, λέγων· Δόξα τῇ Ἁγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ ἡμῶν ἀποκρινομένων τὸ, Ἀμήν.

Ἄρχεται ὁ Ἱερεύς, Τροπάριον, ἦχος δ'. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἁγίῳ Κυρίῳ Ἰησοῦ, τῷ μόνῳ ἀναμάρτητῳ. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστὲ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, εἰ μὴ σὲ οὐκ οἴδαμεν ἄλλον· τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ, τὴν ἁγίαν Ἀνάστασιν Χριστοῦ προσκυνήσωμεν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ εἰς ὅλον τὸν κόσμον· ἀεὶ εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. Ὁμοίως καὶ οἱ Ἀδελφοὶ ψάλλουσι τὸ αὐτό. Λέγεται δὲ τρὶς παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ τρὶς παρὰ τῆς Ἀδελφῶν. Εἶτα ὁ Ἱερεύς. ϛ. ά. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ. ϛ. β'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος. ϛ. γ'. Συσήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσι. Λέγουσι δὲ οἱ Ἀδελφοὶ καθ' ἕκαστον στίχον, τὸ, Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, καὶ αὖθις ὁ Ἱερεὺς, λέγων μεγάλῃ τῇ φωνῇ· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. καὶ ἀνοιγομένων τῆς Πυλῶν, ἀσωδεῖα, προπορευομένων λαμπάδων, καὶ τοῦ Προεστῶτος σωματοφορουμένου, καὶ τῆς Ἀδελφῶν ψαλλόντων τὸ, Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. Μετὰ δὲ τὸ εἰσελθεῖν τὸν Ἱερέα εἰς τὸ Ἱερατεῖον. Δόξα, ἦχος δ'. καὶ λέγομεν· Σήμερον τῆς Σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶθ' ὅπως ἡ Σωσαπτή. καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ἄρχεται ὁ Προεστώς. Ἀναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν λαοὶ, ἦχος ά. καὶ ψάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ Πάσχα μετὰ τῆς Εἱρμῶν εἰς ή. καὶ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῆς Εἱρμῶν, εἰς ϛ'. Καταβασία τοὺς Εἱρμοὺς τῆς δύο Κανόνων ἀνὰ μέρος, οἱ δύο Χοροί.

Ἀπὸ τρίτης ᾠδῆς Κοντάκιον τοῦ Πάσχα. καὶ Ἀνάγνωσις εἰς τὸν Θεολόγον. Ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου στήσομαι.

Ἀφ' ἕκτης. Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀνάγνωσις. Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ ἡ ἀρχὴ δεξιά. Εἶτα Προκείμενον τῆς Ἑορτῆς, ἦχος δ'. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. ϛ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου, ἐκ τοῦ κτ. Λουκᾶ. Ἀναστᾶσα Μαριάμ. εἶτα τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον. ἐκ τρίτου, αὖθις τοῦ Πεντηκοστοῦ. Εἶτ' ὅπως ἡ ζ'. καὶ ἡ ή. ᾠδή. ἐν τῇ θ'. ᾠδῇ, Τιμιωτέρα σου σιχολογεῖται. Ἐξαποστειλάριον. Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητὸς, ἅπαξ, ἡ τῆς Ἑορτῆς, δίς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή. ἰσάκις ϛ'. καὶ ψάλλομεν ϛ'. Ἀναστάσιμα ά. ἦχος δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον, Προσόμοια, καὶ δοξολογοῦμεν τὸ πρῶτον μετὰ τῆς ϛ'. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. ϛ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν. Ἔπαπα. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ δὴ τὰ ϛ'. τοῦ Πάσχα μετὰ τῆς ϛ'. αὐτῶν. Δόξα, τῆς Ἑορτῆς, ἦχος πλ. Εὐφραινέσθωσαν οἱ Οὐρανοί. Καὶ νῦν, ἦχος δ'. Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει. τὸ, Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. ὁ Ἀσπασμός. ἡ Κατήχησις τοῦ Χρυσοστόμου. ἡ Ἐκτενὴς περὶ τοῦ Ἱερέως, καὶ Ἀπόλυσις. ἡ Λιτὴ δὲ οὐ γίνεται. Αἱ Ὧραι ψάλλονται ὡς εἰσὶ γεγραμμέναι ἐν τῇ Μεγάλῃ Κυριακῇ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Μετὰ δὲ τὴν Εἴσοδον, καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα τὸ πρῶτον, τὸ, Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. εἶτα, Δόξα τῆς Ἑορτῆς, ἦχος δ'. Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον. Καὶ νῦν, Εἰ καὶ ἐν Τάφῳ κατῆλθες Ἀθάνατε. Ἀντὶ δὲ τοῦ Τερσαγίου.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούϊα. Προκείμενον Ἀποστόλου. Ἀλληλούϊάριον, καὶ Εὐαγγέλιον, πρῶτον τοῦ Πάσχα, εἶτα τῆς Ἑορτῆς. Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Πάσχα.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

Περὶ τῶν Ὡρῶν τῆς Μεγάλης Κυριακῆς, καὶ τῆς ὅλης Ἑβδομάδος τῆς Διακαινησίμου.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Κυριακῆς τὸ Πάσχα, μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου, αἱ Ὧραι καὶ τὰ Ἀποστιχα ὅπου ψάλλονται. Μετὰ τῶν Εὐλογητῶν, Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. ἐκ γ'. εἶτα.

ΤΟΙ Νάσιν Χριστὸν θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. τὸν Σταυρόν σου Χριστὲ προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν Ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. δεῦτε πάντες οἱ Πιστοὶ προσκυνήσωμεν, τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἁγίαν Ἀνάστασιν. ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ Κόσμῳ. διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. Ἐκ τρίτου.

ΠΡωΐ βαθέως τὸν ὄρθρον οἱ περὶ Μαριὰμ, καὶ εὗρον τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ Μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· τὸν ἐν φωτὶ οἰκεῖον ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐνταφια σπάργανα. δράμετε καὶ τῷ Κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σῴζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Τὸ αὐτὸ ἅπαξ, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως.

ΓΕ καὶ ἐν Τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ᾅδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητὴς Χριστὲ ὁ Θεὸς, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων Ἀνάστασιν.

ΕΝ Τάφῳ σωματικῶς, ἐν ᾅδου δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεὸς, ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ Λῃστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστὲ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος. Δόξα.

ΩΣ ζωηφόρος, ὡς Παραδείσου ὡραιότερος, ὄντως καὶ πασάδος πάσης Βασιλικῆς, ἀναδέδεικται λαμπρότερος, Χριστὲ ὁ Τάφος σου, ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΠΡΟ τοῦ Ὑψίστου ἁγιασμοῦ θεῖον σκήνωμα, Χαῖρε. διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις Παναμωμε Δέσποινα.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τιμιωτέραν. καὶ λέγεται

ΞΗ. Παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Δι' ἱκεσιῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν. Καὶ πάλιν ὁμοίως τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'. καὶ τὰ λοιπά. Τελοῦνται δὲ ἡ τοιαύτη Ἀκολουθία, ἐν ταῖς Ὥραις, ἐν τοῖς Ἀποστίχοις, καὶ ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ. Ἡ δὲ τῆς Λειτουργίας Ἀκολουθία γίνεται ταχύτερον, καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον ἀ. Ἦχος β'.

ΞΗ. ἀ. Ἀναλάμψατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

ΞΗ. β'. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

ΞΗ. γ'. Εἴπατε τῷ Θεῷ, ὡς φοβεραί. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

ΞΗ. δ'. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Οἱ μὲν οἱ δύο Χοροὶ ὑψηλοτέρᾳ φωνῇ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον β'. Ἦχος β'.

ΞΗ. ἀ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς.

ΞΗ. β'. Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς.

ΞΗ. γ'. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς.

ΞΗ. δ'. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς.

Δόξα, καὶ νῦν: ἦχος δ'.

Οἱ μὲν οἱ δύο Χοροί.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον γ'. Ἦχος δ'.

ΞΗ. ἀ. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς, καὶ διασκορπισθήτωσαν. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

ΞΗ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς, ἐκλιπέτωσαν. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

ΞΗ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοί.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.
℟. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος.
Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

Καὶ γίνεται Εἴσοδος, καὶ ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος, Ἄνεχε· ἀπὸ ἕ, ὁ Ἱερεύς. Σοφία ὀρθοί.

Καὶ ἡμεῖς τὸ Εἰσοδικόν.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Καὶ ψάλλομεν τὸ Τροπάριον. Χριστὸς ἀνέστη.

Ἦχος Γ΄. Προλαβόντες τὸν ὄρθρον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ Κοντάκιον. Εἰ καὶ ἐν Ἅιδου κατῆλθες. Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος πλ. Δ΄.
Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.
℣. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ὦ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν· ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς Ἀποστόλοις, διὰ Πνεύματος Ἁγίου, οὓς ἐξελέξατο, ἀνελήφθη. οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν, ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα, ὀπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. καὶ συναυλιζόμενος, παρήγγειλεν αὐτοῖς, ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρὸς, ἣν ἠκούσατέ μου· Ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. οἱ μὲν οὖν συνελθόντες, ἐπηρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν Βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ; εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· οὐχ ὑμῶν ἐστι γνῶναι χρόνους, ἢ καιροὺς, οὓς ὁ Πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ. ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν, ἐπελθόντος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες, ἔν τε Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ Σαμαρείᾳ, καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα, ἦχος δ΄.
Σὺ Κύριε ἀναζωπυρήσεις οἰκτιρήσεις τὴν Σιών.
℣. Ὅτι ἐξ Οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος.
Τέλος. Διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

Κοινωνικόν. Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε. Ἀντὶ δὲ τοῦ Εἶπε τὸ ὄνομα Κυρίου λαλησάτω τὸ στόμα μου. Καὶ τό, Εὐλογήσω τὸν Κύριον.
Χριστὸς ἀνέστη.

Ὡσαύτως καὶ αὐτὶ τοῦ, Ὕψωσατε τὸν Θεὸν ἡμῶν.
Εἰς τὴν τράπεζαν γίνεται Παράκλησις πρὸς τοὺς Ἀδελφοὺς μεγάλη εἰς πάντα. Ἐν ᾗ ὕστερον, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ΄. Καὶ ὑψοῦται ὁ ἄρτος παρὰ τοῦ Κελλαρίτου. Λαμβάνει προσφορὰν ὁλόκληρον, καὶ τίθησιν ἐν τῷ Παναγιαρίῳ, Καὶ λαβὼν τὴν ἐξ ἔθους συγχώρησιν, λαμβάνει τὸν ἄρτον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, Καὶ ὑψοῖ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ δίσκου μικρὸν, καὶ ἐκφωνεῖ, λέγων· Χριστὸς ἀνέστη. καὶ ἡμῶν ἀνταποκρινομένων, τὸ, Ἀληθῶς ἀνέστη.
Εἶτα αὖθις ἐκεῖνος χαράττει Σταυρὸν μετὰ τοῦ ἄρτου, λέγων· Προσκυνοῦμεν σοῦ τὴν τελείαν Ἔγερσιν. καὶ ἡμεῖς τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ΄. Εἶτα τὴν Ὑπακοὴν, καὶ τὸ Κοντάκιον, καὶ ἀσπαζόμεθα τὸν ἄρτον. Ὕστερον δὲ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ΄. καὶ ὁ ℣. Οὐκ ἐσθίομεν δὲ τὸν ἄρτον, ἀλλ' αὐτὸν ὑψοῦμεν καθ' ἑκάστην, μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου, εἶτα κλῶμεν καὶ ἐσθίομεν. Οὗτος ὁ τύπος ὀφείλει γίνεσθαι ἐν τῇ τραπέζῃ, ἤγουν ἐν τῇ ὑψώσει τοῦ ἄρτου, μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου· ἔκτοτε δὲ ἐκφωνεῖται ἕως τῆς δ΄. τῆς Ἀναλήψεως αὐτὶ τοῦ, Μέγα τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος. Χριστὸς ἀνέστη. Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος. Παναγία Θεοτόκε βοήθει ἡμῖν. Καὶ τὰ ἑξῆς.

Ἀρχόμεθα δὲ ἀναγινώσκειν ἀπ' αὐτῆς δηλονότι τῆς Λαμπροφόρου ἡμέρας, τὴν Ἑρμηνείαν τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὰς Πράξεις τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἕως καὶ πεντηκοστεύσωμεν μέχρι τῆς Ἁγίων Πάντων.
Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἐὰν γένηται Ἀδελφοῦ ἐκδημῆσαι πρὸς Κύριον ἐν ταύτῃ τῇ Ἁγίᾳ Ἑβδομάδι τῆς Διακαινησίμου, ὃ ψάλλομεν ἐπ-

αὐ-

αὐτῷ τῳ σωσθισμένῳ Ἀκολουθίαν τῶν Κεκοιμημένων, ἀλλὰ πᾶσαν τῳ Ἀκολουθίαν τῳ Ἀναστασίμων. ἤγουν μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'. καὶ Ἀναστασίμων Χριστοῦ. τὸν Κανόνα τῆς Λαμπρᾶς Κυριακῆς. ὁ Ἀπόστολος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὸν Ἀποστασμόν, καὶ Ἀπόλυσις. Οὕτω παρελάβομεν ἀπὸ ἀκριβοῦς Ἱερομονάχου τῆς Ἁγίας Λαύρας τοῦ Ἄθωνος, ὡς ἐν τῷ Τυπικῷ ταύτης τῆς Λαύρας περιέχεται.

Τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ, Ἑσπέρας.

Εἰς τὸ Λυχνικὸν, ἀλλάσσει ὁ Ἱερεὺς πᾶσαν τὴν Ἱερατικὴν στολὴν αὐτοῦ. καὶ στὰς κατενώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης μετὰ τοῦ Θυμιατοῦ, σφραγίζει Σταυροειδῶς, καὶ ἐκφωνᾷ, λέγων· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νυνὶ, καὶ ἀεί. Καὶ ἡμῶν ἀποκρινομένων τὸ, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ Ἱερεὺς Χριστὸς ἀνέστη. καὶ ἡμῶν τὸ αὐτὸ ἀποκρινομένων Τροπάριον, λέγει ὁ Ἱερεὺς τὰς προρρηθείσας ξ'. καὶ ἡμεῖς καθ' ἑνὰ ἕκαστον ξ'. τὸ, Χριστὸς ἀνέστη. Δόξα, Χριστὸς ἀνέστη. Καὶ νυνὶ. Χριστὸς ἀνέστη. Καὶ πάλιν ὁ Ἱερεύς. Χριστὸς ἀνέστη. Καὶ ἡμεῖς τὸ τέλος, Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι.

Εἶτ' ὅπου Σωσάννη μεγάλη παρὰ τοῦ Διακόνου, ἢ ἐσὶν ὅ, παρὰ τοῦ Ἱερέως. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ξ'. ς'. καὶ ψάλλομεν ξ'. Ἀναστάσιμα γ'. καὶ Ἀναστολικὰ γ'. ἦχος β'.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, τὸν Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα, ἐκ Παρθένου Μαρίας, δεῦτε προσκυνήσωμεν. ἀμνὸν γὰρ ὑπομείνας, τῇ ἰδίᾳ παρεδόθη, ὡς αὐτὸς ἠθέλησε. καὶ [illegible] νεκρῶν, ἔσωσέ με τὸν πλανώμενον ἄνθρωπον. Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον προσηλώσας, τῷ Σταυρῷ ἐξήλειψε, καὶ τὸν θανάτου τὸ κράτος κατήργησε. προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν ἡμέραν Ἔγερσιν.

Τὰ Ἀρχαγγέλοις ὑμνῆσαι μὲν, Χερουβὶμ τῷ Ἀνάσασιν. αὐτὸς γὰρ Λυτρωτὴς ἐσι καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ ἐν δόξῃ φοβερᾷ καὶ κραταιᾷ [illegible] μει, πάλιν ἔρχεται, κρῖναι Κόσμον ὃν ἔπλασεν.

Ἕτερα ξ'. Ἀναστολικὰ, ἦχος β'.

Σὲ τὸν σωρωθέντα καὶ παθόντα, Ἄγγελος ἐκήρυξε Δεσπότῃ καὶ ἔλεγε ταῖς γυναιξί· δεῦτε ἴδετε, ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος. ἀνέστη γὰρ καθὼς εἶπεν ὡς Παντοδύναμος. διόσε προσκυνοῦμεν τὸν μόνον ἀθάνατον, ζωοδότα Χριστὲ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σε κατήργησας τῇ τοῦ ξύλου κατάρᾳ, ἐν τῇ Ταφῇ σε ἐνέκρωσας τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἐν δὲ τῇ Ἐγέρσασε ἐφώτισας τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. διὰ τοῦτό σε προσκυνοῦμεν· δέσποτα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὑπόμεινον.

Ἠνοίγησάν σοι Κύριε, φόβῳ πύλαι θανάτου, πυλωροὶ δὲ ᾅδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν. πύλας γὰρ χαλκᾶς συνέτριψας, καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασας, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκ σκότους, καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ τοὺς δεσμοὺς ἡμῶν διέρρηξας. Δόξα.

Τὸν σωτήριον ὕμνον ᾄδοντες, ἐκ στομάτων ἀναμέλψωμεν, δεῦτε πάντες ἐν Οἴκῳ Κυρίου προσπέσωμεν λέγοντες· ὁ ἐπὶ ξύλου σωρωθεὶς, καὶ ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς, καὶ ὢν ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς, ἐλέησον τοὺς ἁμαρτίαις ἡμῶν.

Καὶ νυνὶ. Θεοτοκίον.

Παρῆλθεν ἡ σκιὰ τοῦ Νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης. ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγομένη, οὕτω Παρθένος ἔτεκες, καὶ Παρθένος ἔμεινας. αὐτὴ σύλληψις πυρὸς, Δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος· αὐτὴ Μωϋσέως Χριστὸς, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρόν. ὁ Ἱερεύς· Πρόσχωμεν. Εἰρήνη πᾶσι. Σοφία.

Προκείμενον, ἦχος βαρύς.

Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

ξ'. α'. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς Λαοῖς τὴν δύναμίν σου.

ξ'. β'. Καὶ ἅπαξ, νυνὶ ἠρξάμην.

ξ'. γ'. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου.

Μετὰ δὲ τὸ Προκείμ. ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου.

Εὐαγ-

Εὐαγγέλιον κ͂τ͂ Ἰωάννου.

Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ. Τέλ͡ο. Οὐ μὴ πιςεύσω.

Εἶπα Ἐκτενής.

Εἴπωμεν πάντες. τὸ, Καταξίωσον Κύριε. Πληρώσωμεν τὴν Ἐπιεικίαν.

Καὶ τὰ λοιπά. καὶ μ͂τ͂ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλομεν τὸ εἰρμικὸν τ͂ῆ͂ς. τὸ Ἀναςάσιμον, ἦχ͡ο.

Ἀνάςασίς σε Χριςὲ Σωτὴρ, ἅπασαν ἐφώτισε τὴν Οἰκουμένην, καὶ ἀνεκαλέσω τὸ ἴδιον πλάσμα. Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Εἶπα τὰ ξ΄. τ͂ὸ Πάσχα, μ͂τ͂ ξ΄. αὐτῶν, ἅτινα προεγράφησαν εἰς τὸν Ὄρθρον, Πάσχα Ἱερὸν ἡμῖν σήμερον, καὶ τὰ ἑπτα. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀναςάσεως ἡμέρα. τὸ, Χριςὸς ἀνέςη γ΄. Εἶτ᾽ ὅπως ὁ Ἱερεὺς Σοφία. καὶ ἡμεῖς τὸ, Εὐλόγησον. κἀκεῖνος. Ὧν εὐλογητὸς Χριςὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμᾶς ςερεῖμεν τ͂ὰς Βασιλείας. Εἶτα ὁ Προεςὼς. Δόξασοι Χριςὲ ὁ Θεὸς, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξασοι. Οἱ δὲ ποιεῖ τὴν τ͂ῆς Ἀπολύσεως ἐκλησίν. Καὶ ἀσπαζόμεθα τὰς Ἁγίας Εἰκόνας. Εἶτα ἐξερχόμεθα εἰς τὴν Τράπεζαν.

Ἰς΄ον ὅτι τινὰ τ͂ῆ͂ς Τυπικῶν, ἀντὶ τ͂ῆ͂ς Δόξασοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, Χριςὸς ἀνέςη, διέρχεται λέγων τὸν Προεςῶτα, καθ᾽ ὅλης τ͂ῆ͂ς Διακαινησίμου.

Τ͂ῇ Β΄. τ͂ῆ͂ς Διακαινησίμου, εἰς τὸν Ὄρθρον. πρὸ τ͂ῆ͂ς Ἐναρξέως, ἅπτει τὰς καντήλας, καὶ τὰ κηρία.

Εἶπα σημαίνει τὸ μέγα καὶ τὸ σωτήριον, καὶ σωζομένων ἡμῶν, βάλλει ὁ Ἱερεὺς τὴν σωτήριον μετάνοιαν τ͂ῷ Προεςῶτι. Καὶ ἀπέρχεται ἐν τ͂ῷ ἁγίῳ Βήματι. Καὶ λαβὼν τὸν Θυμιατὸν, ἵςαται ἐνώπιον τ͂ῆ͂ς ἁγίας Τραπέζης, αὖθις μέντοι τ͂ῆ͂ς Ἱερατικ͂ῆ͂ς ςολ͂ῆ͂ς. Καὶ εὐλογῶν, ἄρχεται τὸ Τροπάριον, Χριςὸς ἀνέςη ἐκ γ΄. Καὶ ἡμῶν τὸ αὐτὸ ἀποκεμομένων, ψάλλομεν μ͂τ͂ τὴν ξ΄. αὐτ͂ῆ͂, ὡς ἐδηλώθη τ͂ῇ Κυριακ͂ῇ Ἑσπέρας. Εἶπα Συναπτή. Καὶ μ͂τ͂ τὴν Ἐκφώνησιν, ἀρχόμεθα τ͂ῆ͂ς Καν͂όνος. Ἀναςάσεως ἡμέρα. Καὶ τὰ λοιπά.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι μ͂τ͂ τὸ εὐλογ͂ῆσαι τὸν Ἱερέα, ἐν τ͂ῷ ψάλλεσθαι τὸ, Χριςὸς ἀνέςη, θυμιᾷ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, ὡς σύνηθες, καὶ ὅλον τὸ Ἱερατεῖον. Εἰς δὲ τὴν εὐαρξιν τ͂ῆ͂ς Καν͂όνος, διέρχεται, καὶ θυμιᾷ τὸν Ναὸν, καὶ τ͂ὰς Ἀδελφὰς μ͂τ͂ τὴν συναθισμένην τάξιν. Μετὰ τὸ, Χριςὸς ἀνέςη, ἐδηλ͂ῶσαι λέγειν ἡμᾶς, ὅτι Ἀναςάσιν Χριςοῦ θεασάμενοι, ὡς ἐν ταῖς Κυριακαῖς, ὅτε τὸν Πεντηκοςόν. Ἀλλ᾽ ἄθυς τὸν Καν͂όνα. Οἶμαι διὰ τὸ γενέσθαι τὸν Ἀναςασμὸν τ͂ῆ͂ς Εὐαγγελίας ἐν τ͂ῇ Κυριακ͂ῇ, τ͂ῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ψαλλόμενον, Χριςὸς ἀνέςη μ͂τ͂ τ͂ὴν σωτ͂ήθων ξ΄. καὶ θυμιᾶν τὸν Ἱερέα τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ ὅλον τὸ Ἱερατεῖον. Τ͂ῶ͂ δὲ Καν͂όν͡ο ψαλλομένῳ, θυμιᾷ τὸν Ναὸν, καὶ τ͂ὰς Χορούς. Ψάλλομεν δὲ τ͂ὰς Εἱρμοὺς ἐκ β΄. καὶ τὰ Τροπάρια ἀνὰ δ΄. καὶ αὖθις τ͂ὰς Εἱρμοὺς ἄνωθεν ξ΄. Οὕτω γὰρ ψάλλεται ὁ τοιοῦτος Καν͂ὼν πάντοτε. Εἰς δὲ τὸ πλήρωμα ἑκάσης ᾠδ͂ῆ͂ς, λέγεται τὸ, Χριςὸς ἀνέςη, ἐκ γ΄. Οὕτω ποιεῖμεν ὅλην τὴν Ἑβδομάδα. Ἀπὸ γ΄. ᾠδ͂ῆ͂ς, τὴν Ὑπακοήν. Προλαβεῖν τὸν Ὄρθρον. Καὶ Ἀνάγνωσις εἰς τὸ πρῶτον Βιβλίον τ͂ῆ͂ς κ͂τ͂ Ἰωάννου, εἰς τὴν ἑρμηνείαν τ͂ῆ͂ς Χρυσοςόμου. Ἀπὸ γὰρ ταύτης τ͂ῆ͂ς ἡμέρας ἀρχόμεθα τ͂ῆ͂ς τοιούτου Βιβλίου, καὶ μέχρι τ͂ῆ͂ς Ἁγίων Πάντων πληροῦμεν αὐτό τε, καὶ τὸ δεύτερον. Ἀφ᾽ ἑκτ͂ης τὸ Κοντάκιον. Εἰ καὶ ἐν Τάφῳ κατῆλθες. Καὶ ἐὰν ἔχῃ ὥραν, γίνεται καὶ ἀνάγνωσις. Καὶ μετ᾽ αὐτὴν, Ἀνάςασιν Χριςοῦ θεασάμενοι, καὶ τὸ, Ἀναςὰς ὁ Ἰησοῦς, ἐκ γ΄. Καὶ ἄθυς τ͂ὰς ἑτέρας Ὠδάς.

Εἶπα τὸ Ἑξαποσειλάριον.

Σαρκὶ ὑπνώσας. ἐκ γ΄. Εἰς τ͂ὰς Αἴνους. Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Καὶ ψάλλομεν ξ΄. Ἀναςάσιμα.

ἦχ͡ο β΄.

Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα Κτίσις, σὲ δοξάζει Κύριε, ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ τὸν θάνατον κατήργησας, ἵνα δείξῃς τοῖς Λαοῖς, τὴν ἐκ νεκρῶν σε Ἀνάςασιν, ὡς μόν͡ο φιλάνθρωπ͡ο.

Ἱππάσωσαν Ἰουδαῖοι, πῶς οἱ ςρατιῶται ἀπώλεσαν, τηροῦντες τὸν Βασιλέα. διατί γὰρ ὁ λίθος οὐκ ἐφύλαξε τὴν πέτραν τ͂ῆ͂ς

ζωῆς;

ζωῆς; ἢ τὸν ταφέντα δόπωσαν, ἢ ἀναστάντα προσκυνήσωσιν, λέγοντες σωὶ ἡμῖν· δόξα τῷ πλήθει τῷ οἰκτιρμῶν σου, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Χαίρετε Λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε. Ἄγγελος ἐκάθισεν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦ Μνήματος. αὐτὸς ἡμᾶς διηγγελίσατο, ἐπών· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, καὶ ἐπλήρωσε τὰ σύμπαντα δωρέας. χαίρετε Λαοὶ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Ἄγγελος μὲν τὸ Χαῖρε, πρὸ τῆς σῆς συλλήψεως Κύριε, τῇ Κεχαριτωμένῃ ἐκόμισεν· Ἄγγελος δὲ τὸν λίθον τοῦ ἐνδόξου Μνήματος, ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει ἐκύλισεν. ὁ μὲν αὐτὶ τῆς λύπης, εὐφροσύνης σύμβολα μύρων· ὁ δὲ αὐτὶ θανάτου, Δεσπότην ζωοδότην κηρύττων ἡμῖν. διὸ βοῶμέν σοι· ἐγέρθητι τῶν ἁπάντων Κύριε δόξα σοι.

Καὶ τὰ ἑῆς τῆς Ἑορτῆς, ὡς προεγράφησαν εἰς τὸν Ὅρθρον τῆς Κυριακῆς· τὸ, Χριστὸς ἀνέστη γ'. Ἔκτενὴς, καὶ Ἀπόλυσις.

Ποιοῦμεν δὲ καὶ Λιτὴν ἔξω τῆς Μονῆς. Ἡ τοιαύτη Ἀκολουθία γίνεται ἐν ὅλῃ ταύτῃ τῇ Ἑβδομάδι τῆς Διακαινησίμου. Εἰς τὴν Λατρείαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς ἀπαραλλάκτως, ὡς ἐκεῖσε δεδήλωται.

Προκείμ. τοῦ Ἀποστόλου, ἦχ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ἡ Πρᾶξις. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὑπέστρεψαν οἱ Ἀπόστολοι εἰς Ἱερουσαλήμ.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε. ὁ Μονογενὴς Υἱὸς, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρός.

Κοινωνικόν. Ὅμοια χεῖρα μεταλάβετε.

Εἰς τὴν Ἀπόστολον γίνεται Παράκλησις τοῖς Ἀδελφοῖς.

Τῇ β'. τῆς Διακαινησίμου Ἑορτῆς.

Εἰς τὸ Ἀπολυτίκιον, μετὰ τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, καὶ τὰ ἑξῆς, τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἦχος πλ. γ'. ἱστῶμεν ζ'. ς'. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἀναστάσιμα, ἦχος γ'.

Ὦ, σῷ Σταυρῷ Χριστὲ Σωτὴρ, θανάτου κράτος λέλυται, καὶ διαβόλου ἡ πλάνη κατήργηται. γένος δὲ ἀνθρώπων πίστει σῳζόμενον, ὕμνον σοι καθ' ἑκάστην προσφέρει.

Πεφώτισαι τὰ σύμπαντα, τῇ Ἀναστάσει σου Κύριε, ἡ ὁ Παράδεισος πάλιν ἠνέῳκται. πᾶσα δὲ ἡ Κτίσις ἀναβλαστήσασά σε, ὕμνον σοι καθ' ἑκάστην προσφέρει.

Δοξάζω τὴν Πατρὸς καὶ τὴν Υἱοῦ τὴν δύναμιν, καὶ Πνεύματος Ἁγίου ὑμνῶ τὴν ἴσχυσιν, ἀδιαίρετον ἄκτισον Θεότητα, Τελείαν ὁμοούσιον, τὴν βασιλεύουσαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Ἕτερα ζ'. Ἀναστάσιμα, ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, προσκυνοῦμεν Χριστέ· καὶ τὴν Ἀνάστασίν σου ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. σὺ γὰρ μόλωπί σου, ἡμεῖς οἱ πάντες ἰάθημεν.

Μνοῦμεν τὸν Σωτῆρα, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου σαρκωθέντα. δι' ἡμᾶς γὰρ ἐσταυρώθη, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη, δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἷς ἐν ᾅδῃ κατέβας, Χριστὸς διηγγελίσατο, θαρσεῖτε λέγων, ἐγὼ νενίκηκα. ἐγώ εἰμι ἡ Ἀνάστασις, ἐγὼ ὑμᾶς ἀνάξω, λύσας θανάτου τὰς πύλας.

Δόξα

Οἱ ἀναξίως ἐσῶτες, ἐν τῷ ἀληθινῷ σου οἴκῳ, ἑορτινὸν ὕμνον ἀναμέλπομεν, ἐκ βαθέων κραυγάζοντες· Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ φωτίσας τὸν Κόσμον τῇ τριημέρῳ Ἀναστάσει σου· ἐλέησον τὸν Λαόν σου, ἐκ χειρὸς τοῦ ἐχθρῶν σου φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν θεανδρικόν σου τόκον παναγία; πῦρ γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη Παναμώμητε, ἔτεκες ἀπάτορα Λόγον ἐν σαρκὶ, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα ἀμήτορα· μηδαμῶς ὑπομείναντα τροπὴν, ἢ φυρμὸν, ἢ διαίρεσιν· ἀλλ' ἑκατέρας οὐσίας τὴν ἰδιότητα σώαν φυλάξαντα. διὸ Μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς τοῦ ὀρθοδόξως, Θεοτόκον ὁμολογοῦντος σε.

Εἴσοδος, τὸ, Φῶς ἱλαρόν.

Προκείμενον, ἦχ. βαρύς.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ Οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ γῇ.

Στ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Στ. Τί σοι ἔστι θάλασσα ὅτι ἔφυγες.

Καὶ αὖθις. Ὁ Θεὸς ἡμῶν. τὸ, Καταξίωσον Κύριε. Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινήν. Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, τὸ ᾱ. τῆς ᾱ. Ἀναστάσιμον, ἦχος γ΄.

Τῷ Πάθει σου Χριστὲ ἁμαυρώσας τὸν Ἥλιον, καὶ τῷ φωτὶ τῆς σῆς Ἀναστάσεως, φαιδρυνάς τὰ σύμπαντα, πρόσδεξαι ἡμῶν τὸν Ἑσπερινὸν ὕμνον φιλάνθρωπε. Καὶ τῆς Ἑορτῆς, τὸ, Πάσχα Ἱερὸν ἡμῖν. Καὶ τὰ λοιπά. τὸ, Χριστὸς ἀνέστη γ΄. Ἐκτενὴς, καὶ Ἀπόλυσις.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τὸ Εὐαγγελισμὸς, εἰ τύχῃ τῇ Δευτέρᾳ, ἢ τῇ Τρίτῃ τοῖς Διακαινησίμοις.

Κεφάλαιον μέ. τὸ Τυπικόν.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν φθάσῃ ὁ Εὐαγγελισμὸς τῇ β΄. τῆς Διακαινησίμου. Ἑσπέρας, τῇ Ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ, Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν Ἱερέα τὸ, Χριστὸς ἀνέστη γ΄. καὶ γ΄. στίχος. Δόξα, καὶ νῦν. τὸ, Χριστὸς ἀνέστη. καὶ τὴν Σωσαπτικήν. Εἶτα τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱσῶμεν ᾱ. δ΄. καὶ ψάλλομεν ᾱ. Ἀναστάσιμα δ΄. ἦχος β΄. Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος β΄. Τὸ ἀπ' αἰῶνος Μυστήριον, ἀνακαλύπτεται σήμερον. Εἶτα τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, αὖθις Εἰσόδου. Προκείμενον. Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος. καὶ ᾱ. στίχ. τὸ, Καταξίωσον Κύριε. Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. τῆς ᾱ. ἦχος β΄. Ἡ Ἀνάστασίς σου Χριστὲ Σωτήρ. καὶ τῆς Ἑορτῆς Ἰδιόμελα μετὰ τὴν ᾱ. αὐτῶν. Δόξα, ἦχος β΄. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ τῇ κεχαριτωμένῃ σήμερον. Καὶ νῦν. ἦχος πλ. α΄. Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν γ΄. Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος δ΄. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς. ἡ Ἐκτενὴς, καὶ Ἀπόλυσις. Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸ θυμιάσαι τὸν Ἱερέα, καὶ εἰπεῖν τὸ, Δόξα τῇ ἁγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, λέγει τὸ, Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν γ΄. καὶ τὰς γ΄. ᾱ. Δόξα. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη. εἶτα τὴν Συναπτικήν. εἶτα τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱσῶμεν ᾱ. ι΄. καὶ ψάλλομεν ᾱ. Ἀναστάσιμα γ΄. ἦχος β΄. καὶ Ἀναστάσιμον εὐ. καὶ τῆς Ἑορτῆς Προσόμοια γ΄. ἦχος πλ. β΄. Βελοῦ προοιμιακόν, εἰς ς΄. Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. β΄. Ἀπεσάλη ἐξ Οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος. Εἴσοδος, τὸ, Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον. Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. μετὰ τὰ ᾱ. καὶ τὰ γ΄. Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς. εἶτα ὁ Ἱερεύς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως. καὶ Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην. Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. Τέλος. Οὐ μὴ πιστεύσω. ἡ Ἐκτενὴς· Τὸ, Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Εἰς τὴν Λιτὴν Ἰδιόμελα τοῦ γ΄. πρώτου τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος β΄. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Εἰς τὸν ᾱ. τὸ Ἀναστάσιμον ᾱ. τοῦ ᾱ. ἦχος β΄. Ἡ Ἀνάστασίς σου Χριστὲ Σωτήρ. εἶτα ᾱ. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ. Καὶ ἐξῆς τὰ τρία ᾱ. τοῦ Πάσχα, ἦχος πλ. α΄. μετὰ τὴν ᾱ. αὐτῶν. Δόξα, ἦχος δ΄. Σήμερον χαρᾶς Εὐαγγέλια. Καὶ νῦν. ἦχος πλ. α΄. Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν γ΄. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς. ἐκ β΄. ἡ ἐξάλογησις τῶν Ἄρτων, καὶ ἡ διάδοσις. Ἀνάγνωσις τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν Ἱερέα τὸ Εὐλογητὸς, καὶ τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ΄. Καὶ τὰς γ΄. ᾱ. Δόξα, ἦχος δ΄. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς· καὶ νῦν. τὸ αὐτό. Εἶτα ἡ Σωσαπτή. οἱ Ἀναβαθμοί. Τὸ ἀ. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. ἦχος. Προκείμενον. Πᾶσα πνοή. καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, ἐκ γ΄. ᾱ. τοῦ Πεντηκοστοῦ. Δόξα. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις. καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις. εἶτα λέγει ᾱ. ἦχος πλ. β΄. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. καὶ τὸ ᾱ. Ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς, ἦχος πλ. β΄. Ἀπεσάλη ἐξ Οὐρανοῦ. Ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου, καὶ ἐξάλογησον τὴν κληρονομίαν σου. Ὁ Λαὸς τὸ, Κύριε ἐλέησον ιβ΄. καὶ Ἐκφώνησις. Ἔλεος, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ. Οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τὴν Εἱρμῶν εἰς ς΄. καὶ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τὴν Εἱρμῶν εἰς η΄. Καταβασία

τῆς

τῆς Ἑορτῆς, ὁμῶ οἱ δύο Χοροί. Ἀπὸ γ. ᾠδῆς, Κοντάκιον τὸ Πάσχα, ϗ κάθισμα τῆς Ἑορτῆς, ϗ Ἀνάγνωσις τὸ, Πάλιν χαρᾶς ἀγγέλια, πάλιν ἐλπίδος μιμύμματα. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς, ϗ Ἀνάγνωσις τῆς ἡμέρας εἰς τὸ κτ' Ἰωάννυ. Ἐν τῇ θ'. ᾠδῇ, ἡ Τιμιωτέρα ὁ σιχολογεῖται. Ἐξαποστειλάριον τὸ Πάσχα, ϗ τῆς Ἑορτῆς β'. Εἰς τὸς Αἴνους, Πᾶσα πνοὴ, ἰσῶμεν ξ'. ς'. ϗ ψάλλομεν ξ'. Ἀναστάσιμα γ'. ἦχ@ β'. ϗ τῆς Ἑορτῆς Προσόμοια γ'. ἦχ@ ά. πρὸς, Τῶν Οὐρανίων τραγμάτων. εἶτα τὸ, Ἀναστήτω ὁ Θεὸς, ϗ τὰ ξ'. τὸ Πάσχα, ἦχ@ π. ά. Τὰ γ'. μτ' τὴν ξ'. αὐτῶν. Δόξα, ἦχ@ π. δ'. Εὐφραινέσθωσαν οἱ Οὐρανοί. ϗ νῦν, ἦχ@ π. ά. Ἀναστάσεως ἡμέρα, ϗ λαμπρυνθῶμεν. τὸ, Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τρίς. Δόξα, ϗ νῦν. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς. ἡ Ἑκτενής. ἡ Κατήχησις τῆς Ἑορτῆς, ϗ Ἀπόλυσις. Εἶτα δίδοται ἅγιον ἔλαιον, ϗ ἡ Λιτὴ γίνεται ἔξω τὸ Μοναστήριον.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τὸ Πάσχα. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ϗ τῆς Ἑορτῆς τὸ Τροπάριον. Δόξα, τὸ Κοντάκιον τὸ Πάσχα. ϗ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀντὶ δὲ τὸ Τρισαγίον. Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Προκείμενον. Ἀπόστολ@. Ἀλληλούϊάριον, ϗ Εὐαγγέλιον, πρῶτον τῆς Ἑορτῆς, εἶτα τῆς ἡμέρας.

Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, ϗ τῆς Ἑορτῆς.

Τῇ Γ'. τῆς Διακαινησίμου, εἰς τὸν Ὄρθρον, γίνεται ἡ Ἀκολουθία πᾶσα ἀπαραλλάκτως, ὡς προγέγραπται.

Εἰς τὸς Αἴνους, ἰσῶμεν ξ'. δ'. ϗ ψάλλομεν ξ'. Ἀναστάσιμα, ἦχ@ γ'.

Εὖτε πάντα τὰ Ἔθνη, γνῶτε τὸ φρικτὸ μυστήριον τὴν δύναμιν. Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς, ϗ ἐκὼν ἐτάφη, ϗ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τὸ σῶσαι τὰ σύμπαντα. αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Ἰησοῦ πάντα τὰ θαυμάσια, οἱ φύλακες σε Κύριε. ἀλλὰ τὸ σωτήριον τῆς ματαιότητος, πληρώσαν δώρων τὴν δεξιὰν αὐτῶν, κρύπτειν ἐνόμιζον τὴν Ἀνάστασίν σου, ὧν ὁ Κόσμ@ δοξάζει. ἐλέησον ἡμᾶς.

Χαρᾶς τὰ πάντα πεπλήρωται, τῆς Ἀναστάσεως τὴν πᾶραν εἰληφότα. Μαρία γὰρ ἡ Μαγδαληνὴ ἐπὶ τὸ Μνῆμα ἦλθεν. εὗρεν Ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τοῖς ἱματίοις ἀξαστράπτοντα, ϗ λέγοντα· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μτ' τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἐγήγερται, καθὼς εἶπε, προάγων ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Ἐν τῷ φωτίσαι Δέσποτα, ὀψόμεθα φῶς φιλάνθρωπε. αὐγὴς γὰρ ἐκ τῶν νεκρῶν, σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρούμενος, ἵνα σε πᾶσα Κτίσις, δοξολογῇ, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, Πάσχα ἱερόν. ϗ τὰ λοιπά. τὸ, Χριστὸς ἀνέστη γ'. Ἐκτενὴς, ϗ Ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Προκείμενον τὸ Ἀποστόλου. ἦχος γ'. Ὠδὴ τῆς Θεοτόκου.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

ξ'. Ὅτι ἐπέβλεψεν. Ἡ Πρᾶξις.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, σταθεὶς ὁ Πέτρ@ σὺν τοῖς ἕνδεκα.

Ἀλληλούϊα, ἦχ@ πλ.

Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

ξ'. Ὦ μοσε Κύρι@ τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν.

Εὐαγγέλιον κτ' Λουκᾶ. Ἐωθινόν ε.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ Μνημεῖον.

Καινωνικὸν, τῆς Ἑορτῆς.

Ὅλη ταύτη τῇ Ἑβδομάδι γίνεται Παράκλησις εἰς τὴν Τράπεζαν.

Τῇ Γ'. τῆς Διακαινησίμου, Ἑσπέρας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν ξ'. ς'. ϗ ψάλλομεν ξ'. Ἀναστάσιμα, ἦχ@ δ'.

Ὃν ζωοποιὸν σε Σταυρὸν, ἀπαύστως προσκυνοῦντες Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὴν τεμένισόν σε Ἀνάστασιν δοξάζομεν. δι' αὐτῆς γὰρ ἀνεκαίνισας, τὴν καταφθαρεῖσαν τῶν ἀνθρώπων φύσιν Παντοδύναμε· ϗ τὴν εἰς Οὐρανὸς Ἄνοδον καθυπέδειξας ἡμῖν, ὡς μόν@ ἀγαθὸς ϗ φιλάνθρωπ@.

ΜΟῦ ξύλε τῆς παρακοῆς, τὸ ἐπιτίμιον ἔλυσας Σωτὴρ, τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἑκουσίως προσηλωθείς· καὶ εἰς ᾅδου καταβὰς ἀνέστης, τοῦ θανάτου τὰ δεσμὰ ὡς Θεὸς διέρρηξας. διὸ προσκυνοῦμεν τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, ἐν ἀγαλλιάσει βοῶντες· Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

ΠΥλας ᾅδου σωτέρησας Κύριε, καὶ τῷ σῷ θανάτῳ τοῦ θανάτου τὸ βασίλειον ἔλυσας. γενόμενος δὲ τὸ ἀνθρώπινον, ἐκ φθορᾶς ἠλευθέρωσας, ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν, τῷ Κόσμῳ δωρησάμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα ϛ΄. Ἀναστολικά, ἦχος ὁ αὐτός.

ΛΕῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοί, τὴν τοῦ Σωτῆρος τριήμερον Ἔγερσιν, δι' ἧς ἐλυτρώθημεν πάντες τοῦ ᾅδου ἀλύτων δεσμῶν, καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν, παύτες ἐλάβομεν, κράζοντες· ὁ σωρωθεὶς καὶ παφεὶς καὶ ἀναστὰς, σῶσον ἡμᾶς τῇ Ἀναστάσει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

ΑΓγελοι καὶ ἄνθρωποι Σωτὴρ, τὴν σὴν ὑμνοῦσι τριήμερον Ἔγερσιν· δι' ἧς κατηυγάσθη τῆς Οἰκουμένης τὰ πέρατα, καὶ τῆς διαβόλου τὸ ἐχθρὸν, παύτες ἐλυτρώθημεν, κράζοντες· ζωοποιὲ Παντοδύναμε Σωτὴρ, σῶσον ἡμᾶς τῇ Ἀναστάσει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

ΠΥλας χαλκᾶς σωτέρησας, καὶ μοχλοὺς σωτέθλασας Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ γενόμενος ἄνθρωπων πεπτωκὸς ἀνέγειρας. διὰ τοῦτο συμφώνως βοῶμεν· ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι. Δόξα.

ΚΥριε, ἡ ἐκ Πατρός σου γέννησις, ἄχρονος ὑπάρχει καὶ ἀΐδιος· ἡ ἐκ Παρθένου σάρκωσις, ἄφραστος ἀνθρώποις καὶ ἀνεξιχνίαστος· καὶ ἡ εἰς ᾅδου κάθοδος, φοβερὰ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. Θάνατον γὰρ πατήσας, τριήμερος ἀνέστης, ἀφθαρσίαν παρέχων ἀνθρώποις, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΟΔιὰ σὲ Θεοπάτωρ Προφήτης Δαβὶδ, μελῳδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλεῖά σοι ποιήσαντι· παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. σὲ γὰρ Μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ Ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσας, εὐδοκήσας Θεὸς, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀνάπλασιν ἀκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρεάλωτον δι' ὧν, πρόβατον τοῖς ὤμοις ἀναλαβὼν, τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ, καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι ταῖς Οὐρανίαις συναύλῃ Δυνάμεσι. καὶ σώσῃ Θεοτόκε τὸν Κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἴσοδος, τὸ, Φῶς ἱλαρόν.

Προκείμενον, ἦχος πλ. δ΄.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ προσέσχε μοι.

ϛ΄. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν Θεόν.

ϛ΄. Ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μου.

ϛ΄. Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου.

Εἰς τὸν ϛ΄. τὸ Ἀναστάσιμον ϛ΄.

ἦχος ά.

ΚΥριε ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ, τὴν προγονικὴν ἡμῶν κατάραν ἐξήλειψας· καὶ καταβὰς ἐν τῷ ᾅδῃ, τοὺς ἀπ' αἰῶνος δεσμίους ἠλευθέρωσας, ἀφθαρσίαν δωρούμενος τοῖς ἀνθρώποις τῷ γένει. διὰ τοῦτο ὑμνοῦντες δοξάζομεν, τὴν ζωοποιὸν καὶ σωτήριόν σου Ἔγερσιν.

Εἶτα τὰ ϛ΄. τῆς Ἑορτῆς, τὸ, Πάσχα Ἱερόν. καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς ἔρηται, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Δ΄. τῆς Διακαινησίμου, εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ Ἀκολουθία πάσα τῆς Ἑορτῆς, ὡς προεδηλώθη.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσῶμεν ϛ΄. δ΄. καὶ ψάλλομεν ϛ΄. Ἀναστάσιμα, ἦχος δ΄.

ΟΣταυρὸν ὑπομείνας, καὶ θάνατον, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Παντοδύναμε Κύριε, δοξάζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν.

ΓΝῶ σου Σταυρῷ Χριστὲ, τῆς ἀρχαίας κατάρας ἠλευθέρωσας ἡμᾶς. καὶ ἐν τῷ θανάτῳ σου, τὸν τὴν φύσιν ἡμῶν τυραννήσαντα, διάβολον κατήργησας. ἐν δὲ τῇ Ἐγέρσει σου, χαρᾶς τὰ πάντα ἐπλήρωσας. διὸ βοῶμέν σοι· ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν Κύριε δόξα σοι.

ΣΩ, σῷ Σταυρῷ Χριστὲ Σωτὴρ, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ἀληθειάν σου, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ. ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἀνάστησον ἡμᾶς πεσόντας τῇ ἁμαρτίᾳ, ἐκτείνας τὴν χεῖρά σου, φιλάνθρωπε Κύριε, τῇ πρεσβείᾳ τῆς Ἁγίας σου.

Ω͂ν Πατερικῶν σου κόλπων μὴ χωρισθεὶς μονογενὴς Λόγε τῦ Θεῦ, ἦλθες ἐπὶ γῆς διὰ φιλανθρωπίαν, ἄνθρωπος γενόμενος ἀτρέπτως· καὶ Σταυρὸν καὶ Θάνατον ὑπέμεινας σαρκὶ, ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι. ἀναστὰς δὲ ἐκ νεκρῶν, ἀθανασίαν παρέχεις τῷ γένει τῷν ἀνθρώπων, ὡς μόνος Παντοδύναμος.

Εἶτα τὰ ξ'. τῦ Πάσχα, μεθ' ἃ ξ'. αὐτῶν. καὶ ἡ Λιτὴ ἔξω τῆς Μονῆς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς.

Προκείμενον τῦ Ἀποστόλε, ἦχ. πλ. β'.

Μνησθήσομαι τῦ ὀνόματός σε.

ξ'. Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν Λαόν.

Ἀλληλούια, ἦχος γ'.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

ξ'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν.

Εὐαγγέλιον ἐκ τῦ κτ' Ἰωάννου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆκει ὁ Ἰωάννης.

Κοινωνικὸν, τῆς Ἑορτῆς.

Τῇ δ'. Ἑσπέρας, εἰς τὸ Λυχνικόν.

Μετὰ τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, καὶ τῷ Συναπτῷ· τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν ξ'. ς'. καὶ ψάλλομεν ξ'. Ἀναστάσιμα, ἦχος πλ. α.

Διὰ τὸ τιμιόν σου Σταυρὸν Χριστὲ, διάβολον ἤλεγξας· καὶ διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου, τὸ κέντρον τῆς ἁμαρτίας ἤμβλυνας. καὶ ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν πυλῶν τῦ θανάτου. δοξάζομέν σε Μονογενές.

Τῷ Ἀναστάντι διδοὺς τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἦχθη. ἔφριξαν τοῦτον οἱ ἄρχοντες τῦ ᾅδου, καὶ ἐπήρθησαν πύλαι ὀδυνηραί. εἰσελήλυθε γὰρ ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστὸς, λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς, ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, ἀνακαλύπτεσθε.

Μέγα θαῦμα, ὁ τῶν ὁρατῶν Κτίστης διὰ φιλανθρωπίαν, σαρκὶ παθὼν ἀνέστη ὁ ἀθάνατος. δεῦτε πατρικαὶ τῶν Ἐθνῶν, τοῦτον προσκυνήσωμεν· τῇ γὰρ αὐτῦ ἀπλαγχνίᾳ ἐκ πλάνης ῥυσθέντες, ἐν τελεταῖς Ὑποστάσεσιν, σῶα Θεοῦ ὑμνεῖν μεμαθήκαμεν.

Ἕτερα ξ'. Ἀναπλικά, ἦχος ὁ αὐτός.

Σπερμιῶ προσκυνήσιν, προσφέρομέν σοι τῷ ἀνεσπέρῳ φωτὶ, τῷ ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων, ὡς ἐν ἐσόπτρῳ διὰ σαρκὸς λάμψαντι τῷ Κόσμῳ, καὶ μέλλοντι ᾅδου καταλθόντι, καὶ τὸ ἐκεῖσε σκότος λύσαντι, καὶ τὸ φῶς τῆς Ἀναστάσεως τοῖς Ἔθνεσι δείξαντι. φωτοδότα Κύριε δόξα σοι.

Ὁ τὴν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας ἡμῶν, Χριστὸν δοξολογήσωμεν. αὐτὸς γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστάς, Κόσμον ἐκ πλάνης σέσωκε. χαίρει χορὸς Ἀγγέλων, φεύγει δαιμόνων πλανή. Ἀδὰμ πεσὼν ἀνίσταται, διάβολος κατήργηται.

Οἱ τῆς κατωδίας ἐνηχοῦντο, ὑπὸ τῶν παρανόμων, καλύψατε Χριστὸν τὸν Ἔγερσιν, καὶ λάβετε ἀργύριον, καὶ εἴπατε, ὅτι ὑμῶν κοιμωμένων, ἐκ τοῦ μνημείου ἐσυλήθη ὁ νεκρός. τίς εἶδε; τίς ἤκουσε νεκρὸν κλαπεύτα ποτέ; μάλιστα ἐσμυρνισμένου καὶ γυμνοῦ; καταλιπόντα, καὶ ἐν τῷ τάφῳ τὰ ἐνταφια αὐτοῦ; μὴ πλανᾶσθε Ἰσραηλῖται, μάθετε τὰς ῥήσεις τῶν Προφητῶν, καὶ γνῶτε, ὅτι αὐτός ἐστιν ἀληθῶς, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου καὶ Παντοδύναμος. Δόξα.

Κύριε ὁ τὸν ᾅδην σκυλεύσας, καὶ τὸν θάνατον πατήσας Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ φωτίσας τὸν Κόσμον τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ, ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν.

Ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, τῆς Ἀπειρογάμου Νύμφης Εἰκὼν διεγράφη ποτέ. ἐκεῖ Μωϋσῆς διαιρέτης τοῦ ὕδατος· ἐνθάδε Γαβριὴλ ὑπηρέτης τοῦ θαύματος. τότε τὸν βυθὸν ἐπέζεσεν ἀβρόχως Ἰσραήλ· νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγκύησεν ἀσπόρως ἡ Παρθένος. ἡ θάλασσα μὲν τῷ πάροδον τοῦ Ἰσραὴλ, ἔμεινεν ἄβατος· ἡ ἄμεμπτος μὲν τῷ κύησιν τοῦ Ἐμμανουὴλ ἔμεινεν ἄφθορος. ὁ ὢν καὶ πρὸ ὢν, καὶ φανεὶς ὡς ἄνθρωπος Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον, ἦχος βαρύς.

Ἐνώτισαι ὁ Θεὸς τὴν προσευχήν μου.

ξ'. Πρόχεσμοι καὶ εἰσάκουσόν μου.

ξ'. Ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμὲ ἀνομίαν.

ξ'. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα.

Ἐκτενής. τὸ, Καταξίωσον. Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν τύπα, ὡς δεδήλωται.
Εἰς τὸν ξ. τὸ Ἀναστάσιμον ξ. ἦχ δ. ά.

Ε᾽ τὸν σαρκωθέντα Σωτῆρα Χριστὸν, καὶ τῇ Οὐρανῶν μὴ χωρισθέντα, ἐν φωναῖς ἁσμάτων μεγαλύνομεν· ὅτι Σταυρὸν καὶ θάνατον κατεδέξω, διὰ τὸ γένος ἡμῶν ὡς φιλάνθρωπος Κύριος, σκυλεύσας ᾅδου πύλας, τεθνήκεν ἀνέστης, σῴζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Καὶ τὰ ξ. τὸ Πάσχα, ὡς προεγράφη.
τὸ Χριστὸς ἀνέστη, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Ε. τῆς Διακαινησίμου.

Εἰς τὸν Ὄρθρον γίνεται ἡ Ἀκολουθία πᾶσα, ὡς προδεδήλωται. Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή, ἰσοῦμεν ξ. δ. καὶ ψάλλομεν ξ. Ἀναστάσιμα, ἦχ δ. ά.

Κύριε, ἐσφραγισμένου τοῦ Τάφου ὑπὸ τῶν παρανόμων, προῆλθες ἐκ τοῦ μνήματος, καθὼς ἐπέχυθης ἐκ τῆς Θεοτόκου. οὐκ ἔγνωσαν πῶς ἐσαρκώθης, οἱ ἀσώματοι σὺν Ἀγγέλοις· οὐκ ἤδοντο πότε ἀνέστης, οἱ φυλάσσοντες στρατιῶται. ἀμφότερα γὰρ ἐσφράγισαι τοῖς ἐρήμοις. πεφανέρωται δὲ τὰ θαύματα, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει τὸ μυστήριον· ὃ ἀνύμνησιν, ἀπόδος ἡμῖν ἀγαλλίασιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κύριε, τοὺς μοχλοὺς τοὺς αἰωνίους συντρίψας, καὶ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ μνήματος ἀνέστης· παλιπόνους τοὺς ἐντάφια, εἰς μαρτύριον τῆς ἀληθοῦς τεθνήκοτας θάψησε. καὶ προῆγες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ὁ ἐν σπηλαίῳ τηρούμενος. μέγασε τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, αἱ γυναῖκες ἔδραμον ἐπὶ τὸ μνῆμα, τοῦ ἰδεῖν σε τὸν Χριστὸν, τὸν δι᾽ ἡμᾶς παθόντα. καὶ προσελθοῦσαι εὗρον Ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τῷ φόβῳ κυλιόμενα· καὶ πρὸς αὐτὰς ἐβόησε λέγων· ἀνέστη ὁ Κύριος. εἴπατε τοῖς Μαθηταῖς, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ σῴζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριε, ὥσπερ ἐξῆλθες ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου, οὕτως εἰσῆλθες καὶ τῇ θύραις κεκλεισμέναις, πρὸς τοὺς Μαθητάς σε, δεικνύων αὐτοῖς τὰ τοῦ σώματος Πάθη, ἅπερ κατεδέξω Σωτὴρ μακροθυμήσας. ὡς ἐκ σπέρματος Δαβὶδ, μώλωπας ὑπέμεινας, ὡς Υἱὸς δὲ τοῦ Θεοῦ, Κόσμον ἠλευθέρωσας. μέγασε τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Εἶτα τὰ ξ. τὸ Πάσχα. τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, καὶ Ἀπόλυσις.
Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὸ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς.

Προκείμενον, ἦχος γ.

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ψάλατε.
ξ. Πάντα τὰ Ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.
Ἡ Πρᾶξις.
Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν λαόν. Ἀλληλούϊα, ἦχ δ'.
Ἔντεινε, καὶ κατεύοδου καὶ βασίλευε.
ξ. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.
Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κτ Ἰωάννου.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Ἄνθρωπός τις.
Κοινωνικὸν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὴν Τράπεζαν Παράκλησις γίνεται τοῖς Ἀδελφοῖς.

Τῇ Ε. Ἑσπέρας, τῆς Διακαινησίμου.

Ψάλλομεν τὴν παροῦσαν Ἀκολουθίαν, τὴν γενομένην παρὰ Κυρίου Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου, εἰς τὴν Ὑπεραγίαν, καὶ Κυρίαν Δέσποιναν Θεοτόκον, τὴν Ζωοδόχον Πηγήν. Οὐ γὰρ εὕρομεν ὑποτυπικήν τινα τοιαύτην Ἀκολουθίαν, ἀλλ᾽ ἐπέθη δι᾽ ἀγάπην τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.
Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσοῦμεν ξ. ά. καὶ ψάλλομεν ξ. Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου ς'. ἦχος πλ. β.

Ἡσύχιον ἔχων Χριστὲ, τὴν κτίσιν τοῦ ἅδου ἐν τῷ Σταυρῷ ἀνῆλθες, ἵνα τοὺς ἐν σκότει θανάτου καθημένους, σώσωνας σῇς ἐαυτῷ, ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος. ὁ πηγάζων ζωὴν ἐξ οἰκείας φωτὸς, Παντοδύναμε Σωτὴρ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἥμερον ὁ Χριστὸς θανάτου πατήσας, καθὼς εἶπεν ἀνέστη, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τῷ Κόσμῳ ἐδωρήσατο· ἵνα πάντες κραυγάζοντες, τὸν ὕμνον ὅπως εἴπωμεν· ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, τὸ ἀπρόσιτον φῶς, Παντοδύναμε Σωτὴρ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ε Κύριε τὸν ὄντα ἐν πάσῃ τῇ Κτίσει, ἁμαρτωλοὶ πῶς φύγωμεν; ἐν τῷ Οὐρανῷ; αὐτὸς κατοικεῖς. ἐν τῷ ᾅδῃ; ἐπάτησας θανάτου. εἰς τὰ βάθη τὰ τῆς θαλάσσης; ἐκεῖ ἡ χείρ σε Δέσποτα. πρὸς σὲ καταφεύγομεν, σοὶ προσπίπτοντες ἱκετεύομεν· ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἕτερα Ἀναστασιμά. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σε Χριστὲ καυχώμεθα, καὶ τὴν Ἀνάστασίν σε ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σε ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε, ὅτι κατήργησας τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, ἀνεκαίνισας ἡμᾶς διὰ τοῦ Σταυροῦ σε, δωρούμενος ἡμῖν ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν.

Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Καὶ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς τελοῦμεν ἦχος ὁ αὐτός.

Ὅλων ἀποθέμενοι.

Ξένα καὶ παράδοξα, τῇ Οὐρανῶν ὁ Δεσπότης, ἐπὶ σοὶ τετέλεκε, κατ' ἀρχὰς Παναμωμε. καὶ γὰρ ἄνωθεν, ἐμφανῶς ἔσαξεν, υἱητὸς καθάπερ, ἐν τῇ μήτρᾳ σε Θεόνυμφε· πηγὴν δεικνύουσε, σύμπαν ἀγαθὸν ἀναβλύζουσαν. πλημμύραν τε ἰάσεων, τὰς ἐνεργεσίας προρρέουσαν, ἅπασιν ἀφθόνως, τοῖς χαίρουσι τὴν ῥῶσιν τῆς ψυχῶν, καὶ τὴν ὑγείαν τοῦ σώματος, ὕδατι τῆς χάριτος.

Μέγα σε Οὐρανίον, καὶ Παράδεισε Παρθενε, τὴν Πηγὴν τὴν ἄθεον, ὀνομάζω Δέσποινα προσφυέσατε· τῆς γὰρ γῆς ἔδραμεν, ἡ ῥοὴ καὶ χάρις, τῆς Πηγῆς σε τετραμέρειαν, αὐτῆς καλύπτουσα, ξένοις τερασίοις ἑκάστοτε. καὶ πᾶσι τὸ αἰτούμενον, γίνεται τὸ ὕδωρ πινόμενον. ὅθεν γεγηθότες, Χριστώνυμοι προσερχόμεθα πιστῶς, ἁγιασμὸν ἀρυόμενοι, παντοτε γλυκύρροον.

Εἴθρα τῆς ἰάσεων, ἀναβλυσαῦσα Παρθενε, τοῖς πιστῶς προσερχομενοις, τῇ πηγῇ σε παντοτε Θεονύμφευτε. δωρεαὶ ῥέεις γὰρ, δαψιλῶς καὶ χύδην, τοῖς νοσοῦσι τὰ ἰάματα, τυφλοὺς ἐμβλέποντας, φαίνεις ἀναργῶς προσιόντας σοι. χωλοὺς πολλοὺς ἀνώρθωσας, καὶ τοὺς παραπεμένους σωσέφιγξας. τὸν δὲ νεκρωθέντα, ἐζώωσας προχύσει τῇ τερπῇ· ὑδροπικῶν καὶ δυσνόων τε, πάθη ἐθεράπευσας.

Δευτερεύομεν τὸ α. Δόξα, ἦχος δ'.

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σε Πηγή; ἢ τις ἐξ ἀκενώτων θαυμάτων πλημμυροῦσα, πολλὰ καὶ ὑπὲρ φύσιν ἐνεργεῖς διὰ ἰάσεων. βαβαὶ τῆς μεγαλείων, ὧν τοῖς πᾶσιν ἐπιρρέεις. ὁ μόνον γὰρ νοσήματα χαλεπὰ ἀπήλασας, τῆς προσιόντων μετὰ πόθε, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς ψυχῶν πάθη ἐκπλώσας, καθαερίζουσα Παναμωμε· σωτῆρι βραβεύουσα καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ἦχος πλ. β'.

Τίς μὴ μακαρίσει σε Παναγία Παρθενε; τίς μὴ ὑμνήσει σε τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀληθόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἁγνῆς προῆλθεν ἀφράστως σαρκωθείς· φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς. οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυαδὶ φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ Παμμακαρίστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Προκείμενον, ἦχος βαρύς.

Ἀγαπήσω σε Κύριε ἡ ἰσχύς μου.

Ὁ Θεός μου βοηθός μου.

Αἰνῶν ἐπικαλέσομαι τὸν Κύριον.

Καὶ ἐκ Ναοῦ Ἁγίου αὐτοῦ.

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς.

Εἶπε τὸ, Καταξίωσον. καὶ τὰ λοιπά.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν τὸ προκείμενον ἦχος [illegible] ἦχος πλ. β'.

Ἡν Ἀνάστασίν σε Χριστὲ Σωτήρ, Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν Οὐρανοῖς. καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξίωσον, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σὲ δοξάζειν.

Εἶπε τὸ ἑξ. τὸ Πάσχα, καταλιμπάνοντες τὰ παρόντα ἑξ. τῆς Θεοτόκου, ἦχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ ζωηφόρος Πηγὴ, κῆτος θαλάσσας πελαγίζουσα θαύματι, πρὸς πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην, Ὠκεανὲ νοητὲ, τὰ Νηλῶα ῥεῖθρα ὑπερβαίνουσα, τῇ χύσει τῆς χάριτος, Σιλωὰμ ἄλλος δεύτερος· ὕδωρ πηγάζον,

ζον, ὡς ἐκ πέτρας παράδοξον· Γορδάνστε, δεξαμενὴ ἐνέργειαν. Μάννα σωτηριῶδές τε, ἐναργῶς τὸ γινόμενον, πρὸς τὸ ζητουμένους τὴν χρείαν, πλέσιον ὄντως, καὶ ἄφθονον· Χριστὲ Μῆτερ Κόρη, ἡ προχέουσα τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ᾨδ. Η'. γίασε τὸ σκιώμα αὐτοῦ.

Ὑμνοις ἐν ἁγιασίοις πιστοὶ, τὴν ἐπιφάνιον νεφέλην ὑμνήσωμεν, σαγόνα τὴν οὐρανίαν, τὸν ζωοδότην Χριστὸν, ἐπὶ γῆς ἀῤῥήτως ὑετίζουσαν, τὸ ζῶν τὸ ἀλλόμενον, καὶ πηγάζον ἀθανάτου, ὕδωρ τὸ θεῖον, τὴν ἀμβροσίαν τοῦ νέκταρος, τοῦ μηδέποτε, μετὰ πόσιν ἐκρέοντος· διψῶν δὲ τὴν σωτήκουσαν, ψυχὰς ἀπελαύνοντας, ὅπερ πιόντες ἐμφρόνως, ῥεύματα θεῖα προβάλλονται, κοιλίας ἐκ νόσου, ἐπομβρίζοντα τοῖς πᾶσι, χάριν τὴν ἄφθονον.

ᾨδ. Γ'. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα.

Χαίροις ἡ ζωοδόχος Πηγὴ, ἡ ἀενναόως ἀναβλύζουσα χάριτας. ἡ βρύσις τῶν ἰαμάτων, ἡ πᾶσαν νόσων ἰσχὺν, ἀθυμίαν καὶ φαύλην ἀπελέγχουσα· τυφλῶν ἡ ἀνάβλεψις, καὶ λεπρῶν θεία κάθαρσις. ἡ πηγάζουσα, νοσημάτων παῦσα φάρμακον. ἅπασι τοῖς προσρέχουσι, πιστῶς τῷ Τεμένεσι, μέγα κοινὸν ἰατρεῖον, ἄμισθον ὄντως καὶ ἕτοιμον, Χριστὲ Μήτηρ Λόγου, τοῦ πηγάζοντος τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξα, ηχος δ'. τ. α.

Ἁλτίσωμεν φιλέορτοι ἐν ὕμνοις, σκιρτήσωμεν ἐν ὕδασι, καὶ χορεύσωμεν ἀῤῥαινόμενοι, τοῖς ἀενναόως πλημμυροῦσι τῆς ζωηφόρου Πηγῆς. Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες σωτηρίως ἔσωσαν, καὶ πηγῆς τὴν χάριν προχέουσαν ἀφθόνως. Βασιλεῖς γὰρ ἔσωσε, τοὺς ἐν κλίνῃ συχνεθέντας δὲ τῇ προσψαύσει ἐξανέστησε. Ποιμένες τε καὶ σύμπαντες, τὸ ἀμβροφόρον νεφέλιον, τὸ σωτήριον ὕδωρ, σωτηρίως ἐλθόντες ἀρυσώμεθα. οἱ ἐν νόσοις ἀπαλλαγῶμεν, οἱ ἐν κινδύνοις τὴν ῥῶσιν· τὴν ἀναψυχὴν οἱ ἐν δίψει, τὸ ὄμμα πάντες οἱ τυφλοί· οἱ κωφεύοντες τὴν ἀκοὴν, τὴν ἰατρείαν οἱ καχεκτοῦντες· οἱ ἐν θανάτοις τὴν ζωηφόρον, οἱ πάντες τὴν παναχῆ πιστοῖς προῤῥέουσαν, ὕδατα σωτηρίας, ἀναχρωτήσαντες, ὅπου κράζωμεν· φείζωα προχέουσα νάματα, ἐκ πηγῆς ἀγνὴ μὴ διαλίπης Παρθένε, πρεσβεύουσα πάντοτε ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἀναστάσεως ἡμέρα. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη. Καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Παρασκευῇ, τῆς Διακαινησίμου.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ἡ. Καὶ τῆς Θεοτόκου εἰς ἑξ. Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα. Ὠδὴ ἀ. ἦχος ἀ. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις.

Οὐρανοὶ μὲν ἐναξίως ἐφρανέσθωσαν.

Καὶ τῆς Θεοτόκου, εἰς ἡ ἀκροστ. Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου. Ὠδὴ ἀ. ἦχος ἀ. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Τὴν πηγάσασι μοι Παρθένε, Θεοτόκε Πηγὴ, χάριν διδοῦσα λόγου, ὡς ἀνυμνήσωσε πηγὼ, τὴν βλαστήσασαν ζωὴν, καὶ χάριν πιστοῖς. σὺ γὰρ ἐνυπόστατον, Λόγον πᾶσιν ἐπήγασας.

Ἀτρεῖον ὑπὲρ φύσιν, ὁ Ναός σου σεμνὴ, δείκνυται πᾶσι Κόρη. ἐκ γὰρ θανάτου προφανεῖς, τοὺς προσρέχοντας πιστοὺς, σαφῶς ἀνίσχει, πᾶσι καὶ τὴν ἄφθονον, ἀναβλύζει γλυκύτητα.

Ἀπαῤῥέας Οὐρανόθεν, ἀκενώτως ἡμῖν, χάριτας ὄντως μόνη. τὸν γὰρ τυφλώττοντα ποιεῖς, ἀναβλέπειν πρὸς τὸ φῶς, βορβόρῳ καινῷ, φωνήσασα ἄνωθεν, ὑπὲρ εὐνοίαν τῷ Λέοντι.

Κοινὴ φιλοτιμία, τοῦ βροτείου σεμνὴ, Χαῖρε Μαρία χαῖρε. ὁ γὰρ τῶν ὅλων Ποιητὴς, ἐπὶ σοὶ ὥσπερ σαγὼν, κατέβη σαφῶς, πηγάσε ἀθάνατον, ἀναδείξας Θεόνυμφε.

Καταβασία. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Ὠδὴ γ'. Δεῦτε πόμα.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός.

Χθὲς συνεθαπτόμενοί σοι Χριστέ.

Τῆς Θεοτόκου. Ὅρμος.

Ὃν τεκοῦσα ἅγιον Ναὸν, τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων Κόρη ἐπίσαμαι· καὶ ἀφθαρσίας πηγὴν, τὸ ὕδωρ ἐπιῤῥέουσαν Χριστὸν, ἐξ οὗ ποτιζόμεθα.

Θεὸν χάριν Δέσποινα Πηγὴ, Αὐτοκράτορα διδοῦσ' ἄρρητον τὴν πρόοδον, ἐπεχο-

μέ-

μονίως δανῶς, τὸ λίθος ὑπόσασιν φερικτὴν, τῷ ὕδατι λύσασαν.

Ἔα χαίρεις ἄφθονος ἐκ σοῦ, Θεοτόκε Παρθενίε χύδην πηγάζουσα. χωλοὶ σκιρτῶσιν ἐν σοὶ, λεπρῶν καθαιρίζεται πληθὺς, καὶ δαίμονες πνίγονται.

Ὅλοις νέμεις ἴασιν πιστοῖς, Βασιλεῦσι, δημώταις, πενήσιν, Ἄρχουσι, πτωχοῖς, πλουσίοις κοινῶς, τὸ ὕδωρ προχέουσα Πηγὴ, ἀποίκιλον φάρμακον.

Κατάβασια. Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν.

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες Ἀθάνατε. ἀλλὰ τοῦ ᾅδου τὴν δύναμιν κατέλυσας, καὶ ὡς νικητὴς ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεὸς, τοῖς Μυροφόροις γυναιξὶ φθεγξάμενος, Χαίρετε· καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ὠδὴ α'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἢν αἰνέσωμεν κρίνομεν καὶ ζωηρὰν, τὴν πηγάζουσαν ῥεῖθρα θεῖαν Πηγὴν, συμφώνως αἰνέσωμεν, οἱ τὴν χάριν αἰτούμενοι. καθ' ἑκάστην βρύει, καὶ γὰρ τὰ ἰάματα. ὡς ποταμῶν γὰρ ῥεύματα, δεικνῦσα ἐλάχισα. ὅθεν κατ' χρέος, προσιόντες ἐν πόθῳ, πιστῶς ἀρυσώμεθα, ἐκ πηγῆς ἀνεξαύτλητον, ῥῶσιν ὄντως ἀθανάτου, δροσίζουσαν πιστῶς τοὺς δυσεβῶν, τὰς καρδίας, χάλεσιν ἐκβοήσωμεν· σὺ εἶ τοὺς πιστῶν τὸ παραμύθιον.

Ὠδὴ δ'. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ἄρσεν μὲν ὡς διανοίξαν.

Ὡς ἐναίσιμος ἀμνός.

Ὁ Θεοπάτωρ μὲν Δαβίδ.

Τῆς Θεοτόκε. Ὅμοια.

Ὑπὲρ τὴν ψάμμον ἀληθῶς, καὶ τὰς γαγόνας ὑετῶν, πέφυκε Παρθενίε τὰ πλήθη, τῆς πηγῆς τοῦ ἔργων σου, ἀκαταπαύστως ῥέοντα· ἅπασαν ἐπὶ χθόνα πλουσίως, πάντα νοσοῦντα δεινῶς, παῖς ἰώμενα.

Ἀπαχεθεῖσα γυναικὸς, ὑπὸ καρκίνου τὸν μαζὸν, ὕδωρ ἐπιχεῖται Παρθενίε, τῆς Πηγῆς σου Δέσποινα, καὶ παραυτίκα πέπαυται, πάθη θανατηφόρα τῷ ῥεῖθρῳ, καὶ ὁ καρκῖνος ὀρθὰ, βαίνειν ἐγνώρισεν.

Καταπόντων ἐν σοὶ, καὶ ὑπὲρ φύσιν τὸ πραχθὲν, σαφῶς Θεοτόκε. τὸ γὰρ ὕδωρ γίνεται, τὸ τῆς Πηγῆς σου ἅιμα, νόσων θανατηφόρων ἐναντίον, ὅπερ ἡ φύσις, σαφῶς οἶδεν οὐδέποτε.

Εἰ θανατοῖμε ὁ ἐχθρὸς, ταῖς ἐνηδόνοις προσβολαῖς, Δέσποινα Πηγὴ Θεοτόκε· μὴ παρίδῃς πρόφθασον, ἡ ταχινὴ βοήθεια· τότε δὲ τῷ παγίδων με λύτρου, ἵνα ὑμνῶσε ἀεὶ τὸν Πολυύμνητον.

Κατάβασια. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ὠδὴ ε'. Ὀρθείσωμεν ὄρθρου βαθέως. Τὸν ἄμετρόν σου ἀπλαγχνίαν. Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι.

Τῆς Θεοτόκε. Ὅμοιον.

Ἀλώμενα Κόρη Παρθενίε, τὰ τῆς Πηγῆς σου, τῷ ὄντι περάσια, καταπλήττει τοὺς βροτῶν διάνοιαν· ὑπὲρ γὰρ φύσιν πέφυκε, πάντας πιστοὺς ἀγιάζουσα.

Ἔστόρησε πόκος τὸ Μάννα, καὶ Σιλωὰμ ἡ πέτρα πηγάζουσα, Σολομῶντος ἡ σοφὰ τὸν χάρμα σου, τὰ Ἰορδάνεια νάματα, καὶ ἡ πηγὴ Σαμαρείτιδος.

Τὰ γόνες σου Κόρη Παρθενίε, αἱ τῆς Πηγῆς καὶ νεκροὺς ἀνεζώωσαν. ὑπὲρ λόγον τὸ πραχθὲν καὶ ἔννοιαν. τὰ σὰ γὰρ πάντα Πάναγνε, λόγον νικᾷ τὸν ἀνθρώπινον.

Ἅ πάθημα Κόρη ἴασαι, τῆς αἱμορροίας πηγὴν ἡ ξηράνασα, καὶ τὸ ῥῖγος τῆς φλογὸς τὴν αὔαψιν, καὶ ἐκτικὴν διάθεσιν, ἔρως δεσμὰ καὶ γαστρόῤῥοιαν.

Κατάβασια. Ὀρθείσωμεν ὄρθρου βαθέως. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις. Φυλάξας τὰ σήμαντρα. Σωτέρμα τὸ ζῶντε καὶ ἄθυτον.

Τῆς Θεοτόκε. Ὅμοια.

Οἱ λόγοι τὸν Λόγον ὡς ὄντως πηγὴν, ἀϋμνήσασε Ἀγνή. τῆς σοφίας βυθὸν γὰρ, ὡς ὑπὲρ λόγον γεννᾷς, τὸν κρεμάσαντα, ἐν αἰθέρι τοὺς ῥοὰς, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὕδωρ.

Ἦλθες τὴν τῶν κλιμάκων φορὰν, ἀναλύσασα σωτηρίαν, τοὺς ἐκεῖσε ζωγράφους, ὦ παναγία Πηγὴ, διασώσασα, καὶ Λαὸν ἀπὸ σεισμοῦ, πεπτωκότα τὸ δόμα.

Ἀς μήτρας ἀγόνους χαρώσα τὸ πρὶν, διαλύεις ἐμφανῶς, τῆς πηγῆς σου τῷ ῥεύθρῳ. καὶ γὰρ ὡς πέζουσα σὺ, παρθενεύουσα, τὸν Δεσπότην τοῦ παντὸς, καὶ τοὺς τόκους βραβεύεις.

Ὁ λόγος, ὃν ὃς ἐδὲ γλῶσσα τὸν σὸν, ἐξιχύσιν Ἀγνὴ, τοκετὸν ἐφημῆσαι. ἀλλ' ἀθενοῦσιν ἐν σοὶ, καὶ ἐλέγχεται, Φιλοσόφων τὸ σεμνὸν, καὶ Ῥητόρων κομψότης.

Κατάβασια. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις. Κοντάκ. ἦχ. πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ἐξ ἀχράντου σε Πηγῆς Θεοχαρίτωτε, ἐπιβραβεύσαι μοι πηγάζουσα τὰ νάματα,

τῆς σῆς χάριτος ἀείναε ὑπὲρ λόγον. ὡς γὰρ τὸν Λόγον τετοκίαν ὑπὲρ ἔννοιαν, ἱκετεύωσε δρόσισαίμε τῇ σῇ χάριτι· ἵνα κράζωσοι· Χαῖρε ὕδωρ σωτήριον.

Ο' Οἶκ.

Χαῖρε Θεοτόκε, ἡ τεκοῦσα ἀῤῥήτως, Πατρὸς τὸν προαιώνιον Λόγον· πλάτυνόν με τὸ σόμα σεμνὴ, σωιασφέρουσά με πρὸς τὸν σὸν ἔπαινον· ὡς αὖ αὐδιφημήσωσε, κραυγάζων τῇ Πηγῇσε ταῦτα· Χαῖρε πηγὴ χαρμονῆς ἀλήκτε. Χαῖρε ῥοὴ κολλονῆς ἀῤῥήτε. Χαῖρε νοσημάτων παντοίων καπάλυσις. Χαῖρε παθημάτων ποικίλων καπάκλυσις. Χαῖρε ῥεῖθρον διαδέσατον ὑγιαῖνον τὲς πιςές. Χαῖρε ὕδωρ χαριέσατον τοῖς νοσοῦσι πολλαπλῶς. Χαῖρε νᾶμα σοφίας, ἀγνωσίας ξένιρον. Χαῖρε κράμα καρδίας ἀμβροσίαν προῤῥέον. Χαῖρε κρατὴρ τὲ Μαύνα ζωήῤῥυτε. Χαῖρε λεπτὴρ καὶ νέκταρ θεόῤῥδυσε. Χαῖρε πορθμὸν ἀθανείας δεικνῦσα. Χαῖρε φλογμὸν ἀῤῥωσίας σβεννῦσα. Χαῖρε ὕδωρ σωτήριον.

Τὸ Σωσαξάριον, πρῶτον τὲ Μωσαὶε, Εἶτα τὸ παρόν.

Ξ. Μαύνα, Σιλωὰμ, καὶ Στοαὺ Σολομῶντ,

Πηγὴ Κόρη σὴ ἐμφανῶς πᾶς τις βλέπει.

Ἡ Παρασκδὴ τῆς Διακαινησίμε, τὰ ἐγκαίνια ἑορτάζομεν τὲ Ναὲ τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν, καὶ Θεομήτορ τῆς Ζωηφόρε Πηγῆς. ἔτι δὲ καὶ μνείαν ποιόμεθα τῆ ἐν τότῳ τελευτῶν ὑπερφυῶν θαυμάτων παρὰ τῆς Θεομήτορ. ὁ μὲν γὰρ Ναὸς ὅτος, τὸ καπαρχὰς σωέστη παρὰ τὲ Βασιλέως Λέοντος τὲ μεγάλε, ὃς καὶ Μακέλλης ὅτος ὠνόμασο. Χρησὸς γὰρ ὢν ὁ ἀνὴρ καὶ ἐπιτικέσατ διὰ γνώμης συμπάθειαν, πρὶν ἢ τὸν Βασίλειον ἀναβιῶαι Θρόνον, εἰς ἰδιώτας ἔτι παττόμενος, ἐκεῖσέ πηπερ ὢν, ἄνδρα τινὰ πηρὸν τὰς ὄψεις δίρων παραπαίοντα, ἐχειραγώγει. καὶ δὴ πλησίον τὲ τότε γνωμενίων, δίψει ἀπείρῳ σωέχεται ὁ πηρὸς, καὶ ἱκέτης τῷ Λέοντι γίνεται, ὕδατι ἀναψύξαι αὐτόν. καὶ ὡς τὸ ἐκεῖσε σωτηρεφὲς εἰσιὼν, αἰτεῖται. ἰῶ γὰρ τότε ὁ τόπ ὅτος δεύδροις μὲν παντοίοις καπάφυτ, καὶ δάλασσι τῇ πόα κομῶν. ἐπεὶ δὲν τὸ ὕδωρ ἐκεῖ οὐχ εὕρισκε, σκυθρωπάζων ἀνέστρεφε· καὶ ὑποστρέφων, φωνῆς ἄνωθεν ἐν μεθέξει γίνεται. ὁ χρεών σε λεγόσης Λέον ἀγωνιᾷν· τὸ γὰρ ὕδωρ ἐγγύς. ὑποστραφεὶς δὲν πάλιν ἐζήτει. καὶ πολλὰ αὖθις καμὼν, πάλιν τῆς ἴσης φωνῆς ἐν μεθέξει γίνεται. φησὶ γάρ· Λέον Βασιλεῦ εἰσιὼν τὸ ἐνδότερον, σωηρεφὲς τότο, καὶ τὲ θολερὲ ὕδατος μετὰ χεῖρας λαβὼν, θεράπδσον τῷ πηρῷ τιὼ δίψαν· καὶ τὰς πεπηρωμένας ἐπιχρίσας ὄψεις ἐκείνε, γνώσῃ αὐτίκα ἥτις εἰμὶ, ἐκ πολλὲ τὸν δε κατοικοῦσα τὸν χῶρον. πράσσει δὲν ὡς ἡ φωνὴ διεσάφησε, καὶ παραυτίκα βλέπων ἰῶ ὁ πηρός. μετὰ δὲ τιὼ τῆς Θεομήτορ προῤῥήσιν, τὲ Λέοντος βασιλδσαντος, ὁ ἐπὶ τῆς Πηγῆς Ναὸς ἀνεγείρεται φιλοτίμῳ χειρὶ, ὁποῖ ὁρᾶται τιὼ σήμερον. Θαυμάτων δὲ πλείων ἐν τότῳ ἐπιῤῥεόντων· ἐπὶ μετὰ χρόνον καὶ Ἰσχυριανὸς ὁ Ῥωμαίων μέγις Αὐτοκράτωρ τῇ δυσεβείᾳ πιεζόμεν, ἐντεῦθεν ἔχε τιὼ ἰατρείαν, ἀντιφιλοτιμόμεν τῇ τὲ Λόγε Μητρὶ, τὸν μέγισον ἀνεγείρει Νεὼν, ὃν ὑπὸ σεισμῶν διαφόρων διαῤῥαγέντα, ἐς ὕσερον Βασίλειος ὁ Μακεδὼν πεμεποιήσατο, καὶ ὁ Υἱὸς αὐτὲ Λέων ὁ σοφός. ἐφ' ὧν καὶ πλεῖσα ἡ Πηγὴ ἐνήργησε θαύματα. ἀποσήματα γὰρ, καὶ δυσεβείας, καὶ ἑκτικὰ, καὶ ἄλλα μυρία πεθεράπδκε καρκίνων πάθη. καὶ αἱμορῥοίας διαφόρες Βασιλίδων, καὶ ἄλλων γυναίων, καὶ πυρετῶν διαφόρων ἐσμὸν, τεσσαικῶντε καὶ ἄλλων ἐμπύρων· καὶ σεισώσεις διέλυσε, δώρημα τῆς Πηγῆς ταύτης ὁ Βασιλδὺς Κωνσαντῖνος ὁ Πορφυρογέννητ, τῇ Βασιλίδι Ζωῇ γενηθείς. ἀνήγειρε δὲ καὶ νεκρὸν ἡ Πηγή· ἰῶ δὲ ἐκεῖνος ἐκ Θεσσαλίας· καταερχόμεν γὰρ πρὸς αὐτιὼ τελδτᾷ καθ' ὁδόν. θνήσκων δὲ καὶ πνέων τὰ λοίθια, ἐπισκήπτει τοῖς ναύταις, ἐκεῖσέπῃ πρὸς τὸν Ναὸν τῆς Πηγῆς ἀγαγόντας, καὶ καδδὰς τρεῖς αὐτῷ τὲ ἐκεῖθεν πηγάζοντος ὕδατος ἐπιχέοντας, θάψαι. γίνεται τότο, καὶ ὁ νεκρὸς τὲ ὕδατος ἐπιχεθεὶς διανίσαται. μετὰ δὲ χρόνος, τὸν μέγαν Ναὸν πεσεῖν μέλλοντα, φανεῖσα ἡ Θεοτόκ, ἐπανεῖχεν, ἕως ὃ τὸ

πε-

περιῤῥεῦσαν πλῆθος ἐκφορηθέη. δαίμονας διαφόρες τὸ ὕδωρ τᾶτο ποθεὶ, ἀπήλασε· καὶ ἐν φυλακῇ δεσμίες ἀπέλυσε· τῷ Βασιλᾶ Λέοντι τῷ σοφῷ λιθίασιν ἔξιᾶται· καὶ τῇ γυναικὶ Θεοφανῷ λαβρότατον πυρετὸν σβύνυται· τὸν δὲ ἀδελφὸν Στέφανον τὸν Πατριάρχιω, τῆς ἕκτικῆς διαθέσεως ἀπολύει. καὶ Ἰωάννῃ τῷ Ἱεροσολύμων Πατριάρχῃ, τιὼ ἀκοιὼ ἐκτραπῆσαν, ἰᾶται. Θεραπδίει πυρετὸν σφοδρότατον καὶ τὸ πατρικὶς Ταρασίε, καὶ τῆς αὐτᾶ Μητρὸς Μαγιστρίσσης, καὶ τὸν Υἱὸν Στυλιανᾶ δυσεμῶντα ἰᾶται. Σχίζιναν δέτινα γυναῖκα, τῆς δυσεντερίας λυτρᾶται· Ὁ δὲ Βασιλεὺς Ῥωμανὸς ὁ ἐκ Λακάπης, καὶ λύσιν καὶ δέσιν γαστρὸς τῷ ὕδατι θεραπδίει· ὡσαύτως καὶ ἡ αὐτᾶ γυνή· ἐν Χαλδίᾳ τὸν Μοναχὸν Πέτρον, καὶ τὸν αὐτᾶ μαθητιὼ θεραπδίει ἡ Θεομήτωρ δι' ἐπικλήσεως. ὡσαύτως καὶ τὸν Μοναχὸν Ματθαῖον, καὶ Μελέτιον πρὸς τὸν Βασιλέα διακληθεύτας. Πατρικίες δὲ καὶ Πρωτοασηκρήτις, καὶ ἄλλες μυρίες, τίς αὖ διηγήσαιτο; λαγχάνει καὶ τῆς ἐπὶ τὸ ἰσχύον θεραπείας, καὶ ὁ ἐπὶ τᾶ θυμιάματος Στέφανος. καὶ ποία γλῶσα ὅσα τὸ ὕδωρ τᾶτο ἐνήργησε, καὶ εἰς δεῦρο διενεργεῖ διηγήσαιτο; ὑπὲρ γαγόνας ὑετᾶ, καὶ ἄσρων, καὶ φύλλων πλῆθος τὰ θαύματα· ἃ δὴ καὶ ἡμεῖς ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις κατεῖδομεν. φαγέδαιναν γὰρ καὶ γάγγραιναν, καὶ διατρήσεις, καὶ θανάσιμα φύματα ἕτερα· καὶ ἀνθράκας, καὶ λέπρας, καὶ λώβιω ὑπερφυῶς ἐθεράπδσε, καὶ ἄλλας ὀγκώσεις γυναικῶν, καὶ ψυχῆς πάθη τὸ πλέον ἰάσατο, καὶ ὀφθαλμῶν ἐπιχύσεις τε, καὶ λεκώματα καὶ ὑέλωπας. ἔτι δὲ καὶ νόσημα ὕδροπος τῷ Βαράγγῳ Ἰωάννῃ· καὶ τῷ ἑτέρῳ Βαράγγῳ, πονηρὰ ἐθεράπδσεν ἕλκη, καὶ τῷ Ἱερομοναχῷ Μάρκῳ ἐξανθήσαν τῆς ἐπιφανείας δεμνύτητα· καὶ τιὼ ἐπὶ πεντεκαίδεκα ἔτεσι δέσποιναν ὑπερβάλλεσαν. ἐνταυτῷ καὶ λιθίασιν τᾶ Μοναχᾶ Μακαρίου· καὶ ἄλλα πλεῖσα ἅπερ ἀριθμῆσαι λόγῳ ἀδύνατον· ἃ δὴ καὶ ἐνήργησε καὶ ἐνεργεῖ, καὶ ἔτοτε παύεται.

Ταῖς τῆς σῆς Μητρὸς πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὸ, Ἀνάσασιν Χριστᾶ θεασάμενοι.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνε ῥυσάμενος.

Γυναῖκες μυρῶν θεόφρονες.
Θανάτε ἑορτάζομεν νέκρωσιν.
Ὡς ὄντως ἱερὰ καὶ πανέορτος.

Τῆς Θεοτόκε. Ὅμοια.

Δεῦτε νοσοῦντες ἰάματα. ἡ Παναγνος ῥέα γὰρ, θείας ἐκ πηγῆς, τὸν γλυκασμὸν τὸν ἀληθῆ, τὸν χειμάῤῥων τρυφῆς ὄντως βλύζεσα. διὸ καὶ πίσει κρυνὸς, τὰς ἀφθόνες ἀρυσώμεθα σύμπαντες.

Ἐνίζει τὰς ἀκόντας Δέσποτα, τὰ ξένασε τέραπα, παῦπας τὰς πιςάς· τὰς μὲν ἀλάλες καὶ κωφὰς, ὡς ἀλάλες δακνύει τὸ ὕδωρσε, τὰς πάσχοντάς τε δεινῶς θεραπδίει, καὶ ἴασιν χαρίζεται.

Νάγεις ἐκ καμίνου τῆς θλίψεων, δροσίζεσα νάμασι, ξένης ἐκ πηγῆς τὰς προσιόντας σοι Σεμνή· φαγεδαίνης λυτρᾶται γὰρ αὖθρακας, καὶ λώβης· τὸν δὲ λεπρὸν, θεραπδίεις, καὶ αὖθρακας κατέσβεσας.

Εαὶδες καὶ Κόραι τιὼ Δέσποιναν, καὶ σύμπαντες αὖθρωποι, πίσει ἐκ ψυχῆς, αὐδιφανήσωμεν λαμπρῶς. διατρήσεις γὰρ ἕλων ὑέλωπας, καὶ ἕλκη τὰ πονηρὰ, καὶ ὀγκώσεις καὶ παράλυτον ἰάσατο.

Καταβασία.

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνε ῥυσάμενος.

Ὠδὴ η'. Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα.

Δεῦτε τᾶ καινᾶ τῆς ἀμπέλε.
Ἄρον κύκλῳ τὰς ὀφθαλμάσε.
Πάτερ Παντοκράτορ.

Τῆς Θεοτόκε. Ὅμοια.

Θεῖον ἡ πηγὴ καὶ σεβάσμιον ὕδωρ, προῤῥέεσε Παρθένε. ὑδροπικῶν γὰρ τὸ ῥεῦμα, ἀναχαιτίζει σφοδρῶς, ἐπικλήσει τῇ θέᾳ τῆς χάριτος. διόσε τιμῶμεν πηγὴ εἰς τὰς αἰῶνας.

Ἅντες τὸ σεπτὸν καὶ ζωήῤῥυτον ὕδωρ, ὑμνήσωμεν προφρόνως· τῆς γὰρ δυσπνοίας τὸ ῥεῦμα, κατέχωραν ἰσᾷ, καὶ ἐλεύθερον ποιεῖ πρὸς διέξοδον. βαβαὶ σῶν θαυμασίων Ἁγνὴ Θεοκυῆτορ.

Οἷον ἀφῆκεν Πανύμνητε σῶμα, τᾶ τόκε σε τὸ ξένον; ἀλλὰ καὶ νῦς

ὁποῖος, τῶν θαυμάτων πηγὴ περιβλέψαιτο, καὶ λόγοις κροτήσειεν, οὐκ ἔστι τῇ φύσει ἰσχὺς τὰ σὰ θαυμάζειν.

Ὅλον ἐπὶ σοὶ τὸ θανάτου τὸ κράτος, ἠφάνισαι ἀθρόον, ὦ Βασιλὶς καὶ Κυρία· Βασιλέα καὶ γὰρ, τὸν ἀθάνατον ζωὴν σὺ ἐπήγασας, τὸ ὕδωρ τὸ Μάννα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Καταβασία.

Αὕτη ἡ κλητὴ, καὶ ἁγία ἡμέρα.

Ὡδὴ Θ'. Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα.

Ὦ θέας, ὦ φίλης.

Ὦ Πάσχα τὸ μέγα.

Τῆς Θεοτόκου. Ὅμοια.

Ἁπάντων ἀπάντων, Κόρη ὑπέρκειται ἁγνὴ, τῆς Πηγῆσσα τὸ ὕδωρ, ἐμφανῶς δωρούμενον, ἀπαλλαγὴν νοσημάτων δεινῶν, καὶ ταῖς ψυχαῖς, ἄπασαν τὴν ῥῶσιν, ὡς ὑπὲρ φύσιν χεόμενον.

Ὑπῆρα τῶν νόσων, τὸν Νέον ἰδὲ Σιλωὰμ, τῆς Πηγῆσσα Παρθένε, καθορῶμεν ἅπαντες. ὄμματα γὰρ, προσλαμβάνει πηρὸς, ἅπαντες δὲ ῥῶσιν ἀεννάως, πρὸς τὴν ζωὴν προσιζόμεθα.

Οἱ ῥῶσιν ζητοῦντες, δράμετε ἐν τῇ Πηγῇ· ἡ γὰρ Κόρη Παρθένος, ἐνοικεῖ τῷ ὕδατι, σκίρτα πιστῶν, καὶ δίψαν ου πλῆθος, ὅπως ὡς λάβῃ, ἥξει τῷ Τεμένει, καὶ ἀμοιβὴν τῶν αἰτήσεων.

Ὠφθη Πηγῆσσα, τὸ ὕδωρ ὑπὲρ Οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς πὰς ἀβύσσους, ταῖς ῥοαῖς διέβραμε. τοῦτο ἐστὶν, ἀμβροσία ψυχῆς, νέκταρ πιστῶν, μέλι τὸ ἐκ πέτρας, καὶ ἡ τοῦ Μάννα διάδοσις.

Γέφραινας Παρθένε, τὸν Ἄνακτα ὑπερφυῶς, ἀναβλύζουσα χάριν, ἐκ Πηγῆς ἀείναον, τούτῳ διδοὺς, κατ' ἐχθρῶν τὴν ἰσχὺν, νίκας ἀεὶ, ῥῶσιν καὶ εἰρήνην, καὶ αἰτημάτων ἐκπλήρωσιν.

Καταβασία. Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα.

Ἐξαποστειλάριον, τῆς Ἑορτῆς.

Ἀρχὴ ὑπνώσας ὡς θνητὸς, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τριήμερος ἐξανέστης, Ἀδὰμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ καταργήσας θάνατον, Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τῷ Κόσμῳ σωτήριον.

Καὶ τῆς Πηγῆς. Ὅμοιον.

Πηγὴ ὑπάρχεις ἀληθῶς, ὕδατος ζῶντος Δέσποινα. ἐκπλυθεῖσαι ἂν νοσήματα, ψυχῶν σωμάτων χαλεπὰ, ἐν τῇ προσψαύσει μόνῃ σου, ὕδωρ τῆς σωτηρίας, Χριστὸν ἡ προχέουσα.

Εἰς τὰς Αἴνους, Πᾶσα πνοή. Ἰδιόμελον ἦχ. δ'. καὶ Ψαλλομεν ἦχ. Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ'. ἦχος πλ. β'.

Σταυρός σου Κύριε, ζωὴ καὶ Ἀνάστασις ὑπάρχει τῷ Λαῷ σου. καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν ἀναστάντα Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν. ἐλέησον ἡμᾶς.

Ταφήσου Δέσποτα, Παράδεισον ὤῳξε τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων. καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σὲ τὸν ἀναστάντα Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν. ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὴν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοῶμεν· σὺ ζωὴ ὑπάρχεις ἡμῶν καὶ Ἀνάστασις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ῥήμερος αὐέσης Χριστὲ, ἐκ τάφου καθὼς γέγραπται, σὺν εγείρας τὸν Προπάτορα ἡμῶν. διόσε καὶ δοξάζει, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀνυμνεῖ σου τὴν Ἀνάστασιν.

Καὶ τῆς Θεοτόκου, ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ὕδωρ τὸ τῆς Πηγῆς, σωτήριον ὑπάρχει, πᾶσι τοῖς ἀθεύσοις. προσέλθωμεν ὃν πίσει, καὶ χάριν ἀρυσώμεθα.

Ῥέαρ τὸ ζωηρὸν, Πηγῆς τῆς ἀθανάτου, τοῖς προσιοῦσι πόθῳ, ἰάσεων παρέχει, πλημμύραν ἀνεξάντλητον.

Ἁγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὕψιστος. Ὤννυσι τὰς ψυχὰς, τὸ ὕδωρ τῆς Παρθένου, οἱ τῶν παίδων ἐν ῥύποις, προσδράμωμεν τῇ Κόρῃ, καὶ τούτου ἀποπλυνώμεν.

Ἁγ. β'. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα εὐφραίνουσι. Γάμνος ἡ ἱερὰ, τὸ Μάννα καὶ ἀφθόνως, ἐξ ἀκηράτου Κόρης, προχέει τὸν Δεσπότην. τὴν χρείαν πᾶς αὐτλήσωμεν.

Καὶ τὰ ἁγ. τοῦ Πάσχα. Ἐκτενὴς, καὶ Ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Ἡ Πρᾶξις τῆς ἡμέρας. καὶ ὁ Ἀπόστολος τῆς Θεοτόκου. Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς Θεοτόκου. Ζήτει Σεπτεμβρίῳ ἡ. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὴν τράπεζαν Παράκλησις γίνεται τοῖς Ἀδελφοῖς. Μεγαλυνάριον.

Πρὸς

Πρὸς, Τὴν τιμιωτέραν.

Ὕδωρ τὸ ζωηῤῥύτον τῆς Πηγῆς, Μάννα τὸ προχέον, τὸν ἀθανάτον δροσισμὸν, τὸ Νέκταρ τὸ θεῖον, τὴν ξένην ἀμβροσίαν, τὸ Μέλι τὸ ἐκ πέτρας, πίσει τιμήσωμεν.

Τῇ Παρασκευῇ Ἑσπέρας.

Μετὰ τὸ, Χεῖρός σου ἀνέξη, καὶ τὴν Σωματτὴν. τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσόμεν ξ. ς'. καὶ ψάλλομεν ξ. Ἀναστάσιμα, ἦχος πλ. δ'.

Ἔσπερινὸν ὕμνον καὶ λογικὴν λατρείαν, σοὶ Χριστὲ προσφέρομεν, ὅτι ηὐδόκησας, τὸ ἐλεῆσαι ἡμᾶς διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Κύριε Κύριε, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου· ἀλλὰ εὐδόκησον τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Χαῖρε Σιὼν ἁγία, Μῆτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, Θεοῦ κατοικητήριον. σὺ γὰρ ἐξέλαμψας πρώτη, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Ἕτερα Ἀναπολικά, ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ Ἐκ Θεοῦ Πατρὸς Λόγος, πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθεὶς, ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν χρόνων, ὁ αὐτὸς ἐκ τῆς Ἀπειρογάμου σαρκωθεὶς, βουλήσει Σταύρωσιν θανάτου ὑπέμεινε, καὶ τὸν πάλαι νεκρωθέντα ἄνθρωπον ἔσωσε, διὰ τῆς ἑαυτοῦ Ἀναστάσεως.

Ἣν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, δοξολογοῦμεν Χριστέ, δι' ἧς ἠλευθέρωσας Ἀδὰμ ἀϊδιον γενόμενος, ἐκ τῆς τοῦ Ἅιδου τυραννίδος, καὶ ἐδωρήσω τῷ Κόσμῳ ὡς Θεὸς, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁξασοι Χριστὲ Σωτὴρ, Υἱὲ Θεοῦ μονογενὲς, ὁ προπαγεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ ἀναστὰς ἐκ τάφου τριήμερος.

Δόξα.

Ἐ δοξάζομεν Κύριε, τὸν ἑκουσίως δι' ἡμᾶς Σταυρὸν ὑπομείναντα, καὶ σὲ προσκυνοῦμεν Παντοδύναμε Σωτὴρ, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, ἀλλ' ἐπάκουσον, καὶ σῶσον ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν Οὐρανῶν, διὰ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστράφη. ἐκ Παρθένου γὰρ Ἁγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν μετὰ τῆς προσλήψεως. εἷς ἐστὶν Υἱὸς, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν. διὸ τέλειον αὐτὸν Θεὸν, καὶ τέλειον Ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε Μῆτερ ἀϋμφόλυπε, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἴσοδος, τὸ, Φῶς ἱλαρόν. καὶ τὸ Προκείμενον, ἦχος τοῦ.

Ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις.

ξ. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρός σε ἐκέκραξα.

ξ. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου.

ξ. Οὕτω ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου.

Ἐκτενὴς. μετὰ τὸ, Καταξίωσον Κύριε, καὶ τὰ λοιπά. τὸ Ἀναστάσιμον εἰχηρὸν τὸ εἶχα, ἦχος τοῦ.

Νῆλθες ἐπὶ Σταυρὸν, Ἰησοῦ, ὁ καταβὰς ἐξ Οὐρανοῦ, ἦλθες ἐπὶ θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος· πρὸς τοὺς ἐν σκότει τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, πρὸς τοὺς πεσόντας ἡ πάντων Ἀνάστασις. ὁ φωτισμὸς καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν δόξασοι.

Εἶτα τὸ ξ. τοῦ Πάσχα. τὸ, Χεῖρός σου ἀνέξη. Ἐκτενὴς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ Σαββάτῳ τῆς Διακαινησίμου, εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ Ἀκολουθία ὡς προεγράφη.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοὴ, ἰσόμεν ξ. δ'. καὶ ψάλλομεν ξ. Ἀναστάσιμα, ἦχος πλ. δ'.

Κύριε, εἰ καὶ Κεντυρίωνι παρέζης, ὑπὸ Πιλάτου κειμένου, ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τοῦ θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος. καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸν Κόσμον ἠλευθέρωσας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, ὡς Οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος.

Κύριε, εἰ καὶ ὡς θνητὸν ἐν μνημείῳ, Ἰουδαῖοί σε κατέθεντο, ἀλλ' ὡς Βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται σε ἐφύλαττον. καὶ ὡς ζωῆς θησαυρὸν, σφραγῖδι ἐσφραγίσαντο. ἀλλὰ ἀνέστης, καὶ παρέχεις, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κύριε,

Κύριε, ὅπλον κατὰ τοῦ διαβόλου, τὸν Σταυρόν σου ἡμῖν δέδωκας. φεύγει γὰρ καὶ τρέμει, μὴ φέρων καθορᾶν αὐτὸ τῇ δυνάμει, ὅτι νεκροὺς ἀνίστη, καὶ θάνατον κατήργησε. διὰ τοῦτο προσκυνοῦμεν, τὴν Ταφήν σου καὶ τὴν Ἔγερσιν.

Ὁ Ἄγγελός σου Κύριε, ὁ τῇ Ἀναστάσει κηρύξας, τοὺς μὲν φύλακας ἐφόβησε, τὰ δὲ Γυναῖα ἐφώνησε λέγων· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; ἀνέστη Θεὸς ὤν, καὶ τῇ Οἰκουμένῃ ζωὴν ἐδωρήσατο.

Εἶτα τὰ ᾱ. τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν ζ. αὐτῶν. τὸ, Χριστὸς Ἀνέστη γ'. Ἐκτενὴς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος γ'.

Κύριος φωτισμός μου, καὶ Σωτήρ μου. ᾱ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Ἡ πρᾶξις τῆς ἡμέρας.

Ἀλληλούϊα, ἦχος π. ά.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. ᾱ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν Οἰκουμένην.

Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Κοινωνικόν. Σῶμα Χριστοῦ.

Εἰς τὴν τράπεζαν ὁ Κελλαρίτης, ἅμα τὸ καθίσαι τοὺς ἀδελφοὺς, τὸν διὰ ὅλης τῆς Ἑβδομάδος ὑψόμενον ἄρτον, αὐτὶ τῆς Παναγίας, κατακλῶν, διαδίδωσι τούτοις, πρὸ τῆς ἐθισμένης αὐτῶν τροφῆς φαγεῖν.

Ἐν τῇ Παναγίᾳ λέγεται τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἅπαξ. Εἶτα ὑψοῦται εἰς τὸ, Παναγία Θεοτόκε βοήθει ἡμῖν. τὸ δὲ Χριστὸς ἀνέστη, ἐκφωνεῖται κατὰ τὸ τέλος ἐν τῇ τραπέζῃ, ἄχρι τῆς Ἀναλήψεως.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὴν Ἐννάτην Ὥραν ψάλλομεν τερψάλμου, ὡς καθ' ἑκάστην, καὶ λέγομεν τροπάριον.

Ἐξ ὕψους κατῆλθες ὁ εὔσπλαγχνος.

Καὶ Κοντάκιον.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες Ἀθάνατε.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀντιπάσχα, ἤτοι ἡ Ψηλάφησις τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου Θωμᾶ.

Ἰσέον, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ Ἁγίᾳ δευτέρᾳ Κυριακῇ τοῦ Ἀντιπάσχα, οὐ ψάλλονται Ἀναστάσιμα, ἀλλ' ἅπαντα τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, εἰς τὸν μικρὸν Ἑσπερινὸν, ἱστῶμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, καὶ εἰς τὸ, Καταξίωσον, ἐκ τῆς Μεθεόρτων Προσομοίων τῆς Ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ. Οὕτω καὶ ποιοῦμεν εἰς τὸν μικρὸν Ἑσπερινὸν, ἐν αἷς Ἀγρυπνίαις ὁ ψάλλεται ἡ Ὀκτώηχος.

Δόξα, καὶ νῦν, οἷον βέλεται ἐκ τῆς Γ' διομέλων τῆς ἡμέρας, ὁ Ἐκκλησιάρχης, ᾱ. Προσόμοια, ἦχος ά.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Φείδει Χριστὸς φιλανθρώπως, καὶ τῇ Ψηλάφησιν, ὡς καὶ Σταυρὸν πρὸ ταύτης, καὶ τὸν ἄδικον φόνον, πάθος τεθνεώτος ἀναστὰς, τὰς σφραγίδας οὐκ ἔλυσε, καὶ τῆς θύρας κεκλεισμένων τοῖς Μαθηταῖς, ἐπισὰς ὡς Παντοδύναμος.

Ἡ Τοῦ Θωμᾶ ἀπιστία, τὴν κοσμοσώτειραν, τοῦ Θεανθρώπου Λόγου, τὴν ἐξ ᾅδου καθυμώνων, Ἔγερσιν πιστοῦται τρώσιν χειρῶν, καὶ ποδῶν τολμηρότερον, ἐψηλαφήσασα πρὸς πίστωσιν κοσμικὴν, δεξιᾷ τῇ φιλοπράγμονι.

Γυνηθροισμένων τῷ φόβῳ, τῷ ἐκ τοῦ Πάθους σου, τῆς Ἀποστόλων Λόγε, καὶ θυρῶν κεκλεισμένων, ἄφνω σωτειοπλήθης, μέσον αὐτῶν, τὴν εἰρήνην δωρούμενος, καὶ τῷ Θωμᾷ προτεινόμενος ψηλαφᾶν, τοὺς σεπτοὺς πλευρᾶς σου μώλωπας.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος β'.

Ἐπὶ τὴν Ἔγερσίν σου Κύριε, σωπηγμένων τῆς Μαθητῶν σου, καὶ τῆς θυρῶν κεκλεισμένων, ἐν μέσῳ ἔστης, εἰρήνην παρέχων αὐτοῖς. πεισθεὶς δὲ καὶ ὁ Θωμᾶς, τῇ ὁράσει τῆς χειρῶν, καὶ τῆς πλευρᾶς σου, Κύριον καὶ Θεόν σε ὡμολόγησε, σῴζοντα τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σὲ Φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. Προσόμοια, ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Χείλεσι καθαροῖς, ὑμνεῖτε σὺν Ἀγγέλοις, βροτοὶ τὸν Ἀναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, καὶ Κόσμον σωτηρίαν δωρησάμενον.

ᾨ. Ε' παίνει Ἱερσαλήμ.

Ὤφθης τοῖς ἱεροῖς, σὲ Σῶτερ Ἀποστόλοις, τῇ θυρῶν κεκλεισμένων, δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων, ἡμῖν τὸ Θεῖον Πνεῦμά σε.

ᾨ. Ὅτι ἐνίσχυσε τὰς μοχλάς.

Ἔγνωσε Παμβασιλεῦ, ἰδόντες σε βλεφάροις, ἀλλὰ καρδίας πόθῳ, Θεὸν πεπιστεύκοτες, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ἐμεῖς ὦ Λυτρωτά, εἰρήνην τῷ Λαῷ σε, καὶ ὀφθαλμάτων λύσιν, πρεσβείαις τῆς Παναγνε, καὶ μόνης Θεομήτορος.

Ἐν δὲ τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸ ἀναγνῶναι τὸν Ἱερέα, τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ᾨ. Τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν. καὶ τὸ α. Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰδιόμελα ᾨ. ἐκ τῆς Ψαλμῳδίας τῆς Πεντηκοστῆς. Ἰδιόμελα τῆς νέας Κυριακῆς τοὺς δ'. πρώτους, δευτεροῦντες αὐτούς, καὶ τοὺς β'. δευτέρους, πρὸς μίαν ἦχον α'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὧν θυρῶν κεκλεισμένων, τῇ Μαθητῶν σωτηριζομένων, εἰσῆλθες ἄφνω παντοδυνάμε, Ἰησοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ στὰς ἐν μέσῳ αὐτοῖς, εἰρήνην δὲ ἐπλήρωσας Ἁγίου Πνεύματος· προσμένειν τε προσέταξας, καὶ μηδαμοῦ χωρίζεσθαι ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἕως σε ἐνδύσωνται τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν. διὸ βοῶμέν σοι· ὁ φωτισμὸς καὶ ἡ Ἀνάστασις, καὶ ἡ εἰρήνη ἡμῶν δόξα σοι.

Δίς. Ὁ αὐτός.

Ἐθ' ἡμέρᾳ ὀκτῷ, τῆς Ἐγέρσεώς σε Κύριε, ὤφθης τοῖς Μαθηταῖς σε, ἐν τόπῳ οὗ ἦσαν συνηγμένοι. καὶ φωνήσας αὐτοῖς, εἰρήνη ὑμῖν, τῷ ἀπιστοῦντι Μαθητῇ τὰς χεῖρας ὑπέδειξας, καὶ τὴν ἄλωτον πλευράν. ὁ δὲ παθὼν ἐβόα σοι· ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου δόξα σοι.

Δίς. Ὁ αὐτός.

Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε εἰσῆλθες Χριστέ, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν. ὅθεν καὶ ἠπίστει τοῖς ῥηθεῖσιν αὐτῷ, ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν βεβαιῶν. οὐκ ἀπηξίωσας δὲ ἀγαθὲ, ὑποδεῖξαι αὐτῷ τὴν ἄλωτον πλευράν σε, καὶ τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν τοὺς μώλωπας. ὁ δὲ ψηλαφήσας, καὶ ἰδὼν ὡμολόγησέ σε εἶναι Θεὸν ἀγυμνόν, καὶ ἄνθρωπον ἀψιλόν· καὶ ἐβόα· ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου δόξα σοι.

Δίς. Ὁ αὐτός.

Ὧν Μαθητῶν δισταζόντων, τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, ἐπέστη ὁ Σωτὴρ, ὅπου ἦσαν συνηγμένοι, καὶ τὴν εἰρήνην δοὺς, τῷ Θωμᾷ ἐβόησε· δεῦρο Ἀπόστολε ψηλάφησον παλάμας, αἷς τοὺς ἥλους ἔπηξαν. ὦ καλὴ ἀπιστία τοῦ Θωμᾶ. τῶν πιστῶν τὰς καρδίας εἰς ἐπίγνωσιν ἦξε. καὶ μετὰ φόβου ἐβόησεν· ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου δόξα σοι. Ἦχος β'.

Ἐπὶ τῇ Ἐγέρσει σε Κύριε, συνηγμένων τῶν Μαθητῶν σε, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐν μέσῳ ἔστης, εἰρήνην παρέχων αὐτοῖς. παθὼν δὲ καὶ ὁ Θωμᾶς, τῇ ὁράσει τῶν χειρῶν, καὶ τῆς πλευρᾶς σε, Κύριον, καὶ Θεόν σε ὡμολόγησε, σώζοντα τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σὲ φιλάνθρωπε. Ὁ αὐτός.

Ὧν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐπεισὰς ὁ Ἰησοῦς, τοῖς Μαθηταῖς, ἀφοβίαν καὶ εἰρήνην ἐδίδε. ἅπα λέγει τῷ Θωμᾷ· τί μοι ἀπιστεῖς, ὅτι ἀνέστην ἐκ νεκρῶν; φέρε ὧδε τὴν χεῖρά σε, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, καὶ ἴδε. σὲ γὰρ ἀπιστοῦντος οἱ πάντες ἔμαθον, τὰ Πάθη καὶ τὴν Ἀνάστασίν μου, κράζειν μετὰ σοῦ· ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὧν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐπέστης Χριστὲ πρὸς τοὺς Μαθητάς. τότε ὁ Θωμᾶς οἰκονομικῶς οὐκ ἐχωρίσθη μετ' αὐτῶν. ἔλεγε γάρ· ἐμὴ πίστις ἐστὶν, ἐὰν μὴ ἴδω κἀγὼ τὸν Δεσπότην. ἴδω τὴν πλευράν, ὅθεν ἐξῆλθε τὸ Αἷμα, τὸ Ὕδωρ, τὸ Βάπτισμα. ἴδω τὴν πληγὴν, ἐξ ἧς ἰάθη τὸ μέγα τραῦμα ὁ ἄνθρωπος. ἴδω πῶς οὐκ ἦν ὡς πνεῦμα, ἀλλὰ σὰρξ καὶ ὀστέα. ὁ τὸν θάνατον πατήσας, καὶ Θωμᾶν πληροφορήσας, Κύριε δόξα σοι.

Εἰσοδικὸν, τὸ, Φῶς ἱλαρόν.

Προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν.

Εἰς τὴν Λιτὴν ᾨ. Ἰδιόμ. ἦχος δ'.

Κύριε, τῇ σῇ ἐκτῷ τῆς σῆς Θεότητος αὐγῇ, τῶν θυρῶν ἔστης σῶν κεκλεισμέ-

μείων, ϗ σὰς ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν, τιὼ πλευρὰν ἀξεγύμνωσας, ϗ τραυμάτων σε χειρῶν, ϗ τῶν ποδῶν τὰς ὠτειλὰς δεικνύων· ἀθυμίας τὴν κατήφειαν τε λύων, σαφῶς ἐφώνησας· ὃν τρόπον ἐν ἐμοὶ καθορᾶτε ὦ φίλοι, τῆς σαρκὸς τιὼ πρόσληψιν, ἀ πνεύματος φέρω φύσιν. τῷ δὲ δισάξοντι Μαθητῇ προετρέπε ψηλαφῆσαι φειδωλῶς κατεπῴδων· ἐρεύνησας ἅπαντα, δεῦρο λοιπὸν μὴ ἀμφίβαλλε. ὁ δὲ αἰσθόμενος, ἐν τῇ χειρὶ τῆς σῆς διπλῆς ἐσίας, ἐν φόβῳ ἀνεβόα πιστῶς, τῇ πίστει ἐλκόμενος· ὁ Κύριός με ϗ ὁ Θεός με δόξασοι. Ἦχος πλ.

Τ῎Ψαι Θωμᾶ τῆς πλευρᾶς τῇ χειρὶ, λέγει Χριστὸς, ϗ τὰς τύπας τῶν ἥλων δεῦρο ψηλάφησον· πίστει ἐρεύνησον, ϗ γίνε μοι πιστὸς, ϗ μὴ γίνε ἄπιστος. ὁ δὲ Θωμᾶς τῷ δακτύλῳ ὡς ἥψατο τῶ Δεσπότε, μέγα ἀνεβόησε· σύ με Θεὸς ϗ Κύριος, εὐσπλαγχνε δόξασοι.

Δόξα, ϗ νυ῀ν. ῏Ηχος πλ. Ἀναστάσι.

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τῶν Μαθητῶν συνηθροισμένων, ἐπέστη ὁ Σωτὴρ ὃ ἦσαν συνηγμένοι. ϗ σὰς ἐν μέσῳ αὐτῶν, λέγει τῷ Θωμᾷ· δεῦρο ψηλάφησον, ϗ ἴδε τὰς τύπας τῶν ἥλων· ἔκτεινόν σε τιὼ χεῖρα, ϗ ἄψαι τῆς πλευρᾶς με· ϗ μὴ γίνε ἄπιστος, ἀλλὰ πίστει κήρυξον, τιὼ ἐκ νεκρῶν με Ἀνάστασιν.

Εἰς τὸν ϛ. ϕ. Ἰδιόμελ. ᾏχος δ'.

Τῷ παραδόξῳ θαύματος, ἀπιστία πίστιν βεβαίαν ἐγεύνησεν. ἀπὼν γὰρ ὁ Θωμᾶς, ἐὰν μὴ ἴδω, ἀ μὴ πιστεύσω· ψηλαφήσας δὲ τιὼ πλευρὰν, ἐθεολόγει τὸν σαρκωθέντα. τὸν αὐτὸν Υἱὸν τῷ Θεῷ, ἐγνώρισεν ὡς πεπονθότα σαρκὶ, ἐκήρυξε τὸν ἀνασάντα Θεὸν, ϗ ἐβόησε λαμπρᾷ τῇ φωνῇ· ὁ Κύριός με ϗ ὁ Θεός με δόξασοι.

ϛ. Ἐπαίνει Ἱερουσαλὴμ τὸν Κύριον.

Τῷ παραδόξῳ θαύματος, τῷ πυρὸς ὁ χόρτος ἁψάμενος σέσωσαι. βαλὼν γὰρ ὁ Θωμᾶς ἐν τῇ πυρίνῃ πλευρᾷ τιὼ χεῖρα, Ἰησῷ Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἀ καπεφλέχθη τῇ ψηλαφήσα. τῆς ψυχῆς γὰρ τὸ δυσπαθὲς, μετέβαλεν εἰς ἔμπιστον θερμῶς. ἐκέκραξεν ἀπὸ βαθέων ψυχῆς· ὁ Δεσπότης, σύ με εἶ ϗ Θεὸς, ὁ ἐκ νεκρῶν ἐγηγερμένος δόξασοι.

ϛ. Ὅτι ἐνίσχυσε τὰς μοχλάς.

Τῷ παραδόξῳ θαύματος, Ἰωάννης σήθει τῷ Λόγε ἀνέπεσε. Θωμᾶς δὲ τιὼ πλευρὰν προσψηλαφῆσαι κατηξιώθη. ἀλλ' ὁ μὲν ἐκεῖθεν φειδωλῶς Θεολογίας βυθὸν ἀνέλκει τὴν οἰκονομίαν· ὁ δὲ ἠξίωται μυσταγωγῆσαι ἡμᾶς. παείσηται τὰς ἀποδείξεις τρανῶς, τῆς Ἐγέρσεως αὐτῷ ἐκβοῶν· ὁ Κύριός με ϗ ὁ Θεός με δόξασοι.

Δόξα, ϗ νυ῀ν. ᾏχος πλ. ά.

Φιλάνθρωπε, μέγα ϗ ἀνείκασον τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σε. ὅτι ἐμακροθύμησας, ὑπὸ Ἰουδαίων ῥαπιζόμενος, ὑπὸ Ἀποστόλε ψηλαφώμενος, ϗ ὑπὸ τῶν ἀθετούντων σε πολυπραγμονούμενος. πῶς ἐσαρκώθης, πῶς ἐσταυρώθης ὁ ἀναμάρτητος. ἀλλὰ σωσέτισον ἡμᾶς ὡς τὸν Θωμαῦ βοᾶν σοι· ὁ Κύριός με, ϗ ὁ Θεός με δόξασοι.

Τροπάριον, ᾏχος βαρύς. ἐκ γ'.

Σφραγισμοῦ τοῦ Μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφε ἀνέτειλας Χριστὲ ὁ Θεός. ϗ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης ἡ πάντων Ἀνάστασις, πνεῦμα δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα σε ἔλεος.

Κανὼν Τριαδικὸς ψαλλόμενος σιὼ Θεῷ ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ, ἐὰν δὲ γίνεται Ἀγρυπνία. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Μίανσε μέλπω τιὼ Τρισήλιον φύσιν.

Ποίημα Μητροφάνους Σμύρνης.

Ὠδὴ ά. ᾏχος ά. Σῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Πίαν τριστόσατον ἀρχιὼ, τὰ Σεραφὶμ ἀσιγήτως δοξάζεσιν, ἄναρχον ἀΐδιον, ποιητικιὼ ἁπάντων, ἀκατάληπτον, ὧν ϗ πᾶσα γλῶσσα, πιστῶς γεραίρει τοῖς ἄσμασιν.

Ἵνα τοῖς ἀνθρώποις σύνκιὼ, τιὼ τριλαμπῆσε δηλώσῃς Θεότητα, πλάσας πρὸν τὸν ἄνθρωπον, κατ' τιὼ σιὼ εἰκόνα διεμόρφωσας· νοῦν αὐτῷ, ϗ λόγον, ϗ πνεῦμα δοὺς ὡς φιλάνθρωπος.

Ἔνωθεν δεικνὺς μοναδικὸν, Θεαρχικῶς ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι, κράτος Πάτερ ἔφησας τῷ ἰσοργῷ Υἱῷσε, ϗ τῷ Πνεύματι, δεῦ-

δεῦτε καταβαίτες, αὐτῶν τὰς γλώσσας συγχέωμεν. Θεοτοκίον.

ΝΟῦς μὲν ὁ ἀγένητος Πατὴρ, εἰκονικῶς τοῖς σοφοῖς προηγόρθται· Λόγος δὲ σωναύαρχος, ὁ συμφυὴς Υἱός· καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, τὸ ἐν τῇ Παρθένῳ, τῷ Λόγῳ κτίσαν τιὼ σάρκωσιν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ μόνος ἁδῶς.

ΓΥ̓ πάλαι σαφῶς τῷ Ἀβραὰμ, ὡς ὤφθης Τελετύρατος, μοναδικός τε φύσει Θεότητος, Θεολογίας τὸ ἀκραιφνέστατον, τυπικῶς ἐνέφηνας, καὶ πιστῶς ὑμνῆμέν σε, τὸν Μοναρχικὸν Θεὸν καὶ Τελετήλιον.

ΕΚ σῦ γεννηθεὶς θεοπρεπῶς, ἀῤῥήτως Πάτερ ἔλαμψε, φῶς ἐκ φωτὸς, Υἱὸς ἀπαράλλακτος, καὶ Πνεῦμα θεῖον, φῶς ἐκπεπόρθται· καὶ μιᾶς Θεότητος, ἀϊγλιον τελετύρατον, προσκυνῆμεν πιστῶς καὶ δοξάζομεν.

ΜΟνὰς ἡ Τελὰς ὑπερφυῶς, ἀῤῥήτως ὑπὲρ εἴνοιαν, ταῖς Νοεραῖς Οὐσίαις δοξάζεται, ταῖς τελεταγίαις φωναῖς ἀσίγητον, ἐκβοώσαις ἄϊνεσιν· αἷς συμφώνως ὑμνεῖται, καὶ ἡμῖν τελετύρατος Κύριος. Θεοτοκίον.

ΕΚ σῦ χρονικῶς ἄνθρωπος, προῆλθεν ὁ ὑπέρχρονος, ὁμοιωθεὶς ἡμῖν ὁ ἀναίδεος, καὶ μίαν φύσιν καὶ Κυριότητα, τῷ Πατρὸς ἐδίδαξε, καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύματος. Θεοτόκε, διόσε δοξάζομεν.

Ὠδὴ δ'. Τὸν πάφον σε Σωτῆρα.

ΠΑτέρα καὶ Υἱὸν, προσκυνήσωμεν πάντες, καὶ Πνεῦμα τὸ ἁγὲς, καὶ ἰσότιμον δόξῃ, Τελετὰ τιὼ ἄκτιστον, καὶ ὑπέρθεον δυνάμιν. ὧ δοξάζουσι τῇ Ἀσωμάτων αἱ τάξεις, ταύτῃ σήμερον, καὶ γηγενεῖς μετὰ φόβε, πιστῶς ἀνυμνήσωμεν. Θεοτοκίον.

ΟΔήγησον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας ἀεὶ, πρὸς κακῶν αὐοδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον, παροργίζοντας Κύριον, Ἀπαρόγαμε ἀλογημένη Μαρία, καταφύγιον, ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων, Θεῷ ἐνδιαίτημα.

Ὠδὴ ε'. Ὄρθρε τῇ χάριτι.

ΦΆμπον μοι Θεαρχία τελετήλιε λάμψεσι, σῶν θεργῶν μαρμαρυγῶν, τοῖς τῆς καρδίας ὀφθαλμοῖς, τὸ κάλλος φαντάζεσθαι, τῆς ὑπὲρ νῶν θεαρχικῆς σε λαμπρότητος, καὶ φωτεργε, καὶ γλυκείας μεθέξεως.

ΠΡότερον Οὐρανὸς ἐστερέωσας Κύριε, τῇ πᾶσαν δυνάμιν αὐτῶν, τῷ Λόγῳ σε τῷ παντεργῷ, καὶ Πνεύματι στόματος τῷ συμφυεῖ, μεθ' ὧν θεοπρέπεις τὸ σύμπαντος, ἐν τελαμπεῖ μοναρχίᾳ Θεότητος.

ΩΣ ἔπλασας κατ' εἰκόναμε σιὼ καὶ ὁμοίωσιν, Θεαρχικὴ, παντεργικὴ, Τελὰς ἀσύγχυτε μονὰς, σωτέτισον, φώτισον, πρὸς τὸ ποιεῖν, τὸ θέλημά σε τὸ ἅγιον, τὸ ἀγαθὸν ἐν ἰσχύϊ καὶ τέλειον. Θεοτοκίον.

ΜΈτοκας τῆς Τελάδος τὸν σὸν Παναγαθε, Θεαρχικώτατον Υἱὸν, σωματωθέντα δι' ἡμᾶς, ἐκ σῦ καταγάζοντα, τὰς γηγενεῖς, τῆς Τελετήλιε Θεότητος, τῷ ἀνεσπέρῳ φωτὶ, καὶ ταῖς λάμψεσιν.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

ΜΈτὸν πρῶτον τῶν Ἀγγέλων ἀμέσως διάκοσμον, ἀπροσίτοις τῶν σῶν κάλλες ἀκτῖσιν ἐλλάμπασα, ταῖς σαῖς ἀϊγλαις φώτισον, Τελὰς ἡ μοναρχικωτάτη, τὰς ὀρθοδόξως σε μέλποντας.

ΗΤ̓ν ἡ φύσις, εἰκὴ Θεαρχία τελετήλιε, ἀνυμνεῖσε, ὧ σώσασα δι' ἀγαθότητα, τῶν πταισμάτων λύτρωσιν, καὶ πειρασμῶν ἐξαιτεμένη, καὶ τῶν δεινῶν καὶ τῶν θλίψεων.

ΠὈν Πατέρα, καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, μίαν φύσιν, καὶ Θεότητα πίστει δοξάζομεν, μεμιγιὼ ἀμέριστον, εἷα Θεὸν τῆς ὁράτε, καὶ ὁρωμένης τε Κτίσεως. Θεοτοκίον.

ΡΉσεις πᾶσαι Προφητῶν, προδιέγραψαν Ἄχραντε, τὸν σὸν Τόκον, τὸν ἀπόῤῥητον καὶ δυσερμιώδητον, ὃν ἡμεῖς ἐγνώκαμεν, μυσαγωγὸν τῆς εὐσεβείας, καὶ Τελετήλιε Θεότητος.

Ὠδὴ ζ'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

ΣΌῤῥοπον τιὼ δυνάμιν ὡς ἔχουσα, Τελὰς ἡ ὑπερούσιος, ἐν ταυτότητι βελήσεως Μονὰς, πέφυκας ἁπλῆ καὶ ἀδιαίρετος. σὺ ὃν ἡμᾶς, ἐν τῇ δυνάμει σε περιφρούρησον.

ΓΥ̓ πάντας τοὺς αἰῶνας τῇ βελήσει σε, ὡς ἀγαθὴ ὑπέστησας, ἐξ οὐκ ὄντων ἀνα-

ληπτε Τεμὰς, ἅπα κ̀ τὸν αὖθρωπον δι-
έπλασας. ἀλλὰ κ̀αὶ νῦ͂ ἐκ πάσης ῥῦσαί
με περιςάσεως. Θεοτοκίον.

Ἥλιε τῶ ἀδύτε οἰκ☉ γέγονας, τῶ
κτίσαντος κ̀ πάϊξαντος, τὰς φωτῆρας
τὰς μεγάλας παναθενῶς, ἄλλαγμα Παρ-
θενε Θεονύμφλτε. ἀλλὰ κ̀αὶ νῦ͂, τῆς
ϗ παθῶν με ῥῦσαι ζοφώσεως.

Ὠδὴ ᾱ. ἦχ☉ α. Τὸν πάφον σε Σωτῆρ.

Ῥιάδα τὴ σεπτὴ, κ̀αὶ ἀμέριςον
φύσιν, Προσώποις ἐν τρισὶ, τετμο-
μένην ἀτμήτως, κ̀ μένασαν ἀμέριςον,
κατ' ὐσίαν Θεότητ☉, προσκυνήσωμεν,
οἱ γηγενεῖς μτ' φόβε, κ̀αὶ δοξάσωμεν,
ὡς Ποιητὴ κ̀αὶ Δεσπότη, Θεὸν ὑπεράγαθον. Θεοτοκίον.

Κτβέρνησον Ἀγνὴ, τὴ ἀθλίαν ψυ-
χήμε, κ̀αὶ οἰκτιρον αὐτὴ, ὑπὸ
πλήθος πταισμάτων, βυθῶ ὀλισθάνε-
σαν, ἀπωλείας Παναμωμε· κ̀αὶ ἐν ὥρα
με, τῆ φοβερᾶ τε θανάτε, σὺ ῥῦξάρπα-
σον, κατηγορόντων δαιμόνων, κ̀ πάσης
κολάσεως.

Ὠδὴ ζ. Σὲ νοητὴ Θεοτόκε.

Ἅγε Θεὲ, συμφυὲς ἀπαύγασμα,
τῶ Παντοκράτορος Θεῦ, ὡς ὑπέχε
τὴ παρὰ σῦ, θεσργὸν ἐνοίκησιν, ποίη-
σον ὡς εὔσπλαγχν☉, σὴ τῷ Πατρί
σε κ̀αὶ τῷ Πνεύματι, κ̀αὶ φοβερὸν τοῖς
δαίμοσί με δεῖξον κ̀ πάθεσιν.

Ἵνα τῆς σῆς, δωσπλαγχνίας Δέσποτα,
δείξῃς τὸ πέλαγος ἡμῖν, τὸν Υἱόν σε
πρὸς τὴ ἡμῶν, πέμψας παπανότητα,
αὖθις ἀνεμόρφωσας, πρὸς τὴ ἀρχαίαν
λαμπρότητα. ἀλλὰ κ̀αὶ νῦ͂, τῷ Θάφῳ με
συνέτισον Πνεύματι. Θεοτοκίον.

Ὁ Χερεβὶμ, Θρόνῳ ἐποχούμεν☉, κ̀αὶ
ϗ ἁπάντων Βασιλεὺς, ἐν γαςρὶ σε
Παρθενικῆ, ᾤκησε Παναγγαντε, παν-
τας ἐκλυτρόμενος ἐκ τῆς φθορᾶς, ὡς φι-
λανθρωπ☉. ἀλλὰ κ̀αὶ νῦ͂, ταῖς σαῖς
πρεσβείαις με περιφρούρησον.

Ὠδὴ η. Θαύματος ὑπερφυὲς.

Εὐματι Θεσργικῷ Κύριε πάντων,
τετμυπόσατε κ̀ Παντοκράτορ, Οὐ-
ρανὸς ϗξέτεινας ὡσεὶ δέρριν, ἅπα κ̀ γῆς,
ἀπηώρησας τὸ βάθος, πανθενᾶσα δρα-
κί. διὸ κ̀ τὲς δέλεσι κραταίωσον, τῆ
ἀγάπη κ̀ πίςει τῆ σῆ φιλανθρωπε, ἵνα
σε δοξάζωμεν πόθῳ εἰς αἰῶνας.

Φωτισον Θεαρχικὸν φῶς τὲς ὑμνοῦν-
τας, τὸ τρισήλιον φῶς τοῖς προσώ-
ποις, ενιαῖον αὖθις δὲ τῆ ὐσία, κ̀ πρὸς
τὰς σὰς, φωτοδότιδας ἀκτῖνας ἐπιβλέ-
πειν ἀεί. δι' ὧν χορταθήσομαι τὴ δόξαν σε, τὴ γλυκεῖαν, κ̀ φωτεργὸν κ̀αὶ
πανόλβιον, κ̀ ὑπερυψῶσε πίςως εἰς τὲς
αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ὕψωσεν εἰς Οὐρανὲς τὴ ϗ ἀνθρώ-
πων, προσλαβόμενος φύσιν ἀτρέπτως,
ὁ Υἱός σε Παναγνε Θεοτόκε, ὑπερβολῆ
ἀγαθότητ☉, ῥυσάμεν☉ τῆς πάλαι
φθορᾶς· ᾧ κ̀ δίχα εἴσης ἀναμέλπομεν·
Δλογέπω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον,
κ̀ ὑπερυψόπω εἰς πάντας τὲς αἰῶνας.

Αἰνέσμεν, δλογέμεν, προσκυνέμεν τὸν
Κύριον.

Αύματ☉ ὑπερφυᾶς ἡ δροσοβόλ☉,
ϗξεικόνισε κάμιν☉ τύπον. ὃ γᾶ ὃς
ἐδέξατο φλέγα Νέσς, ὡς δὲ πῦρ, τῆς
Θεότητ☉ Παρθένε, ἰῶ ὑπέδυ νηδύϊ.
διὸ ἀυμνῦντες ἀναμέλψωμεν· Δλογέπω
ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, κ̀αὶ ὑπερυ-
ψόπω εἰς πάντας τὲς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Ὧσον ὁ Σωτὴρ τῆς Κτίσεως, τῆς αἰ-
σθητῆς κ̀ νοερμενίης τὲς δέλες σε, τῆς
ϗ δυσμενῶν, ἐπιβολῆς κ̀αὶ κακώσεως,
Παναγία Τεμὰς ὁμοσπε. κ̀ φράρει τὴ
σὴ ποίμνην, διαπαντὸς ἀνεπιβάλετον.

Ἵνα τὸν βυθὸν τὸν ἄπειρον, τῆς ἐσπλάδες
δείξῃς σε ἀγαθότητ☉, δέδωκας ἡμῖν,
ἐπαγγελίας Τεμήλιε, κ̀αὶ μονάρχα Θεε
Παντοδώναμε, σωσικὰς τοῖς σοῖς δέλοις·
ἃς ἐκπληρῶσαι καπαξίωσον.

Εὖσον τῶς ἡμῶν δεήσεσιν, ὁ ἐν τε-
σὶ Θεαρχικῶς Ὑποςάσεσι, μόνος εἷς
Θεὸς, ἀληθινὸς πιςδόμενος, κ̀ παράχε
σοῖς δέλοις παράκλησιν, πρεσβείαις τῆς
ἁγνῆς κ̀ παυμνήτε Θεομήτορ☉.

Ἄξιον ἐςίν. κ̀αὶ τὰ λοιπά. Τεμσάγιον.

Παναγία Τεμὰς. Ὅτι σὲ ἐςιν. Τροπάριον. Ἐσφραγισμένε τῦ Μνήματος.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον μ'.

Δόξα, κ̀αὶ νῦ͂. Τὴ τιμιωτέραν.

Ὃν Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς. κ̀ Ἀπόλυσις.

Δῆ

Δῆ ἐδεύαι, ὅτι ἀπὸ ταύτης τῆς Κυριακῆς, μέλλοι ϗ Ἁγίων Παύτων, πρώτην
Ἀνάγνωσιν εἰς τὰς Πράξεις ϗ Ἁγίων
Ἀποςόλων ποιέσμεν, κ̀ ὅταν πληρωθῶσι, πάλιν ἀρχόμεθα αὐτῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, τὸν Ἐξάψαλμον, τὸ Θεὸς Κύριος, ἡ σωμήθης ξιλὸ. αὖτι δὲ τὸ Ἀμώμε, ὁ Πολυέλεος, διὰ τὴ Δεσποτικὴ Ἑορτή.

Μετὰ τὴ ᾱ. ξιλὸ. ψᾶ. ἦχ☉ ᾱ.

Τὸ λίθε σφραγισθέντος.

Ὦ, φόβῳ ϗ Ἑβραίων, κεκρυμμένων
ϗ Μαθητῶν, κ̀ ἐν τῆ Σιὼν συ-
νηγμένων, εἰσῆλθες πρὸς αὐτὲς Ἀγαθὲ,
κ̀ ἔσης κεκλεισμένων ϗ θυρῶν, ἐν μέ-
σῳ αὐτῶν χαροποιὸς, κ̀ ὑπέδειξας αὐτοῖς
τὰς χᾶρας, κ̀αὶ τῆς ἁγιάτε σε πλευρᾶς
τὲς μώλωπας, λέγων τῷ ἀπισθντι Μαθη-
τῆ· φέρε τὴ χᾶράσε κ̀ ἐρεύνα, ὅτι αὐ-
τὸς ἐγώειμι, ὁ διὰ σὲ παθητός. Δίς.

Μετὰ τὴ β. ξιλὸ. ψᾶ. ἦχ☉ ὁ αὐτὸς.

Τὸν πάφον σε Σωτῆρ.

Πέσης ἡ ζωὴ, ϗ θυρῶν κεκλεισμέ-
νων, Χριςὲ τοῖς Μαθηταῖς, κ̀ πλευ-
ρὰν ὑπεδείκνυς, κ̀αὶ χᾶράς σε κ̀αὶ πόδας
σε, τὴ ἐκ πάφε σε Ἔγερσιν, προπις έμενος. ἀλλ' ὁ Θωμᾶς ὐχ ὑρέθη. ὅθεν ἔλεγεν· ἰῶ μὴ θεάσωμαι τὸπον, ὃ πέθομαι τοῖς λόγοις ὑμῶν. Δίς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον ψᾶ. Ὅμοιον.

Δών με τὴ πλευρᾶ, κ̀ τὰς τρήσας
ϗ ἥλων, Θωμᾶ τί ἀπισεῖς, τῆ ἐμῆ
Ἀναςάσει; ὁ Κύριος ἔλεγεν, ἀναςὰς ἐκ
τῦ Μνήματος, ὀπτανόμενος, τοῖς Ἀποςό-
λοις ἀῤῥήτως. ὁ δὲ Δίδυμος, παιδεὺς ἐβόα
τῷ Κτίςῃ· Θεός μ ἔ κ̀ Κύριος. Δίς.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ. Τὸ α. Ἀντίφωνον τὸ δ'. ἦχ☉. Προκείμενον, ἦχ☉ δ'.

Ἔπαινε Ἱερσαλὴμ τὸν Κύριον.

ϛ. Ὅτι ἐνίσχυσε τὲς μοχλὲς ϗ πυλῶν.
Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κ̀ Ματθαῖον.

Ἑωθινὸν α'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ εὐδεκα Μαθηταὶ
ἐπορεύθησαν εἰς τὴ Γαλιλαίαν.
Εἰ δ' ἄτω, τὸ Ἀνάςασιν Χριςῦ θεασά-
μενοι. Ὃ Ν'. Καὶ μτ' τὸν Ν'.
Δόξα. Ταῖς ϗ Ἀποςόλων.

Καὶ νῦ͂. Ταῖς τῆς Θεοτόκε.

ϛ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κτ' τὸ μέγα ἔλε☉.

Ἦχ☉ β'.

Ἤνασας ὁ Ἰησῦς ἀπὸ τῦ Τάφε, κα-
θὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴ αἰώ-
νιον ζωὴ, κ̀αὶ μέγα ἔλε☉.

Καὶ ᾄδυς ὁ Κανὼν, Ἰωάνε Μοναχῦ.
Τὲς Εἱρμὲς ἀνὰ δύο, κ̀αὶ τὰ Τροπάρια εἰς β.

Ὠδὴ ᾱ. ἦχ☉ α. Ὁ Εἱρμός.

Ἄσωμεν παύτες Λαοὶ, τῷ ἐκ πικρᾶς
δελείας, Φαραὼ τὸν Ἰσραὴλ ἀπαλ-
λάξαντι, κ̀αὶ ἐν βυθῷ θαλάσσης, ποδὶ
ἀβρόχως ὁδηγήσαντι, ᾠδὴ ἐπινίκιον, ὅτι
δεδόξασαι.

Ἡμερον ἔαρ ψυχῶν, ὅτι Χριςὸς ἐκ
Τάφε, ὥσπερ Ἡλι☉ ἐκλάμψας
τεμήμερος, τὸν ζοφερὸν χειμῶνα ἀπήλασε,
τῆς ἁμαρτίας ἡμῶν. αὐτὸν αὐυμνήσωμεν,
ὅτι δεδόξασαι.

Βασιλὶς ϗ ὡρῶν, τῆ λαμπροφόρῳ
ἡμέρᾳ, ἡμερῶν τε βασιλίδι φανώπα-
ται, ἀωροφορᾶσα πέπλα, τὸν ἔγκομπον τῆς
Ἐκκλησίας Λαὸν, ἀπαύσως αὐυμνᾶσα τὸν
ἀναςάντα Χριςόν.

Γλαι θανάτε Χριςὲ, ἀδὲ τῷ Τάφῳ
σφραγίδες, ἀδὲ κλεῖθρα ϗ θυ-
ρῶν σοι αὐτέσησαν. ἀλλ' ἐξαναςὰς ἐπέσης,
τοῖς φίλοις σε ἀρωύω, Δέσποτα ὡρόμε-
νος, τὴ παύτα νᾶν ὑπερέχοσαν.

Καταβασία. Ἀναςάσεως ἡμέρα.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Τερέωσόν με Χριςὲ, ἐπὶ τὴ πέτραν
ϗ ἐντολῶν σε, κ̀ φώτισόν με φωτὶ
τῷ προσώπῳ σε. ἐκ ἔσιν ἅγιος, πλὴν σε
Κύριε φιλανθρωπε.

Καινὲς ἀντὶ παλαιῶν, ἀντὶ φθαρτῶν
δὲ ἀφθάρτες, διὰ Σταυρᾶ σε Χρι-
ςὲ τελέσας ἡμᾶς, ἐν καινότητι ζωῆς πο-
λιτεύεσθαι, ἀξίως προσέπαξας.

Ν Τάφῳ πεκλεισθεὶς, τῆ πεεγρά-
πτῳ σαρκί σε, ὁ ἀπερίγραπτος Χρι-
ςὲ αὐέσης· θυρῶν κεκλεισμένων δὲ ἐπέ-
σης, σῶ τὲς Μαθηταῖς Παντοδώαμε.

Οὺς μώλωπας σε Χριςὲ, ὃς ἑκασίως
ὑπέσης, ὑπὲρ ἡμῶν τοῖς Μαθηταῖς
σε φυλάξας μαρτύρον, τῆς σῆς ἔδε-
ξας, ἐνθόξε Ἀναςάσεως.

Καταβασία. Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν.
Ἦχος Τ' παχοή, ἦχος β'.

Ὡς ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σε παρεγένε Σωτήρ, τοῖς ἀρνίοις διδὰς αὐτοῖς, ἐλθὲ καὶ μεθ' ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Καὶ Ἀναγνωσις ἐκ τοῦ Θεολόγου.

Ἐγήγερται τιμᾶσθαι.
Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἔγα τὸ Μυστήριον, τῆς σῆς Χριστὲ οἰκονομίας· τοῦτο γὰρ αὔωθεν προβλέπων, θεοπτικῶς ὁ Ἀββακούμ, ἐξῆλθες ἐβόασοι, εἰς σωτηρίαν λαόν σε φιλάνθρωπε.

Χολῆς μὲν ἐγεύσατο, τοῖς πάλαι γεύσιν ἰώμενος, νυνὶ δὲ σοὶ κηρίῳ μέλιτος, τὸ φωτισμὸν μεταδιδὰς, Χριστὸς τοῖς Προπάτορσι, καὶ τῆς αὐτοῦ γλυκείας μεθέξεως.

Χαίρεις ἐρυθνώμενος. διὸ Φιλάνθρωπε πρὸς τοῦτο, προτρέπεις τὸν Θωμᾶν, προτείνων διαπυρσῶντι τοῖς πλευραῖς, τῷ Κόσμῳ πιστούμενος, τοῖς σοῖς Χριστὲ τεκμήριον Ἔγερσιν.

Λαὸν ἀρυσάμενος, ἐκ θησαυροῦ τοῦ ἀσυλήτου, τῆς θείας Εὐεργέτα, λόγχῃ διανοιγείσης σε πλευρᾶς, σοφίας καὶ γνώσεως, ἀναπιμπλᾷ τὸν Κόσμον ὁ Δίδυμος.

Οὗ ἡ παμμακάριστος, ὑμνεῖται γλῶσσα ὦ Δίδυμε. πρώτη γὰρ δυσσεβῶς κηρύττει τὸν ζωοδότην Ἰησοῦν, Θεόν τε καὶ Κύριον, ἐκ τῆς ἁφῆς πληθεῖσα τῆς χαρᾶς.
Καταβασία. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθριζοντες ὑμνοῦμέν σε Χριστὲ, τὸν τῷ Πατρὶ συναίδιον, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῖς ἀρνίοις τῷ Κόσμῳ, παράσχε φιλάνθρωπε.

Πίστις τοῖς φίλοις ἀθυμοῦσιν ὁ Σωτὴρ, τῇ παρουσίᾳ ἅπασαν, ἀπελαύνει τοῦ κατηφείαν, καὶ σκιρτᾶν διεγείρει, τῇ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Ὧν Τῆς ἀληθῶς ἐπαινουμένης τοῦ Θωμᾶ, φερωνύμου ἐγχειρήσεως. τολμηρῶς γάρ, ἐψηλάφησε τοῖς πλευραῖς, τοῖς τῷ θεῷ πυρὶ ἀπαστράπτουσαι.

Πίστιν πίστεως γεννήτειραν ἡμῖν, τοῖς τὸ Θωμᾶ ἀνέδειξας. σὺ γὰρ πάντα τῇ σοφίᾳ σε, προνοεῖς συμφερόντως, Χριστὲ ὡς φιλάνθρωπος.

Καταβασία. Ὀρθρίσωμεν ὄρθρε βαθέος.
Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

Ὁν Προφήτοις διέσωσας, ἐκ τοῦ κήτους φιλάνθρωπε, καὶ μὲ τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων, ἀνάγαγε δέομαι.

Ὁν Θωμᾶν ὁ καταλιπὼν, βαπτιζόμενον Δέσποτα, βυθῷ ἀπιστίας παλαίμας, προτείνας εἰς ἔρευναν.

Ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ἔλεγε· ψηλαφῶντές με ἴδετε, ὁσέα καὶ σάρκα φορῶντα· ἐγὼ οὐκ ἠλλοίωμαι.

Ἣν πλευρὰν ἐψηλάφησε, καὶ πισθώσας ἐπέγνωκε, Θωμᾶς μὴ παρὼν σε τῇ πρώτῃ, εἰσόδῳ Σωτὴρ ἡμῶν.
Καταβασία. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς.
Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'.

Ἣ φιλοπράγμονι δεξιᾷ, τοῖς ζωοπάροχόν σε πλευρὰν ὁ Θωμᾶς ἐξηρεύνησε, Χριστὲ ὁ Θεός. συγκεκλεισμένων γὰρ τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες, σὺν τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις ἐβόασοι· Κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

Ὁ Οἶκος.

Ἵς ἐφύλαξε τοῖς τὸ Μαθητὸ παλάμιν τότε ἀχώνευτον, ὅτε τῇ πυρίνῃ πλευρᾷ προσῆλθε τὸ Κυρίου; τίς ἔδωκε ταύτῃ τόλμαν, καὶ ἴσχυσε ψηλαφῆσαι φλόγεον ὄσον; πάντως ἡ ψηλαφηθεῖσα. ἐμὴ γὰρ ἡ πλευρὰ, δύναμιν ἐχορήγησε, πηλίνῃ δεξιᾷ, πῶς ἔσχε ψηλαφῆσαι, Παθήματα σαλεύσαντα τὰ ἄνω καὶ τὰ κάτω; αὐτὴ ἡ χάρις Θωμᾶ ἐδόθη, τὸ ταύτην ψηλαφῆσαι, Χριστῷ δὲ ἐκβοῆσαι· Κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.
Συναξάριον τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ.

Εἰ νηδύος κλεὶς, ἢ Τάφος μὴ κωλύει, Σὲ Σῶτερ ὁρμὴν κλεὶς θυρῶν πῶς κωλύσει.

Ἣ αὐτὴ ἡμέρα Κυριακὴ πρώτη μετὰ τὸ Πάσχα, τὰ Ἐγκαίνια ἑορτάζομεν τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως, καὶ τοῦ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ Ψηλάφησιν. Τὰ μὲν οὖν Ἐγκαίνια, ἔθιμον ἦν ἀρχαῖον γίνεσθαι, ἅτε τῶν ἐπισήμων. τὸ γὰρ λοιπὸν ἀνακυκλοῦται, καὶ τοῦ αὐτοῦ ἡμέραν καθ' ἣν τότε διεπράχθη ἐπάγοντος, τοῦ πράγματος ἐκείνου μνείαν

ἐποιεῖντο ἐτήσιον, ἵνα μὴ εἰς λήθην τὰ μεγάλα τῶν ἔργων γοῦν γένοιντο. ἐντεῦθεν Ἑβραῖοι πρῶτον τὸ Πάσχα ἐν Γαλγάλοις ἐποίησαν, τοῦ τὴν Ἐρυθρὰν διάβασιν ἐγκαινίζοντες. ἐντεῦθεν ἡ σκιὴ τὸ μαρτυρίᾳ αὐτοῖς ἐγκαινίζεται καὶ πολυτελῶς. ἐντεῦθεν ἡ Βασιλεία Δαβὶδ, καὶ τἄλλα, ἵνα μὴ καθ' ἕκαστον λέγω. Ἐπεὶ οὖν τῶν ἐν βίῳ πραγμάτων διαφερόντως μέγιστον καὶ ὑπὲρ ἅπασαν εὔνοιαν ἡ τὸ Κυρίου Ἀνάστασις ἔργον, ἀ μόνον κατ' ἔτος αὐτοῦ ἑορτάζομεν καὶ ἐγκαινίζομεν, ἀλλ' ἀεὶ καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτώ. πρῶτος τοίνυν ταύτης ἐγκαινισμὸς, ἡ παροῦσα Κυριακή· ἥτις λέγοιτο ἂν κυρίως, καὶ ὀγδόη, καὶ πρώτη. ὀγδόη μὲν, ὡς ἀπὸ τὸ Πάσχα, πρώτη δὲ, ὡς ἀρχὴ τῶν ἄλλων. καὶ ὀγδόη πάλιν, ὅτι εἰς εἰκόνα πάντεται τῆς ἀπεραύτου ἐκείνης ἡμέρας, τῆς ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι, ἥτις καὶ πρώτη καὶ μία ἔσαι πάντως, μὴ νυκτὶ διακοπτομένη. ταῦτα μὲν περὶ Ἐγκαινίων. Τὰ δὲ κατὰ τὸν Θωμᾶν, ὅπως γέγονε. τῷ Χριστῷ, καθ' ὃν ἡμέραν ἀνέστη, ὀψίας τοῖς Μαθηταῖς ἐμφανιζομένοις, ἀπεδήμει Θωμᾶς. ὅπως μετὰ τῶν λοιπῶν συναχθεὶς, τῷ τῶν Ἰουδαίων φόβῳ. ἐπεὶ δὲ μετ' ὀλίγον ἐπανελθὼν, καὶ μαθὼν τοῦ τὸ Χριστοῦ παρουσίαν, ἃ διηπίστει τοῖς Μαθηταῖς, ὅτι αὐτὸν ἀναστάντα εἶδον, ἀλλ' ὅτι οὐδ' ὅλως ἀνέστη Χριστὸς, καὶ ταῦτα εἰς τυγχανόντων τῶν δώδεκα. ὁ δὲ δυσμήχανος Θεὸς, καὶ τὸ εὐὸς μὲν ὅπως κηδόμενος, ἅμα δὲ καὶ οἰκονομίᾳ τινὶ μείζονι, ἵνα καὶ μᾶλλον ἡ Ἀνάστασις τοῖς εἰσέπειτα πιστωθείη, διαλιπὼν ἡμέρας ὀκτώ, ἵνα τὸν ἐκείνου πόθον ἄκρως διερεθίσῃ, καὶ μᾶλλον ἀπιστήσας, πᾶσι πίστιν ἀκλυβεστέραν παράσχῃ τῆς Ἀναστάσεως, πάλιν ἔρχεται, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὡς πρότερον, παρόντος δὲ καὶ τοῦ Θωμᾶ, ἔσεσι, καὶ τοῖς ἀρνίοις τὸ σωθὲν ἀπασάμενος, μετέπειτα πρὸς τὸν Θωμᾶν ἀποτείνεται, καὶ φησι· φέρε τὸν δάκτυλόν σε ὧδε, καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τοῖς χεῖράς σε, καὶ βάλλε εἰς τοῖς πλευράν μου, καὶ μὴ γίνε ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. ἐπειδὴ γὰρ ὁ μόνον διὰ θεωρίας πιστωθῆναι

ἔχεις διὰ τοῖς φαντασίαν, ἀλλὰ παχὺς ὢν καὶ ἀφῆς ἐμνήσθης. ἔδειξε δὲ διὰ τούτων, ὅτι ἰδίκα ταῦτα ἔλεγε πρὸς τοὺς Μαθητὰς παρὼν ἀκούων, βάλλε τοῖς χεῖράσε εἰς τοῖς πλευράν μου. δηλοῖ δὲ, ὅτι καὶ διόρθωσις ἦν ἡ κατὰ τῆς πλευρᾶς πληγὴ, ὡς καὶ χεῖρα ἔσω χωρεῖν. ὁ δὲ Θωμᾶς ἀκριβῶς διερευνησάμενος, καὶ τοῖς πίστιν λαβὼν δι' ἁφῆς, συνεχωρεῖτο γὰρ ταῦθ' ὁρᾶν καὶ ποιεῖν ἐκεῖνα, κἂν γὰρ ἀφθάρτῳ καὶ τεθεωμένῳ ἄκρως τῷ σώματι δι' ἀσφάλειαν, ἔκραζεν· ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. τὸ μὲν, διὰ τοῖς σάρκα, τὸ δὲ, διὰ τοῖς Θεότητα. καὶ ὁ Χριστὸς πρὸς αὐτὸν λέγει· ὅτι ἰδών με ἐπίστευσας; μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες. Δίδυμος δὲ λέγεται ὁ Θωμᾶς, ἢ ὅτι μεθ' ἑτέρου γεγέννηται, ἢ διὰ τὸ δισάσαι τὴν Ἀναστάσαι, ἢ ὅτι ὅπως ἐκ φύσεως κεκολλημένοι ἦσαν αὐτοῦ οἱ δύο δάκτυλοι τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς, ὁ μέσος δηλονότι καὶ ὁ πρὸ ἐκείνου, ὁ λεγόμενος λιχανός. ἴσως αὖτις φαίη, ὅτι δισάζειν ἔμελλε, καὶ μετ' αὐτῶν ψηλαφᾶν. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅπερ καὶ ἀκριβέστερον, ὅτι τὸ, Θωμᾶς, Δίδυμος ἑρμηνεύεται. δύο ἄρα αὗτη ἐμφανεία τοῦ Χριστοῦ. Τρίτη δὲ γέγονεν, ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος, ἐν τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων, ὅτε καὶ τροφῆς μετέσχε τῷ θείῳ πυρὶ καταναλωθείσης, ὡς οἶδεν αὐτὸς, βεβαιοτέραν τοῖς Ἀνάστασιν παρεῖσαν. ἔτι ἐς Ἐμμαοὺς φαίνεται. πέμπτον ἐν Γαλιλαίᾳ, καὶ ἑνδεκάκις ὥς φασι φαίνεται. ἕως ἐς ἀνελήφθη. πολλὰ καὶ ὑπερφυῆ σημεῖα ποιῶν ἐνώπιον τῶν Μαθητῶν μετὰ τοῖς Ἀνάστασιν. ὁ γὰρ τοῖς πολλοῖς ταῦτα ἐπεδείκνυτο. παρήκασι δὲ ταῦτα πάντα οἱ Εὐαγγελισταὶ ἀναγράψασθαι, διότι ἐκ τῶν δυνατὸν ταῦτα τοῖς πολλοῖς καὶ ἐν τῷ Κόσμῳ ἀναστρεφομένοις ἀνθρώποις ἀκέαν, ὡς ὑπερφυῆ λίαν τυγχάνοντα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Εἰκόνι λατρείαν, μυστικῆς συμφωνίας, συγκαλυμμένης λαοῖς ἐκ τῶν φλογῶν Σιών,

Δημοκρατική Κεντρική Βιβλιοθήκη Σερρών

ᾄδοντες, πατρικῶς οἱ Παῖδες Δαβὶδ, τυ-
ραννὸν ἔλυσαν, τὸν παλίμφημον δόγμα,
καὶ τῷ φλόγα εἰς δρόσον μετέβαλον,
ὕμνον αὐαμέλποντες· ὁ ὑπερυψόμενος τῆς
Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς πρώτη ὑπάρχει ἡμερῶν καὶ κυ-
ριακή, ἡ λαμπροφόρος αὕτη, ἐν ᾗ
ἀγάλλεσθαι ἄξιον, τὸν καινὸν καὶ θεῖον
Λαόν. ἐν τρόμῳ φέρει γὰρ, καὶ αἰῶνος τὸν
τύπον, ὡς ὀγδοὰς τελοῦσα τὸ μέλλοντος.
ὁ ὑπερυψόμενος τῆς Πατέρων καὶ ἡμῶν,
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μόνος τολμήσας, τῇ ἀπίστῳ πίστει,
διεργετήσας ἡμᾶς, Θωμᾶς ὁ Δίδυμος,
λύει μὲν τῷ ζοφώδει ἄγνοιαν, τοῖς πᾶσι
πέρασι, τῇ πιστῇ ἀπιστίᾳ· ἑαυτῷ δὲ τὸν
σέφανον πλέκει σαφῶς, λέγων· σὺ εἶ Κύ-
ριος, ὁ ὑπερυψόμενος τῆς Πατέρων καὶ
ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὑμάτιον διεσάσας, ὁ Θωμᾶς τῇ Ἐγέρ-
σει σε, ὃ κατέθετο, ἀλλ' ἀναμφίλεκ-
τον ἔσοδον, ἀποδεῖξαι ταύτῃ Χριστὲ
τοῖς πᾶσιν Ἔθνεσιν. ὅθεν δι' ἀπιστίας
πιστωσάμενος παύτας ἐδίδαξε λέγειν· σὺ
εἶ Κύριος, ὁ ὑπερυψόμενος τῆς Πατέρων
καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μφόβως τῷ χεῖρα, ὁ Θωμᾶς, τῇ
πλευρᾷ σε τῇ ζωηφόρῳ Χριστὲ, ἐνθεὶς
ὑπότρομος, ἤθετο, ἐνεργείας Σῶτερ δι-
πλῆς τῆς δύο φύσεων, τῆς ἐν σοὶ ἰωω-
μένων ἀσυγχύτως, καὶ πίστει ἐκραύγαζε,
λέγων· σὺ εἶ Κύριος, ὁ ὑπερυψόμενος
τῆς Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κατάβασια. Οἱ Παῖδας ἐκ καμίνου.

Ὠιδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

Ὸν ἐν φλογὶ πυρὸς καιομένης καμί-
νου, διαφυλάξαντα Παῖδας, καὶ ἐν
μορφῇ Ἀγγέλου συγκαταβαύτα τούτοις,
ὑμνεῖτε Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς παύτας
τοὺς αἰῶνας.

Πιποθήσας σε τῷ χαρμόσυνον θέαν,
τὸ πρὶν ἠπίστει ὁ Θωμᾶς. ἀξιωθεὶς δὲ
ταύτης, Θεὸν καὶ Κύριόν σε ἐκάλει Δέ-
σποτα· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς παύτας τοὺς
αἰῶνας.

Ὸν ἀναχόμενον, τῆς Θωμᾶ ἀπιστίας,
καὶ ὑποδείξαντα πλευρὰν, καὶ τῇ
αὐτοῦ παλάμῃ ἀκριβολογηθέντα, ὑμνεῖ-
τε Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Οὗ τὸ περίεργον, θησαυρὸν κεκρυμ-
μένον, ἡμῖν ἀνέῳξε Θωμᾶ. θεολογή-
σας γλώσσῃ γὰρ, θεοφορουμένῃ, ὑμνεῖτε
ἔλεγες, καὶ ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
Κατάβασια. Αὕτη ἡ κλητή.

Ὠιδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐ τῷ φαεινῷ λαμπάδα, καὶ Μητέ-
ρα τοῦ Θεοῦ, τῷ ἀρίζηλον δόξαν,
καὶ αὐγοτέραν παύτων τῶν ποιημάτων, ἐν
ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Οὗ τῷ φαεινῷ ἡμέραν, καὶ ὑπέρ-
λαμπρον Χριστὲ, τῷ ὁλόφωτον χά-
ριν, ἐν ᾗ ὡραῖος κάλλει, τοῖς Μαθηταῖς
σε, ἐπέστης μεγαλύνομεν.

Ἐ τὸν χοϊκὴν παλάμην, ψηλαφώμενον
πλευραὶ, καὶ μὴ φλέξαντα ταύτῃ,
πυρὶ τῷ τῆς ἀΰλου, θείας οὐσίας, ἐν
ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐ τὸν ὡς Θεὸν ἐκ πάσης, αὐαγαύτα
Χριστὸν, οὐ βλεφάροις ἰδόντες, ἀλλὰ
καρδίας πόθῳ, πεπιστεύκοτες, ἐν ὕμνοις
μεγαλύνομεν.

Καταβασία. Φωτίζου, φωτίζου.

Ἑξαποστειλάριον, τὸ, Ἅγιος Κύριος ὁ
Θεὸς ἡμῶν, ἦχος γ'. εἰς ἦχον α'.

Ἕτερον. Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Μῶν μελῶν χαρεῖσα, ξερανήσασα τὰς
πληγὰς, μήμοι Θωμᾶ ἀπιστήσῃς,
τραυματισθέντι διὰ σέ. σωὶ Μαθηταῖς
ὁμοφρόνει, καὶ ζῶντα κήρυττε Θεόν. Δόξα.
Καὶ τοῦτο ἅπαξ.

Ἡμερον ἔαρ μυεῖται, καὶ καινὴ Κτίσις
χορδεῖ, σήμερον αἴρονται κλῆθρα,
θυρῶν καὶ τῆς ἀπιστίας, Θωμᾶ τὸ φίλος
βοῶντος· ὁ Κύριος καὶ Θεός μου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, τὸ, Πᾶσα πνοὴ, ἰσῶμεν
ξ'. δ'. καὶ ψάλλομεν ξ'. Προσόμοια γ'.
Δεσπότην τὸ πρῶτον, ἦχος α'.

Πανσέβαστοι Μάρτυρες.

Μετὰ τῷ ἐκ Τάφου σε φεικτῷ,
ζωοδότα Ἔγερσιν, ὥσπερ σφραγίδας
ἐκ ἔλυσας, Χριστὲ τῷ Μνήματος· ὕπω
κεκλεισμένων, θυρῶν ἐσελήλυθας, πρὸς
τοὺς παυδακλεεῖς Ἀποστόλους σε, χαροποιῶν
αὐτοὺς, καὶ δεσπόζων παρεχόμενος, τούτοις
Πνεῦμα δι' ἄμετρον ἔλεος.

Θω-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Θωμᾶς ὁ καὶ Δίδυμος οὐκ ἦν, ἐνδημῶν ἰωΐκα σύ, τοῖς Μαθηταῖς ὤφθης Κύριε. ὅθεν ἠπίσησε, τῇ σῇ Ἀναστάσει, καὶ τοῖς κατισθῆσί σε, ἐβόα· εἰ μὴ βάλω τὸν δάκτυλον, εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, καὶ τῶν ἥλων τὰ τυλώματα, οὐ πιστεύω, ὅτι ἠγέγερται.

Ὡς θέλεις ψηλάφησον Χριστὸς, τῷ Θωμᾷ ἐβόησε· βάλε τὴν χεῖρα καὶ γνῶθί με, ὁρᾷς ἔχοντα, καὶ γεωδες σῶμα, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἐπίστης δὲ τοῖς ἄλλοις πιστώθητι. ὁ δὲ ἐβόησεν· ὁ Θεός μου καὶ ὁ Κύριος, σὺ ὑπάρχεις, δόξα τῇ Ἐγέρσει σου.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. β.

Ἐν θ' ἡμέρᾳ ὀκτὼ, τῆς Ἐγέρσεώς σου Ἰησοῦ Βασιλεῦ, μονογενὲς Λόγε τοῦ Πατρὸς, ὤφθης τοῖς Μαθηταῖς σου, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, τὴν εἰρήνην σου παρεχόμενος· καὶ τῷ ἀπίστῃ Μαθητῇ τοὺς τύπους ἔδειξας· δεῦρο ψηλάφησον τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, καὶ τὴν ἀκήρατόν μου πλευράν. ὁ δὲ παθὼν ἐβόησοι· ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου δόξα σοι.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἀπὸ δὲ τῆς σήμερον ἄρχονται πάλιν αἱ Λιταὶ ἐν τῷ Νάρθηκι. ὡσαύτως, καὶ αἱ Καταχήσεις τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου. ἐν ᾗ ψάλλομεν τὸ Ἑωθινὸν Ἰδιόμ. τοῦ ἤχου, Ἦχος α.

Εἰς τὸ ὄρος τοῖς Μαθηταῖς ἐπαγομένοις, διὰ τὴν χαμόθεν ἔπαρσιν ἐπέζη ὁ Κύριος. καὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν, καὶ τὴν δοθεῖσαν ἐξουσίαν, πανταχοῦ διδαχθέντες, εἰς τὸν ὑπ' Οὐρανὸν ἐξαπεστέλλοντο, κηρύξαι τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ τὴν εἰς Οὐρανοὺς ἀποκατάστασιν· οἷς καὶ σωδιαμωνίζειν, ὁ ἀψευδὴς ἐπηγγείλατο, Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πρόχες, ὅτι αἱ Λιταὶ ἐν τῷ Νάρθηκι πρὸ τῆς Πρώτης Ὥρας γίνονται. ἡ δὲ Κατήχησις τοῦ Στουδίτου μετὰ τὴν α. Ὥραν λέγεται. τὰ Ἑωθινὰ λέγονται μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ Ὄρθρου πρὸ τῆς Λιτῆς.

Τέον, ὅτι ἡ Ἀκολουθία τῶν ἐπιλαχόντων Ἁγίων ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς, ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις ψάλλομεν τῶν Κυριακῶν.

Ἡ Λειτουργία γίνεται ταχύτερον διὰ τὸν κόπον τῆς Ἀγρυπνίας. αἱ Ὧραι ψάλλονται τελόψαλμοι κατὰ τὸν Τύπον ἐν τῷ Νάρθηκι. ἤγουν ἡ Τριτέκτη, καὶ ἡ Ἐξ. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἓξ ἔθος ψαλμὸς, ἀπερχομένων ἐν τῇ τραπέζῃ, ὡσαύτως καὶ ἀνισαμένων.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ἀρχόμεθα τῶν Τυπικῶν, καὶ ψάλλομεν ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς, ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς, Ὠδὴ γ'. καὶ ς'. Τροπάριον.

Ἐσφραγισμένου τοῦ Μνήματος.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ Κοντάκιον.

Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ. Τελεσάγιον.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. ἦχος γ'.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ.

ξ'. Αἰνεῖτε Κύριον, ὅτι ἀγαθός.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διὰ τῶν χειρῶν τῶν Ἀποστόλων.

Ἀλληλούια, ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ.

ξ'. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος, καὶ Βασιλεύς.

Εὐαγγελίου κατὰ Ἰωάννην. Ἑωθινὸν ς'.

Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, τῇ μιᾷ. Κοινωνικόν. Ἐπαίνει Ἱερουσαλὴμ τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου Σιών.

Ἐν τῇ τραπέζῃ γίνεται Παράκλησις τοῖς Ἀδελφοῖς.

Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸ Λυχνικὸν, τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, καὶ ψάλλομεν ξ'. Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. ἦχος α.

Μετὰ τὴν ἐκ πάθους σου φευκτήν.
Θωμᾶς ὁ καὶ δίδυμος οὐκ ἦν.
Ὡς θέλεις ψηλάφησον Χριστός.
Καὶ εἰς τὸ Μωσαϊκὸν τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἁγίου Προσόμοια τρία.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος α.

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τῶν Μαθητῶν συνηθροισμένων, εἰσῆλθες ἄφνω Παντοδύναμε, Ἰησοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σὰς ἐν μέσῳ αὐτῶν, εἰρήνην δοὺς ἐπλήρωσας Ἁγίου Πνεύματος. προσμείναντες προσέταξας, καὶ μηδαμοῦ χωρίζεσθαι ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, ἕως οὗ ἐνδύσονται τὴν ἐξ ὕψους δύ-

ναμιν. διὸ βοῶμέν σοι· ὁ φωτισμὸς σ̀ ἡ Ἀνάςασις, σ̀ ἡ εἰρήνη ἡμῶν δόξασοι.

Εἴσοδος μ̀ θυμιατ̃ καὶ μανδαλίου.

Προκείμενον, ἦχος βαρύς.

Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

℣. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμιν.

℣. Καὶ ἅπα, νῦν ἠρξάμην.

℣. Ἐμνήσθην τ͂ ἔργων Κυρίου.

Εἶτα Ἐκτενὴς, τὸ Καταξίωσον.

Καὶ τὰ λοιπά.

Εἰς τὸν ℣. τὸ Ἀναςάσιμον ᾱ. ἦχος ά.

Ἀς Ἐπέμνασ ἡμῶν δ̀χὰς, πρόσδεξαι ἅγιε Κύριε, σ̀ παράσχου ἡμῖν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· ὅτι μόνος ἁ ὁ δείξας, ἐν Κόσμῳ τὴν Ἀνάςασιν.

℣. Πρὸς σὲ ἦρα τὰς ὀφθαλμούς μου.

Κατανυκτικόν.

Ὅτι τὸ πέλαγος πολὺ, τ͂ παραπτωμάτων μου Σωτὴρ, καὶ δεινῶς βεβύθισμαι ταῖς πλημμελείαις μου, δός μοι χεῖρα, σῶσόν με ὡς τ̃ Πέτρῳ ὁ Θεὸς, σ̀ ἐλέησόν με.

℣. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε. Μαρτυρ.

Ἡ πρεσβεία Κύριε, πάντων τ͂ Ἁγίων, καὶ τ̃ Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, σ̀ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος οἰκτίρμων.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος ά.

Μετ̀ ἡμέρας ὀκτὼ, τ̃ Ἐγέρσεώς σου Κύριε, ὤφθης τοῖς Μαθηταῖς σου, ἐν τόπῳ ὃ ἦσαν συνηγμένοι. καὶ φωνήσας αὐτοῖς, εἰρήνη ὑμῖν, τῷ ἀπίστοῦτι Μαθητῇ, τὰς χεῖρας ὑπέδειξας, σ̀ τὴν ἄλθαυτον πλευράν. ὁ δὲ παθὼν ἐβόασοι· ὁ Κύριός μου σ̀ ὁ Θεός μου δόξασοι.

Τὸ, Νῦν Ἀπολύεις. τὸ Τρισάγιον.

καὶ μ̀ τὴν Ἐκφώνησιν.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος βαρύς.

Σφραγισμένου τ̃ Μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστὲ ὁ Θεὸς, σ̀ τ̃ θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἔπεσης ἡ πάντων Ἀνάςασις, Πνεῦμα ἅγιόν σου ἐν αὐτοῖς ἐγκαινίζων ἡμῖν, δ̀ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἐκτενὴς, σ̀ Ἀπόλυσις. Καὶ ἡ σωτήριος Λιτὴ ἐν τ̃ Νάρθηκι ψαλλομένου τ̃ Ἰδιομέλου σιχηρ̃ τ̃ Ἁγίου τῆς Μονῆς, πρὸς τὸν κ̀ τὴν ἡμέραν ἦχον. Οὕτως ἂν γίνεται ἡ Ἀκολουθία τ̃ Λυχνικ̃ ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς, ἐναλλασσομένων τ̃ σιχηρῶν, σ̀ τ̃ Ἀπολυτικίων, ὡς παραδήλωμεν.

Τῇ β΄. τῆς δευτέρας Ἑβδομάδος τ̃ Ἀντιπάσχα, εἰς τὸν Ὄρθρον.

Μετὰ τὴν τ̃ Ἱερέως σύναρξιν, λέγομεν τὸ, Χριστὸς ἀνέςη, ἐκ γ΄. ἡσύχως, ἦχον χῦμα. Τοῦτο γὰ ποιοῦμεν ἐν ταῖς Ὥραις, καὶ ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς, καὶ τοῖς Ἀποδείπνοις. ἀπ' αὐτῆς δηλονότι τῆς Κυριακῆς τ̃ Ἀντιπάσχα, μέχρι καὶ τῆς Ἀναλήψεως.

Πῶς οὖν ὁ δεδήλωται περὶ τ̃ Μεσονυκτικ̃, ὡς ἐν τοῖς κελλίοις οἶμαι τότε ψαλλομένου. ἐπεὶ κἀκεῖσε ὅπως ἡ ἔναρξις γίνεται. Εἶτα τὸν Ἑξάψαλμον σωθήσω, τὸ, Θεὸς Κύριος, εἰς ἦχον βαρύ. Τροπάριον, Ἐσφραγισμένου τ̃ Μνήματος. τοῦτο γὰ λέγεται δι' ὅλης τῆς Ἑβδομάδος, ἡ ξιλό. τ̃ δύο Καθισμάτων.

Μετὰ τὴν ά. ξιλό. τ̃ Ὀκτωήχου Ἀναςάσιμον, Κατανυκτικὸν, Μαρτυρικὸν, καὶ Θεοτοκίον.

Κάθισμ. Ἀναςάσιμον, ἦχος ά.

Ὁ κ τάφον σου Σωτὴρ, στρατιῶται τηροῦντες, νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ, τὸ ὀφθὲν τος Ἀγγέλου, ἐγένοντο κηρύττοντος, Γυναιξὶ τὴν Ἀνάςασιν. σὲ δοξάζομεν, τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην, σοὶ προσπίπτομεν, τῷ ἀναςάντι ἐκ τάφου, σ̀ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Κατανυκτικόν.

Ἐν ἀνομίαις συλληφθεὶς ἐγὼ ὁ ἄσωτος, σ̀ τολμῶ ἀτενίσαι εἰς τὸ ὕψος τ̃ Οὐρανοῦ. ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὴν φιλανθρωπίαν σου, κράζω· ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τ̃ ἁμαρτωλῷ, καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Ἀθλήσεως καύχημα, καὶ σεφάνων ἀξίωμα, οἱ εὔδοξοι Ἀθλοφόροι πεμβέβλησταί σου Κύριε. καρτερίᾳ γὰ μιασμῶν, τὸν ἀνόμους ἐτροπώσαντο, σ̀ δυνάμει θείᾳ, ἐξ Οὐρανῶν τὴν νίκην ἐδέξαντο. αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, ἐλέθερωσον τὸν ὁράτου ἐχθρὸν Σωτὴρ, σ̀ σῶσόν με.

Θεοτοκίον.

Θαῦμα θαυμάτων Κεχαριτωμένη, ἐν σοὶ θεωρ̃σα ἡ Κτίσις ἀγάλλεται. σωπέλαβες γὰ ἀπόρως, καὶ ἔτεκες ἀφράστως, ὃν Ταξιαρχίαι Ἀγγέλων ὁρᾶν ἐ δεδώκασι.

ται.

ται. αὐτὸν ὡς Θεὸν ἱκέτδε ὑπὲρ τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Εἶθ' ὅτως Ἀνάγνωσις ἀς τὴν Ἐρμηνείαν τῆ κζ Ἰωάννου.

Μετὰ τὴν β'. ξιλό. ψα. τῆς Ἑορτῆς, ἦχ ά.

Τὸν πάφοντα Σωτῆρ.

Ψάμενο χειρὶ, τῆς πλδρᾶς τῆς ἁγίκτε, ὁ Δίδυμο Θωμᾶς, ὐκ ἐφλέχθη τῆ ψαύσει, ἀλλ' ἔμενε τὸς μώλωπας, ψηλαφῶν ἀκριβέστερον· κὴ φθεγγόμενος, τῷ δὶ ἡμᾶς λογχδθέντι· σύ μὲ Κύριος, σὺ κὴ Θεός μὲ ὑπάρχεις, κᾆν Πάθος ὑπηνέγκας. Δὶς.

Καὶ Ἀνάγνωσις. Εἶτα, Ἀνάστασιν Χριστῦ θεασάμενοι, καὶ τὸν Παντοκράτορα, Οὔπω κὴ ποιῦμεν ἄλλο τῆς Ἀναλήψεως. ἀλλ' ὁδὲ, Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, λέγομεν, ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν ποιῦμεν ἀπὸ τῆς Εἱρμῶν. ὃς κὴ δδτερῦμεν. ποιοῦντες κὴ τὰ τροπάρια ς'. τὸν δὲ Κανόνα τῦ Μηναίου εἰς δ'. Ἀπὸ γ'. Ὠδῆς, ψα. τῦ Μηναίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. ἀφ' ἕκτης Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. καὶ συναπτόμεν τὴν τιμιωτέραν, καὶ εἰς τὴν θ'. Ὠδὴν, Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς δίς.

Εἰς τὸς Αἴνους, ἰσῶμεν ξ. δ'. κὴ ψάλλομεν τὸ Ἀναστάσιμον συνηχοῦν τῆς Ὀκτωήχου, ἦχος ά.

Μνήσθητί σου Χριστὲ, τὸ σωτήριον Πάθο, καὶ δοξάζομέν σε τὴν Ἀνάστασιν. Δὶς.

Ἄλλος σε Κόσμο ψυχὴ ἀναμένει, καὶ Κριτὴς τὰ σὰ μέλλων δημοσιδειν κρυπτὰ κὴ δεινά. μὴ οὖν ἐμμείνῃς τοῖς ὧδε, ἀλλὰ πρόφθασον βοῶσα τῷ Κριτῇ· ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι κὴ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Οὺς Ἀθλοφόρους τῦ Χριστῦ, δεῦτε Λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν, ὕμνοις κὴ ᾠδαῖς πνευματικαῖς· τὺς φωστῆρας τῦ Κόσμου, κὴ κήρυκας τῆς Πίστεως, τὴν πηγὴν τὴν ἀείναον, ἐξ ἧς ἀναβλύζει τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα. αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ Κόσμῳ σου, κὴ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχ ά.

Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, ὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε ἀπῆλθες Χριστὲ, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν. ὅθεν κὴ ἠπίσει τοῖς ῥηθεῖσιν αὐτῷ ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν βεβαίων. ὐκ ἀπηξίωσας δὲ ἀγαθὲ, ὑποδεῖξαι αὐτῷ τὴν ἄχραντον πλδρά σου, κὴ τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν τὸς μώλωπας. ὁ δὲ ψηλαφήσας κὴ ἰδὼν, ὡμολόγησέ σε εἶναι Θεὸν ὐ γυμνὸν, κὴ ἄνθρωπον ὐ ψιλὸν, κὴ ἐβόα· ὁ Κύριός μὲ κὴ ὁ Θεός μὲ δόξασοι.

Εἰς τὸν ξ'. Προσόμοια, ἦχ β.

Οἶκο τῦ Ἐφραθᾶ.

Χείλεσι καθαροῖς, ὑμνεῖτε σὺν Ἀγγέλοις, βροτοὶ τὸν ἀναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, κὴ Κόσμον σωσιγάραντα.

ξ'. Ἐπαίνει Ἱερουσαλὴμ τὸν Κύριον.

Ὤφθης τοῖς ἱεροῖς, σῦ Σῶτερ Ἀποστόλοις, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων, ὑμῖν τὸ Θεῖον Πνεῦμά σου.

ξ'. Ὅτι ἐνίσχυσε τὺς μοχλούς.

Ἔστησε Παμβασιλεῦ, ἰδόντες σὲ βλεφάροις, ἀλλὰ καρδίας πόθῳ, Θεὸν πεπιστδκότες, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχ ά.

Ὧν Μαθητῶν δισταζόντων, τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, ἐπέστη ὁ Σωτὴρ ὃν ἦσαν σωτηγμένοι, κὴ τὴν εἰρήνην δὸς, τῷ Θωμᾷ ἐβόησε· δεῦρο Ἀπόστολε, ψηλάφησον παλάμας, αἷς τὺς ἥλους ἔπηξαν. ὢ καλὴ ἀπιστία τῦ Θωμᾶ· τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, εἰς ἐπίγνωσιν ἦξε. κὴ μετὰ φόβου ἐβόησεν· ὁ Κύριός μὲ κὴ ὁ Θεός μὲ δόξασοι.

Τὸ Ἀπολυτίκιον, Ἐσφραγισμένου τοῦ Μνήματο.

Ἑκτενὴς, καὶ ἐπάχεται ὁ Ἱερεύς.

Ὅτι ὢν ἐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ ἡμεῖς σεσεσμεν τὺς Βασιλεῖς. καὶ δὴ σὺν σωάπτομεν τὴν πρώτην Ὥραν τελοῦμεν τὸν Ψαλμὸν κατὰ τὸ σύνηθες, καὶ γίνεται τελεία Ἀπόλυσις.

Ἀρχόμεθα δὲ ἀπὸ τῆς σήμερον τῶν μεσωρίων τῆς τρίτης Ὥρας, κὴ τῆς ς'. τὸ δὲ μεσώριον τῆς πρώτης Ὥρας, κὴ τῆς ἐνάτης, ψάλλομεν ἐν τοῖς κελλίοις ἡμῶν, κὴ τὸν παρακολουθήσαντα Τύπον. ψάλλομεν δὲ ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις τὸν ἱκετήριον Κανόνα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, κὴ τὰ Τριῴδια τῆς ἡμέρας, ἅπερ εἰσὶ τῦ Κυρίου Ἰωσήφ.

Δεῖ

Δᾶ δὲ ἀδεύαι, ὅτι ὡς ἐν πάσαις ταῖς Ἑβδομάσιν, ὅπω γίνεται ἡ Ἀκολουθία, ἕως τῆς Ἀναλήψεως, καθὼς ἐδηλώθη τῇ Κυριακῇ Ἑσπέρας, καὶ ἐν τῷ Ὄρθρῳ τῆς δευτέρας, τῷ στιχηρῶν ἐναλλαξομένων, καὶ τῷ Καθισμάτων τῆς Ὀκτωήχου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος γ΄.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ.

Ψ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθός.

Ἡ Πρᾶξις. Ἀλληλεία, ἦχος πλ. δ΄.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ.

Ψ. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος, καὶ Βασιλεὺς μέγας.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Γάμος ἐγένετο ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας.

Κοινωνικὸν. Αἶνει Ἱερουσαλὴμ τὸν Κύριον.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου. καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ β΄. τῆς β΄. Ἑβδομάδος, Ἑσπέρας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ξ΄. ς΄. καὶ ψάλλομεν ξ΄. Προσόμοια, ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀνάσας ἐκ τοῦ Μνήματος, κεκλεισμένων ἐφίσασαι, τῷ θυρῶν τοῖς φίλοις σου Παντοδύναμε, καὶ τῷ Θωμᾷ ἀπισήσαντι, τῷ ἥλων ὑπέδειξας, διατρήσας καὶ πλευράς, τιὼ ἐκ λόγχης ἐκκεύτησιν, βεβαιῶν αὐτὸν, καὶ πισάμενος Λόγε, ὡς αὐτὸς εἶ, ὁ δι' οἶκτον ὑπομείνας, σωτηριώδη Παθήματα.

Ἦν πολλὴ συγκαπάβασιν, καὶ δι' οἶκτον ἀμέτρητον, καθορῶν μου κενώσιν, μὴ ἀμφίβαλλε, ἀλλὰ πιστώθητι Δίδυμε, ὁ Κύριος ἔφησεν, ὡς αὐτὸς ἐγώ εἰμι, ὁ παθὼν καὶ τεμήμερος, ἐκ τοῦ Μνήματος, ἀναστὰς καὶ τοῦ ᾅδου τὰ παμπλα, ἐκκενώσας καὶ ζωώσας, τοὺς ἀπ' αἰῶνος τεθνηξάντας.

Ἔκπλαγεὶς ὡς ἑώρακεν, ὁ Θωμᾶς ἀνεβόησεν, ὁπωσοῦν εἰδέσε Παντοδύναμε· σὺ εἶ Θεός μου καὶ Κύριος. στιζόω φιλάνθρωπε, ὡς αὐτὸς εἶ ὁ παθὼν, καὶ τὰ πάθη ἰώμενος, τῶν ψυχῶν ἡμῶν. προσκυνῶσε τὸ κράτος, καὶ τῷ Κόσμῳ, διαγγέλλω τιὼ φειδτιώσε, καὶ παντοδύναμον Ἔγερσιν.

Καὶ τὸ Μωσαϊκὸν γ΄. Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος α΄.

Τῶν Μαθητῶν δισσαζόντων, τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, ἐπέστη ὁ Σωτὴρ, ὃ ἦσαν συνηγμένοι, καὶ τιὼ εἰρηνίαν δίδοις, τῷ Θωμᾷ ἐβόησε· δεῦρο Ἀπόστολε, ψηλάφησον παλάμας, αἷς τοὺς ἥλους ἔπηξαν. ὦ καλὴ ἀπιστία τοῦ Θωμᾶ· τῷ πιστῶν τὰς καρδίας εἰς ἐπίγνωσιν ἦξε. καὶ μετὰ φόβου ἐβόησεν· ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου δόξασοι.

Εἰς τὸν ξ΄. ξ΄. ἦχος α΄.

Κυκλώσατε Λαοὶ Σιὼν, καὶ περιλάβετε αὐτιὼ, καὶ δότε δόξαν ἐν αὐτῇ, τῷ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Ψ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Ὅτι ἐννοίαις πονηραῖς, καὶ ἔργοις κατεδίκασμαι Σωτὴρ, λογισμόν μοι δώρησαι ἐπιστροφῆς ὁ Θεὸς, ἵνα κράζω· σῶσόν με, δέρχεπα ἀγαθὲ, καὶ ἐλέησόν με.

Ψ. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε.

Ἐν σαδίῳ ὑμῶν ὁμολογία Ἅγιοι, τῷ δαιμόνων κατέπτυξε τιὼ δώμιν, καὶ τῆς πλάνης τοὺς ἀνθρώπους ἠλευθέρωσε. διὸ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτεμνόμενοι, ἐκράζετε· γενέσθω Κύριε ἡ θυσία τῶν ψυχῶν ἡμῶν δίπροσδεκτος ἐνώπιόν σου. ὅτι σὲ ποθήσαντες, καπεφρονήσαμεν τῆς προκειμένης ζωῆς Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος β΄.

Ἐπὶ τιὼ Ἔγερσίν σου Κύριε, σωτηγμονίων τῷ Μαθητῶν σου, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐν μέσῳ ἔστης, εἰρήνιν παρέχων αὐτοῖς. πεισθεὶς δὲ καὶ ὁ Θωμᾶς, τῇ ὁράσει τῶν χειρῶν, καὶ τῆς πλευρᾶς σου, Κύριον, καὶ Θεόν σε ὡμολόγησε, σῴζοντα τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σὲ φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον. Ἐσφραγισμένου τοῦ Μνήματος. Ἐκτενὴς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ γ΄. τῆς δευτέρας Ἑβδομάδος, εἰς τὸν Ὄρθρον,

Μετὰ τιὼ α΄. ξιλό. καὶ. ἦχος α΄.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Γυναῖκες πρὸς τὸ Μνῆμα παρεγένοντο ὄρθριαι, καὶ Ἀγγελικὴν ὀπασίαν

θεα-

θεασάμενοι ἕτρεμον. ὁ τάφος ἐξήραπται ζωλ, τὸ θαῦμα κατέπληττεν αὐτάς. διὰ τοῦτο ἀπελθοῦσαι, τοῖς Μαθηταῖς ἐκήρυττον τῷ Ἐγέρσιν. τὸν ᾅδλω ἐσκύλδσε Χριστός, ὡς μόνος κραταιὸς καὶ δυνατός. καὶ φθαρέντας σωτήγειρε πάντας, τὸν τῆς κατακρίσεως φόβον, λύσας δυνάμει Σταυροῦ. Κατανυκτικόν.

Εἰ ὁ δίκαιος μόλις σῴζεται, ἐγὼ πῦ φανοῦμαι ὁ ἁμαρτωλός; τὸ βάρος καὶ τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας οὐκ ἐβάσασα. τοῖς περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, σωσαρίθμησόν με ὁ Θεός, καὶ σῶσόν με. Μαρτυρικόν.

Ὡς καλοὶ στρατιῶται, ὁμοφρόνως πιστδόσαντες, τοὺς ἀπειλοὺς τοῦ τυράννων μὴ πτοούμενοι Ἅγιοι, προσήλθετε προθύμως τῷ Χριστῷ, ἀράμενοι τὸν τίμιον Σταυρόν. καὶ τελέσαντες τὸν δρόμον, ἐξ Οὐρανῦ τὸν νίκην ἐδέξασθε. δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς, δόξα τῷ σεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι δι' ὑμῶν πᾶσιν ἰάματα. Θεοτοκίον.

Ῥῆκτον τάχος κεκτημένοι πιστοὶ, τὸν Θεοτόκον Μαρίαν, δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῇ. παῤῥησίαν γὰρ ἔχει πρὸς τὸν τεχθέντα ἐξ αὐτῆς, καὶ πρεσβεύειν καὶ σῴζειν, ἀπὸ ὀργῆς καὶ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὸν β'. ψαλμ. κα. τῆς Ἑορτῆς, ἦχος α'.

Τὸν σωτῆρα Λόγον.

Ὁν Ἀπόστολον πάντες, καὶ Μαθητὴν τοῦ Χριστοῦ, δοξημνήσωμεν ὕμνοις ἐπὶ τῇ μνήμῃ αὐτοῦ. Θεοπρεπῶς γὰρ τὰς ἡμῶν, διανοίας αὐτὸς, τύπος τῆς ἄνω ψηλαφῶν, βεβαίαν πίστιν ἐκζητῶν, ἐστήριξεν ἐν τῷ Κόσμῳ, καὶ δυσωπεῖ τὸν Σωτῆρα, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δίς.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι.

Καὶ ὁ Ν'. ἦχος ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἱρμῶν, ἃς ἡ. καὶ τοῦ Μωσέως εἰς δ'. Καὶ τὸ τέλος ᾠδῆς, ἦχος τοῦ Μωσέως. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσοῦμεν ξ'. δ'. καὶ ψάλλομεν ξ'. τῆς Ὀκτωήχου, ἦχος α'.

Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας, καὶ τὸν θάνατον καταργήσας, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐλέησόν ἡμῶν τὸν ζωὴν Κύριε, ὡς μόνος Παντοδύναμος. Δίς.

Ἡ ἀποδοκιμάσης με Σωτήρ μου, τῇ ῥαθυμίᾳ τῆς ἁμαρτίας συνεχόμενον· διέγειρόν μου τὸν λογισμὸν πρὸς μετάνοιαν· καὶ τὸ σὸν ἀμπελῶνος ἐργάτην δόκιμον ἀνάδειξόν με, δωρούμενός μοι τῆς ἑνδεκάτης ὥρας τὸν μισθὸν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Μαρτυρικόν.

Οἱ τοι οἱ Στρατιῶται τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου, ὑπέστησαν τοῖς δόγμασι τοῦ τυράννων, γενναίως κατεφρόνησαν τοῦ βασάνων· καὶ τὸν πλάνον πᾶσαν πατήσαντες, ἀξίως στεφανωθέντες, αἰτοῦνται παρὰ τοῦ Σωτῆρος, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος β'.

Ὧν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐπέστης ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς, ἀφοβίαν καὶ εἰρήνην ἐδίδου. ἅπερ λέγει τῷ Θωμᾷ· τίμοι ἀπίστει, ὅτι ἀνέστην ἐκ νεκρῶν; φέρε ὧδε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου καὶ ἴδε. σοῦ γὰρ ἀπιστοῦντος, οἱ πάντες ἔμαθον, τὰ Πάθη καὶ τὴν Ἀνάστασίν μου, κράζειν μετὰ σοῦ· ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου δόξασοι.

Εἰς τὸν ξ'. ψαλμ. τῆς Ἑορτῆς, ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Μνήσωμεν Πιστοὶ, ἀπαύστως σὺν Ἀγγέλοις, Χριστὸν τὸν ἀναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, καὶ Κόσμον σωτηρίαν. ξ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Θωμᾶς σου τὴν πλευράν, Εὐσπλαγχνε ψηλαφήσας, πρὸς πίστιν ἐπανῆλθε· καὶ ἡμᾶς δι' αὐτοῦ σε, Θεὸν λοιπὸν ἐπέγνωμεν. ξ'. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ἐμὰς ὦ Λυτρωτὰ, εἰρήνευσον τῷ Λαῷ σου, ἐξαναστὰς τοῦ τάφου, καὶ Κόσμον σωτηρίας, ἐξ ᾅδου παντοδύναμε. Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος δ'. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὧν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐπέστης Χριστὲ πρὸς τοὺς Μαθητάς. τότε ὁ Θωμᾶς οἰκονομικῶς οὐχ εὑρέθη μετ' αὐτῶν. ἔλεγε γάρ· οὐ μὴ πιστεύσω, ἐὰν μὴ ἴδω καγὼ τὸν Δεσπότην. ἴδω τὴν πλευράν, ὅθεν ἐξῆλθε τὸ Αἷμα, τὸ Ὕδωρ, τὸ Βάπτισμα. ἴδω τὴν πληγὴν, ἐξ ἧς ἰάθη τὸ μέγα τραῦμα ὁ ἄνθρωπος. ἴδω, πῶς οὐκ ἦν ὡς πνεῦμα,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

ἀλλὰ

ἀλλὰ σὰρξ ϗ ὀσέα· ὁ τὸν θάνατον πατήσας, ϗ Θωμᾶν πληροφορήσας Κύριε δόξα σοι.

Τὸ Ἀπολυτίκιον. Ἔκτενὴς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ γ'. τῆς β'. Ἑβδομάδος, Ἑσπέρας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ᾱ. ς'. καὶ ψάλλομεν ᾱ. Προσόμοια, ἦχ. ά.

Πανδίφημοι Μάρτυρες.

ΨΗλάφησον, λέγει τῷ Θωμᾷ, ἐκ νεκρῶν τριήμερος, ἀναστὰς ὁ Φιλάνθρωπος, ϗ ἴδε χεῖράς μου, ϗ ποδῶν τὰς τρήσεις, καὶ πλευρᾶς τὴν πόρωσιν, καὶ γνῶθί με Θεὸν ἀναλλοίωτον, γεωδὲς φύραμα, κατ' ὐσίαν μορφωσάμενον, ϗ τὸ Πάθος ἐν αὐτῷ δεξάμενον.

ΗΠόρει τὰς τρήσεις ἐνορῶν, τῷ ποδῶν ὁ Δίδυμος, ϗ τῷ χειρῶν τὰ τηλώματα, ϗ ἰῶ θαμβούμενος, τὸ φερεκῶδες θαῦμα, καὶ χαρᾷ τὴν ἄλγαντον, πλευρὰν καὶ ψηλαφῶν ϗ θεώμενος, ἐξ ὧν ὑπέδειξεν, ἀναμφίβολον τοῖς Ἔθνεσι, τὴν ἐκ τάφου τριήμερον Ἔγερσιν.

ΑΑμβαίνω μεγίστῳ χαρμονῇ, σὺν Σωτῆρι μου Ἔγερσιν, βεβαιουμένῳ θεώμενος, ἐξ ὧν ἠξίωται, τολμηρῶν πραγμάτων, ὁ Θωμᾶς ἐφάψασθαι. διόσε τὸν ἁπλῶν δογματίζομεν, Θεὸν καὶ Ἄνθρωπον, ἐνεργείας δύο φέροντα, ὐσιώδεις, τῷ ἐξ ὧν συμπέφυκε.

Καὶ τῇ Μωσαϊκῇ τῇ κϛ τὴν ἡμέραν Ἁγίου γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχ. δ'.

ΚΥριε, τῇ ἀσέκτῳ τῆς Θεότητος αἴγλῃ, τῷ θυρῶν ἐπέσης, ὐσῶν κεκλεισμένων· ϗ σὰς ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν, τὴν πλευρὰν ἐξεγύμνωσας, καὶ τραυμάτων σου χεῖρας, ϗ τῷ ποδῶν τὰς ὠτειλὰς δεικνύων, ἀθυμίας τὴν κατήφειάν τε λύων, σαφῶς ἐφώνησας· ὃν τρόπον ἐν ἐμοὶ καθορᾶτε ὦ φίλοι, τῆς σαρκὸς τὴν πρόσληψιν, ὐ πνεύματος φέρω φύσιν. τῷ δὲ δισάζοντι Μαθητῇ πρεπόντως ἐπέτρεψε ψηλαφῆσαι φερεκῶς καταπών· ἐρρύησας ἅπαντα, δεῦρο λοιπὸν μὴ ἀμφίβαλλε. ὁ δὲ αἰθόμενος τῇ χειρὶ τῆς σῆς ἁπλῆς ὐσίας, ἐν φόβῳ ἀνεβόα πιστῶς, τῇ πίστει ἐλκόμενος· ὁ Κύριός μου, καὶ ὁ Θεός μου δόξα σοι.

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. Σταυρώσιμον, ἦχος ά.

ΣΤαυρὸς κατεπάγη ἐν Κρανίῳ, ϗ ἰῶ θησεν ἡμῖν ἀθανασίαν, ἐκ πηγῆς ἀννάου τῆς πλευρᾶς τοῦ Σωτῆρος.

Ἀναστάσιμον.

ᾱ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

ΔΕῦτε Λαοὶ ὑμνήσωμεν, καὶ προσκυνήσωμεν Χριστὸν, δοξάζοντες αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆς πλανης τοῦ ἐχθροῦ, τὸν Κόσμον λυτρωσάμενος.

ᾱ. Ἔλέησον ἡμᾶς Κύριε. Μαρτυρ.

Ὦ Τῆς καλῆς ὑμῶν πραγματείας Ἅγιοι. ὅτι αἵματα ἐδώκατε, ϗ Οὐρανὸς ἐκληρονομήσατε· ϗ πρὸς καιρὸν πειρασθέντες, αἰωνίως ἀγάλλεσθε. ὄντως καλὸν ὑμῶν τὸ ἐμπόρευμα· φθαρτὰ γὰρ καταλιπόντες, τὰ ἄφθαρτα ἀπελάβετε. ϗ σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντες, ὑμνεῖτε ἀπαύστως, Τριάδα ὁμοούσιον.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. δ'.

ΨΑΨαι Θωμᾶ τῆς πλευρᾶς τῇ χειρὶ, λέγει Χριστὸς, καὶ τοὺς τύπους τῶν ἥλων δεῦρο ψηλάφησον, πίστει ἐρεύνησον, ϗ γίνου μοι πιστὸς, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος. ὁ δὲ Θωμᾶς τῷ δακτύλῳ ὡς ἥψατο τοῦ Δεσπότου, μέγα ἀνεβόησε· σύ μου Θεὸς ϗ Κύριος, εὐσπλαγχνε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον. Ἐσφραγισμένου.

Ἔκτενὴς, ϗ Ἀπόλυσις.

Γένεσθαι, ὅτι ταῖς Τετράσι, ϗ ταῖς Παρασκευαῖς, προηγεῖται πρῶτον τὰ Σταυρώσιμα ᾱ. ὁμοίως ϗ τὰ ϗα. τῶν Ἀναστασίμων. διότι ὁ Κύριος ἡμῶν, πρῶτον ἐσταυρώθη, εἶθ' ὕπως ἀνέστη ἐκ τῶν νεκρῶν.

Τῇ δ'. τῆς β'. Ἑβδομάδος, εἰς τὸν Ὄρθρον.

Μετὰ τὴν ά. ᾱ. ϗα. Σταυρώσιμον, ἦχος α'.

ΣΤαυρωθέντος σου Χριστὲ, ἀνῃρέθη ἡ τυραννὶς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ. ὅτε γὰρ Ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος ἔσωσας ἡμᾶς, δόξα σοι.

Ἀναστάσιμον.

Ὁ Ἰσαὰκ ἐν τῷ βυθῷ ἀνιωμένος ἐχθη, ὁ Ἰωνᾶς [illegible] ἐν τῷ βυθῷ κατιωμένος ἐχθη, ϗ ἀμφότε-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέρ

ροι

ροι τὸ Πάθος σε Σωτὴρ ἐξεκόνιζον. ὁ μὲν, τὰ δεσμὰ καὶ τῳ σφαγῳ, ὁ δὲ, τῳ παφῳ καὶ τῳ ζωῳ, τῆς παραδόξε Ἐγέρσεώς σε. Κύριε δόξα σοι. Μαρτυρικόν.

Ἀς ἀληθόνας τῶν Ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σᾶ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδωύας, ἴασαι φιλάνθρωπε δέομεθα. Σταυροθεοτοκίον.

Οἱ τὴν σὴν προσασίαν κεκτημένοι Ἄχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, τῶν δεινῶν ἐκλυτρόμενοι, τῷ Σταυρῷ τὸ Υἱόσε ἐν παντὶ φρονόμενοι, καταχθέως σε πάντες δυσεβῶς μεγαλωύομεν.

Μετὰ τῳ β΄. ψαλ. ἦχ. ά.

Τὸν πάφον σε Σωτήρ.

Ἔψάμενος χειρὶ, τῆς πλευρᾶς τῆς ἀσέκτε, ὁ Δίδυμος Θωμᾶς, οὐκ ἐφλέχθη τῇ ψαύσει, ἀλλ' ἔμανε τὰς μώλωπας, ψηλαφῶν ἀκεμβέσερον, καὶ φθεγγόμενος, τῷ δι' ἡμᾶς λογχευθέντι· σύμε Κύριος, σὺ καὶ Θεός με ὑπάρχεις, καὶ πάθος ὑπεμείνας. Δίς.

Τὸ, Ἀνάσασιν Χριστοῦ θεασάμενοι.

Καὶ ὁ Ν΄. Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, μετὰ τῶν Εἱρμῶν, εἰς ἡ. Καὶ τὸ Μισαὶς, εἰς δ΄. Ἀπὸ τρίτης ὡδῆς, ψαλ. τὸ Μισαὶς. Εἰς τὰς Αἴνους, τὰ παρόντα ξ΄. ἦχος ά.

Σταυρώσιμον.

Ἐ τὸν ἐν Ξύλῳ προσαγεύπα, καὶ ζωὴν ἡμῖν παρεχηκόπα, ὡς Σωτῆρα καὶ Δεσπότην ὑμνήμεν ἀπαύσως.

Καὶ τὸ Ἀναστάσιμον. Δίς.

Τὸν Ἅδην σκυλεύσας, καὶ τὸν αὐθρωπον ἀνασήσας τῇ Ἀναστάσει σε Χριστὲ, ἀξίωσον ἡμᾶς ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε.

Μαρτυρικόν.

Μᾶς παυδόφημοι Μάρτυρες, ὁ θλίψις, ὁ ξενοχωρία, ὁ λιμὸς, ὁ γυμνὸς, ὁ κίνδυνος, ὁ μάχαιρα, ὁ ξίφος, οὐδὲ πῦρ ἀπαλῶν χωρίσαι Θεῦ δυνήσεται. πόθῳ δὲ μᾶλλον τῷ πρὸς αὐτὸν, ὡς ἐν ἀλλοτρίοις ἀγωνισάμενοι σώμασι, τὴν φύσιν ἐλάθετε, θανάτε καταφρονήσαντες. ὅθεν καὶ ἐπαξίως, τῶν πόνων ὑμῶν μισθὸν ἐκομίσασθε, Οὐρανῶν Βασιλείας κληρονόμοι γεγόναπε. ἔχοντες παῤῥησίαν πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν, τῷ Κόσμῳ τὴν ἀρίλιτον αἰτήσασθε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχ. πλ.

Ἀναστάσιμον.

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τῶν Μαθητῶν σωτηθροισμένων, ἐπέστη ὁ Σωτὴρ, ὃ ἦσαν σωτηγμένοι· καὶ σὰς ἐν μέσῳ αὐτῶν, λέγει τῷ Θωμᾷ· δεῦρο ψηλάφησον, καὶ ἴδε τὰς τύπας τῶν ἥλων. ἔκτεινόν σε τὴν χεῖρα, καὶ ἄψαι τῆς πλευρᾶς με, καὶ μὴ γίνε ἄπιςος, ἀλλὰ πίςει κήρυξον τὴν ἐκ νεκρῶν με Ἀνάσασιν.

Εἰς τὸν ξ΄. τῶν Αἴνων, ξ΄. Προσόμοια, ἦχος β΄. Οἶκ. τὸ Ἐφραθᾶ.

Ὢ Θωύματος καινε. ὢ παραδόξε τρόπε. πῶς χόρτος οὐκ ἐφλέχθη, ἡ χεὶρ τὸ Ἀποσόλε, πυρὶ τῷ τῆς Θεότητος.

ξ΄. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Πίσωμεν καὶ ἡμεῖς, τὰς χεῖρας ἁγιάσαι, τῇ τῶν παθῶν ἀργείᾳ, καὶ ὅπω τὸ Δεσπότε, τῆς πλευρᾶς ἐφαψώμεθα.

ξ΄. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν.

Γνώμισον ψυχὴ, πάσας σε τὰς αἰθήσεις, πρὸς θείαν θεωρίαν. Χριστὸς γὰρ ὅπω θέλει, τελεῖθαι τὰ Ἐγκαίνια.

Δόξα, καὶ νῦν. Στ. Ὅμοιον.

Ὅραμοι νοητῶς, τὴν ἀλλαγὴν τὸ Κόσμε, καὶ κόσμησον τὰ ἔνδον, ταῖς ἀρεταῖς ὡς φύλλοις, ψυχὴ καὶ ὡραΐθητι.

Τῇ δ΄. τῆς Β΄. Ἑβδομάδος.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἑσῶμεν ξ΄. ς΄. καὶ ψάλλομεν ξ΄. Προσόμοια, ἦχος β΄.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλε σε νεκρόν.

Κόλπος μὴ λιπὼν τὸν Πατρικὸν, ὤφθης ἐπὶ γῆς σαρκοφόρος, δι' ὑπλαγχνίαν Χριστὲ, Πάθος τε καὶ Θάνατον, καταδεξάμενος, τριανέσης τριήμερος, θυρῶν κεκλεισμένων, εἴσοδον εἰσελήλυθας, ὡς Παντοδυώαμος. ὅθεν, τὴν πλευράν σε τὴν θείαν, χαίρων ὁ Θωμᾶς ψηλαφήσας, Κύριον καὶ Κτίσην σε ἐδόξασεν.

Ἧλοις προσηλώθης τῷ Σταυρῷ, λόγχῃ τὴν πλευρὰν ἐκεντήθης, χολῆς ἐγεύσω Χριστὲ, θανάτου ὑπέμεινας, πάφῳ τεθεὶς ὡς νεκρός. ὡς Θεὸς δὲ σωτέρψας, δεσμὰ τὰ τοῦ ἅδε, καὶ σωνεξανέστησας,

τὸν

τὲς ἀπ' αἰῶνος νεκρές. ὅθεν, τὰς σφραγίδας μὴ λύσας, σὲ τοῖς Μαθηταῖς ἐνεφάνης, τῷ σῷ ἀναστάσει πιστόμενος.

Ἄχα ἡ παρέσα Ἑορτή. Πάχα μυσικὸν, Πάχα θεῖον, Πάχα σωτήριον. Πάχα πρὸς ἀθανάτον, ζωῶ μεταγον ἡμᾶς. Πάχα πᾶσαν κατήφειαν, ἐξαίρον ἐκ μέσε. Πάχα τῷ ἐφροσύνον, χαρὰν διδὲν Μαθηταῖς. ὅθεν, ὁ Θωμᾶς ἀνεβόα· Κύριός με ὑπάρχεις, ὁ σκυλεύσας ᾅδε τὰ βασίλεια.

Καὶ τὸ Μεγαλυν. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Τὸ παραδόξε θαύματος, ἀπιστία πίστιν βεβαίαν ἐγεύνησεν· ἀπὸν γὰρ ὁ Θωμᾶς, ἐὰν μὴ ἴδω, ἀ μὴ πιστεύσω. ψηλαφήσας δὲ τῷ πλευρᾷ, ἐθεολόγα τὸν σαρκωθέντα. τὸν αὐτὸν Υἱὸν τῦ Θεῦ, ἐγνώρισεν ὡς πεπονθότα σαρκὶ, ἐκήρυξε τὸν ἀναστάντα Θεόν. καὶ ἐβόησε λαμπρᾷ τῇ φωνῇ· ὁ Κύριός με καὶ ὁ Θεός με δόξασοι.

Εἰς τὸν ϛ. ϛ. Ἀναστάσιμον, Ἦχος α'.

Ὦ Πάθεσε Χριστὲ, παθῶν ἠλευθερώθημεν, καὶ τῇ Ἀναστάσεσε ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, Κύριε δόξα σοι.

Ἀποστολικόν.

Τῶν Ἀποστόλων παναρμόνιος λύρα, ἐξ Ἁγίε Πνεύματος κινεμένη, τὰς τῆς συγηρῶν δαιμόνων τελετὰς κατήργησε. καὶ τὸν εἷα Κύριον κηρύξασα, Ἔθνη ἐλυτρώσατο τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, καὶ προσκυνεῖν ἐδίδαξε, Τριάδα ὁμοούσιον.

Μαρτυρικόν.

Ἀναμφήμοι Μάρτυρες ὑμᾶς, οὐχ ἡ γῆ κατέκρυψεν, ἀλλ' Οὐρανὸς ὑπεδέξατο. ἠνοίγησαν ὑμῖν, Παράδεισε πύλαι, καὶ ἐντὸς γενόμενοι, τῷ ξύλε τῆς ζωῆς ἀπολαύετε. Χριστῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ ἁμάρτημα, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Τὸ παραδόξε θαύματος, τὸ πυρὸς ὁ χόρτος ἁψάμενος ἔσεσωσαι. βαλὼν γὰρ ὁ Θωμᾶς, ἐν τῇ πυρίνῃ πλευρᾷ τῷ χέρα, Ἰησῦ Χριστὲ τῷ Θεῷ, ἀκατεφλέχθη τῇ ψηλαφήσα. τῆς ψυχῆς γὰρ τὸ δυσπαθὲς, μετέβαλεν εἰς δίψιαν θερμῶς. ἐκέκραξεν ἀπὸ βαθέων ψυχῆς· ὁ Δεσπότης, σύμε εἶ καὶ Θεὸς, ὁ ἐκ νεκρῶν ἐγηγερμένος δόξασοι.

Ἀπολυτίκιον. Ἐσφραγισμένε. Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὸν Ὄρθρον.

Τῇ ϛ. τῆς β'. Ἑβδομάδος, εἰς τὸν Ὄρθρον. Εἰς τῷ ά. ψαλ. κα. Ἦχος ά.

Τῦ λίθε σφραγισθέντος.

Ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλώθης ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, καὶ ἐν νεκροῖς ἐλογίσθης, ὁ ἀθάνατος Κύριος. ἀνέστης τριήμερος Σωτὴρ, σωτήριας Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς. διὰ τῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν, ἐβόων σοι ζωοδότα· δόξα τῷ θείῳ Πάθεσί σε Χριστέ. δόξα τῇ Ἀναστάσεσί σε. δόξα τῇ συγκαταβάσεσί σε μόνε φιλάνθρωπε.

Ἀποστολικόν.

Οἱ σοφοὶ τῆς Οἰκεμένης Ἁλιεῖς, ἐκ Θεῦ λαβόντες τὸ συμπαθὲς, πρεσβεύσατε καὶ νῦν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν βοώντων· Κύριε σῶσον τὲς Βασιλεῖς, καὶ τὴν Πόλιν σε· καὶ τῶν σωεχόντων δεινῶν ἐλευθέρωσον, διὰ τῶν Ἀποστόλων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Τὸν πάφον σε Σωτήρ.

Οὓς Μάρτυρας Χριστῦ, ἱκετεύσωμεν πάντες. αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν αἰτῦνται, καὶ πάντες προσέλθωμεν, πρὸς αὐτὲς μετὰ πίστεως. ὅτοι βρύσι τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν. ὅτοι φάλαγγας ἀποστοβῶσι δαιμόνων, ὡς φύλακες τῆς Πίστεως.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Προφῆταί σε τραυῶς, προκατήγγειλαν Κόρη, Μητέρα τῦ Θεῦ, καὶ Ἀποστολοι θεῖοι, ἐν Κόσμῳ ἐκήρυξαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν. ὅθεν ἅπαντες, δοξολογοφρόνως τιμῶντες, ἀνυμνοῦμέν σε, καὶ Θεοτόκον κυρίως, σὲ ὁμολογοῦμεν.

Μετὰ τὴν β'. ψαλ. κα. Ἦχος ά.

Τὸν πάφον σε Σωτήρ.

Δῶμε τῷ πλευρᾷ, μὴ ἀπίσαμοι πλέον, ὁ Λόγος τῷ Θωμᾷ, ἀπιστῦντι ἐβόα· δακτύλῳ με ψηλάφησον, καὶ χεῖρά σε ξερδύνησον, καὶ γνωρίσας με τὰς ὠταλὰς τῶν τραυμάτων, Κόσμῳ κήρυττε, τὴν ζωηφόρον με ταύτην, ἐκ τάφε Ἀνάστασιν. Δίς. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστῦ θεασάμενοι. Ὁ Ν'.

Ο Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, μετὰ τῆς Εἰρμῶν, εἰς ἡ. Καὶ τὸ Μωσαϊκὸν, εἰς δ'. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, καὶ τὸ Μωσαϊκὸν. Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν τὸ Ἀναστάσιμον στιχηρὸν, ἦχος α.

Ἡν θεοπρεπῶς συγκατάβασιν δοξάζοντες, ὑμνοῦμέν σε Χριστέ. ἐπέχθης ἐκ Παρθένου, καὶ ἀχώριστος ὑπῆρχες τῷ Πατρί. ἔπαθες ὡς Ἄνθρωπος, καὶ ἑκουσίως ὑπέμεινας Σταυρόν. ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου, ὡς ἐκ παστάδος προελθών, ἵνα σώσῃς τὸν Κόσμον· Κύριε δόξα σοι. Δις.

Ἀποστολικόν.

Πρὸς τὸ, Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Ἕτερον καὶ Παῦλον συμφώνως αὐδῆφημήσωμεν, Λεκαῦ, Ματθαῖον, Μάρκον, Ἰωάννην, Ἀνδρέαν, Θωμαῦ, Βαρθολομαῖον, Σίμωνα τὸν Καναναῖτην, Ἰάκωβον, Φίλιππον, καὶ τὴν ὁμήγυριν πᾶσαν τῶν Μαθητῶν, ἐπαξίως δοξολογῆσωμεν. Μαρτυρικόν.

Ἀγαλλιᾶσθε Μάρτυρες ἐν Κυρίῳ, ὅτι τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσασθε. αὐτέσητε Βασιλεῦσι, καὶ τυράννους ἐνικήσατε. πῦρ καὶ ξίφος οὐκ ἐπτοήθητε, θηρῶν ἀγελαίων κατεσθιόντων τὰ σώματα ὑμῶν. Χριστῷ μετ' Ἀγγέλων τὴν ὑμνῳδίαν ἀναπέμποντες, τὰς ἀπ' οὐρανῶν στεφάνους ἐκομίσασθε. αἰτήσασθε δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος δ'.

Τὸ παράδοξον θαῦμα, Ἰωάννης σήθεν τὸν Λόγον ἀνέπεσε· Θωμᾶς δὲ τὴν πλευρὰν προσψηλαφῆσαι κατηξιώθη. ἀλλ' ὁ μὲν ἐκεῖθεν φερικῶς Θεολογίας βυθὸν ἀνέλκει τὴν οἰκονομίαν· ὁ δὲ ἡδέως μυσταγωγῆσαι ἡμᾶς. παρέχει τὰς ἀποδείξεις τρανῶς, τῆς Ἐγέρσεως αὐτοῦ ἐκβοῶν· ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου δόξα σοι.

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. ἦχος β. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Κατάφαα παθῶν, καὶ λογισμῶν ἡ ζάλη, μακρὰν ἐξοπλίσθω, καὶ ὅπως ἐξανθήσω, τὸ ἔαρ τὸ τῆς Πίστεως.

ᾱ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθον.

Ὤφθης τοῖς ἱεροῖς, σοῦ Σωτὴρ Ἀποστόλοις, διὰ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων, τὸ Θεῖον Πνεῦμα σήμερον.

ᾱ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ἴσμεν Παμβασιλεῦ, ἰδόντες σὲ βλεφάροις, ἀλλὰ καρδίας πόθῳ, Θεὸν πεπιστικότες, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος π. β.

Μετ' ἡμέρας ὀκτὼ, τῆς Ἐγέρσεώς σου Ἰησοῦ Βασιλεῦ, μονογενὲς Λόγε τοῦ Πατρὸς, ὤφθης τοῖς Μαθηταῖς σου κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, τὴν εἰρήνην σου παρεχόμενος. καὶ τῷ ἀπιστοῦντι Μαθητῇ τοὺς τύπους ἔδειξας· δεῦρο ψηλάφησον τὰς χεῖράς μου καὶ τὰς πόδας, καὶ τὴν ἀκήρατόν μου πλευράν. ὁ δὲ πεισθεὶς ἐβόασε· ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου δόξα σοι.

Τὸ Ἀπολυτίκιον. Ἐσφραγισμένου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ε. τῆς Β. Ἑβδομάδος.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱσῶμεν ᾱ. ς'. καὶ ψάλλομεν ᾱ. προσόμοια, ἦχος α.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Ἰκεσίαις ἐθνῶν περιβαλλόμενοι, λαλιὰν ὑπὲρ χιόνα, τῇ παρούσῃ τοῦ Πάσχα, ἡμέρᾳ ἀφραντῶμεν· ἐν ᾗ ὁ Χριστὸς, Δικαιοσύνης ὡς Ἥλιος, ἐκ τῶν νεκρῶν ἀνατείλας πάντας ἡμᾶς, ἀφθαρσίᾳ κατεφαίδρυνεν.

Βασιλὶς καὶ κυρία τῶν Ἑορτῶν Ἑορτὴ, ἡ νῦν ἐστιν ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἐν ταύτῃ, ὡς ψάλλει Δαβὶδ, μυστικῶς ἀφραντῶμεν Λαοί. τῶν γὰρ θυρῶν κεκλεισμένων τοῖς Μαθηταῖς, τὴν εἰρήνην ἐδώρησατο.

Τὸ Θωμᾶ ἀπιστία τὴν κοσμοσώτειραν, τοῦ Θεανθρώπου Λόγου, τὴν ἐξ ᾅδου κλῆσιν, Ἔγερσιν πιστοῦται, τρωσὶν χειρῶν, καὶ ποδῶν τολμηρότερον, ἐμψηλαφῶσα πρὸς πίστωσιν κοσμικὴν, δεξιᾷ τῇ φιλοπράγμονι.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος β.

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐπισὰς ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς, ἀφοβίαν καὶ εἰρήνην ἐδίδου. ἅπτου λέγει τῷ Θωμᾷ· τί μοι ἀπιστεῖς, ὅτι ἀνέστην ἐκ νεκρῶν; φέρε ὧδε τὴν χεῖράσου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, καὶ ἴδε. σοῦ γὰρ ἀπιστοῦντος, οἱ πάντες ἔμαθον τὰ Πάθη

καὶ

καὶ τῲ Ἀνάσασίν μς, κράζειν μτ' σ̃ ὁ Κύριός μς καὶ ὁ Θεός μς δόξασοι.

Εἰς τὸν ξ. ζ'. Σταυρώσιμον, ἦχ ά.

Τ"Ρήκτον τεῖχος ἡμῖν ἐστὶν, ὁ τίμιος Σταυρὸς ὁ τ̃ Σωτῆρ. ἐν αὐτῷ γὰρ πεποιθότες, σῳζόμεθα παύτες.

ξ. Πρὸς σὲ ἦρα τὰς ὀφθαλμάς μς.

Ἀναςάσιμον.

Πᾶς Ἐσπερινὰς ἡμῶν δ'χὰς, πρόσδεξαι Ἅγιε Κύριε, καὶ παράχς ἡμῖν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· ὅτι μόνος εἶ ὁ δείξας, ἐν Κόσμῳ τῲ Ἀνάσασιν.

ξ. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε. Μαρτυρικόν.

Ἡ πρεσβεία Κύριε, παύτων τῶν Ἁγίων, καὶ τ̃ Θεοτόκε, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος οἰκτίρμων.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ.

Τ"Ψαι Θωμᾶ τῆς πλευρᾶς τῇ χειρὶ, λέγει Χριςὸς, καὶ τὰς τύπας τῶν ἥλων δεῦρο ψηλάφησον, πίςει ἐρρύησον, καὶ γίνου πιςὸς, καὶ μὴ γίνε ἄπις. ὁ δὲ Θωμᾶς τῷ δακτύλῳ ὡς ἥψατο τ̃ Δεσπότε, μέγα ἀνεβόησε· σύ μς Θεὸς καὶ Κύριος, εὐσπλαγχνε δόξασοι.

Ἀπολυτίκιον. Ἐσφραγισμένε.

Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὸν Ὄρθρον.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς β'. Ἑβδομάδος εἰς τὸν Ὄρθρον.

Εἰς τῲ ά. ξιλό. ῥα. Σταυρώσιμον, ἦχ ά.

Τ̃ λίθε σφραγισθέντος.

Οὗ Σταυρ̃ σε τὸ ξύλον προσκυν̃μεν φιλαύθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων. Παράδεισον ἐνέῳξας Σωτὴρ, τῷ πίςει προσελθόντι σοι Λῃςῇ, καὶ τρυφῆς κατηξιώθη, ὁμολογῶν σοι, μνήσθητί μς Κύριε. δέξαι ὥσπερ ἐκεῖνον καὶ ἡμᾶς, κραυγάζοντας, ἡμάρτομεν, παύτες τῇ δ'σπλαγχνίᾳ σε, μὴ ὑπερίδῃς ἡμᾶς.

Ἀναςάσιμον.

Ὁν τάφον σε Σωτὴρ, ςρατιῶται τηρ̃ντες, νεκροὶ τῇ ἀςραπῇ ς τ̃ ὀφθέντος Ἀγγέλε, ἐγένοντο κηρύττοντος, γυναιξὶ τῲ Ἀνάσασιν. σὲ δοξάζομεν, τὸν τ̃ φθορᾶς καθαιρέτην. σοὶ προσπίπτομεν, τῷ ἀναςάντι ἐκ τάφε, καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Τ'Θλήσεως καύχημα, καὶ ςεφάνων ἀξίωμα, οἱ εὔδοξοι Ἀθλοφόροι περιβέβλωταί σε Κύριε. καρτερίᾳ γὰρ αἰκισμῶν, τὰς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, καὶ δυνάμει θείᾳ, ἐξ Οὐρανῦ τῲ νίκῃ ἐδέξαντο. αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, ἐλευθέρωσον τὸν ἀοράτε ἐχθρὸν Σωτὴρ, καὶ σῶσόν με.

Σταυροθ. Τὸν τάφον σε Σωτήρ.

Η' Ἄπιλος Ἀμνὰς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλε ὁρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· πῶς ἀνέγκωσε, τῲ ὑπὲρ λόγον τόκε μς, συγκαπάβασιν, καὶ τὰ ἑκόσια Πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Μετὰ δὲ τῲ β'. ξιλό. ῥα. ἦχος ά.

Τὸν τάφον σε Σωτήρ.

Μακάριος εἶ σὺ, τὰς πληγὰς ψηλαφήσας, τ̃ κρείττονος πλευρᾶς, τὸ τὸ μέγιςον τραῦμα, τὸ Ἀδὰμ ἰατρεύσαντος, καὶ ἡμῖν τοῖς πιςεύσασι, τὸν αὐώλεθρον, μακαρισμὸν προξενήσας, μόνοις ῥήμασι, τοῖς τῶν ἑπτὰ Ἀποςόλων, τῲ τότε Ἀνάσασιν. Δίς. Τὸ, Ἀνάσασιν Χριςὸν θεασάμενοι.

Καὶ ὁ Ν'. ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, μτ' ᾠδ̃ Εἱρμῶν, εἰς ή. Καὶ τὸ Μεγαλύνε, εἰς δ'. Ἀπὸ τρίτης ᾠδῆς, ῥα. τὸ Μεγαλύνε.

Κοντάκ. καὶ Ἐξαποσειλ. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὰς Αἴνους, ξ. Σταυρώσιμον, ἦχος πλ. δ'.

Διὰ τὸν Σταυρὸν σε Χριςὲ, μία ποίμνη γέγονεν Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, καὶ μία Ἐκκλησία, Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ἀγάλλεται, Κύριε δόξασοι. Δίς.

Ἀναςάσιμον.

Μνήσθητί σε Χριςὲ, τὸ σωτήριον Πάθος, καὶ δοξάζομέν σε τῲ Ἀνάσασιν. Μαρτυρικόν.

Οὓς Ἀθλοφόρους τὸν Χριςὸν, εὐτε Λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, τοὺς φωςῆρας τ̃ Κόσμε, καὶ κήρυκας τῆς Πίςεως, τῲ πηγῲ τῲ αἱμάτος, ἐξ ἧς ἀναβλύζει τοῖς πιςοῖς τὰ ἰάματα. αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῲ εἰρήνῃ δώρησαι τῷ Κόσμῳ σε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. Ἀναπολίτ.

Ὧν θυρῶν κεκλεισμένων, τῶν Μαθητῶν συνηθροισμένων, ἐπέςη ὁ Σωτὴρ ὃ ἦσαν

συ-

σωτηγμενοι· καὶ γὰς ἐν μέσῳ αὐτῶν, λέγει τῷ Θωμᾷ· δεῦρο ψηλάφησον, καὶ ἴδε τὰς τύπους τῶν ἥλων, ἔκτεινόν σε τὴν χεῖρα, καὶ ἄψαι τῆς πλευρᾶς μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πίστει κήρυξον, τὴν ἐκ νεκρῶν μου Ἀνάστασιν.

Εἰς τὸν ϛ. τῆς Ἑορτῆς, ϛ. Προσόμοια, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Σταυρωθεὶς τὸν Παράδεισον, τοῖς αὐθρώποις ἀνέῳξας, καὶ νεκρὸς σωτήρας ἡ ζωὴ ἡμῶν· καὶ ἐξανέστης τὸν θάνατον, ἑλὼν τῇ δυνάμει σου, καὶ σωτῆρας Οὐρανοῖς, ἀληθῶς τὰ ἐπίγεια, καὶ ἐπλήρωσας, θυμηδίας ἀπλέτου, Θεὲ Λόγε, τὸν χορὸν τῶν Ἀποστόλων, τύποις ἀρτίως φθεγξάμενος.

ϛ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Φθορὰ ἐξωρίσθη, ἀφθαρσία ἐξανέστησαν, ὁ δεσμὸς ὁ χρόνιος διαλέλυται. οἱ Οὐρανοὶ ἐφραίνεσθωσαν, γῆ καὶ τὰ ἐπίγεια. ἐξανέστη γὰρ Χριστὸς, ἐσκυλεύθη ὁ θάνατος, ἡ ἐφρόσυνος, ἐπεφάνη ἡμέρα, κεκλεισμένων, τῶν θυρῶν εὗρον εἰσῆλθες, ὁ ζωοδότης καὶ Κύριος.

ϛ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ἡ ἡμέρα ὁ Κύριος, ὃν ἐποίησε σήμερον, ἀγαλλιασώμεθα, εὐφραινόμενοι. ὁ ζωοδότης ἐγήγερται. ὁ ᾅδης ἐσκύλευται. Ἀποστόλων ὁ χορὸς, τὴν χαρὰν ἀκριβίζεται. ἐψηλάφησε, τὴν πλευρὰν τοῦ Δεσπότου, ἀπιστήσας, ὁ Θωμᾶς καὶ ψηλαφήσας, διπλῶν ὁσίαν ἐκήρυξε.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. δ.

Τέθαι Θωμᾶ τῆς πλευρᾶς τῇ χειρὶ λέγει Χριστὸς, καὶ τὰς τύπους τῶν ἥλων δεῦρο ψηλάφησον, πίστει ἐρεύνησον, καὶ γίνου πιστὸς, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος. ὁ δὲ Θωμᾶς τῷ δακτύλῳ ὡς ἥψατο τοῦ Δεσπότου, μέγα ἀνεβόησε· σύ μου Θεὸς καὶ Κύριος, εὐσταλαγχνε δόξα σοι.

Τῇ Παρασκευῇ Ἑσπέρας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ϛ. Ἰδιόμ. ἦχ. α.

Ὧν θυρῶν κεκλεισμένων, τῶν Μαθητῶν συνηθροισμένων, εἰσῆλθες ἔφνω Παντοδύναμε, Ἰησοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ στὰς ἐν μέσῳ αὐτῶν, εἰρήνην δὲ ἐπλήρωσας Ἁγίου Πνεύματος· προσμένειν τε προσέταξας, καὶ μηδαμοῦ χωρίζεσθαι ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἕως ἂν ἐνδύσονται τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν. διὸ βοῶμέν σοι· ὁ φωτισμὸς καὶ ἡ Ἀνάστασις, καὶ ἡ εἰρήνη ἡμῶν δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Ἐν ἡμέρᾳ ὀκτὼ, τῆ Ἐγέρσεώς σου Κύριε, ὤφθης τοῖς Μαθηταῖς σου, ἐν τόπῳ ὅπου ἦσαν συνηγμένοι, καὶ φωνήσας αὐτοῖς εἰρήνη ὑμῖν, τῷ ἀπίστου ντι Μαθητῇ, τὰς χεῖρας ὑπέδειξας, καὶ τὴν ἄγκιστρον πλευράν. ὁ δὲ παθὼν ἐβόα σοι· ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε εἰσῆλθες Χριστὲ, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν· ὅθεν καὶ ἠπίστει τοῖς ῥηθεῖσιν αὐτῷ. ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν βεβαίων, οὐκ ἀπηξίωσας δὲ ἀγαθὲ, ὑποδεῖξαι αὐτῷ τὴν ἄγκιστρον πλευράν σου, καὶ τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν τοὺς μώλωπας. ὁ δὲ ψηλαφήσας καὶ ἰδὼν, ὡμολόγησέ σε εἶναι Θεὸν ἀληθινὸν, καὶ ἄνθρωπον ἀληθῆ, καὶ ἐβόα· ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου δόξα σοι.

Εἶτα τὸ Μεγαλυνάριον.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐπέστης Χριστὲ πρὸς τοὺς Μαθητάς. τότε ὁ Θωμᾶς οἰκονομικῶς οὐκ ἀνέθη μετ' αὐτῶν. ἔλεγε γὰρ, ἐὰν μὴ πιστεύσω, ἐὰν μὴ ἴδω κἀγὼ τὸν Δεσπότην. ἴδω τὴν πλευράν, ὅθεν ἐξῆλθε τὸ Αἷμα, τὸ Ὕδωρ, τὸ Βάπτισμα. ἴδω τὴν πληγὴν, ἐξ ἧς ἰάθη τὸ μέγα τραῦμα ὁ ἄνθρωπος. ἴδω πῶς οὐκ ἦν ὡς πνεῦμα, ἀλλὰ σὰρξ καὶ ὀστέα. ὁ τὸν θάνατον πατήσας, καὶ Θωμᾶν πληροφορήσας, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ἦχος α.

Ἣν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀπαρεῖσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν Παρθένον, τῶν Ἀσωμάτων τὸ ἄσμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα. αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη Οὐρανὸς καὶ ναὸς τῆς Θεότητος. αὕτη τὸ μεσότοιχον τῆς ἔχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀντεισῆξε, καὶ τὸ Βασίλειον ὠικέωσε. ταύτην οὖν κατέχοντες, τῆς πίστεως τὴν ἄγκυ-

ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. θαρσεῖτε τοίνυν, θαρσεῖτε λαοὶ τοῦ Θεοῦ· καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει, τοὺς ἐχθροὺς ὡς παντοδύναμος.

Ἀποῆ. ϛ. Ἀναστάσιμα, ἦχος α.

Ἃς ἐπέμψας ἡμῶν δεήσεις, πρόσδεξαι ἅγιε Κύριε, καὶ παράσχου ἡμῖν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· ὅτι μόνος ἔφυς ὁ δείξας, ἐν Κόσμῳ τὴν Ἀνάστασιν.

ϛ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν ὡπρέπειαν.

Κτυπήσατε λαοὶ Σιών, καὶ περιλάβετε αὐτὴν, καὶ δότε δόξαν ἐν αὐτῇ, τῷ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

ϛ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν Οἰκουμένην.

Δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν, καὶ προσκυνήσωμεν Χριστὸν, δοξάζοντες αὐτὸν τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆς πλάνης τὸν ἐχθρὸν, τὸν Κόσμον λυτρωσάμενος.

ϛ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα Κύριε.

Ὦ Πάθους Χριστὲ, παθῶν ἠλευθερώθημεν, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώθημεν. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος δ. ἀ.

Φιλάνθρωπε, μέγα καὶ ἀνείκαστον τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ὅτι ἐμακροθύμησας, ὑπὸ Ἰουδαίων ῥαπιζόμενος, ὑπὸ Ἀποστόλου ψηλαφώμενος, καὶ ὑπὸ τῶν ἀθετούντων σε πολυπραγμονούμενος. πῶς ἐσαρκώθης; πῶς ἐσταυρώθης ὁ ἀναμάρτητος; ἀλλὰ σωσάτισον ἡμᾶς ὡς τὸν Θωμᾶν βοήσαντας· ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἐσφραγισμένου. Καὶ Ἀπόλυσις.

Οἱ δὲ Νεκρώσιμοι Κανόνες τῶν ὅλων Σαββάτων τῆς Πεντηκοστῆς, ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τῶν Παρακλάδων ὀφείλεσι ψάλλεσθαι.

Τῷ Σαββάτῳ τῆς β. Ἑβδομάδος.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ, μετὰ τὸν ϛ. ψαλμ. ᾠδὴ. ἦχος α.

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ, στρατιῶται τηροῦντες, νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ, τοῦ ὀφθέντος Ἀγγέλου, ἐγένοντο κηρύττοντος, Γυναιξὶ τὴν Ἀνάστασιν. σὲ δοξάζομεν τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην· σοὶ προσπίπτομεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Τὸν λίθον σφραγισθέντος.

Γυναῖκες πρὸς τὸ μνῆμα παρεγένοντο ὀρθρίαι, καὶ Ἀγγελικὴν ὀπτασίαν θεασάμεναι ἔτρεμον· ὁ τάφος ἐξήραπται ζωῆς, τὸ θαῦμα κατέπληττεν αὐτάς. διὰ τοῦτο ἀπελθοῦσαι, τοῖς Μαθηταῖς ἐκήρυττον τὴν Ἔγερσιν· τὸν ᾅδην ἐσκύλευσε Χριστὸς, ὡς μόνος κραταιὸς καὶ δυνατὸς, καὶ φθαρέντας σωτήρια παύτας, τὸν τῆς κατακρίσεως φόβον, λύσας δυνάμει Σταυροῦ. Θεοτοκίον.

Σοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σωτῇ τῇ φωνῇ ἐσαρκώθη ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ Κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαβὶδ, ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν Οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίσαντα σε. δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί. δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ. δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Μετὰ τὸν β'. ψαλμ. ᾠδὴ. ἦχος α.

Τὸν λίθον σφραγισθέντος.

Ὦ φόβου τῶν Ἑβραίων κεκρυμμένων τῶν Μαθητῶν, καὶ ἐν τῇ Σιὼν συνηγμένων, εἰσῆλθες πρὸς αὐτοὺς Ἀγαθέ. καὶ ἔστης κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ἐν μέσῳ αὐτῶν χαροποιός. καὶ ὑπέδειξας αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ τὴν ἁγνὴν σου πλευρὰν τοὺς μώλωπας, λέγων τῷ ἀπιστοῦντι Μαθητῇ· φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ ἔρευνα, ὅτι αὐτός ἐγώ εἰμι, ὁ διὰ σὲ παθητός.

Δίς.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι.

Καὶ τὸν Ν'. Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἱρμῶν, εἰς ϛ'. τὸ κατ' αὐτὸν Μουσικὴ Ἁγία, εἰς δ'. καὶ τὸ Μυσαίου, εἰς δ'. Ἀπὸ τρίτης ᾠδῆς, καὶ τὸ Μυσαίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς· ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τὸν Οἶκον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσῶμεν ϛ. δ'. καὶ ψάλλομεν ϛ. Ἀναστάσιμα, ἦχος α.

Μνήσθητί σου Χριστὲ τοῦ σωτηρίου Πάθους, καὶ δοξάζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν. Σταυρὸν ὑπομείνας, καὶ τὸν θάνατον καταργήσας, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐρή-

ἐλεύθερον ἡμῶν τὸν ζωὸν Κύριε, ὡς μόνος Παντοδύναμος.

Τὸν ᾅδην σκυλεύσας, καὶ τὸν αὖθρωπον ἀναστήσας, τῇ Ἀναστάσει σου Χριστὲ, ἀξίωσον ἡμᾶς ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε.

Ἡν θεοπρεπῶς συγκατάβασιν δοξάζοντες, ὑμνοῦμέν σε Χριστέ. ἐπέχθης ἐκ Παρθένου, καὶ ἀχώριστος ὑπῆρχες τῷ Πατρί. ἔπαθες ὡς ἄνθρωπος, καὶ ἑκουσίως ὑπέμεινας Σταυρόν. ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου, ὡς ἐκ παστάδος προελθών, ἵνα σώσῃς τὸν Κόσμον. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὁπότε, τῆς Ἐγέρσεως τοῦ Ἰησοῦ Βασιλεῦ, μονογενὴς Λόγε τοῦ Πατρὸς, ὤφθης τοῖς Μαθηταῖς σου, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, τὸν εἰρηνεύσαντα παρεχόμενος. καὶ τῷ ἀπίστῳ Μαθητῇ, τὰς τύπους ἔδειξας· δεῦρο ψηλάφησον τὰς χεῖράς καὶ τὰς πόδας, καὶ τὸν ἀκήρατόν μου πλευράν. ὁ δὲ παθὼν ἐβόα σοι· ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου δόξα σοι.

Εἰς τὸν ᾱ. ᾰ. τῆς Ἑορτῆς, ἦχος ά.

Παυλόφημοι Μάρτυρες.

Ἐπὶ τὸν ἐκ τάφου σου φερτὸν, ζωοδόπα Ἔγερσιν, ὥσπερ σφραγῖδας ἐκ ἔλυσας, Χριστὲ τὸ μνήματος· ὅπως κεκλεισμένων, θυρῶν εἰσελήλυθας, πρὸς τοὺς παυδικλεεῖς Ἀποστόλους σου, χαροποιῶν αὐτοὺς, καὶ δωρούμενος, τόποις Πνεῦμα δι' ἄμετρον ἔλεος.

Θωμᾶς ὁ καὶ Δίδυμος ἐκ ἦν, ἐνδημῶν ἦκα σὺ, τοῖς Μαθηταῖς ὤφθης Κύριε. ὅθεν ἠπίστησε, τῇ σῇ Ἀναστάσει, καὶ τοῖς κατιδοῦσί σε, ἐβόα· εἰ μὴ βάλω τὸν δάκτυλον, εἰς τὸν πλευρὰν αὐτοῦ, καὶ τῶν ἥλων τὰ τυλώματα, οὐ πιστεύω, ὅτι ἠγέρθης.

Ὡς θέλεις ψηλάφησον Χριστὸς, τῷ Θωμᾷ ἐβόησε· βάλε τὸν χεῖρα καὶ γνῶθί με, ὀστέα ἔχοντα, καὶ γεῶδες σῶμα, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἐπίστησε δὲ τοῖς ἄλλοις πιστεύθητι. ὁ δὲ ἐβόησεν· ὁ Θεός μου καὶ ὁ Κύριος, σὺ ὑπάρχεις, δόξα τῇ Ἐγέρσασα. Δόξα, καὶ νῦν. ᾯχος ά.

Ὧν Μαθητῶν διαζόντων, τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, ἐπέστη ὁ Σωτὴρ, ὃ ἦσαν συνηγμένοι. καὶ τὸν εἰρηνεύσαντα δὸς, τῷ Θωμᾷ ἐβόησε· δεῦρο Ἀπόστολε, ψηλάφησον παλάμας, αἷς τὰς ἥλας ἔπηξαν. ὦ καλὴ ἀπιστία τοῦ Θωμᾶ. τῶν πιστῶν τὰς καρδίας εἰς ἐπίγνωσιν ἦξε. καὶ μετὰ φόβου ἐβόησεν· ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου δόξα σοι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς, ᾠδὴ γ'. καὶ ϛ'. Προκείμενον, καὶ Ἀλληλούια, τῆς παρελθούσης Ἑορτῆς, καὶ Νεκρώσιμον ὡσαύτως, καὶ Κοινωνικόν.

Ἰστέον ὅτι, ὅτε ἐκ ἔχομεν Λειτουργίαν, ψάλλομεν τὴν Τριτέκτην Ὥραν ἐν τῷ Νάρθηκι. καὶ τότε εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ, καὶ ψάλλομεν τὰ Τυπικά. Ἐν δὲ τοῖς Μακαρισμοῖς, ᾠδὴ πρώτη τοῦ Κανόνος τῆς Κυριακῆς. ὁ Ἀπόστολος εἰς τὰς Πράξεις. τὸ Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην, καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τὸ σιώπησες. Ἐὰν δὲ ἐστὶ Λειτουργία, ψάλλομεν ταῦτα ἐν αὐτῇ.

Κυριακῇ Γ'. ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τῶν Ἁγίων Μυροφόρων Γυναικῶν, καὶ Ἰωσὴφ τοῦ Δικαίου.

Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ᾱ. δ'. καὶ ψάλλομεν ᾱ. Ἀναστ. τῆς Ὀκτωήχου γ'. Ἦχος β'.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα. Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμᾶς. Σὺν Ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν.

Ἕτερον Ἀναστασίμου, ᾯχος ὁ αὐτός.

Σὲ τὸν Σταυρωθέντα καὶ ταφέντα. Δόξα, ᾯχος β'. Τί τὰ μύρα τοῖς δάκρυσι. Ζήτει εἰς τὸν μέγαν Ἑσπερινόν. Καὶ νῦν. Θε. τὸ πρῶτον Δογματικόν. ἐκ τὸ Κύριε τὸ σιώπησες ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ ψαλλόμενον. ὁ γὰρ Στουδίτης, καὶ ὁ Εὐεργετινὸς Δογματικὸν τοῦτο ἡγεῖται· καὶ ψάλλεται αὐτὶ τοῦ παρ' ἡμῶν ψαλλομένου Θεοτοκίου ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ.

Θεοτοκίον Δογματικόν. ᾯχος β'.

Τὸ μεγίστου μυστηρίου βλέπων τὰ θαύματα, ἀνακηρύττω τὴν Θεότητα. ὁ γὰρ Ἐμμανουὴλ, φύσεως μὲν πύλας ἤνοιξεν ὡς

ὡς φιλάνθρωπος· παρθενίας δὲ κλῆθρα οὐ διέῤῥηξεν ὡς Θεός. ἀλλ' ὅπως ἐκ μήτρας προῆλθεν, ὡς δι' ἀκοῆς εἰσῆλθεν. ὅπως ἐσαρκώθη, ὡς σωτελήφθη. ἀπαθῶς εἰσῆλθεν, ἀφράστως ἐξῆλθε, κατὰ τὸν Προφήτην τὸν λέγοντα· αὕτη ἡ πύλη κεκλεισμένη ἔσται, καὶ οὐδεὶς οὐκ διέλθῃ δι' αὐτῆς, εἰ μὴ μόνος Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ, Φῶς ἱλαρόν.

Τὸ Προκείμενον. ἦχος πλ. β.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν.

Λέγομεν δὲ τοῦτο χύμα σὺν τοῖς ἑξῆς αὐτοῦ. τὸ Καταξίωσον. Εἰς τὸν ιγ. τὸ ιδ. τοῦ κ. καὶ Προσόμοια ἐκ τῆς Μεθέορτον οἷα βούλεται ὁ Προεστώς. Εἰ δὲ μὴ τὸ Ἀναστάσιμον ιδ. βάλε, λέγε τὰ παρόντα Προσόμοια τῆς Θεοτόκου. Ἦχος β.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

ιδ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Πάντων θλιβομένων ἡ χαρὰ, καὶ ἀδικουμένων προστάτις, καὶ πενομένων τροφὴ, ξένων τε παράκλησις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων, σκέπη καὶ αὐτίληψις, καὶ ὀρφανῶν βοηθὸς, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις Ἄχραντε ἀεὶ σῶν, δυσωπῶμεν σώζεσθαι τοὺς δούλους σου.

ιδ. Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

Πᾶσαν ἀνομίαν ἀφειδῶς, πᾶσαν ἀκρατῶς ἁμαρτίαν, ὁ τάλας ἔπραξα. πάσης κατακείσεως, ἄξιος πέφυκα. ἀφορμὰς μετανοίας μοι, παράσχου Παρθένε, ὅπως ἀκατάκριτος ἐκεῖ ὀφθήσωμαι. σὲ γὰρ ἐπιγράφομαι πρέσβιν· σὲ ἐπικαλοῦμαι προστάτιν, μή με καταισχύνῃς Θεονύμφευτε.

ιδ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Ἄλλο κατανυκτικὸν Ἁγνῆ, πρὸς τὸν Ποιητὴν καὶ Δεσπότην, ἐκ βυθοῦ κράζομεν ἡμεῖς, ἁγνὴ σὲ Θεόνυμφε. μὴ ἀποῤῥίψῃς ἡμᾶς, τῇ θερμῇ προσασίᾳ σου, μηδὲ καταισχύνῃς, πόθῳ τοὺς προσέχοντας τῷ σκέπῃ σου. Μήτηρ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν εὔσπλαγχνον, καὶ τῷ σῷ βοηθείαν δίδου, καὶ τῆς νῦν ὀργῆς ἡμᾶς διάσωσον.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος β.

Αἱ Μυροφόροι ὄρθριαι γενόμεναι. Ζήτει εἰς τὸν Μέγαν Ἑσπερινόν. τὸ, Νῦν Ἀπολύεις. Τελσάγιον, καὶ Ἀπολυτίκιον. καὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν βραχυφαγοῦντες.

Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ὡς σιωπῆς. Εἶτα ὁ προοιμιακὸς Ψαλμός. Καὶ τὸ ά. στὰ. τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱσῶμεν ιδ. ἱ. καὶ ψάλλομεν ιδ. Ἀναβάσιμα, ἦχος β.

Πρὸ τῶν αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, τὸν Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα, ἐκ Παρθένου Μαρίας, δεῦτε προσκυνήσωμεν. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, τῇ παφῇ παρεδόθη, ὡς αὐτὸς ἠθέλησε. καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ἔσωσέ με τὸν πλανώμενον ἄνθρωπον.

Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμᾶς χειρόγραφον προσηλώσας, τῷ Σταυρῷ ἐξήλειψε, καὶ τὸν θανάτου τὸ κράτος κατήργησε. προσκυνῶμεν αὐτὸν τὴν τελήμερον Ἔγερσιν.

Σὺν Ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν Χριστὸν τὴν Ἀνάστασιν. αὐτὸς γὰρ λυτρωτής ἐστι, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. καὶ ἐν δόξῃ φοβερᾷ, καὶ κραταιᾷ δυνάμει, πάλιν ἔρχεται, κρῖναι Κόσμον ὃν ἔπλασεν.

Ἕτερα ιδ. Ἀναπαλικά, ἦχος ὁ αὐτός.

Ὃν τὸν σαρωθέντα καὶ παφέντα, Ἄγγελος ἐκήρυξε Δεσπότην, καὶ ἔλεγε ταῖς Γυναιξί· δεῦτε ἴδετε, ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος· ἀνέστη γὰρ καθὼς εἶπεν, ὡς Παντοδυνάμος. δόσε προσκυνῶμεν τὸν μόνον ἀθάνατον. Ζωοδόπα Χριστὲ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σου κατήργησας τὸν τοῦ ξύλου καπάρον· ἐν τῇ παφῇ σου ἐνέκρωσας τοῦ θανάτου τὸ κράτος· ἐν δὲ τῇ Ἐγέρσει σου, ἐφώτισας τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. διὰ τοῦτό σοι βοῶμεν· δόξα τῇ σῇ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀνοίγησάν σοι Κύριε φόβῳ πύλαι θανάτου· πυλωροὶ δὲ ἅδου, ἰδόντες σε ἔπτυξαν. πύλας γὰρ χαλκᾶς συνέτριψας, καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασας, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ τοὺς δεσμοὺς ἡμῶν διέῤῥηξας.

Τὸν

ΤΟν σωτήριον ὕμνον ᾄδοντες, ἐκ στομάτων ἀναμέλψωμεν. δεῦτε πάντες ἐν Οἴκῳ Κυρίου, προσπέσωμεν λέγοντες· ὁ ἐπὶ ξύλου σταυρωθείς, καὶ ἐκ νεκρῶν ἀναστάς, καὶ ὢν ἐν κόλποις τοῦ Πατρός, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.

Εἶτα τῆς Μυροφόρων, ᾗ. ἰδιόμ. γ.
ἦχος β. Ἀναπαλίν.

ΤΑι Μυροφόροι Γυναῖκες, ὄρθρου βαθέος, ἀρώματα λαβοῦσαι, τοῦ Κυρίου τὸν τάφον κατέλαβον. ἅπερ δὲ οὐκ ἤλπιζον εὑρεῖν, διελογίζοντο εὑρόντες τὸν λίθον τῷ μεγέθει, καὶ πρὸς ἀλλήλας διελέγοντο· τίς ἐστιν ἡ σφραγὶς τοῦ Μνήματος; τίς ἐστιν ἡ τοῦ Πιλάτου κουστωδία, καὶ ἀκλεὴς ἀσφάλεια; γέγονε δὲ μιμητὴς τῆς ἀγνοουσῶν γυναικῶν, ἐξαστράπτων Ἄγγελος, καὶ φάσκων πρὸς αὐτάς· τί μετὰ θρηνούντων ζητεῖτε τὸν ζῶντα, καὶ ζωοποιήσαντα τὸ γένος τῶν βροτῶν; ἐξηγέρθη Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ νεκρῶν ὡς Παντοδυνάμιος, παρέχων πᾶσιν ἡμῖν, ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν, φωτισμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. τοῦ Κανόνος.

ΤΙ τὰ μύρα τοῖς ἀκρυσι Μαθήτριαι κηρύττετε; ὁ λίθος κεκύλισται, ὁ τάφος κενοῦται. ἴδετε τὴν φθορὰν τῇ ζωῇ πατηθεῖσαν. τὰς σφραγίδας μαρτυρόσας πλανωγῶς. ὑπνοῦντας δεινῶς τοὺς φύλακας τῆς ἀπειθοῦς. τὸ θνητὸν σέσωται Σαρκὶ θεᾷ. ὁ ᾅδης θρηνεῖ. δραμοῦσαι χαρᾷ, εἴπατε τοῖς Ἀποστόλοις· ὁ νεκρώσας Χριστὸς τὸν θάνατον, πρωτότοκος ἐκ νεκρῶν, ὑμᾶς προάγει εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Ὁ αὐτός.

ΤΙ Μυροφόροι ὄρθριαι γενόμεναι, καὶ τὸ Μνῆμα σὺν ᾠδῇ καταλαβοῦσαι, ἐπεζήτησε Χριστὸν, πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ ἄχραντον Σῶμα αὐτοῦ, καὶ τοῦ Ἀγγέλου τοῖς ῥήμασιν ἐνηχηθεῖσαι, χαροποιὰ σύμβολα τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον· ὅτι ἀνέστη ὁ ἀρχηγὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν, σκυλεύσας τὸν θάνατον, τῷ δὲ Κόσμῳ δωρούμενος, ζωὴν αἰώνιον καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. β. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

ΤΙ Μυροφόροι Γυναῖκες, τὸν τάφον σου καταλαβοῦσαι, καὶ τὰς σφραγίδας τοῦ Μνήματος ἰδοῦσαι, μὴ εὑροῦσαι δὲ τὸ ἄχραντον Σῶμά σου, ὀδυρόμεναι μετὰ ᾠδῆς ἦλθον λέγουσαι· τίς ἔκλεψεν ἡμῶν τὴν ἐλπίδα; τίς ἔλαβε νεκρὸν γυμνὸν ἐσμυρνισμένον, τῆς Μητρὸς μόνης παραμύθιον; ὦ πῶς ὁ νεκρὸς ζωώσας τεθαύπται; ὁ τὸν ᾅδην σκυλεύσας, πῶς τέθαπται; ἀλλ' ἀνάστηθι Σωτὴρ αὐτεξουσίως, καθὼς ἅπας τεμήμερος, σῴζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. ἦχος β.

ΤΑρῆλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης. ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγομένη, ὅπου Παρθένον ἔτεκες, καὶ Παρθένος ἔμεινας. αὐτὶ ξύλου πυρὸς, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν ἥλιος. αὐτὶ Μωϋσέως Χριστὸς, ἡ σωτηρία τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Εἴσοδος, τὸ, Φῶς ἱλαρόν.
Προκείμενον, ἦχος πλ. β.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν.

Εἰς τὸν Λιτὸν ᾗ. Ἰδιόμ. ἦχος α.

ΜΥροφόροι Γυναῖκες τῷ τάφῳ τί προσήλθετε; τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα ἐν νεκροῖς; ἀνέστη ὁ Κύριος, θαρσεῖτε βοᾷ ὁ Ἄγγελος. Ὁ αὐτός.

ΕΠὶ φόβου ἦλθον αἱ Γυναῖκες, ἐπὶ τὸ μνῆμα, ἀρώμασι τὸ Σῶμά σου μυρίσαι σὺν ᾠδῇ ἀζόσαι. καὶ τοῦτο μὴ εὑροῦσαι, διπόρουν πρὸς ἀλλήλας, ἀγνοοῦσαι τὴν Ἀνάστασιν. ἀλλ' ἐπέστη αὐταῖς Ἄγγελος καὶ εἶπεν· ἀνέστη Χριστὸς, δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Ὁ αὐτός.

ΗΛθον ἐπὶ τὸ Μνημεῖον, ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, ζητοῦσαι τὸν Κύριον· καὶ τὸν Ἄγγελον εἶδον ὡς ἀστραπὴν, καθεζόμενον ἐπὶ τὸν λίθον, καὶ λέγοντα αὐταῖς· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν τεθνεώτων; ἀνέστη καθὼς εἶπεν· ἐν Γαλιλαίᾳ αὐτὸν εὑρήσετε. πρὸς ὃν βοήσωμεν· ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, ἦχος πλ. β.

ΗΤήσατο Ἰωσὴφ τὸ Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐτέθετο ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ Μνημείῳ. ἔδει γὰρ αὐτὸν ἐκ τάφου ὡς ἐκ παστάδος προελθεῖν, ὁ σωτηρίψας κράτος θανάτου, καὶ ἀνοίξας πύλας Παραδείσου, ἀνθρώποις δόξασοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ὁ αὐτός.

Ὁ Ποιητὴς καὶ Λυτρωτής μου Παῦαγνε Χεμσὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώτης κατάρας τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε. διόσοι πάναγνε, ὡς τῷ Θεῷ Μητέρα, καὶ Παρθένον ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ χαῖρε τῷ Ἀγγέλῳ· χαῖρε Δέσποινα, προσασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν ϛ. ᾠδ. Ἀναστάσιμα, ἦχος β.

Ἡ Ἀνάστασίς σου Χριστὲ Σωτὴρ, ἅπασαν ἐφώτισε τὴν Οἰκουμένην, καὶ ἀνεκαλέσω τὸ ἴδιον πλάσμα. παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Ἕτερα κατ' Ἀλφάβητον, ὁ αὐτός.

Λιὰ ξύλου Σῶτερ κατήργησας, τὴν τῷ ξύλῳ κατάραν, κράτος θανάτου, τῇ Ταφῇ σου ἀνέκρωσας· ἐφώτισας δὲ τὸ γένος ἡμῶν τῇ Ἐγέρσει σου. διὸ βοῶμέν σοι· ζωοδότα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἐν τῷ Σταυρῷ Χριστὲ φανεὶς καθηλωμένος, ἠλλοίωσας κάλλος κτισμάτων. καὶ τὸ μὲν ἀπάνθρωπον στρατιῶται δεικνύμενοι, λόγχῃ πλευράν σου ἐκέντησαν· Ἑβραῖοι δὲ σφραγῖσαι τάφον ἠτήσαντο, τὴν σὴν ἔξουσίαν οὐκ ἐπιστάμενοι. ἀλλ' ὁ δι' οἰκτον ἀπλάγχνωσε, καταδεξάμενος ταφὴν, καὶ τριήμερος ἀναστὰς, Κύριε δόξα σοι.

Ὦ ὁδοτα Χριστὲ, ἑκουσίως Πάθος ὑποστὰς δι' ἡμᾶς· ἐν ᾅδου δὲ καταλυθὼν ὡς θνατὸς, τοὺς ἐκεῖ τὴν ἔλυσιν μένοντας τὴν σὴν, ἁρπάσας ὡς ἐκ θηρὸς κραταιὸς, Παράδεισον αὖθ' ᾅδου οἰκεῖν δεδώρησαι. διὸ καὶ ἡμῖν τοῖς δοξάζουσι τὴν σὴν τριήμερον Ἔγερσιν, δώρησαι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. α.

Ἐ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς, ὥσπερ ἱμάτιον, καθελὼν Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ξύλου σὺν Νικοδήμῳ, καὶ θεωρήσας νεκρὸν, γυμνὸν ἄταφον, δυσπαθήτων θρηνῶν ἀναλαβὼν, ὀδυρόμενος ἔλεγεν· οἴμοι, γλυκύτατε Ἰησοῦ, ὃν πρὸ μικροῦ ὁ ἥλιος ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον θεασάμενος, ζόφον περιεβάλλετο, καὶ ἡ γῆ τῷ φόβῳ ἐκυμαίνετο, καὶ διερρήγνυτο Ναοῦ τὸ καταπέτασμα· ἀλλ' ἰδὲ νῦν βλέπωσε, δι' ἐμὲ ἑκουσίως ὑπελθόντα θάνατον. πῶς σε κηδεύσω Θεέμου; ἢ πῶς σινδόσιν εἰλήσω; ποίαις χερσὶ δὲ προσψαύσω τὸ σὸν ἀκήρατον Σῶμα; ἢ ποῖα ᾄσματα μέλψω τῇ σῇ ἐξόδῳ Οἰκτίρμων; μεγαλύνω τὰ Πάθη σου, ὑμνολογῶ καὶ τὴν Ταφήν σου, σὺν τῇ Ἀναστάσει κραυγάζων· Κύριε δόξα σοι.

Τροπάριον, ἦχος β.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν ᾅδην ἐνέκρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος. ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν Ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· ζωοδότα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα.

Ὁ Εὐχήμων Ἰωσὴφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας, καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο. ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης Κύριε, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν.

Μαῖς Μυροφόροις Γυναιξὶ παρὰ τὸ μνῆμα ἐπισὰς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα· τὰ μῦρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἁρμόδια· Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος. ἀλλὰ κραυγάσατε· ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Χρὴ ἀδεῶς, ὅτι ἐτυπώθη ἀρτίως ψάλλεσθαι μετὰ τὸν στίχον τὰ Ἀναστάσιμα στιχηρὰ τῆς Λαμπρᾶς Κυριακῆς, καὶ τὴν παροῦσαν Κυριακὴν, καὶ τὰς λοιπὰς, ἕως τῆς Ἀναλήψεως, οὔτε τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὄρθρῳ. ἤτοι τὸ, Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον, καὶ τὰ λοιπά. Δόξα τῆς ἡμέρας, καὶ νῦν. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Ἀπολυτίκιον, Θεοτόκε Παρθένε, ἐκ γ'. καὶ ἡ Εὐλόγησις τῶν ἄρτων, καὶ ἡ σωτήριος ἀνάγνωσις εἰς τὰς Πράξεις.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, ἤγουν τὸ Ἀντιπάσχα, ἐὰν συμβῇ εἶναι τὸν Μάϊον Μῆνα, ἐ γίνεται ἀρτοκλασία μετὰ τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, διὰ τὸ βραχὺ τῆς νυκτός.

Κα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Κανὼν Τελαδικὸς ψαλλόμενος αὐτὶ τὸ Μεσονυκτικὸν, ὃ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸ τελοσὸν ὑμνῶ τῆς Θεαρχίας σέλας.

Ὠιδὴ ά. ἦχος β.

Ἐν βυθῷ κατέρρωσε ποτέ.

Ἠν τεττιὼ καὶ μίαν ἀρχικὼ, φύσιν τῆς Θεότητος, ἀσματικῶς ἀυμνήσωμεν λέγοντες· τὸ ἐλέους πέλαγος ἀνεξαύτλητον, ἀσιῶδες ὡς ἔχουσα, τοὺς σὲ προσκυνοῦντας, οἰκτειρον καὶ σῶσον ὡς φιλάνθρωπος.

Πηγὴ καὶ ῥίζα πεφυκὼς, ὁ Πατὴρ ὡς αἴτιος, τῆς ἐν Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ σε Πνεύματι, συμφυοῦς Θεότητος, τὸ τελσήλιον, τῇ καρδίᾳ με πήγασον, σέλας, καὶ μεθέξει, λάμπρωσον σῆς θεοργοῦ ἐλλάμψεως.

Ριφεγγὴς Μονὰς θεαρχικὴ, πᾶσαν διασκέδασον, ἁμαρτιῶν καὶ παθῶν με τὴν ζόφωσιν, φωτοργῶν ἀκτίνωσε, γλυκυπάταις ἐν μετοσίαις, καὶ ποίησον, τῆς σῆς ἀπροσίτε, δόξης με ναὸν, καὶ σκιωὶ ἄχραντον. Θεοτοκίον.

Ὃν τὸν περὶ τῆς φύσεως ἡμῶν, πενθήσας ἄτοπον, καὶ πρὸς φθορὰν ὀλισθήσασης, Ἄχραντε σαρκωθεὶς ἐν μήτρασε, ὁ Θεὸς Λόγος φιλανθρώπως ἀνέπλασε, καὶ τὴν Θεαρχίαν τελφωτον ἡμᾶς ἐμυσαγώγησεν.

Ὠιδὴ γ. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίσεως.

Ἰσότητι τῆς φύσεως Θεαρχία, ὁμότιμον δοξάζωσε τοῖς προσώποις. ζωὴ γὰρ ἐκ ζωῆς σὺ προελθοῦσα, ἀῤῥάζως πέφυκας. σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οκ ἔσιν ἅγιος πλὴν σε Κύριε.

Τὴν παῖδες τὰς αὐλὰς τῆς ὡραίας, ὑπέρσησας ὡς ἔσοπτρα τὸ σὸ κάλλος, Τελὰς ἡ ἀδιαίρετος μοναρχία, ὑμνεῖν ἀπαύσως σε. ἀλλὰ καὶ νῦν ἡμῶν, ἐκ πηλίνε σόματος δέξαι τὴν αἴνεσιν.

Τερέωσον τῆς πίσεως ἐν τῇ πέτρᾳ, καὶ πλάτυνον ἀγάπησε τῷ πελάγει, καρδίαν καὶ διανοίαν τῇ σῶν δέλων, Μονὰς τελσήλιε. σὺ γὰρ Θεὸς ἡμῶν, ἐφ' ᾧ περ ἐλπίζοντες, μὴ αἰσχυνθείημεν.

Πᾶσαν περὶ ὑπόσασιν ἀσιώσας, τῆς Κτίσεως ἐν μήτρασε ἀσιώθη, ἀπείρῳ ἀγαθότητι Θεοτόκε· καὶ φῶς τρισήλιον πᾶσιν ἀνέτειλε, τῆς μιᾶς Θεότητος καὶ Κυριότητος.

Ὠιδὴ δ'. ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Γία Τελὰς, ἐλέησον ὃς ἔπλασας· καὶ ῥῦσαι πυρὸς, καὶ πάσης κατακείσεως· ὅτι πάντα δυνάσαι ὡς οἰκτίρμων Θεὸς, καὶ πολυέλεος. διὸ προσπίπτομέν σοι κράζοντες· ἡμάρτομεν συγχώρησον φιλάνθρωπε. Δόξα, καὶ νῦν. Στ.

Ἀρθενε Ἁγνὴ, ἐλέησον τοὺς δούλους σε, καὶ ῥῦσαι πυρὸς, καὶ πάσης κολάσεως, ἐν νυκτὶ κραυγάζοντας, καὶ ἡμέρᾳ τῷ σῷ Υἱῷ ἄχραντε· μὴ ὑπερίδῃς τὴν ποίμνην σε, πρεσβεύσα Χριστὲ τῆς τεκέσης σε.

Ὠιδὴ ε'. Τὴν σὲ ἀκοὴν.

Οὖσε ἐδὲ τάξεις ἄϋλοι, ἰσχύουσι τῇ Ἀγγέλων, Τελὰς μονὰς ἄναρχε. ἀλλ' οὗ ἡμᾶς πηλίνῃ γλώσῃ, τὴν σὴν ἀσιώδη ἀγαθότητα, καὶ ἀυμνοῦμεν πίσα καὶ δοξάζομεν.

Πάρχων πλασοργὸς τῆς φύσεως, Παντοκράτορ τῆς τῶν ἀνθρώπων, πᾶσαν ἐμὴν, βλέπεις νοῦν, ὡς παυδερκὴς ἀδυαμίαν· διὸ κατοικτείρησον τὸν δοῦλόν σε, καὶ πρὸς ζωὴν βελτίσιν ἐπανάγαγε.

Ονάδος ἀρχικῆς ἀσύγχυτα, τρία πρόσωπα ἀυμνοῦμεν, ὡς ἰδικῶς ἔχοντα, καὶ μερισῶς τὰς ὑποσάσεις, ἀλλ' οὗ ἰδιωμεία καὶ ἀμέρισα, εἴτε βουλῇ καὶ δόξῃ καὶ Θεότητι. Θεοτοκίον.

Ἁγνὸν σε καθαρὸν καὶ ἄχραντον, Ἀειπάρθενε Θεοτόκε, ὁ Παντοργὸς εὗρηκε μόνην σαφῶς ἐκ τῶν αἰώνων, ἐν ᾧ κατοικήσας ἀνεμόρφωσε, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν ὡς φιλάνθρωπος.

Ὠιδὴ ς'. Ὁ φωτισμός.

Ὡς ὁλικῶς, ἐπὶ πάντα τὰ ὄντα, τῆς σῆς προνοίας, τὰς ἀρχοδώρους ἁπλῶς ἀκτῖνας, καὶ σωτηρίας Βασιλεῦ τῆς ἀρχῆς, φρόρησόν με ἐν τῇ ἀρχούσῃ σε. σὺ γὰρ εἶ ζωὴ καὶ ἀρχὴ τῶν σύμπαντος.

Ὦ Μωϋσῆ, ἐν τῇ βάτῳ ὡς ὤφθης πυρὸς ἐν εἴδει, Ἄγγελος ἐκλήθης Πατρὸς ὁ Λόγος, τὴν πρὸς ἡμᾶς σε προθηλῶν παρουσίαν, δι' ἧς πᾶσι σαφῶς αὐήγγειλας, κράτος θεαρχίας μιᾶς τελσυπόστατον.

Φυσικὴν, σωσαιδιον δόξαν προβαλλομένη, μοναρχικωτάτη Τελὰς Ἁγία,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τὰς ἀυμνοῦντας, ὀρθοδόξως πίστει, τῆς σῆς δόξης ἰδεῖν ἀξίωσον, αὔαρχον καὶ μίαν αὐγὴν τὴν τελείαν. Θεοτοκίον.

Γενετικὸς, κατ' οὐσίαν ὑπάρχων ὁ Θεὸς Λόγος, παντῶν τῶν αἰώνων ἐν τῇ γαστρί σε, Παρθενομῆτορ, συνεχέθη ἀφράστως, τὰς ἀνθρώπους ἀνακαλέμενος, πρὸς τὸ εἰκὸν τῆς μιᾶς κυριότητος.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Θέλησι τῷ ἐλέους ἐλέησον, τοὺς εἰς σὲ πιστεύοντας, Θεὲ τελείωσον, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων τοὺς δούλους σου. Δίς.

Ἐν ἀφάτῳ πελάγει χρηστότητος, τὴν ἀπεριόπτον τῆς σῆς ἐλλάμψεως, καὶ τελαμπὰς Θεότητος, φωτοδότιδα αὐγὴν μοι βράβευσον. Θεοτοκίον.

Προρρήτως Παρθένε ὁ ὕψιος, Ἄνθρωπος ἐγένετο ἐκ σοῦ τὸν ἄνθρωπον, ὁλικῶς ἐνδυσάμενος, καὶ φωτὶ τελείῳ κατηύγασε.

Κάθισμα, ἦχος β'. Εὐσπλαγχνίας.

Σπλαγχνίας τὸ πέλαγος ἡμῖν, ὑφαπλώσας, ὑπόδεξαι ἡμᾶς Ἐλεήμον. βλέψον εἰς Λαὸν τὸν σὲ δοξάζοντα. δέξαι τὰς ᾠδὰς τῶν αἰτημένων σε, Τελεία μονὰς ἄναρχε. εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζομεν, τὸν τῶν ὅλων Θεὸν, τῶν πταισμάτων δοῦναι τὴν συγχώρησιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σπλαγχνίας κυήσασα πηγὴν, συμπαθὴς σὺ ὑπάρχεις ἀγαθὴ, Θεοτόκε. σὺ γὰρ τῶν πιστῶν μόνη αὐτίληψις. σὺ τῶν λυπουμένων ἡ παράκλησις. διό σοι νῦν ἅπαντες, ἐν πίστει προσπίπτομεν, δύρεαν λύσιν δεινῶν, αἱ πλαστουῶτες μόνωσε βοήθειαν.

Ὠδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ὑψώσεως φάει, τῶν Ἀγγέλων στρατιὰς πρὸς ἀτρεψίαν, μόνος ὑπάρχων ἀναλλοίωτος, ὁ Τελεσιούργος Κύριος. δέξον ἐν καρδίᾳ τὴν καρδίαν ἀπερίτρεπτον πάντοτε, εἰς τὸ δοξάζειν σε θερμῶς, καὶ ἀυμνεῖν δίσεβῶς. Δίς.

Χοροὶ Νοεροὶ, τῶν ἀύλων ὄντων ταῖς σαῖς ἀκτῖσι, Θεὲ μοναρχα, καὶ τελείωσον, καταυγαζόμενοι γίνονται, θέσει ἀπερίοπτα φῶτα. ὧν καρμὲ τοὺς ἐλλάμψεσι, καὶ μετουσίας δεῖξον φῶς, ὡς φωταυγὴς τελαμπής. Θεοτοκίον.

Θεωρεῖν ἡμᾶς, καὶ ὑψοῦν πρὸς ἀρωνὸν μὴ διαλίπῃς, τοὺς σὲ φιλοῦντας, ὁ δι' ἄφατον φιλανθρωπίαν γενόμενος, Ἄνθρωπος ἐν μήτρᾳ Παρθένε, καὶ θεώσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ θρόνῳ δόξης τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος.

Ὠδὴ η'. Ἐν δάλματος χρυσοῦ.

Πρόσπε Τελεία, σωσαΐδιε, σωσάναρχε θεαρχία, ἡ ἀπαράλλακτος ἐν πᾶσι, πλοῦ τῶν φωσφόρων ἰδιοτήτων, πᾶσαν πονηρὰν κατάργησον, τῶν αὐτικαμένων βελῶν, καὶ σωτήρησον, τοὺς σοὺς δούλους αὐεπηρεάστους, φαὶ Κύριε παντῶν. Δίς.

Ὀφῶς καὶ πανθέως, ἀπεμίγραπτε τελείη Μοναρχία, ἡ ὑποστήσασα τὸν Κόσμον, καὶ σωτηρᾶσα ἐν ἀλωβήτῳ τάξει παυπλεᾶ, ἐνοίκησον τῇ ἐμῇ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε ἀσιγήτως, σὺν χοροῖς Ἀγγέλων, εἰς παύπας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σοφία τοῦ Πατρὸς, ἀκατάληπτε αὐέκφραστε Θεοῦ Λόγε, τὴν ἀμετάβλητόν σε φύσιν ἐκ ἀλλοιώσας, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν συμπαθῶς ἀνέλαβες, καὶ τὴν εὐιαίαν Τελάδα ἐδίδαξας παύπας σέβειν, ὡς κυριαρχίαν ἁπάντων τῶν αἰώνων.

Αἰνοῦμεν, δόλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, καὶ λέγε τὸν Εἱρμόν.

Ἐνδάλματος χρυσοῦ, καταπτύσαντες τελεσόλβιοι Νεανίαι, τὴν ἀπαράλλακτον καὶ ζῶσαν Θεοῦ Εἰκόνα, τεθεαμένοι μέσον τοῦ πυρὸς ἀνέμελπον· ἡ σωθεῖσα ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς παύπας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωσῆρα.

Κ φωτὸς αὐάρχε, σωσάναρχος Υἱὸς φῶς ἐξανέτειλε, καὶ συμφυὲς φῶς Πνεῦμα ἐκπεπόρδται, ἀπορρήτως, θεοπρεπῶς, ἀρρόδου τῆς Γεννήσεως, πιστουμένης ἅμα δὲ, καὶ τῆς ἀφράστου Ἐκπορεύσεως.

Ἅμπλον τὰς καρδίας, τελείωσε Θεότης τῶν ὑμνούντων σε, τῷ τελαμπεῖ φωτίσμῳ, καὶ δὸς σωίεσιν, τοῦ ἐν πᾶσι καπνοεῖν, καὶ πράττειν τὸ σὸν θέλημα, τὸ ἀγαθὸν καὶ τέλειον, καὶ μεγαλυύειν καὶ δοξάζειν σε.

Παρος τῇ φύσει, ὑπάρχων ὡς Θεὸς, ἄπαρον πέλαγος, τῶν οἰκτιρμῶν ὡς

ἔχων

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἔχων κατῳκτείρησας, Τελὰς πρώϊω· ὅπῳ κ᾽ νυῖ, οἰκτείρησον τὲς δάλεσσε, κ᾽ ἐξ πταισμάπων λύτρωσαι, κ᾽ πειρασμῶν κ᾽ περιςάσεων. Θεοτοκίον.

Ὦ σόν με Θεέμε, παντοίας ἐπηρείας κ᾽ κακώσεως, ὁ ἐν Τελσὶ προσώποις αὐτομνύμενος, ἀνεκφράςως, μοναδικὸς, Θεὸς κ᾽ παντοδύναμος, κ᾽ τὶ σὶ ποίμνιν φύλαττε, τῆς Θεοτόκε ταῖς ἐντολαῖσιν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὰ ἀ. ψαλ. ἦχ. β.

Τὸν λίθον τὸ μνήματος, σφραγιςθῆναι μὴ κωλύσας, τὴ πέτραν τῆς πίςεως, ἀναςὰς παρέχεις πᾶσι, Κύριε δόξασοι. Δόξα.

Τὸν κόλπον τὸν ἄχραντον ἐν ὑψίσοις μὴ κενώσας, Ταφὴν, κ᾽ Ἀνάςασιν, ὑπὲρ πάντων κατεδέξω, Κύριε δόξασοι.

Καὶ νυῖ. Θεοτοκίον.

Ἅπαντα ὑπὲρ σύνοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυςήρια, τῆ ἁγνείᾳ ἐσφραγισμένη, κ᾽ παρθενίᾳ φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀληθὴς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ δὲ τὴν β. ψαλ. ἀπ. ἦχ. β.

Τὶ Μυροφόροι ὄρθριαι γενόμεναι, κ᾽ τὸ μνῆμα κενὸν θεασάμεναι, τοῖς Ἀποςόλοις ἔλεγον· τὴν φθορὰν καθεῖλεν ὁ κραταιὸς, κ᾽ τὲς ἐν ᾅδῃ ἥρπασε τῶν δεσμῶν. κηρύξατε παῤῥησίᾳ, ὅτι ἀνέςη Χριςὸς ὁ Θεὸς, δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα.

Αἱ μῦρα τῆς ταφῆς, αἱ Γυναῖκες κομίσασαι, λαθραίως πρὸς τὸ μνῆμα παρεγένοντο ὄρθριαι, τῶν Ἰουδαίων δειλιῶσαι τὴν αὐθάδειαν, κ᾽ ςρατιωτῶν προορῶσαι τὴν ἀσφάλειαν. ἀλλὰ φύσις ἀσθενὴς, τὴν ἀνδρείαν ἐνίκησεν· ὅτι γνώμη συμπαθὴς, τῷ Θεῷ δυνήρεσε. προσφόρως δὲν ἐκραύγαζον· ἀνάςα Κύριε βοήθησον ἡμῖν, κ᾽ λύτρωσαι ἡμᾶς εὕνεκεν τὸ ὀνόματός σε.

Καὶ νυῖ. Σταυροθεοτοκίον.

Περιδεδοξασμένη ὑπάρχεις Θεοτόκε, ὑμνουμένη σε. διὰ γὰρ τὸ Σταυρὸ τὸ Υἱόσε κατεβλήθη ὁ ᾅδης, κ᾽ ὁ θάνατος πέθνηκε. νεκρωθέντες ἀνέςημεν, κ᾽ ζωῆς ἠξιώθημεν, τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν. διὸ δυχαριςοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταιὸν Χριςὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, κ᾽ μόνον πολυέλεον.

Ὁ Ἀμὼμος. κ᾽ δίδυς Ἀναγνώσεις ἀπὸ τὸ κατ᾽ Ἰωάννην. τὸ Εὐλογητάρια, Καὶ μετὰ τέτων ἡ Τραπέζη, ἦχος β.

Ἐπὶ τὸ Πάθος τρεπθῆναι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ Σῶμά σε αἱ Γυναῖκες, Χριςὲ ὁ Θεὸς, εἶδον Ἀγγέλες ἐν τῷ τάφῳ κ᾽ ἔξέςησαν· φωνῆς γὰρ ἤκεον ἐξ αὐτῶν· ὅτι ἀνέςη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ δίδυς οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἀντίφωνον Α᾽. ἦχ. β.

Ἐν τῷ Οὐρανῷ τὰ ὄμματα ἐκπέμπω μου τῆς καρδίας, πρὸς σὲ Σωτὴρ, σῶσόν με κ᾽ ἐπιλάμψει.

Ἐλέησον ἡμᾶς τὲς πταίονπάς σοι πολλὰ, καθ᾽ ἑκάςην ὥραν, ὦ Χριςέμε, κ᾽ δὸς πρὸ τέλους τρόπος τὸ μετανοεῖν σοι. Δόξα.

Τῷ Πνεύματι, τὸ βασιλεύειν πέλει, τὸ ἁγιάζειν, τὸ κινεῖν τὴν Κτίσιν· Θεὸς γάρ ἐςιν ὁμοούσιος Πατρὶ κ᾽ Λόγῳ.

Καὶ νυῖ. τὸ αὐτό. Ἀντίφωνον Β᾽.

Τί μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, τίς ἱκανὸς σῶος φυλαχθῆναι ἐκ τῶν ἐχθρῶν, ἅμα κ᾽ αὐθρωποκτόνος;

Οἷς ὀδόντων αὐτῶν, μὴ παραδῷς Σῶτερ τὸν σὸν δοῦλον· λέοντος τρόπον κατ᾽ ἐμοῦ κινοῦνται, κ᾽ γὰρ οἱ ἐχθροί μου. Δόξα.

Τῷ Πνεύματι, ζωαρχία κ᾽ γένεσις. πάντα γὰρ τὰ κτιςὰ, ὡς Θεὸς ὢν, δυναμοῖ, σωτηρεῖ ἐν Πατρὶ, δι᾽ Υἱοῦ δέ.

Καὶ νυῖ. τὸ αὐτό. Ἀντίφωνον Γ᾽.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ἐοίκασιν ὄρει τῷ ἁγίῳ, οἳ οὐδαμῶς σαλεύονται, προσβολαῖς τοῦ βελίαρ.

Ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν, μὴ ἐκτεινάτωσαν οἱ θείως ζῶντες. ὁ γὰρ ἐᾷ Χριςὸς, τῇ ῥάβδῳ τὸν κλῆρον αὐτοῦ. Δόξα.

Τῷ Πνεύματι, προαπηγάζει πᾶσα σοφία, ἔνθεν χάρις Ἀποςόλοις, κ᾽ τοῖς ἄθλοις καπασέφονται Μάρτυρες, καὶ Προφῆται ὁρῶσιν.

Καὶ νυῖ, τὸ αὐτό. Προκείμ. ἦχ. β.

Ἐξεγέρθητι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν προσάγματι, ᾧ. Κύριε ὁ Θεός μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εὐαγγέλιον, Ἑῳθινὸν δ'.

Ἀνάσασιν Χριστοῦ θεασάμενοι· Ο' Ν'. Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ Τάφου.

Καὶ δὶς οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῶν ὁμοίων Θε. εἰς ς'. καὶ τῆς ἐγερτηρίου Κυριακῆς, ἦχ. β'. Ποίημα Κυρίου Ἀνδρέου Κρήτης, ἐν ᾧ ἱστῶμεν ξ'. ή. Ἐν δὲ τῷ τοῦ Πάσχα Κανόνι, λέγεται ὁ Εἱρμὸς παρὰ τῶν δύο Χορῶν, καὶ τὰ Τροπάρια εἰς δ'. χωρὶς ξ'. Εἶτα ὁ Εἱρμὸς τῆς ἐγερτηρίου Κυριακῆς. Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος.

Ὠδὴ ά. ἦχος ά. Ο' Εἱρμός.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν λαοί, Πάσχα Κυρίου Πάσχα. ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωήν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς Οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ᾄδοντας.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὀψώμεθα τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ, τῆς Ἀναστάσεως, Χριστὸν ἐξαστράπτοντα, καὶ χαίρετε φάσκοντα, τρανῶς ἀκουσώμεθα ἐπινίκιον ᾄδοντες.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως δι᾽φραινέσθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιάσθω, ἑορταζέτω δὲ Κόσμος ὁρατός τε ἅπας καὶ ἀόρατος. Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται, δι᾽φροσύνη αἰώνιος.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Θεοτόκου Ὅμοιος, ἧς ἡ ἀκροστιχὶς· ἐν τοῖς πρώτοις Τροπαρίοις.

Θεοφανὲς· ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀναπλάσεως τὸν ὅρον ἀνεμόχλευσας, τὴν αἰωνίαν ζωὴν, κυοφορήσασα Χριστὸν, τὸν ἐκ πάσης ἀναλάμψαντα σήμερον, Παρθένε πανάμωμε, καὶ τὸν Κόσμον φωτίσαντα.

Ναζαρὰτ κατιδοῦσα σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν, χαίρεις σὺν Ἀποστόλοις, θεοχαρίτωτε Ἁγνὴ, καὶ τὸ χαῖρε πρωτουργῶς, ὡς πάντων χαρᾶς, αἰτία εἰσδεξαμένη, Θεομῆτορ Παναμωμε.

Ἕτερος Κανὼν τῶν Μυροφόρων. ἐν ᾧ ἱστῶμεν ξ'. ή. Ὠδὴ ά. ἦχος β'. Ο' Εἱρμός.

Ἦν Μωσέως ᾠδὴν, ἀναλαβοῦσα βόησον ψυχή· βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· ἵνα μὰ Θεὸς καὶ δοξάσω αὐτόν.

Ἐσταυρώθης σαρκὶ, ὁ ἀπαθὴς τῇ φύσει τοῦ Πατρὸς, ἐκεντήθης τὴν πλευρὰν, πηγάσας Κόσμῳ Αἷμα καὶ ὕδωρ. σὺ ἡμῶν Θεὸς καὶ δοξάζομέν σε.

Ὃν Σταυρόν σε τιμῶ, καὶ τὴν Ταφὴν δοξάζω Ἀγαθὲ, καὶ ὑμνῶ καὶ προσκυνῶ, τὴν Ἔγερσίν σε καὶ ἀνακράζω· σὺ ἡμῶν Θεὸς καὶ δοξάζομέν σε.

Ἀ, ἐν ἐβύσω χολῆς, ὁ γλυκασμὸς τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλ᾽ ἐπήγασας ἡμῖν, τὴν ἀφθαρσίαν, ἐκ τῆς πλευρᾶς σε. σὺ ἡμῶν Θεὸς καὶ δοξάζομέν σε.

Λογίσθης Σωτὴρ, μετὰ νεκρῶν νεκρὸς ἐγείρας· ἀπεγδύσω τῆς φθορᾶς, διαφθορὰν δὲ ὅλως οὐκ ἔγνως· σὺ ἡμῶν Θεὸς καὶ δοξάζομέν σε.

Γηθοσύνως σθένω Σιὼν, ἀγαλλιάσθω καὶ ὁ Οὐρανὸς, ξένευσε Χριστὸς, νεκρὸς ἐγείρας ὑμνολογοῦντας· σὺ ἡμῶν Θεὸς καὶ δοξάζομέν σε.

Θανόντος εἵλησας, Ἰωσὴφ τὸ Σῶμά σε Χριστὲ, ἐν μνημείῳ τῷ καινῷ, κατέθετό σε τὴν σωτηρίαν, νεκρὸς δὲ ὡς Θεὸς ἐξανέστησας.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον, αἱ γυναῖκες εἶδον τὸν Χριστὸν, καὶ τοῖς Θείοις Μαθηταῖς, ἐβόων· ὄντως Χριστὸς ἀνέστη· δεῦτε σὺν ἡμῖν ὑμνεῖτε αὐτόν. Δόξα.

Ἀναγία Τριὰς, μία Θεότης, ἄναρχε μονὰς, ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱὸς, καὶ θεῖον Πνεῦμα, σῶζε τὸν Κόσμον. σὺ ἡμῶν Θεὸς καὶ δοξάζομέν σε. Καὶ νῦν. Θε.

Ἣν ἀρχαίαν ἀρὰν, ἐν γαστρὶ σε λύσασα Σεμνὴ, ἀνέβλάστησας ἡμῖν, τὴν εὐλογίαν, βρέφος τεκοῦσα. ἔτος γὰρ Θεὸς, εἰ καὶ σάρκα φορεῖ.

Καταβασία. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Ὠδὴ γ'. Ο' Εἱρμός.

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινὸν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ᾽ ἀφθαρσίας πηγὴν, ἐκ τάφου ὁμβρήσαντος Χριστοῦ· ἐν ᾧ στερεούμεθα.

Γῆν πᾶσα πεπλήρωται φωτὸς, Οὐρανός τε καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια· ἑορταζέτω γοῦν πᾶσα Κτίσις τὴν Ἔγερσιν Χριστοῦ· ἐν ᾗ ἐσταύρωται.

Χθὲς συνεθαπτόμην σοι Χριστὲ, συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι σοι. συνεσταυρούμην σοι χθές· αὐτός με συνδόξασον Σωτὴρ ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Ἐπὶ τὴν ἀκήρατον ζωὴν, ἐπανέρχομαι σήμερον ἀγαθότητι, τοῦ γεννηθέντος ἐκ σοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς πέρασιν Ἁγνὴ, τὸ φέγγος ἀστράψαντος.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Θεὸν ὃν ἐκύησας σαρκὶ, ἐκ νεκρῶν καθὼς εἶπεν ἐξεγειρόμενον, θεασαμένη Ἀγγελε, χόρδιζε, καὶ τοῦτον ὡς Θεὸν, Ἀλλαντε μεγάλυνε.

Εἱρμὸς Ἀλλ.

Τειρωθεύπαμε τὸν νεκρὸν, καρποφόρον ὁ Θεὸς, ἀνάδειξόν με, γεωργὸς τῆς καλῶν, φυτουργὸς τῆς ἀγαθῶν, τῇ διαπλαγχνίᾳ σε.

Ἀς παλάμας Ἰησοῦ, προσηλώσας ἐν Σταυρῷ, τὰ Ἔθνη παύτα, ἐκ τῆς πλάνης συλλαβὼν, πρὸς ἐπίγνωσιν τωὶ σωὶ, σωσεκαλέσω Σωτήρ.

Ἰουδαίων ὁ λαὸς, τῷ Πιλάτῳ ἐκβοᾷ· ἀπόλυσόν μοι, τὸν κακοῦργον λῃσώ· ἆρον, ἆρον, σαύρωσον τὸν ἀναμάρτητον.

Ταυρωθεύτος σε Χριστὲ, σωεσκόπασε τὸ φῶς, ἡ γῆ ἐσείσθη· καὶ ἐκ πάφε νεκροὶ ἐξανέστησαν πολλοὶ, φόβῳ τοῦ κράτους σε.

Ἀρεσῶσα τῷ Σταυρῷ, ἡ Ἀμνάς σε Ἰησοῦ, κλαυθμῷ ἐβόα· πῶ πορεύῃ Τιέ; πῶ ἀπέρχῃ ὁ ἀμνὸς, ὁ ὑπὲρ παντων σφαγείς;

Ροσκυνῶσε τὸν Σταυρὸν, ἀυμνῶ καὶ τωὶ Ταφωὶ, τιμῶ τὰ Πάθη, καὶ τὰς ἥλος τῆς χειρῶν, καὶ τωὶ λόγχῃ Ἰησοῦ, καὶ τωὶ Ἀνάσασιν.

Ξανέσης Ἰησοῦ, ἐσκυλεύθη ὁ ἐχθρὸς, Ἀδὰμ ἐρρύσθη, καὶ ἡ Εὔα σωὶ αὐτῷ, τῆς δεσμῶν καὶ τῆς φθορᾶς, τῇ Ἀναστάσει σε.

Ναστάντος σε Χριστὲ, σωετρέμβησαν μοχλοὶ, καὶ πύλαι ᾅδε, καὶ θανάτε αἱ δεσμὰ, διελύθησαν δεθύς, φόβῳ τοῦ κράτους σε.

Εοδόχε Ἰωσὴφ, δεῦρο ξῆθι μεθ' ἡμῶν, ἀνέσῃ κράζων· Ἰησοῦς ὁ λυτρωτὴς, ὁ ἐγείρας τὸν Ἀδὰμ, τῇ διαπλαγχνίᾳ αὐτοῦ.

Φρανέθω σωὶ ἡμῖν, Μαθητῶν ἡ δωδεκὰς, σωὶ Μυροφόροις, Γωναιξὶ, καὶ Ἰωσὴφ, καὶ τοῖς ἄλλοις μαθηταῖς, καὶ μαθητρίαις Χριστοῦ. Δόξα.

Τν Πατρὶ καὶ τὸν Τιὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ δεθὲς, τωὶ μίαν φύσιν, προσκυνῶ καὶ ἀνυμνῶ, τοῖς προσώποις διαιρῶν, καὶ τῇ ὁσίᾳ εὐῶν.

Καὶ νυῦ. Θεοτοκίον.

Ἀκαρία εἶ Σεμνὴ, ἡ ἐκ ῥίζης Ἰεσσαὶ, ἐξ ἧς ἡ ῥάβδος, καὶ τὸ ἄνθος ὁ Χριστὸς, κτ' σάρκα δι' ἡμᾶς, ἀναβλασήσασα.

Καταβασία. Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν. Ὠδὴ γ'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀμῦρα θερμῶς, τῷ τάφῳ προσκομίζουσαι, Γωναῖκες Σωτῆρ, Ἀγγέλε τῇ λαμπρότητι, ταῖς ψυχαῖς ἠγάλλοντο, καὶ Θεὸν σε τῶν ὅλων ἐκήρυττον, καὶ Μαθηταῖς ἐβόων· ὄντως ἀνέσῃ ἐκ τάφε ἡ πάντων ζωή.

Ἕτερον, ἦχ. ὁ αὐτός.

Ταῖς Μυροφόροις.

Ὧν Μαθητῶν σε ὁ χορὸς, σωὶ Μυροφόροις Γωναιξὶν, ἀγάλλεται σωφρόνως. κοινωὶ γὰρ ἑορτωὶ σωὶ αὐταῖς ἑορτάζουσιν, εἰς δόξαν καὶ τιμωὶ τῆς σῆς Ἀναστάσεως. καὶ δι' αὐτῶν βοῶμέν σοι· Φιλάνθρωπε, τῷ λαῷ σε παράσχε τὸ μέγα ἔλεος.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Πὶ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ θεηγόρος Ἀββακὰμ, σήπω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φαεσφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα· σήμερον σωτηρία τῷ Κόσμῳ, ὅτι ἀνέσῃ Χριστὸς ὡς παντοδυνάμος.

Ῥσεν μὲν ὡς διανοῖξαν, τωὶ παρθενεύσασαν νηδυῖ, πέφηνε Χριστὸς, ὡς βροτὸς δὲ ἀμνὸς προσηγόρευται· ἄμωμος δὲ ὡς ἄγνος, κηλίδος τὸ ἡμέτερον πάσχα· καὶ ὡς Θεὸς ἀληθὴς τέλειος λέλεκται.

Σ ἐνιαύσιος ἀμνὸς, ὁ δι' ἡμᾶς ἡμῖν, σέφανος Χριστὸς ἐκουσίως, ὑπὲρ πάντων πέφυται· Πάσχα τὸ καθαρτήριον. καὶ αὖθις ἐκ τοῦ τάφε ὡραῖος, δικαιοσύνης ἡμῖν ἔλαμψεν ἥλιος.

Θεοπάτωρ μὲν Δαβὶδ, πρὸ τῆς σκιώδες κιβωτοῦ, ἥλατο σκιρτῶν· ὁ λαὸς δὲ τοῦ Θεοῦ ὁ ἅγιος, τωὶ τῆς συμβόλων ἔκβασιν, ὁρῶντες δόξαν θῶμεν ἐνθέως, ὅτι ἀνέσῃ Χριστὸς ὡς παντοδυνάμος.

Τῆς Θεοτόκε, ὁ αὐτός.

Διαπλάσας τὸν Ἀδὰμ, τὸν σὸν προπάτορα Ἀγνὴ, πλάπτεται ἐκ σοῦ, καὶ θανάτῳ, τῷ οἰκείῳ ἔλυσε, τὸν δι' ἐκείνε θάνατον, σήμερον, καὶ κατηύγασε πάντας, ταῖς θείκαις ἀσπαπαῖς τῆς Ἀναστάσεως.

Ὃν ἀπέκτεινας Χριστὸν, ὡραιοπάτως ἐκ νεκρῶν, λάμψαντα Ἁγνὴ καθορῶσα, ἡ καλὴ καὶ ἄμωμος, ἐν γυναιξὶν ὡραία τε, σήμερον εἰς πάντων σωτηρίαν, σωὶ Ἀποστόλοις αὐτὸν χαίρουσα δόξαζε.

Εἱρ-

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλος

Εἱρμὸς Ἄλλο.

Ἦν ἐκ Παρθένου σε Γάνησιν, ὁ Προφήτης προβλέπων ἀνεκήρυττε βοῶν· τὴν ἀκοήν σου ἀκήκοα καὶ ἐφοβήθην. ὅτι ἀπὸ Θαιμὰν καὶ ἐξ ὄρους ἁγίου κατασκίου ἐπεδήμησας Χριστέ.

Διὰ Σταυροῦ ἠχμαλώτισας, τὸν τοῦ ᾅδου γαστέρα, καὶ σωθέντας νεκρούς, καὶ τοῦ θανάτου κατέλυσας τὸν τυραννίδα. ὅθεν οἱ ἐξ Ἀδὰμ προσκυνοῦντες, ὑμνοῦμέν σου τὴν Ταφὴν καὶ τὴν Ἔγερσιν Χριστέ.

Εὐδοκήσας Σωτὴρ ἡμῶν, διὰ σταλάγχνα ἐλέους προσηγάγου τῷ Σταυρῷ, καὶ τῆς πατρῴας λυτρώσασθαι ἡμᾶς κατάρας. λῦσόν μου τὰ δεσμὰ τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων. δώρασαι γὰρ ὅσα θέλεις ἐκπληροῦν.

Ἐν Σταυρῷ προσηλώσας μου, τὴν ἀρχαίαν κατάραν, καὶ πηγάσας μοι Σωτὴρ, εὐλογίαν διὰ Αἵματος, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου. λῦσόν μου τὰ δεσμὰ τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων. δώρασαι γὰρ ὅσα θέλεις ἐκπληροῦν.

Τῆς Σωτὴρ σωσαντήσασσοι, ἐν τοῖς καταχθονίοις ἐπικράνθη, ἀνορῶν, ὅτι ὃς πάλαι κατέπιεν ἰσχύσας, ἄρτι ἄκων ἀποδιδοὺς, ἐρεύγεται τὰ κάτω, καὶ γυμνοῦται καὶ σκυλεύεται νεκρούς.

Γ Καὶ ὁ λίθος ἐσφράγισαι, μετὰ τῆς κουστωδίας, ὦ παράνομοι ἐχθροὶ, ἀλλ' ἐξανέστη ὁ Κύριος καθὼς προεῖπε. λύων μου τὰ δεσμὰ τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων. δώρασθαι γὰρ ὅσα θέλει ἐκπληροῦν.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ σκυλεύσας τὸν ᾅδην, καὶ ζωώσας τοὺς νεκροὺς, καὶ ἀφθαρσίαν πηγάσας μοι, τῇ σῇ Ἐγέρσει. λῦσόν μου τὰ δεσμὰ τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων. δώρασαι γὰρ ὅσα θέλεις ἐκπληροῦν.

Ὅπως ἀνέστη ἄνομοι. ὁ Χριστὸς γὰρ ἀνέστη καὶ σωτήριε νεκρούς, κράζων, θαρσεῖτε νενίκηκα ἐγὼ τὸν Κόσμον. πείθεσθε οὐ πάντως, ἢ σπήγατε πλάνοι. ἀθετοῦντες τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ.

Μυροφόροις τὸ χαίρετε, ἀνεβόησας ἐκ τοῦ τάφου, προσφωνήσας Ἀγαθὲ, καὶ Ἀποστόλοις κηρύξατε τὴν Ἔγερσίν μου. λῦσόν μου τὰ δεσμὰ τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων. δώρασαι γὰρ ὅσα θέλεις ἐκπληροῦν.

Ὡσεὶ τὸν δράκοντα, ζηλωτὴν δυσεβείας, βαλόντα καὶ μαθητὴν, σὴν Μυροφόροις τιμήσωμεν, καὶ Ἀποστόλοις, κράζοντες σὺν αὐτοῖς, καὶ πιστῶς ὑμνοῦντες, τὸ Σωτήριον τὴν Ἀνάστασιν φαιδρῶς. Δόξα.

Περσὶς Θεότητος, τὴν ἀμέριστον δόξαν, τίς ἰσχύσει ἐξαπᾶν; ἐν γὰρ τῇ φύσει ὑπάρχουσα, Τριὰς ὑμνεῖται, ἀνάρχου, συμφυὴς, ὡς Μονὰς ἐν Τριάδι ὑμνουμένη, ὑποστάσεσιν ἁπλαῖς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὃν ἐν γαστρὶ σου σκηνώσαντα, ἀλόχευτος τεκοῦσα, Μητροπάρθενε Ἁγνὴ, ἀκαταπαύστως ἱκέτευε, ὡς Θεοτόκος, λῦσαί μου τὰ δεσμὰ τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων. δώρασαι γὰρ ὅσα θέλεις βοηθεῖν.

Καταβασία. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Ῥθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος, καὶ αὐτὶ μύρου τὸν ὕμνον προσοίσωμεν τῷ Δεσπότῃ· καὶ Χριστὸν ὀψώμεθα, δικαιοσύνης Ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

Ἦν ἄμετρόν σου δι' σπλαγχνίαν, οἱ τοῦ ᾅδου σειραῖς σωζόμενοι δεδορκότες, πρὸς τὸ φῶς ἠπείγοντο Χριστὲ, ἀγαλλόμενοι ποδὶ, Πάσχα κροτοῦντες αἰώνιον.

Προελθωμεν λαμπαδηφόροι, τῷ προϊόντι Χριστῷ ἐκ τοῦ Μνήματος ὡς Νυμφίῳ, καὶ συνεορτάσωμεν ταῖς φιλεόρτοις πάσεσι, Πάσχα Θεοῦ τὸ σωτήριον.

Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Φωτίζεται θείαις ἀκτῖσι, καὶ ζωηφόροις ταῖς τῆς Ἀναστάσεως, τὸ Υἱόν σου Θεομῆτορ Ἄχραντε· καὶ χαρμονῆς ἐμπίπλαται, τὸ δυσεβῶν ἡ ὁμήγυρις.

Τὰς ἰοίξας πύλας Παρθενίας, ἐν τῷ σαρκοῦσθαι, μνήματος ἐκ ἔλυσας τὰς σφραγίδας, Βασιλεῦ τῆς Κτίσεως. ὅθεν ἐξανεστάσασε, θεασαμένη ἠγάλλετο.

Εἱρμὸς Ἄλλο.

Ἦν ἀχλὺν τῆς ψυχῆς μου, Σωτὴρ μου διασκεδάσας, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου, καταύγασόν με ὡς μόνος, τῆς εἰρήνης Βασιλεύς.

Τὴν τὴν ἀρχαίαν σολυσμόν μου, ἰοὺ μοι ἐξύφανεν οἶμοι, ὁ σπορεὺς τῆς ἁμαρτίας, ἐξέδυσάς με Σωτὴρ μου, ἐνδυσάμενος ἐμέ.

Ὑλλα συκῆς ἐρράψεμοι, ἡ ἁμαρτία μὲ οἵμοι, μὴ φυλάξαντί Σωτῆρμὲ τὴν ἄλλαντον ἐντολιώσε, τῇ τὲ ὄφεως βελῇ.

Ἡν πληγωθεῖσαν ψυχιώμου, τοῖς λησμικοῖς λογισμοῖσμὲ, ἐπισὰς ὁ ἐκ Μαρίας, καὶ ἔλαιον ἐπιχύσας, ἐθεράπδσε Χριστός.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἡ ἄμεμπτος Θεοτόκος, μητρικῶς ἀνεκαλεῖτο· κατέλιπές με μόνην, ὦ Υἱέμὲ καὶ Θεέ.

Τὸν ἀρχέκακον ὄφιν, τῷ ὅπλῳ τῷ τὲ Σταυρὲ σε, καθελὼν τῇ σῇ Ἐγέρσει, σωτέτμηλας τὸ κέντρον, τὲ θανάτε Ἰησοῦ.

Οὗ σε θανάτε τὸ κέντρον; πῶς σε ᾅδη τὸ νῖκος; ὁ Ἀδὰμ σωτεκβοάτω. σωτέτμηλαι τῇ ζωώσα, τὲ ἐγείραντος νεκρές.

Ἱ Μυροφόροι Γυναῖκες, τὸ μνῆμα καταλαβεῖσαι, τὲ ζωώσαντος τὲς κάτω, φωνῆς ἤκεον λεγέσης· ἐξανέστη ὁ Χριστός.

Ὧν δισεβῶν Μυροφόρων, τὴν μνήμην ἐπιτελοῦντες, καὶ πάντων τῶν Μαθητῶν σε, ἐν φαιδρᾷ σε τῇ Ἐγέρσει, ἀνυμνεμέν σε Χριστέ.

Ὸν Εὐχήμονα πάντες, τιμήσωμεν ἐπαξίως· ὃς τὸ Σῶμα τὲ Κυρίου, ἀπὸ τὲ ξύλε καθεῖλε, καὶ ἐκήδδσε πιστῶς.

Δόξα.

Ὲ τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα, καὶ τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα, προσκυνῶ τρεῖς ὑποστάσεις, καὶ εἷ τὰ τέλεια πιστεύω, ὁσιότητι μιᾷ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὲ τὴν ἀπόρῳ κυήσει, γεννήσασαν ὑπὲρ φύσιν, τὸν καινίσαντα τὴν φύσιν, Χριστὸν τὸν μόνον Δεσπότην, ἀνυμνεμεν οἱ πιστοί.

Καταβασία.

Ῥθρίσωμεν ὄρθρε βαθέως.

Ὠδὴ ε'. Εἱρμός.

Ἀτῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ σωτέτμηλας μοχλὲς αἰωνίες, κατόχας πεπεδημενίων Χριστέ, καὶ τριήμερος, ὡς ἐκ κήτες Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τὲ τάφε.

Ὑλάξας τὰ σήμαντρα σῶα Χριστέ, ἐξηγέρθης τὲ τάφε, ὁ πὰς κλεῖς τῆς Παρθένε μὴ λυμηνάμενος, ἐν τῷ τόκῳ σε, καὶ ἀνέῳξας ἡμῖν, Παραδείσε πὰς πύλας.

Ὥπερμε τὸ ζῶντε καὶ ἄθυτον, ἱερεῖον ὡς Θεός, σεαυτὸν ἑκουσίως, προσαγαγὼν τῷ Πατρὶ, σωτανέςησας, παγγενῆ τὸν Ἀδὰμ, ἀνασὰς ἐκ τὲ τάφε.

Τῆς Θεοτόκε, ὅμοια.

Νῆκται τὸ πάλαι κρατέμενον, τῷ θανάτῳ καὶ φθορᾷ, διὰ τὸ σαρκωθέντος, ἐκ σῆς ἁγνῆς γαστρὸς, πρὸς τὴν ἄφθαρτον, καὶ ἀΐδιον ζωὴν, Θεοτόκε Παρθενέ.

Κατῆλθεν ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, ὁ λαγόσισε Ἁγνὴ, κατελθὼν καὶ οἰκήσας, καὶ σαρκωθεὶς ὑπὲρ νῶν, καὶ συνήγαρεν, ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ, ἀνασὰς ἐκ τὲ τάφε. Εἱρμὸς Ἄλλος.

Ὑθῷ ἁμαρτημάτων σωτέχομαι ἀεί, καὶ ἐν πελάγει τὲ βίε βυθίζομαι. ἀλλ' ὥσπερ τὸν Ἰωνᾶν ἐκ τὲ θηρὸς, κἀμὲ τῷ παθῶν ἀνάγαγε, καὶ διάσωσόν με.

Νεκρός ἐσιν ὁ ᾅδης· θαρσεῖτε γηγενεῖς. ὁ γὰρ Χριστὸς ἐπὶ ξύλε κρεμάμενος, ἀπέῤῥιψε τὴν ῥομφαίαν κατ' αὐτὲ, καὶ κεῖται νεκρός· ἃς εἶχε γὰρ ἐσκυλδθη γυμνωθείς.

Ἐσκύλδται ὁ ᾅδης, θαρσεῖτε οἱ νεκροί. καὶ τὰ μνημεῖα ἠοίχθη, ἐγείρεθε. βοᾷ σοι ἐκ τὲ ᾅδε ὁ Χριστὸς, ὁ πάντας ἐλθὼν λυτρώσασθαι, ἐκ θανάτε καὶ φθορᾶς.

Νεκρὸς ὥσπερ ἰσχύσας, καὶ πίες ποτὲ, νῦν ἀπαιτέμενος ᾅδη ἀπόδος μοι· βοᾷ σοι ὁ ζωοδότης καὶ Θεὸς, ὁ πάντας ἐλθὼν λυτρώσασθαι, τῆς ἀπλήσε γαστρός.

Ὑναῖκες Μυροφόροι, τί σιδίδετε λοιπόν; τί δὲ τὰ μῦρα τῷ ζῶντι κομίζετε; αἴρεσθε καθὼς προεῖπεν ὁ Χριστός. παυσάσθω ὑμῶν τὰ δάκρυα, μεταβαλόντα εἰς χαράν.

Ἰνδόνισε εἰλήσας, κατέθετο Χριστὲ, Ἰωσὴφ ὁ Εὐχήμων ἐν μνήματι· μυρίσας δὲ τὸν λυθέντα σε Ναὸν, τὲ σώματος προεκύλισε, λίθον μέγαν τῇ σορῷ.

Κύριος ἀνέςη, σκυλδσας τὸν ἐχθρὸν, καὶ τὲς δεσμίες ἐκπάσας αἰῶνος, ἤγαγε, πάντας καὶ τὸν πρωτόπλασον Ἀδὰμ, αὐτὸν ἀνίσων ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ φιλάνθρωπος Θεός.

Δόξα.

Ριάδα ἐν Μονάδι ὑμνήσωμεν πιστοὶ, σωτῷ Υἱῷ τὸν Πατέρα δοξάζοντες, καὶ Πνεῦμα τὸ ὁμοούσιον Υἱῷ, καὶ ὃν ἐν Πατρὶ συναύαρχον, καὶ ἀΐδιον Θεόν.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰς ἀγεωργήτως σωτέλαβες Ἀγνὴ, τῆς ἀφθαρσίας τὸν βότρυν ὡς ἄμπελος, ἐξ ἧς τῆς ἀθανασίας οἱ κρανοὶ, ὡς οἶνον ἡμῖν πηγάζουσι, τὴν αἰώνιον ζωήν.

Καταβασ. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Κοντάκιον Γ' ἦχος β'.

Τὸ χαῖρε τοῖς Μυροφόροις φθεγξάμενος, τὸν θρῆνον τῆς Προμήτορος Εὔας κατέπαυσας, τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστὲ ὁ Θεός. τοῖς Ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κήρυτταν ἐπέταξας· ὁ Σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Ὁ Οἶκος.

Περὶ τὸν Τάφον σου Σωτὴρ αἱ Μυροφόροι παρδόμεναι, πρὸς ἑαυτὰς διηπόρουν τῷ νοΐ, καὶ ἐφθέγγοντο· τίς ἡμῖν τὸν λίθον ἀποκυλίσει τοῦ μνήματος; καὶ ἀναβλέψασαι, ὁρῶσιν ὅτι ὁ λίθος ἀποκεκύλισται. τῇ μορφῇ δὲ τοῦ Ἀγγέλου σὺ τῇ στολῇ ἐθαμβοῦντο, σωτείχοντο δὲ τρόμῳ, καὶ φόβῳ ἐνόμιζον. καὶ πρὸς αὐτὰς ὁ νεανίσκος ἐβόησε· μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· ὃν ζητεῖτε ἀνέστη. δεῦτε ἴδετε τὸν τόπον, ὅπου ἔκειτο τὸ Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι, ἀπαγγείλατε τοῖς Μαθηταῖς· Ὁ Σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Τὸ Σωναξάριον τῆς Μωσέως, εἰς τὸ παρόν.

Τῷ Χριστῷ φέρουσιν αἱ Μαθήτριαι μύρα· Ἐγὼ δὲ ταύταις ὕμνον ὡς μύρα φέρω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Κυριακῇ δευτέρᾳ μετὰ τὸ Πάσχα, τῇ τῶν Ἁγίων Γυναικῶν Μυροφόρων Ἑορτὴν ἑορτάζομεν. ἔτι δὲ καὶ μνείαν ποιούμεθα τοῦ ἐξ Ἀριμαθαίας Ἰωσὴφ, ὃς ἦν μαθητὴς κεκρυμμένος, διὰ τὸν ἑβδομήκοντα ἐκ τῶν Ἀρχόντων, τῷ Χριστῷ προσῆλθε. διότι αἱ μὲν Γυναῖκες αὗται, εἰσὶ μάρτυρες ἀψευδεῖς, καὶ πρῶται τῆς Ἀναστάσεως· Ἰωσὴφ δὲ καὶ Νικόδημος τῆς Ταφῆς. ἃ δὴ καὶ κυριώτατά εἰσι, καὶ συνεκτικώτατα τοῦ καθ' ἡμᾶς δόγματος. αὐτίκα γὰρ ὁ μὲν Νικόδημος ἀποσυνάγωγος γέγονε, μὴ τῆς Ἰουδαίοις αἱρόμενος συμφορᾶς. ὁ δὲ Ἰωσὴφ μετὰ τὸ ἐνταφιάσαι τοῦ Κυρίου τὸ Σῶμα, ἐν βόθρῳ παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις βάλλεται· καὶ θαῤῥεῖ δυνάμει ἐκεῖθεν ἁρπάζεται· καὶ εἰς Ἀριμαθαίαν, τὴν ἰδίαν πατρίδα γίνεται. καὶ ὁ Χριστὸς ἀναστάς, αὐτῷ ἐμφανίζεται τοῖς δεσμοῖς ἐχομένῳ, καὶ πιστοῖ τούτῳ πλέον τῆς Ἀναστάσεως τὸ μυστήριον. πολλὰ δὲ καὶ πρὸς Ἰουδαίων πάσχων, σιωπῇ τὰ τοῦ μυστηρίου διδόναι οὐκ ἠνέσχετο, ἀλλὰ παῤῥησίᾳ πᾶσι τὰ γεγενημένα ἐδίδασκε. λέγεται μέντοι, ὡς καὶ Νικόδημος ὅτος λεπτομερῶς τὰ κατὰ τὸ Πάθος τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν Ἀνάστασιν σωπάγμασι διεσάφησε πρῶτος πάντων, ὡς τῆς συναγωγῆς ὤν, καὶ ἀκριβέστερον, καὶ τὰς βουλὰς τοῦ Ἰουδαίων, καὶ λόγους, καὶ ἁπλῶς τὰ πάντα εἰδώς. καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν, ὡς ἔπομεν, ὅτι ἀψευδεῖς τῆς Ταφῆς μάρτυρες, μετὰ τὴν Ἀνάστασιν θεασαμένων Γυναικῶν ἐπάχθησαν, καὶ μετὰ τὴν πρώτην τοῦ Θωμᾶ πίστωσιν. ἐκείνη γὰρ προεπάχθη, ὅτι μεθ' ἡμέρας, φησὶν, ὀκτὼ, ἦλθε, τὸ Εὐαγγέλιον. αἱ Γυναῖκες γοῦν αὗται, πρῶται τὴν Ἀνάστασιν εἶδον, καὶ τοῖς Μαθηταῖς ταύτην διηγγελίσαντο. ἐγὼ γὰρ τὸ πρῶτον πεσὸν φύλον ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὴν ἀρὰν κληρωσάμενον, αὐτὸ τοῦτο πρῶτον καὶ τὴν Ἀνάστασιν κατιδεῖν· καὶ τὴν χαρὰν ἐνωτίσασθαι, τὸ πρῶτον ἀκοῦσαν, ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα. Μυροφόροι δὲ ἐκλήθησαν, διότι τοῦ Πάσχα ἐνισαμένου διὰ τὴν Παρασκευὴν, ὅτι μεγάλη ἦν ἡ ἡμέρα τοῦ Σαββάτου ἐκείνου, ἐπεὶ ἔσπευδον θάψαι τὸ Σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰωσὴφ καὶ Νικόδημος· οἱ κατὰ τὸ Ἰουδαίων ἔθος μύροις αὐτὸ ἤλειψαν. ἀλλ' ὀχ ὡς ἐγὼ. Ἀλόης γὰρ καὶ Σμύρναν τὸ πλέον βάλλοντες, καὶ σινδόνι περιελίξαντες, τῷ τάφῳ παραδεδώκασι. τότε χάριν αὗται ἀγάπην διαπύρως ἔχουσαι πρὸς Χριστὸν ὡς μαθήτριαι, μύρα πολυτελῆ ὠνησάμεναι, νυκτὸς παρεγένοντο· ἅμα μὲν καὶ διὰ τὸν τῶν Ἰουδαίων φόβον, ἅμα δὲ καὶ ὡς ἔθος, ὀρθρινώτερον κλαῦσαι καὶ μυρίσαι αὐτό. καὶ τὸ ἐλλεῖψαν διὰ τὴν ἔπαξιν τοῦ καιροῦ, τότε ἀναπληρῶσαι. ὅτε παραγενόμεναι, διαφόρως ὀπτασίας κατεῖδον· τότε ἀστράπτοντας δύο Ἀγγέλους, ἔνδοθεν τοῦ μνήματος, καὶ τὸν ὑπὲρ τοῦ λίθου καθήμενον ἕτερον. μετὰ δὲ ταῦτα, Χριστὸν ὁρῶσι καὶ προσκυνοῦσιν. ἡ δὲ

Μαγ-

Μαγδαλιωὴ, καὶ ὡς κήπουρὸν αὐτὸν περὶ αὐτῆ ἐρωτᾷ. πολλαὶ μὲν ὖν ἦσαν αἱ Μυροφόροι, ἀλλ' οἱ Εὐαγγελισταὶ, τῆς ἐπισήμων μόνον ποιησάμενοι μνείαν, τὰς ἄλλας παρῆκαν. ἦσαν δὲ αὗται. πρώτη πασῶν, ἡ Μαγδαλιωὴ Μαρία, ἀφ' ἧς τὰ δαιμόνια ἑπτὰ ὁ Χριστὸς ἐξέβαλεν. ἥτις καὶ μετὰ τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ εἰς Ῥώμην παραγενομένη, ὡς λόγος, καινῷ θανάτῳ τὸν Πιλάτον καὶ τοὺς Ἀρχιερεῖς παραδίδωσι, τὰ κατὰ τὸν Χριστὸν πρὸς τὸν Καίσαρα Τιβέριον ἀνενέγκασα· ἐσύστερον δὲ ἐν Ἐφέσῳ θνήσκει, καὶ παρὰ τῷ Θεολόγῳ Ἰωάννῃ θάπτεται. ὑπὸ δὲ τοῦ σοφωτάτου Λέοντος, εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν διαβιβάζεται. δευτέρα δὲ ἡ Σαλώμη, ἥτις ἐστὶ τοῦ Μνήσορος Ἰωσὴφ θυγάτηρ αὐτοῦ. ὅπως γὰρ καὶ ἄμφω κατωνομάζοντο. ἥτις θυγάτηρ αὐτοῦ τὸν Ζεβεδαῖον ἔχεν ἄνδρα, ἀφ' ἧς ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης, καὶ ὁ Ἰάκωβος ἐγεννήθησαν. τεσσαρας μὲν Υἱοὺς ἄρρενας ἐγέννησεν ὁ Ἰωσήφ. Ἰάκωβον τὸν λεγόμενον μικρὸν, καὶ Ἰωσῆν, Σίμωνα, καὶ Ἰούδαν. καὶ θυγατέρας τρεῖς· τὴν Ἐσθὴρ, τὴν Θάμαρ, καὶ τὴν Σαλώμην τὴν τοῦ Ζεβεδαίου. ὥστε ὅταν ἀκούσῃς ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ Μαρίαν Ἰακώβου τοῦ μικροῦ καὶ Ἰωσῆ μητέρα, τὴν Θεοτόκον νόμιζε εἶναι, ὡς Μήτηρ τῶν τοῦ Ἰωσὴφ παίδων, ἡ Θεοτόκος κατελογίζετο. ὡς συμβαίνειν ἐντεῦθεν, ἀνεψιὸν εἶναι τοῦ Χριστοῦ τὸν Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην, ὡς ἀδελφοπαίδα. τετάρτη δὲ τῶν Μυροφόρων ἐστὶν Ἰωάννα ἡ γυνὴ τοῦ Χουζᾶ, ὃς ἦν Ἐπίτροπος καὶ οἰκονόμος τῆς οἰκίας τοῦ Βασιλέως Ἡρώδου. πεμπτη δὲ καὶ ἕκτη, Μαρία καὶ Μάρθα, ἀδελφαὶ τοῦ Λαζάρου. ἑβδόμη ἡ τοῦ Κλοπᾶ Μαρία. Κλοπᾶν δέ τινες, τὸν Κλεόπαν λέγουσιν. ὀγδόη ἡ Σωσάννα, καὶ ἄλλαι δὲ πλεῖσαι ἦσαν, ὡς ὁ Θεῖος Λουκᾶς ἱστορεῖ· αἵτινες ἦσαν φησὶ, διακονοῦσαι τῷ Χριστῷ, καὶ τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν. ὅτι γὰρ αὗται τὴν Ἀνάστασιν ἐκήρυξαν, καὶ πολλὰ τὰ καθ' ἡμᾶς δόγματα σωτεβάλοντο, εἰς πίστωσιν καὶ πληροφορίαν ἀκραιφνῆ τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως μετὰ τὸν Θωμαῦ, καὶ ταύτας παρέλαβεν ἑορτάζειν ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία, ὡς ἰδούσας πρώτας Χριστὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ τοῖς πᾶσι καταγγελάσας τὸ σωτήριον κήρυγμα, καὶ τὴν κατ' Χριστὸν πολιτείαν μεταδιώξας ἀρίστως, καὶ ὡς ἐλευθέραις γυναιξὶ μαθητευθείσαις Χριστῷ. Ταῖς τῶν ἁγίων Μυροφόρων πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητὸς, καὶ διὰ Πάθους τὸ θνητὸν ἀφθαρσίας ἐνδύει ἀπρέπειαν· ὁ μόνος ἐπαινετὸς καὶ ὑπερένδοξος Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερύμνητος.

Γυναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες, ὀπίσω σου ἔδραμον· οὐ δὲ ὡς θνητὸν μετὰ δακρύων ἐζήτουν προσεκύνησαν, χαίρουσαι ζῶντα Θεόν· καὶ πάσχα τὸ μυστικὸν, σοῖς Χριστὲ Μαθηταῖς διηγγελίσαντο.

Ἀνάστα ἑορτάζομεν νέκρωσιν, ᾅδου καθαίρεσιν, ἄλλης βιωτῆς, τῆς αἰωνίου ἀπαρχὴν, καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἴτιον, τὸν μόνον ἐπαινετὸν καὶ ὑπερένδοξον Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερύμνητον.

Ὡς ὄντως ἱερὰ καὶ πανέορτος, αὕτη ἡ σωτήριος νὺξ, καὶ φωταυγὴς, τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας τῆς Ἐγέρσεως, ἣν προάγγελος, ἐν ᾗ τὸ ἄχρονον φῶς, ἐκ τάφου σωματικῶς, πᾶσιν ἐπέλαμψεν.

Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Ἐκρώσας ὁ Υἱός σου τὸν θάνατον, Παναμωμε σήμερον, πᾶσι τοῖς θνητοῖς, τὴν διαμείνασαν ζωὴν, εἰς αἰῶνας αἰώνων δεδώρηται· ὁ μόνος ἐπαινετὸς καὶ ὑπερένδοξος Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερύμνητος.

Ὁ Πάσης βασιλείαν τῆς Κτίσεως, γενόμενος ἄνθρωπος, ᾤκησε τὴν σὴν, Θεοχαρίτωτε νηδύν· καὶ Σταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον, ἀνέστη θεοπρεπῶς, συνεγείρας ἡμᾶς, ὡς Παντοδυνάμου.

Εἱρμὸς Ἄλλου.

Ἀ Χερουβὶμ μιμούμενοι, Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, ἐχόρδιον βοῶντες· ἐπαινετὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες, ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· ὁ ὑπερύμνητος, καὶ δεδοξασμένος εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γῆ ὡς φιλάνθρωπος θέλων πάντας σῶσαι ἐκ πλάνης, ὃς ἔπλασας, ἐκρέμω, προσηλωθῆναι τῷ Σταυρῷ· ἵνα τὴν συγ-

συγχωθεῖσαν εἰκόνα τοῖς πάθεσι, ταύτῃ τῇ σαρκίσει ἀνανεώσῃς Σωτὴρ, καὶ ἅδῃ καθελὼν, σωτηρίαν ἀνέτειλας, καὶ τοὺς θανόντας σεαυτῷ.

Ἐν τῷ Σταυρῷ ὑψώμενος, πάντας προσεκαλέσω, πρὸς ἑαυτὸν Οἰκτίρμον, ὡς ἐπηγγείλω ἀγαθέ· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, παθεῖν ηὐδόκησας. ὅθεν καὶ τῷ Λῃστῇ, τὰς τοῦ Παραδείσου πύλας ἀνέῳξας Σωτήρ.

Τὸν ναὸν τοῦ Σώματος, ἤγειρας τὸν λυθέντα, τεμήμερον ἐκ τάφου, ὡς ἐπηγγείλω Ἀγαθέ· ἵνα ἐν ἀληθείᾳ γνωρίσῃς τὴν δόξαν σου, ἣν ἡμῖν πηγάζεις διὰ τῆς πίστεως, δεσμίους ἀφελὼν, ὃς κατεῖχε πάλαι ᾅδης πεπεδημένους.

Ὦ Ἰσραὴλ ἄνοια, ὦ μανία ἀνόμων· τί ἄπιστον ἰδόντες, οὐκ ἐπιστεύσατε Χριστῷ; ὅτι τοὺς ἀθανάτους ἐν λόγῳ οὐκ ἤγειρεν; ἢ ὅτι πάντα Κόσμον αὐτὸς οὐκ ἔσωσε; πεισάτωσαν ὑμᾶς, κἂν οἱ στρατιῶται, οἱ αὐασαύτες ἐκ νεκρῶν.

Οἱ νεκρωθέντες φύλακες, νῦν λεγέτωσαν, ὅπως ἐκλάπη ὃν οὐκ εἶδον, οἱ ἀγνώμονες παντί. εἰ γὰρ ἐξαναστὰν οὐκ εἶδον, οὐκ ἤθοντο, πῶς κλαπέντα ἔτω νοῆσαι εἶχον ποτέ; πεισάτωσαν ὑμᾶς, κἂν ὁ λίθος ἔτος, καὶ τὰ ἐντάφια Χριστοῦ.

Τί ὡς νεκρὸν φυλάττετε; τί σφραγίδας τῷ λίθῳ τεθείκατε Ἑβραῖοι, φόβον φοβούμενοι κλοπῆς; ἰδοὺ ἐν ἀληθείᾳ, ὁ τάφος ἐσφράγισαι. πῶς οὖν ἐξαναστὰς, εἰ μὴ Θεὸς ὢν ὁ Χριστός; πεισάτωσαν ὑμᾶς οἱ ἐξαναστάντες, καὶ ὀραθέντες τοῖς πολλοῖς.

Δόξα.

Τὸν τῷ Πατρὶ δοξάζομεν, τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα, τὸ Ἅγιον βοῶντες, ἀκαταπαύστῳ τῇ φωνῇ· Τρισὶ μοναδικὴ οὐσία, ἐλέησον, σῶσον πάντας ἡ ἐν τρισὶ προσώποις μονάς. οἰκτίρησον ἡμᾶς, ὁ δεδοξασμένος Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ γαστρὶ Ἄχραντε, πῶς ἐχώρησας βρέφος, οὗ τρέμουσι Δυνάμεις, αἱ τῶν Ἀγγέλων ὡς Θεόν; εἰ μὴ ὡς ἠβουλήθη, ὡς οἶδεν, ἐσκιώσατε πάντας θέλων σῶσαι τοὺς ἐξ Ἀδὰμ γηγενεῖς, λύσας τὸν Ἀδὰμ τῆς ἀρᾶς ἐκείνης, τῆς διὰ βρώσεως πικρᾶς.

Καταβασία. Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος.

ὨΙδὴ ἡ. Εἱρμός.

Τὴν ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, Ἑορτῶν Ἑορτὴ, καὶ πανήγυρις ἐστὶ πανηγύρεων· ἐν ᾗ ὑμνοῦμεν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος, τῆς θείας εὐφροσύνης, ἐν τῇ ὑσήμῳ ἡμέρᾳ τῆς Ἐγέρσεως, Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ κοινωνήσωμεν, ὑμνοῦντες αὐτὸν ὡς Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου Σιὼν, καὶ ἴδε. ἰδοὺ γὰρ ἥκασί σοι, θεοφεγγεῖς ὡς φωστῆρες, ἐκ Δυσμῶν, καὶ Βορρᾶ, καὶ Θαλάσσης, καὶ Ἑώας τὰ τέκνα σου, ἐν σοὶ εὐλογοῦντα Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πάτερ Παντοκράτορ, καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα, τρισὶν ενίζομένη, ἐν ὑποστάσεσι φύσις. Τρισάγιε, καὶ Τριάρθμε, εἰς σὲ βεβαπτίσμεθα, καὶ σὲ εὐλογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ἦλθε διὰ σοῦ εἰς τὸν Κόσμον ὁ Κύριος, Παρθένε Θεοτόκε, καὶ τὸν γαστέρα τοῦ ᾅδου, διαῤῥήξας θνητοῖς, τὴν Ἀνάστασιν ἡμῖν ἐδωρήσατο. διὸ εὐλογοῦμέν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅλον καθελὼν τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ὁ Υἱός σου Παρθένε, ἐν τῇ αὐτοῦ Ἀναστάσει ὡς Θεὸς κραταιὸς, συνανύψωσεν ἡμᾶς καὶ ἐθέωσε. διὸ ὑμνοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσεῖ, τῆς Παρθένου τὸ θαῦμα, ἐν Σινᾳίῳ τῷ ὄρει τυπώσαντα ποτὲ, ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸ ἡλίου αὐγαὶ, σωσεξέλοντο φόβῳ, τῷ Χριστοῦ Παθημάτων, καὶ ἀνίσαντο νεκροὶ, καὶ ὄρη ἐκλονεῖτο, καὶ ἐδονεῖτο ἡ γῆ, καὶ ᾅδης ἐγυμνοῦτο.

Οἱ ἐν καμίνῳ ποτὲ, τρισμακάριοι Παῖδες, ἀνυψοῦντες τὰς χεῖρας, προετύπων

Ἀγα-

Ἀγαθὲ, τὸν ἄλαστον Σταυρόν σε· δι' ὃ καθῃλες Χριστὲ, ἐχθρῷ τιὼ δωμαείαν.

Ἰσδαῖοι τυφλοὶ, πλανοὶ καὶ παραβάται, οἱ Χριστῷ τῇ Ἐγέρσει, ἀπειθοῦντες ὡς ψεύδει· τί ἄπιστον ὁρᾶτε; ὅτι Ἀνέστη Χριστὸς, ὁ τοὺς νεκροὺς ἐγείρας;

Ἰσδαῖοι ἐχθροὶ, καὶν ἡμῖν ἀπιστεῖτε, τοὺς ὑμῶν στρατιώτας, ἐρωτήσατε ὑμεῖς, τί ἔπαθον ἐκεῖνοι; τίς ὁ κυλίσας χερσὶ, τὸν λίθον τοῦ Μνημείου;

Τίς ὁ ξηραίνας συκῆν; τίς δὲ τιὼ ξηρανθεῖσαν, ἰασάμενος χεῖρα; τίς ὁ χορτάσας ποτὲ, τὰ πλήθη ἐν ἐρήμῳ; εἰμὴ Χριστὸς ὁ Θεὸς, ὁ τοὺς νεκροὺς ἐγείρας.

Τίς ὁ φωτίσας τυφλοὺς, καὶ λεπροὺς ἐκκαθάρας, καὶ χωλοὺς ἀνορθώσας; καὶ πεζεύσας ὡς ξηρᾷ, τιὼ θάλασσαν ἀβρέχως; εἰμὴ Χριστὸς ὁ Θεὸς, ὁ τοὺς νεκροὺς ἐγείρας.

Τίς ὁ ἐγείρας νεκρὸν, πεπραγότα ἐκ πάλαι, καὶ τῆς χήρας τὸν Υἱόν; τίς ὁ σφίγξας ὡς Θεὸς, παράλυτον ἐν κλίνῃ; εἰμὴ Χριστὸς ὁ Θεὸς, ὁ τοὺς νεκροὺς ἐγείρας.

Ῥάζει ὁ λίθος αὐτὸς, αἱ σφραγῖδες βοῶσιν, ἃς ὑμεῖς ἐπιθεῖτες, κατεσήσατε φρουροὺς, φυλάσσοντας τὸ Μνῆμα· ὄντως ἀνέστη Χριστὸς, καὶ ζῇ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οὕτως ἀνέστη Χριστὸς, ἐσκυλεύθη ὁ ᾅδης, ἐνεκρώθη ὁ ὄφις, ἐλυτρώθη ὁ Ἀδάμ, ἐσώθησαν οἱ κάτω. τί ἀπιστεῖτε λοιπὸν, ἐχθροὶ καὶ παραβάται; Δόξα.

Τὸν τοῦ Πατρὸς τὸν Υἱὸν, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τιὼ Ἁγίαν Τριάδα, ἐν Θεότητι μιᾷ, δοξάζομεν βοῶντες· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ γαστρὶ Ἁγνὴ, τὸν ἀείζωον Ἄρτον, φυραθεῖσα ἀφύρτως, ἐν φυράματι ἡμῶν, ἐγέννησας ἀτρέπτως, εἷα Χριστὸν τὸν Θεὸν, ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις. Ἀναβαθμοί. Αὕτη ἡ κλητὴ, καὶ ἁγία ἡμέρα.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

Φωτίζου φωτίζου, ἡ Νέα Ἱερουσαλήμ. ἡ γὰρ δόξα Κυρίου, ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ Ἁγνὴ τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ Ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Θεάσασθε, ὦ φίλης, ὦ γλυκυπάτης σου φωνῆς· μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γὰρ, ἐπηγγείλω ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ. ᾧ οἱ Πιστοὶ, ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ· ὦ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις, δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μεταλαχεῖν, ἐν τῇ ἀενάῳ, ἡμέρᾳ τῆς Βασιλείας σου. Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Τυφλῶς Παρθένε, σὲ μακαρίζομεν Πιστοί. χαῖρε πύλη Κυρίου· χαῖρε πόλις ἔμψυχε· χαῖρε δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψε, σήμερον φῶς, τὸ ἐκ σοῦ τεχθέντος, τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως.

Εὐφραίνου ἀγάλλου, ἡ θεία πύλη τοῦ φωτός. ὁ γὰρ δύνας ἐν τάφῳ, Ἰησοῦς ἀνέτειλε, λάμψας Ἡλίου φαιδρότερον, καὶ τοὺς Πιστοὺς, πάντας καταυγάσας, Θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Εἱρμὸς Ἄλλος.

Ἣν ὑπερφυῶς σαρκὶ, συλλαβοῦσαν ἐν γαστρὶ, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως, προεκλάμψαντα Λόγον, ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν Πιστοί.

Ὃν ἐν τῷ Σταυρῷ λῃστὴ, ἐπιγνόντα σε Θεὸν, κληρονόμον εἰργάσω, νοητοῦ Παραδείσου, τὸ μνήσθητι βοῶντα, Παντοδύναμε Σωτήρ.

Ῥαπίσθης δι' ἡμᾶς, ἐνεπτύσθης Ἰησοῦ, ὑπὸ φύλ παρανόμων, ὁ πάλαι πλάκας τοῦ νόμου, χαράξας ἐν Σινᾳ, τῷ θεράποντι Μωσεῖ.

Ὄξος καὶ χολὴν σωτὴρ, ἐποτίσθης δι' ἡμᾶς, ὁ δοὺς ἡμῖν τὸ Σῶμα, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα, εἰς βρῶσίν τε καὶ πόσιν, αἰωνίου σου ζωῆς.

Ἣν ζωοποιὸν πλευρὰν, λόγχῃ κεντηθεὶς Χριστὲ, τὸ ἄλαστόν σου Αἷμα, καὶ τὸ τίμιον Ὕδωρ, ἐπήγασας τῷ Κόσμῳ, ὡς ἀείζωον πηγήν.

Λογίσθης ἐν νεκροῖς, ὁ ζωώσας τοὺς νεκρούς· ἐν τάφῳ κατετέθης, ὁ κενώσας τοὺς τάφους· ἐσκύλευσας τὸν ᾅδην, ἀνασήσας τὸν Ἀδάμ.

Ἀνέστης Ἰησοῦ, ἐδεσμεύθη ὁ ἐχθρὸς, ἐσκυλεύθη ὁ ᾅδης, ἐγυμνώθησαν τάφοι, ἠγέρθησαν οἱ κάτω, προσκυνοῦντές σε Χριστέ.

Τίς ὁ κλέψας τὸν νεκρὸν; μάλιστα δὲ καὶ γυμνόν; τί πλανᾶσθε Ἑβραῖοι; ὁ

Χριστὸς ἦξανέστη, καὶ λέλυται τὸ ᾅδου, τὰ δεσμὰ καὶ οἱ μοχλοί.

Δόξασοι Χριστὲ Σωτὴρ, ὁ πηγάσας τῲ ζωῲ, καὶ τὸ φῶς ἀνατείλας, τοῖς ἐν σκότει ἀγνοίας, καὶ πᾶσαν καταλάμψας, τῇ Ἐγέρσει σου τῲ γλυκεῖ.

Ὁ Εὐχήμων βαλάντης, ἀνυμνείσθω Ἰωσὴφ, μετὰ τῶν Μυροφόρων, καὶ τῶν Θείων Μαθητῶν, ὡς κήρυξ ὢν καὶ ὅτι, τῆς Ἐγέρσεως Χριστοῦ.

Ἰωσὴφ τὸν θαυμαστὸν, ἀφνημήσωμεν πιστοὶ, σὺν ἅμα Νικοδήμῳ, καὶ πιστῶς Μυροφόροις, ὁ Κύριος ἀνέστη, ἐκβοῶντες ἀληθῶς. Δόξα.

Ἄναρχος εἶ ὁ Πατὴρ, ἄκτιστος εἶ ὁ Υἱὸς, σὺν Πνεῦμα, σὺ τὰ τρία τῇ φύσει, καὶ τρία τοῖς προσώποις, εἷς Θεὸς ἀληθινός. Καὶ νῦν. Θτ.

Εὐφραινέσθω Γεννατὶ, χορευέτω καὶ Δαβίδ. ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος, ἡ Θεόφυτος ῥάβδος, ἐβλάστησε τὸ ἄνθος, τὸν ἀείζωον Χριστόν.

Καταβασία. Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα. Ἑξαπτερύγ. Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἀρχιεπνώσας ὡς θνητὸς, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τριήμερος ἀνέστης· Ἀδὰμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ καταργήσας θάνατον. Πάσχα ἄφθαρσίας, τῷ Κόσμῳ σωτήριον. Ἕτερον τῆς παρούσης Κυριακῆς. Αὐτόμελ.

Γυναῖκες ἀκριβῶς, φωνῇ ἀγαλλιάσεως· τύραννον ᾅδου πατήσας, φθορᾶς ἐλύτρωσε Κόσμον· δράμετε φίλοις εἴπατε, τοῖς ἐμοῖς μαθηταῖς. βέλομαι γὰρ τὸ πλάσμα μου, χαρᾷ ἐκεῖθεν αὐγάσαι, ἐξ ἧς προῆλθεν ἡ λύπη. Δις.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Πᾶσα πνοὴ, ἰσώμεν ζ'. ἡ. καὶ ψάλλομεν ζ'. Ἀναστάσιμα δ'. καὶ Ἀναστάσιμα δ' ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ, καὶ πᾶσα Κτίσις, σὲ δοξάζει Κύριε, ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ τὸν θάνατον κατήργησας, ἵνα δείξῃς τοῖς Λαοῖς, τῲ ἐκ νεκρῶν σε Ἀνάστασιν, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Ἐπάτησαν Ἰουδαῖοι, πῶς οἱ στρατιῶται ἀπώλεσαν, τηροῦντες τὸν Βασιλέα. διατί γὰρ ὁ λίθος οὐκ ἐφύλαξε τῲ πέτραν τῆς ζωῆς; ἢ τὸν ταφὸν τὰ ὄπωσαν, ἢ ἀναστάντα προσκυνεῖτωσαν, λέγοντες σῲ ἡμῖν· δόξα τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σε, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Χαίρετε Λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε, Ἄγγελος ἐκάθισεν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦ Μνήματος· αὐτὸς ἡμᾶς εὐηγγελίσατο ἐπών· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ Σωτὴρ τῷ Κόσμῳ, καὶ ἐπλήρωσε τὰ σύμπαντα δωρεάς· χαίρετε Λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Ἄγγελος μὲν τὸ Χαῖρε, πρὸς τῆς σῆς συλλήψεως Κύριε, τῇ Κεχαριτωμένῃ ἐκόμισεν· Ἄγγελος δὲ τὸν λίθον τοῦ ἐνδόξου Μνήματος, ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει ἐκύλισεν. ὁ μὲν αὐτὶ τῆς λύπης, εὐφροσύνης σύμβολα μύρων· ὁ δὲ αὐτὶ θανάτου, δεσπότου ζωοδότου κηρύττων ἡμῖν. διὸ βοῶμέν σοι· ἐγέρθη τῷ ἀπάντων, Κύριε δόξα σοι.

Ἕτερα ζ'. Ἀναστάσιμα, ἦχος ὁ αὐτός.

Ῥᾶναν μύρα μετὰ δακρύων, ἐπὶ τὸ Μνῆμα αἱ Γυναῖκες, καὶ ἐπλήθη χαρᾶς τὸ στόμα αὐτῶν, ἐν τῷ λέγειν, ἀνέστη ὁ Κύριος.

Γενεσάτωσαν Ἔθνη καὶ Λαοὶ, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν ἑκουσίως δι' ἡμᾶς Σταυρὸν ὑπομείναντα, καὶ ἐν τῷ ᾅδῃ τριημερεύσαντα. καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ, τῲ ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν· δι' ἧς πεφωτίσμεθα πάντα τὸ Κόσμου τὰ πέρατα.

Ἐσταυρώθης ἐπαφῆς Χριστὲ ὡς ἠβουλήθης· ἐσκύλευσας τὸν θάνατον, καὶ ἀνέστης ἐν δόξῃ, ὡς Θεὸς καὶ Δεσπότης· δωρούμενος τῷ Κόσμῳ ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅπως παράνομοι σφραγίσαντες τὸν λίθον, μείζονος ἡμᾶς θαύματος ἠξιώσατε. ἔχουσι τῲ γνῶσιν οἱ φύλακες. σήμερον προῆλθε τοῦ Μνήματος, καὶ ἔλεγον· εἴπατε, ὅτι ἡμῶν κοιμωμένων, ἦλθον οἱ Μαθηταὶ καὶ ἔκλεψαν αὐτόν· καὶ τίς κλέπτει νεκρόν; μάλιστα δὲ καὶ γυμνόν; αὐτὸς ἀνέστη αὐτεξουσίως ὡς Θεὸς, καταλιπὼν καὶ ἐν τῷ τάφῳ τὰ ἐντάφια αὐτοῦ. δεῦτε ἴδετε Ἰουδαῖοι, πῶς ὁ διέρρηξε τὰς σφραγίδας, ὁ τὸν θάνατον πατήσας, καὶ τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, τῲ ἀπελύτητον ζωὴν δωρούμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τὸ Ἑωθινόν, ἦχος β'.

Ἐπὶ μύρων προσελθόντας, ταῖς περὶ τῲ Μαγδαλὴνῃ Γυναιξὶ, καὶ διαπορεμένοις

μένοις

.σώσις πῶς ἔσαι αὐταῖς τυχεῖν τὸ ἐφετὸ, ὑράθη ὁ λίθ☩ μετηρμεύ☩, ϗ θᾶ☩ Δεαυίας καταιέλλων τὸν θόρυβον αὐτῶν τῆς ψυχῆς. ἠγέρθη γάρ φησιν Ἰησοῦς ὁ Κύ☩. διὸ κηρύξατε τοῖς κήρυξιν αὐτοῦ Μαθηταῖς, εἰς τὴν Γαλιλαίαν δραμεῖν. ϗ ὄψεσθαι αὐτὸν, ἀναςάντα ἐκ νεκρῶν, ὡς ζωοδότην ϗ Κύριον.

καὶ νῦν. Τ περδλογημένη ὑπάρχεις.

Δοξολογία μεγάλη, ϗμὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, εἰς δ'. ἦχ☩ β'.

Νήθητι Εὐσπλαγχνε ϗ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνδσας τὸν Λῃσὸν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῇ Οὐρανῶν.

Τ'λον ᾔξεδίωξε τὸν Ἀδάμ· Σταυρὸς αὐτεισήγαγε τὸν Λῃσὴ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῇ Οὐρανῶν.

Ἀφ☩ ὑπεδέξατό σε Σωτὴρ, τὸν πάφος κενώσαντα, ϗ νεκροῖς, ζωὴν δωρησάμενον ὡς Θεόν.

Πόσολοι εὐδόξοι τοῦ Χριςοῦ, αὐτὸν ἱκετδίσατε ἐκτενῶς, ἵνα τῇ κινδύνων σώσῃ ἡμᾶς.

Καὶ ἀπὸ τῆς Καρύνος τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ ς'. εἰς δ'. Ὁ Ἀπόσολος τῆς ἡμέρας.

Εὐαγγέλιον κτ' Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας.

Κοινωνικόν. Αἰνᾶτε τὸν Κύριον.

Τῇ Κυριακῇ Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱςῶμεν ᾳ'. ς'. ϗμὶ ψάλλομεν ᾳ'. τῆς Ἑορτῆς γ'. ϗμὶ τὰ Μαιαία γ'. τῆς Ἑορτῆς, ἦχ☩ πλ. δ'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Λοις προσηλωθεὶς τῷ ἁρῷ, τῷ ἐν τῷ ξύλῳ διὰ ξύλου ᾔξήλευψας· τεθεὶς δὲ ἐν τῷ Μνημείῳ, τὸν ἀπ' αἰῶνος νεκρὸν, θείᾳ δυνάμει ᾔξανέςησας. τῷ σῷ δυνάσειαν, μεγαλοφώνως δοξάζομεν, Πάσχα τὸ θεῖον, Ἰησοῦ Παντοδυνάμε, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα. ὅθεν τὰ Ἑσπερώα, τῇ γῇ σωναγάλλονται, ἐπινικίους ᾠδὰς σοι, νικοποιὲ Λόγε ᾄδοντες, Χριςὲ Παντοκράτορ, τῷ παρέχοντι τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλε☩.

Τ'Ρα μετὰ νεκρῶν ἡ ζωὴ, ὑπὸ τῶν γῶν τε ὁ αὐέσπερος Ἥλιος, εἰς ἔτι ϗ νῶν ὑπάρχει; ᾗ Μυροφόρων χορὸς, θρηνῳδῶν ἐβόα· δεῦτε δράμωμεν, ϗ δῃ ϗ ὀψώμεθα, πρὸς τὸ Μνῆμα τὸ Ἅγιον. εὗδον δὲ τότε, ᾔξαςράπτοντα Ἄγγελον, θεασάμενοι, ἀπορῶσαι ᾔξίσαντο. ὅς τις μεταβαλὼν αὐτῶν, τὸν θρηνον ἐβόησεν· ὁ ζωοδότης αὐέςη, μὴ ἐκθαμβεῖσθε φιλόσεμνοι. αὐτὸς Βασιλδύει, ὁ δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλε☩.

Ὄρθρε ὁ τῆς Γυναίων χορὸς, τὸν πρὸ Ἡλίου ᾔξήτησεν Ἥλιον, ἐν τάφῳ δυόμενα τότε. ὁ φωταυγὴς δὲ αὐταῖς, προσεφώνει Ἄγγελος· ᾔξανέτειλε, τὸ φῶς καταυγάσαν, τοὺς ἐν τῷ σκότει καθδόντας· τοῖς ἑωσφόροις, Μαθηταῖς ἀπαγγείλατε· τῇ κατήφειαν, εἰς χαρὰν μετατρέψατε. Πάσχα δὲ τὸ χαρμόσυνον, ϗμὶ Κόσμου σωτήριον, ϗ ἀδιςάκτῳ καρδίᾳ, περικροτῆσαι χορδίσατε. Χριςὸς ᾔξανέςη, ὁ δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλε☩.

Δόξα, ϗ νῦν, ἦχ☩ α'.

Μυροφόροι Γυναῖκες τῷ τάφῳ τί προσήλθετε; τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα ἐν νεκροῖς; ἀνέςη ὁ Κύρι☩, θαρσεῖτε βοᾷ ὁ Ἄγγελ☩.

Εἰς τὸν ᾳ'. ᾳ'. Ἀναςάσιμον, ἦχ☩ β'.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, τὸν Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα, ἐκ Παρθένου Μαρίας, δεῦτε προσκυνήσωμεν. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, τῇ ταφῇ παρεδόθη, ὡς αὐτὸς ἠθέλησε· ϗμὶ ἀναςὰς ἐκ νεκρῶν, ἔσωσέμε τὸν πλανώμενον ἄνθρωπον.

ᾳ'. Πρὸς σὲ ἦρα τὸν. Κατανυκτικόν.

Μαρτον εἰς σὲ Σωτὴρ, ὡς ὁ Ἄσωτος Υἱός. δέξαιμε Πάτερ μετανοοῦντα, ϗμὶ ἐλέησόμε ὁ Θεός.

ᾳ'. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε. Μαρτυρικόν.

Οἱ τῷ ἐπίγειον ἀπόλαυσιν μὴ ποθήσαντες Ἀθλοφόροι, ὀρανίων ἀγαθῶν ἠξιώθησαν, ϗμὶ Ἀγγέλων συμπολῖται γεγόνασι. Κύριε πρεσβείαις αὐτῶν, ἐλέησον ϗμὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, ϗμὶ νῦν, ἦχ☩ α'.

Ἐπὶ φόβῳ ἦλθον αἱ Γυναῖκες, ἐπὶ τὸ Μνῆμα, ἀρώμασι τὸ Σῶμά σε μυρίσαι ἀσδάζεσαι· ϗ τοῦτο μὴ δρᾶσαι, διηπόρουν πρὸς ἀλλήλας, ἀγνοοῦσαι τῷ

Ἀνάσασιν. ἀλλ' ἐπέσῃ αὐταῖς Ἄγγελος, καὶ εἶπεν· αὐέσῃ Χριστὸς, δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Τροπάρια.

Ὁ δι' ἰχθύων Ἰωσήφ. Δόξα. Ὅτε κατῆλθες. Καὶ νῦν. Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ β΄. τῆς γ΄. Ἑβδομάδος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τῶν ἁγίων. Κάθισμα. Ἀναστάσιμον, ἦχος β΄.

Τὸν λίθον τῷ Μνήματος, σφραγισθῆναι μὴ κωλύσας, τὴν πέτραν τῆς Πίστεως, ἀναστὰς παρέσχες πᾶσι, Κύριε δόξα σοι. Καταβασία.

Ὡς κύματα θαλάσσης ἐπ' ἐμὲ, ἐπανέστησαν αἱ ἀνομίαι μου· ὡς σκάφος ἐν πελάγει ἐγὼ μόνος χειμάζομαι, ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν· ἀλλ' εἰς εὔδιον λιμένα ὁδήγησόν με Κύριε, τῇ μετανοίᾳ καὶ σῶσόν με. Μαρτυρ.

Ἐν τὸν περιβάλλοντα τὸν Οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ἔχοντες οἱ Ἅγιοι περιβολὴν ἐν τῷ Κόσμῳ, τὰς βασάνους τῆς ἀνόμων ὑπέμειναν, καὶ τῷ πλάνῳ τῆς εἰδώλων κατήργησαν. αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, καὶ ἡμᾶς ἐλεύθερωσον τὸ ἀοράτου ἐχθροῦ, Σωτὴρ, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Θεοτοκίον.

Ἀπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ, συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς Θεοτόκε, βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς ἀεὶ τῷ δυναστεύσαντα· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ Χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτὲ ὁ Γαβριὴλ, ὁ τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

Μετὰ τῶν β΄. Κάθισμα. Ἦχος β΄.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀμύρα θερμῶς, τῷ τάφῳ προσκομίζεσαι, Γυναῖκες Σωτὴρ, Ἀγγέλου τῇ λαμπρότητι, τὰς ψυχὰς ἠγάλλοντο, καὶ Θεόν σε τῶν ὅλων ἐκήρυττον. καὶ Μαθητὰς ἐβόων· ὄντως ἀνέστη ἐκ τάφου, ὁ πάντων Ζωή. Δόξα. Τὸ, Ἀνάσασιν Χριστῷ.

Ὁ Ν΄. Καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἱρμῶν, εἰς ἡ. Καὶ τὸ Μυσαὶ, εἰς δ΄. Κοντάκ. τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἐξαποστειλάριον. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἴσωμεν ξ΄. δ΄. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα ξ΄. ἦχος β΄.

Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα Κτίσις, σὲ δοξάζει Κύριε, ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ τὸν θάνατον κατήργησας· ἵνα δείξῃς τοῖς Λαοῖς, τὸν ἐκ νεκρῶν σε Ἀνάσασιν, ὡς μόνος φιλάνθρωπος. Δίς.

Ὧν πεπραγμένων μοι δεινῶν ἐννοῶν τὰ ἄτοπα, ἐπὶ τὰς σὰς καταφεύγω οἰκτιρμούς. Τελώνιν μιμούμενος, καὶ Πόρνην τὴν δακρύσασαν, καὶ τὸν Ἄσωτον Υἱόν. διὸ καὶ προσπίπτω σοι Ἐλεήμον, πρίν με καταδικάσῃς, φεῖσαί μου ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με. Μαρτυρικόν.

Ὑπὲρ Χριστοῦ παθόντες μέχρι θανάτου, ὦ Ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ψυχὰς μὲν ἔχετε εἰς Οὐρανοὺς ἐν χαρᾷ Θεοῦ, καὶ πᾶν Κόσμον ὅλον δορυφορεῖται ὑμῶν τὰ λείψανα. Ἱερεῖς καὶ Βασιλεῖς προσκυνοῦσι, καὶ Λαοὶ πάντες ἐπαγαλλόμενοι· καὶ ἡμεῖς σωθήσωμεν· ὕμνος τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τῶν Ὁσίων αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος α΄.

Ἦλθον ἐπὶ τὸ Μνημεῖον, ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, ζητοῦσαι τὸν Κύριον· καὶ τὸν Ἄγγελον εἶδον, ὡσεὶ ἀστραπὴν, καθεζόμενον ἐπὶ τὸν λίθον, καὶ λέγοντα αὐταῖς· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν τεθνεώτων; ἀνέστη καθὼς εἶπεν, ἐν Γαλιλαίᾳ αὐτὸν ὄψεσθε. πρὸς ὃν βοήσωμεν· ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν Κύριε δόξα σοι.

Εἰς τὸν ξ΄. ᾠδ΄. Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, ἦχος π΄. β΄. Τεσσαρεσκαιδεκάτη ἀνέσεως.

Ἤρξατε Λαοὶ ψαλμικῶς· ὑμνήσατε Χριστὸν ἐν χαρᾷ. Πάσχα μέγα, ἐξανέτειλεν ἡμῖν, ὁ ἀναστὰς ἐκ τάφου, Χριστὸς ὁ ζωοδότης, καὶ λυτρωτὴς πάσης τῆς Κτίσεως.

ᾠδ΄. Εὐδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου.

Ὁ χαῖρε Μυροφόροις εἰπὼν, τῆς Εὔας τὸ κατάκριμα, διαλύσας, εἰς χαρὰν καὶ Μαθητὰς, ἀναστὰς ἀποστέλλεις, κηρύξαι τοῖς ἐκ τάφου, τεσσαρεσκαιδεκάτην Ἐξανάστασιν.

ᾠδ΄. Ἔλεος καὶ ἀλήθειά σου ἰλάσθητι.

Ἅχα σεπτὸν καὶ ἅγιον, ἡμῖν Χριστὸς κατηύγασε. δεῦτε πάντες, λαμπρυνθῶμεν τὰς ψυχάς· ἰδοὺ γὰρ νῦν ἡμέρα, ἐπέλαμψεν ἐνταῦθα, ἀγαλλιᾶσθε καὶ εὐφράνεσθε.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β΄.

Ῥάναν μύρα μετὰ δακρύων, ἐπὶ τὸ Μνῆμά σου αἱ Γυναῖκες. καὶ ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα αὐτῶν, ἐν τῷ λέγειν, ἀνέστη ὁ Κύριος.

Τῇ β. τῆς γ. Ἑβδομάδος.

Ἑσπέρας, ὡς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἑσπερινὸν ξ. ς. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, ἦχος β.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε, Μυροφόροι σε Χριστὲ, λίαν τὸ πρωΐ ἐπεζήτουν, τὴν τῶν ἁπάντων ζωὴν, μύρα καὶ ἀρώματα, ἔχουσαι ἤρχοντο, καὶ τῷ πόθῳ δακρύουσαι, ἤκουον ἐκ πάθους, Νεανίου λέγοντος· παύσασθε κλαίουσαι. ὅμως, τῇ ὑμῶν σωτηρίᾳ, χαίρουσαι βοήσατε πᾶσιν, ὅτι ἠγέγερται ὁ Κύριος.

Τὸν, ὦ ἀλγήμων Ἰωσὴφ, σὲ Χερουβικὸν καθὼς ἅρμα, τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὥμοις σε βαστάζοντα, Σταυρὸν κατάγοντα. μακαρίζομεν χαίρουσε, καὶ ὄμματα θεῖα, σέβομεν παλάμας σε, δι' ὧν τὸν Ἥλιον, Λόγον καὶ Θεὸν ἐπὶ πάθος, φέρων κατετέθεικας. ὅθεν, καὶ τὴν θείαν μνήμην σε γεραίρομεν.

Ὤφθη ἡ πανήγυρις ἡμῖν, τῶν Θεοπρεπῶν Μυροφόρων, καὶ Ἰωσὴφ τὸ σεπτὸν, ἄλλος ὡς Παράδεισος, πηγὴν παρέχων ζωῆς, τὰ τῆς χάριτος νάματα, ὁμβρύζουσα Κόσμῳ. βρύει τῆς Ἐγέρσεως, Χριστὸς τὰ ῥεῖθρα θερμῶς· ὅθεν τῶν πιστῶν ἑορτάζει, καὶ κραυγάζει· δόξα τῷ δόντι, τὴν αὐτοῦ Ἀνάστασιν τοῖς πέρασι.

Καὶ τὸ Μωσαϊκὸν γ. Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος β.

Τῶν Μυροφόρων ὄρθριαι γενόμεναι, καὶ τὸ Μνῆμα σὺν ὠδῇ καταλαβοῦσαι, ἐπεζήτουν σε Χριστὲ, πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ ἄχραντον Σῶμά σου. καὶ τὸ Ἄγγελος τοῖς ῥήμασιν ἐνηχηθεῖσαι, χαροποιὰ σύμβολα τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον· ὅτι ἀνέστη ὁ ἀρχηγὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν, σκυλεύσας τὸν θάνατον, τῷ δὲ Κόσμῳ δωρούμενος, ζωὴν αἰώνιον καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. Ἀναστάσιμον. ἦχος β.

Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον προσηλώσας, τῷ Σταυρῷ ἐξήλειψε, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κράτος κατήργησε. προσκυνοῦμεν αὐτὸν, τὴν τριήμερον Ἔγερσιν. ᾱ. Πρὸς σὲ ἦρα τὸς. Καταυγαστικόν.

Κράζωσοι Χριστὲ Σωτὴρ, τοῦ Τελώνος τὴν φωνήν. ἱλάσθητί μοι ὥσπερ ἐκείνῳ, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

ᾱ. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε. Μαρτυρικόν.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων πρεσβευόντων ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὸν Χριστὸν ὑμνούντων, πᾶσα πλανὴ πέπαυται, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος πίστει διασῴζεται.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος β.

Τί τὰ μύρα τοῖς δάκρυσι Μαθήτριαι κιρνᾶτε; ὁ λίθος κεκύλισται, ὁ τάφος κεκένωται. ἴδετε τὴν φθορὰν, τῇ ζωῇ πατηθεῖσαν, τὰς σφραγίδας μαρτυρούσας τηλαυγῶς. ὑπνοῦντας δεινῶς τοὺς φύλακας τῶν ἀπαθῶν. τὸ θνητὸν σέσωται σαρκὶ Θεοῦ. ὁ ᾅδης θρηνεῖ. δραμοῦσαι χαρᾷ, εἴπατε τοῖς Ἀποστόλοις· ὁ νεκρώσας Χριστὸς τὸν θάνατον, πρωτότοκος ἐκ νεκρῶν, ὑμᾶς προάγει εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Τροπάρια. Ὁ ἀλγήμων Ἰωσήφ. Δόξα. Ὅτε κατῆλθες. Καὶ νῦν. Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί.

Ἔκτενης, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ γ. τῆς γ. Ἑβδομάδος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Μετὰ τὴν ᾱ. ξ. λέγομεν τὰ παρόντα προσόμοια. ἦχος β.

Τὸν κόλπον τὸν ἄχραντον, ἐν ὑψίστοις μὴ κενώσας, Ταφὴν καὶ Ἀνάστασιν, ὑπὲρ πάντων κατεδέξω, Κύριε δόξα σοι. Καταυγαστικόν.

Γῆ ὑπάρχω τὸ δένδρον τὸ ἄκαρπον Κύριε, κατανύξεως καρπὸν μὴ φέρων τὸ σωτήριον, καὶ τὴν ἐκκοπὴν πτοοῦμαι, καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο θαλιῶ τὸ ἀκοίμητον. διόπερ ἱκετεύω· πρὸ ἐκείνης τῆς ἀνάγκης ἐπίστρεψόν με.

Φαιδρύνας τὰς Ἁγίας σε ὑπὲρ χρυσὸν, καὶ δοξάσας τὰς Ὁσίας σε ὡς ἀγαθὸς, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὴν ζωὴν ἡμῶν ἐρρύσω ὡς φιλάνθρωπος, καὶ τὴν ἅγνην κατέθηκας ὡς θυμίαμα, ὁμοῦ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος. Θεῖον.

Τοὺς νόμους λαθοῦσα τῆς φύσεως, τῷ θείῳ τόκῳ τὴν παρθενίαν σωτήριον ἔσχες. μόνη γὰρ ἔτεκες τὸν πρὸ σοῦ γεννηθέντα ἀφράστως. διό σε Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Μετὰ δὲ τὴν β. ξ. καὶ τῆς Ἑορτῆς, ἦχος β.

Τί Μυροφόροι ὄρθριαι γενόμεναι, καὶ τὸ μνῆμα κενὸν θεασάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγον· τὴν φθορὰν καθεῖ-

λεν ὁ κραταιὸς, καὶ τοὺς ἐν ᾅδῃ ἥρπασε τῶν δεσμῶν. κηρύξατε παῤῥησίᾳ, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ο' Ν'. Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς ς' μετὰ τῶν Εἱρμῶν, εἰς ἡ. Καὶ τοῦ Μιωαὶς ὃ εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσῶμεν ξ. δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα ξ. τῆς Ὀκτωήχου, ἦχ. β'. Δίς.

Ἱπάτωσαν Ἰουδαῖοι, πῶς οἱ στρατιῶται ἀπώλεσαν, τηροῦντες τὸν Βασιλέα. διατί γὰρ ὁ λίθος οὐκ ἐφύλαξε τοῦ πέτραν τῆς ζωῆς; ἢ τὸν ταφέντα δόπωσαν, ἢ ἀναστάντα προσκυνήπωσαν, λέγοντες σοὶ ἡμῖν· δόξα τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι. Κατανυκτικόν.

Ἀς ἀνομίασμαι πάλαι Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς, καὶ τοῦ καρδίαν μου καθάρισον, Ναὸν αὐτοῦ ποιῶν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. μή με ἀπορρίψῃς ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ ἔλεος. Μαρτυρικόν.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ λαβόντες οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, ὅπλον ἀκαταγώνιστον, πᾶσαν τοῦ διαβόλου τοῦ ἰσχὺν κατήργησαν· καὶ λαβόντες στέφος οὐράνιον, τεῖχος ἡμῖν γεγόνασιν, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύοντες.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχ. β'.

Τῶν Μυροφόρων γυναῖκες, ὄρθρου βαθέος, ἀρώματα λαβεῖν, τοῦ Κυρίου τὸν τάφον κατέλαβον. ἅπερ δὲ οὐκ ἤλπιζον εὑρεῖν, διελογίζοντο εὑρεθέντα τοῦ λίθου τοῦ μετάθεσιν, καὶ πρὸς ἀλλήλας διελέγοντο· πῶς εἰσιν αἱ σφραγίδες τοῦ Μνήματος; πῶς ἔστιν ἡ τοῦ Πιλάτου κατασφαλία, καὶ ἀκριβὴς ἀσφάλεια; γέγονε δὲ μυστὴς τῶν ἀγνοουσῶν γυναικῶν, βοήσας ὁ Ἄγγελος, καὶ φάσκων πρὸς αὐτάς· τί μετὰ θρήνων ζητεῖτε τὸν ζῶντα, καὶ ζωοποιήσαντα τὸ γένος τῶν βροτῶν; βλέπετε Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ νεκρῶν ὡς Παντοδυνάμου, παρέχων πᾶσιν ἡμῖν, ἀφθαρσίαν, καὶ ζωὴν, φωτισμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν ξ. ξ. τῆς Ἑορτῆς, ἦχ. β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ἐλαὸς τὸ τεμενίλιον ἐν γῇ, σήμερον φωτὸς βλασταίνει, καὶ ζόφον αἴρει παθῶν. φαίνει ἡ Ἀνάστασις, Χριστοῦ φροροῦσα πιστούς. Ἀποστόλων χορεύσωμεν, τὰ πάγματα πόθῳ· Ἰωσὴφ δόξαν αἰνεῖται, καὶ Μυροφόρων σεπτῶν, μνήμη τῇ φαιδρᾷ καταστέφει, τοὺς αὐτὸν πιστῶς δοξάσαντας, καὶ τιμῶντας Ἔγερσιν δοξάζοντας.

ξ. Εὐδόκησας Κύριε τοῦ γῆσε.

Ὁρᾶς ἐπὶ ὤμων Ἰωσὴφ, τὸν ἐν δεξιᾷ τῆ Πατρῴᾳ, Υἱὸν καθήμενον, μύρον τὸ ἀκήρωτον, μύροις ἐκήδευσας, τοῦ τοῦ Κόσμου Ἀνάστασιν, προτέθεικας τάφῳ, τὸν ἀναβαλλόμενον, φῶς ὡς ἱμάτιον, λίθῳ συγκαλύπτεις ἀφράστως. ὅθεν τότε μέλπομεν ὕμνοις, τὰ φωσφόρα πάθη καὶ τοῦ Ἔγερσιν.

ξ. Ἔλεος καὶ ἀλήθεια σωτήρησαν.

Ῥίπτε τῶν Ἀγγέλων ἡ πληθὺς, καὶ σὲ Ἰωσὴφ καθορῶσα, Χριστὸν κηδεύοντα, Κόσμου μακαρίζασε, πιστοὶ θαυμάζομεν· τοῦ σεπτοῦ τε Ἀνάστασιν, τιμῶντες ἐνθέως, καὶ σοὶ Μυροφόροις σε, θερμῶς γεραίρομεν. ὅθεν καὶ βοῶμεν ἀπαύστως· πρέσβευε σοὶ ταύταις σῳθῆναι, καὶ ἡμᾶς κινδύνων τε καὶ θλίψεων.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχ. α'.

Ἐπὶ φόβῳ ἦλθον αἱ Γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνῆμα, ἀρώμασι τῷ Σώματι μυρίσαι ἀπελθεῖσαι· καὶ τοῦτο μὴ εὑροῦσαι, διηπόρουν πρὸς ἀλλήλας, ἀγνοοῦσαι τοῦ Ἀνάστασιν. ἀλλ' ἐπέστη αὐταῖς Ἄγγελος καὶ ἔφησε· κεῖται Χριστὸς ὁ δωρούμενος ὑμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ γ'. τῆς γ'. Ἑβδομάδος.

Ἑωθινὰ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν ξ. ς'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα ξ. τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Μιωαὶς γ'. τῆς Ἑορτῆς, ἦχ. β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Χαίρουσι Μαθηταὶ Χριστοῦ, τοῦ ἐκ τοῦ Ἀγγέλου ῥημάτων, ἐπακροώμενοι. ὅθεν τοῦ Ἀνάστασιν, τοῦ δι' ἡμᾶς ἐν νεκροῖς, λογισθέντος πιστεύσαντες, καὶ αὐτὸν Μυροφόροι, τάφῳ παρεστήκασαν, καὶ θρηνῳδοῦσαι Χριστὸν, λίθον, ἀναβλέψασαι τότε, ἀποκυλισθέντα εὗρον· ἃ διηπορούντο τοῦ μετάθεσιν.

Ἄληκτον καὶ θείαν χαρμονὴν, ἐπιχορηγοῦσαι τοῖς Θείοις, καὶ Ἱεροῖς Μαθηταῖς,

ταῖς, ὤφθησαν Μαθήτειαι, αἱ Μυροφόροι Χειρῶ, ἐκπληρῶσαι τὸ κέλευσμα, τῶ θεῖο Ἀγγέλο, ὃ ἐξεθαμβήθησαν, τὴν λευκοφόρον στολὴν, λέγουσαι ἐσκύλευται ᾅδης, τῇ παντωσικῇ Ἀναστάσει, τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν θανέντος Ἄνακτος.

Εἶθρα, δακρυρρόου ἐκ πηγῆς, θρηνῶν ἀνεκάλαται θεῖα, Χειρῶ Μαθήτειαι, ῥήματα χαρμόσυνα, διαπορθμεύουσι νεῶ, τοῖς Αὐτόπταις τῆς χάριτος, μηνύουσαι τόποις, τὴν τοῦ Λόγου Ἔγερσιν, καὶ τὴν ἐκ τάφου χαράν. ὅθεν, τὴν αὐτίθετον λύπης, ἤκουον φωνὴν παραδόξως, ταύτας τὴν τὸ Χαίρετε προσάττουσαν.

Καὶ τῶ Μηναίῳ γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. β'.

Οἱ Μυροφόροι Γυναῖκες, τὸν τάφον σου καταλαβοῦσαι, καὶ τὰς σφραγίδας τοῦ Μνήματος ἰδοῦσαι, μὴ εὑροῦσαι δὲ τὸ ἄχραντον Σῶμά σου, ὀδυρόμεναι μετ' ἀσθενῆς ἦλθον λέγουσαι· τίς ἔκλεψεν ἡμῶν τὴν ἐλπίδα; τίς ἦρε νεκρὸν γυμνὸν ἐσμυρνισμένον, τῆς Μητρὸς μόνης παραμύθιον; ὦ πῶς ὁ νεκρὸς ζωώσας τεθνάπται; ὁ τὸν ᾅδην σκυλεύσας, πῶς τέθαπται; ἀλλ' αὐξήθητι Σωτὴρ αὐτεξουσίως, καθὼς ἔφης τελήμερος, σῴζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. Σταυρώσιμον, ἦχος β'.

Σῶσόν με Χριστὲ Σωτὴρ, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ὁ σώσας Πέτρον ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Πρὸς σὲ ἦραται ὀφθαλμός μου. Ἀναστάσ.

Τὴν Ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν, Χειρῶ τὴν Ἀνάστασιν. αὐτὸς γὰρ λυτρωτής ἐστι, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. καὶ ἐν δόξῃ φοβερᾷ, καὶ κραταιᾷ δυνάμει, πάλιν ἔρχεται, κρῖναι Κόσμον ὃν ἔπλασεν.

Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε. Μαρτυρ.

Χοροὶ Μαρτύρων αὐτέσησαν, τοῖς τυράννοις λέγοντες· ἡμᾶς σρατολόγησον τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων. εἰ καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις παραδώσετε ἡμᾶς, οὐκ ἀρνούμεθα τῆς Τριάδος τὴν δύναμιν.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. β'.

Ἔθηκαν Ἰωσὴφ τὸ Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέθετο ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ Μνημείῳ. ἔδει γὰρ αὐτὸν ἐκ τάφου ὡς ἐκ παστάδος προελθεῖν. ὁ σωτείλας κράτος θανάτου, καὶ ἀνοίξας πύλας Παραδείσου, ἀνθρώποις δόξασοι.

Τροπάρια, τὰ σωθέντα.

Τῇ δ'. τῆς γ'. Ἑβδομάδ. εἰς τὸν Ὄρθρον.

Μετὰ τὴν ά. ψαλμ. Στιχ. ἦχος β'.

Σωτηρίαν ἐργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς Χειρὲ ὁ Θεός, ἐπὶ Σταυροῦ τοὺς ἀλλοτρίους σου χεῖρας ἐκτείνας, ἐπισωρεύων πάντα τὰ Ἔθνη κράζοντα· Κύριε δόξασοι.

Ἀνασὰς ἐκ τοῦ Μνήματος, καὶ τοὺς δεσμοὺς διαῤῥήξας τοῦ ᾅδου, ἔλυσας τὸ καταπέτασμα τοῦ θανάτου Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος, ἐμφανίσας ἑαυτὸν τοῖς Ἀποστόλοις σου, ἐξαποστείλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα. καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην σου παρέσχες πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλεε. Μαρτυρικόν.

Θεοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἅγιαι αἱ σκηναὶ αἱ δεξάμεναι τὰ σώματα ὑμῶν. ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παῤῥησίας ἐκηρύξατε. αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Σταυροθ.

Ἀρεσθέντα τῷ Σταυρῷ σου ἡ ἀπόρως τεκοῦσά σε, καὶ μὴ φέρουσα ὁρᾶν ἀδίκως πάσχοντα, ὠλοφύρετο κλαυθμῷ καὶ ἀνεβόα σοι· πῶς πάσχεις ὁ τῇ φύσει ἀπαθὴς γλυκύπατε Υἱέ; ὑμνῶ σου τὴν ἄκραν ἀγαθότητα.

Μετὰ τὴν β'. ψαλμ. Στιχ. ἦχος β'.

Εὐσπλαγχνίας.

Πρὸς τὸ Μνῆμά σου Σῶτερ, αἱ σεπταὶ Μυροφόροι ἐλθοῦσαι, τὸν Δεσπότην ἀλείψαται μύροις, ὡς βροτὸν σε κατηγόρουν. Ἄγγελος δὲ αὐταῖς χαρὰν ἐμήνυσεν, ᾠδὴν ὁ Κύριος. διὸ καὶ κηρύξατε Ἀποστόλοις, τὴν ἐκ τάφου ὄντως φεύκτην, τότε Ἐξανάστασιν.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χειρῶ. Ο' Ν'. Οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς, μετὰ τῶν Εἱρμῶν, εἰς ᾱ. Καὶ τῶ Μηναίῳ, εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἑξῆμεν ξ'. δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα, ἦχ β'. Σταυρώσιμον.

Ἐκσοφίσας πτωχεύσας, τὴν πτωχείαν τοῦ Ἀδὰμ Χειρὲ ὁ Θεός, ἦλθες ἐπὶ γῆς

ἐκ Παρθένε σαρκωθείς. καὶ Σταυρὸν κατεδέξω, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῆς δουλείας τὸ ἐχθρὸ, Κύριε δόξα σοι.

Ἀναστάσιμον. Δίς.

ΧΑίρετε Λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε. Ἄγγελος ἐκάθισεν ἐπὶ τὸν λίθον τὸ Μνήματος. αὐτὸς ἡμᾶς διηγγελίσατο εἰπών· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν ὁ Σωτὴρ τὸ Κόσμε, καὶ ἐπλήρωσε τὰ σύμπαντα δωρεάς. χαίρετε Λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Μαρτυρικόν.

ΡΩν Ἁγίων σε τὰ πλήθη δυσωπῆσί σε Χριστὲ, ἐλέησον ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος α'.

ΜΕτὰ φόβε ἦλθον αἱ Γυναῖκες, ἐπὶ τὸ Μνῆμα, ἀρώμασι τὸ Σῶμά σε μυρίσαι ἀπελθεῖσαι· καὶ τῦτο μὴ δράσαι, διηπόρεν πρὸς ἀλλήλας, ἀγνοῦσαι τὴν Ἀνάστασιν. ἀλλ' ἐπέστη αὐταῖς Ἄγγελος, καὶ εἶπεν· ἀνέστη Χριστὸς, δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν ϛ'. ϛ'. Προσόμοια, ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τῦ ξύλε σε νεκρόν.

ΤΡα, ἐν νεκροῖς ὁ Λυτρωτὴς, θρηνοῦσι Μυροφόροι ἐβόων, Χριστὲ Μαθήτευαι; Ἥλιος δ' ὁ μέγιστος, μέχρι καὶ νῦν ὑπὸ γῆν, ἢ ἀνέστη ὡς ἔφησε; καὶ ὅπως κλαύσασι, ἐκ τῦ τάφε Ἄγγελος, τὴν θέαν ὄντως χαρὰν, ἔφη, ὁ Χριστὸς ἔδειξε, δράμετε κηρύξατε πᾶσι, ὅτι τὴν ἐκ τάφε θέαν Ἔγερσιν.

ϛ'. Εὐδόκησας Κύριε τὴν γῆν σε.

ΤΡα, ἑτοιμάσασαι σεπτὰ, ἔτι τῆς σκοτίας ἐνύσης, τῇ μιᾷ Σαββάτων μιᾷ, ἦλθον πρὸς τὸ Μνῆμά σε, αἱ Μυροφόροι Χριστὲ, τὸ μυρίσαι τὸ ἄχραντον, καὶ θεῖόν σε Σῶμα. ὅθεν τὴν Ἀνάστασιν, καταμαθῦσαι τὴν σὴν, ἔσπευδον μὴν ὑσαι καὶ Μύσας· αἷς προϋπαντήσας ἐκ τάφε, χαίρετε βοᾷς φιλανθρωπότερον.

ϛ'. Ἔλεος καὶ ἀλήθεια σωμάτησαν.

Ὕψισον Θεὸν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐμφανισθέντα ὡς νέκυν, μυρίσαι σπεύδοσι, τότε αἱ Μαθήτευαι, διὰ ἀρωμάτων σεπτῶν· καὶ ἐν τάφῳ καθήμενον, καινὸν νεανίαν, βλέψασαι ἔδεισαν, ἐν ἀστραπτούσῃ μορφῇ. ὅθεν, τὴν ἐκ τάφε τὸ Λόγε, Ἔγερσιν τεμήμερον γνῶσαι, καὶ τοῖς Ἀποστόλοις κατεμήνυον.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος δ'.

ΓΕ' τὸν αὐαβαλλόμενον τὸ φῶς ὥσπερ ἱμάτιον, καθελὼν Ἰωσὴφ ἀπὸ τῦ ξύλε σὺν Νικοδήμῳ, καὶ θεωρήσας νεκρὸν, γυμνὸν ἄταφον, δυσυμπάθητον θρηνῶν ἀναλαβὼν, ὀδυρόμενος ἔλεγεν· οἴμοι, γλυκύπατε Ἰησᾶ, ὃν πρὸ μικρᾶ ὁ Ἥλιος ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον θεασάμενος, ζόφον περιεβάλλετο, καὶ ἡ γῆ τῷ φόβῳ ἐκυμαίνετο, καὶ διερρήγνυτο Ναᾶ τὸ καταπέτασμα. ἀλλ' ἰδὲ νῦν βλέπω σε, δι' ἐμὲ ἑκουσίως ὑπελθόντα θάνατον. πῶς σε κηδεύσω Θεέμε; ἢ πῶς σινδόσιν εἰλήσω; ποίαις χερσὶ δὲ προσψαύσω τὸ σὸν ἀκήρατον Σῶμα; ἢ ποῖα ᾄσματα μέλψω τῇ σῇ ἔξόδῳ Οἰκτίρμον; μεγαλύνω τὰ Πάθη σε, ὑμνολογῶ καὶ τὴν Ταφήν σε, σὺν τῇ Ἀναστάσει κραυγάζων, Κύριε δόξα σοι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῦ Ὄρθρε, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ δ'. τῆς γ'. Ἑβδομάδος, Ἑσπέρας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ϛ'. τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τὰ Μυσαὶ γ'. τῆς Ἑορτῆς, ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τῦ ξύλε σε νεκρόν.

ΡΗ͂ματα ἀκέσασαι χαρᾶς, ἐκ θλ ἐν τῷ Μνήματι Λόγε, προσκαθημένων Νοῶν, δρόμον ἐπεδείξαντο, ἀπελθεῖσας ὁρμῆς, καὶ τὴν τάξιν ἀφέμεναι, θλ πρὸν Μυροφόρων, ὡς διαγγελίσεμαι, ἐθεωρήθησαν, Ἔγερσιν ἐξ ᾅδε κηδεμώνων, διαγγελιζόμεναι Μύσαις, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν ἐνανθρωπήσαντος.

ΟΡθρον προλαβῦσαι τὸν βαθὺν, φόβῳ Μυροφόροι Γυναῖκες, τάφῳ παρέζησαν, μῦρα προσκομίζυσαι, τῷ ζωοδότῃ Χριστῷ, ἐν νεκροῖς λογιζόμεναι, τὸν ᾅδην νεκρᾶνται. ἀλλὰ θεῖος Ἄγγελος, ἐπέστη ταύταις βοῶν· τί τὸν ζωηφόρον καὶ ζῶντα, μετὰ θλ νεκρῶν ἐκζητεῖτε; ἄπιτε τὴν Ἔγερσιν κηρύττυσαι.

ΦΕρεις τὸν ἐπ' ὤμων Χερυβὶμ, ἐπαναπαυόμενον τύπων, μακαρίζε Ἰωσὴφ, ἄλλον ὥσπερ ὄχημα, ἐπὶ θλ ὤμων θλ σῶν, σαρκωθέντα τὸ πρότερον, καὶ νῦν

νεκρω-

νεκρωθέντα, ὃς ἐζωοποίησε, τὰς νεκρωθέντας ἡμᾶς· ὃ τὴν ἔξανάστασιν βλέπων, χαίροις σὺν σεπταῖς Μυροφόροις, καὶ προεθρηνᾶτε τότε νέκρωσιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α.

Ἦλθον ἐπὶ τὸ Μνημεῖον, ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, ζητῆσαι τὸν Κύριον, καὶ τὸν Ἄγγελον εἶδον ὡσεὶ ἀστραπὴν, καθεζόμενον ἐπὶ τὸν λίθον, καὶ λέγοντα αὐταῖς· τί ζητᾶτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν τεθνεώτων; ἀνέστη καθὼς εἶπεν, ἐν Γαλιλαίᾳ αὐτὸν διδάξατε. πρὸς ὃν βοήσωμεν· ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Εἰς τὸν ᾱ. στιχηρὸν Ἀναστάσιμον τῆς Ὀκτωήχου, Ἦχος β.

Ἡ Ἀνάστασίς σου Χριστὲ Σωτὴρ, ἅπασαν ἐφώτισε τὴν Οἰκουμένην, καὶ ἀνεκαλέσω τὸ ἴδιον πλάσμα. Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι. Ἀποστολικόν.

Μεγάλωνας Σωτὴρ, ἐν τῇ Οἰκουμένῃ τοὺς κορυφαίους Ἀποστόλους τὰ ὀνόματα. ἔμαθον τοὺς Οὐρανοὺς τὰ ἄῤῥητα, ἔδωκαν τοῖς ἐπὶ γῆς ἰάματα, καὶ αἱ σκιαὶ αὐτῶν μόναι τὰ πάθη ἐθεράπευον. ὁ δὲ ἁλιέων ἐθαυματούργει, καὶ ὁ τῶν Ἰουδαίων ἐθεολόγα τοῦ κτίστου τὰ δόγματα. δι' ὧν Εὐαγγελίζεται, δὸς ἡμῖν τὸ μέγα σου ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Ἐγάλη ἡ δόξα ᾗ ἐκτήσασθε Ἅγιοι διὰ τῆς Πίστεως. οὐ μόνον γὰρ ἐν τῷ πάσχειν τὸν ἐχθρὸν ἐνικήσατε, ἀλλὰ καὶ μετὰ θανάτου πυθόμενοι ἀπελαύνετε, ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατροί. πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β.

Ῥᾴναν μύρα μετὰ δακρύων, ἐπὶ τὸ Μνημάσου αἱ Γυναῖκες, καὶ ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα αὐτῶν, ἐν τῷ λέγειν, ἀνέστη ὁ Κύριος.

Τὰ σωτήρια Τροπάρια, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ε. τῆς γ. Ἑβδομάδος, εἰς τὸν Ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α. Κάθ. λέγομεν τοὺς β. Ψ. περιλογημένη.

Ἀ μύρα τῆς παφῆς σου, αἱ Γυναῖκες κομίσασαι, λαθραίως πρὸς τὸ Μνῆμα παρεγένοντο ὄρθριαι, τῆς Ἰουδαίων δειλιάσαι τὴν αὐθάδειαν, καὶ σρατιωτῶν προορᾶσαι τὴν ἀσφάλειαν. ἀλλὰ φύσις ἀσθενὴς τὴν ἀνδρείαν ἐνίκησεν, ὅτι γνώμη συμπαθὴς τῷ Θεῷ διηρέησε. προσφόρως ἂν ἔκραζον· ἀνάστα Κύριε βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, εὕεκεν τῆς δόξης τὸ ὀνόματός σου.

Σοφίσας ὑπὲρ Ῥήτορας τοὺς ἁλιεῖς, καὶ ἐκπέμψας ὥσπερ κήρυκας πάσῃ τῇ γῇ, τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπίᾳ σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, δι' αὐτῶν κραταίωσον τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ τοῖς Πιστοῖς καταπέμψον τὴν δι' ἁλογίαν σου, ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Ὅσοι, Μάρτυρες, καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι, Ὅσιοι, καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν Πίστιν τηρήσαντες, παῤῥησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δούλους αὐτοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεία ἐγενόμεθα κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σὲ Θεοτόκε Παρθένε. Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον ἔτεκες. διὸ πάντες σε, ὁσίως μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν β. Κάθ. καὶ ἦχος β.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀ μύρα Σωτὴρ, Γυναῖκες προσφέρουσαι, ἐζήτουν ὡσαύτως, μυρίσαι σε φιλάνθρωπε. ἐκ τοῦ τάφου δὲ Ἄγγελος, πρὸς αὐτὰς ἐβόα· ἐγήγερται, ὁ ζωοδότης καὶ Κύριος, πατήσας τὸν ᾅδην καὶ τὸν θάνατον. Δίς.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ο Ν'. Ψάλλομεν δὲ τὸν Κανόνα τῆς Ἑορτῆς καὶ τὴν λοιπὴν Ἀκολουθίαν, ὡς προεγράφη.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰδιόμελον ᾱ. ὁ Ψάλλομεν τὰ παρόντα, Ἦχος β.

Ἄγγελος μὲν τὸ Χαῖρε, πρὸ τῆς σῆς συλλήψεως Κύριε, τῇ Κεχαριτωμένῃ ἐκόμισεν· Ἄγγελος δὲ τὸν λίθον τοῦ ἐνδόξου σου Μνήματος, ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει ἐκύλισεν. ὁ μὲν αὐτὶ τῆς λύπης, εὐφροσύνης σύμβολα μυρίων· ὁ δὲ αὐτὶ θανάτου, Δεσπότην ζωοδότην κηρύττων ἡμῖν. διὸ βοῶμέν σοι· δόξα τῇ σῇ ἀπάντων, Κύριε δόξα σοι. Δίς. Ἀποστολικόν.

Οἱ ἐξ ἀδίκων πραξέων πανόθεν πολεμούμενοι, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγοντες, τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν, τὴν φωνὴν τῆς σῶν

Μα-

Μαθητῶν προσφέρομένοι λέγοντες· σῶσον ἡμᾶς, Ἐπιστάτα, ἀπολλύμεθα. δεῖξον καὶ νῦν τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν δεόμεθα, ὅτι σκέπας Λαὸν, καὶ σῴζεις ἐκ κινδύνων, τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἀποστόλων, παροῶν ἁμαρτίας διὰ πολλὴν ἀγαθότητα Κύριε. Μαρτυρικόν.

ΠΑσα πόλις καὶ χώρα, τιμᾷ ὑμῶν τὰ λείψανα, ὦ ἀθλοφόροι Μάρτυρες. ὑμεῖς γὰρ νομίμως ἀθλήσαντες, στέφανον ἀράβητε. καὶ διὰ τοῦτο Ἱερέων ἐστὲ τὸ καύχημα, Βασιλέων τὸ νῖκος, Ἐκκλησιῶν ἡ δόξα.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος β.

ΓΙ Μυροφόροι γυναῖκες, ὄρθρου βαθέος, ἀρώματα λαβοῦσαι, τοῦ Κυρίου τὸν τάφον κατέλαβον. ἅπερ δὲ οὐκ ἤλπιζον δρᾶσαι, διελογίζοντο δὲ λαβόμεναι τὸ λίθος τῷ μεπάθεσιν, καὶ πρὸς ἀλλήλας διελέγοντο· πῶς εἰσιν αἱ σφραγίδες τοῦ μνήματος; πῶς ἐστιν ἡ τοῦ Πιλάτου κουστωδία, καὶ ἀκεμβὴς ἀσφάλεια; γέγονε δὲ μιαυτὴς τῶν ἀγνοουσῶν γυναικῶν, ἔξαιφνης ὁ Ἄγγελος, καὶ λέγων πρὸς αὐτάς· τί μετ' θρηνῶν ζητεῖτε τὸν ζῶντα, καὶ ζωοποιήσαντα τὸ γένος τῶν βροτῶν; ἔξηγέρθη Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ νεκρῶν ὡς παντοδύναμος, παρέχων πᾶσιν ἡμῖν ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν, φωτισμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν ϛ. ϛ. Προσόμοια, ἦχος β.

Ὁ τε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε, ἐξανέστης ὡς Θεὸς, τότε χαίρειν ἐδώκας Λόγε, ταῖς Μυροφόροις ἐπών· ὅπου ἀναβέβηκα πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ λοιπὸν μήμου ἅπτεσθε. πορεύεσθε μόνον, εἶπατε τοῖς φίλοις μου, ἰδὲ προάγει ὑμᾶς. ὅθεν, μετ' ταῦτα ὡράθης, καὶ διὰ ἐμφυσήματος τούτοις, ἐδώκας Σωτὴρ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

ϛ. Εὐδόκησας Κύριε.

Ῥήσεις, Μυροφόρων γυναικῶν, τὰς ἐκ τοῦ νεκρῶν κηρυττούσας, Χριστὸν Ἀνάστασιν, Μῦσαι μὴ πιστώσαντες, ἔσπευσαν Μνῆμα ἰδεῖν. καὶ σπουδὴν καὶ σπουδαίαν, ὁρᾶται τῷ τάφῳ, ὁ δ' αὐτὸς ζητούμενος, οὐχὶ τεθείται. ὅθεν, τὴν Ἀνάστασιν γνόντες, κήρυκες ὁρῶνται ἐν Κόσμῳ, ταύτην καὶ τοῖς Ἔθνεσι μιμούντες.

ϛ. Ἔλεος καὶ ἀλήθεια.

Ὤφθη, φῶς ἀπρόσιτον ἡμῖν, λάμπων ἀπὸ τάφου ὡραῖος, Χριστὸς ὁ Κύριος. ᾄδης ἠχμαλώτισαι, Σατὰν ἠφάνισαι. χαίρει Κόσμος τὰ πάντα, χορεύει ἡ Κτίσις. μέλπει ἑορτάζουσα, ἡ Ἐκκλησία Χριστός. μνήμην Ἰωσὴφ τοῦ πανσόφου, καὶ τῶν Μυροφόρων σὺν τούτῳ, γυναικῶν γεραίρει τὴν παννύχιον. Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος β.

ΓΙ τὰ μύρα τοῖς δάκρυσι Μαθήτευσαι κιρνᾶτε; ὁ λίθος κεκύλισται, ὁ τάφος κεκένωται. ἴδετε τὴν φθορὰν τῇ ζωῇ πατηθεῖσαν. τὰς σφραγίδας μαρτυρόσας τὴν λαυγῶς. ὑπνώσας δεινῶς τοὺς φύλακας τῶν ἀπειθῶν. τὸ θνητὸν σέσωσαι σαρκὶ Θεός. ὁ ᾅδης θρηνεῖ. δραμοῦσαι χαρᾷ, εἴπατε τοῖς Ἀποστόλοις· ὁ νεκρώσας Χριστὸς τὸν θάνατον, πρωτότοκος ἐκ νεκρῶν, ὑμᾶς προάγει ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

Τῇ ϛ. τῆς γ. Ἑβδομάδος, Ἑσπέρας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ϛ. ϛ. καὶ ψάλλομεν ϛ. τῆς Ἑορτῆς γ. καὶ τὰ Μαρτυρικὰ γ. τῆς Ἑορτῆς, ἦχος πλ.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

ΧΡιστὸς φανέντος τοῖς ἴχνεσιν, ἀκολουθῆσαι σεμναὶ, καὶ αὐτὸν θεραπεύσασαι, γνώμης προθυμότατα, Μυροφόροι δυτυτι. ἀδὲ θανόντα τοῦτον ἐλίπετε, ἀλλ' ἀπελθοῦσαι μῦρα σὺν δάκρυσιν, ἀπεκομίσατε, συμπαθῶς κινούμεναι. ὅθεν ὑμῶν, μνήμην τὸν πανίερον, πανηγυρίζομεν.

Θείων Γυναικῶν κατάλογος, βλέψαι ποθῶν τὴν ζωὴν, νεκρωθεῖσαν ἐν Μνήματι, νυκτὸς παρεγένετο, καὶ Ἀγγέλων ἀκήκοε· καθὼς προεφη, Χριστὸς ἐγήγερται· ἀσπουδῇ τοῖς τότε Μαθηταῖς εἶπατε. καὶ τὴν κατήφειαν, ἐκ ψυχῆς ἀπώσασθε, αὐτὶ κλαυθμοῦ, χαρὰν ἀνεκλάλητον, ἀναλαβόμενοι.

Σήμερον Πιστοὶ χορεύομεν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ ὑμῶν, Μυροφόροι δοξάζοντες, τὸν ὑμᾶς δοξάσαντα, ὑπεράγαθον Κύριον. ὃν δυσωπεῖτε ἀπαύστως παύσεμνοι, αἰωνίζουσης δόξης τυχεῖν ἡμᾶς, καὶ τῆς λαμπρότητος, τῶν Ἁγίων ἔχουσαι, τὴν πρὸς αὐτὸν, παῤῥησίαν παντοτε, Θεομακάριστοι.

Δόξα,

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχ. β.

Τῶν Μυροφόροι ὄρθριαι γενόμεναι, καὶ τὸ μνῆμα σὺν σπουδῇ καταλαβοῦσαι, ἐπεζήτουν σε Χριστὲ, πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ ἄχραντον Σῶμά σου. καὶ τῷ Ἀγγέλου τοῖς ῥήμασιν ἐνηχηθεῖσαι, χαροποιὰ σύμβολα τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον· ὅτι ἀνέστη ὁ ἀρχηγὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν, σκυλεύσας τὸν θάνατον, τῷ δὲ Κόσμῳ δωρούμενος, ζωὴν αἰώνιον καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν ϛ. ψαλμ. Σταυρώσιμον, ἦχ. β.

Σταυρωθήτω ἔκραζον, οἱ τῷ σῶν χαρισμάτων ἀεὶ ἐντρυφῶντες· καὶ κακοῦργον αὐτὸ ἐργάτου, ἠτοῦντο λαβεῖν οἱ τῷ δικαίων φονευταί. ἐσιώπας δὲ Χριστὲ, φέρων αὐτῶν τὴν προπέτειαν, παθεῖν θέλων, καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Ἀναστάσιμον.

Ὁν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, τὸν Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου Μαρίας, δεῦτε προσκυνήσωμεν. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, τῇ ταφῇ παρεδόθη, ὡς αὐτὸς ἠθέλησε. καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ἔσωσέ με τὸν πλανώμενον ἄνθρωπον.

Μαρτυρικόν.

Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν μὴ ποθήσαντες Ἀθλοφόροι, ἀνίων ἀγαθῶν ἠξιώθησαν, καὶ Ἀγγέλων συμπολῖται γεγόνασι. Κύριε πρεσβείαις αὐτῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχ. πλ. β.

Ἐτήσατο Ἰωσὴφ τὸ Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέθετο ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ Μνημείῳ. ἔδει γὰρ αὐτὸν ἐκ τάφου, ὡς ἐκ παραδείσου προελθεῖν. ὁ σωτείλας κράτος θανάτου, καὶ ἀνοίξας πύλας Παραδείσου, ἀνθρώποις δόξασον.

Τὰ σωθέντα Τροπάρια, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ὄρθρον.

Μετὰ τὴν πρώτην ψαλμ. Κάθ. ἦχ. β.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν Ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῷ πταισμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός. βουλήσει γὰρ ηὐδόκησας σαρκὶ συνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ ὃς ἔπλασας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμεν σοί· χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον.

Ἀναστάσιμον.

Τὸν λίθον τοῦ μνήματος, σφραγισθῆναι μὴ κωλύσας, τὴν πέτραν τῆς πίστεως, ἀνασὰς παρέχεις πᾶσι, Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Ὅτε ἐν τοῖς ἄθλοις ἠγωνίσαντο τοῦ Κυρίου οἱ Μάρτυρες, τότε τὸ θράσος ἠμαύρωται τῷ ἀσεβῶν διὰ Πίστεως· ὅτε δὲ τὴν πλάνην τῷ εἰδώλων ἐνθέως κατήργησαν, τότε τὰς κεφαλὰς τῆς νίκης ἐδέξαντο ἄνωθεν, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῷ ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένος καὶ Μήτηρ σε Χριστὲ, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσά σε νεκρὸν ἡπλωμένον, κλαίουσα πικρῶς, Υἱέ με ἔλεγε· τί τὸ φοβερὸν τοῦτο μυστήριον; ὁ πᾶσι δωρούμενος ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἐκουσίως ἐν Σταυρῷ, πῶς θνήσκεις θανάτου ἐπονείδιστον;

Μετὰ τὴν β. ψαλμ. Κάθ. τῆς Ἑορτῆς, ἦχ. β.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀμύρα θερμῶς, τῷ τάφῳ προσκομίζεσαι, Γυναῖκες Σωτὴρ, Ἀγγέλου τῇ λαμπρότητι, τὰς ψυχὰς ἠγάλλοντο, καὶ Θεὸν σε τῷ ὅλων ἐκήρυττον, καὶ Μαθητὰς ἐβόων· ὄντως ἀνέστη ἐκ τάφου ἡ πάντων ζωή.

Δίς.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ο΄ Ν΄. Καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, μετὰ τῷ Εἱρμῶν, εἰς ἡ. καὶ τὸ Μωαΐς, εἰς δ΄. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσόμεν ϛ΄. δ΄. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα ϛ΄. ἦχ. β.

Οὗ Σταυρὸν σε τὸ ξύλον προσκυνοῦμεν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ξύλον ζωῆς ἀνέδειξας ἡμῖν τοῖς πιστεύουσιν εἰς σέ. καὶ δι' αὐτοῦ καταργήσας τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, ἐζωοποίησας ἡμᾶς νεκρωθέντας τῇ ἁμαρτίᾳ. διὸ βοῶμέν σοι· δόξα τῇ σῇ παντων, Κύριε δόξα σοι.

Ἀναστάσιμον. Δίς.

Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα Κτίσις, σὲ δοξάζει Κύριε, ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ τὸν θάνατον κατήργησας, ἵνα δείξῃς τοῖς Λαοῖς, τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Ὑπὲρ Χριστοῦ παθόντες μέχρι θανάτου, ὦ Ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ψυχὰς μὲν

ἔχετε εἰς Οὐρανὸς ἐν χαρᾷ Θεοῦ, καὶ κτᾶσθε Κόσμον ὅλον δορυφορεῖται ὑμῶν τὰ λείψανα. Ἱερεῖς καὶ Βασιλεῖς προσκυνοῦσι, καὶ Λαοὶ πάντες ἐπαγαλλόμενοι, καὶ ἡμεῖς σωτήθως βοῶμεν· ὕπνος τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τῶν Ὁσίων αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος α'.

Μυροφόροι γυναῖκες, τῷ τάφῳ τί προσήλθετε; τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα ἐν νεκροῖς; ἀνέστη ὁ Κύριος, θαρσεῖτε βοᾷ ὁ Ἄγγελος.

Εἰς τὸν ϛ'. ϛ'. τῆς Ἑορτῆς, ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Χαίρουσι Μαθήτριαι Χριστοῦ, τῶν ἐκ τοῦ Ἀγγέλου ῥημάτων, ἐπακροώμεναι. ὅθεν τοῖς Ἀνάστασιν, τοῦ δὲ ἡμᾶς ἐν νεκροῖς, λογισθέντος πιστέμεναι· καὶ πρὸς Μυροφόροι, τάφῳ παρεισήκεισαν, καὶ θρηνῳδοῦσαι Χριστόν. λίθον, ἀναβλέψασαι τότε, ἀποκυλισθέντα ἀθρόον, ὃ διπορροῦντο τοῖς μεταθέσιν.

ϛ'. Εὐδόκησας Κύριε τοῖς γλυκασι.

Πᾶλκτον καὶ θείαν χαρμονικὴ, ἐπιχορηγοῦσαι τοῖς θείοις, καὶ ἱεροῖς Μαθηταῖς, ὤφθησαν Μαθήτριαι, αἱ Μυροφόροι Χριστοῦ, ἐκπληροῦσαι τὸ κέλευσμα, τοῦ Θεοῦ Ἀγγέλου· ὃ ἐξεθαμβήθησαν, τοῖς λευκοφόρον στολῇ. λέγουσαι, ἐσκύλευται ᾅδης, τῇ παντοκρατορικῇ Ἀναστάσει, τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν θανέντος Ἄνακτος.

ϛ'. Ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν.

Πεῖθρα δακρυορρόου ἐκ πηγῆς, θρῆνον ἀναστείλασαι θεῖαι, Χριστοῦ Μαθήτριαι, ῥήματα χαρμόσυνα, διαπορθμεύουσι νοῦν, τοῖς Αὐτόπταις τῆς χάριτος, μυήσασαι τούτοις, τοῖς τοῦ Λόγου Ἔγερσιν, καὶ τοῖς ἐκ τάφου χαρᾶ. ὅθεν τοῖς αὐτίθετον λύπης, ἔκλυσον φωνοῖς παραδόξως, ταύταις τοῖς τὸ Χαίρετε προσάπτουσαι.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος α'.

Μετὰ φόβου ἦλθον αἱ γυναῖκες ἐπὶ τὸ Μνῆμα, ἀρώμασι τὸ Σῶμα μυρίσαι προσδέξασαι· καὶ τοῦτο μὴ εὑρεῖν, διπόρουν πρὸς ἀλλήλας, ἀγνοοῦσαι τοῖς Ἀνάστασιν. ἀλλ' ἐπέστη αὐταῖς Ἄγγελος, καὶ εἶπον· ἀνέστη Χριστὸς, θαρσοῦντες ὑμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς γ'. Ἑβδομάδος.

Ἐξαπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἐψάλωμεν ϛ'. ς'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελ. γ'. καὶ τοῦ Μιωαὶς γ'. τῆς Ἑορτῆς, ἦχος β'.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὄρθρου βαθέος, ἀρώματα λαβοῦσαι, τοῦ Κυρίου τὸν τάφον κατέλαβον. ἅπερ δὲ οὐκ ἤλπιζον εὑρεῖν, διελογίζοντο ἀλλαβόμεναι τοῦ λίθου τοῖς μετάθεσιν, καὶ πρὸς ἀλλήλας διελέγοντο· πῶς εἰσιν αἱ σφραγίδες τοῦ Μνήματος; πῶς ἐστιν ἡ τοῦ Πιλάτου κουστωδία, καὶ ἀκλυβὴς ἀσφάλεια; γέγονε δὲ μυυτὴς τῶν ἀγνοουσῶν γυναικῶν, βοῶσαι πρὸς αὐτάς· τί μετὰ θρηνῶν ζητεῖτε τὸν ζῶντα, καὶ ζωοποιήσαντα τὸ γένος τῶν βροτῶν; ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ νεκρῶν ὡς Παντοδυνάμος, παρέχων πᾶσιν ἡμῖν, ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν, φωτισμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Ὁ αὐτός.

Τί τὰ μύρα τοῖς δάκρυσι Μαθήτριαι κιρνᾶτε; ὁ λίθος κεκύλισται, ὁ τάφος κεκένωται. ἴδετε τοῦ φθορᾶ τῇ ζωῇ πατηθεῖσαν. τὰς σφραγίδας μαρτυρούσας τηλαυγῶς. ὑπνοῦντας δεινῶς τοὺς φύλακας τῶν ἀπειθῶν. τὸ θνητὸν σέσωσται σαρκὶ Θεοῦ. ὁ ᾅδης θρηνεῖ. δραμοῦσαι χαρᾷ, εἴπατε τοῖς Ἀποστόλοις· ὁ νεκρώσας Χριστὸς τὸν θάνατον, πρωτότοκος ἐκ νεκρῶν, ὑμᾶς προάγει εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Ὁ αὐτός.

Αἱ Μυροφόροι ὄρθρου γενόμεναι, καὶ τὸ Μνῆμα μετὰ σπουδῆς καταλαβοῦσαι, ἐπεζήτησε Χριστὸν, πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ ἄχραντον Σῶμα σου. καὶ τοῦ Ἀγγέλου τοῖς ῥήμασιν εὐτυχηθεῖσαι, χαραποιὰ σύμβολα τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον· ὅτι ἀνέστη ὁ ἀρχηγὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν σκυλεύσας τὸν θάνατον, τῷ δὲ Κόσμῳ δωρούμενος, ζωὴν αἰώνιον καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Μιωαὶς γ'. Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, τὸν τάφον σου καταλαβοῦσαι, καὶ τὰς σφραγίδας τοῦ Μνήματος ἰδοῦσαι μὴ εὑροῦσαι δὲ τὸ ἄχραντον Σῶμά σου, ὀδυρόμεναι μετὰ σπουδῆς, ἦλθον κλαύσασαι· τίς ἐκλέψει ἡμῶν τὴν ἐλπίδα; τίς ἥρπασε νεκρὸν ἄφθορον, ἐσμυρνισμένον,

νισμένον, τῆς Μητρὸς μόνης παραμύθιον; ὦ πῶς ὁ νεκρὸς ζωώσας τεθναάπται; ὁ τὸν ᾅδλω σκυλεύσας, πῶς τέθαπται; ἀλλ' ἀνάςηθι Σωτὴρ αὐτεξουσίως, καθὼς εἶπας τεμήμερος, σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ἦχ. β'.

Ἀρῆλθεν ἡ σκιὰ τὸ νόμε, τῆς χάριτος ἐλθούσης. ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγομένη, ὅπω Παρθένος ἔτεκες, καὶ Παρθένος ἔμεινας. αὐτὶ ξύλε πυρὸς, Δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος. αὐτὶ Μωϋσέως Χριστὸς, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. Ἀναςάσιμα, ἦχ. β'.

Πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, τὸν Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα ἐκ Παρθένε Μαρίας, δεῦτε προσκυνήσωμεν. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, τῇ ταφῇ παρεδόθη, ὡς αὐτὸς ἠθέλησε· καὶ ἀναςὰς ἐκ νεκρῶν, ἔσωσέ με τὸν πλανώμενον ἄνθρωπον.

ᾱ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν.

Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον προσηλώσας, τῷ Σταυρῷ ἐξήλειψε, καὶ τῷ θανάτῳ τὸ κράτος κατήργησε. προσκυνῶμεν αὐτῷ τῷ τεμήμερον Ἐγέρσιν. ᾱ. Καὶ γὰρ ἐγερέωσε.

Τὴν Ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν, Χριστῷ τῷ Ἀνάςασιν. αὐτὸς γὰρ Λυτρωτὴς ἐςι, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. καὶ ἐν δόξῃ φοβερᾷ καὶ κραταιᾷ θαυμάσει, πάλιν ἔρχεται, κρῖναι Κόσμον ὃν ἔπλασεν.

ᾱ. Ὦ οἴκῳ σε πρέπει.

Ἀνάςασίς σε Χριστὲ Σωτὴρ, ἅπασαν ἐφώτισε τῷ Οἰκουμένῃ καὶ ἀνεκαλέσω τὸ ἴδιον πλάσμα. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχ. πλ. ά.

Ἐν τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς ὥσπερ ἱμάτιον, καθελὼν Ἰωσὴφ ἀπὸ τε ξύλε σὺν Νικοδήμῳ, καὶ θεωρήσας νεκρὸν, γυμνὸν ἄταφον, δυσπάθητον θρηνῶν ἀναλαβὼν, ὀδυρόμενος ἔλεγεν· οἴμοι, γλυκύτατε Ἰησοῦ, ὃν πρὸ μικροῦ ὁ Ἥλιος ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον θεασάμενος, ζόφον περιεβάλλετο, καὶ ἡ γῆ τῷ φόβῳ ἐκυμαίνετο, καὶ διερρήγνυτο Ναὸς τὸ καταπέτασμα· ἀλλ' ἰδὲ νῦν βλέπω σε, δι' ἐμὲ ἑκουσίως ὑπελθόντα θάνατον. πῶς σε κηδεύσω Θεέμε; ἢ πῶς σινδόσιν εἰλήσω; ποίαις χερσὶ δὲ προσψαύσω τὸ σὸν ἀκήρατον Σῶμα; ἢ ποῖα ᾄσματα μέλλω τῇ σῇ ἐξόδῳ Οἰκτίρμον; μεγαλύνω τὰ Πάθη σε, ὑμνολογῶ καὶ τὴν Ταφήν σε, σὺν τῇ Ἀναςάσει κραυγάζων· Κύριε δόξα σοι.

Τροπάρια. Ὁ δι' ἡμᾶς Ἰωσήφ.

Δόξα. Ὅτε κατῆλθες.

Καὶ νῦν. Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί.

Τῷ Σαββάτῳ τῆς γ'. Ἑβδομάδος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἐν τῇ ά. ξήλῳ. λέγομεν Καθίσματα Ἀναςάσιμα, ἦχ. β'.

Πρὸ λίθον τε μνήματος, σφραγισθῆναι μὴ κωλύσας, τὴν πέτραν τῆς Πίςεως, ἀναςὰς παρέχεις πᾶσι, Κύριε δόξα σοι.

Πρὸ κόλπον τὸν ἄχραντον ἐν ὑψίσοις μὴ κενώσας, Ταφὴν καὶ Ἀνάςασιν, ὑπὲρ πάντων κατεδέξω, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Ἅπαντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυςήρια, τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ Παρθενίᾳ φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδὴς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν β'. ξήλ. τῶν. ἦχ. β'.

Ταῖς Μυροφόροις.

Ὧν Μαθητῶν σε ὁ χορὸς, σὺν Μυροφόροις Γυναιξὶν, ἀγάλλεται συμφώνως. κοινὴν γὰρ ἑορτὴν σὺν αὐτοῖς ἑορτάζομεν, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς σῆς Ἀναςάσεως, καὶ δι' αὐτῶν βοῶμέν σοι· φιλάνθρωπε Κύριε, τῷ Λαῷ σε παράσχε τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Τὸ, Ἀνάςασιν Χριστε.

Ὁ Ν'. Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ς'. τὸ Ἅγιε τῆς Μονῆς, εἰς δ'. Καὶ τὸ Μωσαϊκὸν, εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσῶμεν ἑξάψαλλομεν τὰ παρόντα ξ. ἦχ. β'.

Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα Κτίσις, σὲ δοξάζει Κύριε, ὅτι διὰ τε Σταυρε τὸν θάνατον κατήργησας, ἵνα δείξῃς τοῖς Λαοῖς, τὴν ἐκ νεκρῶν σε Ἀνάςασιν, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Εἶτα-

Γι'πάπωσαν Ἰουδαῖοι, πῶς οἱ στρατιῶται ἀπώλεσαν, τηροῦντες τὸν Βασιλέα; διατί γὰρ ὁ λίθος οὐκ ἐφύλαξε τοὺς πέτρας τῆς ζωῆς; ἢ τὸν ταφέντα δόπωσαν, ἢ ἀναστάντα προσκυνήπωσαν, λέγοντες σοὶ ἡμῖν· δόξα τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Χαίρετε Λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε. Ἄγγελος ἐκάθισεν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦ Μνήματος. αὐτὸς ἡμᾶς διηγγελίσατο ἀπών· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, καὶ ἐπλήρωσε τὰ σύμπαντα δωρεάς. Χαίρετε Λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Ἄγγελος μὲν τὸ Χαῖρε, πρὸ τῆς σῆς συλλήψεως Κύριε, τῇ Κεχαριτωμένῃ ἐκόμισεν· Ἄγγελος δὲ τὸν λίθον τοῦ ἐνδόξου Μνήματος, ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει ἐκύλισεν. ὁ μὲν αὐτὶ τῆς λύπης, ἀφροσιύης σύμβολα μυρίων· ὁ δὲ αὐτὶ θανάτου, Δεσπότην ζωοδότην κηρύττων ἡμῖν. διὸ βοῶμέν σοι· δέργετα τῶν ἁπάντων, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος ά.

Ἦλθον ἐπὶ τὸ Μνημεῖον, ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, ζητοῦσαι τὸν Κύριον· καὶ τὸν Ἄγγελον εἶδον, ὡσεὶ ἀστραπὴν, καθεζόμενον ἐπὶ τὸν λίθον, καὶ λέγοντα αὐταῖς· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν τεθνεώτων; ἀνέστη καθὼς εἶπεν, ἐν Γαλιλαίᾳ αὐτὸν διρήσετε. πρὸς ὃν βοήσωμεν· ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν Κύριε δόξα σοι.

Εἰς τὸν ᾱ. τῆς Ἑορτῆς, ἦχος β.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν, ὁ Ἀρμαθείας καθεῖλε, τὴν τῶν ἁπάντων ζωὴν, σμύρνη καὶ συνδόνισε, Χριστὲ ἐκήδευσε, καὶ τῷ πόθῳ ἠπάγετο, καρδίᾳ καὶ χείλει, Σῶμα τὸ ἀκήρατον σοῦ περιπτύξασθαι. ὅμως, συγχεόμενος φόβῳ, χαίρων ἀνεβόα σοι· δόξα, τῇ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

ᾱ. Ἐνδόκησας Κύριε τοῦ γῆσαι.

Ὅτε, ἐν τῷ τάφῳ τῷ καινῷ, ὑπὲρ τοῦ παντὸς κατετέθης, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ παντὸς, Ἅιδης ὁ παγγέλας, ἰδών σε ἔφριξεν· οἱ μοχλοὶ συνετρίβησαν, ἐθλάσθησαν πύλαι, μνήματα ἀνοίχθησαν, νεκροὶ ἠγείροντο. τότε, ὁ Ἀδὰμ διεχάρης, χαίρων ἀνεβόα σοι· δόξα, τῇ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

ᾱ. Ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν.

Ὅτε, αἱ Δυνάμεις σε Χριστὲ, πλανῶν ὑπ' ἀνόμων ἑώρων, συκοφαντούμενον, ἔφριττον τῷ ἄφατον, μακροθυμίαν σου· καὶ τὸν λίθον τοῦ Μνήματος, χερσὶ σφραγιζόντα, ἵνα σε τῷ ἀκήρατον, πλάσαι ἐλόγχασαν. ὅμως, τῇ ἡμῶν σωτηρίᾳ, χαίρουσαι ἐβόων σοι· δόξα, τῇ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος δ. β.

Ἐτήσατο Ἰωσὴφ τὸ Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέθετο ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ. ἔδει γὰρ αὐτὸν ἐκ τάφου ὡς ἐκ παστάδος προελθεῖν. ὁ σωτείλας κράτος θανάτου, καὶ ἀνοίξας πύλας Παραδείσου, ἀνθρώποις δόξα σοι.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὡς συήθες. Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν, τῆς ἡμέρας.

Κυριακῇ Δ'. τοῦ Παραλύτου, Ὁ'μοῦ Σαββάτῳ. Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ,

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἐψάλλομεν ᾱ. δ'. καὶ ψάλλομεν ᾱ. Ἀναστάσιμα δ'. ἦχος γ'.

Τῷ σῷ Σταυρῷ Χριστὲ Σωτήρ.

Πεφώτισαι τὰ σύμπαντα.

Δοξάζω τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ τὴν δύναμιν.

Τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον.

Δόξα, ἦχος δ. ά.

Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα.

Ζήτα εἰς τὸν μέγαν Ἑσπερινόν.

Καὶ νῦν. Θε. τὸ Δογματικὸν, ἦχος γ'.

Ἔγιον θαῦμα, Παρθένος τεκοῦσα, καὶ τὸ τεχθὲν, Θεὸς πρὸ αἰώνων· προφανεὶς ὁ τόκος, καὶ τὸ τελούμενον ὑπὲρ φύσιν. ὦ μυσηρὸς φρικώδης. ὁ καὶ νοούμενον ἄφραστον μένει, καὶ θεωρούμενον ἀκαταλαμβάνεται. Μακαρία σὺ εἶ Ἄχραντε Κόρη, Ἀδὰμ τοῦ γηγενοῦς Θυγάτηρ, καὶ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου φανεῖσα Μήτηρ. αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ᾱ. τὸ ᾱ. Ἀναστάσιμον. εἶτα τῆς Θεοτόκου, ἦχος γ'. Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

ᾱ. Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε.

Ἐγάλης διὰ σὲ δυσωπήσεως Ἄχραντε, τυχόντες σοὶ Ἀγγέλοις, τὸν τόκον σου δοξάζομεν, τὸν καταξιώσαντα, ἐν

μήτρᾳ

μήτρα σε τεχθῆναι, δι' ἄκραν ἀπλαγχνίαν, καὶ ἀναπλάσαντα, τὸν ἄνθρώπων τὸ γένος.

ξ. Μνησθήσομαι τὸ ὀνόματός σε.

Ε πάντες καταφύγιον, καὶ θεία σκέπη τὴν Ἁγνὴ, ἁμαρτωλοὶ ἐν βίῳ, κεκτήμεθα Παρθένε. ἱκετεύομεν οὖν πάντες, σὴν ἀπλαγχνίαν, μὴ ἀποξῆς ἀφ' ἡμῶν δεόμεθα, ἀλλ' ἐλέει καὶ σῶζε.

ξ. Τὸ πρόσωπόν σε λιταυδύσουσιν.

Ο Χαῖρε Θεοτόκε Μήτηρ Ἀειπάρθενε, οἱ χοϊκοί σε δοῦλοι, προσφέρομεν ἀξίως, σὴ τῷ Γαβριὴλ τῷ Θείῳ Ταξιάρχῃ. καὶ γὰρ χαρᾶς πρόξενος, καὶ ἀγαλλίαμα, σὺ ἐγένου τῷ Κόσμῳ.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ.

Ἐν τῇ Στοᾷ τοῦ Σολομῶντος.

Ζήτει εἰς τὸν μέγαν Ἑσπερινόν, καὶ τὰ λοιπά, ὡς σωθῆτε, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ,

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱσῶμεν ξ. ἰ. καὶ ψάλλομεν ξ. Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ. καὶ Ἀνατολικὰ δ'. καὶ τοῦ Παραλύτου δύο. Δόξα τὸ α. ξ. Ἀναστάσ. ἦχος γ'.

Ω σῷ Σταυρῷ, Χριστὲ Σωτὴρ, θανάτου κράτος λέλυται, καὶ διαβόλου ἡ πλάνη κατήργηται· γένος δὲ ἀνθρώπων πίστει σῳζόμενον, ὕμνον σοι καθ' ἑκάστην προσφέρει.

Ἐφώτισαι τὰ σύμπαντα, τῇ Ἀναστάσει σου Κύριε, καὶ ὁ Παράδεισος πάλιν ἠνέῳκται. πᾶσα δὲ ἡ Κτίσις ἀνυμνοῦσά σε, ὕμνον σοι καθ' ἑκάστην προσφέρει.

Ὁξάζω τὸ Πατρός, καὶ τὸ Υἱὸν τὴν δύναμιν, καὶ Πνεύματος Ἁγίου, ὑμνῶ τὴν ἴσχυσιν, ἀδιαίρετον, ἄκτιστον Θεότητα, Τριάδα ὁμοούσιον, τὴν βασιλεύουσαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Ἕτερα Ἀνατολικά. Ὁ αὐτός.

Ὃν Σταυρόν σε τὸν τίμιον, προσκυνοῦμεν Χριστέ, καὶ τὴν Ἀνάστασίν σε, ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. σῷ γὰρ μώλωπί σε, ἡμεῖς οἱ πάντες ἰάθημεν.

Ὑμνοῦμεν τὸν Σωτῆρα, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου σαρκωθέντα. δι' ἡμᾶς γὰρ ἐσταυρώθη, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη, δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἷς ἐν ᾅδῃ καταβὰς, Χριστὸς ἐκήρυττε λίσατο· θαρσεῖτε λέγων, νενίκηκα· ἐγώ εἰμι ἡ Ἀνάστασις, ἐγὼ ὑμᾶς ἀνάξω, λύσας θανάτου τὰς πύλας.

Οἱ ἀναξίως ἑστῶτες, ἐν τῷ ἁγιάσματι Οἴκῳ, ἑσπερινὸν ὕμνον ἀναμέλπομεν, ἐκ βαθέων κραυγάζοντες· Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ φωτίσας τὸν Κόσμον, τῇ τεσσαρακοστῇ Ἀναστάσει σου, ἕλκυσον τὸν Λαόν σου, ἐκ χειρὸς τοῦ ἐχθροῦ σου φιλάνθρωπε.

Ἕτερα ξ. Ἰαμβικὰ τοῦ Παραλύτου, ἦχος α.

Τῇ παλαιᾷ τῇ ἀγιάσματι πλαστουργήσας τὸν ἄνθρωπον, ἦλθες εὔσπλαγχνε τοὺς νοσοῦντας ἰάσασθαι Χριστέ. τὸν Παράλυτον ἐν τῇ προβατικῇ κολυμβήθρᾳ διὰ τοῦ λόγου σου ἀνέστησας. Αἱμόῤῥουν δὲ τὸ ἄλγος ἐθεράπευσας. τῆς Χαναναίας τὴν παῖδα ἀνοχλουμένην ἠλέησας· καὶ τὴν αὔτησιν τοῦ Ἑκατοντάρχου παρεῖδες. διὰ τοῦτο κράζομεν· Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Δίς. Ὁ αὐτός.

Τάφος νεκρὸς ὑπάρχων ὁ Παράλυτος, ἰδών σε ἐβόησεν· ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἡ κλίνη μου τύμβος μοι ἐγένετο. τίμιον κέρδος ζωῆς; ὃ χθὲς ἔζων τῆς προβατικῆς κολυμβήθρας. ὃ γὰρ ἐσίμοι τις ὁ ἐμβάλλων με, παραπτομένων τοῦ ὑδάτων. ἀλλά σοι τῇ πηγῇ προσέρχομαι τοῦ ἰαμάτων, ἵνα κἀγὼ μετὰ πάντων κράζω· Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος α.

Νέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρᾳ, τῇ λεγομένῃ κατὰ Ἑβραίους Βηθεσδὰ, πέντε στοὰς ἐχούσῃ. ἐν ταύταις γὰρ κατέκειτο πλῆθος τοῦ ἀσθενούντων. Ἄγγελος γὰρ τοῦ Θεοῦ κατὰ καιρὸν ἐπιφοιτῶν, διεπάραττεν αὐτὴν, καὶ ῥῶσιν ἐχαρίζετο τοῖς προσιοῦσιν ἐν πίστει. καὶ ἰδὼν ὁ Κύριος τραυματίαν ἄνθρωπον, λέγει πρὸς αὐτόν· θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι; ὁ ἀσθενῶν ἀπεκρίνατο· Κύριε ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα ὅταν παραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν. ἰατροῖς κατηναλώσατο τὸν ἅπαντά μου βίον, καὶ ἐλέους τυχεῖν οὐκ ἠξιώθην. ἀλλ' ὁ ἰατρὸς τοῦ ψυχῶν καὶ τοῦ σωμάτων λέγει πρὸς αὐτόν· ἆρόν σου τὸν κράββατον καὶ περιπάτει, κηρύττων μου τὴν δύναμιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος ἐν τοῖς πέρασιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ἦχ◎ γ'.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν θεανδρικόν σε τόκον παναγία; πεῖραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη παναμώμητε, ἔτεκες ἀπάτορα Υἱὸν ἐν σαρκὶ, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα ἀμήτορα· μηδαμῶς ὑπομείνασα τροπὴν, ἢ φυρμὸν, ἢ διαίρεσιν· ἀλλ' ἑκατέρας οὐσίας τὴν ἰδιότητα σῴαν φυλάξασα. διὸ Μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν ὀρθοδόξως, Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Εἰς τὴν Λιτὴν τὸ ᾱ. τῆς Ἁγίας τῆς Μονῆς.

Δόξα, ἦχ◎ πλ. ά.

Ἐπὶ τῇ Προβατικῇ κολυμβήθρᾳ, ἄνθρωπος κατέκειτο ἐν ἀθενείᾳ, καὶ ἰδών σε Κύριε ἐβόα· ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ βάλῃ με εἰς αὐτῷ. ἐν ᾧ δὲ πορεύομαι, ἄλλος προλαμβάνει με, καὶ λαμβάνει τὴν ἴασιν, ἐγὼ δὲ ἀθενῶν κατάκειμαι. καὶ λύτρωσαι πλαγχνισθεὶς ὁ Σωτὴρ, λέγει πρὸς αὐτόν· διὰ σὲ ἄνθρωπος γέγονα, διὰ σὲ σάρκα περιβέβλημαι, καὶ λέγεις ἄνθρωπον οὐκ ἔχω; ἆρόν σου τὸν κράβαττον καὶ περιπάτει. πάντα σοι δουλεύει, πάντα ὑπακούει, πάντα ὑποτέτακται, πάντων ἡμῶν μνήσθητι, καὶ ἐλέησον Ἅγιε, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Ἀὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις, παλάτιον, καὶ θρόνος τοῦ Βασιλέως Παρθένε τέθεμαι· δι' ἧς ὁ Λυτρωτὴς μου Χριστὸς ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει καθεδοῦσιν ἐπέφανεν, Ἥλιος ὑπάρχων Δικαιοσύνης. φωτίσαι θέλων ὃς ἔπλασε κατ' Εἰκόνα ἰδίαν, χαρεὶς τῇ ἑαυτοῦ. διὸ Πανύμνητε, ὡς μητρικὴν παῤῥησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. τὰ Ἀναγάσιμα.

Ἰσέον δὲ καὶ τὸν παρακολουθήσαντα Τύπον, μετὰ τὸ ἑπτᾶν τὸ πρῶτον Ἀναγάσιμον ζιχηρὸν, λέγομεν τὰ ᾱ. τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν ᾱ. αὐτῶν.

Δόξα, ἦχ◎ πλ. Δ'. Ἐν σοφίᾳ.

Καὶ νῦν. Ἀναγάσεως ἡμέρα.

Ἦχ◎ γ'.

Ὁ τῷ Πάθει σου Χριστὲ, ἀμαυρώσας τὸν Ἥλιον, καὶ τῷ φωτὶ τῆς σῆς Ἀναγάσεως, φαιδρύνας τὰ σύμπαντα, πρόσδεξαι ἡμῶν, τὸν ἐπινίκιον ὕμνον φιλάνθρωπε. Δόξα, ἦχ◎ πλ.

Ἐν τῇ Στοᾷ τοῦ Σολομῶντος, ἐκεῖ κατέκειτο πλῆθος τῶν ἀσθενούντων. καὶ μεσάσης τῆς Ἑορτῆς, εὗρεν ὁ Χριστὸς ὀκτὼ καὶ τεσσαράκοντα ἐτῶν Παράλυτον κείμενον· δεσποτικῇ φωνῇ λέγει πρὸς αὐτόν· θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι; ὁ ἀσθενῶν ἀπεκρίνατο· Κύριε ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν. ὁ δὲ λέγει πρὸς αὐτόν· ἆρόν σου τὴν κλίνην. ἴδε ὑγιὴς γέγονας, μηκέτι ἁμάρτανε. τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις Κύριε, καταπέμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. ἦχ◎ πλ. ά. Ἀναγάσεως ἡμέρα.

Ἀπολυτίκιον, ἦχ◎ γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ Οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ. ὁ Κύριος ἐπάτησε τῷ Θανάτῳ τὸν θάνατον. πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο, ἐκ κοιλίας ᾅδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Εὐ τὴν μεσιτεύσασαν, τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε. ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ, προσληφθείσῃ ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος Πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Κανὼν Τελαδικὸς, ψαλλόμενος ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ. ὃ ἢ ἀκροστιχίς.

Αἰνῶ Τελάσσην τὴν μίαν Θεαρχίαν.

Μητροφάνους. Ὠδὴ ά. ἦχ◎ γ'.

Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι.

Καπάλπτην μόνη, Κυβαρχία, καὶ μία Τελαδικὴ Θεαρχία, τελαμπὸς αἴγλησε, τῆς σῆς ἀξίωσον νεῦ, ὅπως μεγαλύνωσε, τὴν ὑμνουμένην ἀπαύστως, Τρισαγίοις ἄσμασιν, Ἀγγέλων χόμασιν.

Ἔρως τῶν Ἄυλων, πᾶσαι αἱ τάξεις ὑμνοῦσι, ποιητικὴν ὡς αἰτίαν, εἰκόνα τελφῶσαν, ἀρχικωτάτην σαφῶς· ἧς συμφώνως μέλψωμεν, τῶν ἀνθρώπων τὰ πλήθη, καὶ πιστῶς δοξάσωμεν, πηλίνοις χόμασι.

ΗΕΟΩΝ ϗ Λόγον ϗ Πνεῦμα, οἱ Θεολόγοι προσφόρως, συμβολικῶς σε καλοῦσιν, ἀπαθῆ Γέννησιν, ἐξ ἀγεννήτου Πατρὸς, τὸ Υἱὸν σημαίνοντος, Θεὲ μοναρχία τῶν ὅλων, ἅμα ϗ τὸ Πνεύματος θείαν Ἐκπόρευσιν. Θεοτοκίον.

ΩΣ φιλανθρωπος φύσει, τιὼ τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, προσειληφὼς Θεὸς Λόγε, τὸ τεμοτὸν ἔλαμψας, μοναρχικώτατον φῶς, τῆς μιᾶς Θεότητος, δεδοξασμένῳ τοῖς πᾶσι, δάξας τιὼ τεκοῦσαν Παρθενον Ἄχραντον.

Ὠδὴ γ. Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα.

ΡΙσευσαι πάλαι τὸ ὕδωρ προσεταχὼς, Ἠλίας ταῖς χίδαξι, τυπικῶς παρενέφηνε, τιὼ τεττιὼ ὑπόσασιν, τῆς εἰναίας Θεὸς Κυεμαρχίας.

Ὁώδης φύσις ὑμνεῖσε τῶν γηγενῶν, τὸν εἷα ϗ τέφωτον, πλασεργὸν ἀναλλοίωτον, ϗ βοᾶσοι Δέσποτα· παντοδαπῆς με τροπῆς ῥῦσαι ϗ σῶσόν με.

Σηγορεῦντες τοῖς λόγοις τῶν Προφητῶν, κλεινῶν Ἀποσόλωντε, ϗ Κηρύκων τῆς Πίσεως, ἰσεργὸν Τεμάδασε, δοξολογεῦμεν πισῶς, Θεὲ τῶν ὅλων.

Ἀπὸ τὸ θρόνε κατῆλθε τὸ ὑψηλὸ, ὁ Χεμσὸς τὸν ἄνθρωπον, ἀνυψῶν ὡς φιλανθρωπος, διὰ σὸ Πανάχραντε, ϗ τὸ τεμσήλιον φῶς ἔλαμψε πᾶσι.

Κάθισμα, ἦχ. γ.

Ὑπερθεος, ϗ μόνος Κύεμ, Χεμσὸς, ϗ γενημα τὸ προαναρχὸ Πατρὸς, ϗ Πνεῦμα τὸ Θειότατον, ἐλέησον τὸς δούλους σε. παντες γὼ ἡμάρτομεν, ἀλλὰ σὸ ὐκ ἀπέσημεν. ὅθεν δυσωπῶμέν σε, Τεμσυπόσατε Κύεμε, ὡς ἔχων ἐξουσίαν τὸ πλάσμασε, σῶσον ἐκ πάσης πεεμσάσεως. Δόξα, ϗ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπερθεος Θεὸς ϗ Κύεμ, ἐκ σὸ σεσάρκωται δι' ἀγαθότητα, τὸ καθ' ἡμᾶς θεωθὲς, ϗ μάνας ὅπερ πέφυκεν. ὅθεν ϗ Θεανθρωπον, τὸν σέβοντες Πάναγνε, σὲ τιὼ ἀπειρόγαμον, Θεοτόκον κηρύττομεν, δοξάζοντες τὸ μέγισον θαῦμα, τῆς σῆς ἀσπόρε κυήσεως.

Ὠδὴ δ'. Ἔθε πρὸς ἡμᾶς.

ΣΤέλεχ διττὸν, ἐκ Πατρὸς ὡς ῥίζης ἐβλάσησεν, ὁ Υἱὸς, ϗ Πνεῦμα τὸ ἀθὲς, οἱ συμφυᾶς βλασοὶ ϗ Θεόφυτοι, ϗ αὔθη σωσάρχα, ὡς τεία ἔναι φῶτα τῆς Θεότητος. Δίς.

ΣΤίφη Νοερῶν, θσιῶν ἀπαύςως ὑμνῶσί σε, τὸν ἀπερινόητον Θεὸν, μεθ' ὧν ἡμεῖς δοξάζομεν λέγοντες· Τελὰς ὑπερθσιε, τὸς σὸς οἰκέτας, σῶσον ὡς φιλανθρωπος. Θεοτοκίον.

ΣΘελξας ἡμᾶς, εἰς ἀγάπιω σιὼ πολυέλεε, Λόγε τῶν Θεῶν, ὁ δι' ἡμᾶς σωματωθεὶς ἀτρέπτως ϗ τέφωτον, τιὼ μίαν Θεότητα, μυσαγωγήσας. ὅθεν σε δοξάζομεν.

Ὠδὴ ε. Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

ΡΟὐ εἷα Κυεμάρχιω εἰκονικῶς, ὡς εἶδεν Ἡσαΐας Θεὸν, ἐν τεμσὶ προσώποις δοξολογόμενον, ἀχράντοις φωναῖς Σεραφὶμ, ἀπεσάλη τὸ κηρύξαι παρθενὺς, τέφωτον θσίαν, ϗ μονάδα τεμσήλιον. Δις.

ΗΠαύτων ὁράτων ϗ ὁρατῶν, τιὼ φύσιν ἐξ ὐκ ὄντων τὸ πεὶν, ὑποσησαμενη μονὰς Τεμσήλιε, τὸς εἷα Θεὸν σε πισῶς, αὐλφημοιῶπας, ἐκ παντοίων πειρασμῶν ἐκλυτρωσαμένη, τῆς σῆς δόξης ἀξίωσον. Θεοτοκίον.

ΝΥμφῶνα φωτοφόρον ϗ καθαρὸν, Παρθενε γεγονῖαν Θεὸς, αὐυμνοῦμεν πόθῳ ϗ μακαρίζομεν· ἐκ σὸ γὼ ἐπέχθη Χεμσὸς, ὁ ἐν θσίαις ϗ Θελήσεσι διττὰῖς, ὁ ἐξ τῆς Τελάδος, ϗ τῆς δόξης ὢν Κύεμ.

Ὠδὴ ς'. Ἄβυσ ἐκάτη.

ΗΕτοικος ὑπάρχων ὁ Ἀβραὰμ, κατηξιώθη τυπικῶς ὑποδέξαθαι, εἰκὼν μεὶ Κύεμον, ἐν τεμσὶν ὑποσάσεσιν, ὑπερθσιον, αὐδενικῶς δὲ μορφώσεσιν. Δίς.

ΤΘωιον καρδίας σῶν οἰκετῶν, πρὸς φῶς τὸ ἀπρόσιτον, ὦ τεμσήλιε Κύεμε, ϗ σῆς δόξης ἔλαμψιν, παράσχε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ φανταζεθαι τὸ σὸν κάλλ τὸ ἄῤῥητον. Θεοτοκίον.

ΤΝοιξον τὰς πύλας μοι τῶν φωτὸς, τῶν κυηθέντος ἐκ νηδύος σε Ἄχραντε, ἵνα βλέπω τέφωτον, ἀκτῖνα τῆς Θεότητ, ϗ δοξάζω σε τιὼ ὁλόφωτον Δέσποιναν.

Κάθισμα, ἦχ. γ. Θείας Πίσεως.

ΘΕίας φύσεως ὁμοσσία, τὸ τεμσήλιον ὑμνῶμεν κράτος, ϗ Τεμσαγίαις φωναῖς ἐκβοήσωμεν· Ἅγι ἐ ὁ Πατὴρ ὁ προάναρχος, Ἅγιος ἐ ὁ Υἱὸς ὁ σωσάρχ,

Πνεῦμα Ἅγιον, ὁ ἓν ἀμερὴς Θεὸς ἡμῶν, καὶ παντῶν ποιητὴς, καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Στ. Ὅμοιον.

Θαῦμα μέγιστον πῶς συνεχέθη, ὁ ἀχώρητος ἐν τῇ γαστρὶ, καὶ ἐσαρκώθη καὶ ἐφάνη ὡς ἄνθρωπος, μὴ ὑπομείνας φυρμὸν ἢ διαίρεσιν, τῆς θείκης, καὶ ἀτρέπτου Θεότητος, Κόρη παναγνε. διὸ Θεοτόκον σε πιστῶς, κηρύττομεν ἀεὶ, καὶ δοξάζομεν.

Ὠδὴ ς. Ὡς πάλαι τὰς δισεβεῖς.

Ἦλθε μοι δεῦρο τῆς σῆς, Θεότητος Δέσποτα, τῆς τελειοποιοῦ ὅλον φωτεινὸν, ἀμαρτητικῆς ἀμαυρώσεως θανῆς, καὶ παθῶν αὐώτερον, ταῖς φωτουργαῖς σου λάμψεσιν, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεότητος τὴν μορφὴν, μίαν καταγγέλλομεν, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, καὶ διαιρεταῖς ἰδιότησι, Πατρὸς, καὶ Υἱοῦ, καὶ Πνεύματος, ὑμνητοὶ εἰ κράζοντες, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Φάνη τῷ Ἀβραὰμ, Θεὸς τρισυπόστατος, ἐν τῇ δρυῒ πάλαι τῇ μαμβρῇ, τῆς φιλοξενίας μισθὸν τὸν Ἰσαὰκ, αὐτιδοὺς δι' ἔλεον. ὃν περ καὶ νῦν δοξάζομεν, ὡς Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φάνη ἐπὶ τῆς γῆς, γενόμενος ἄνθρωπος, ὁ παντεργὸς ἀγαθοπρεπῶς, ἐκ Παρθενικῆς καὶ ἀχράντου σαρκὸς, καὶ ἡμᾶς ἐθέωσεν, ὑμνημένη παναγνὲ, Θεοτόκε Παναχραντε.

Ὠδὴ η. Ἁγέκτῳ πυρί.

Ἀρχὴ Πατρὸς ὡς ἐκ ῥίζης, Λόγος, καὶ τὸ Πνεῦμα συναναρχως τεφυκότες, ὡς βλαστοὶ τῆς ὑπερουσίου Θεαρχίας, ἔδειξαν τῆς Τριάδος, δόξαν μίαν τε καὶ δυνάμιν. ὧν ὑμνοῦμεν πάντες πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δίς.

Ἐνθμίζεις ταῖς σαῖς φρυκτωρίαις, Τάξεις οὐρανίους ἀναμέλπειν ἀσιγήτως, τερασαγίοις ἄσμασι Θείοις, Πάτερ, Λόγε σύμμορφε, καὶ τὸ Πνεῦμα τέλφιον, κράτος καὶ ἰσόῤῥοπον. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ῥησμοὶ Προφητῶν τὸν σὸν τόκον, πόῤῥωθεν ἰδόντες Θεοτόκε ἀνέδειξαν, ὡς ἀπόρως καὶ ὑπὲρ φύσιν, γοννηθέντα Δέσποινα, καὶ συμφώνως τοῦτον ὑμνοῦμεν ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, δοξολογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Τὸ Σέκτῳ πυρὶ συνθέντες, οἱ Θεοσεβεῖς προεσῶτες Νεανίαι. τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· δοξολογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τοῦ Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ. Καινὸν τὸ θαῦμα καὶ θεοπρεπές.

Τὸν τὴν δόξαν τὴν τεχθεσαν, αἱ Θεοειδεῖς τῶν Ἀσωμάτων τάξεις σαφῶς, ἀνιέναι πτέρυξιν, ἐφίστανται αὖθις. ἀλλ' ἀλλαβέντες σφόδρα τὸ ἀπρόσιτον φῶς, καὶ ὕμνον ἀπαύστως ἐκβοῶσι. ταύτας συμφώνως μοναδικὴ Τριὰς σε δοξάζομεν.

Δίς.

Πλέτῳ τόθι καὶ οἱ ἐπὶ γῆς, νοεραὶ ψυχαὶ ἐκ σοῦ λαβόντες καὶ λογικαὶ, σὲ ὑμνοῦμεν Δέσποτα, Θεὲ τῶν ἁπάντων, τὴν εὐσεβῆ φύσιν ἀληθῶς, καὶ τετυπωμένην πρόσωπος ἓξ ὅλης τῆς καρδίας. διὸ οἰκτίρμον, ὡς πολυέλεος ἡμᾶς οἴκτειρον.

Θεοτοκίον.

Ἦλθε μοι δεῦρο τῆς μοναρχικῆς, καὶ τελφεγγοῦς σε Θεαρχίας φωτοειδὴ, καθαρῶς λατρεύειν σοι, τῷ Κτίσῃ τῶν ὅλων, καὶ τῆς ἀφράστου δόξης νοερὸν θεωρὸν, πρεσβείαις τῆς μόνης Θεοτόκε· ὧν ἐπαξίως ὡς ὑπερένδοξον μεγαλυνόμεν.

Τὸ, Ἄξιον ἐστίν.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν ἁ. ἕξαψ. Ἀναβάσιμα, ἦχος γ'.

Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, ἡ ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων, ὁ πρωτότοκος τῆς Κτίσεως, καὶ δημιουργὸς πάντων τῶν γεγονότων, τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν, ἐν ἑαυτῷ ἀνεκαίνισεν. ἐκ ἔτι θανάτου κυριεύει. ὁ γὰρ τῶν ὅλων Δεσπότης, τὸ κράτος σου κατέλυσε.

Ἀρχὴ τοῦ θανάτου γευσάμενος Κύριε, τὸ πικρὸν τοῦ θανάτου ἔξεπεμες τῇ Ἐγέρσει σου, καὶ τὸν ἄνθρωπον κατ' αὐτοῦ ἐνίσχυσας,

τῆς

τῆς ἀρχαίας καπάρας τὴν ἦτταν ἀνακαλούμενος, ὁ ὑπεραστικὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ὡραιότητα, τῆς Παρθενίας σε, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον, τὸ τῆς ἁγνείας σε, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγείς, ἐβόα σοι Θεοτόκε· ποῖόν σοι ἐγκώμιον προσαγάγω ἐπάξιον; τίδε ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι. διὸ ὡς προστέταγμαι βοῶ σοι· χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὸν β'. ξιλό. κα. ἦχος γ'.

Τὴν ὡραιότητα.

Πάντα ἀνθρώπινα, καταδεξάμενος, πάντα ἡμέτερα, οἰκειωσάμενος, ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθῆναι δι' ὀκνησας Ποιητά μου, θανάτου ἐλόμενος, ὑπομεῖναι ὡς ἄνθρωπος, ἵνα τὸν ἀνθρώπινον, ἐκ θανάτου λυτρώσῃς ὡς Θεός. διὸ ὡς ζωοδότῃ βοῶμέν σοι· δόξα Χριστὲ τῇ διαλλαγχνίᾳ σου.

Τὸ ἀκατάληπτον, τὸ τῆς Σταυρώσεως, καὶ ἀνεκλάλητον, τὸ τῆς Ἐγέρσεως, θεολογοῦμεν οἱ πιστοὶ, μυστήριον ἀπόῤῥητον. σήμερον γὰρ θανάτου, καὶ ὁ ᾅδης ἐσκύλευται. γενόμενος δὲ ἄνθρωπινον, ἀφθαρσίαν ἐνδέδυται. διὸ δι' ἀχαριστοῦντες βοῶμέν σοι· δόξα Χριστὲ τῇ Ἐγέρσει σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ Ἑπταυλία, πόθῳ ἠγάλλοντο, καὶ τὰ ἐπίγεια, τρόμῳ ἔξισαντο, ὅτε ἡ ἄχραντος φωνὴ, ἐπῆλθέ σοι Θεοτόκε. μία γὰρ πανήγυρις, ἀμφοτέροις ἐπέλαμψεν, ὅτι τὸν Πρωτόπλαστον, ἐκ θανάτου ἐῤῥύσατο. διὸ σοὶ τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· χαῖρε Ἀγνὴ Παρθενομῆτορ.

Μετὰ τὸν Ἅγιον, τὰ Εὐλογητάρια. Εἶτα ἡ Ὑπακοὴ, ἦχος γ'.

Κτλήτων τῇ ὁράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἁρπάσας Ἄγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα. τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτὴν, γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον. εἴπατε τῷ Θεῷ· ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου, ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθ. Ἀντίφωνον Α'. ἦχος γ'.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιὼν, σὺ ἐξέλυσε ἐκ Βαβυλῶνος· καὶ ἐμὲ ἐκ τῶν παθῶν, πρὸς ζωὴν ἔλκυσον Λόγε.

Ἐν τῷ νότῳ οἱ ἀπάραντες, δάκρυσιν ἐν θλίψεσι, θερμοῖς ἐβόων σοι, ἐν χαρᾷ ἀναζώωσας. Δόξα.

Τῷ Πνεύματι, πᾶσα ἀγαθοδωρία, ὡς Πατρὶ καὶ Υἱῷ συναριθμεῖται, ἐν ᾧ τὰ πάντα ζῇ καὶ κινεῖται.

Καὶ νῦν. τὸ αὐτό. Ἀντίφωνον Β'.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τῶν ἀρετῶν, μάτην κοπιῶμεν. τὴν δὲ ψυχὴν σκέποντος, θεὸς ἡμῶν φυλάττει τὴν πόλιν.

Οὖ καρπὸς τῆς γαστρὸς, τῷ Πνεύματι ὁμοποιηθῶσι τῷ Χριστῷ, ὡς Πατρὶ, οἱ Ἅγιοι πάντοτε εἰσίν. Δόξα.

Τῷ Πνεύματι, ἐνθεωρεῖται πᾶσα ἁγιότης, σοφία. ὅσιοι πᾶσαν τὴν Κτίσιν. αὐτῷ λατρεύσωμεν. Θεὸς γὰρ, ὡς Πατρί τε καὶ Λόγῳ.

Καὶ νῦν. τὸ αὐτό. Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, μακάριοι τελεῖται βαδίζουσι. τῶν ἐντολῶν φάγονται, ζωηρὰν τὴν παγκαρπίαν.

Κύκλῳ τῆς τραπέζης σου, ὡραΐσθητι καθορῶσα ποιμενάρχα, τὰ ἔγγονα φέροντα κλάδος ἀγαθοεργίας. Δόξα.

Τῷ Πνεύματι, ὁ πᾶς πλοῦτος τῆς δόξης, ἐξ οὗ χάρις καὶ ζωὴ πάσῃ τῇ Κτίσει. σοὶ Πατρὶ γὰρ ἀνυμνεῖται, καὶ τῷ Λόγῳ.

Καὶ νῦν. τὸ αὐτό. Προκείμενον, ἦχος γ'.

Εἴπατε ἐν τοῖς Ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Ἑωθινόν ε'.

Τὸ, Ἀνάσασιν Χριστοῦ θεασάμενοι.

Ὁ Ν'. Καὶ οἱ Κανόνες τῆς Λαμπρᾶς μετὰ τῶν Εἱρμῶν, καὶ τῶν Θεοτοκίων εἰς ἡ. καὶ τὸ Παραλύτου εἰς ς'.

Ὠδὴ ἀ. ἦχος ἀ. Ὁ Εἱρμός.

Τὴν ἀναστάσεως ἡμέραν, λαμπρυνθῶμεν λαοὶ, Πάσχα Κυρίου Πάσχα. ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς Οὐρανὸν, Χριστὸς ὁ Θεὸς, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ᾄδοντας.

Καθαρθῶμεν τοῖς αἰσθήσεις, καὶ ὀψόμεθα, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς Ἀναστάσεως, Χριστὸν ἐξαστράπτοντα, καὶ χαίρετε φάσκοντα, τρανῶς ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ᾄδοντες.

Οὐρανοὶ μὲν ἐταξίως ἐφραιδώσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιάσθω. ἑορταζέτω δὲ Κόσμος, ὁρατός τε ἅπας καὶ ἀόρατος. Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται, εὐφροσύνης αἰώνιον.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁμοιος.

Ἀναπλάσεως τὸν ὅρον ἀνεμοχλεύσας, τῷ αἰωνίαν ζωὴν, κυοφορήσασα Χριστὸν, τὸν ἐκ πάθους ἀναλάμψαντα σήμερον, Παρθενε Παναμωμε, καὶ τὸν Κόσμον φωτίσαντα.

Ἀνασὰν κατιδοῦσα σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν, χαίροις σὺν Ἀποστόλοις, Θεοχαρίτωτε Ἁγνὴ, καὶ τὸ χαῖρε πρωτεργῶς, ὡς πάντων χαρᾶς, αἰτία εἰσδέδεξαι, Θεομῆτορ Παναμωμε.

Ἕτερον Κανὼν τῶ Παραλύτου.

Ὠδὴ ἁ. ἦχος γ'. Ὁ Εἱρμός.

Θαυμαστὸς ἐνδόξως ποιῶν τέραται, σὺ εἶ ὁ Θεὸς, ὁ ἄβυσσον γεώσας, καὶ ἅρματα καλύψας, καὶ λαὸν διασώσας, ᾄδοντάσοι ὡς Λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ.

Ἐνεργῶν σημεῖα, ποιῶν τέραται, μόνε Βασιλεῦ, Σταυρὸν ἐθελουσίως, ὑπέσης ὡς οἰκτίρμων· καὶ θανάτου θανάτῳ, θανατώσας, ἐζωοποιήσας ἡμᾶς.

Ἡ Χριστὸς Ἐγέρσει, λαοὶ σήμερον, χορεύσωμεν πιστῶς, ἐσκύλευται ὁ ᾅδης, δεσμίους ὃς κατεῖχεν, ἀπέδωκε σεσωσμένους, ἀυμνοῦντας τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Δυνάμει θεία, ποτὲ Παράλυτον, λόγῳ σε Χριστὲ, συσφίγξας καὶ προσάξας, αὐτῷ τῷ κλίνῃ ἆραι, χρονίως ἀθυμοῦντι· τῷ ψυχικῷ νοσοῦσαν ἴασαι δεινῶς.

Ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ ποτὲ Ἄγγελος, τῇ προβατικῇ, κατήρχετο, καὶ σῶμα ἴατο κατὰ χρόνον. Βαπτίσματι δὲ θείῳ νῦν καθαίρει, ἄπειρα πλήθη ὁ Χριστός.

Ἀρχηγὲ Ἀγγέλων Ἀρχιστράτηγε, τῆς ἄνω Λειτουργῶν, τοὺς συναθροιζομένους, ἐν τῷ σεπτῷ Ναῷσε, καὶ τὸν Θεὸν ὑμνοῦντας, σκέπε φρούρει, ἀπὸ παντοίων πειρασμῶν. Δόξα.

Ἐν τρισὶ προσώποις, μιᾷ φύσει δὲ, ἀνάρχον Θεὸν, ὑμνήσωμεν ἀπαύστως, μετὰ τῆς Ἀσωμάτων, Πατέρα Λόγον Πνεῦμα, Βασιλείαν ἔχουσαν, καὶ κράτος ἀμερές.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἣν τιμῶσαν ταύτην, Ἁγνὴ Πόλινσε, παύστοτε πιστῶς, περίσωζε κινδύνων, ἀλώσεως βαρβάρων, πολέμου ἐμφυλίου, καὶ μαχαίρας, καὶ πάσης ἄλλης ἀπειλῆς.

Καταβασία. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Εὖπε πόμα πίωμεν καινὸν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον. ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν, ἐκ τάφου ὀμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα.

Ἤτω πάντα πεπλήρωται φωτὸς, Οὐρανός τε, καὶ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια. ἑορταζέτω γοῦν πᾶσα Κτίσις, τῷ Ἐγέρσει Χριστοῦ, ἐν ᾗ ἐστερέωται.

Χθὲς συνεθαπτόμην σοι Χριστὲ, συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι σοι. συνεσταυρώμην σοι χθὲς, αὐτός με σύνδοξασον Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Ἐπὶ τὴν ἀκήρατον ζωὴν, ἐπανέρχομαι σήμερον ἀγαθότητι, τοῦ γεννηθέντος ἐκ σοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς πέρασιν Ἁγνὴ, τὸ φέγγος ἀστράψαντος.

Θεὸν ὃν ἐκύησας σαρκὶ, ἐκ νεκρῶν καθὼς εἶπεν ἐγηγερμένον, θεασαμένη Ἁγνὴ, χόρδευε, καὶ τοῦτον ὡς Θεὸν, Ἄλλαλα μεγάλυνε. Εἱρμὸς Ἄλλος.

Τέρα ψυχὴ καὶ ἄγονε, κτῆσαι καρπὸν δίκλεῆ, εὐφραινομένη βόησον· ἐγερεύθη ἡ καρδία μου. ἔστιν ἅγιος, ἔστι δίκαιος, πλούσιος Κύριε.

Ῥῶσε πάλαι Ἥλιος, ξύλῳ κρεμάμενον, λόγε τὸ φῶς σωσέσηλε, καὶ ἐθονεῖτο ἡ γῆ ἅπασα. νεκροὶ ἐξανίσαντο, νεκρῶν γενομένου σου Παντοδύναμε.

Ἐπὶ ψυχῆς ἐλθόντος σου, ὦ τῆ κοιλίᾳ τῆς γῆς, ψυχαὶ ὥσπερ ἐκέκτηντο, εὐαπεδίσου ᾅδης ἀσθενῆ, βοῶσας τῷ κράτει σου, ᾠδὴν χαρισήριον μόνε Κύριε.

Ἣν ἐπὶ χρόνους πλείονας, ἐξαθενοῦσαν δεινῶς, ψυχικῷ μου ὑπεράγαθε, ὡς τὸν Παράλυτον πεῖν ὑγίωσον· ὡς αὖ βηματίζω σου, τὰς τείβους, ἃς ἔδειξας τοῖς ποθοῦσί σε.

Ἐπὶ τῆς ἄνω Τάξεων, Θεοῦ Ἀρχάγγελε, ἱκετηρίαν ποίησον, ὑπὲρ τῆς πίστεως ἀυμνοῦντων σε, φρουρῶν σωτηρίως ἡμᾶς, τοῦ βίου τοῖς πάθεσι περιπίπτοντας.

Δόξα.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δόξα.

Δό̀ξα Πατρὶ βοήσωμεν, Υἱῷ, καὶ Πνεύματι. εἷς γὰρ ὑπάρχει φύσει Θεός· ὃν αἱ Δυνάμεις πᾶσαι τῆς Οὐρανῶν, ἐν φόβῳ δοξάζουσι, τὸ, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος κράζουσαι. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἔσπορον ἔχεις σύλληψιν, καὶ ὑπὲρ νοῦν τοκετὸν, Παρθενομῆτορ ἄχραντε, ἔργον φρικῶδες, θαῦμα μέγιστον, Ἀγγέλοις τιμώμενον, βροτοῖς δοξαζόμενον, Κόρη Δέσποινα.

Καταβασία. Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν.

Ὠδὴ γ'. Τῷ ὡραιότητα.

Ἡ μνα Παράκλητον, μόνον σωσέσφιγξεν, ὡς ὁ παγκόσμιος λόγος ἐφθέγγετο, τὸ δι' ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς, ὀφθέντος δι' ἀσπλαγχνίαν. ὅθεν καὶ τὸν κράββατον, ἐπιφέρων διήρχετο, κἂν οἱ Γραμματεῖς ὁρᾶν, τὸ πραχθὲν οὐχ ὑπέφερον, κακίας κατεχόμενοι φθόνῳ, τοὺς ψυχοὺς παραλύοντι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἣν ὡραιότητα τῆς Παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἁγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεὶς, ἐβόα σοι Θεοτόκε· ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε, ἀπορῶ καὶ ἐξίσαμαι. διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι· χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ Θεηγόρος Ἀββακοὺμ, στὰς μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύων, φαεσφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα· σήμερον σωτηρία τῷ Κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς Παντοδύναμος.

Ἔρρωσο μοι ὡς διανοίξαν, τὸ παρθενεῦσαν νηδύν, πέφηνε Χριστός· ὡς βροτὸς δὲ, ἀμνὸς προσηγόρευται· ἄμωμος δὲ ὡς ἄγνευτος, κηλίδος, τὸ ἡμέτερον Πάσχα· καὶ ὡς Θεὸς ἀληθὴς τέλειος λέλεκται.

Σὺ εἶ παθητὸς ἀμνὸς, ὁ δι' ἡμᾶς σφαγεὶς ἡμῖν, σέφας Χριστὸς ἐκάστοις, ὑπὲρ πάντων πέφυται, Πάσχα τὸ καθαρτήριον· καὶ αὐθις ἐκ τοῦ πάθους ὡραῖος, Δικαιοσύνης ἡμῖν ἔλαμψεν Ἥλιος.

Θεοπάτωρ μὲν Δαβὶδ, πρὸ τῆς σκιώδους κιβωτοῦ, ἤλατο σκιρτῶν· ὁ Λαὸς δὲ τοῦ Θεοῦ ὁ ἅγιος, τῷ τῆς συμβόλων ἐκβάσιν, ὁρῶντες δι' ἔργων θεώμεθα ἐνθέως, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς Παντοδύναμος.

Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Διαπλάσας τὸν Ἀδὰμ, τὸν σὸν πατέρα Ἁγνὴ, πλάττεται ἐκ σοῦ καὶ Θανάτῳ, τῷ οἰκείῳ ἔλυσε, τὸν δι' ἐκεῖνο θάνατον, σήμερον καὶ κατηύγασε πάντας, ταῖς θείαις ἀστραπαῖς τῆς Ἀναστάσεως.

Ὃν ἀπεκύησας Χριστὸν, ὡραιοπάτως ἐκ νεκρῶν, λάμψαντα Ἁγνὴ καθορῶσα, ἡ καλὴ καὶ ἄμωμος, ἐν γυναιξὶν ὡραία τε, σήμερον εἰς πάντων σωτηρίαν, σὺν Ἀποστόλοις αὐτὸν χαίρουσα δόξαζε.

Εἱρμὸς Ἀλλ.

Ὁ καπάτριον ὄρος, ὁ Ἀββακοὺμ προεώρα, τὸν ἄχραντον σε μήτραν Ἁγνή. διὸ καὶ ἀνεκραύγαζεν· ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει ὁ Θεὸς, καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὄρους, κατασκίου δασέος.

Ὧν Ἑβραίων ὁ δῆμος, φθόνῳ τηκόμενος, ξύλῳ ἐσαύρωσέ σε Κύριε. καὶ λύσας τὸ κατάκριμα, τὸ τοῦ θανάτου ὡς κραταιὸς, ἐξεγήγερσαι τὸν Κόσμον, σεαυτῷ συνεγείρας.

Ἐπὶ μύρων γυναῖκες, τί τὸ ἀκαίρως τὸν μῦρον, ζητεῖτε; ἐξεγήγερται· ταῖς Μυροφόροις ἔφησεν, ὁ καθεζόμενος ἐν λαοῖς· τῷ Σφήλιον πληρώσας, νοητῆς ᾠδίας.

Δοῦλος φέρων εἰκόνα, ὑπερβολῇ ἀσπλαγχνίας, βαδίζων παραγένονας, καὶ ὑγιῆ ἀπέδειξας, τὸν ἐπὶ χρόνοις Λόγε πολλοῖς, κατακάμνοντα κελεύσας, καὶ τὸν κράββατον ἆραι.

Ἄγγελος μὲν Κυρίου, κατὰ καιρὸν καταβαίνων, τὸ ὕδωρ ἐν τῇ προβατικῇ, ἐτάραττε πελῶν, ὑγιῆ ἕνα καὶ μόνον· ὁ δὲ Χριστὸς πλήθη ἄπειρα, τῷ Θείῳ Βαπτισμῷ διασῴζει.

Ἤρχηται τῶν Ἀγγέλων, καὶ ὁδηγεῖ πλανωμένων, Κυρίου Ἀρχισράτηγε, ταύτην ὥραν, μέσον ἡμῶν παράγων σὺ, καὶ τὰς προσευχὰς πάντων προσάγαγε, τῷ μόνῳ ποιητῇ καὶ Δεσπότῃ. Δόξα.

Ἑνὶ μενούσῃ τῇ φύσει, διαιρουμένῃ προσώποις, ὑπάρχει ἡ ἁγία Τριὰς, Πατὴρ ὁ ὑπερούσιος, ὁ συνάϊδιός τε Υἱὸς, καὶ τὸ Ἅγιον καὶ μόνον, Παντοδύναμον Πνεῦμα.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Ἀγνὴ πῶς θηλάζεις; πῶς δὲ ἐγκύησας βρέφος, τὸν Ἀδὰμ ἀρχαιότερον; πῶς ἐν ἀγκάλαις φέρεις Υἱὸν, τὸν ἐπὶ ὤμων Χερουβικῶν; ὡς ἐπίσταται, ὡς οἶδεν, ὁ τὸ παῦ ἐπιώσας.

Καταβασία. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Ὀρθρίσωμεν ὄρθρε βαθέως, καὶ αὐτὶ μύρε τὸν ὕμνον προσοίσωμεν τῷ Δεσπότῃ, καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, Δικαιοσύνης Ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

Ἠν ἄμετρόν σε δι' σπλαγχνίαν, οἱ τῆς τῶ Ἅδε σειρᾶς σωσεχόμενοι δεδορκότες, πρὸς τὸ φῶς ἠπείγοντο Χριστὲ, ἀγαλλόμενοι ποδὶ, Πάσχα κροτοῦντες αἰώνιον.

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, τῷ προϊόντι Χριστῷ ἐκ τοῦ Μνήματος, ὡς Νυμφίῳ, καὶ συνεορτάσωμεν, ταῖς φιλεόρτοις πάξεσι, Πάσχα Θεοῦ τὸ σωτήριον.

Τῆς Θεοτόκε, ὁ αὐτός.

Φωτίζεται θείαις ἀκτῖσι, καὶ ζωηφόροις, ταῖς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Υἱοῦ σε, Θεομῆτορ ἄχραντε, καὶ χαρμονῆς ἐμπίπλαται, πᾶς δυσεβῶν ἡ ὁμήγυρις.

Οὐκ ἠνοίξας πύλας Παρθένε, ἐν τῷ σαρκοῦσθαι, Μνήματος ἐκ ἔλυσας τὰς σφραγίδας, Βασιλεῦ τῆς Κτίσεως. ὅθεν ἀναστὰς ἔδειξε, θεασαμένη ἠγάλλετο.

Εἱρμὸς Ἄλλος.

Φωτίσε τῷ ἀνεσπέρῳ Χριστὲ, καταύγασον τὴν πεπληρωμένε ψυχήν, καὶ ὁδήγησον εἰς τὸν φόβον σε, διότι φῶς τὰ προστάγματά σε.

Ὑψώθης ἐπὶ ξύλε τοῦ Σταυροῦ, καὶ συνανύψωσας τὸν Κόσμον ἅπαντα, καὶ γενόμενος ἐν νεκροῖς ὁ Θεὸς, τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεκροὺς ἤγειρας.

Νέση καθὼς εἶπεν ὁ Χριστὸς, κενώσας ἅπαντα Ἅδε τὰ βασίλεια, καὶ ὀπτάνεται Ἀποστόλοις, χαρᾶς μεταδιδοὺς διαπαντός.

Εὐχέμων καθωράθη γυναιξὶν, ἔξαστράπτων Ἄγγελος· μηκέτι κλαίετε. ἡ ζωὴ ὑμῶν ἐξεγήγερται, τοὺς ἐν τοῖς τάφοις νεκροὺς ζωώσας.

Ἀράλυτον ὡς ἤγειρας Χριστὲ, τὴν παρειμένην μου ψυχὴν ὑγείωσον, παραβάσεσι, καὶ βαδίζειν με τὰς σὰς ὁρθὰς δίδωσον τρίβους.

Ἄγγελων Ἀρχιστράτηγε Μιχαὴλ, τὸν ἀθροιζόμενον ἐν τῷ Τεμένει σε Λαὸν σήμερον, καὶ κηρύττοντα τὰ τοῦ Θεοῦ, σῷζε μεγαλεῖα. Δόξα.

Σότιμος Τρισάγιθμος Μονὰς, διαιρεμένη μὲν πιστῶς ταῖς ὑποστάσεσιν, ἑνωμένη δὲ φύσει πέφυκε, Πατὴρ, Υἱὸς, καὶ τὸ Θεῖον Πνεῦμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἠν ἄσπορον λοχεύσασα Ἀγνὴ, τὸν ἀκατάληπτον ὑμνοῦμεν γεννήσιν, μακαρίζοντες ὡς Μητέρα σε, τοῦ Ποιητοῦ πάντων καὶ Δεσπότου.

Καταβασία. Ὀρθρίσωμεν ὄρθρε βαθέως.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

Κατῆλθες ἐν τοῖς καταπάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς, αἰωνίους κατόχους, πεπεδημένων Χριστὲ, καὶ τριήμερος, ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Ὑλάξας τοῖς σήμασι σῶν Χριστὲ, ἐξηγέρθης τοῦ τάφου, ὁ τὰς κλεῖς τῆς Παρθένου, μὴ λυμηνάμενος, ἐν τῷ τόκῳ σε, καὶ ἀνέῳξας ἡμῖν, Παραδείσου τὰς πύλας.

Ὡς πέρμα, τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον, ἱερεῖον ὡς Θεὸς, σεαυτὸν ἑκουσίως, προσαγαγὼν τῷ Πατρὶ, συναναίρησας, παγγενῆ τὸν Ἀδὰμ, ἀνασὰς ἐκ τοῦ τάφου.

Τῆς Θεοτόκε, ὁ αὐτός.

Νῆκται τὸ πάλαι κρατούμενον, τῷ θανάτῳ καὶ φθορᾷ, διὰ τὸ σαρκωθέντος ἐκ σῆς ἁγνοῦ σε γαστρὸς, πρὸς τὴν ἄφθαρτον, καὶ ἀΐδιον ζωὴν, Θεοτόκε Παρθένε.

Κατῆλθεν ἐν τοῖς καταπάτοις τῆς γῆς, ὁ λαγόσι σε Ἀγνὴ καπελθὼν καὶ οἰκήσας, καὶ σαρκωθεὶς ὑπὲρ νῶν, καὶ σωμήγειρεν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ, ἀνασὰς ἐκ τοῦ τάφου. Εἱρμὸς Ἄλλος.

Ὑθόσμοι τῷ παθῶν ἐπανέστη, καὶ ζάλη ἐναντίων ἀνέμων. ἀλλὰ προφθάσας με σὺ, σῶσον Σωτὴρ, καὶ ῥῦσαι φθορᾶς, ὡς ἔσωσας τοῦ θηρὸς τὸν Προφήτην.

Ὑψώθης ἑκουσίως ἐν Ξύλῳ, ἐτάφης ὡς νεκρὸς ἐν Μνημείῳ, καὶ τοὺς ἐν Ἅδῃ

νεκροὺς,

νεκρὸς, παύτας ὁμῦ ζωώσας Χεισὲ, αὐέσησας θεϊκῇ δωασείᾳ.

Ὁ Ἀδὴς σωαυτήσας σοι κάτω, Οἰκτίρμον ἐπικραύθη δεσμώτας, ἀποδιδὰς ἐν ασδῇ, σῦ τωὶ φεικτωὶ ὑμνῦντας Σωτὴρ Ἀνάσασιν, ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις.

Οἱ Θεοι Μαθηταὶ κατιδόντες, ἐκ πάφε τωὶ ζωωὶ τῇ ἀπαύτων, ἐγηγερμένον Χεισὸν, πόθῳ πολλῷ, ϗ γνώμῃ ὀρθῇ, ϗὶ θυμηδίᾳ ψυχῆς προσεκυύσαν.

Ὁ Πάλαι ἐπὶ κλίνης ὀδωίης, ἐν χθόνοις καπακείμενος πλείσαις, τῇ σῇ προσάξει Χεισὲ, ἀρτιωθὰς δοξάζει ὑμνῶν τωὶ δωαλαγχνίαν, τωὶ σωὶ Ζωοδότα.

Τ Ἀγγέλων Μιχαὴλ ἀρχηγέτα, τῷ Θρόνῳ παρεσὼς τῦ Δεσπότυ, πάρεσο μέσον ἡμῶν, καθοδηγῶν πρὸς τέλβες ζωῆς, τὺς σὲ προσάτιν, θερμὸν κεκτημένους.

Δόξα.

Ριάδα τοῖς προσώποις σε σέβω, Μοναδα τῇ ὐσίᾳ κηρύττω, ἄναρχε Πάτερ, Υἱὲ, Πνεῦμα δἰθὲς, Θεὲ τῦ παύτος, μετὰ τῇ ἄνω φεικτῶν στρατδμάτων.

Καὶ νυῦ. Θεοτοκιον.

Ὁ Παύτα θείῳ νδίματι φέρων, κρατεῖται Θεοτόκε Παρθένε, ἐν ταῖς ἀγκάλαις ταῖς σαῖς· παύτας ἡμᾶς ἁρπάζων χειρὸς, δολείας τῦ πονηρῦ, ὡς Οἰκτίρμων.

Καταβασ. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις. Κοντάκιον, ἦχ γ. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἠν ψυχωύμε Κύριε, ἐν ἁμαρτίαις παυτοίαις, ϗ ἀτόποις πράξεσι, δεινῶς παραλελυμένῳ, ἔγειρον τῇ θεϊκῇ σε ἐπισασίᾳ, ὥσπερ ϗ τὸν Παράλυτον ἤγειρας πάλαι, ἵνα κράζω σεσωσμένος· Οἰκτίρμον δόξα, Χεισὲ τῷ κράτησε.

Ὁ Οἶκ.

Ὁ Χειρὶ σε δρακὶ πεμπρατῶν τὰ πέρατα, Ἰησῦ ὁ Θεὸς, ὁ τῷ Πατρὶ σωαύαρχος, ϗὶ Πνδματι Ἁγίῳ σωδεσπόζων ἁπαύτων· σαρκὶ ἐφαύης νόσος ἰώμενος, ϗ πάθη ἀπήλασας, τυφλὺς ἐφώτισας, ϗὶ τὸν Παράλυτον λόγῳ Θεϊκῷ σὺ ἤξανέσησας, πεμπατεῖν ἀθρόως προσάξας, ϗ τωὶ βασάσασαν αὐτὸν κλίνιν ἐπὶ τῇ ὤμων ἄραι. ὅθεν παύτες σωὶ τότῳ αὐυμνῦμεν ϗὶ ἐκβοῶμεν· Οἰκτίρμον δόξα, Χεισὲ τῷ κράτησε.

Ἀναγινώσκεται τὸ Σωαξάριον τῦ Μηναίυ. εἶτα τὸ παρόν.

Στίχοι.

Τὸ ῥῆμα Χεισῦ σφίγμα τῷ παραμυθίῳ, Οὕτως ἴαμα τῦτο ῥῆμα ϗὶ μόνον.

Ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ Κυριακῇ τεπάρτῃ ἀπὸ τῦ Πάσχα, τὸ Παραλύτυ μνείαν ποιύμεθα, ϗ ὡς εἰκὸς τὸ τοιῦτον ἑορτάζομεν θαῦμα. πέθαται δὲ ἐνταῦθα ϗ τῦτο, ὅτι κτ τὸν καιρὸν τῆς παρ Ἑβραίοις Πεντηκοσῆς, ὁ Χεισὸς διεπράξατο τῦτο. ἀναβὰς γῦ εἰς Ἱεροσόλυμα εἰς τωὶ Ἑορτωὶ, ϗὶ ἐν τῇ πεσασόῳ Κολυμβήθρᾳ γενόμενος, ἣν Σολομὼν ᾠκοδόμησεν, ἥτις δὴ ϗ Προβατικὴ ἐπεκέκλητο, ὅτι τῇ ἐν τῷ Ἱερῷ σφαζομένων εἰς θυσίαν προβάτων, ἐκεῖσε τὰ ἐντόθια ἔπλυνον. ἢ ϗ διὰ τὸ, τὸν πρώτως ἐκεῖσε βαίνοντα, ὡίκα ὑπὸ τῦ Ἀγγέλυ εἰσάπαξ τῦ ἔτυς, τὸ ὕδωρ ἐπαράττετο, ὑγιῆ αὐαδείκνυθαι. δἰεἰσκει δὲν ἐκεῖ ἄνθρωπον, τεμάκοντα ϗ ὀκτὼ ἔτη ἔχοντα, ϗ ἀποείᾳ τῦ ἠσβάλλοντος αὐτὸν ἐν τῷ ὕδατι, καπακείμενον. ἐξ ὧ δὴ μανθάνομεν, πόσον ἡ καρτερία ϗ ἡ ὑπομονὴ ἀγαθόν. ϗὶ ὅτι ἐπεὶ τὸ Βάπτισμα δοθῆωαι ἔμελλε ῥυπτικὸν ἁμαρτίας ἁπάσης, ὡκονόμησεν ὁ Θεὸς, ἐν τῇ παλαιᾷ δἰ ὕδατος ἐνεργεῖθαι περάσια, ἵνα ὅταν ἐκεῖνο γνήται, δἰκόλως παραδεχθείη. ἐπὶ τῦτον δὴ τὸν Παράλυτον Ἴαρον ὑπωσίπως ὀνομαζόμενον, ἔρχεται ὁ Ἰησῦς, ϗ ἐρωτᾷ αὐτόν· ὁ δὲ τωὶ ἀποείαν τωὶ τῦ σωεργήσοντος προβάλλεται. ϗ ὁ Χεισὸς τὸ ἐπὶ τοσῦτον ἐκτακιῶαι τῦτον τῇ ἀοθνείᾳ εἰδὼς, λέγει· ἆρόν σε τὸν κράββατον ϗ πεμπάτει. ϗ αὐτίκα ὑγιὴς αὐαδείκνυται, ϗ τωὶ κλίνιω ἐπ ὤμων ἀράμενος, ἵνα μὴ φαντασίᾳ τὸ πρᾶγμα δόξῃ τωὶ εἰς τὸν οἶκον ἐβάδιζε. Σαββάτε δὲ ὄντος, ἐκωλύετο παρὰ τῇ Ἰσδαίων πεμπατεῖν. ὁ δὲ τὸν ὑγιώσαντα προεβάλλετο, ὡς εἰπόντα ἐν Σαββάτῳ πεμπατεῖν, μὴ εἰδὼς ὁποῖος ἐσίν. ὁ γῦ Ἰησῦς, φησὶν, ὄχλε ἐκεῖσε σωαθροισθέντος, ἐξέκλινεν ἀποκρυβείς. μετὰ δὲ ταῦτα εὑρεν αὐτὸν ὁ Ἰησῦς ἐν τῷ Ἱερῷ, ϗὶ λέγει αὐτῷ· ἴδε ὑγιὴς γέγονας, μηκέτι ἁμάρτανε, ἵνα μὴ χεῖρον τίσοι γεύηται. τῦτο δὲ φασίτινες εἰπεῖν

τὸ Χριστὸν, ὀκ ὀρθῶς λέγοντες, ἐπειδὴ αὐτὸς ἔμελλε διδόναι τῷ Ἰησοῦ ῥάπισμα ὕστερον, ὅτε τῷ Ἀρχιερεῖ Καϊάφᾳ παρέστη, καὶ χάρονα τῆς παραλύσεως παρασμὸν ἐντεῦθεν κληρώσασθαι τῷ αἰωνίῳ πυρὶ, ὀχὶ τριάκοντα ἔτη κ᾽ ὀκτὼ μόνον, ἀλλ᾽ ἐς ἀεὶ βασανίζεσθαι. μᾶλλον γὰρ ἔδειξεν ὁ Κύριος ἐξ ἁμαρτιῶν αὐτῷ τινὰ τῆς παραλύσεως ἐπισυμβῆναι ἀσθένειαν. ὁ μὲν δὲ πᾶσα ἀσθένεια ἐξ ἁμαρτιῶν, ἀλλὰ κ᾽ ἐκ φυσικῆς νόσου, κ᾽ ἐξ ἀδηφαγίας, κ᾽ ἀδιαφορίας, καὶ ἑτέρων πολλῶν ἐπιγίνεται. Γνὺς μέντοι ὁ Παράλυτος, ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ, τοῦτο τοῖς Ἰουδαίοις καθίστησι γνώριμον. οἱ δὲ εἰς ἄμπλειαν ἐρεθιζόμενοι, ἐζήτουν ἀποκτεῖναι τὸν Χριστὸν, ὅτι ἐλύθη τὸ Σάββατον ἔλυσεν. ὁ δὲ αὐτοῖς πολλὰ διελέγετο, σωφρονῶν, ὡς δίκαιον κ᾽ ἐν Σαββάτῳ ἐργατεῖν· καὶ ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ τὸ Σάββατον αὐτὸν τηρεῖν, ὃς ἴσος ἐστὶ τῷ Πατρὶ, κ᾽ ὥσπερ ἐκεῖνος ἕως ἄρτι ἐργάζεται, οὕτω κ᾽ αὐτός. Ἰσχυρὸν δὲ, ὡς ἕτερος αὐτὸς ὁ Παράλυτος, τὸ ἐν τῷ Ματθαίῳ Παραλυτικὸν. ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἐν οἰκίᾳ ἐπράχθη, κ᾽ ὑπηρετούντων ἐκείνῳ ἀνθρώπων, κ᾽ ἀφεωνται σοι αἱ ἁμαρτίαι, ἀκούσαντι· τοῦτο δὲ ἐν τῇ Στοᾷ ἐτελέσθη, κ᾽ ἄνθρωπον οὐκ εἶχεν, ὡς λέγει τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον· καὶ ὅτι τὸν κράββατον ἦρεν, ὡς καὶ ἐκεῖνος. ἑορτάζεται δὲ ἀρτίως διὰ τὸ ἐν τῇ Πεντηκοστῇ κ᾽ τοῦτο πραχθῆναι, ὥσπερ καὶ τὸ τῆς Σαμαρείτιδος, καὶ τὸ τοῦ Τυφλοῦ. τὸν μὲν γὰρ Θωμᾶν καὶ τὰς Μυροφόρους, εἰς πίστωσιν τῆς ἐκ νεκρῶν τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως ἑορτάζομεν, τὰ δὲ λοιπὰ μέχρι τῆς Ἀναλήψεως, διότι αὐτὰ ἐν τῷ καιρῷ τῆς παρ᾽ Ἑβραίοις Πεντηκοστῆς, διαφόρως ἐνήργησε· κ᾽ ὅτι τούτων ὁ Ἰωάννης μόνος ἀκριβῶς ἐμνημόνευσε. Τῷ ἀπάρῳ ἐλέησον Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος Ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητὸς, κ᾽ διὰ Πάθους τὸ θνητὸν, ἀφθαρσίας ἐνδύει ἀπρέπειαν, ὁ μόνος ἄλογητὸς τῆς Πατέρων, Θεὸς κ᾽ ὑπερένδοξος.

Γυναῖκες μυροφόροι, ὀπίσω σου ἔδραμον· ὃν δὲ ὡς θνητὸν, μετὰ δακρύων ἐζήτουν προσεκυνήσαν, χαίρουσαι ζῶντα Θεὸν, κ᾽ Πάσχα τὸ μυστικὸν, σοῖς Χριστὲ Μαθηταῖς διηγγελίσαντο.

Θανάτου ἑορτάζομεν νέκρωσιν, ᾅδου τὴν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς τῆς αἰωνίου ἀπαρχήν. κ᾽ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἴτιον, τὸν μόνον ἄλογητὸν τῆς Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Ὡς ὄντως Ἱερὰ καὶ πανέορτος, αὕτη ἡ σωτήριος, νὺξ καὶ φωταυγὴς, τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας τῆς Ἐγέρσεως, ὅσα προάγγελος· ἐν ᾗ τὸ ἄχρονον φῶς, ἐκ τάφου σωματικῶς πᾶσιν ἐξέλαμψε.

Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Νεκρώσας ὁ Υἱός σου τὸν θάνατον, Παναμωμε σήμερον, πᾶσι τοῖς θνητοῖς, τὴν διαμείσασαν ζωὴν, εἰς αἰῶνας αἰώνων δεδώρηται, ὁ μόνος ἄλογητὸς τῆς Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὁ Πάσης βασιλεύων τῆς Κτίσεως, γενόμενος Ἄνθρωπος, ᾤκησε τὴν σὴν Θεοχαρίτωτε νηδὺν, κ᾽ Σταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον, αἴρει Θεοπρεπῶς, συνεγείρας ἡμᾶς ὡς Παντοδύναμος.

Εἱρμὸς Ἄλλος.

Ὁ Τὴν φλόγα δροσίσας τῆς καμίνου, καὶ τοὺς Παῖδας ἀφλέκτους διασώσας, ἄλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς Πατέρων ἡμῶν.

Πλωθέντα σε ξύλῳ ὡς ἑώρα, φῶς σωτήριον Ἥλιος μὴ θεῖον, τῷ Κόσμῳ φαίνειν, σοῦ ἐκουσίως διώκοντος Παμβασιλεῦ, εἰς φωτισμὸν πάντων Ἐθνῶν.

Ξανέστης κενώσας τὰ μνημεῖα, κ᾽ σκυλεύσας τὸν ᾅδην δωρεᾷ παντοδυνάμῳ. διὸ ὑμνοῦμεν τὴν σεπτήν σου Χριστὲ καὶ θείαν Ἔγερσιν.

Ὡς νεκρὸν τί τὸν ζῶντα ἐκζητεῖτε; ἠγέρθη ὀκ ἔστιν ἐν τῷ τάφῳ, τοῖς Μυροφόροις ἐβόα πάλαι, ἀστραπτων μορφὴ ὁ θεῖος Ἄγγελος.

Ἀνακείμενον χρόνοις ἐπὶ πλείοις, τὸν Παράλυτον λόγῳ ὑγιώσας, ἐβόας· ἆρον τὸν κράββατόν σου, κ᾽ περιπάτει ὑμνῶν τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροια

Μι-

ΜΙχαὴλ Ἀρχισράτηγε Κυρίε, τὸς πιςῶς ἐν τῷ θείῳ σε Τεμένει, ἀθροιζομένους Θεῦ εἰς αἶνον, ὁδήγει, σκέπε, ἐκ παντοίων κακῶν τῇ μεσιτείᾳ σε.

Δόξα.

Ψ Τελὰς, τὸς πίςεισε ὑμνοῦντας, ὡς Θεὸν τῆ ἁπάντων καὶ Δεσπότιν, ἀπὸ παντοίων κινδύνων σῷζε, καὶ τῆ σῶν ἀγαθῶν μετόχους ποίησον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΜΑρθενοδίεις τεκοῦσα ὑπὲρ λόγον, τὸν πρὸ παντων αἰώνων γεννηθέντα, ἐκ τοῦ ἀνάρχε Πατρὸς ἀῤῥήςως. διὰ τοῦτο Ἁγνὴ σε μακαρίζομεν.

Καταβασία. Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνε ῥυσάμενος.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

Ἅ Γιτη ἡ κλητὴ, καὶ ἁγία ἡμέρα, ἡ μία τῆ Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, Ἑορτῶν Ἑορτὴ, καὶ πανήγυρις ἐςὶ πανηγύρεων, ἐν ᾗ ὑμνοῦμεν Χριςὸν εἰς τὸς αἰῶνας.

Λ Εῦτε τοῦ καινοῦ, τῆς ἀμπέλε γεννήματος, τῆς θείας εὐφροσυνης, ἐν τῇ ἁγίᾳ ἡμέρᾳ τῆς Ἐγέρσεως, Βασιλείας τοῦ Χριςοῦ κοινωνήσωμεν, ὑμνοῦντες αὐτὸν ὡς Θεὸν εἰς τὸς αἰῶνας.

Ἅ Γρον κύκλῳ τὸς ὀφθαλμός σε Σιὼν, καὶ ἴδε. ἰδὲ γὰρ ἥκασί σοι, θεοφεγγεῖς ὡς φωςῆρες, ἐκ Δυσμῶν καὶ Βορρᾶ καὶ θαλάσης, καὶ Ἑῴας τὰ τέκνα σε, ἐν σοὶ εὐλογοῦντα Χριςὸν εἰς τὸς αἰῶνας.

ΠΑτερ Παντοκράτορ, καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα, τρισὶν ενίζομενη, ἐν ὑποςάσεσι φύσις, Ὑπερόσιε καὶ Ὑπέρθεε, εἰς σὲ βεβαπτίσμεθα, καὶ σὲ εὐλογοῦμεν εἰς πάντας τὸς αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκε, ὁ αὐτός.

ΗΛθε διὰ σοῦ εἰς τὸν Κόσμον ὁ Κύριος, Παρθενε Θεοτόκε, καὶ τὸ γαςέρα τοῦ ἁδε διαῤῥήξας θνητοῖς, τὸ Ἀνάςασιν ἡμῖν ἐδωρήσατο. διὸ εὐλογοῦμεν αὐτὸν εἰς τὸς αἰῶνας.

Ὅ Λον καθελὼν τοῦ θανάτε τὸ κράτος, ὁ Υἱός σε Παρθενε, ἐν τῇ αὐτοῦ Ἀναςάσει, ὡς Θεὸς κραταιὸς, σωσανύψωσεν ἡμᾶς καὶ ἐθέωσε· διὸ ὑμνοῦμεν αὐτὸν εἰς τὸς αἰῶνας.

Εἱρμὸς Ἄλλο.

ΠΟν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως ἐν ὑψίσοις δοξαζόμενον Θεὸν, οἱ Οὐρανοὶ τῶν Οὐρανῶν, γῆ καὶ ὄρη καὶ βενοὶ, βυθὸς καὶ παῦ γένος ἀνθρώπων, ὕμνοις αὐτὸν ὡς Κτίςην καὶ Λυτρωτὴν εὐλογεῖτε.

ΠΟ καταπέτασμα ἐχίθη ςαυρωθέντος σε Σωτὴρ ἡμῶν, καὶ ἀπεδίδε τὸς νεκρὸς, ὅς κατέπιεν ὁ θάνατος. καὶ ᾅδης ἐγυμνῶτο σὲ καθορῶν, ἐν καπωτοῖς τῆς γῆς γεγονότα.

ΠΟῦ σε κέντρον ἐςὶ θάνατε; πῦ σε ᾅδη νῦν τὸ νῖκος; πῷ ἀνασαύτι Βασιλεῦ, ἐνεκρώθης καὶ ἀπόλωλας, ὀκ ἔτι βασιλεύεις. ὁ κραταιὸς ἀφείλετο γὰρ ὅς εἶχες δεσμίους.

Λ Ράμετε πάχος ἀπαγγείλατε, Ἀποςόλοις τὴν Ἀνάςασιν, ταῖς Μυροφόροις, ὁ φανεὶς Νεανίας ἀπεφθέγγετο. ἀνέςη ὁ Δεσπότης, καὶ σὺν αὐτῷ οἱ ἀπ' αἰῶν νεκροὶ παραδόξως.

Ἔ Τεσι πλείοις κατακείμενος, ὁ Παράλυτος ἐκραύγαζεν· ἐλέησόν με Λυτρωτὰ, ἀπορίᾳ σωεχόμενον. ὁ δὲ προσάττα τότῳ, ἆραι ωδὴν τὸν κράββατον, καὶ ὀρθῶς βηματίζειν.

Ψ Ὅς τῆ αὐλῶν προηγόμενος, Ἀρχισράτηγε Δωαμέων, σὺν ταύταις αἴτησαι ἡμῖν, τῆ πταισμάτων ἀπολύτρωσιν, διόρθωσίν τε βίε, καὶ τῆ ἐκεῖ ἀπόλαυσιν, ἀγαθῶν αἰωνίων.

Δόξα.

Ἄ Κτιςον ἄτμητον ὄσιαν, Τρισυπόςατον Θεότητα, Πατέρα ἄναρχον Θεὸν, καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, ὑμνήσωμεν συμφώνως, τῆ Σεραφὶμ κραυγάζοντες, τὸ φρικτὸ μελῳδίαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΠΟ μονος πάλαι ἐθεάσατο, Ἡσαΐας Ἀπάρθενε· ἐν ᾧ δακτύλῳ τοῦ Πατρὸς, Λόγος ἄχρονος ἐγγέγραπτο, ἐκ πάσης ἀλογίας σῴζων ἡμᾶς, τὸς λόγοις σε ἱεροῖς ἀυμνοῦντας.

Καταβασία. Αὕτη ἡ κλητὴ, καὶ ἁγία ἡμέρα.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

ΦΩτίζε, φωτίζε, ἡ Νέα Ἱερουσαλήμ. ἡ γὰρ δόξα Κυρίε, ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε.

χόρδε

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

χόρδε νιῖ, καὶ ἀγάλλε Σιών. σὺ δὲ Ἁγνὴ, πέρπε Θεοτόκε, ἐν τῇ Ἐγέρσει τοῦ τόκου σε.

Ὦ Θεάς, ὦ φίλης, ὦ γλυκυπότης σε φωνῆς. μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γὰρ, ἐπηγγείλω ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ. ᾧ οἱ Πιστοὶ, ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Ὦ Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ. ὦ Σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δυνάμις, δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μεταλαβεῖν, ἐν τῇ ἀενάῳ, ἡμέρᾳ τῆς Βασιλείας σου.

Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Γυμφώνως Παρθένε, σὲ μακαρίζομεν Πιστοί. χαῖρε πύλη Κυρίου· χαῖρε πόλις ἔμψυχε· χαῖρε δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψε, σήμερον φῶς, τὸ ἐκ σοῦ Τεχθέντος, τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως.

Γυφαίνε, ἀγάλλε, ἡ θεία Πύλη τοῦ φωτός. ὁ γὰρ δυνάς ἐν τάφῳ, Ἰησοῦς ἀνέτειλε, λάμψας ἡλίου φαιδρότερον, καὶ τοὺς Πιστοὺς, παντας καταυγάσας, Θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Εἱρμὸς Ἄλλο.

Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει κατεδέσε, ἐν τῷ βάτῳ Μωϋσῆς, τιμῇ ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, δεξαμενίῳ ἐν γαστρί. Δανιὴλ δέσε εἶδεν, ὄρος ἀλατόμητον, ῥάβδον βλαστήσασαν, Ἡσαΐας κέκραγε, τιμῇ ἐκ ῥίζης Δαβίδ.

Ἡσοῦ ἐπὶ ξύλου ὑψόμενος, συναναύλωσας ἡμᾶς, καὶ τεθεὶς ἐκουσίως ἐν Μνήματι, ἐκ μνημάτων τοὺς νεκροὺς, ἐξανέστησας παντας, ὑμνοῦντας τὸ κράτος σου, τὸ ἀκατάληπτον, καὶ τιμῇ δυναστείᾳ τιμῇ σιμῇ τιμῇ ἀήττητον.

Ῥαιότατος τάφος ἀνέτειλας, ὡς Νυμφίος ἐκ παστοῦ, ὡραιότατε Λόγε, καὶ ἔλυσας τὸ τοῦ ᾅδου ἀμειδές, καὶ δεσμώτας ἐξῆρας, συμφώνως καυγάζοντας· δόξα τῇ δόξῃσε, δόξα Ἰησοῦ ὁ Θεὸς, τῇ Ἐγέρσει σου.

Γυναγμούς τε καὶ δάκρυα φέρουσαι, μυρίων ἐν ᾅδῃ, τὸ παναγιον Μνῆμα κατέλαβον, αἱ Γυναῖκες καὶ Χριστοῦ, ἐδιδάσκοντο πίστει τιμῇ σοδοξον Ἔγερσιν· ἣν ἑορτάζομεν, ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς δροσινόμενοι.

Κολούθει ἡ ῥῶσις τοῦ σώματος, τῇ προσάξασε Χριστῷ, καὶ ὡράτο ὁ πρώην Παράλυτος, διερχόμενος ασδῇ, καὶ τὸν κράββατον φέρων, ἐφ' οὗ κατεκλίνετο, ἔπεσι πλέοσιν, ἀνυμνολογῶν τιμῇ πολλιῇ δυναστείαν σου.

Ὠτισμὸν ἡμῖν αἴτησαι μέγιστε, Ἀρχιστράτηγε ἀεὶ, τῷ μεγάλῳ φωτὶ παρεστάμενος, καὶ ἐρρύσθησον ἡμᾶς, τιμῇ ζωῇ ἐπηρείας, παντοτε τοῦ ὄφεως, καὶ περιστάσεσι βίου δυσμενείᾳ ἀεὶ ἀξιάγαστε.

Δόξα.

Ὡς καὶ φῶτα ζωιότε δοξάζωσε, καὶ ζωὰς παναγεβῶς, Πάτερ, Λόγε, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Τρισυπόστατε Μονὰς, ἀδιαίρετον κράτος, Θεότης ἀσύγχυτε. Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος βοῶν, σιμῇ ταῖς ἄνω Δυνάμεσι.

Καὶ νιῖ. Θεοτοκίον.

Ὠτοφόρε προῆλθε νηδύος σε, μέγας Ἥλιος Χριστὸς, καὶ τὸν Κόσμον ἐφώτισεν Ἄχραντε, ἐπιλάμψεσι φαιδραῖς, καὶ τὸ σκότος ἔξηρε, τὸ τῆς παραβάσεως. ὅθεν ὑμνοῦμέν σε, παντων ὡς αἰτίαν καλῶν Θεονύμφευτε.

Καταβασία.

Φωτίζε, φωτίζε, ἡ Νέα Ἱερουσαλήμ.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Γαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητὸς, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τεταφευμένος ἐξανέστης, Ἀδὰμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ καταργήσας θανατον. Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ Κόσμου σωτήριον.

Ἕτερον πρὸς, Γυναῖκες ἀκηκοάθητε.

Πέση ὁ φιλάνθρωπος, καὶ πανοικτίρμων Κύριος, Προβατικῇ Κολυμβήθρᾳ, τοῦ θεραπεῦσαι τοὺς νόσους· εὗρε δὲ κατακείμενον, ἄνθρωπον πλείοις ἔτεσι, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐβόησεν· ἆρον τὸν κράββατον ἴδι, πρὸς τὰς ὁδὰς τοὺς δικαίους.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Πᾶσα πνοὴ, ἰσῶμεν ξ'. ἡ. καὶ ψάλλομεν ξ'. Ἀναστάσιμα, ἦχος γ'.

Λεῦτε παντα τὰ Ἔθνη, γνῶτε τοῦ φεκτοῦ, Μυστηρίε τιμῇ δυνάμει. Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, ἐσωρώθη δι' ἡμᾶς, καὶ ἐκὼν ἐπάφη, καὶ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἀνέ-

ανέςη ἐκ νεκρῶν, τῶ σῶσαι τὰ σύμπαντα, αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Διηγήσαντο πάντα τὰ θαυμάσια, οἱ φύλακές σε Κύριε. ἀλλὰ τὸ σωτήριον τῆς ματαιότητος, πληρῶσαν δώρων τιμὴ δεξιαὶ αὐτῶν, κρύπτειν ἐνόμιζον τιμὴ Ἀνάςασίν σε, ἵν' ὁ Κόσμος δοξάζῃ. ἐλέησον ἡμᾶς.

Χαρᾶς τὰ πάντα πεπλήρωται, τῆς Ἀναςάσεως τιμὴ πεῖραν εἰληφότα. Μαρία γὰρ ἡ Μαγδαληνὴ ἐπὶ τὸ Μνῆμα ἦλθεν. εὗρεν Ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τοῖς ἱματίοις ἐξαςράπτοντα καὶ λέγοντα· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔςιν ὧδε, ἀλλ' ἐγήγερται, καθὼς εἶπε, προάγων ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

Ἐν τῷ φωτίσε Δέσποτα, ὀψόμεθα φῶς Φιλάνθρωπε. ἀνέςης γὰρ ἐκ τῶν νεκρῶν, σωτηρίαν τῷ Γένει τῶν ἀνθρώπων δωρούμενος· ἵνα σε πᾶσα Κτίσις δοξολογῇ, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἕτερα Ἀναστάσιμα. Ὁ αὐτός.

Σμυρνον Εὐωδινὸν αἱ Μυροφόροι Γυναῖκες, τὰ δάκρυα προσέφερον Κύριε. ὀδωδίας γὰρ ἀρώματα κατέχεσαι, τὸ Μνῆμά σε κατέλαβον, τὸ ἀλλαντόν σε Σῶμα μυρίσαι ἀπεδάζεσαι. Ἄγγελος καθήμενος ἐπὶ τὸν λίθον, αὐταῖς ἐδηγγελίσατο· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τὸν θάνατον γὰρ πατήσας, ἀνέςη ὡς Θεὸς, παρέχων πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐξαςράπτων Ἄγγελος, ἐπὶ τὸ Μνῆμά σε τὸ ζωοποιὸν, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγεν· ἐκενώσε τὸς πάφας ὁ Λυτρωτὴς, ἐσκύλδσε τὸν ᾅδην, καὶ ἀνέςη τριήμερος, ὡς μόνος Θεὸς καὶ Παντοδυνάμος.

Εἰς τὸ μνῆμα σε ἐπεζήτησεν, ἐλθοῦσα τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνή· μὴ δρᾶσα δὲ ὠλοφύρετο κλαυθμῷ βοῶσα· οἴμοι Σωτήρμα, πῶς ἐκλάπης παύτων Βασιλεῦ; ζεῦγος δὲ ζωηφόρων Ἀγγέλων, ἔνδοθεν τὸ Μνημεῖον ἐβόα· τί κλαίεις ὦ γύναι; κλαίω φησὶν, ὅτι ἦραν τὸν Κύριόν με τὸ πάφε, καὶ οὐκ οἶδα πῦ ἔθηκαν αὐτόν. αὐτὴ δὲ γραφεῖσα ὀπίσω, ὡς κατεῖδέ σε δηθέως ἐβόα· ὁ Κύριός με, καὶ ὁ Θεός με δόξασοι.

Ἔβραῖοι σωέκλεσαν, ἐν τῷ τάφῳ τιμὴ ζωῇ· Λησὴς δὲ ἀνέῳξεν, ἐν τῇ γλώσσῃ τιμὴ τρυφῇ, κραυγάζων καὶ λέγων· ὁ μετ' ἐμὲ δι' ἐμὲ σαυρωθεὶς, σωανεκρέματό μοι ἐπὶ τῦ ξύλε, καὶ ἐφαίνετό μοι ἐπὶ τῦ Θρόνε, τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος. αὐτὸς γάρ ἐσι Χριςὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. δ.

Κύριε τὸν Παράλυτον οὐχ ἡ κολυμβήθρα ἐθεράπδσεν, ἀλλ' ὁ σὸς λόγος ἀνεκαίνισε. καὶ δὲ ἡ πολυχρόνιος αὐτῷ ἐνεπόδισε νόσος, ὅτι τῆς φωνῆς σε ὑςέρα ἡ ἐνέργεια ἐδείχθη. καὶ τὸ δυσβάσακτον βάρος ἀπέῤῥιψε, καὶ τὸ φορτίον τῆς κλίνης ἐβάσασεν, εἰς μαρτύριον τῦ πλήθες τῶν οἰκτιρμῶν σε· δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ὑπερδλογημένη ὑπάρχεις.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν α. Ὥραν, τὸ Εὐωδινόν.

Ἦχος γ'.

Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας, τιμὴ τῦ Σωτῆρος δηγγελιζομένης, ἐκ νεκρῶν Ἀνάςασιν, καὶ ἐμφάνειαν, διαπιςεύντες οἱ Μαθηταὶ, ὠνειδίζοντο τὸ τῆς καρδίας σκληρόν. ἀλλὰ τοῖς σημείοις καθοπλισθέντες καὶ θαύμασι, πρὸς τὸ Κήρυγμα ἀπεςέλλοντο. καὶ σὺ μὲν Κύριε, πρὸς τὸν ἀρχίφωτον ἀνελήφθης Πατέρα· οἱ δὲ ἐκήρυττον πανταχῦ τὸν λόγον, τοῖς θαύμασι πιςούμενοι. διὸ οἱ φωτισθέντες δι' αὐτῶν, δοξάζομέν σε τιμὴ ἐκ νεκρῶν Ἀνάςασιν, φιλάνθρωπε Κύριε.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Οἱ Μακαρισμοὶ τῦ ἤχε, ἦχος γ'.

Θεσπίσαντα Χριςὲ, τιμὴ ἐντολήν σε τὸν προπάτορα Ἀδὰμ, τῦ Παραδείσε ἐξώρισας· τὸν δὲ Λῃςὴν Οἰκτίρμον, ὁμολογήσαντά σε ἐν Σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσῴκισας κράζοντα· μνήσθητί με Σωτὴρ ἐν τῇ Βασιλείᾳ σε.

Ἀναςὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, σωανέςησας ἡμᾶς ἐκ τῶν παθῶν, τῇ Ἀναςάσει σε Κύριε. τῦ δὲ θανάτε πᾶσαν, τιμὴ δυναςείαν ἄλεσας Χριςέ. διὰ τῦτο πίςει κραυγάζομεν· μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σε.

Τῇ τριημέρῳ σε Ταφῇ, τὸς ἐν τῷ Ἅδῃ νεκρωθέντας ὡς Θεὸς, ζωοποιήσας συνήγειρας, καὶ ἀφθαρσίαν πᾶσιν, ὡς ἀγα-

θὸς

θὸς ἐπήγασας ἡμῖν, τοῖς ἐν πίσει κράζουσι παύτοτε· μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἁμαρτήσαντας ἡμᾶς, τῇ τοῦ θανάτου καταδίκασας ἀρᾷ, ὁ ζωοδότης καὶ Κύριος. ἐν δὲ τῷ Σωματίσαι, ἀναμαρτήτως δέσποτα παθὼν, τοὺς θνητοὺς ἐξώσας κράζοντας· μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τοῦ Παραλύτου, ᾠδὴ ς'.

Χρὴ γινώσκειν, ὅτι ἡ Ἀκολουθία τοῦ Παραλύτου ψάλλεται ἡμέρας τρεῖς. τῇ Κυριακῇ, τῇ β'. καὶ τῇ γ'.

Τῇ Κυριακῇ τῆς δ'. Ἑβδομ. Ἑσπέρας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ξ'. ς'. καὶ ψάλλομεν ξά'. τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τὸ Μωσαϊκὸν γ'. τῆς Ἑορτῆς, ἦχος πλ.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος, ὁ Ποιητὴς τοῦ παντὸς, σαρκοφόρος γενόμενος, τιὼ ἡμῶν ἐπτώχευσε, φύσιν θέλων ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ τοῖς ἀνθρώποις, συνδιαιτώμενος, θαυμάτων πλήθη, Ἑβραίοις δέδειχεν. ὅθεν ἰάσατο, τὸν ποτὲ Παράλυτον, εἰπὼν αὐτῷ· ἆρόν σου τὸν κράββατον, ἐν Βηθεσδᾷ ἐπισάς.

Ὥσπερ Θεέμου καὶ Κύριε, τοὺς πεπτωκότας βροτοὺς, ἀναστῆσαι βουλόμενος, ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος, περιήρχου ἰώμενος, πάντων τὰς νόσους δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν. διὸ φοιτήσας Προβατικῇ ἐν Στοᾷ, σῶον ἀνέστησας, τὸν ποτὲ Παράλυτον, λόγῳ τῷ σῷ, ὀκτὼ καὶ τριάκοντα, ἔτεσι κάμνοντα.

Θόνῳ Ἑβραῖοι τηκόμενοι, ἐνεργεσίας τὰς σὰς, ὑπεράγαθε Κύριε, ἀφορμὴν ποιούμενοι, καὶ μανίας ὑπόκαυμα, παρανομοῦντες αὐτοὶ τὸν νόμον ἀεὶ, σὲ ἐπεζήτουν κτεῖναι τιὼ ὄντως ζωὴν, διὰ τὸ Σάββατον, ὅτε ὅλον ἄνθρωπον, ἔθεσας σὺ, ὑγιῆ Παράλυτον, ὄντα τὸ πρότερον.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. ά.

Ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρᾳ, ἀνθρωπος κατέκειτο ἐν ἀθυμίᾳ, καὶ ἰδών σε Κύριε ἐβόα· ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με ἐν αὐτῷ. ἐν ᾧ δὲ πορεύομαι, ἄλλος προλαμβάνει με, καὶ λαμβάνει τιὼ ἴασιν, ἐγὼ δὲ ἀθυμῶν κατάκειμαι. ᾧ δι' ὃν σπλαγχνισθεὶς ὁ Σωτὴρ, λέγει πρὸς αὐτόν· διὰ σὲ ἄνθρωπος γέγονα, διὰ σὲ σάρκα περιβέβλημαι, καὶ λέγεις ἄνθρωπον οὐκ ἔχω; ἆρόν σου τὸν κράββατον καὶ περιπάτει. πάντα σοι δυνατὰ, πάντα ὑπακούει, πάντα ὑποτέτακται, πάντων ἡμῶν μνήσθητι, καὶ ἐλέησον Ἅγιε, ὡς φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸν ξ'. ξά'. Ἀναβαθμὸν, ἦχος γ'.

Ὧ σῷ Σταυρῷ Χριστὲ Σωτὴρ, θανάτου κράτος λέλυται, καὶ διαβόλου ἡ πλάνη κατήργηται. γένος δὲ ἀνθρώπων πίστει σῳζόμενον, ὕμνον σοι καθ' ἑκάστην προσφέρει. Κατανυκτικόν.

Σπερμὸν ὕμνον προσφέρομέν σοι Χριστὲ, μὴ θυμιάματος, καὶ ᾠδῶν πνευματικῶν, ἐλέησον Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Μαρτυρικόν.

Ἐβαλε τὸ Σταυρόν σου Κύριε ἡ δυνάμις. ἐπάγη γὰρ ἐν τόπῳ, καὶ ἐνεργεῖ ἐν Κόσμῳ, καὶ ἀνέδειξεν ἐξ Ἁλιέων Ἀποστόλους, καὶ ἐξ Ἐθνῶν Μάρτυρας, ἵνα πρεσβεύωσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος ά.

Τῇ παλαίμῃ τῇ ἀληθαύτῳ πλασουργήσας τὸν ἄνθρωπον, ἦλθες εὔσπλαγχνε τοὺς νοσοῦντας ἰάσασθαι Χριστέ. τὸν Παράλυτον ἐν τῇ προβατικῇ κολυμβήθρᾳ διὰ τοῦ λόγου σου ἀνέστησας. Αἱμόῤῥουν δὲ τῷ ἄλγει ἐθεράπευσας. τῆς Χαναναίας τιὼ παῖδα ἐνοχλουμένῳ ἠλέησας. καὶ τιὼ αἴτησιν τοῦ Ἑκατοντάρχου ὑπαρεῖδες. διὰ τοῦτο κράζομεν· Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Τῇ β'. τῆς δ'. Ἑβδομ. εἰς τὸν Ὄρθρον.

Μετὰ τιὼ α'. ξιλόν. Ἀναβαθμὸν, ἦχος γ'.

Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, ἡ ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων, ὁ πρωτότοκος τῆς Κτίσεως, καὶ Δημιουργὸς πάντων τῶν γεγονότων· τιὼ καταφθαρεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν, ἐν ἑαυτῷ ἀνεκαίνισεν. οὐκ ἔτι θανάτῳ κυριεύει. ὁ γὰρ τῶν ὅλων Δεσπότης τὸ κράτος σου κατέλυσε. Κα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Κατανυκτικόν.

Παροικῶσα ἐν τῇ γῇ, ψυχή μου μετανόησον· χῶς ἐν τάφῳ ὄχ ὑμνεῖ, πταισμάτων ὁ λυτρῶται. βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ· Καρδιογνῶστα, ἥμαρτον, περὶν καταδικάσῃς με, ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Ὁ ἔμψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν, ἐνίκησε τὰ μηχανήματα τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Ἀθλοφόροι μακάριοι. διὰ τοῦτο τῆς αἰωνίου κατηξιώθητε μακαριότητος. ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ, τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ σῶσαι τὸ ποίμνιον, Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θτ. Αὐτόμελον.

Ἣν ὡραιότητα τῆς Παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἁγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγείς, ἐβόασοι Θεοτόκε· ποῖόν σοι ἐγκώμιον προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι. διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι· χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ δὲ τὴν β'. ἓξ. ᾨδὴ. Ὅμοιον.

Ἄρεσιν εὗραντο τοῦ ὁλοσώματον, οἱ παραλύσεσι, φθόνῳ σφιγγόμενοι, τοῦ ἐν Σαββάτῳ Παραλύτου, σφίγξιν καταναοῦντες· λέγοντες οὐκ ἔξεστι, θεραπεύειν τοῖς Σάββασι, λύσαντε τὸν πάτειον, τοῦ Σαββάτου καπάυσιν· τὸ νόμισε μὴ γνόντες δεσπότου, καὶ θεραπεύτου τῆς ψυχῶν ἡμῶν. Δίς.

Τὸ, Ἀνάσασιν Χριστοῦ. Ο' Ν'. Εἶτα οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῆς Εἱρμῶν, ᾠδὴ ἡ. Καὶ τὸ Μιτυαῖκ, ᾠδὴ δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσῶμεν ξ'. δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα ξ'. τῆς Ὀκτωήχου.

ξ'. Ἀναστάσιμον, ἦχος γ'.

Λεῦτε παντα τὰ Ἔθνη, γνῶτε τοῦ φελάντου μυστηρίου τοῦ δυνάμιν. Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, καὶ ἐκὼν ἐπάφη, καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τοῦ σῶσαι τὰ σύμπαντα. αὐτὸν προσκυνήσωμεν. Δίς.

Κατανυκτικόν.

Πολλάκις τοῦ ὑμνῳδίαν ἐκτελῶν, δι' ῥέθυμι τοῦ ἁμαρτίαν ἐκπληρῶν. τῇ μὲν γλώττῃ ᾄσματα φθεγγόμενος, τῇ δὲ ψυχῇ ἄτοπα λογιζόμενος. ἀλλ' ἑκάτερα διόρθωσον Χριστὲ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς μετανοίας, καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Ὧν Ἁγίων Ἀθλοφόρων τοῦ μνήμιου, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν. ὅτι θέατρον γενόμενοι Ἀγγέλοις, καὶ ἀνθρώποις, τὸν τῆς νίκης στέφανον παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο, καὶ πρεσβεύσιν ὑπὲρ τοῦ ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος α'.

Τάφος νεκρὸς ὑπάρχων ὁ Παράλυτος, ἰδών σε ἐβόησεν· ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἡ κλίνη μου τύμβος μοι ἐγένετο. τίμιοι κέρδος ζωῆς; ὁ χορηγῶ τῆς προβατικῆς κολυμβήθρας. ὁ γάρ ἐστι μοι τις ὁ ἐμβάλλων με παραπορευόμενον τοῦ ὑδάτου. ἀλλὰ σοὶ τῇ πηγῇ προσέρχομαι τοῦ ἰαμάτων, ἵνα κἀγὼ μετ' αὐτῶν κράζω· Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Εἰς τὸν ξ'. ᾨδὴν ἦχος γ'.

Μεγάλη τῇ Σταυρώσει Κύριε.

Σημείων καὶ τεράτων, βλέποντες τοῦ δυνάμιν, οἱ φθόνῳ παρανομοῦντες, καὶ δυνατοὶ κακίᾳ, οὐκ ἐπίστευον, ὡς σὺ Θεὸς υἱὸς ὑπάρχεις, καὶ τοῦ παντὸς πρύτανις, ὁ καὶ Παράλυτον ὑγιῆ δείξας λόγῳ.

ξ'. Τὰ ἐλέησόν Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἐδόντες οἱ Σαββάτων, φύλακες Παράλυτον, σφιγχθέντα ἐν Σαββάτῳ, τοῦ ψυχοῦ ἐχαυνοῦντο· καὶ οὐκ ἔξεσιν, ἐν τῷ Σαββάτῳ θεραπεύειν, καὶ βεβηλοῦν τὸ Σάββατον, πάχα ὡς νόμιμοι, Γραμματεῖς ἐπεβόων.

ξ'. Ὅτι ἔπασ εἰς τὸν αἰῶνα.

Σαββάτων αὐτουργὸν, μὴ γνόντες σε καὶ Κύριον, οἱ Σάββατα τηροῦντες, τοῦ Παραλύτου σφίγξω, διεγόγγυζον, τοῦ ἐν Σαββάτῳ γενομένου, ὡς οὐ καλὸν λέγοντες, ἆραν τὸν κράββατον, ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος δ'. ά.

Νέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐπὶ τῇ προβατικῇ Κολυμβήθρᾳ, τῇ λεγομένῃ κατ' Ἑβραίους Βηθεσδά, πέντε στοὰς ἔχούσῃ, ἐν ταύταις γὰρ κατέκειτο πλῆθος τοῦ ἀσθενούντων. Ἄγγελος γὰρ τοῦ Θεοῦ κατ' καιρὸν ἐποιφοιτῶν διεπάραττεν αὐτοῦ, καὶ

ῥῶσιν

ῥῶσιν ἐχαρίζετο τοῖς προσιοῦσιν ἐν πίσει. καὶ ἰδὼν ὁ Κύριος ἄνθρωπον, λέγει πρὸς αὐτόν· θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι; ὁ ἀσθενῶν ἀπεκρίνατο· Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃμε εἰς τὴν Κολυμβήθραν. Ἰατροῖς καταναλώσασα τὸν ἅπαντά μου βίον, καὶ ἐλέους τυχεῖν οὐκ ἠξιώθην. Ἀλλ' ὁ Ἰατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, λέγει πρὸς αὐτόν· ἆρόν σου τὸν κράββατον καὶ περιπάτει, κηρύττων μου τὴν δύναμιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος ἐν τοῖς πέρασι.

Τῇ β. τῆς δ'. Ἑβδομάδος, Ἑσπέρας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἦχος δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα δύο Ἰδιόμελα, δι' ἀπροσόμους τὸ πρῶτον, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν γ'. ἦχος α.

Τῇ παλαίᾳ τῇ ἀναυτῷ πλασουργήσας τὸν ἄνθρωπον, ἦλθες εὔσπλαγχνε τοὺς νοσοῦντας ἰάσασθαι Χριστέ. τὸν Παράλυτον ἐν τῇ προβατικῇ Κολυμβήθρᾳ διὰ τοῦ λόγου σου ἀνέστησας. Αἱμόῤῥουν δὲ τὸν ἄλγος ἐθεράπευσας. τῆς Χαναναίας τὴν Παῖδα ἐνοχλουμένην ἠλέησας. καὶ τὴν αἴτησιν τοῦ Ἑκατοντάρχου ἐπλήρωσας. διὰ τοῦτο κράζομεν· Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Τάφος νεκρὸς ὑπάρχων ὁ Παράλυτος, ἰδὼν σε ἐβόησεν· ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἡ κλίνη μου τύμβος μοι ἐγένετο. τί μοι κέρδος ζωῆς; ὁ χρήζω τῆς προβατικῆς κολυμβήθρας. ὁ γάρ ἐστι μοί τις ὁ ἐμβάλλων με, παραττομένων τῶν ὑδάτων. ἀλλὰ σοὶ τῇ πηγῇ προσέρχομαι τῶν ἰαμάτων, ἵνα κἀγὼ μετ' ἀντῶν κράζω· Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος α.

Νέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐπὶ τῇ προβατικῇ Κολυμβήθρᾳ, τῇ λεγομένῃ κατ' Ἑβραίους Βηθεσδά, πέντε στοὰς ἔχουσῃ. ἐν ταύταις γὰρ κατέκειτο πλῆθος τῶν ἀσθενούντων. Ἄγγελος γὰρ τοῦ Θεοῦ κατ' καιρὸν ἐπιφοιτῶν διετάραττεν αὐτὴν, καὶ ῥῶσιν ἐχαρίζετο τοῖς προσιοῦσιν ἐν πίσει. καὶ ἰδὼν ὁ Κύριος ἄνθρωπον, λέγει πρὸς αὐτόν· θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι; ὁ ἀσθενῶν ἀπεκρίνατο· Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃμε εἰς τὴν Κολυμβήθραν. Ἰατροῖς καταναλώσασα τὸν ἅπαντά μου βίον, καὶ ἐλέους τοχεῖν οὐκ ἠξιώθην. ἀλλ' ὁ Ἰατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων λέγει πρὸς αὐτόν· ἆρόν σου τὸν κράββατον καὶ περιπάτει, κηρύττων μου τὴν δύναμιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος ἐν τοῖς πέρασι.

Εἰς τὸν ϛ'. Ἀναστάσιμον, ἦχος γ'.

Ἐφώτισαι τὰ σύμπαντα, τῇ Ἀναστάσει σου Κύριε, καὶ ὁ Παράδεισος πάλιν ἐνέῳκται. πᾶσα δὲ ἡ Κτίσις ἀνελλιπῶς ἀστάσει, ὕμνοις σοι καθ' ἑκάστην προσφέρει. Κατανυκτικόν.

Ὦσόν με Κύριε ὁ Θεός μου. σὺ γὰρ παύτων ἡ σωτηρία. ὁ κλύδωνι τῶν παθῶν ἐκπαράττει, καὶ τὸ βάρος τῶν ἀνομιῶν με βυθίζει. δός μοι χεῖρα βοηθείας, καὶ πρὸς φῶς ἀνάγαγέ με κατανύξεως, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος καὶ φιλάνθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου Χριστὲ ἡ δύναμις. ἐν μνήμασι γὰρ κεῖνται, καὶ πνεύματα διώκουσι, καὶ κατήργησαν ἐχθρῶν τὴν ἐξουσίαν, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, ἀγωνισάμενοι ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. δ'.

Ἐν τῇ Στοᾷ τοῦ Σολομῶντος, ἐκεῖ κατέκειτο πλῆθος τῶν ἀσθενούντων. καὶ μεσούσης τῆς Ἑορτῆς, εὗρεν ὁ Χριστὸς, ὀκτὼ καὶ τριάκοντα ἐτῶν Παράλυτον κείμενον· δεσποτικῇ φωνῇ λέγει πρὸς αὐτόν· θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι; ὁ ἀσθενῶν ἀπεκρίνατο· Κύριε ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃμε εἰς τὴν Κολυμβήθραν. ὁ δὲ λέγει πρὸς αὐτόν· ἆρόν σου τὴν κλίνην. ἴδε ὑγιὴς γέγονας, μηκέτι ἁμάρτανε. τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις Κύριε, καταπέμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ γ'. τῆς δ'. Ἑβδομάδος, εἰς τὸν Ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Καθ. Ἀναστάσιμον, ἦχος γ'.

Ἀρχὴ τοῦ θανάτου γλυκάμου Κύριε, τὸ πικρὸν τοῦ θανάτου ἐξέπεμψες τῇ Ἐγέρ-

σει

σεισθ. ϗ τὸν ἄνθρωπον κατ' αὐτῦ ἐνισχύσας, τῆς ἀρχαίας καταράς τὴν ἦτταν ἀναλώμενος, ὁ ὑπεραπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύριε δόξασοι. Κατανυκτικον.

Ὡς πότε ψυχή μθ ἐπιμένεις τοῖς πταίσμασιν; ἕως τίνος λαμβάνεις μετανοίας ὑπέρθεσιν; λάβε κτ νοῦν τὴν μέλλουσαν, ϗ βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ· ἥμαρτον ἀναμάρτητε ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Κλάμπετε διὰ τ Πίστεως ὑπέρλαμπροι φωστῆρες Ἅγιοι, Θεοσεβείας ἐρασταὶ, Ἀθλοφόροι παυδίφημοι. τῇ Τυράννων ϗ τὰς αἰκίσεις μὴ δειλιάσαντες, τῇ εἰδώλων τὴν πλάνην κατηδαφίσατε, τρόπαιον ἔχοντες ἀήττητον, τὸν Σταυρὸν τῆς ἀληθείας. Θεοτοκίον.

Καταφυγὴ ϗ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τῦ Κόσμυ, ταῖς πρεσβείαις σθ σῶζε τὸς δούλυς σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης μόνη δυνησμένη.

Εἰς τὴν β. ᾠδὴν τῦ ἑτέρου, ἦχ γ'.

Τὴν ὡραιότητα.

Τὴν ἄρεσιν εὕραντο τὴν ὁλοσώματον, οἱ παραλύσεσι φθόνῳ σφιγγόμενοι, τὴν ἐν Σαββάτῳ Παραλύτου σφίγξιν κατανοοῦντες. λέγοντες· ὐκ ἔξεσι θεραπεύειν τοῖς Σάββασι, λύοντε τὴν πάτελον τῦ Σαββάτυ καπάυσιν· τῦ νόμυ σε μὴ γνόντες Δεσπότην, ϗ θεραπεύτην τῇ ψυχῶν ἡμῶν. Δίς.

Τὸ, Ἀνάσασιν Χριστῦ θεασάμενοι.

Ὁ Ν'. Οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς μετ' ᾠδῆς Εἱρμῶν ἀς ἡ. ϗ τῦ Μιμαίυ ἀς δ'. Κοντάκιον, ϗ Ἐξαποστελ. τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸς Αἴνους, ἰσῶμεν ξ. δ'. Δεσπρεπῶς τὸ α. Ἀναστάσιμον, ἦχ γ'.

Διηγήσαντο πάντα τὰ θαυμάσια, οἱ φύλακές σθ Κύριε· ἀλλὰ τὸ σωτήδεμον τῆς ματαιότητος, πληρῶσαν δώρων τὴν δεξιὰν αὐτῶν, κρύπτειν ἐνόμιζον τὴν Ἀνάστασίν σθ· ὧν ὁ Κόσμος δοξάζει, ἐλέησον ἡμᾶς. Δίς. Κατανυκτ.

Τὸν διεστραμμένον μθ νοῦν σωσάγαγε Κύριε, ϗ τὴν χερσωθεῖσάν μθ καρδίαν καθάρισον, ὡς τῷ Πέτρῳ δισὸς μοι μετανοίαν, ὡς τῷ Τελώνῃ ζεναγμὸν, ϗ ὡς τῇ Πόρνῃ δάκρυα· ἵνα μεγάλῃ τῇ φωνῇ κραυγάζωσοι· ὁ Θεὸς σῶσόν με, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος, ϗ φιλάνθρωπ.

Μαρτυρικόν.

Τὸν Ἀσιλέων ϗ Τυράννων τὸν φόβον ἀπώσαντο, οἱ Χριστῦ Στρατιῶται, ϗ δ' θαρσῶς ϗ αὐδρείως αὐτὸν ὡμολόγησαν, τὸν ἁπάντων Κύριον, Θεὸν ϗ Βασιλέα ἡμῶν, ϗ πρεσβεύσιν ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ϗ νῦν. ἦχ δ'.

Κύριε τὸν Παράλυτον ὐχ ἡ Κολυμβήθρα ἐθεράπευσεν, ἀλλ' ὁ σὸς λόγ ἀνεκαίνισε. ϗ διὰ τὴ πολυχρόνι αὐτῷ ἐνεπόδισε νόσος, ὅτι τῆς φωνῆς σθ ὀξυτέρα ἡ ἐνέργεια ἐδείχθη, ϗ τὸ δυσβάσακτον βάρος ἀπέρριψε, ϗ τὸ φορτίον τῆς κλίνης ἐβάσασεν, εἰς μαρτύριον τῦ πλήθυς τῶν οἰκτιρμῶν σθ, δόξασοι.

Εἰς τὸν ξ. ᾠδὴν. Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, ἦχ γ'.

Μεγάλη τῦ Σταυρῦ σθ Κύριε.

Φαύη παραιμυίοις μέλεσιν ὁ λόγ σθ, ὡς σφίγμα ζωηφόρον, ζωοποιέ μθ Λόγε. ὃ μαρτύριον, ἡ παρ' ἐλπίδα κλίνης ἄρσις· ὧν κελευσθεὶς ἔφερεν, ὁ καπακείμεν, ἐπ' αὐτῆς ἐπὶ πλεῖον.

ξ. Τὰ ἐλέησθ Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἠθόμεν πληροῖ τὸ πρόσαγμα Παράλυτος, τῆς σῆς παντοδυναμθ, Δεσποτικῆς ἰσχύος, ϗ τὸν κράββατον φέρων αὐτῦ περιπάτει, ϗ μαρτυρῶν ἐκραύγαζεν· ὁ ἰασάμενος, τῦτο ποιεῖν κελεύει.

ξ. Ὅτι εἶπας εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἐν ἔτεσι πολλοῖς ϗ χρόνοις καπακείμενος, ἐλέησόν με κράζει, ὁ παραιμυθούμενος μέλη, Λυτρωτὰ Χριστὲ, σωσεσφιγμένα ἀποφάσ· ϗ ὁ Σωτὴρ κράββατον, ἆραι προσέπαττε, καπασφίγξας τὰ μέλη.

Δόξα, ϗ νῦν. ἦχ δ'. α. Τῦ Κυριλλ.

Ἐπὶ τῇ προβατικῇ Κολυμβήθρᾳ, ἄνθρωπος κατέκειτο ἐν ἀσθενείᾳ, ϗ ἰδών σε Κύριε ἐβόα· ἄνθρωπον ὐκ ἔχω, ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με ἐν αὐτῷ· ἐν ᾧ δὲ πορεύομαι, ἄλλος προλαμβάνει με, ϗ λαμβάνει τὴν ἴασιν· ἐγὼ δὲ ἀσθενῶν καπάκειμαι. ϗ δ' ὃν εὐσπλαγχνισθεὶς ὁ Σωτὴρ, λέγει πρὸς αὐτόν· διὰ σὲ ἄνθρωπ γέγονα, διὰ σὲ σάρκα περι-

βέβλη-

βέβληκαι, κ̀ λέγεις ἄνθρωπον ὐκ ἔχω; ἆρόν σε τὸν κράββατόν σου κ̀ περιπάτει. πάντα σοι δυνατά, πάντα ὑπακούει, πάντα ὑποτέτακται, πάντων ἡμῶν μνήσθητι, κ̀ ἐλέησον Ἅγιε, ὡς φιλάνθρωπος.

Τῇ γ'. τῆς δ'. Ἑβδομάδος, Ἑσπέρας.

Μετὰ τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἤχου̃μεν ϗ. ϛ'. κ̀ ψάλλομεν τὰ παρόντα γ'. Προσόμοια τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Δευτερεύοντες αὐτά, ἦχος δ'.

Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἡ Ἀρεσιν ἡ μεσότης ἡμερῶν, τῇ ἐκ σωτηρίας ἀρχομείων Ἐγέρσεως· Πεντηκοστῇ δὲ τῇ θείᾳ σφραγιζομείη, κ̀ λάμπα τὰς λαμπρότητας, ἀμφοτέρωθεν ἔχουσα, κ̀ εἰδυῖα τὰς δύο, κ̀ παρᾶναι τιμὴ δόξαν προφαίνουσα, τῆς Δεσποτικῆς Ἀναλήψεως σεμνύνεται.

Ἡ Ἔκστασις κ̀ ἔκφρασις ἐγένετο, διαγγελιαθείσης τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως· οἱ δὲ πιστοὶ αὐτῆς γόνοι ἠγαλλιάσαντο, τὸν θεασάμενοι, κ̀ ἐκπλυνόντα Πνεύματι, ῥύπον Χριστοκτονίας, διατρεπίζεται παννυχίζουσα, τιμὴ τῇ ἑκατέρων διφρόσυνον μεσότητα.

Ἡ Γνιχεν ἡ τοῦ θείου δαψιλὴς, χύσις ἐπὶ πάντας ὥσπερ γέγραπται Πνεύματος· ἡ προθεσμία κηρύττει, ἡμισθεῖσα, τῆς μετὰ Χριστοῦ Θανάτου, κ̀ Ταφῆς κ̀ Ἀνάστασιν, παρ' αὐτοῦ δεδομένης, ἀψευδοῦς Μαθηταῖς ὑποχέσεως, τιμὴ τοῦ Παρακλήτου δηλώσης ἐπιφάνειαν.

Δόξα, κ̀ νῦν. ἦχος πλ. β'.

Τῆς Ἑορτῆς μεσούσης, τῆς σῆς Χριστὲ Ἀναστάσεως, κ̀ θείας παρουσίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, συνελθόντες τῇ θαυμάτωνσε, ἀνυμνήσωμεν τὰ μυστήρια· ἐν ᾗ καταπέμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἴσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. β'. 3. Τάδε λέγει Κύριος· ἐκ Σιὼν ἐξελεύσεται νόμος, κ̀ λόγος Κυρίου ἐξ Ἱερουσαλὴμ, κ̀ κρινεῖ ἀναμέσον Λαῶν πολλῶν, κ̀ ἐλέγξει Ἐθνη ἰσχυρὰ, ἕως μακρόθεν. ὅτι πάντες οἱ Λαοὶ πορεύσονται ἕκαστος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. ἡμεῖς δὲ πορευσόμεθα ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν, εἰς τὸν αἰῶνα. Τάδε λέγει Κύριος Παντοκράτωρ· ἀκούσατε βουνοὶ, κ̀ φάραγγες, θεμέλια τῆς γῆς· ὅτι κρίσις τῷ Κυρίῳ πρὸς τὸν Λαὸν αὐτοῦ. διελεγχθήσεται γὰρ μετὰ τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων· Λαός μου, τί ἐποίησάσοι; ἢ τί ἐλύπησάσε; ἀποκρίθητί μοι. διότι ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, κ̀ ἐξ οἴκου δουλείας ἐλυτρωσάμην σε· κ̀ ἐξαπέστειλα πρὸ προσώπου σου τὸν Μωϋσῆν κ̀ τὸν Ἀαρών. Λαός μου, τί ἐβουλεύσαντο κατὰ σοῦ οἱ ὑπεναντίοι; κ̀ τίς ἀπήγγειλέ σοι; ἀπήγγειλα γάρ σοι ἄνθρωπε τί καλόν. κ̀ τί Κύριος ἐκζητεῖ παρὰ σοῦ, ἀλλ' ἢ τὸ ποιεῖν κρίμα, κ̀ ἀγαπᾶν ἔλεος, κ̀ ἕτοιμον εἶναι τὸ πορεύεσθαι ἐπὶ προσώπου Κυρίου τοῦ Θεοῦσε; διότι ἐν ἰσχύϊ μεγαλυνθήσεται Κύριος, κ̀ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ, ἕως ἄκρων τῆς γῆς.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· οἱ διψῶντες πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ. κ̀ ὅσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε, κ̀ φάγεσθε, κ̀ πίεσθε, ἄνευ ἀργυρίου κ̀ τιμῆς, οἶνον, κ̀ σίτον. ὅτι τάδε λέγει Κύριος Παντοκράτωρ ὑμῖν· Λαός μου, ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης, ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. κ̀ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀναγγείλατε ἐν τοῖς Ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, μιμνήσκεσθε, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Λαός μου, ἀκούσατέ μου, κ̀ φάγεσθε ἀγαθά, κ̀ εὐφρανθήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν. προσέχετε τοῖς ὠσὶν ὑμῶν, κ̀ ἐπακολουθήσατε ταῖς ὁδοῖς μου. εἰσακούσατέ μου, κ̀ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν. κ̀ διαθήσομαι ὑμῖν διαθήκην αἰώνιον, κ̀ ἐπικαλέσεσθε. ἰδοὺ γὰρ ἐγὼ ἐγείρω τὸν ἄρχοντα, ἀπολεῖται ὁ ἀσεβὴς τὰς ὁδὰς αὐτοῦ, κ̀ ἀνὴρ ἄνομος τὰς βουλὰς αὐτοῦ. κ̀ ἐπιστράφητε πρός με, κ̀ ἐλεήσω ὑμᾶς. κ̀ ἀφήσω τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν. Οὐ γὰρ εἰσὶν αἱ βουλαί μου, ὥσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν, λέγει Κύριος. ἀλλ' ὥσπερ ἀπέχει ὁ Οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδός μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, κ̀

τὰ

τὰ διανοήματα ὑμῶν, ἀπὸ τῆς διανοίας μου. ὡς γὰρ ἐὰν καταβῇ ὑετὸς, ἢ χιὼν ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ ὁ μὴ ἀποστραφῇ ἐκεῖσε, ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκτίκῃ, καὶ βλαστήσῃ, καὶ δῷ σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν· οὕτως ἔσται τὸ ῥῆμά μου, ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου, ὁ μὴ ἀποστραφῇ πρός με κενὸν, ἕως ἂν σωτελεσθῇ πάντα ὅσα ἠθέλησα. καὶ διοδώσω τὰς ὁδούς μου, καὶ τὰ ἐντάλματά μου. ἐν γὰρ διφροσυνῇ ἐξελεύσεσθε, καὶ ἐν χαρᾷ διδαχθήσεσθε. τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται, προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ. καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσει τοῖς κλάδοις αὐτῶν. καὶ ἀντὶ τῆς σοιβῆς, ἀναβήσεται Κυπάρισσος· ἀντὶ δὲ τῆς κονίζης, ἀναβήσεται μυρσίνη. καὶ ἔσται Κυρίῳ εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. νέ. 1.

ΗΣοφία ᾠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπήρεισε ξύλας ἑπτά· ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἡτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. ἀπέστειλε τὰς ἑαυτῆς δούλας συγκαλέσασα μετ' ὑψηλοῦ κηρύγματος, ὡς ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα· ὅς ἐστιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρός με. καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν· ἔλθετε, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεκεράκα ὑμῖν. Ἀπολείπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε, καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων κακὸς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν. ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτῷ. οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ, μώλωπες αὐτῷ. μὴ ἔλεγχε κακὸς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἔλεγχε σοφὸν, καὶ ἀγαπήσασε. δίδε σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται. γνώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου· καὶ βουλὴ Ἁγίων σύνεσις. τὸ δὲ γνῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς. τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολλοὺς ζήσεις λρόνον, καὶ προσθήσεταί σοι ἔτη ζωῆς.

Εἰς τὸν ἁγ. Ἰωάννην τὸν Ἰδιόμελ. ἦχος α'.

Ἰωάννης Μοναχός.

ΕΝτηκοστῆς ἐφέστηκεν ἡ τῇβ ἡμερῶν μεσότης· ἐν ᾗ Χριστὸς παραγυμνώσας ἀμυδρῶς θεϊκὴν δυναστείαν, Παράκλητον σωτέσφιγξε, λόγῳ αὐτὸν τῆς κλίνης ἐξαναστήσας. καὶ θεοπρεπῶς θαυματουργῶν ἐν ὀρακίνῳ σώματι, τοῖς ἀνθρώποις ἐδωρήσατο, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

ἁγ. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου.

ΕΝ τῷ Ἱερῷ ἐπέστης ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, μεσούσης τῆς Ἑορτῆς, διδάσκων καὶ ἐλέγχων τοὺς ἀπειθεῖς Ἰουδαίους, τοὺς Φαρισαίους, καὶ Γραμματεῖς, καὶ βοῶν παῤῥησίᾳ πρὸς αὐτούς· ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρός με, καὶ πινέτω ὕδωρ ζωηρὸν, καὶ ὁ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. ὁ πιστεύων τῇ ἐμῇ χρηστότητι, ποταμοὶ ῥεύσουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ζωῆς αἰωνίου. ὧ τῆς ἀγαθότητος, καὶ τῆς φιλανθρωπίας σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. Ἦχος β.

ἁγ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

ΟΤε τὸ μέσον τῆς Ἑορτῆς ἐπέστη, αὐέβη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τὸ Ἱερὸν, καὶ ἐδίδασκε λέγων τοὺς ἀπειθεῖς Ἰουδαίους· ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω, ὕδωρ ζωηρὸν αἰώνιον, καὶ ὁ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα. ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, ποταμοὶ ῥεύσουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ, καὶ ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. δ'.

ΗΕσώσης τῆς Ἑορτῆς, διδάσκοντός σου Σωτὴρ, ἔλεγον οἱ Ἰουδαῖοι· πῶς οὗτος οἶδε γράμματα, μὴ μεμαθηκώς; ἀγνοοῦντες ὅτι σὺ εἶ ἡ σοφία, ἡ κατασκευάσασα τὸν Κόσμον, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ. δ'.

ΗΕσώσης τῆς Ἑορτῆς, διψῶσά μου τὴν ψυχὴν, δυσσεβείας πότισον νάματα· ὅτι πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας· ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω. ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Τὸ αὐτὸ, καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τῇ δ'. τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, εἰς τὸν Ὄρθρον.

Μετὰ τὴν ά. ψαλμ. ἦχος δ'.

Ταχὺ προκαπάλαβε.

Ὁ Πάντων ἐπισάμενος, τὰ καρδιῶν λογισμὸς, ἐν μέσῳ ἀνέκραζε τῷ Ἱερῷ ἑσπκὼς, τοῖς ψεύσαις λέγων ἀλήθειαν· τί ζητεῖτε πιάσαι, ἐμὲ τὸν ζωοδότην; Ἑορτῆς

μεσαζούσης, ἐκβοῶν παῤῥησίᾳ· μὴ τιὼ κατ' ὄψιν κείσιν κείνετε παρανόμοι. Δίς.

Μετὰ τιὼ β΄. ξιλό. ἀπ. ἦχ. π. ά.

Τὸν σωναύαρχον Λόγον.

Ὁ Δεσπότης τῶν ὅλων ἐν τῷ Ναῷ ἐστηκώς, Ἑορτῆς μεσαζούσης, Πεντηκοστῆς τῆς σεπτῆς, τοῖς Ἑβραίοις προσλαλῶν, διελέγχει τρανῶς, ἐν παῤῥησίᾳ πολλῇ, ὡς Βασιλεὺς ὢν καὶ Θεὸς, τιὼ τύραννον αὐτῶν τόλμαν. ἡμῖν δὲ πᾶσι δωρεῖται, δι' ἀπλαγχνίαν τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι.

Ὁ Ν΄. Οἱ Κανόνες, ὁ δ΄. μετὰ τῶν Εἱρμῶν, εἰς ἡ. καὶ ὁ πγ΄. εἰς ς΄.

Ὁ Κανὼν τοῦ Κυρίου Θεοφάνους, ἔπ ἀκροστ.

Μέσῳ Ἑορτῶν τῶν μεγίστων αἰνέσω.

Ὠιδὴ ά. ἦχ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, ζαυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλὴκ τιὼ δυνάμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Ἐγάλαι τῆς ὑπὲρ νοῦν σε Δέσποτα, Θείας Σαρκώσεως, διέργεσαι λάμψιν ἡμῖν, δωρεάτε καὶ χάριτες, καὶ θεϊκαὶ λαμπρότητες, ἀγαθοδότως ἀναβρύσαι.

Πέσης μαρμαρυγὰς θεότητος, ἔξαποστέλλων χεῖρὲ, τῆς Ἑορτῆς ἐν μέσῳ προφανῶς· Ἑορτὴ γὰρ χαρμόσυνος, τῶν σῳζομένων πέφυκας, καὶ σωτηρίας ἡμῖν πρόξενος.

Σοφία, δικαιοσύνη Κύριε, καὶ ἀπολύτρωσις, παρὰ Θεοῦ σὺ γέγονας ἡμῖν, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνιον, διαβιβάζων ὕψωμα, καὶ Πνεῦμα Θεῖον χαριζόμενος.

Θεοτοκίον.

Σάρξε σε, διαφθορὰν ἐν Μνήματι, οὐκ εἶδε Δέσποτα. ἀλλ' ὡς σωτῆρα ἄῤῥηκτον πορᾶς, τιὼ φθορὰν οὐκ ἐδέξατο· ἀκολουθίᾳ φύσεως, ὑπερσίως μὴ δουλώσασα.

Ἕτερος Κανὼν. Ποίημα Κυροῦ Ἀνδρέου Κρήτης. Ὠιδὴ ά. ἦχ πλ. δ΄.

Θάλασσαν ἔπηξας.

Θνῆ κροτήσατε, Ἑβραῖοι θριαμβεύσατε. ὁ ζωοδότης γὰρ Χριστὸς, τὰ δεσμὰ διέῤῥηξε τοῦ ᾅδου, καὶ νεκροὺς ἀνέστησε, καὶ νόσους ἐθεράπευσε τῷ λόγῳ. ὅτος ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δοὺς ζωὴν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Αὖμα παρέδραξας, τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μετελθὸν, ὁ ἐν Αἰγύπτῳ ποταμὸς, μεταῤῥέψας Δέσποτα εἰς αἷμα· καὶ νεκροὺς ἀνέστησας, σημεῖον τοῦτο δεύτερον τελέσας. δόξα Σωτὴρ τῇ ἀφάτῳ σου βουλῇ· δόξα τῇ κενώσει σου, δι' ἧς ἐσήμωσας ἡμᾶς.

Εἶθρον ἀένναον, ὑπάρχων Κύριε, ζωῆς ἀληθινῆς· σὺ εἶ ἡ Ἀνάστασις ἡμῶν. θέλων ἐκποίασας Σωτήρ με· καὶ ἐκὼν ἐδίψησας, τοῖς νόμοις τῆς φύσεως ὑπείκων· καὶ εἰς Συχὰρ ἀφικόμενος, σαρκὶ τὸ ὕδωρ ἐζήτησας, τῇ Σαμαρείτιδι πιεῖν.

Ῥοὰς ἀλόγησας, ἰχθύας ἐπλήθυνας, ὁ ἀκατάληπτος Θεὸς, καὶ Λαὸς ἐχόρτασας ἀφθόνως, καὶ πηγὴν ἀένναον σοφίας τοῖς διψῶσιν ἐπηγγείλω. σὺ εἶ Σωτὴρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δοὺς ζωὴν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῷ ὀνόματι τῷ σῷ.

Δόξα.

Ρία σωναύαρχα, δοξάζω καὶ σωθρόνα, Πατέρα ἄναρχον Θεὸν, καὶ Υἱὸν σωναύαρχον, καὶ Πνεῦμα σωταῖδιον Υἱῷ, τιὼ μίαν Τελουπόσατον θείαν· μίαν Ἀρχὴν ὑπεράρχιον ὑμνῶν, ἀνάρχε Θεότητος καὶ θειότητος τιμῶ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐκ ἐχώρησας τὸν Κτίσαντα τὸν ἴδιον, Θεογεννῆτορ ἐν γαστρὶ, καὶ σαρκὶ ἐκύησας ἀφράστως· καὶ Παρθένος ἔμεινας, μηδὲν τῆς Παρθενίας λυμανθείσης. τοῦτον Ἄγνη ὡς Υἱὸν σε καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἀπαύστως ἱκέτευε, ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου ἀεί.

Καταβασία.

Θάλασσαν ἔπηξας, βυθίσας σὺν ἅρμασι τὸν ἀλαζόνα Φαραώ· καὶ Λαὸν διέσωσας ἀβρόχως Κύριε· καὶ εἰσήγαγες αὐτοὺς εἰς ὄρος ἁγιάσματος βοῶντας· ᾄσωμεν σοὶ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ᾠδὴν ἐπινίκιον τῷ ἐν πολέμοις κραταιῷ.

Ὠιδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

Φαίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σε Χριστὲ κράζουσα· σύμβα ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ σκέπασμα.

Αμάτων ζωοποιῶν, τῇ Ἐκκλησίᾳ τὰς πηγὰς ἀνοίξας· ἔτις διψᾷ προθύμως, ἵνα καὶ πίνῃ βοῶν Ἀγαθέ.

ΕΚ γῆς μὲν πρὸς Οὐρανὸν, αὐυψωθῆναι προφανῶς ἔλεγες· ἐξ Οὐρανὸ Πνεῦμα δὲ, πέμπαν ἐπηγγέλω τὸ Ἅγιον.

Θεοτοκίον.

Ὁ φύσει ζωοποιὸς, καὶ ἐκ Παρθένου γενηθεὶς Κύριε, πᾶσι πιστοῖς δεδώρηται, τὴν ἀθανασίαν ὡς εὐσπλαγχνος.

Ἄλλο. Ἐξερεύθη ἡ καρδία μου.

ΜΗ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε Ἰουδαῖοι, διδάσκων ἔλεγεν ὁ Δεσπότης, ὡς ἐπέσῃ τῷ Ἱερῷ καθὼς γέγραπται, μεσούσης τῆς νομικῆς Ἑορτῆς.

ΜΗ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε Ἰουδαῖοι· χεὶρὸς γὰρ ἦλθεν, ὅνπερ ἐκάλεσαν, οἱ Προφῆται, ἐκ Σιὼν ἐλθόμενον, καὶ Κόσμον αὐακαλούμενον.

ΕΙ καὶ τοῖς λόγοις ἀπιστεῖτε Ἰουδαῖοι, τοῖς ἔργοις πάθητε τὸ Δεσπότου. τί πλανᾶσθε ἀθετοῦντες τὸν Ἅγιον, ὃν ἔγραψεν ἐν τῷ νόμῳ Μωσῆς;

ΕΙ τὸν Μεσσίαν παύπως δεῖ ἐλθεῖν Ἰουδαῖοι, χεὶρὸς δὲ ἦλθε νῦν ὁ Μεσσίας. τί πλανᾶσθε ἀθετοῦντες τὸν δίκαιον, ὃν ἔγραψεν ἐν τῷ νόμῳ Μωσῆς; Δόξα.

ΕΥ προσκυνοῦμεν Πάτερ ἄναρχε τὴν ἀσίαν, ὑμνοῦμεν ἄναρχον τὸν Υἱόν σου, καὶ τὸ Πνεῦμα δοσεβῶς τὸ Παράγιον, ὡς ἕνα τὰ Θεία φύσει Θεόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙς τῆς Τριάδος ὢν, γενόμενος σὰρξ ὡράθης, ἀτρέπτως Κύριε τὴν ἀσίαν· ὃν δὲ φλέξας τῆς Τεκούσης τὴν ἄφθορον γαστέρα, Θεὸς ὢν ὅλος καὶ πῦρ.

Καταβασία.

ΕΣτερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου· ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθην ἐν σωτηρίῳ σου.

Κάθισμα, ἦχος πλ. Δ.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

ΕΣτηκὼς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ἱεροῦ, μεσαζόντως ἐν θέσει τῆς Ἑορτῆς, ὁ διψῶν ἀνέκραζες, ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω. ὁ γὰρ πίνων ἐκ τούτου, τοῦ θείου μου νάματος, ποταμοὺς ἐκ κοιλίας, ἐκβλύσει δογμάτων μου. ὅστις δὲ πιστεύει, εἰς ἐμὲ τὸν σαλευόμενον, ἐκ Θείας Γεννήτορος, μετ' ἐμοῦ δοξασθήσεται, διὰ τοῦτο βοῶμεν σοι· δόξα σοι Χριστὲ Θεὸς, ὅτι πλουσίως ἐξέχεας τὰ νάματα, τῆς σῆς φιλανθρωπίας τοῖς δούλοις σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

ΠΗγὴ σοφίας τὸ ὕδωρ καὶ τῆς ζωῆς, ἀναβλύζων τῷ Κόσμῳ, παύπας Σωτὴρ, καλεῖ τοὺς διψῶντας, σωτηρίας τὰ νάματα. τὸν γὰρ θεῖον νόμον σου, ἐχόμενος ἄνθρωπος, ἐν αὐτῷ σβυνύει, τῆς πλάνης τὰς ἀνθρακας. ὅθεν εἰς αἰῶνας, ἐδίψησε καὶ λήξει, τοὺς κόρους σου Δέσποτα, Βασιλεῦ Ἐπουράνιε. διὰ τοῦτο δοξάζομεν, τὸ κράτος σου Χριστὲ ὁ Θεός· τῷ πταισμάτων ἄφεσιν αἰτούμενοι, καταπέμψαι πλουσίως τοῖς δούλοις σου.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

ΕΠαρθένια σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς Δικαιοσυνης, ἔξη ἐν τῇ πάξει αὐτῆς, ἀκότως κραυγάζουσα· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ΡΗξας θανάτου πὰς πύλας τῇ σῇ δυνάμει, ὁδοὺς ζωῆς ἐγνώρισας τῆς ἀθανασίας, πύλας δὲ διιώιξας, τοῖς πίστει κραυγάζουσι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ΜΗν μεσότητα τῶν ὅλων, καὶ τέλος ἔχων, καὶ τῆς ἀρχῆς ὡς ἄναρχος, περιεδραγμένος, ἔξης ἐν τῷ μέσῳ βοῶν· τῶν θείων Θεόφρονες, εὐτυχῶν ἀπολαύσατε.

ΩΣ Θεὸς καὶ παύτων ἔχων τὴν ἐξουσίαν, ὡς δυνατὸς τῷ κράτει, καθελὼν τὸν θανάτου, πέμπαν ἐπηγγέλω Χριστὲ, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς προερχόμενον. Θεοτοκίον.

ΕΜας πλουσίως τὴν χάριν τοῖς σὲ ὑμνοῦσι, καὶ τὸν ἐκ σοῦ πεχθέντα προαιώνιον Λόγον, Μήτηρ ἀπαρόγαμε, πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, τοῦτοις αἰτουμένη Παναχράντε.

Ἄλλο. Ὁ Προφήτης Ἀββακούμ.

ΕΙ Μεσσίαν δεῖ ἐλθεῖν, ὁ δὲ Μεσσίας Χριστὸς ἐστι παράνομοι· τί ἀπιστεῖτε αὐτῷ; ἰδοὺ παραγέγονε, καὶ μαρτυρεῖ ἃ αὐτὸς ποιεῖ. τὸ ὕδωρ οἶνον ἐποίησε, Παράλυτον λόγῳ σωσέσφιγξεν.

ΜΗ συνιέντες τὰς Γραφὰς, πλανᾶσθε παύτες ὑμεῖς, Ἑβραῖοι ἄνομοι. ὅτου γὰρ ἦλθε Χριστὸς, καὶ παύτας ἐφώτισε. καὶ ἐν ὑμῖν ἔδειξε πολλὰ σημεῖα καὶ τεράστια, καὶ μάτην ἀρνεῖσθε τὸν ὅπως ζωώσῃ.

Ἓν ἔργον ἔδειξα ὑμῖν, καὶ πάντες ἤδη θαυμάζετε, ἀνέκραζε τοῖς Ἰουδαίοις Χριστός. ὑμᾶς περιπέμνετε, καὶ ἐν Σαββάτῳ ἄνθρωπον φησίν. ἐμοὶ δὲ, τί ἐγκαλεῖτε λοιπὸν, ἐγείραντι λόγῳ Παράλυτον;

Ἔργα ἐποίησα πολλὰ, καὶ διὰ ποῖον ἔργον λιθάζετέ με; τοῖς Ἰουδαίοις Χριστὸς, ἐλέγχων ἀνέκραζεν· ὅτι ἄνθρωπον ὑγιῆ ὅλον λόγῳ ἐποίησα; μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν ἄνθρωποι.

Ἐν Ἀποστόλοις ἐνεργῶν, καὶ ἐν Προφήταις αὐτὸς ἀναπαυόμενος, μετὰ τὸ Πνεῦμα, τὸ ἄλλαντον Γενέθλιον, τῆς Πατρικῆς φύσεως Χριστὲ, τὰ Ἔθνη πρὸς σὴν ἐπίγνωσιν, ἀνῆγες διὰ τῶν σημείων σε. Δόξα.

Μία ἀμέριστε μονὰς, ἄναρχε Πάτερ, Υἱὲ καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, ἡ ἐν Μονάδι Τριάς· ὁμότιμε, σεπτόθρονε, ζωοποιὲ, ἄκτισε Θεὲ, σῶζε τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ ῥῦσαι κινδύνων καὶ θλίψεων. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Ἐν γαστρὶ σὸν Θεὸν, ἀπεριγράπτως χωρήσασα Θεόνυμφε, Παρθενομῆτορ Ἁγνὴ, μὴ παύσῃ πρεσβεύουσα ὑπὲρ ἡμῶν, ὅπως διὰ σοῦ, ῥυσθῶμεν τῶν περιστάσεων. πρὸς σὲ γὰρ ἀεὶ καταφεύγομεν. Καταβασία.

Ὁ Προφήτης Ἀββακὰμ, τοῖς νοεροῖς ὀφθαλμοῖς προεώρα Κύριε, τὴν παρουσίαν σου. διὸ καὶ ἀνέκραζεν· ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει ὁ Θεός. δόξα τῇ δόξῃ σου Χριστὲ, δόξα τῇ συγκαταβάσει σου.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Τὸ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυθας· φῶς ἅγιον ἐπισπέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ὧν θείων Ἑορτῶν, τὴν μεσότητα φθάσαντες, τὸ τέλειον τῆς ἐνθέου, ἀρετῆς ἀσκήσαι, ποθοῦμεν Θεόφρονες.

Ὡς ὄντως ἱερὰ, ἡ παροῦσα Πανήγυρις, μεσότητι τῶν μεγίστων, Ἑορτῶν γὰρ ἡ ῥίζα, καὶ λάμπει ἀμφοτέρωθεν. Θεοτοκίον.

Ὃν οὐς Ἀρχαγγελικὸς, οὐκ ἰσχύει νοῆσαι σε, τὸν ἄφραστον ἐκ Παρθένου, καὶ παράλογον τόκον, Σωτὴρ μου Πολυέλεε.

Ἄλλο. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Θαύμασι κατεκόσμησας, τοὺς Ἀποστόλους σου, πέρασιν ἐμεγάλυνας τοὺς Μαθητὰς, ἐν παντὶ τῷ Κόσμῳ δοξάσας Σωτὴρ ἡμῶν, καὶ δι' αὐτοῖς τιμῶ Βασιλείαν σου.

Τὰ Πάντα κατεφώτισαν, τῆς γῆς τὰ πέρατα, θαύμασι καὶ διδάγμασιν οἱ Μαθηταὶ, καὶ ποικίλοις τρόποις τὸν λόγον κηρύξαντες, Χριστὲ Σωτὴρ τῆς Βασιλείας σου.

Τίνεσιν ἀναπέμπομεν, τῇ Βασιλείᾳ σου ὕμνον σοὶ δὲ προσάγομεν τῷ δι' ἡμᾶς, ἐπὶ γῆς ὀφθέντι, καὶ Κόσμον φωτίσαντι, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσαντι. Δόξα.

Δόξασοι Πάτερ Ἅγιε, Θεὲ ἀγεννήτε· δόξασοι Λόγε ἄλλαγονε μονογενές· δόξασοι τὸ Πνεῦμα τὸ Θεῖον καὶ σωθρονον, καὶ ὁμοούσιον Πατρὶ καὶ Υἱῷ. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Γέγονεν ἡ χοιλία σου, ἁγία Τράπεζα, ἔχουσα τὸν Οὐράνιον Ἄρτον. ἐξ οὗ πᾶς ὁ τρώγων, οὐκ ἀθνήσκει ὡς ἔφησεν, ὁ τῶν παντὸς Θεογεννήτωρ Τροφός. Καταβασία.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐφιλίωσε δὸς ἡμῖν.
Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς.
Κύριε ἐκτὸς σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

Τῶσωσοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρε κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτου, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥύσαντι Αἵματι.

Ἔσωτης, Πεντηκοστῆς ἐφέστηκε σήμερον. οὗπερ τὸ θεῖον μεν Πάσχα, θειοτάτῳ φέγγει καταυγασθεῖσα, ἐκαθέσθη δὲ, τὸ Παράκλητε λάμπουσα ἀεὶ τοῖς.

Λάλες, ἐν τῷ Ναῷ Χριστὲ θαυμασάμενοι, τῶν Ἰουδαίων τοῖς δήμοις, τὴν οἰκείαν δόξαν ἀποκαλύπτων· καὶ προφαίνων, τὴν ἀμφυΐαν πρὸς τὸν Γεννήτορα. Θεοτοκίον.

Ἔνθεμοι, προσασία καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, τῶν κοσμικῶν με σκανδάλων, λυτρωμένη μόνη Θεογεννήτωρ· καὶ ταῖς θείαις, φωτοχυσίαις καταλαμπρύνουσα.

Ἄλλο. Ὡς ὕδατα θαλάσσης.

Πάντα περιέπων τὰ πέρατα, αὐτὸς ἦλθες Ἰησοῦ, καὶ ἐδίδασκες, ἐν τῷ Ἱερῷ τοὺς ὄχλους,

ὄχλος, τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τῆς Ἑορτῆς μεσάσης ὡς Ἰωαύνης βοᾷ.

Τ Ἐπτυξας τὰ χείλη σε Δέσποτα, ἐκήρυξας τῷ Κόσμῳ τὸν ἄχρονον Πατέρα, καὶ τὸ Παναγιον Πνεῦμα, τὸ συγγενὲς ἀμφοτέρων, φυλάττων καὶ μετὰ σάρκωσιν. Ο ἔργον τὸ Πατρὸς ἐπελείωσας, τοῖς ἔργοις ἐπισώσω τὰς λόγας σε· ἰάσεις πελῶν Σωτὴρ καὶ σημεῖα, Παράλυτον αὐορθῶν, λεπρὰς καθαίρων, καὶ τὰς νεκρὰς ἀνιςῶν.

Ὁ Ἄναρχος Υἱὸς ἀρχὴ γέγονε, λαβὼν τὸ καθ' ἡμᾶς ἐνωυθρώπησε. καὶ μέσον τῆς Ἑορτῆς ἐδίδασκε λέγων· προσδράμετε τῇ πηγῇ τῇ ἀενναόῳ, ζωὴ ἀρύσασθαι.

Δόξα.

Ἡν μίαν ἐν Τελαδὶ Θεότητα, ὁσίαν Τελσυπόσατον, ἄκτιςον, ἀμέριςον, πάντες δοξολογοῦμεν, Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ὡς τελα ὄσαν καὶ εἷ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθενον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Παρθενον καὶ Μητέρα δοξάζομεν, σὲ μόνην ἁγνὴ, Θεόνυμφε Κόρη. ἐκ σοῦ γὰρ ὄντως Θεὸς ἐσαρκώθη, ζωοποιήσας ἡμᾶς.

Καθίσμα.

Ὡς ὕδατα θαλάσσης φιλάνθρωπε, τὰ κύματα τοῦ βίου χειμάζουσι με. διὸ ὡς Ἰωνᾶς σοι κραυγάζω Λόγε· ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, εὐσπλαγχνε Κύριε.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τῆς Ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ τῶν ἁπάντων ποιητὴς καὶ Δεσπότης, πρὸς τὰς παρούσας ἔλεγες Χριστὸς ὁ Θεός· δεῦτε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ἀθανασίας. ὅθεν σοι προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· τὰς οἰκτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν. Σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ἡν χερσωθεῖσαν μου ψυχὴν, πταισμάτων ἀνομίαις, ῥοαῖς τῶν Αἱμάτων καθάρθησον, καὶ δεῖξον καρποφόρον ἀρεταῖς. σὺ γὰρ ἔφης πᾶσι, τὸ προσέρχεσθαι πρὸς σὲ Λόγε Θεὲ Παναγιε, καὶ ὕδωρ ἀφθαρσίας ἀρύεσθαι, ζῶντε καὶ καθαίρον ἁμαρτίας, τῶν ὑμνούντων τὴν σὴν ἔνδοξον καὶ θείαν σου Ἔγερσιν. παρέχων ἀγαθὲ τὴν ἀπὸ τοῦ ὕψους ἐνεχθεῖσαν ἀληθῶς τοῖς Μαθηταῖς σου Πνεῦμα τὸς ἰχνη, τοῖς σὲ Θεὸν γινώσκουσι. Σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τὸ Συναξάριον τῆς Μεσαίας ἑορτῆς τοῦ παρόντος.

Ἐξῶς ἐδίδασκε τῆς Ἑορτῆς ἐν μέσῳ, Χριστὸς Μεσίας τῶν Διδασκάλων μέσον.

Τῇ τεσσαρτῃ τῆς Παραλύτου, τὴν τῆς Μεσοπεντηκοςῆς ἑορτάζομεν Ἑορτὴν, διὰ τὴν τιμὴν τῶν μεγάλων δύο Ἑορτῶν, τοῦ Πάσχα λέγω, καὶ τῆς Πεντηκοςῆς, ὡς ἑκατέρας εὐθὺς τε καὶ σωθέσαν. Γέγονε δὲ αὕτη ὅτε. Μετὰ τὸ ἐνεργῆσαι τὸν Χριστὸν τὸ εἰς τὸν Παράλυτον θαῦμα ὑπερφυὲς, οἱ Ἰδαῖοι δῆθεν ὑπὲρ τοῦ Σαββάτου σκανδαλιζόμενοι, (καὶ γὰρ ἐν Σαββάτῳ πέπρακται) ἐζήτων αὐτὸν ἀποκτεῖναι. Φεύγει τοίνυν εἰς Γαλιλαίαν, καὶ τοῖς ἐκεῖσε ὄρεσι διατρίβων, τὸ τῶν πέντε ἄρτων, καὶ τῶν δύο ἰχθύων τεράςιον ἐνεργεῖ· πεντακιχιλίας ἐκθρέψας, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. Μεπέπατα δὲ τῆς Σκιωπηγίας ἐορτάσης, (μεγάλη δὲ καὶ αὕτη Ἑορτὴ παρὰ Ἰδαίοις,) εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβαίνει, καὶ περιπατεῖ κρυφίως. Περὶ δὲ τὸ μέσον αὐτῆς εἰς τὸ Ἱερὸν αὐλῶν, ἐδίδασκε· καὶ πάντες τῇ αὐτοῦ διδαχῇ ἐξεπλήττοντο. φθονοῦντες δὲ αὐτῷ, ἔλεγον· Πῶς ὅτος οἶδε γράμματα, μὴ μεμαθηκώς; νέος γὰρ ὢν Ἀδάμ, οἶδε, καθὰ καὶ ὁ πρῶτος ἐκεῖνος πάσης τῶν σοφίας ἀνάμεσος, καὶ ὡς Θεὸς πάλιν. ἐγόγγυζον ὃν ἅπαντες, καὶ πρὸς φθόνον ὁρμῶντες ἦσαν αὐτοῦ· ὁ δὲ Χριστὸς ἐλέγχῳ πρὸς αὐτοὺς χρώμενος, ὡς ὑπὲρ τοῦ Σαββάτου δῆθεν μαχομένους, ἔλεγε· τίμε ζητεῖτε ἀποκτεῖναι; ὁ δὲ πάλιν πρὸς τὰ πρότερα ἀποτείνεται. Εἰ ὑπὲρ τοῦ νόμου μάχεσθε, λέγων· τί πρός με θυμοῦσθε, ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ἐποίησα ὑγιῆ ἐν Σαββάτῳ, τοῦ Μωσέως καὶ ταῦτα νομοθετοῦντος, καταλύειν αὐτὸ, ἰδίκα χάριν τῆς Περιτομῆς διαλέγεται; Πολλὰ ἂν αὐτοῖς περὶ τούτου διαλεχθεὶς, καὶ ἀποδείξας ἑαυτὸν δοτῆρα τοῦ νόμου, καὶ τῷ Πατρὶ ἴσον, καὶ μάλιστα τῇ ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς Ἑορτῆς, λιθάζεται παρ' αὐτῶν. ἀλλὰ λίθος αὐτοῦ τὸ παράπαν οὐχ ἥψατο. Ὅτε καὶ παράγων ἐκεῖθεν, τὸν ἐκ γενετῆς δείσκει Τυφλὸν, καὶ ὀμματοῖ αὐτόν. Ἰστέον δὲ, ὡς τρεῖς ἦσαν παρὰ Ἰδαίοις μέγισαι Ἑορταί. Πρώτη ἡ τοῦ Πάσχα, ἥτις ἐτελεῖτο ἐν τῷ πρώτῳ Μηνὶ,

αὐάμνησιν ἔχουσα τῆς ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ διαβάσεως. Δευτέρα δὲ ἡ Πεντηκοστὴ, τὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ διατριβὴν, μετὰ τὴν τῆς ἐρυθρᾶς διάβασιν ὑπομιμνήσκουσα. πεντήκοντα γὰρ ἡμέρας διῆγον ἐν ἐρήμῳ, ἕως ὅτε τὸν νόμον τοῦ Μωσέως λάβωσιν. Ἔτι δὲ καὶ διὰ τὴν τοῦ ἑπτὰ ἀριθμοῦ τιμὴν, σεβασμίου παρ' αὐτοῖς ὄντος. Τρίτη δὲ αὐτοῖς Ἑορτὴ ἡ τῶν Σαλπίγγων, καὶ τῆς Σκηνοπηγίας· μνείαν ποιούμενοι τῆς Σκηνῆς, ἣν ἐν τῇ νεφέλῃ τοῦ ὄρους ἰδὼν Μωϋσῆς, διὰ τὸν Ἀρχιτέκτονα Βεσελεὴλ πήξας, ἔσησεν· ἥτις καὶ ἐν ἑπτὰ ἐτελεῖτο ἡμέραις, τῆς συγκομιδῆς τῶν καρπῶν μνείαν ἔχουσα, καὶ τῆς καταπαύσεως τῆς ἐρημικῆς. Τότε δή, πελαμένης ταύτης τῆς Ἑορτῆς, ἰὰς ὁ Ἰησοῦς, μεγάλῃ φωνῇ ἔκραξεν· Ἄτις διψᾷ, ἐρχέσθω πρός με, καὶ πινέτω. Ἐπεὶ δὲ ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ταύτῃ ὁ Χριστὸς Μεσσίαν ἑαυτὸν ἀπέδειξε, μεσίτης καὶ διαλλακτὴς ἡμῶν γενόμενος, καὶ τὸ αἰώνιον αὐτοῦ Πατρός· διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν τὴν παροῦσαν Ἑορτὴν ἑορτάζοντες, καὶ Μεσοπεντηκοστὴν ὀνομάζοντες, τὸν Μεσσίαν τε αὐυμνοῦμεν Χριστὸν, καὶ τὸ τίμιον τῶν παρ' ἑκάτερα δύο μεγάλων Ἑορτῶν παρασαίνομεν. Τότε δὲ οἶμαι χαίρει καὶ ἡ τῆς Σαμαρείτιδος μετ' αὐτῆς Ἑορτὴ ἑορτάζεται. Ὅτι κἀκεῖσε πολλὰ περὶ τοῦ Μεσσίου Χριστοῦ διέξεισι, καὶ περὶ ὕδατος, καὶ δίψης, ὡς ἐνταῦθα. ἐν γὰρ τῷ Εὐαγγελιστῇ Ἰωάννῃ τὸ τοῦ Τυφλοῦ μᾶλλον τῆς Σαμαρείτιδος πρόκειται. Τῷ ἀπείρῳ ἐλέησε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠιδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ Περσικῇ, πόθῳ δυσσεβείας μᾶλλον, ἢ τῇ φλογὶ, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἰσχύϊ Σῶτερ τὸν τοῦ θανάτου λύσας δυνάμιν, τρίβον τῆς ζωῆς ἐγνώρισας τοῖς θνητοῖς, εὐχαρίστως σοι κραυγάζουσιν· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἀρκα φορῶντα τεθειμένοι οὐκ ἐπέγνωσαν, δῆμοι τῶν Ἑβραίων Λόγε σε τὸν Θεὸν, ἀλλ' ἡμεῖς σοι αὐαμέλπομεν· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὁ τὸ Ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις Πανάμωμε Δέσποινα.

Ἀλλο. Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμινος.

Ἀρχικῶς ἐκοπίασας, ἡ ἀνάπαυσις πάντων· ἐκασίως ἐδίψησας, ἡ πηγὴ τῶν θαυμάτων· τὸ ὕδωρ ἐζήτησας, ὕδωρ τῶν ζῶν, Ἰησοῦ ἐπαγγελάμενος.

Ἀμαρείτιδι Κύριε, γυναικὶ προσωμίλεις· διελέγχων τὴν ἄνοιαν, τῶν ἀνόμων Ἑβραίων. ἡ μὲν γὰρ ἐπίστευσεν, Υἱόν σε εἶναι Θεοῦ, οἱ δὲ ἠρνήσαντο.

Ὕδωρ ζῶν τὸ ἀλλόμενον, ὕδωρ ἀθανασίας, ἡ πηγὴ ἡ ἀείζωος, παρέχειν ἐπηγγείλω, τοῖς πίσει τὸ Πνεῦμά σου, προσδεχομένοις Σωτὴρ, τὸ προϊὸν ἐκ Πατρός.

Ἐντὸς ἄρτους ἐξέθρεψας, χιλιάδας πεινώντων, καὶ τοὺς κόρους τῶν λειψάνων, εἰς ἄλλας μυριάδας, Σωτὴρ ἐπεφόρτισας, δεικνὺς τὴν δόξαν σου, τοῖς Ἱεροῖς Μαθηταῖς.

Ἐθίων τὸν Ἄρτον σου, ζήσεται αἰωνίως· καὶ ὁ πίνων τὸ Αἷμά σου, ἐν σοὶ μένει Σωτήρ μου· καὶ σὺ ἐν αὐτῷ μένεις, καὶ ἀναστήσεις αὐτὸν, ἐν τῇ ἐσχάτῃ ῥοπῇ.

Θαυμάζωσας Δέσποτα, τὴν σὴν οἰκονομίαν ἐκπλησσόμεθα θαύμασι, τὴν θείαν ἐξουσίαν· τὰς νόσους ἀπήλασας, νεκροὺς ἀνέστησας, τυφλοὺς ἐφώτισας ὡς Θεός.

Οὓς λεπροὺς ἐκαθάρισας, τοὺς χωλοὺς ἀνώρθωσω· παραλύτους συνέσφιγξας, αἱμόῤῥοον θεράπευσας· ἐπέζωσας πέλαγος, δεικνὺς τὴν δόξαν σου, τοῖς Ἱεροῖς Μαθηταῖς. Δόξα.

Ῥωσκωθμεύσας Κύριε, τὸν ἄχρονον Πατέρα, καὶ τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις, Θεὸν ἐν διαιρέσει, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν γαστρὶ σου ἐχώρησας, τὸν ἀχώρητον Λόγον· ἐκ μαζῶν σου ἐθήλασας, τὸν Κόσμου τὸν τροφέα· ἀγκάλαις ἐβάστασας, τὸν παροχέα ἡμῶν, Θεογενήτωρ Ἁγνή.

Καταβασία.

Ὧν Χαλδαίων ἡ κάμινος, τυφλὴ φλογιζομένη, ἐδροσίζετο Πνεύματι, Θεοῦ ἐπι-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐπισασία, οἱ Παῖδες ὑπέψαλλον· ἀλλο-
γητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
δυνάμιν ἔσβεσαν, ἀρετῇ περιζωσάμενοι,
οἱ ἀσεβείας ἐραστὴ Παῖδες κραυγάζοντες· ἀλ-
λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥαῖος ἐκ πάφου ἀνασὰς, τῇ τ' Θεότητος
δόξῃ κοσμούμενος, τοῖς Ἀποστόλοις σε
Κύριε, ἐπεφανὴς τὴν τοῦ Πνεύματος, ἐπαγ-
γελλόμενος αὐτοῖς, πέμπειν ἐνέργειαν, τοῖς
βοῶσι· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐκρώσας τὸν Ἅιδην ὡς Θεὸς, ζωαρ-
χικώτατε, πᾶσιν ἐπήγασας, ζωὴν
αἰώνιον· ὧπερ νῦν, εἰκονίζοσι φανώτατα,
τῆς λαμπροφόρων ἡμερῶν, τάπων αἱ χάρ-
ιτες, τοῖς βοῶσι· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖ-
τε τὸν Κύριον.

Κτίνας ὡς Ἥλιε Χριστὲ, Δικαιοσύ-
νης φανεὶς, Κόσμῳ ἀπέστειλας, τοὺς
Ἀποστόλους σε φέροντας, σὲ τὸ φῶς τὸ ἀ-
καταλήπτον, καὶ τῆς ἀγνοίας τὴν ἀχλὺν
ἀποκαθαίροντας, καὶ βοῶντας· πάντα τὰ
ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Θεῖον.

Δὲ νῦν ἔξέλιπε σαφῶς, ἐκ τῆς Ἰούδα
φυλῆς, Ἄρχων Ἡγούμενος. σὺ γὰρ
Παναμωμε τέτοκας, τὰ αὐτῷ περὶν ἀπο-
κείμενα, τὴν προσδοκίαν τῶν Ἐθνῶν,
Χριστὸν ᾧ ψάλλομεν· ἀλλογεῖτε πάντα τὰ
ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἀπ. Ἄγγελοι, καὶ Οὐρανοί.

Εὖτε ἴδετε Λαοὶ, τὸν ἐπὶ Θρόνου δό-
ξης ἀναμνούμενον, ὑπὸ Λαῶν ἀνόμων
βλασφημούμενον· καὶ ἰδόντες ὑμνεῖτε, τὸν
ἐν Προφήταις Μεσσίαν προρρηθέντα.

Τ' εἶ ὄντως ὁ Χριστὸς, ὁ εἰς τὸν Κόσμον
τοῦτον προερχόμενος, ἧς ἡ σωτηρία,
καὶ ἡ ἄφεσις, τῶν πατρώων σφαλμάτων.
σὺ ἦ ὄντως ζωὴ, τῶν σοὶ πεπιστευκότων.

Σοφία τοῦ Θεοῦ, τῆς Ἑορτῆς μεσού-
σης καθὼς γέγραπται, τῷ Ἱερῷ ἐπέ-
στη καὶ ἐδίδασκεν, ὅτι ὄντως αὐτὸς ἦν, ὁ
Μεσσίας Χριστὸς, δι' οὗ ἡ σωτηρία.

Ἐν τοῖς Σάββασι Χριστὸς, καὶ ἐν ἡμέ-
ραις ὅλαις ἐπεδείκνυτο, τὰ τῶν σημείων
ἔργα ἀξιούμενος, τοὺς ἐν νόσοις ποικίλαις·
ἀλλ' ὁ πλανώμενος Λαὸς, θυμῷ ἐνεκοτεῖτο.

Τὸν Παράλυτον φασὶ, τὸν δὲ χρόνοις
πλείοσι κατακείμενον, ἐν τῷ Σαββά-
τῳ ὅτος ἐθεράπευσε, καὶ παρέβη τὸν νόμον,
Ἰουδαῖοι Χριστῷ, πικρῶς ἐλοιδορεῦντο.

Τί Μωσῆς ὑμῖν φησι, τὸν νόμον δὲς κε-
λεύει περιτέμνεσθαι; καὶ ἐν Σαββάτῳ
ἄνδρα περιτέμνετε, ἵνα μὴ πως ὁ νόμος τῶν
Πατέρων λυθῇ, Χριστὸς τοῖς Ἰουδαίοις.

Οἱ ἀγνώμονες παντὶ, οἱ ἐν ἐρήμῳ πά-
λαι παροικήσαντες, τὸν Εὐεργέτην
φθόνῳ κατεσκήπτον, βλασφημοῦντες,
κινοῦντες τὰς ἀθίκους γλώσσας, καὶ προσ-
μελετῶντες. Δόξα.

Εἷς Θεὸς ὁ ἐν ἁγίοις, τοῦ Πατρὸς μὴ
ἐκστὰς εἰς ὑπόπτωσιν, ἀλλὲ Υἱὸς τρα-
πεὶς εἰς ἐκπόρευσιν. ἀλλ' ἰδίᾳ καὶ ἀμφω,
φῶς Θεὸν τὰ τρία, δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς ἐγκύμησας εἰπὲ, τὸν ἐκ Πατρὸς
ἀχρόνως προεκλάμψαντα, καὶ σὺν
Ἁγίῳ Πνεύματι ἀϋμνούμενον; ἢ ὡς οἶ-
δεν ὁ μόνος, δόκησας ἐκ σοῦ, τεχθῆ-
ναι Θεοτόκε. Κατάσασια.

Ἄγγελοι, καὶ Οὐρανοὶ, τὸν ἐπὶ Θρόνου
δόξης ἐποχούμενον, καὶ ὡς Θεὸν ἀ-
παύστως δοξαζόμενον, ἀλλογεῖτε ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡ τιμιωτέρα ἀ συχολογεῖται.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Πίθος ἀχειροτμήτος ὄρος, ἐξ ἀλαξάτου
σε Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη
Χριστὸς, σώσας τὰς διεφθαρμένας φύσεις. διὸ
ἐπαγάλλομενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Νέαν καὶ καινὴν πολιτείαν, παρὰ Χρι-
στοῦ μεμαθηκότες, ταύτην μέχρι
τέλους φυλάττειν, διαφερόντως πάντες ἀσπάσω-
μεν· ὅπως Ἁγίου Πνεύματος, τὴν παρουσίαν ἀπολαύσωμεν.

Γυμνὸν τὸ θνητὸν ζωοδότα, περιβολὴν
ἀθανασίας, καὶ τῆς ἀφθαρσίας τὴν
χάριν, ἐνδύσας Σῶτερ σωτεξανέστησας,
καὶ τῷ Πατρὶ προσήγαγες, τὸν χρόνιον μοι λύσας πόλεμον.

Εἰς τὴν ἐπαύριον πάλιν, διαγωγὴν
ἀνακληθέντες, τῇ τῆς μετανοίας δυ-
νάμει, τοῦ κοινωθέντος μέλη, καὶ ὁλόμορφῆς, καὶ ἡμᾶς ἀνυψώσαντος· τοῦτον
ἀξίως μεγαλύνομεν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Θεσσαλίας

Θεοτοκίον.

Ὡ̃Σ ῥίζαν, πηγὴν, καὶ αἰτίαν, τῆς ἀφθαρσίας σε Παρθενε, πάντες οἱ πιστοὶ πεπεισμένοι, ταῖς δόξαις καταγεραίρομεν· σὺ γὰρ τὸν ἐνυπόστατον, ἀθανασίαν ἡμῖν ἔβλυσας.

Ἄλλο. Ἀλλότριον τῆ̃ς Μητέρων.

Τῆ̃ς Ἑορτῆς μεσαζούσης τῆ̃ς Ἰουδαίων, ἀνῆλθες ὁ Σωτήρ μου ἐπὶ τὸ Ἱερόν σε, καὶ ἐδίδασκες πάντας. ἐθαύμαζον οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πόθεν ὅτος οἶδε γράμματα, μὴ μεμαθηκὼς ἔλεγον;

Ἅματα χαρισμάτων ὁ Λυτρωτής μου, πηγάζων ἐπετέλει, τέρατα καὶ σημεῖα, φυγαδεύων τὰς νόσους, ἰώμενος τὰς ἀθενείας. ἀλλ' Ἰουδαῖοι ζηλοῦντο, τῷ πλήθει τῆ̃ς θαυμάτων αὐτοῦ.

Οὐς ἀπαθὴς Ἰουδαίους ὁ Λυτρωτής μου, ἐλέγχων ἀνέβοα· μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε. καὶ γὰρ ὁ νόμος καὶ ἐν Σαββάτῳ περιτέμνεσθαι, κελεύει πάντα ἄνθρωπον.

Ἀ μείζονα τῆ̃ς θαυμάτων τοῖς Μαθηταῖς σε, Σωτὴρ ὡς ἐπηγγείλω, παρέχες ἀποστόλας, εἰς τὰ Ἔθνη κηρύξαι τὴν δόξαν σε. οἱ δὲ τῷ Κόσμῳ, ἐκήρυττόν σε τὴν Ἀνάστασιν, τὴν χάριν καὶ τὴν Σάρκωσιν.

Γί' ἄνθρωπον περιτέμνετε ἐν Σαββάτῳ, μήπως λυθῇ ὁ νόμος, νῦν ἐμοὶ τί χολᾶτε, ὅτι ἄνθρωπον ὅλον ἐποίησα ὑγιῆ λόγῳ; κἂν τὴν σάρκα ὑμεῖς κρίνετε, φησὶ τοῖς Ἰουδαίοις Χριστός.

Τὴν ξηρὰν θεραπεύσας χεῖρα τῷ λόγῳ, τὴν ξηρανθεῖσαν πάλαι, γλῶ̃σσαν τῆ̃ς ἐμῆ̃ς καρδίας, ἴασαι μου Λόγε, αὐάδη ἕξόν με καρποφόρον· ἵνα ἐργάσωμαι κἀγὼ Σωτὴρ, καρπὸς ἐν μετανοίᾳ θερμῇ.

Ἐπρῶσαί μου τὴν καρδίαν ἀποκαθάρας, καὶ τ' ψυχῆς μου Λόγε, τὰ ὄμματα φωτίσας, ἐπὶ κλίνης ὀδυνῆς με κείμενον, ἀνόρθωσόν με, ὡς τὸν Παράλυτον ἀναστήσας, ἐν κλίνῃ κατακείμενον. Δόξα

Ἀλλότριον τοῖς ἀνόμοις ἐστὶ τὸ σέβειν, τὴν ἄναρχον Τριάδα, Πατέρα καὶ Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἄκτιστον παγκρατορίαν, δι' ἧ̃ς ὁ σύμπας Κόσμος ἤδρασαι, τῷ κράτει τῆ̃ς ἰσχύος αὐτῆ̃ς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χώρησας ἐν γαστρὶ σῇ Παρθενομῆτορ, τὸν σῶα τῆ̃ς Τριάδος Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα Κτίσις, καὶ τρέμουσιν οἱ ἄνω Θρόνοι. αὐτὸν δυσώπει παμμακάριστε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καταβασία.

Ἀλλότριον τῆ̃ς Μητέρων ἡ παρθενία, καὶ ξένον ταῖς Παρθένοις ἡ παιδοποιία. ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε, ἀμφότερα ᾠκονομήθη. διόσε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆ̃ς γῆ̃ς, ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλ. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὸν κρατῆρα ἔχων, τῆ̃ς ἀκηράτων δωρεῶν, δόκιμοι ἀρύσασθαι ὕδωρ, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. ὅτι σωζόμεθα δίψῃ, εὐσπλαγχνε μόνε Οἰκτίρμον. Δίς.

Εἰς τὰς Αἴνους, Πᾶσα πνοὴ, ἰαμβικὸν ιβ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Προσόμοια τῆ̃ς Ἑορτῆς γ'. Δόξα τρὶς τὸ αὐτό. καὶ νῦν.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Σοφία καὶ δύναμις, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, Λόγος ὁ ἀΐδιος καὶ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἐν Ἱερῷ παρεγένετο, σαρκὶ καὶ ἐδίδασκεν, Ἰουδαίων τοὺς λαοὺς, τοὺς δανεὶς καὶ ἀγνώμονας· καὶ ἐθαύμαζον, τῆ̃ς σοφίας τὸν πλοῦτον, ἐκβοῶντες· πόθεν γράμματα γινώσκει, παρ' οὐδενὸς μὴ μεμαθηκώς;

Γραμματεῖς ἐπεζήμιζεν, Ἰουδαίους δι' ἐλεγχου, ὁ Μεσσίας Κύριος ἐκβοῶν αὐτοῖς· μὴ τὴν κατ' ὄψιν παρανόμοι, ὡς ἄδικοι κρίνετε. ἐν Σαββάτῳ γὰρ ἐγὼ, τὸν Παράλυτον ἤγειρα. ὅθεν Κύριος, τοῦ Σαββάτου ὑπάρχω, καὶ τοῦ νόμου. τί ζητεῖτέ με φονεῦσαι, τὸν τοὺς θανόντας ἐγείραντα.

Ὠϋσέα ἐλίθασαν, οἱ δεινοὶ καὶ παρανόμοι, Ἰουδαίων σύγκλημα τὸ ἀχάριστον. τὸν Ἡσαΐαν δὲ ἔπρισαν, ξυλίνῳ ἐν πρίονι. ἐν βορβόρῳ τὸν σοφὸν, Ἱερεμίαν ἐνέβαλον. τὸν δὲ Κύριον, ἐν Σταυρῷ ἀνυψοῦντες, ἐπεβόων· τὸν Ναὸν ὁ καταλύων, σῶσον σαυτὸν καὶ πιστόσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'. Ἀναστάσιος.

Ὠτιοθέντες ἀδελφοὶ, τῇ Ἀναστάσει τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, καὶ φθάσαντες τὸ μέσον τῆ̃ς Ἑορτῆς τῆ̃ς Πεντηκοστῆ̃ς, γνησίως φυλάξωμεν τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ· ἵνα

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἵνα ἄξιοι γενώμεθα, καὶ τιμῇ Ἀναλήψιν ἑορτάσαι, καὶ τῆς Παρουσίας τυχεῖν τῇ Ἁγίᾳ Πνεύματι.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς, ᾠδὴ γ. καὶ ς.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. ἦχος α.

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς.

℣. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, κατέφυγον οἱ Ἀπόστολοι εἰς τὰς Πόλεις.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Τῆς Ἑορτῆς μεσούσης, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ Ἱερὸν, καὶ ἐδίδασκε. καὶ ἐθαύμαζον οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες.

Κοινωνικόν. Ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ, εἶπεν ὁ Κύριος.

Ἑορτάζεται δὲ ἡ αὐτὴ Ἑορτὴ, ἡμέρας ἡ.

Τῇ δ'. τῆς δ'. Ἑβδομάδος τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, Ἑσπέρας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ℣. ς'. καὶ ψάλλομεν ℣. Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Μωσαϊκοῦ γ'. τῆς Ἑορτῆς, ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

ΠΡοκαταλύσας τὸ κράτος τοῦ θανάτου, Χριστὲ τῷ Θανάτῳ σου, ζωὴν παρέχεις βροτοῖς, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἐγέρσει σου, συνεξεγείρας, γένος ἀνθρώπων τῇ καταβάσει σου. ὅθεν χαρησόμεθα, αἰνοῦντες ᾄδομεν, τὴν Ἑορτὴν ἑορτάζοντες, τῆς τεσσαρακονθημέρου, καὶ λαμπροφόρου σου Ἀναβάσεως. ἐν ᾗ τὸ μέσον, τῆς πανσέπτων νηστειῶν, ἡμερῶν ἡμῖν πᾶσιν ἐπέλαμψεν, Ἰησοῦ ζωοδότα, διέργεται τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅμοιον.

ΠΡὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου καὶ τοῦ Πάθους, θαυμάτων τὰ εὐδόξα, ἐπιτελῶν τοῖς Λαοῖς, τῆς Ἑορτῆς καθὼς γέγραπται, ἐν μέσῳ ἔστης, τῆς νομικῆς Χριστὲ Παντοδυνάμει, καὶ πᾶσιν ἐβόησας· εἴτις διψᾷ πρός ἐμὲ, αὐτομολείτω καὶ ὕδατος, τοῦ θείου πόμα, ἀπαντλησάτω καὶ ζωῆς νάματα. ὕδωρ ζωῆς γὰρ καὶ δυνάμεως, καὶ σοφίας ἐγὼ πᾶσι δίδωμι, ὅτι θέλων ἀνθρώποις, ὁμοιώθην ὡς φιλάνθρωπος.

Ὅμοιον.

ΩΣ ἐπὶ κλίνης με κάμνοντα ἀδυνάτου, Χριστὲ πολυέλεε, τῇ ἐγκλήματων μου, καὶ παραμυθούμενον τοῖς μέλεσιν, ὡς διὰ μέγα, φιλανθρωπίας πέλαγος ἀνθρωπος, θελήσει γενόμενος, νῦν ἀοράτως με, ὡς τὸν Παράλυτον ἔγειρον, καὶ τέβθος θείας, τῇ ἐντολῶν σου τρέχειν δόδωσον, ὁ πρὸ τοῦ Πάθους, τοῖς Λαοῖς Σωτὴρ, τῇ Ἑβραίων θαυμάτων τοῖς πλήθεσι, παρεισάμενος ὅτι, Θεὸς ὢν βούλησει πάσχεις σαρκί.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος β'.

Ὅτε παρεγένου ἐν Ἱερῷ Χριστὲ ὁ Θεὸς, μεσούσης τῆς Ἑορτῆς, τότε τοῖς Λαοῖς ἐδίδασκες βοῶν· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, κἂν ἀποθανῇ ζήσεται. οἱ δὲ Ἰουδαῖοι διεπερῶντο, μετὰ τῶν Φαρισαίων, καὶ Σαδδουκαίων, καὶ Γραμματέων, λέγοντες· τίς ἐστιν οὗτος, ὃς λαλεῖ βλασφημίας; μὴ λογιζόμενοι, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ὁ πρὸ πάντων αἰώνων, σοὶ Πατρὶ καὶ Πνεύματι δοξαζόμενος, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Εἰς τὸν ἑ. ᾠδ. Ἀναστάσιμον, ἦχος γ'.

Ὁ τῷ Πάθει σου Χριστὲ, ἀμαυρώσας τὸν Ἥλιον, καὶ τῷ φωτὶ τῆς σῆς Ἀναστάσεως, φαιδρύνας τὰ σύμπαντα, πρόσδεξαι ἡμῶν, τὸν Ἐπινίκιον ὕμνον φιλάνθρωπε. Ἀποστολικόν.

ΕΙς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος ὑμῶν, Ἅγιοι Ἀπόστολοι, θεόθεν πλανῶν ἐλύσατε, Θεογνωσίαν κηρύξαντες. ὅτι ὁ καλὸς ἀγὼν ὑμῶν ὑπάρχει μακάριοι. διὸ ὑμνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν ὑμῶν τὰ μνημόσυνα. Μαρτυρικόν.

ΟΙ Μάρτυρές σου Κύριε, πίστει σταλαχθέντες, ἐλπίδι βεβαιωθέντες, τῇ ἀγάπῃ τοῦ Σταυροῦ σου, ψυχικῶς εὐωθούμενοι, τὸν ἐχθρὸν τὴν τυραννίδα ἔλυσαν. καὶ τυχόντες τῆς σεφάνων, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

ΜΕσούσης τῆς Ἑορτῆς, δοξάζομεν τὸν ἐν μέσῳ τῆς γῆς, σωτηρίαν ἐργασάμενον, μέσον μὲν δύο λῃστῶν, κρεμάμενον ἐν ξύλῳ ἐκρέματο. καὶ τῷ μὲν βλασφημοῦντι

ἐστιώ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐσιώπα· τῷ δὲ πιςεύοντι ἐβόα· σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ Παραδείσῳ. κατῆλθεν ὁ πάφῳ, ἐσκύλευσε τὸν Ἅ"δην, καὶ ἀνέςη τριήμερος, σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ ε. τῆς δ'. Ἑβδομάδος τῆς Μεσοπεντηκοςῆς, εἰς τὸν Ὄρθρον.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Τροπάριον. Μεσούσης τῆς Ἑορτῆς, ἐκ γ'. Τὸ δὲ λέγομεν μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τῆς αὐτῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τοῦ ἀ. ξύλ. ὑπ. Ἀνας. ἦχ γ'.

Τοῦ ὡραιότητα.

Πάντα ἀνθρώπινα, καταδεξάμενος, πάντα ἡμέτερα, οἰκειωσάμενος, ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθῆναι δι' ὁδόκησας ποιητά μου. θάνατον ἑλόμενος, ὑπομεῖναι ὡς ἄνθρωπος, ἵνα τὸ ἀνθρώπινον, ἐκ θανάτου λυτρώσῃ ὡς Θεός. διὸ ὡς ζωοδότῃ βοῶμέν σοι· δόξα Χριστὲ τῇ Ἀναστάσει σου. Ἀποστολικόν.

Ὧν Ἀποστόλων σε, τοῦ μνήμου Κύριε, ὑπερεφάνρωσας, ὡς Παντοδύναμος. ὅτι ἐνίσχυσας αὐτοὺς, τὰ Πάθη σου μιμήσασθαι. ἐνίκησαν ἀνδρείως γὰρ, τῷ βελίαρ τοῦ δυνάμιν· ὅθεν καὶ ἀπέλαβον, ἰαμάτων χαρίσματα. αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις φιλάνθρωπε, εἰρήνην παράσχου τῷ Λαῷ σου. Μαρτυρικόν.

Θωρακισάμενοι, τὴν πανοπλίαν Χριστοῦ, καὶ ἐνδυσάμενοι, ὅπλα τῆς Πίστεως, τὰς παραπάξεις τοῦ ἐχθροῦ, ἀνδρικῶς κατεβάλετε. προθύμως τῇ ἐλπίδι γὰρ, τῆς ζωῆς ὑπεμείνατε, πάσας τοῦ τυράννου, ἀπειλὰς τε καὶ μάστιγας. διὸ καὶ τὸς στεφάνους ἐδέξασθε, Μάρτυρες Χριστοῦ καρτερόψυχοι. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὡμολόγησαν, καὶ ἡμᾶς ἐπισοδίσαμεν, Θεοτόκον σε κυρίως ὑπάρχουσαν. διὸ καὶ μεγαλύνομεν τὸν Τόκον σου τὸν ἄφραστον.

Μετὰ τοῦ β. ξύλ. ὑπ. ἦχ. τοῦ.

Τοῦ Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἑστηκὼς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ἱεροῦ, μεσαζούσης ἐνθέως τῆς Ἑορτῆς, ὁ διψῶν ἀνέκραζες· ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω. ὁ γὰρ πίνων ἐκ τούτου τοῦ θείου νάματος, ποταμοὺς ἐκ κοιλίας ἐκρυήσει δογμάτων μου· ὅστις δὲ πιςεύει, εἰς ἐμὲ τὸν σαλπίσαντα, ἐκ Θεοῦ Γεννήτορος, μετ' ἐμοῦ δοξασθήσεται. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὅτι πλουσίως ἐξέχεας τὰ νάματα, τῆς σῆς φιλανθρωπίας τοῖς δούλοις σου. Δίς.

Τό, Ἀναίσασιν Χριστῷ θεασάμενοι.

Οἱ Ν'. Οἱ Κανόνες, ὁ δ'. τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἱρμῶν, εἰς ἡ. καὶ τὸ Μωσαϊκὸν, εἰς δ'. Κοντάκ. καὶ Ἐξαπος. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ᾠδ. τῆς Οἰκωνήχου.

Ἀναςάσιμον. ἦχ γ'.

Ἐν τῷ φωτίσαι Δέσποτα, ὀψώμεθα φῶς φιλάνθρωπε. ἀνέςης γὰρ ἐκ τῶν νεκρῶν, σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρούμενος, ἵνα σε πᾶσα Κτίσις δοξολογῇ τὸν μόνον ἀναμάρτητον. ἐλέησον ἡμᾶς. Δίς.

Ἀποστολικόν.

Εἰς τὸ Χριστοῦ παραγγελίας, ἀμέμπτως φυλάξαντες, Ἅγιοι Ἀπόστολοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατρεύοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν. διὸ ἔχοντες παῤῥησίαν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Μαρτυρικόν.

Ὡς φωστῆρες ἐν Κόσμῳ λάμπετε, καὶ μετὰ θανάτου Ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνισάμενοι. διὸ ἔχοντες παῤῥησίαν, Χριστὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος δ'.

Κύριε πρὸ τοῦ ἀναβαίνειν σε Σταυρὸν, τῆς Ἑορτῆς μεσούσης, ἐν τῷ Ἱερῷ ἀνῆλθες, Ἰουδαίοις παῤῥησίᾳ διδάσκων, τὰ Μωσέως, καὶ ἐν νόμῳ διὰ σοῦ νομοθετηθέντα. ἐκπληττόμενοι δὲ Χριστὲ, τῆς σῆς σοφίας τὸ ἄφραστον μυστήριον, τοῦ κατὰ σὲ σκανδάλου ἐν ἑαυτοῖς φθόνῳ ἐμελέτων· πῶς ὅτος οἶδε γράμματα μὴ μεμαθηκώς; ἀγνοοῦντές σε τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν ᾠδ. ᾧ ἡ ἀκροςιχ. Μεσοπεντηκοςῆς. ἦχ β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Μέγας εἶ Βασιλεῦ, καὶ μέγαρσε τὸ κράτος· μεγάλως γὰρ πτωχεύσας, μεγάλων χαρισμάτων, τοῦ Οἰκουμένου ἔπλησας.

ᾠδ. Μνή-

ξ. Μνήθητι τῆς σωναγωγῆς σε.

Ἐν τῇ ἐν τῷ Ναῷ, ἐκβλύζων σε τὰ ῥεῖθρα, τῆς Ἑορτῆς μεσάσης· καὶ ἄρδων τὰς διψῶντας, τιμῇ θείαν χάριν Εὐφραγχνε.

ξ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Ὡς σαίμε βληθεὶς, σαρκῶσαι παραδόξως, ἐκ Κόρης ἀπειράνδρε, καὶ μέσον τοῦ Ναοῦ σε, τιμῇ χάριν μοι ἐπήγασας. Δόξα. καὶ νῦν. ἦχ πλ. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἐσάσης τῆς Ἑορτῆς πρὸ τοῦ Πάθους, καὶ τῆς ἐνδόξε Ἀναστάσεώς σε Κύριε, ἧς διδάσκων ἀγαθὲ, ἐν τῷ Ἱερῷ τοὺς ἀπειθοῦντας Ἰουδαίους, καὶ Φαρισαίους, καὶ Γραμματεῖς, καὶ βοῶν πρὸς αὐτούς· ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω. ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, ὕδατος ζωῆς Πνεύματος Θεοῦ, ποταμοὶ ῥεύσουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ. ὧ τῆς ἀῤῥήτου σοφίας τῆς σῆς οἰκονομίας. ὁ τὰ πάντα πληρῶν Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Τῇ ε. τῆς δ'. Ἑβδομάδος τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, Ἑσπέρας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ξ. Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ. καὶ τοῦ Μηναίου γ. τῆς Ἑορτῆς, ἦχ Θ. α.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Ὤφθη φωτοφανὴς καὶ περιπνὴ, τῆς τοῦ Σωτῆρος Ἀναστάσεως σήμερον, Μεσότης ἡ πανάγια, ὡς μεσημβρία φαιδρὰ, φρυκτωροῦσα Κόσμον θείας χάρισι. Χριστοῦ τῆς Ἐγέρσεως, λαμπαδοχοῦσα περάσια· τῆς ἀφθαρσίας, ἁπαστράπτει τὰ σύμβολα, καὶ προδείκνυσι, τιμῇ εἰς ὕψος Ἀνάληψιν· φαίνει τιμῇ πολυέραστον, τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψιν, Πεντηκοστῆς τῆς πανσέπτε, τιμῇ λαμπροπάτῳ πανήγυρι. διὸ καὶ παρέχει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Ὁδὸς ὡς θείκης ποταμὸς, τῆς Ἑορτῆς νῦν μεσαζούσης ὁ Κύριος, τὰ ῥεῖθρα τῆς δωρεᾶς, πᾶσι παρέχων βοᾷ· ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρός με, καὶ πινέτω θερμῶς. πηγὴ συμπαθείας γάρ, καὶ ἐλέους τὸ πέλαγος, αὐτὸς ὑπάρχων, βρύει Κόσμῳ τιμῇ ἄφεσιν· πλυνεῖ πταίσματα, καὶ καθαίρει νοσήματα· σώζει τοὺς τιμῇ Ἀνάστασιν, αὐτοῦ ἑορτάζοντας· σκέπει τοὺς πόθῳ τιμῶντας, τιμῇ μετὰ δόξης Ἀνάληψιν, αὐτοῦ καὶ παρέχει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρηνεύειν, καὶ μέγα ἔλεος.

Ἔσον τὸ Ἱερὸν ἐσηκώς, ὁ ἀπερίγραπτος Θεός τε καὶ Κύριος· Θεὸς γὰρ ὑπῆρχε φύσει, κἂν δι' ἡμᾶς βροτωθείς, περιγεγραμμένος ὤφθη σώματι· τοῖς πᾶσιν αὐέβλυζε, τὰ ζωηρρύτα ῥήματα, τοῖς πᾶσι λέγων· τὰς ψυχάς ἐκκαθάρθητε, καὶ τοῦ καύσωνος, τοῦ παθῶν αὐαψύξατε. μήτις ἀποζερήσοιτο, τῆς πόσεως αὖθρωποι, θείαν γὰρ χάριν δωρεῖται, τῆς ἀθανάτε καὶ κρείττονος, καὶ τῆς Βασιλείας, συμμεθέξαιμοι τῷ Κτίσῃ, καὶ δοξαθήσεται. Δόξα. καὶ νῦν. ἦχος δ'. β.

Ἧς Ἑορτῆς μεσάσης, τῆς σῆς Χριστὲ Ἀναστάσεως, καὶ θείας παρουσίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, σωελθόντες τῷ θαυμάτωνσε, αὐυμνοῦμεν τὰ μυστήρια· ἐν ᾗ κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Εἰς τὸν ξ. ξ. τῆς Ὀκτωήχου. Σταυρώσιμον, ἦχος γ.

Γλον παρακοῆς τῷ Κόσμῳ θανάτον ἐβλάστησε, τὸ δὲ ξύλον τοῦ Σταυροῦ, ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν. διόσε προσκυνοῦμεν τὸν σαρωθέντα Κύριον. σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς, τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς. Ἀναστασιμον.

Ὦ σοῦ Σταυροῦ Χριστὲ Σωτήρ, θανάτου κράτος λέλυται, καὶ διαβόλου ἡ πλάνη κατήργηται. γένος δὲ ἀνθρώπων πίστει σωζόμενον, ὕμνον σοι καθ' ἑκάστην προσφέρει. ξ. Ἔλεησον ἡμᾶς Κύριε. Μαρτυρ.

Ἐγάλη τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε ἡ δύναμις. ἐπάγη γὰρ ἐν τόπῳ, καὶ ἐνεργεῖ ἐν Κόσμῳ. καὶ ἀνέδειξεν ἐξ ἁλιέων Ἀποστόλους, καὶ ἐξ Ἐθνῶν Μάρτυρας, ἵνα πρεσβεύωσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἐσάσης τῆς Ἑορτῆς πρὸ τοῦ Πάθους, καὶ τῆς ἐνδόξε Ἀναστάσεώς σου Κύριε, ἧς διδάσκων ἀγαθὲ, ἐν τῷ Ἱερῷ τοὺς ἀπειθοῦντας Ἰουδαίους, καὶ Φαρισαίους, καὶ Γραμματεῖς, καὶ βοῶν πρὸς αὐτούς· ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω. ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, ὕδατος ζωῆς Πνεύματος Θεοῦ, ποταμοὶ ῥεύσουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ. ὧ τῆς ἀῤῥήτου σοφίας τῆς σῆς οἰκονομίας. ὁ τὰ πάντα πληρῶν Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τῇ Παρασκευῇ τῆς δ'. Ἑβδομάδος τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὰ ἀ. ξιλό. λέγομεν τὰ παρόντα ἴδιόμελα. ἦχος γ'.

Σταυρώσιμον. Τῷ ὡραιότητι.

Σταυρὸν καὶ θάνατον, παθεῖν ἑλόμενος, μέσον τῆς Κτίσεως, τόπον κατέπηξας. ὅτε διδόκησας Σωτὴρ τὸ σῶμά σου προσηλῶσαι· τότε καὶ ὁ Ἥλιος, τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε. ταῦτα καὶ Λῃστὴς ὁρῶν, ἐν Σταυρῷ σε ἀνύμνησε, βοᾶν σοι δίλαβῶς, Μνήσθητι μου, καὶ ἔλαβε πιστώσας τὸν Παράδεισον.

Ἀναστάσιμον.

Ὁ ἀκατάληπτον τὸ τῆς Σταυρώσεως, καὶ ἀνερμήνευτον τὸ τῆς Ἐγέρσεως, θεολογῶμεν οἱ Πιστοὶ, μυστήριον ἀπόρρητον. σήμερον γὰρ θανάτου, καὶ ὁ ᾅδης κατήργηται. γένος δὲ τὸ βρότειον, ἀφθαρσίαν ἐνδέδυται. διὸ δοξάζοντες βοῶμέν σοι· δόξα Χριστὲ τῇ Ἐγέρσει σου.

Μαρτυρικόν.

Ὁ ἔμψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν, ἐνίκησε τὰ μηχανήματα τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι. διὰ τοῦτο τῆς αἰωνίου κατηξιώθητε μακαριότητος. ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ, τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ σῶσαι τὸ ποίμνιον, Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἅβδον δυνάμεως κεκτημένον, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Μετὰ τὸ β'. ξιλό. ἴδιόμελα. ἦχος πλ.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς Σοφίας τὸ Ὕδωρ καὶ τῆς ζωῆς, ἀναβλύζων τῷ Κόσμῳ, πάντας Σωτὴρ, καλεῖς τοῦ ἀρύσασθαι, σωτηρίας τὰ νάματα. τὸν γὰρ θεῖον νόμον σου, δεχόμενος ἄνθρωπος, ἐν αὐτῷ σβεννύει, τῆς πλάνης τὰς ἀνθρακας. ὅθεν εἰς αἰῶνας, ὁ διψήσει ὁ λήξει, τοῦ κόρου σου Δέσποτα, Βασιλεῦ Ἐπουράνιε. διὰ τοῦτο δοξάζομεν, τὸ κράτος σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτούμενοι, καταπέμψαι πλουσίως τοῖς δούλοις σου.

Δίς.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν'. Οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς ὁ πρῶτος μετὰ τοῦ Εἱρμοῦ, εἰς ἡ. καὶ τὸ Μωσαϊκὸν, εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἅπαξ. τῆς Ὀκτωήχου. ἦχος γ'.

Σταυρώσιμον.

Θόνῳ τρυφῆς ἐκβέβλημαι, πτῶμα πεσὸν χαλεπὸν, ἀλλ' ὁ παρεῖδες Δέσποτα, ἀνάλαβὼν δι' ἐμὲ τὸ κατ' ἐμέ. σταυρῶσαι καὶ σῴζεις με, εἰς δόξαν εἰσάγεις με, Λυτρωτά μου δόξα σοι.

Ἀναστάσιμον. Δίς.

Λεῦτε πάντα τὰ Ἔθνη, γνῶτε τὸ φρικτὸν μυστήριον τῷ δυνάμει. Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ὢν ἀρχῇ Λόγος, ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς· καὶ ἐκὼν ἐτάφη, καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τοῦ σῶσαι τὰ σύμπαντα. αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Μαρτυρικόν.

Ὧν Ἁγίων Ἀθλοφόρων τῷ μνήμῃ, δεῦτε Λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν· ὅτι θέατρον γενόμενοι Ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις, τὸν τῆς νίκης στέφανον παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ.

Μέσης τῆς Ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, ἐν τῷ Ναῷ ἀνῆλθες, τοῦ Ἱεροῦ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν. καὶ σὰς ἐν μέσῳ τοῦ ὄχλου, ἐδίδασκες αὐτοὺς παῤῥησίᾳ καὶ ἔλεγες· ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ Κόσμου. ὁ ἐμοὶ ἀκολουθῶν, οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἕξει τὸ φῶς τῆς ἀθανάτου ζωῆς.

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ὅλος σιὼ τῷ Θεῷ, ὁ Λόγος σὺ ὑπάρχων, ὀλλύμενόν με θέλων, ἕξάραι τῶν πταισμάτων, εὐσπλαγχνος φιλάνθρωπε.

ᾱ. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου.

Πέπαυται ἡ σκιά. ἰδοὺ γὰρ ὁ Μεσίας, τῆς Ἑορτῆς ἐν μέσῳ, τῷ χαρῷ ὥσπερ ἄλλον, φωσφόρον ἀνάπτει λαμπάδα.

ᾱ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεύς ἡμῶν.

Ἔρχεσθε δίπλαθῶς, οἱ τῆς ζωῆς τὸ νάμα, ποιεῖν ἐπιποθοῦντες, ἐβόα ὁ Σωτήρ μου, καὶ πίετε τῷ χαρῷ, ἐνθέως ἀγαλλόμενοι.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ.

Καθαρθῶμεν ἐννοιῶν τοὺς κλυδωνας, καὶ ψυχικὰς λαμπηδόνας διαυγάσωμεν·

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μεν· ϗ τὴν ζωὴν κατίδωμεν Χριστὸν, ἐν Ἱερῷ ἀφικόμενον, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, ἵνα τὸν ἐχθρὸν θεραπεύσῃ, ϗ σώσῃ τὸ γένος ἡμῶν, διὰ Πάθους Σταυρῷ ϗ τῆς Ἀναστάσεως. πρὸς ὃν βοήσωμεν· ἀκατάληπτε Κύριε δόξα σοι.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς δ'. Ἑβδομάδος τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, Ἑσπέρας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰχῶμεν ᾠδ. ς'. ϗ ψάλλομεν ᾠδ. Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. ἦχος α'. Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Ὁ Ποιητὴς τῶν ἁπάντων, καὶ τῆς ζωῆς χορηγὸς, ὁ τῷ Πατρὶ τῷ θείῳ, συναΐδιος Λόγος, ἐκὼν ἐκ τῆς Παρθένου, σάρκα λαβὼν, ϗ γενόμενος Ἄνθρωπος, τὰ τῆς ἀῤῥήτου σοφίας ὡς ἀγαθὸς, πᾶσιν ἔβλυσε διδάγματα.

Ἡ τῆς Ἑορτῆς μεσαζούσης, τῶν Ἰουδαίων Χριστὲ, τῷ Ἱερῷ ἐπέσης, ὁ τὸ νόμου Δεσπότης, διδάσκων ἐξουσίᾳ τοὺς Γραμματεῖς, διελέγχων ὡς γέγραπται, ϗ καταπλήττων σοφίᾳ λόγων τοὺς σοὺς, ϗ θαυμάτων ἐπιδείξεσιν.

Ὁ Χορηγὸς τῆς σοφίας, καὶ τῶν καλῶν παροχεύς, ὁ χέων θεῖα ῥεῖθρα, ἐκ πηγῆς ἀσιγήτου, δεῦτε πρός με κράζει, ὕδωρ ζωῆς, οἱ διψῶντες ἀρύσασθε. καὶ ποταμοὶ ἐκ κοιλίας ὑμῶν φησὶ, χαρισμάτων θείων ῥέουσι.

Καὶ τὸ Μωσαϊκὸν γ'. Δόξα, ἦχος α'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἑντηκοστὴς ἐφέστηκεν ἡ τῶν ἡμερῶν μεσότης· ἐν ᾗ Χριστὸς παραγυμνώσας ἀμυδρῶς θεϊκὴν ἐξουσίαν, Παράλυτον συνέσφιγξε, λόγῳ αὐτὸν τῆς κλίνης ἐξαναστήσας. ϗ θεοπρεπῶς θαυματουργῶν ἐν ὁρατικῷ σχήματι, τοῖς ἀνθρώποις ἐβραβεύσατο, τὴν αἰώνιον ζωὴν, ϗ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν Θεανθρωπότοκον τόκον παρθενεύσαντα; πεῖραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη παναμώμητε, ἔτεκες ἀπάτορα Υἱὸν ἐν σαρκὶ, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα ἀμήτορα· μηδαμῶς ὑπομείναντα τροπὴν, ἢ φυρμὸν, ἢ διαίρεσιν. ἀλλ' ἑκατέρας οὐσίας τὴν ἰδιότητα σώαν φυλάξαντα. διὸ Μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι, τὰς ψυχὰς ἡμῶν ὀρθοδόξως, Θεοτόκον ὁμολογοῦντας σε.

Εἰς τὸν ᾠδ. ϛ'. Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου, ἦχος γ'.

Ὦ, σῷ Σταυρῷ Χριστὲ Σωτὴρ, θανάτου κράτος λέλυται, ϗ διαβόλου ἡ πλάνη κατήργηται. γένος δὲ ἀνθρώπων πίστει σῳζόμενον, ὕμνον σοι καθ' ἑκάστην προσφέρει.

ᾠδ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν.

Ἐφώτισαι τὰ σύμπαντα, τῇ Ἀναστάσει σου Κύριε, ϗ ὁ Παράδεισος πάλιν ἠνέῳκται. πᾶσα δὲ ἡ Κτίσις ἀνέφθη μετὰ σοῦ, ὕμνον σοι καθ' ἑκάστην προσφέρει.

ᾠδ. Καὶ γὰρ ἐσεμνώσε.

Δοξάζω τὸν Πατρὸς, ϗ τὸν Υἱὸν τὴν δυνάμιν, ϗ Πνεύματος Ἁγίου ὑμνῶ τὴν ἐξουσίαν, ἀδιαίρετον ἄκτιστον Θεότητα, τελείαν ὁμοούσιον, τὴν βασιλεύσασαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

ᾠδ. Τῷ· οἴκῳ σου πρέπει.

Ὁ Τῷ Πάθει σου Χριστὲ, ἀμαυρώσας τὸν Ἥλιον, ϗ τῷ φωτὶ τῆς σῆς Ἀναστάσεως, φαιδρύνας τὰ σύμπαντα, πρόσδεξαι ἡμῶν, τὸν ἑσπερινὸν ὕμνον φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος α'.

Ἐν τῷ Ἱερῷ ἐπέσης ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, μεσάσης τῆς Ἑορτῆς, διδάσκων καὶ ἐλέγχων τοὺς ἀπαθεῖς Ἰουδαίους, τοὺς Φαρισαίους, ϗ Γραμματεῖς, ϗ βοῶν παῤῥησίᾳ πρὸς αὐτούς· ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρός με, ϗ πινέτω ὕδωρ ζωηρὸν, ϗ ἐμὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. ὁ πιστεύων τῇ ἐμῇ χρηστότητι, ποταμοὶ ῥεύσουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ζωῆς αἰωνίου. ὧν τῆς ἀγαθότητος ϗ τῆς δι' ἀπλαγχνίαν σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Τῷ Σαββάτῳ τῆς δ'. Ἑβδομάδος τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, εἰς τὸν Ὄρθρον.

Μετὰ τὴν ᾠδ. ζ'. τὸ Ἀναστάσιμα, ἦχος γ'.

Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, ἡ ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων, ὁ πρωτότοκος τῆς Κτίσεως, καὶ δημιουργὸς πάντων τῶν γεγονότων. τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν, ἐν ἑαυτῷ ἀνεκαίνισεν. οὐκ ἔτι θανάτου κυριεύει· ὁ γὰρ τῶν ὅλων Δεσπότης, τὸ κράτος σου κατέλυσε.

Σαρ-

ΓΑρχὶ τῦ θανάτυ γλυσάμενος Κύριε, τὸ πικρὸν τῦ θανάτυ ξύτεμες τῇ Ἐγέρσασ· καὶ τὸν ἄνθρωπον κατ' αὐτῦ ἐνισχύσας, τῆς ἀρχαίας καπάρας τὸν ἥτταν ἀνακαλόμενος. ὁ ὑπεραπισὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύριε δόξασοι.

Δόξα, καὶ νυν. Θεοτοκίον.

ΓΕ τὸν μεσιτεύσασαν τὸν σωτηρίαν τῦ γένος ἡμῶν, ὑμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε. ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός συ καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυρῦ καταδεξάμενος Πάθος ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Μετὰ τὸν β'. ψαλ. τῆς Ἑορτῆς, ἦχος πλ.

Τὸν Σοφίαν καὶ Λόγον.

ΓΟρτῆς μεσαζούσης τῆς νομικῆς, ἧς διδάσκων Σωτὴρ μυ ἐν Ἱερῷ· ἐλέγχων τε τὸν ἄνοιαν, τῶν ἀπίστων Ἑβραίων· καὶ βοῶν τοῖς ὄχλοις, θείᾳ φωνῇ ὡς φιλάνθρωπος, ὁ διψῶν ἀνέκραζες, ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω. ὅθεν ἐπηγγείλω, τοῖς πιστεύσι νέμειν, ἀφροσυνης τὰ νάματα, ἐκ πηγῆς ἀκηράτυ σα. διὰ τῦτο βοῶμέν σοι· κατάπεμψον Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὸ Πνεῦμά συ τὸ Ἅγιον, καὶ σῶσον ἡμᾶς, ὅτι μόνος ὑπάρχεις πολυέλεος. Δίς.

Τὸ, Ἀνάσασιν Χριστῦ θεασάμενοι.

Ο' Ν'. Οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς, ὁ δ'. μετὰ τῶν Εἱρμῶν, ἧς ς'. τῆ Ἁγίᾳ τῆς Μονῆς ἧς δ'. Καὶ τῆ Μυρροφόρῳ, ἧς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσῶμεν ξ'. δ'. καὶ ψάλλομεν ξ'. Ἀναστάσιμα, ἦχος γ'.

ΛΕῦτε πάντα τὰ Ἔθνη, γνῶτε τῆ φρικτῆ μυστηρίυ τὸν δύναμιν. Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς, καὶ ἐκὼν ἔπαθε, καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τῆ σῶσαι τὰ σύμπαντα· αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

ΛΙηγήσαντο πάντα τὰ θαυμάσια, οἱ φύλακές συ Κύριε. ἀλλὰ τὸ σωτήριον τῆς ματαιότητος, πληρῶσαν δώρων τὸν δεξιὰν αὐτῶν, κρύπτειν ἐνόμιζον τὸν Ἀνάστασίν συ. ὦ ὁ Κόσμος δοξάζει, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΧΑρᾶς τὰ πάντα πεπλήρωται, τῆς Ἀναστάσεως τυ πεῖραν εἰληφότα. Μαρία γὰρ ἡ Μαγδαληνὴ ἐπὶ τὸ Μνῆμα ἦλθεν, εὗρεν Ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τοῖς ἱματίοις ξυστράπτοντα, καὶ λέγοντα· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἐγήγερται καθὼς εἶπε, προάγων εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

ΓΕ'N τῷ φωτί συ Δέσποτα, ὀψόμεθα φῶς φιλάνθρωπε. αὐτὸς γὰρ ἐκ τῶν νεκρῶν, σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρούμενος. ἵνα σε πᾶσα Κτίσις δοξολογῇ, τὸν μόνον ἀναμάρτητον, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νυν. ἦχος δ'.
Ἀνατολίς.

ΦΩτισθέντες ἀδελφοὶ, τῇ Ἀναστάσει τῦ Σωτῆρος Χριστῦ, καὶ φθάσαντες τὸ μέσον τῆς Ἑορτῆς τῆς Δεσποτικῆς, γνησίως φυλάξωμεν τὰς ἐντολὰς τῦ Θεῦ· ἵνα ἄξιοι γενώμεθα, καὶ τὴν Ἀνάληψιν ἑορτάσαι, καὶ τῆς παρουσίας τυχεῖν τῦ Ἁγίυ Πνεύματος.

Εἰς τὸν ξ'. ψαλ. Προσόμοια, ἦχος β'.
Οἶκος τῦ Ἐφραθᾶ.

ΠΑσα ἡ πηγὴ, τῆς σῆς σοφίας πόμα, πνευματικὸν πηγάζει, ὃ πίνοντες δογμάτων, ἐνθέων ἐμπιπλώμεθα.

ξ'. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς συ.

ΠΕτρωται τὸ δεινὸν, Ἑβραίων ὄντως γένος, ἀκούοντων συ Λόγε, διδάσκοντος τοῖς ὄχλοις, σωτήρια διδάγματα.

ξ'. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

ΠΗκες ὁ Πλαστουργὸς, ἐν τῇ Σιὼν καὶ ἔσῃ, ἐν μέσῳ τῦ Ναῦ συ· καὶ τοῖς Λαοῖς ἐδίδως, τὸν χάριν τὸν σωτήριον.

Δόξα, καὶ νυν. ἦχος δ'.

ΚΥριε πρὸ τῦ ἀλγῆσαί σε Σταυρῷ, τῆς Ἑορτῆς μεσούσης, ἐν τῷ Ἱερῷ παρῆσθες, Ἰουδαίους παρρησίᾳ διδάσκων τὰ Μωσέως, καὶ ἐν νόμῳ διὰ σῦ νομοθετηθέντα. ἐκπληττόμενοι δὲ Χριστὲ, τῆς σῆς σοφίας τὸ ἄφραστον μυστήριον, τὸν τῦ σε σκανδαλίαν ἐν ἑαυτοῖς φθόνῳ ἐμελέτων· πῶς ὅτος οἶδε γράμματα μὴ μεμαθηκώς; ἀγνοοῦντες σὲ τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κυ-

Κυριακῇ Πέμπτῃ τῆς Σαμαρείτιδος.

Ὀψὲ Σαββάτῳ ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν ᾳ. δ'. καὶ ψάλλομεν ᾳ. Ἀναστάσιμα, ἦχος δ'. Τὸν ζωοποιόντα Σταυρόν. Τὸ ξύλον τῆς παρακοῆς. Πύλας ᾅδου σωτείρασας Κύριε. Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν Λαοί.

Δόξα, ἦχος Α'. Β'.

Παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ.

Ζήτα ταῦτα εἰς τὸν Μέγαν Ἑσπερινόν. καὶ νῦν. Θε. τὸ Δογματικόν, ἦχος δ'.

Σπόρως σωέλαβες, καὶ ἐκύησας ἀφράστως, τὸν καθελόντα δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὑψοῦντα ταπεινούς, καὶ ἐγείροντα κέρας χριστῶν αὐτοῦ, τοὺς δοξάζοντας Χριστὸν τὸν Σταυρὸν, καὶ τὴν Ταφὴν, καὶ τὴν εὔδοξον Ἀνάστασιν. διόπερ Θεοτόκε, τὴν πρόξενον τῶν ποσάκις ἀγαθῶν, ἀσιγήτοις ἐν ᾠδαῖς μακαρίζομεν, ὡς πρεσβεύσασαν ἀεὶ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ᾳ. τὸ Ἀναστάσιμον ᾳ. τοῦ ϛίχου. Εἶτα τὰ παρόντα ᾳ. Προσόμοια τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

ᾳ. Μνηθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Ὁ Ἐξ Ἀνάρχου Πατρὸς Υἱὸς ἀχρόνως, διὰ συγκαταβασιν καὶ σωτηρίαν βροτῶν, ὁ Θεὸς ἄνθρωπος γέγονεν, ἵνα παράσχῃ, τῷ Πρωτοπλάστῳ νοῦν τὸν Παράδεισον. τότε καὶ τὴν ἅπασαν φύσιν λυτρώσεται, ἐκ τῆς ἀπάτης τοῦ ὄφεως, καὶ τὴν εἰκόνα, πεσοῦσαν σώσῃ ὡς ἀλλάκτος. ὅθεν Μητέρα ἀπαργάσατο, Νυμφοτόκον Ἀγνὴν ὡς Ἀμόλυντον. ἣν ὡς ἄγκυραν πάντες, καὶ λιμένα μακαρίζομεν.

ᾳ. Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

Ὡμαπωθεὶς τὸν Κτίσαντα τῶν ἁπάντων, ἔχεις ἐν τῇ μήτρᾳ σου Θεομακάριστε, ἀναμορφοῦντα τὸν ἄνθρωπον, τὸν πρὶν πεσόντα, τῇ παραβάσει διὰ τοῦ ὄφεως. Θεὸν γὰρ γεγέννηκας, τοῦτον ἀφράστως ἡμῖν· καὶ τῆς φθορᾶς ἠλευθέρωσας, τὴν φύσιν πᾶσαν, παλαιωθεῖσαν διὰ τὸ κτίσαν. διὸ ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν, σὲ τὴν χάριν Παρθενόνυμφε τε. ἱκετεύειν μὴ παύσῃ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾳ. Τὸ πρόσωπόν σου λιταυδίσασιν.

Ἵνα σὲ πᾶσι τὸ πλῆθος τῶν ἐλέους, καὶ τῆς ἀγαθότητος αὐτοῦ ἀκαλύψῃς ἡμῖν, τὸ ἀδιόριστον πέλαγος, τῶν ἁμαρτίας, τῷ οἰκείων σου πάσας ἐξάλειψον. ἔχεις γὰρ Παναμωμε, ὡς Μήτηρ ὅσα Θεὸς, τὴν ἐξουσίαν τῆς Κτίσεως· καὶ διεξάγεις, πάντα ὡς θέλεις τῇ δυναστείᾳ σου. καὶ γὰρ ἡ χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος, τὸ Ἁγίου σαφῶς ἐνοικοῦσα ἐν σοὶ, σωτηριάσοι ἐν πᾶσιν, ἀσυγχύτως Παμμακάριστε.

Δόξα, ἦχος πλ. Δ'. Ὡς ὤφθης ἐπὶ γῆς. Καὶ νῦν. ὁ αὐτός. Μεσούσης τῆς Ἑορτῆς.

Ζήτει ἀμφότερα εἰς τὸν Στίχον.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ.

Μεσούσης τῆς Ἑορτῆς.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, ἰσῶμεν ᾳ. ι. καὶ ψάλλομεν ᾳ. Ἀναστάσιμα γ'. καὶ Ἀναπολιτικὸν εὖ. Τῆς Μεσοπεντ. γ'. καὶ τῆς Σαμαρείτιδος Ἰδιόμελ. γ'. ᾳ. Ἀναστάσ. ἦχος δ'.

Τὸν ζωοποιόντα Σταυρὸν, ἀπαύστως προσκυνοῦντες Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὴν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν. δι' αὐτῆς γὰρ ἀνεκαίνισας, τὴν καταφθαρεῖσαν τῶν ἀνθρώπων φύσιν Παντοδύναμε. καὶ τὴν εἰς Οὐρανὸς ἄνοδον καθυπέδειξας ἡμῖν, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Οὗ ξύλου τῆς παρακοῆς, τὸ ἐπιτίμιον ἔλυσας Σωτὴρ, τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἑκουσίως προσηλωθείς· καὶ εἰς ᾅδου κατελθὼν δυνατὲ, τοῦ θανάτου τὰ δεσμὰ ὡς Θεὸς διέρρηξας. διὸ προσκυνοῦντες τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, ἐν ἀγαλλιάσει βοῶμεν· Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Τὸν λας ᾅδου σωτείρασας Κύριε, καὶ τῷ σῷ θανάτῳ, τοῦ θανάτου τὸ Βασίλειον ἔλυσας· γεύσας δὲ τοῦ ἀνθρώπινον, ἐκ φθορᾶς ἠλευθέρωσας, ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν τῷ Κόσμῳ δωρησάμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα ᾳ. Ἀναστάσ. ἦχος ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν Λαοί, τὴν τοῦ Σωτῆρος τριήμερον Ἔγερσιν· δι' ἧς ἐλυτρώθημεν τοῦ τὸ ᾅδου ἀλύτων δεσμῶν· καὶ

ἀφθαρ-

ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν, παύτες ἐλάβομεν, κράζοντες· ὁ σαυρωθεὶς, καὶ ταφεὶς, καὶ ἀναςὰς, σῶσον ἡμᾶς τῇ Ἀναςάσει σε, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἕτερα ἦχ. τῆς Μεσοπεντηκος. ἦχ. ὁ αὐτός.

Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἡ Ἄρεσιν ἡ μεσότης ἡμερῶν, τῆς ἐκ σωτηρίας ἀρχομένων Ἐγέρσεως. Πεντηκοςὴ δὲ τῇ θείᾳ σφραγιζομένη, καὶ λάμπα τὰς λαμπρότητας, ἀμφοτέρωθεν ἔχουσα· καὶ εἰδυῖα τὰς δύο, καὶ παρεῖναι τιμὴ δόξαν προφαίνουσα, τῆς Δεσποτικῆς Ἀναλήψεως σεμνύεται.

Ἡ Ἔκστε καὶ ἀφράνθη ἡ Σιὼν, διαγγελιαθείσης τῆς Χριςῷ Ἀναςάσεως. οἱ δὲ τιμοὶ αὐτῆς γόνοι ἠγαλλιάσαντο, τὸν θεασάμενοι, καὶ ἐκπλυόντα Πνεύματι, ῥύπον Χριςοκτονίας. ἀντρεπίζεται παυηγυρίζουσα, τιμὴ τῆς ἑκατέρων ἀφρόσυνον μεσότητα.

Ἡ Ἔγικεν ἡ τῷ Θεῷ δαψιλὴς, χύσις ἐπὶ πάντας, ὥσπερ γέγραπται Πνεύματος. ἡ προθεσμία κηρύττει ἡμισληθεῖσα, τῆς μετ' Χριςῷ θανάτου, καὶ ταφῆ καὶ Ἀνάςασιν, παρ' αὐτῷ δεδομένης, ἀψευδῶς Μαθηταῖς ὑποχέσεως, τιμὴ τῷ Παρακλήτῳ δηλώσης ἐπιφάνειαν.

Καὶ τῆς Σαμαρίτιδος Ἰδιόμ. γ'. ἦχ. α.

Ἐπὶ τιμῆ πηγῆ ἐπέσης, ἡ πηγὴ τῆς θαυμάτων, ἐν τῇ ἕκτῃ ὥρᾳ τῆς Εὔας ζωγρῆσαι καρπόν. ἡ γὰρ Εὔα ἐν ταύτῃ ἐξελήλυθεν ἐκ τοῦ Παραδείσου, ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως. ἤγγικε γὰρ ἡ Σαμαρῖτις αὐτλῆσαι ὕδωρ· ἰδοὺ ἰδὼν ἔφη ὁ Σωτήρ· δός μοι ὕδωρ πιεῖν, κἀγὼ ὕδατος ἁλλομένου ἐμπλήσω σε. καὶ εἰς τιμὴ Πόλιν δραμοῦσα ἡ σώφρων, τοῖς ὄχλοις αὐήγγειλεν δεῦτε ἴδετε Χριςὸν τὸν Κύριον, τὸν Σωτῆρα τῆς ψυχῶν ἡμῶν. Ἦχ. β.

Ἐπὶ τὸ φρέαρ, ὡς ἦλθεν ὁ Κύριος, ἡ Σαμαρῖτις ἠρώτα τὸν εὔσπλαγχνον· παράχθμοι τὸ ὕδωρ τῆς Πίσεως, καὶ λήψομαι τῆς κολυμβήθρας τὰ νάματα, ἀγαλλίασιν καὶ λύτρωσιν, ζωοδότα Κύριε δόξασοι. Ἦχος ὁ αὐτός.

Σωτὴρ καὶ σωτῆρι Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐπὶ τιμῆ πηγῆ ἐπέσης, ἡ πηγὴ τῆς ἰαμάτων. καὶ γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας αὐτλῆσαι ὕδωρ παραγέγονεν. ἰδοὺ ἰδὼν ἔφη ὁ Σωτήρ· δός μοι ὕδωρ πιεῖν, καὶ ἀπελθοῦσα φώνησόν σε τὸν ἄνδρα. ἡ δὲ ὡς ἀνθρώπῳ διαλεγομένη, καὶ ὁ Θεῷ, λαθεῖν ἀποδάζουσα ἔλεγεν· οὐκ ἔχω ἄνδρα. καὶ ὁ Διδάσκαλος πρὸς αὐτιμὴ· ἀληθῶς εἶπας, οὐκ ἔχω ἄνδρα. πέντε γὰρ ἔχες, καὶ νυμῦν ὃν ἔχεις, οὐκ ἔσισα αὐτήρ. ἡ δὲ ἐπὶ τῷ ῥήματι ἐκπλαγεῖσα, καὶ εἰς τιμὴ Πόλιν δραμοῦσα, τοῖς ὄχλοις ἐπεβόα λέγουσα· δεῦτε ἴδετε Χριςὸν, ὃς δωρεῖται τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, ἦχ. π. β.

Ἡ Ἀρὰ τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακὼβ, διρὼν ὁ Ἰησοῦς τιμὴ Σαμαρίτιδα, αἰτεῖ ὕδωρ παρ' αὐτῆς, ὁ νέφεσι καλύπτων τιμὴ γιμῦ, ὧ τοῦ θαύματος. ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, πόρνῃ γυναικὶ διελέγετο· ὕδωρ αἰτῶν, ὁ ἐν ὕδασι τιμὴ γιμῦ κρεμάσας· ὕδωρ ζητῶν, ὁ πηγὰς καὶ λίμνας ὑδάτων ἐκχέων, θέλων ἑλκῦσαι ὄντως αὐτιμὴ, τιμὴ θηρωμένιμ ὑπὸ τοῦ πολεμήτορος ἐχθρᾶς· καὶ ποτίσασθαι ὕδωρ ζῶν, τιμὴ φλεγομένιμ ἐν τοῖς ἀτοπήμασι δεινῶς, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ νυμῦν. ἦχος δ'.

Ὁ Διὰ σὲ Θεοπάτωρ Προφήτης Δαβὶδ, μελῳδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλεῖάσοι ποιήσαντι· παρέση ἡ Βασίλισα ἐκ δεξιῶν σου. σὲ γὰρ Μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπῆσαι δόκησας Θεός· ἵνα τιμὴ ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρεάλωτον διρὼν, πρόβατον τοῖς ὤμοις ἀναλαβὼν, τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ, καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι, ταῖς Οὐρανίαις σωάψῃ Δυναμέσι. καὶ σώσῃ Θεοτόκε τὸν Κόσμον, Χριςὸς ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἰς τιμὴ Λιτιμὴ, λέγομεν τὸ ςιχηρὸν τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, ὡς ἔθος.

Δόξα, καὶ νυμῦν. ἦχος γ'.

Ἡ Γαλλιάσθω σήμερον φαιδρῶς, ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ὅτι Χριςὸς πεφανέρωται σαρκούμενος ὡς ἄνθρωπος, ἵνα τὸν Ἀδὰμ ἐξάρῃ ἐκ καπάρας παγγενῆ, καὶ θαυμασθῆται θαύμασιν, ἐν Σαμαρείᾳ προσαφικόμενος. γυναικὶ δὲ παρέσῃ, ὕδωρ ζητῶν, ὁ νε-

φέλαις

φέλαις ὕδασι περιβαλλόμενος. διὸ παῦτες οἱ Πιςοὶ προσκυνήσωμεν, τὸν δι' ἡμᾶς ἑκουσίως πτωχεύσαντα διὰ σπλάγχνῳ βελῇ.

Εἰς τὸν ξ. ψ. Ἀνας. τῆς Ὀκτωήχου, ἦχ. δ'.

Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ, τῷ Προγονικῷ ἡμῶν κατάραν ἐξήλειψας, καὶ κατελθὼν ἐν τῷ ᾅδῃ, τοὺς ἀπ' αἰῶνος δεσμίους ἠλευθέρωσας, ἀφθαρσίαν δωρούμενος πᾶσι ἀνθρώποις τῇ γενεᾷ. διὰ τοῦτο ὑμνοῦντες δοξάζομεν, τὴν ζωοποιὸν καὶ σωτηρίαν σου Ἔγερσιν.

Ἕτερα, κατ' Ἀλφάβητον.

Κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου μόνε Δυνατέ, πᾶσαν Κτίσιν ἐσάλευσας. πεθεὶς ἐν τάφῳ δὲ, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις ἀνέςησας, ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν δωρούμενος, τῷ γένει πᾶσι ἀνθρώπων. διὸ ὑμνοῦντες δοξάζομεν, τὴν τριήμερόν σου Ἔγερσιν.

Λαὸς παράνομος Χριςὲ, σὲ προδοὺς τῷ Πιλάτῳ, σαυρωθῆναι κατεδίκασεν, ἀγνώμων περὶ τὸν δημιουργέτην φανείς. ἀλλ' ἑκὼν ὑπέμεινας ταφὴν, αὐτεξουσίως ἀνέςης τριήμερος, ὡς Θεὸς δωρούμενος ἡμῖν, ἀπολύτρωσιν ζωὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ δακρύων γυναῖκες καταλαβοῦσαι τὸ Μνῆμα, σὲ ἐπεζήτησαν. μὴ εὑροῦσαι δὲ ὀλοφυρόμεναι μετὰ κλαυθμοῦ, βοῶσαι ἔλεγον· οἴμοι Σωτὴρ ἡμῶν, Βασιλεῦ πάντων, πῶς ἐκλάπης; ποῖος δὲ τόπος κατέχει τὸ ζωηφόρον Σῶμά σου; Ἄγγελος δὲ πρὸς αὐτὰς ἀπεκρίνατο· μὴ κλαίετε φησὶν, ἀλλ' ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, ὅτι ἀνέςη ὁ Κύριος, παρέχων ἡμῖν ἀγαλλίασιν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Δόξα, ἦχος πλ.

Ὡς ὤφθης ἐπὶ γῆς Χριςὲ ὁ Θεὸς, δι' ἄφατον οἰκονομίαν, ἀκούσασα ἡ Σαμαρεῖτις τὸ λόγιόν σου τὸ φιλανθρωπον, καταλιπε τὸ ὕδλημα ἐπὶ τὸ φρέαρ, καὶ ἔδραμε λέγουσα τοῖς ἐν τῇ Πόλει· δεῦτε ἴδετε καρδιογνώςην· μήτι οὗτος ὑπάρχει ὁ προσδοκώμενος Χριςός; ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. ὁ αὐτός.

Μεσούσης τῆς Ἑορτῆς, διδάσκοντός σε Σωτὴρ, ἔλεγον οἱ Ἰουδαῖοι· πῶς οὗτος οἶδε γράμματα, μὴ μεμαθηκώς; ἀγνοοῦντες, ὅτι σὺ εἶ ἡ σοφία, ἡ κατασκευάσασα τὸν Κόσμον, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον, Ἀναςάσιμον, ἦχος δ'.

Ὁ φοβερὸν τῆς Ἀναςάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι, καὶ τοῦ Κυρίου Μαθητεῦσαι, καὶ τὴν Προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποςόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριςὸς ὁ Θεὸς, δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ἦχος πλ.

Μεσούσης τῆς Ἑορτῆς, διψῶσά μου τὴν ψυχὴν, δυσεβείας πότισον νάμα, ὅτι πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας· ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω. ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριςὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Κανὼν εἰς τὴν Ἁγίαν καὶ Ζωαρχικὴν Τριάδα. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τέταρτος ὕμνος τῷ Θεῷ Μητροφάνους.

Ὠδὴ α'. ἦχος δ'. Θαλάσσης.

Τριάδα Θεαρχικὴν δοξάσωμεν, τὰς ὑποςάσεις, μοναδικὴν δὲ φύσιν πᾶσι τελῶν, σωτήριον σωθρονον· ᾧ δυσωπήσαντες λέγωμεν· σῶσον τοὺς πίςει σε δοξάζοντας.

Χείρ Θεοῦ ὑπὸ Πατρὸς τῷ Πνεύματι, ἀγαλλιάσεως, θεουργικῷ ἐλαίῳ ὡς Υἱὸς, καὶ βροτὸς ἐχρημάτισας, καὶ τῆς μιᾶς Θεότητος, τὸ Τελεσυπόςατον ἐδίδαξας.

Ὁ κάλλος τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, Μονὰς τελεσήλιε, τὰ Σεραφὶμ μὴ φέροντα ὁρᾶν, συγκαλύπτονται πτέρυξι, καὶ Τελεσαγίοις ᾄσμασιν, ἀκαταπαύςως σε δοξάζουσιν. Θεοτοκίον.

Ἔφρασας τὸν Ποιητὴν γεγεννηκας, πᾶσι ὅλων Παύαγνε, τῆς παλαιᾶς λυτρούμενον ἀρᾶς, τοὺς βροτοὺς καὶ θανάτου φθορᾶς, καὶ διὰ σοῦ ἐπέγνωμεν, ἕνα Θεὸν τὸν Τελεσυπόςατον.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ὑψώθης ἐξ ὕψους, τοῖς Ἁγίοις τὸ πρὶν Ἀποςόλοις σου, ὡς ἀπέςειλας Χριςὲ, παρὰ Πατρὸς τὸν Παράκλητον, τὴν μίαν ἐνέφηνας φύσιν τελεσήλιον.

Ὦ Πατριάρχη, Ἀβραὰμ ὅτε ὤφθης ἐν χήνατι, ἀνδρικῶς τριττὴν Μονάδα, τὸ ἀπαράλλακτον ἔδειξας, τῆς σῆς ἀγαθότητος, καὶ Κυριότητος.

Ὁ Χαρακτῆρσιν, ἐν τελεσὶν εἷς Θεὸς τυπούμενος, ἀπερίγραπτος σαφῶς, ἀπεννόη-

ενόητος ἅπασι, ῥῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης θλίψεως. Θεοτοκίον.

Τοιχειωθέντες, τὸ Υἱόθεσε σοφῶς εἰσηγήσεσιν, νίκιλιῶ καὶ τελλαμπῆ, τιμῶ Θεαρχίαν δοξάζομεν, καὶ σὲ μακαρίζομεν τιμῶ Ἀειπάρθενον.

Ὠδὴ ἕ. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ῥισήλιε ἔκτισε, καὶ ὁμοούσιε, Μονὰς Τελεσυπόσατε, καὶ ἀκαπάληπτε, τοὺς δούλους σε οἰκτίρμον, σῶσον ἐκ πάσι κινδύνων, ὡς Θεὸς ἐλεήμων. σὲ γὰρ Κύριε μόνον, λυτρωτὴν καὶ Δεσπότην, κεκτήμεθα βοῶντες· γενοῦ ἡμῖν ἵλεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὀλλαῖς περιστάσεσι, καὶ συμφοραῖς πάσι δεινῶν, Παρθένε κυκλούμενοι, καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν, ἀεὶ περιπίπτοντες. μόνιμον σε σωτηρίαν, καὶ ἐλπίδα καὶ τάχος, ἔχομεν Θεοτόκε, καὶ πρὸς σὲ κατ' ἀξίαν, εὐ πίστει καὶ νῦν αἰτοῦμεν, σῶσον τοὺς δούλους σε.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὑπερύσιον Τριάδα, ἐν Μοναδὶ Θεότητος, καὶ Κυριαρχίαν, σοὶ τοῖς Σεραφίμ σε δοξάζομεν, ὡς ἀδιαίρετον φύσει, ὡς ἀσύγχυτον, ὡς ἰσόρροπον, δόξῃ Θεὲ ἀκαπάληπτε.

Εἰσοὶ ἅσαν ἀφράστως, τοῖς προσώποις Θεότητα, καὶ ταυτιζομένην, ἅμα τῇ μιᾷ Κυριότητι, ἀπεριόριστον μόνιμον, ἀπερίγραπτον, ὑμνοῦμέν σε, τὸν Ποιητὴν πάσης Κτίσεως.

Οὓς ὁ ἄναρχος τὸν Λόγον, ἀπορρήτως γεγέννηκε, καὶ τὸ Θεῖον Πνεῦμα, τὸ ἰσοθενὲς ἐκπεπόρευκε. καὶ διὰ τοῦτο Τριάδα ὁμοούσιον, τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων Θεὸν καταγγέλλομεν. Θεοτοκίον.

Ὁ Πανόμενος τοῖς πάλαι, τυπικῶς προκατήγγειλε, τιμῶ ἐκ σοῦ Παρθένε, Σάρκωσιν ὁ Λόγος, ἀλλ' ὕστερον, ἐπιφανεὶς τοῖς ἀνθρώποις κατ' ἀλήθειαν, Τελεσυπόσατον μίαν Ἀρχὴν ἐφανέρωσεν.

Ὠδὴ ἑ. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Γενέντες ἐκ πίστεως, τῆς παντουργοῦ Θεότητος, μίαν μὲν ἀπρόσιτον ὐσίαν, τρεῖς δ' ὑποστάσεις, ζωαρχικὰς συμφυεῖς, ὑμνοῦμεν Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, σωσαίδιον ὕπαρξιν.

Ὁ σέλας τρισήλιε, τῆς ὐσιώδους ἀΰλης σε, λάμψον εἰσαίαμοι Θεότητος, ἄκτισε φύσις, καὶ φωταυγαία πηγὴ, πάσης φωτοδότιδος αὐγῆς, ἵνα κατοπτεύζωμαι τὸν σὸν κάλλος τὸ ἄῤῥητον.

Ὡς μόνον ὑπάρχοντα, Δημιουργὸν τοῦ σύμπαντος, καὶ σωστικὸν καὶ κυβερνήτιν, παύσοφον ὄντα, καὶ τῆς ζωῆς χορηγὸν, σὺθεν καὶ βοῶμέν σοι πιστῶς· Δέσποτα τελεσήλιε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε φρούρησον.

Θεοτοκίον.

Θεῶσαι βουλόμενος, τὸν πρὶν φθαρέντα ἄνθρωπον, ὁ διὰ ἀγαθότητα Παρθένε, πλάσας καὶ δείξας εἰκόνα Θείας μορφῆς, ἄνθρωπος ἐγένετο ἐκ σοῦ, καὶ μίαν τελεσάρθμον, Θεαρχίαν κατήγγειλεν.

Ὠδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Νέφηνεν, ὁ Πατὴρ ἐκλαλῶν τῷ Υἱότητα, καὶ τὸ Πνεῦμα, τῷ Χριστῷ βαπτισθέντι ὁρώμενον. διὰ τοῦτο μίαν, καὶ τριττὴν Θεαρχίαν δοξάζομεν.

Σαΐδεσε, Τελεσαγίαις φωναῖς ἀνυμνούμενον, Ἡσαΐας, ὑψηλοῦ ἐπὶ Θρόνου καθήμενον, τιμῶ τριττῷ ἐπέγνω, τῆς μιᾶς Θεαρχίας ὑπόστασιν.

Ἐπάρσιον, ὑψηλὲ Βασιλεῦ τελεσυπόσατε, τιμῶ καρδίαν, καὶ ἡμῶν πάσῶν δούλων αὐάδειξον, ἵνα τῆς σῆς δόξης, θεωρῇ νοερῶς τιμῶ φαιδρότητα.

Θεοτοκίον.

Ἔξισε, μορφωθῆναι σαφῶς τὸ ἡμέτερον, ἐκ Παρθένου, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὡς φιλάνθρωπος, καὶ τῆς Θείας δόξης, κοινωνοὺς τοὺς ἀνθρώπους ἐποίησε.

Κάθισμα, ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Πατέρα ἀγέννητον, τὸν δὲ Υἱὸν γεννητὸν, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἐκπορευτὸν ἐκ Πατρὸς, φρονοῦντες κηρύττομεν, ἄναρχον Βασιλείαν, καὶ Θεότητα μίαν, ὧπερ δοξολογοῦντες, ὁμοφρόνως βοῶμεν· Τελεσάρθμε σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁν χρόνων ἐπέκεινα, καὶ πρὸ αἰώνων Θεὸν, ἐν χρόνῳ ἐκύησας, ὑπερφυῶς ἐν σαρκὶ, Θεάνθρωπον Ἅγνη. ὅθεν σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, πάντες ὁμολογοῦν-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέρ

λογῆντες, ἐκτενῶς σοι βοῶμεν· τῆς δόξης τῆς αἰωνίου παύπας ἀξίωσον.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἀς πεπαγμένας, Ἐπουρανίους φύσεις καὶ νοερὰς, πίξεις ὀρθοδόξως παύτες οἱ γηγενεῖς, ἐκμιμούμενοι δοξάζομεν, μίαν Θεότητα, ἐν τρισὶν ἰσοργοῖς ὑποστάσεσιν. Δίς.

Ἡσεις Ἁγίων, Ὑποφητῶν σε πάλαι συμβολικῶς, εὖα τῷ αἰώνων παύτων δημιουργὸν, προεδήλωσαν αὐτέκφρασον, Θεὸν καὶ Κύριον, Θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν.

Κατ' οὐσίαν, ἀθεώρητος Λόγος καὶ παντουργὸς, ὤφθης τοῖς αὐθρώποις Ἄνθρωπος ἐξ ἀγνῆς, Θεομήτορος τὸν αὖθρωπον ἀνακαλούμενος, πρὸς μετουσίαν τῆς σῆς Θεότητος.

Ὠδὴ ἡ. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ὡς μοναδικὸν καὶ τελαμπὲς, οὐσία ἄναρχε, κάλλος ἀμήχανον, ἐν τῇ καρδίᾳ μου οἴκησον, καὶ ναὸν τῆς σῆς Θεότητος, φωτοειδῆ καὶ καθαρὸν, δεῖξόν με κράζοντα· Εὐλογεῖτε, παύτα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Δίς.

Ἀπὸ τῶν ποικίλων με παθῶν, Τριὰς ἀμέριστε, μονὰς ἀσύγχυτε, καὶ τῆς ζοφώσεως λύτρωσαι, τῶν πταισμάτων καὶ καταίγασον, μαρμαρυγαῖς σε θεοργαῖς, ἵνα φαντάζωμαι, τιμῶ σῶ δόξαν, καὶ αὐυμνῶ σε τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Οὓς μεν ὁ ἀγεύνητος Πατὴρ, καὶ Λόγος σύμμορφος, καὶ Πνεῦμα σωθρονον, οὐσία δυνάμις ὕπαρξις, ὑπερούσιε αὐτέκφρασε, μεγαλουργὲ Τριὰς μονὰς, φρούρει τὴν ποίμνιόν σε, ταῖς πρεσβείαις, τῆς Θεοτόκου ὡς φύσει φιλανθρωπος.

Αἰνοῦμεν, ὑμνοῦμεν, προσκυνοῦμεν.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετῇ περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασαὶ Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, παύτα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Ἅπας γηγενὴς.

Ὅλον νῦν πρός σε, κινῶ τὴν καρδίαν μου, καὶ τὴν διάνοιαν, καὶ τὰς διαθέσεις δὲ, ψυχῆς ἁπάσας, καὶ τὰς τοῦ σώματος, τὸν πλαστουργὸν καὶ ῥύστην μου, Μονάρχα Τέλεστε, καὶ βοῶσοι· σῶσόν με τὸν δοῦλόν σε, πειρασμῶν ἐκ παντοίων καὶ θλίψεων. Δίς.

Ὕψωσον ἡμῶν, τὸν νοῦν καὶ διάνοιαν πρὸς σὲ τὸν Ὕψιστον. φώτισον σοῦς λάμψεσιν, ἀληθαύτοις Πάτερ, Λόγε, Παράκλητε, ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, τῆς δόξης Ἥλιε, φωτοκράτορ, παύτοτε δοξάζειν σε, τὸν Μονάρχην Θεὸν καὶ τελεσήλιον.

Θεοτοκίον.

Ὦσον τοὺς εἰς σὲ, πιστεύοντας Κύριε, καὶ καταγγέλλοντας, ἄναρχον ἀΐδιον, οὐσίαν μίαν, τρία δὲ πρόσωπα, Θεαρχικὰ καὶ σύμμορφα, σῆς Κυριότητος, καὶ τῆς θείας, δόξης σε ἀξίωσον, ταῖς λιταῖς τῆς Ἀγνῆς Θεομήτορος.

Εἶτα τὸ, Ἄξιον ἐστίν. Καὶ τὰ λοιπά. Εἰς τὸν Ὄρθρον, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Τροπάριον τὸ Ἀναστάσιμον, δίς· καὶ τῆς Ἑορτῆς τὸ, Μεσούσης τῆς Ἑορτῆς, ἅπαξ. Εἶτα ἡ σωθεῖσα ξηλό.

Μετὰ δὲ τὴν α'. ξηλό. Καθίσματα Ἀναστάσιμα, ἦχος δ'.

Ναβλέψασαι τὸ τάφος τὴν ἔσοδον, καὶ τὴν φλόγα τοῦ Ἀγγέλου μὴ φέρουσαι, αἱ Μυροφόροι σὺν τρόμῳ ἐξέραντο λέγουσαι· ἆρα ἐκλάπη ὁ τῷ λῃστῇ ἀνοίξας Παράδεισον; ἆρα ἠγέρθη ὁ καὶ πρὸ πάθους κηρύξας τὴν ἔγερσιν; ἀληθῶς ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεὸς, τοῖς ἐν ᾅδῃ παρέχων ζωὴν καὶ Ἀνάστασιν.

Δόξα. Ταχὺ προκατάλαβε.

Νέστης ὡς ἀθανάτος, ἀπὸ τοῦ τάφου Σωτὴρ, σωθήγειρας τὸν Κόσμον σου, τῇ δωρεᾷ τῇ σῇ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. ἔθραυσας ἐν ἰσχύι, τοῦ θανάτου τὸ κράτος. ἔδειξας Ἐλεήμον, τοῖς ἀνάστασιν πᾶσι. διόσε καὶ δοξάζομεν μόνε φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται. Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ σαύτῳ σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· διὸ ἀνάστησας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. ξηλό. καὶ. ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κ τοῦ ξύλου καταλθὼν, τοῦ ὑψώματος Γαβριὴλ, καὶ τῇ πέτρᾳ προσελθὼν,

εὖθα ἡ πέτρα τῆς ζωῆς, λιθοχαμοσῶν αὐεκραύγαζε ταῖς κλαυσάσαις· παύσασθε ὑμᾶς, τῆς θριωφόρος κραυγῆς, ἔχουσαι φόβον τὸ δίσυμπάθητον. ὃν γὰρ ζητεῖτε κλαῦσαι, θαρσεῖτε, ἐγηγερμένον προσκυνήσατε. χαρὰν λαβεῖν, θαρσεῖτε τοίνυν· θάρσει ὄρη καὶ ἡ Εὔα.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ἐκ σοῦ βολῇ, Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτὴρ, καὶ ἐν Μήματι καινῷ, ἄνθρωποι ἔθεντο θνητοὶ, τὸν διὰ λόγου τὰ πάντα συνηγμένον. ὅθεν δεσμοθεὶς, ὁ ἀλλότριος, θανάτου δεινῶς, ἐσκυλεύετο· καὶ οἱ ἐν ᾅδου ἅπαντες, ἐκραύγαζον, τῇ φωτοφόρῳ Ἐγέρσει· Χριστὸς ἠγέρθη, ὁ ζωοδότης, μόνων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Αὐτόμελον.

Ἀπεπλάγη Ἰωσὴφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετὸν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ, ἀκαπάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν, τὴν βλαστήσασαν. καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήσωρος καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τέτοκται, καὶ μετὰ τόκον πάλιν μένει Παρθένος.

Μετὰ τὸν Ἀμώμων, λέγομεν τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια, ἦχος πλ. α΄.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος. Καὶ τὰ ἕτερα.

Καὶ δίδυς ἡ Τρικυμία, ἦχος δ΄.

Ἀφ' ἧς παραδόξου Ἐγέρσεως, προφραμῶσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστὲ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεὸς, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἦχου.

Ἀντίφωνον Α΄.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς αὐτίλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου.

Οἱ μισοῦντες Σιὼν, αἰσχυνθῆτε ἀπὸ τοῦ Κυρίου. ὡς χόρτος γὰρ πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. Δόξα.

Τῷ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ μοναδὶ ἱεροκρυφίως. Καὶ νῦν. τὰ αὐτὰ. Ἀντίφωνον Β΄.

Ἐκραξάσοι Κύριε, θερμῶς ἐκ βάθους ψυχῆς μου· κἀμοὶ γενέσθω, πρὸς ὑπακοὴν τὰ θεάσασθαι ὦτα.

Ἐπὶ τὸν Κύριον ἐλπίδα πᾶς τις κεκτημένος, ὑψηλότερος ἔσται πάντων τῶν λυπούντων. Δόξα.

Τῷ Πνεύματι, αὐαβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν Κτίσιν πρὸς ζωογονίαν. Καὶ νῦν. τὸ αὐτό. Ἀντίφωνον Γ΄.

Καρδίαμου πρός σε λόγε ὑψωθήτω, καὶ οὐδεὶς θέλξαι με τῶν Κόσμου τερπνῶν, πρὸς χαμαιζηλίαν.

Ἐπὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἔχει τις γραῦν, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, θερμότερον φίλτρον λαβόντες ἔμεν. Δόξα.

Τῷ Πνεύματι, θεογνωσίας πλοῦτος, θεωρίας καὶ σοφίας. πάντα γὰρ ἐν τούτῳ, τὰ πατρῷα δόγματα, ὁ Λόγος ἐκαλύπτα. Καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Προκείμενον, ἦχος δ΄.

Ἀνάστα Κύριε βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν.

Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην, Ἀναστάσιμον ζ΄.

Τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων.

Τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν΄. Καὶ τὰ λοιπά.

Οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, μετὰ τῶν Θεοτοκίων εἰς ς΄. τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, εἰς δ΄. Καὶ τῆς Σαμαρειτίδος, εἰς ε΄. Τῆς Λαμπρᾶς.

Ὠδὴ α΄. ἦχος α΄. Ὁ Εἱρμός.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν λαοί· Πάσχα Κυρίου Πάσχα. ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς Οὐρανὸν, Χριστὸς ὁ Θεὸς, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ᾄδοντας.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὀψόμεθα τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς Ἀναστάσεως, Χριστὸν ἐξαστράπτοντα, καὶ χαίρετε φάσκοντα, τρανῶς ἀκουσώμεθα, ἐπινίκιον ᾄδοντες.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως δοξαζέσθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιάσθω. ἑορταζέτω δὲ Κόσμος, ὁρατός τε πᾶς καὶ ἀόρατος. Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται, δόξα σοφίᾳ αἰωνίῳ.

Τῆς Θεοτόκου. Ὅμοια.

Ἀναπλάσεως τὸ ὄρος ἀνεμόχλισας, τῷ αἰωνίῳ ζωῷ, κυοφορήσασα Χριστὸν, τὸν ἐκ πάθους ἀναλάμψαντα σήμερον, Παρθένε Παναμώμητε, καὶ τὸν Κόσμον φωτίσαντα.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀνα-

Τ Ναζαὰπ κατιδοῦσα, σὸν Τἱὸν καὶ Θεὸν, χαίροις σὺν Ἀποστόλοις, Θεοχαείπωτε Ἀγνὴ, καὶ τὸ χαῖρε πρωτουργῶς, ὡς πάντων χαρᾶς, αἰτία εἰσδέδεξαι, Θεομῆτορ Παναμωμε.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης.

Ὠδὴ α. ἦχος δ. Θάλασσαν ἔπηξας.

Θὴν κροτήσατε, Ἑβραῖοι θριαμβεύσατε. ὁ ζωοδότης γὰρ Χριστὸς, τὰ δεσμὰ διέρρηξε τοῦ ᾅδου. καὶ νεκροὺς ἀνέζησε, καὶ νόσους ἐθεράπευσε τῷ λόγῳ. οὗτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δοὺς ζωὴν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Αἷμα παρέδειξας, τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μεταβαλὼν, ὁ ἐν Αἰγύπτῳ ποταμοὺς, μεταστρέψας Δέσποτα εἰς αἷμα, καὶ νεκροὺς ἀνέζησας, σημεῖον τοῦτο δεύτερον τελέσας. δόξα Σωτὴρ τῇ ἀφάτῳ σου βουλῇ, δόξα τῇ κενώσει σου, δι' ἧς ἐκαίνισας ἡμᾶς.

Εἶθρον ἀσύναον ὑπάρχων Κύριε, ζωῆς ἀληθινῆς, σὺ εἶ ἡ Ἀνάστασις ἡμῶν. θέλων ἐκοπίασας Σωτὴρ μου· καὶ ἐκὼν ἐδίψησας, τοῖς νόμοις τῆς φύσεως ὑπείκων, καὶ εἰς Συχὰρ ἀφικόμενος, σαρκὶ τὸ ὕδωρ ἐζήτησας, τῇ Σαμαρίτιδι πιεῖν.

Θεοτοκίον.

Μόνη ἐχώρησας τὸν Κτίσαντα τὸν ἴδιον, Θεογεννῆτορ ἐν γαστρὶ, καὶ σαρκὶ ἐκύησας ἀφράστως· καὶ Παρθένος ἔμεινας, μηδενὶ τῆς Παρθενίας λυμαινθείσης. τὸν Λόγον ἱκέτευε, ὡς Υἱὸν σου καὶ Θεὸν, ἀπαύστως ἱκέτευε, ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου σου εἰρήνης.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Σαμαρειτίδος.

Ποίημα Γεωργίου.

Ὠδὴ α. ἦχος δ. Ὁ Εἱρμός.

Παίξας Αἴγυπτον, καὶ Φαραὼ τὸν τύραννον, βυθίσας ἐν θαλάσσῃ, Λαὸν διέσωσας θελήσει, Μωσαϊκῶς ᾄσονται, σοὶ νικήσιον ὅτι δεδόξασαι.

Ταφεὶς ἐγήγερται, καὶ ἐν αὐτῷ σωήγειρε τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. ἀγαλλιάσθω πᾶσα Κτίσις, καὶ νοηταὶ σήμερον, βρυάτωσαν νεφέλαι, δικαιοσύνην σαφῶς.

Σταυρὸν ἑκούσιον, σαρκὶ καταδεξάμενος, τεθνήμερος ἀνέζησε ἐκ τῶν νεκρῶν, ᾅδου ταμεῖα, ζωαρχικὲ Κύριε, κενώσας καὶ ἐξαίξας, πεπεδημένας ψυχάς.

Τῇ μορφῇ ἀσπάσονται, αἱ Μυροφόροι βλέψασαι, τὸν Ἄγγελον ἐν φόβῳ, ἐκ τοῦ Μνημείου ὑπεχώρουν. τοῦτο τοῖς Χριστοῦ δὲ Ἔγερσιν μαθοῦσαι, καὶ μυήσαι ἀπόστολοις τοῖς Μαθηταῖς.

Στεγάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῷα Κύριε, ὕδωρ ζωῆς ὑπάρχων, τῇ Σαμαρείτιδι αἰτήσῃ, τὰ σὰ σεπτὰ νάματα παρέχεις, ἐπιγνόσῃ τοῦτο διαλαγχνίασε. Δόξα.

Τελείας τὰς πίστεις, εἰλικρινεῖ δοξάζοντας, Πάτερ, Υἱὲ, καὶ Πνεῦμα, ὡς ποιητὴς τῶν ὅλων σῴζε, καὶ ἱλασμὸν δώρησαι, ἡμῖν ἁμαρτημάτων, ὡς ὑπεράγαθος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θρόνε πύρινε, χαῖρε λυχνία πάγχρυσε, χαῖρε φωτὸς νεφέλη· χαῖρε παλάτιον τοῦ Λόγου, καὶ νοητὴ Τράπεζα, Ἄρτον ζωῆς ἀξίως χρηστὸν βαστάσασα.

Καθίσματα.

Ναζαρὲθ ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν Λαοὶ, Πάσχα Κυρίου Πάσχα. ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς Οὐρανὸν, Χριστὸς ὁ Θεὸς, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ᾄδοντας.

Ὠδὴ γ. Ὁ Εἱρμός.

Εὔτε πόμα πίωμεν καινὸν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν, ἐκ πάσης ὁμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα.

Γῆ πᾶσα πεπλήρωται φωτὸς, Οὐρανός τε, καὶ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια. ἑορταζέτω γοῦν πᾶσα Κτίσις τὴν Ἔγερσιν Χριστοῦ, ἐν ᾗ ἐστερέωται.

Θὲς σωσθαπτόμενοί σοι Χριστὲ, συνεγείρομαι σήμερον αὐτανάστασί σου· συνεσαυρούμενοί σοι χθὲς, αὐτός με σωδόξασον Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Πὶ τὸν ἀκήρατον ζωὴν, ἐπανέρχομαι σήμερον ἀγαθότητι, τοῦ γεννηθέντος ἐκ σοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς πέρασιν Ἀγνὴ, τὸ φέγγος ἀσπάσαντος.

Ὃν ὃν ἐκύησας σαρκὶ, ἐκ νεκρῶν καθὼς εἶπεν ἐξεγειρόμενον, θεασαμένη Ἀγνὴ, χόρευε, καὶ τὸν ὡς Θεὸν, ἀνύμνησον μεγάλυνε. Εἱρμὸς Ἀλλ.

Στερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου· ἐπλατύνθη

ἐπ' ἐχθρόσμε τὸ σόμα μου. δ' φραύθω ἐν σωτηρίῳ σου.

Ἡ τὼ κατ' ὄψιν κείσιν κείνετε Ἰουδαῖοι. διδάσκων ἔλεγον ὁ Δεσπότης, ὡς ἐπέσῃ τῷ Ἱερῷ καθὼς γέγραπται, μεσούσης τῆς νομικῆς Ἑορτῆς.

Ἡ τὼ κατ' ὄψιν κείσιν κείνετε Ἰουδαῖοι. Χειρὸς γὰρ ἦλθον ὄντερ ἐκάλων, οἱ Προφῆται, ἐκ Σιὼν ἐλάσσμενον, καὶ Κόσμον ἀναλάμενον.

Ἐν τοῖς λόγοις ἀπιστεῖτε Ἰουδαῖοι, τοῖς ἔργοις πάθητε τὸν Δεσπότην. τί πλανᾶσθε ἀθετοῦντες τὸν Ἅγιον, ὃν ἔγραψεν ἐν τῷ νόμῳ Μωσῆς; Θεοτοκίον.

Ἐς τῆς Τριάδος ὢν, γενόμενος σὰρξ ὡράθης, ὁ τρέψας Κύριε τὼ ὀσίαν, ὁ δὲ φλέξας τῆς Τεκούσης τὼ ἄφθορον γαστέρα, Θεὸς ὢν ὅλος καὶ πῦρ.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Στερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, τῷ διδόντι δύχλω τῷ δύχομένῳ. ὅτι τόξον δυναπῶν ἠσθένησε· καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δυνάμιν.

Θελοσίως ἐπὶ ξύλου ὑψώθης Λόγε, καὶ ὁρῶσαι ἐρρήγνυντο αἱ πέτραι· καὶ ἡ Κτίσις ἐκλονᾶτο ἅπασα· καὶ νεκροὶ ἐκ τῶν πάφων ὡς ἐξ ὕπνου ἐξεγείροντο.

Ἐπὶ ψυχῆς σου πρὸς τὸν ᾅδου ἐλθόντα Λόγε, κατιδοῦσαι πᾶσαι ψυχαὶ δικαίων, αἰωνίων δεσμῶν ἀπελύοντο· ὑμνολογοῦσαι, τὼ ὑπὲρ νοῦν δυναστείαν σου.

Ἐκθαμβεῖσθε; τί ἐν τάφῳ μὴ ζητεῖτε, μυροφόροι γυναῖκες τὸν Δεσπότην; ἐξηγέρθη, καὶ Κόσμον σωτηγερεν. Ἄγγελος ἀστράπτων, ταῖς Μυροφόροις ἐφθέγγετο.

Ὢν ὑπάρχων Κύριε, καὶ πηγὴ τῆς ἀθανασίας, ἐκαθέσθης πρὸς τῇ πηγῇ Οἰκτίρμον, καὶ τῷ σῶν αἰτησαμένῳ ἔπλησας, πανσόφων ναμάτων, τὼ Σαμαρεῖτιν ὑμνοῦσάν σε. Δόξα.

Ἐς ἐπὶ πάντων ἐν Τριάδι Θεὸς ὑμνεῖται, ὁ Πατὴρ, καὶ ὁ Υἱὸς, καὶ Θεῖον Πνεῦμα, φόβῳ ὃν δοξάζει Οὐρανῶν τὰ τάγματα, τρανῶς ἐκβοῶντα· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Καὶ νῦν. Θε.

Νερμιωδῶς συλλαβοῦσα ἐν τῇ γαστρί σου, τὸν τῷ ὅλων Θεὸν Παρθενομήτορ, ὑπὲρ εὔνοιαν καὶ λόγον τέτοκας· μείνασα Παρθένος· ὡς πρὸ τοῦ τόκου Θεόνυμφε.

Καταβασία. Δεῦτε πόμα πίωμεν. Κοντάκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἧς Ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ τῷ ἀπάντων Ποιητὴς καὶ Δεσπότης, πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες Χριστὲ ὁ Θεός· δεῦτε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ἀθανασίας, ὅθεν σοι προσίπτομεν, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν. Σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Κα. Τῆς Σαμαρείτιδος. Ὅμοιον.

Γαλιλαίαν Οὐρανὸς χορδίπω, τὰ ἐπὶ γῆς ὅτι Χριστὸς ἐκ Παρθένου, ἐπιφανεὶς ὡς Ἄνθρωπος ἐρρύσατο φθορᾶς, ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον, τῷ ἰδίῳ θανάτῳ. θαύμασιν ἐκλάμψας δὲ, γυναικὶ Σαμαρείτιδι, ὕδωρ αὐτῶν παρέχει τὼ πηγὼ, τῷ ἁμαρτῶν ὡς μόνος ἀθανάτου.

Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Τῆς σοφίας χορηγὸς καὶ Δεσπότης, τῆς Ἑορτῆς τῆς νομικῆς ἐπισάσης, ἐν Ἱερῷ καθήμενος ἐδίδασκες, λέγων ὅπως ἅπασιν· ἔρχεσθε οἱ διψῶντες, πίετε τὸ νάμματος, ὃ ἐγὼ νῦν παρέχω· δι' ὃ ζωῆς ἐνθέου καὶ τρυφῆς, ἐπατολαύσατε πάντες οἱ ἄνθρωποι.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ Θεηγόρος Ἀββακὼμ, στὰς μεθ' ἡμῶν καὶ δακνύω, φαεσφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα· σήμερον σωτηρία τῷ Κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς Παντοδύναμος.

Ἔρρευμεν ὡς διανοῖξαν, τὼ παρθενεύσασαν νηδύι, πέφηνε Χριστός· ὡς βροτὸς δὲ ἀμνὸς προσηγόρευται· ἄμωμος δὲ ὡς ἄγλυκος, κηλίδος, τὸ ἡμέτερον Πάσχα· καὶ ὡς Θεὸς ἀληθὴς, τέλειος λέλεκται.

Ὅσ ἐνιαύσιος ἀμνὸς, ὁ δίλογέμενος ἡμῖν, σέφανος Χριστὸς ἐκουσίως, ὑπὲρ πάντων πέφυται· Πάσχα τὸ καθαρτήριον· καὶ αὖθις ἐκ τοῦ τάφου ὡραῖος, δικαιοσύνης ἡμῖν ἔλαμψεν Ἥλιος.

Ὁ Θεοπάτωρ μὲν Δαβὶδ, πρὸ τῆς σκιώδους κιβωτοῦ, ἤλατο σκιρτῶν· ὁ Λαὸς δὲ τοῦ Θεοῦ ὁ ἅγιος, τῷ τῷ συμβόλων ἐκβασιν,

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σιν, ὁρῶντες δ῾φραν θῶμεν ἐνθέως· ὅτι αὐέξη Χεις ὡς Παντοδύναμος.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ὁ Διαπλάσας τὸν Ἀδὰμ, τὸν σὸν προπάτορα Ἁγνὴ, πλάττεται ἐκ σοῦ, καὶ θανάτῳ τῷ οἰκείῳ ἔλυσε, τὸν δι᾽ ἐκείνου θάνατον, σήμερον καὶ κατηύγασε πάντας, ταῖς θείαις ἀναστάσεως.

Ὃν ἀπεκύησας Χριστὸν, ὡραιοπάτως ἐκ νεκρῶν, λάμψαντα Ἁγνὴ καθορῶσα, ἡ καλὴ καὶ ἄμωμος, ἐν γυναιξὶν ὡραίατε, σήμερον εἰς πάντων σωτηρίαν, σοὶ Ἀποστόλοις αὐτὸν χαίρουσα δόξαζε.

Ἄλλος. Ὁ Προφήτης Ἀββακούμ.

Ἐπὶ Μεσσίαν δεῖ ἐλθεῖν, ὁ δὲ Μεσσίας Χριστός ἐστι παράνομοι· τί ἀπιστεῖτε αὐτῷ; ἰδοὺ παραγέγονε, καὶ μαρτυρεῖ ἃ αὐτὸς ποιεῖ· τὸ ὕδωρ οἶνον ἐποίησε, Παράλυτον λόγῳ σωστέφιγξε.

Μὴ σωπιώντες τὰς Γραφὰς, πλανᾶσθε πάντες ἡμεῖς, Ἑβραῖοι ἄνομοι. οὕτως γὰρ ἦλθε Χριστὸς, καὶ πάντας ἐφώτισε. καὶ ἐν ὑμῖν ἐθαύμασε πολλὰ σημεῖα καὶ τεράστια, καὶ μάτην ἀρνεῖσθε τὸν ὄντως ζωήν.

Ὃν ἔργον ἔδειξα ὑμῖν, καὶ πάντες ἤδη θαυμάζετε, ἀνέκραξε τοῖς Ἰουδαίοις Χριστός. ὑμᾶς περιμένει, καὶ ὁ Σαββάτῳ ἄνθρωπον φησίν· ἐμοὶ δὲ τί ἐγκαλεῖτε λοιπὸν, ἐγείραντι λόγῳ Παράλυτον;

Ποῖον ἔργον ἐποίησα πολλὰ, καὶ διὰ ποῖον ἔργον λιθάζετέ με; τοῖς Ἰουδαίοις Χριστός, ἐλέγχων ἀνέκραζεν· ὅτι ἄνθρωπον ὑγιῆ ὅλον λόγῳ ἐποίησα; μὴ κρίνετε κατ᾽ ὄψιν ἄνθρωποι.

Εἱρμὸς Ἄλλος.

Ἤκουσά σου Κύριε, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην. κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην· ὅτι τῆς σῆς αἰνέσεως πλήρης ἡ γῆ.

Οἱ Οὐρανοὶ δ῾φραινέσθωσαν, ἐορταζέτω ἡ Κτίσις πᾶσα. ἐξεγήγερται ὁ Κύριος καὶ ἐφάνη, πᾶσι τοῖς σοφοῖς Ἀποστόλοις αὐτοῦ.

Ἀτεπόθησου θανάτε, ἡ δωρεὰ Χριστοῦ θανόντος· οἱ νεκροὶ ὡς ἐκ θαλάμων, τῇ Ἐγέρσει τότε, ἐκ τῶν τάφων προῆλθοσαν.

Τί θρηνεῖτε ὦ γυναῖκα; τί μετὰ μύρων ἐπιζητεῖτε, τὸν ἀθάνατον; ἐγήγερται καθὼς εἶπεν· ἔφη Μυροφόροις ὁ Ἄγγελος.

Σαμαρείτιδι Κύριε, αἰτησαμένῃ παρέσχες ὕδωρ, τῇ ἐπιγνώσει τοῦ κράτους σου. ὅθεν εἰς αἰῶνας, ὑμνοῦσά σε.

Δόξα.

Τελεία ὑπεραγία, Πάτερ καὶ Λόγε, καὶ Θεῖον Πνεῦμα, ὁμοδύναμε, συναΐδιε, σῶσον ἡμᾶς πάντας, τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καταφλεκτον βάτον σε, ὁ Νομοθέτης εἶδε πάλαι· Δανιὴλ δὲ ὄρος ἅγιον κατενόει, μόνη Μητροπάρθενε Δέσποινα.

Καταβασία. Ἐκ τῆς θείας φυλακῆς.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

Ῥιζώσωμεν ὁρθρινοὶ βαθέως, καὶ αὐτὶ μύρου τὸν ὕμνον προσοίσωμεν τῷ Δεσπότῃ. καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης Ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

Ἦν ἄμετρόν σου δι᾽ἀπλαγχνίαν, οἱ ταῖς τοῦ Ἅδου σειραῖς σωεχόμενοι δεδορκότες, πρὸς τὸ φῶς ἠπείγοντο Χριστέ, ἀγαλλόμενοι δι᾽ Πάσχα κροτοῦντες αἰώνιον.

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, τῷ προϊόντι Χριστῷ ἐκ τοῦ Μνήματος, ὡς Νυμφίῳ. καὶ συνεορτάσωμεν, ταῖς φιλεόρτοις πάσχουσι, Πάσχα Θεοῦ τὸ σωτήριον.

Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Ὡτίζεται θείαις ἀκτῖσι, καὶ ζωηφόροις, ταῖς τῆς Ἀναστάσεως, τοῦ Υἱοῦ σου Θεομῆτορ ἄχραντε, καὶ χαρμονῆς ἐμπίπλαται, ἧς δυσεβῶν ἡ ὀμήγυεις.

Ὑκ ἠνοίξας πύλας Παρθενίας ἐν τῷ σαρκωθῆναι, Μνήματος ἐκ ἔλυσας πὰς σφραγίδας, Βασιλεῦ τῆς Κτίσεως. ὅθεν ἐξαναστάσασε, θεασαμένη ἠγάλλετο.

Ἄλλος. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐρωῶ.

Αὔμασι κατελάμπρυνας τοὺς Ἀποστόλους σου, τέρασιν ἐμεγάλυνας τοὺς Μαθητὰς, ἐν παντὶ τῷ Κόσμῳ δοξάσας Σωτὴρ ἡμῶν, καὶ δι᾽ αὐτοῖς τὴν Βασιλείαν σου.

Πάντα κατεφώτισαν, τῆς γῆς τὰ πέρατα, θαύμασι καὶ διδάγμασιν οἱ Μαθηταὶ, καὶ ποικίλοις τρόποις τὸν λόγον κηρύξαντες, Χριστὲ Σωτὴρ τῆς Βασιλείας σου.

Γί'νεσιν ἀναπέμπομεν τῇ Βασιλέᾳ σε, ὕμνον σοὶ δὲ προσάγομεν ᾧ δι' ἡμᾶς, ἐπὶ γῆς ὀφθέντι, καὶ Κόσμον φωτίσαντι, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσαντι.

Θεοτοκίον.

Γέγονεν ἡ κοιλίασε Ἁγία Τράπεζα, ἔχουσα τὸν Οὐράνιον Ἄρτον· ἐξ οὗ πᾶς ὁ τρώγων, οὐ θνήσκει ὡς ἔφησεν, ὁ τοῦ παντὸς Θεογεννήτωρ τροφός.

Εἱρμὸς Ἄλλος.

Γνάπτολόνμοι Κύριε, τὸ φῶς τῷ προσαγμάτωνσε, ὅτι πρὸς σὲ Χριστὲ, τὸ πνεῦμάμε ὠρθρίζει, καὶ ὑμνεῖσε. σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πρὸς σὲ καταφυγὸν, τῆς εἰρήνης Βασιλεῦ.

Ὁ Μνήμάσε τὸ ἅγιον, καταλαβοῦσαι ὄρθριαι, αἱ Μυροφόροι, ἐξαιρόπτοντα κατᾶδον νεανίαν, καὶ ἐνεθαμβήθησαν, τιὼ σιὼ διδασκόμεναι, θείαν Ἔγερσιν Χριστέ.

Θανάτος νενίκηται, ὁ ᾅδης ἠχμαλώτισαι, οἱ ἐν δεσμοῖς ἠλεύθερώθησαν, Χριστὸς τῇ Ἀναστάσει. ἀγαλλιασώμεθα, καὶ χεῖρας κροτήσωμεν, ἑορτάζοντες φαιδρῶς.

Πόσολοι σκιρτήσατε, καὶ Ἄγγελοι χορεύσατε, οἱ γηγενεῖς πάντες ἀγάλλεσθε. ὁ Κύριος ἀνέστη, φθορὰ ἐξωσράκισαι, καὶ ἡ λύπη πέπαυται, καὶ χορεύει ὁ Ἀδάμ.

Ἧγὴ ὑπάρχων Κύριε, ζωῆς ὕδωρ ἀφέσεως, καὶ ἐπιγνώσεως δεδώρησαι, γυναικὶ αἰτησάσῃ, πάλαι Σαμαρείτιδι. διὸ ἀνυμνοῦμέν σε, τὰς ἀφάτους οἰκτιρμούς. Δόξα.

Μονάδα τρισυπόσατον, Τριάδα ὁμοούσιον, Πατέρα, Λόγον, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, ἀμέρισον τῇ φύσει, Θεὸν εἷς σέβομεν, Ποιητὴν καὶ Κύριον, καὶ Δεσπότην τῆς πάντος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐ πύλην ἀδιόδευτον, καὶ χώραν ἀγεώργητον, καὶ κιβωτὸν τὸ Μάννα φέρουσαν, καὶ ῥάμνον καὶ λυχνίαν, καὶ θυμιατήριον τῆς αὐλῆς αὐθράκος, ὀνομάζομέν Ἁγνή.

Καταβασία. Ὀρθρίσωμεν ὄρθρε βαθέος.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

Κατῆλθες ἐν τοῖς καταπάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς, αἰωνίους κατόχους πεπεδημένων Χριστὲ, καὶ τριήμερος, ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Ὕλάξας τὰ σήμαντρα σῶα Χριστὲ, ἐξηγέρθης τοῦ τάφου, ὁ τὰς κλεῖς τῆς Παρθενίας, μὴ λυμηνάμενος· ἐν τῷ τόκῳ σε, καὶ αὐέῳξας ἡμῖν, Παραδείσου τὰς πύλας.

Ὠτέρμονα τὸ ζῶντε καὶ ἄθυτον, ἱερεῖον ὡς Θεὸς, σεαυτὸν ἑκουσίως, προσαγαγὼν τῷ Πατρὶ, σωτηρίσησας, παγγενῆ τὸν Ἀδὰμ, ἀναγαγὼν ἐκ τοῦ τάφου.

Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Νῆκται τὸ πάλαι κρατούμενον, τῷ θανάτῳ καὶ φθορᾷ, διὰ τὸ σαρκωθέντος ἐκ σῆς ἀχράντε γαστρὸς, πρὸς τιὼ ἄφθαρτον, καὶ ἀΐδιον ζωὴν, Θεοτόκε Παρθένε.

Κατῆλθον ἐν τοῖς καταπάτοις τῆς γῆς, ὁ λαγόσισε Ἀγνὴ, κατελθὼν καὶ οἰκήσας, καὶ σαρκωθεὶς ὑπὲρ νοῦ, καὶ σωήγειρεν, ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ, ἀναγαγὼν ἐκ τοῦ τάφου. Εἱρμὸς Ἄλλος.

Ὡς ὕδατα θαλάσσης Φιλάνθρωπε, τὰ κύματα τοῦ βίου χειμάζουσι με. διὸ ὡς Ἰωνᾶς σοὶ κραυγάζω Λόγε· ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τιὼ ζωῶ μου, εὐσπλαγχνε Κύριε.

Ὁ Παύτα περιλέπων τὰ πέρατα, ἀνῆλθες Ἰησοῦ, καὶ ἐδίδασκες, ἐν τῷ Ἱερῷ τοὺς ὄχλους, τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τῆς Ἑορτῆς μεσούσης, ὡς Ἰωάννης βοᾷ.

Ὁ ἔργον τοῦ Πατρὸς ἐπελείωσας, τοῖς ἔργοις ἐπισώσω τοὺς λόγους σε, ἰάσεις τελῶν Σωτὴρ καὶ σημεῖα, Παράλυτον ἀνορθῶν, λεπροὺς καθαίρων, καὶ τοὺς νεκροὺς ἀνίσων.

Ὁ Ἄναρχος Υἱὸς ἀρχὴ γέγονε, λαβὼν τὸ καθ' ἡμᾶς ἐνηνθρώπησε, καὶ μέσον τῆς Ἑορτῆς ἐδίδασκε λέγων· προσδράμετε τῇ πηγῇ, τῇ ἀενάῳ ζωῇ ἀρύσασθε. Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Παρθενίαν καὶ Μητέρα δοξάζομεν· σὲ μόνῃ Ἁγνῇ Θεόνυμφε Κόρη. ἐκ σοῦ γὰρ ἄνθρωπος Θεὸς ἐσαρκώθη, καινοποιήσας ἡμᾶς. Εἱρμὸς Ἄλλος.

Μὴ καταπονήσατέ με καταιγὶς ὕδατος, μηδὲ καταπίετω με βυθός· ἀπέρ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἀπέρριμαι γὰρ εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης τῆς κακῶν μου. διόσοι κραυγάζω ὡς Ἰωνᾶς· ἀνάβητω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωή μου πρὸς σὲ ὁ Θεός.

Ταυρῷσε οἱ παράνομοι, Ἰησοῦ ἤλωσαν, καὶ λόγχῃ ἐξεκέντησαν Χριστέ. καὶ Ἰωσὴφ ὁ ἐνθύμως σε κηδεύει, ἐν τῷ καινῷ Μνημείῳ. ἐξ οὗ μετὰ δόξης ἐξαναστὰς, σωτανέστησας Σωτὴρ, πᾶσαν Κτίσιν ὑμνοῦσαν τὸ κράτος σου.

Ὀχλὰς καὶ πύλας Δέσποτα, δωματῶς ἔθραυσας τῷ ᾅδου, καὶ ἀνέστης ὡς Θεός. καὶ ὑπαντήσας τὸ Χαῖρε προσέπας ταῖς Γυναιξὶ, καὶ ταύτας ἐπέμψας ἐξαπέστειλας Μαθητάς· ἠγέρθη ἡ ζωὴ, καὶ ὡράθη φωτίζων τὰ πέρατα.

Τί κλαίετε; τί φέρετε, ὡς θνητῷ Γύναια τὰ μύρα; ἐξηγέρθη ὁ Χριστός. ἐβόα πάλαι ἀστράπτων μεγάλως ὁ φανεὶς νεανίας, κενὰς τὰς σινδόνας καταλιπών. ἀπελθοῦσαι τοῖς αὐτοῦ, ἀπαγγείλατε φίλοις τὴν Ἔγερσιν.

Εἴθρον ὑπάρχων Κύριε, τῆς ζωῆς ἄφθονον, καὶ ἄβυσσος ἐλέους ἀγαθὲ, ὁδοιπορήσας καθέζῃ, πλησίον τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου, καὶ τῇ Σαμαρείτιδι ἐβόας· δός μοι ὕδωρ τοῦ πιεῖν, ὅπως λάβῃς ἀφέσεως νάματα. Δόξα.

Μνῶ Πατέρα ἄναρχον, καὶ Υἱὸν σύνθρονον, καὶ Πνεῦμα ὁμοούσιον πιστῶς, μίαν θεότητα, καὶ φύσιν, καὶ δόξαν, καὶ μίαν Βασιλείαν, Θεὸν τὴν ἁπάντων καὶ ποιητὴν, σωτῆρα τοῦ παντὸς, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένον μόνην τέτοκασαν, καὶ νηδὺν ἄφθορον τηρήσασαν, ὑμνοῦμέν σε Ἁγνὴ, θρόνον Κυρίου, καὶ πύλην καὶ ὄρος, καὶ νοητὴν λυχνίαν, νυμφῶνα ὁλόφωτον τοῦ Θεοῦ, καὶ σκηνὴν δόξης σαφῶς, κιβωτόν τε καὶ ταμεῖον καὶ τράπεζαν. Καθάσια. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις. Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ.

Πίστει ἐλθοῦσα ἐπὶ τὸ φρέατι, ἡ Σαμαρεῖτις ἐθεάσατο, τὸ τῆς σοφίας ὕδωρσε, ᾧ ἐποτίσθη δαψιλῶς, καὶ Βασιλείαν τὴν ἄνωθεν, κληρωσαμένη, αἰωνίως ὡς ἀοίδιμος.

Ὁ Οἶκος.

Ὧν σεπτῶν μυστηρίων ἀκούσωμεν, Ἰωάννου ἡμᾶς ἐκδιδάσκοντος, τὰ ἐν τῇ Σαμαρείᾳ γινόμενα· πῶς γυναικὶ ὡμίλει ὁ Κύριος· ὕδωρ αἰτήσας, ὁ τὰ ὕδατα εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν συναίξας, ὁ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι συνάθρον. ἦλθε γὰρ ἐκζητῶν τὴν Εἰκόνα αὐτοῦ, ἀϊδίως ὡς ἀοίδιμος.

Τὸ Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἰπὲ τὸ παρόν.

Ὕδωρ λαβεῖν ἐλθοῦσα τὸ φθαρτὸν γύναι· τὸ ζῶν ἀπαντᾷς, ᾧ ῥύπος ψυχῆς πλύνει.

Ἡ αὐτὴ ἡμέρα Κυριακῇ πέμπτῃ ἀπὸ τοῦ Πάσχα τῇ τῆς Σαμαρείτιδος. Ἑορτὴν ἑορτάζομεν. ἐπειδὴ ἐν ταύτῃ ὁ Χριστὸς Μυστήριον ἑαυτὸν ἀμιδήλως ὡμολόγει, ὅ ἐστι Χριστὸς, ἡ ἀληθινός. μυστικὰ γὰρ παρ' Ἑβραίοις τὸ ἔλαιον· διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι καὶ ἐν τῇ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς Ἑβδομάδι τέτακται. καὶ ὅτι τῇ μὲν πρὸ ταύτης Κυριακῇ, ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ θαυματουργεῖ· ἐν ταύτῃ δὲ, ἐπὶ τοῦ τοῦ Ἰακὼβ φρέατι, ὃ αὐτὸς Ἰακὼβ ὤρυξε, καὶ ἐχαρίσατο Ἰωσὴφ τῷ Υἱῷ αὐτοῦ. ἔξαιρετος γὰρ ὢν ὁ τόπος, ὅπου καὶ πλησίον ὄντος τοῦ ὄρους Σομὼρ οἱ Σαμαρεῖται κατῴκουν Πόλεις πολλάς. εἰς Συχὰρ δὲ παραγίνεται ὁ Χριστὸς, ὅτε παροικήσαντι πάλαι τῷ Ἰακὼβ μετὰ Δίνας τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ, καὶ τῶν παίδων. Συχὲμ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἐμμὼρ ὁ Χορραῖος ἐρασθεὶς αὐτῆς, καὶ βιασάμενος, συνεγένετο μετ' αὐτῆς. κἀντεῦθεν οἱ ἀδελφοὶ ταύτης διερεθισθέντες πρὸς ζῆλον, ἄφνης εἰσπίπτουσι τὴν Πόλιν, ἄρδην ἅπαντας ἀποκτείνουσι, καὶ αὐτὸν τὸν Συχέμ, καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ τὸν Ἐμμώρ. κατοικεῖ δὲν ἐκεῖ ὁ Ἰακὼβ, καὶ τὸ παρὸν φρέαρ ἀνώρυξεν. οὐ Σαμαρεῖται δὲ τὰ πρῶτα κατῴκουν αὐτὸ τὸ ὄρος, ἀλλ' Ἰσραηλῖται, οἳ τῷ Θεῷ προσκεκρουκότες, Φακεὲ βασιλεύοντος, διὰ πρώτης συμβολῆς καὶ δευτέρας τῶν Ἀσυρίων παραγενομένων, ὑποτελεῖς φόρου κατέστησαν. καὶ μικρὸν Ὡσηὲ βασιλεύοντος, προσφέρονται τοῖς Αἰθίοψιν. ὃ μαθὼν ὁ Ἀσύριος, μεθίστησι τούτους εἰς Βαβυλῶνα. ἐν δ' ἐκείνῳ τῷ τόπῳ διάφορα κατοικεῖν Ἔθνη προστάξεν. ἀλλ' ὁ Θεὸς, λέοντας τοῖς ἀλλοφύλοις ἐκείνοις

ἀφίη-

ἀφίησιν. ὁ δὲ Βασιλεὺς Ἀσυρίων τοῦτο ἀναμαθὼν, Ἱερέα τῶν Ἰουδαίων αὐτοῖς πέμπει. ἔτι γὰρ ἐκεῖ ἦσαν αἰχμάλωτοι, ὡσαὐτως τοὺς τοῦ Θεοῦ νόμους ἐσδέξωνται. καὶ τῶν μὲν εἰδώλων δίδυς ἀπεπήδησαν· μόνα δὲ τὰ Μωϋσέως Βιβλία ἐδέξαντο, ἀπαναινόμενοι τοὺς Προφήτας, καὶ τῷ λοιπῷ Γραφείῳ. ὅτοι καὶ Σαμαρεῖται ἐκαλοῦντο, ὡς ἀπὸ τοῦ ὄρους Σομὼρ, καὶ μισητοὶ ἦσαν τοῖς Ἑβραίοις ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας ἄρτι ἐπανιοῦσιν, ὅτι ξενημισείας ἰουδάιζον, καὶ ὁ συνήθιον αὐτοῖς, βδελυκτοὺς αὐτοὺς ἡγούμενοι. διὸ καὶ τὸν Χριστὸν πολλάκις Σαμαρείτην ἐκάλεσαν· ὡς τινὰ τῶν νομικῶν δῆθεν καταλύοντα, καθάπερ ἐκεῖνοι. Ἔρχεται οὖν εἰς Σιχὰρ, καὶ κεκοπιακὼς ἀπὸ τῆς ὁδοιπορείας ἐκάθισε, περὶ ὥραν τῆς ἡμέρας ἕκτην. γυνὴ δέ τις ἀπὸ τῆς Πόλεως ἔρχεται αὐτλῆσαι ὕδωρ (τῶν Μαθητῶν πρὸς ὠνὴν ἀπελθόντων τροφῆς.) ζητεῖ οὖν ὕδωρ ὁ Ἰησοῦς. ἡ δὲ, τὸ μὴ συγχρᾶσθαι τούτοις προβάλλεται. ἔγνω γὰρ αὐτὸν καὶ ἀπὸ τῆς φωνῆς, καὶ ἀπὸ τῆς στολῆς. ὁ δὲ αὐάγει ταύτην, τὸ πνευματικὸν ὕδωρ ἐναγαγὼν εἰς μέσον· ὃ τὸ ἄφθονον δηλοῖ καὶ καθαρτικόν. τὸ γὰρ Πνεῦμα ὕδατι καὶ πυρὶ ἀεὶ παρεικάζει. ἡ δὲ γυνὴ ἀσφαλῶς διακειμένη, τὸ μὴ ἔχειν ἐκεῖνον ὕδωρ τοιοῦτον, ἐκ τοῦ μὴ αὔτλημα ἐπιφέρεσθαι, καὶ τὸ φρέαρ εἶναι βαθὺ, ἐπιλέγει. εἶτα καὶ εἰς τὸν προπάτορα Ἰακὼβ ἀναφέρει τὸν λόγον, ὅτι ἐκεῖνος τὸ φρέαρ ἀνώρυξε· καὶ αὐτὸς, καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ ἐξ ἐκείνου ἔπιον. τὸ πλέσιον ἐντεῦθεν τῆς πηγῆς παρεισαύσα, καὶ τὸ ἄλλως εὔχρηστον καὶ ψυχρόν. ὁ Χριστὸς μέντοι ὑπὲρ μείζονα ἑαυτὸν λέγει τοῦ Ἰακὼβ, ἵνα μὴ τὴν γυναῖκα θρύπτῃ· ἀλλὰ περὶ τοῦ ὕδατος πάλιν διαλέγεται, παρεισῶν ἐντεῦθεν τὸ αὐτοῦ ὑπερφέρον. ὑπὲρ ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος ἐκείνου, διψᾷ ὀδαμῶς. ἀπαιτεῖ αὐτὸ ἡ γυνή. ὁ δὲ τὸν ταύτης ἄνδρα λέγει φωνῆσαι, ὡς σεμνοτέρας τῶν λόγων δεομένην φρονήσεως. ἡ δ' ἀπαρνεῖται μὴ ἔχειν ἄνδρα. ὁ δὲ πάντα εἰδὼς, λέγει· καλῶς εἶπας. πέντε γὰρ ἔχες, ὡς ὁ νόμος διακελεύεται· ὃν δὲ νῦν ἔχεις ἔκτον, ὡς παρανόμως ἐκείνῳ συγγινομένη, οὐκ ἔχισα ἀνήρ. Τινὲς μὲν οὖν πέντε ἄνδρας, τὴν Πενταβιβλον τοῦ Μωϋσέως εἶναι ἐνόμισαν· ὧν περ οἱ Σαμαρεῖται ἐδέχοντο. ἕκτον δὲ, αὐτοὺς τοὺς λόγους τοῦ Χριστοῦ, οἳ οὐκ ἦσαν ἐκείνης ἔτι. ὅπως γὰρ ἡ χάρις ὑπεκέχυτο. Ἄλλοι δὲ, τοὺς δοθέντας πέντε νόμους παρὰ Θεοῦ· τὸν ἐν Παραδείσῳ, τὸν μετὰ τὴν ἔξοδον, τὸν ἐπὶ Νῶε, τὸν ἐπὶ Ἀβραὰμ, καὶ τὸν ἐπὶ Μωσέως. ἕκτον δὲ, τὸ Εὐαγγέλιον, οὗ οὐκμὶ οὐκ εἶχον. εἰσὶ δὲ, οἳ καὶ τοὺς πέντε αἰσθήσεις λέγουσιν. Ἀποκείνεται οὖν ἡ γυνὴ, Προφήτην αὐτὸν ὀνομάζουσα. εἶτα ἐρωτᾷ αὐτὸν καὶ περὶ τοῦ ὄρους, πῶς δεῖ προσκυνεῖν, ἐν Σομὼρ, ἢ ἐν Ἱεροσολύμοις; ὁ γὰρ ἐνόμιζον οἱ Σαμαρεῖται, ὡς ἀτελοῦς, παντα χοῦ τὸν Θεὸν εἶναι. ἀλλ' ἐκεῖσε τὸν Θεὸν διατελεῖν μόνον, ὅπου καὶ προσεκυνοῦν, ἐν τῷ Γαριζὶν δηλαδὴ ὄρει, διὰ τὸ ἐκεῖ δοθῆναι τὰς λογίας παρὰ Θεοῦ· ἢ διότι ἐκεῖ πρῶτος ὁ Ἀβραὰμ θυσιαστήριον ἔπηξε τῷ Θεῷ. ὡς καὶ Ἰουδαῖοι πάλιν ἔλεγον· ἐν Ἱεροσολύμοις δεῖ προσκυνεῖν μόνον τὸν Θεόν. διὸ καὶ οἱ ἁπανταχοῦ ἐν ταῖς Ἑορταῖς ἐκεῖσε συνήγοντο. ὁ δὲ Χριστὸς ἀποκείνεται, ἐκ τῶν Ἰουδαίων λέγων τὴν σωτηρίαν τοῦ Κόσμου. πλὴν φησὶν, ὁ Θεὸς ἀΰλός ἐστι, καὶ οἱ προσκυνεῖν ἀξιωθησόμενοι, οὐκ ἐν θυσίαις ὅσον ὅπως αὐτὸν προσκυνήσουσιν, ἀλλ' ἐν Πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ. ἢ καὶ ὅπως τὸν Θεὸν γνωρίσουσιν, ὁ μόνον, ἀλλ' ἐν Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ, καὶ τῷ Υἱῷ· ὅτι γὰρ ἡ ἀλήθεια. ἡ γυνὴ πάλιν λέγει· οἴδαμεν ἐκ τῶν Γραφῶν, ὅτι Μεσσίας ἔρχεται, ὅς ἐστιν ὁ Χριστός. ὁ δὲ Ἰησοῦς φησιν· ἐγώ εἰμι. τὴν δόγνωμοσυνίαν τῆς γυναικὸς ἐγνωκώς. ἤδεισαν δὲ οἱ Σαμαρεῖται καὶ περὶ τοῦ Μεσσίου, ἀπὸ τῶν Μωσαϊκῶν Βίβλων· ξαιρέτως δὲ, ἀπὸ τοῦ, Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει Κύριος ὁ Θεὸς, καὶ ἄλλων πολλῶν. σωπελεθούσης δὲ τῆς ὁμιλίας, καὶ οἱ Μαθηταὶ ἔρχονται. τὴν ἄκραν ἐκπλήττονται συγκαπάβασιν, πῶς μετὰ γυναικὸς διαλέγεται. τέως γε μὴν παρεκάλουν αὐτὸν φαγεῖν. ἅμα μὲν, διὰ τὸ κεκοπιακέναι, καὶ διὰ τὸ τοῦ καιροῦ καυσῶδες. ὁ δὲ, περὶ τῆς αἰωνίου τροφῆς αὐτοῖς διαλέγεται, τῆς τῶν ἀνθρώπων δηλαδὴ σωτηρίας, καὶ ὅπως δεῖ αὐτοὺς τοὺς τῶν

Προ-

Προφητῶν κόπους θεῖσαι. Ἀλλὰ τῆς γυναικὸς πρὸς τὴν Πόλιν φθασάσης, καὶ τὰ κατ' αὐτὴν ἀναπύσης, ἅπαντες διεγείρονται, καὶ πρὸς τὸν Χριστὸν ἔρχονται. πειθεύτες ὡς οὐκ ἂν ἡ γυνὴ ἑαυτῆς κατηγόρησεν, εἰμὴ μέγα τι ἦν. καὶ δέησιν ἐκχέαντες, αὐτὸν μεῖναι παρ' αὐτοῖς, ἐφ' ἡμέρας δύο πείθουσι. καὶ μένας, πάμπολλα ἐνήργησε θαύματα. ἃ διὰ τὸ πλῆθος τοῖς Εὐαγγελισταῖς οὐκ ἐγράφησαν. αὕτη δέ ἐστιν ἡ Σαμαρεῖτις, ἡ ὕστερον ὑπὸ Χριστοῦ, Φωτεινὴ κατονομασθεῖσα. ἥτις καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐπὶ Νέρωνος ἀνεδήσατο, μετὰ τῶν ἐπὶ ταύτης Τίων, μετὰ πολλῶν κάκωσιν καὶ ξεσμῶν, καὶ μαστῶν ἐκκοπῶν, καὶ θλασμὸν χειρῶν, καὶ καλάμων λεπτῶν κατὰ τῶν ὀνύχων εἰσβολῶν, καὶ μολύβδου κατάπτωσιν, καὶ ἄλλων βασάνων ἀπείρων ἐξέτασιν. Ἰστέον δὲ, ὡς τὸ τοῦ φρέατος ἐκεῖνο τόμιον, ὁ Βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ἐκεῖθεν ἐντίμως μετακομισάμενος, εἰς τὸ τοῦ Θεοῦ Λόγου Ἀνάκτορον, τὸν μέγαν λέγω τῆς Ἁγίας Σοφίας Νεών, ἐνέθετο ἐπὶ φρέατι· ἀλλὰ καὶ τὸν λίθον, ἐφ' ᾧ ὁ Χριστὸς καθεσθεὶς τῇ Σαμαρείτιδι διελέγετο. καὶ νῦν εἰς δεῦρο καὶ ἀμφότερα διαμένουσι. πρὸ τοῦ Νάρθηκος ἐξ Ἀνατολῶν τῷ Νεῷ εἰσόντι, πρὸς τὰ δώδυμα, πᾶσαν καὶ παντοίαν νόσον ἰώμενα, μάλιστα δὲ, οἷς ἐκ πυρετῶν πάσχειν συμβαίνει, καὶ ῥίγους φλογίζοντος, ἀλεξιφάρμακα γίνονται. Ταῖς τῆς σῆς Μάρτυρος Φωτεινῆς πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γνόμων Ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητὸς, καὶ διὰ Πάθους τὸ θνητὸν, ἀφθαρσίας ἐνδύει λαμπρότητα· ὁ μόνος ὑλογητὸς τοῦ Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερύνδοξος.

Γυναῖκες μυροφόροι θεόφρονες, ὀπίσω σου ἔδραμον· ὃν δὲ ὡς θνητὸν, μετὰ δακρύων ἐζήτουν, προσεκύνησαν, χαίρουσαι ζῶντα Θεὸν, καὶ πάσχα τὸ μυστικὸν, σοῖς Χριστὲ Μαθηταῖς διηγγέλισαντο.

Ἀνάτασιν ἑορτάζομεν νέκρωσιν, ἅδου τοῦ καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς τῆς αἰωνίου ἀπαρχὴν, καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αὐτὸν, τὸν μόνον ὑλογητὸν τοῦ Πατέρων Θεὸν καὶ ὑπερύνδοξον.

Ὡς ὄντως ἱερὰ καὶ πανέορτος, αὕτη ἡ σωτήριος νύξ, καὶ φωταυγὴς, τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας τῆς Ἐγέρσεως, ἅσα προαγγέλουσα. ἐν ᾗ τὸ ἄληθρον φῶς, ἐκ πάσης σωματικῶς πᾶσιν ἐπέλαμψε.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ἐκρώσας ὁ Υἱός σου τὸν θάνατον, παράμωμε σήμερον, πᾶσι τοῖς θνητοῖς, τὴν διαμείψασαν ζωὴν, εἰς αἰῶνας αἰώνων δεδώρηται· ὁ μόνος ὑλογητὸς τοῦ Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερύνδοξος.

Πάσης βασιλεύων τῆς Κτίσεως, γνόμενος Ἄνθρωπος, ὤκνησε τὴν σὴν, Θεοχαρίτωτε νηδὺν, καὶ Σταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον, ἀνέστη θεοπρεπῶς, σωτηρίας ἡμᾶς ὡς Παντοδυνάμου.

Ἄλλο. Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμινος.

Ἀρχικῶς ἐκοπίασας, ἡ ἀνάπαυσις πάντων. ἐκασίως ἐδίψησας ἡ πηγὴ τοῦ θαυμάτων. τὸ ὕδωρ ἐζήτησας, ὕδωρ τὸ ζῶν, Ἰησοῦ ἐπαγγελόμενος.

Σαμαρείτιδι Κύριε, γυναικὶ προσωμίλεις, διελέγχων τὴν αἰσχίαν, τοῦ ἀνόμου Ἑβραίων· ἡ μὲν γὰρ ἐπίστευσεν Υἱόν σε εἶναι Θεοῦ, οἱ δὲ ἠρνήσαντο.

Οἱ τὸν Ἄρτον ἐσθίοντες, τῆς Σαρκὸς τοῦ Κυρίου, καὶ τὸ Αἷμα λαμβάνοντες τῆς Πλευρᾶς τοῦ Δεσπότου, καινότητι Πνεύματος πολιτευσώμεθα, ζῶντες τῇ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ἣν γαστρὶ σου ἐχώρησας τὸν ἀχώρητον Λόγον, ἐκ μαζῶν σου ἐθήλασας τοῦ Κόσμου τὸν τροφέα, ἀγκάλαις ἐβάστασας τὸν ποιητὴν τοῦ παντὸς, Θεογεννῆτορ Ἁγνή.

Εἱρμὸς Ἄλλο.

Μὴ παραδῴης ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου· καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν Διαθήκην σου· καὶ μὴ ἀποσήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, Κύριε ὁ Θεὸς τοῦ Πατέρων ἡμῶν, ὁ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐπὶ ἀνόμων Χριστὲ Οἰκτίρμον, ἐκὼν κατελογίσθης, καιρῷ τῷ θείῳ Πάθους. καὶ ταῦτα βλέπουσα, ἐσείετο ἡ γῆ, καὶ πέτραι παντουργῷ νάματι ἐρρύγνυντο, ἀκατάληπτε, καὶ ἀνίσταντο νεκροὶ οἱ ἀπ' αἰῶνος.

Μετὰ

Ἐπὶ ψυχῆς καταβὰς, εἰς μέρη κατώτερα τῶ ᾅδε, ἔξηγες ἐν ἀνδρείᾳ δεσμίους ἅπαντας, οὓς ἐκ τοῦ αἰῶνος θανάτου εἶχεν ὁ πικρὸς τύραννος, ἐκβοῶντάς σοι Χριστὲ ὁ Θεός· δόξα σοῦ τῇ φειδοῖ οἰκονομίᾳ.

Ἐπὶ νεκρῶν τί ὑμεῖς ζητεῖτε τὸν ζῶντα εἰς αἰῶνας; ἠγέρθη καθὼς εἶπεν. ἰδὲ ὡς βλέπετε, κεναὶ αἱ σινδόνες, κενὸς ὁ τάφος, ὁ φανεὶς ἔλεγε, Γυναιξὶ νεανίας. ἀσεβῆ ἄπιτε, εἴπατε τοῖς Ἀποστόλοις.

Ὕδωρ ὑπάρχεις ζωῆς, ἐβόα Χριστῷ ἡ Σαμαρεῖτις. πότισον ἔνδον με Λόγε διψῶσαν παντοπαῖ, σοῦ τὴν θείαν χάριν, ὅπως μηκέτι Ἰησοῦ Κύριε, ἀγνωσίας κρατῶμαι αὐχμῷ, ἀλλὰ κηρύττω σε τὰ μεγαλεῖα.

Δόξα.

Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν, καὶ Θεῖον ὑμνολογοῦμεν Πνεῦμα, ἀμέριστον Τριάδα, φύσει ὑπάρχουσαν, μεριστὴ τοῖς προσώποις, μίαν οὐσίαν, συμφυῆ ἄναρχον, ποιητὴν τοῦ παντὸς καὶ Θεὸν, ᾧ πᾶσαι Οὐρανῶν ὑμνοῦσι τάξεις.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐπὶ λοχείαν φειδοῖ, Παρθένε Ἁγνὴ διεφυλάχθης, ἁγία Θεοτόκε. διόσε ἅπασαι, Ἀγγέλων χορεῖαι, καὶ τῆς ἀνθρώπων γενεαὶ ἅπασαι, ἀσιγήτοις ἀνυμνοῦσι φωναῖς, χωρίον καθαρὸν τοῦ ἀχωρήτου. Κατάβασία.

Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος Ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός· καὶ διὰ Πάθους τὸ θνητὸν ἀφθαρσίας ἐνδύει ἀπρέπειαν, ὁ μόνος ἄλογητὸς τῆς Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

Τὴν ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, ἡ μία τῆς Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, Ἑορτῶν Ἑορτὴ, καὶ πανήγυρις ἐστὶ πανηγύρεων· ἐν ᾗ ὑμνοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὖτε τὸ καινὸν τῆς ἀμπέλου γεννήματος, τῆς θείας ἀφροσιώης, ἐν τῇ ἁγίᾳ ἡμέρᾳ τῆς Ἐγέρσεως, Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ κοινωνήσωμεν· ὑμνοῦντες αὐτὸν, ὡς Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου Σιὼν, καὶ ἰδὲ. ἰδοὺ γὰρ ἥκασί σοι θεοφεγγεῖς ὡς φωστῆρες, ἐκ Δυσμῶν καὶ Βορρᾶ καὶ Θαλάσσης, καὶ Ἑῴας τὰ τέκνα σου, ἐν σοὶ εὐλογοῦντα Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄπερ Παντοκράτορ, καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα, τρισὶν ριζομένη ἐν ὑποστάσεσι φύσις, ὑπεράσπισε καὶ ὑπέρθεε, εἰς σὲ βεβαπτίσμεθα, καὶ σὲ εὐλογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Ἦλθε διὰ σοῦ εἰς τὸν Κόσμον ὁ Κύριος, Παρθένε Θεοτόκε, καὶ τὴν γαστέρα τοῦ ᾅδου διαρρήξας, θνητοῖς τὴν ἀνάστασιν ἡμῖν ἐδωρήσατο. διὸ εὐλογοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅλον καθελὼν τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ὁ Υἱός σου Παρθένε, ἐν τῇ αὐτοῦ Ἀναστάσει, ὡς Θεὸς κραταιὸς, σωτηρίωσεν ἡμᾶς καὶ ἐθέωσε. διὸ ἀνυμνοῦμεν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀλλο. Ἄγγελοι, καὶ Οὐρανοί.

Εὖτε ἴδετε Λαοὶ, τὸν ἐπὶ Θρόνου δόξης ἀνυμνούμενον, ὑπὸ Λαῶν ἀνόμων βλασφημούμενον. καὶ ἰδόντες ὑμνεῖτε, τὸν ἐν Προφήταις Μεσσίαν προρρηθέντα.

Γῆ ἔντρομος ὁ Χριστὸς, ὁ εἰς τὸν Κόσμον τοῦτον προερχόμενος· ᾗ ὃ ἡ σωτηρία, καὶ ἡ ἄφεσις τῶν πατρῴων σφαλμάτων. σὺ ἡ ὄντως ζωὴ τῶν σοὶ πεπιστευκότων.

Σοφία τοῦ Θεοῦ, τῆς Ἑορτῆς μεσούσης καθὼς γέγραπται, τῷ Ἱερῷ ἐπέσχε καὶ ἐδίδασκεν, ὅτι ὄντως αὐτὸς ἦν, ὁ Μεσσίας Χριστὸς, δι' οὗ ἡ σωτηρία.

Ὡς ἐγείνησας εἰπὲ, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως προεκλάμψαντα, καὶ σὺν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀνυμνούμενον; ἢ ὡς οἶδεν ὁ μόνος, δόκησας ἐκ σοῦ, τεχθῆναι Θεοτόκε. Εἱρμὸς ἄλλο.

Ἀ σύμπαντα Δέσποτα, τῇ σῇ σοφίᾳ σωσέησω. γῆς δὲ πάλιν ἤδρασας ὡς οἶδας τὸν πυθμένα, τῇ βάσει πηξάμενον ἐπὶ ὑδάτων. διὸ πάντες βοῶμεν ἀναμέλποντες· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Ἀνάτων ὑπέμεινας, μόνε ἀθανάτε βελήσει· ᾅδου ἠχμαλώτευσας, πύλας χαλκᾶς συνέτριψας, Βασιλεῦ Οὐράνιε, καὶ ἀφεῖλες δεσμίους, ἀπ' αἰῶνος ἐκεῖσε χθηματίζοντας, ἀνυμνοῦντας ἀπαύστως, τὸ κράτος τῆς σῆς ἀγαθότητος.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τῷ-

Ψ Ὤφθης μακρόθυμε, ἑθελοσίως ἐπὶ ξύλε, καὶ πέτραι ἐχίθησαν, καὶ Ἡ"λιος ἐσβέθη, ϗ τὸ καταπέτασμα τοῦ Ναοῦ διερράγη, ϗ ἡ γῆ ἐσαλεύθη, ϗ ἐτρόμαξεν ὁ παγγέλασος ᾅδης, ϗ παύτας δεσμίους ἀπέλυσε.

Πέφανες Κύριε, τοῖς ἐν τῷ σκότει καθημένοις, φῶς ὑπάρχων ἄδυτον, καὶ ζωὴ τῶν ἁπάντων. διόσε ὡς ἔβλεψε τῶν δικαίων ὁ δῆμος, ἀνεκίρτησε Λόγε, καὶ ἀνεβόησεν· ἦλθες παύτας δεσμῶν ἀπολύσαι, ὑμνοῦμέν σε τὸ κράτος σε.

Λησίον ἐκάθισας, πηγῆς ἐν ὥρᾳ Σῶτερ ἕκτῃ, ϗ τῇ Σαμαρείτιδι ὕδωρ τὸ ζῶν παρέχες, καὶ γνώσεως νάματα, διὰ πολλὴν φιλανθρωπίαν, μεθ' ἧς παύτες βοῶμεν ἀναμέλποντες· φιλόχριστε τὰ ἔργα Κυρίε, ἁπαύσως τὸν Κύριον.

Δόξα.

Πατέρα προαύαρχον, Υἱὸν συναύαρχον ὑμνοῦμεν, Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Θεὸν ἕνα τὰ τρία, ἀσύγχυτον ἄτμητον, δημιουργὸν τῶν ἁπάντων, ὁμοσώαμον κράτος αὐτεξούσιον, ϗ βοῶμεν· φιλόχριστε τὰ ἔργα Κυρίε, ἁπαύσως τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ"Νθρακι καθαίρεται, ὁ Ἡσαΐας προκηρύττων, τὸν νοητὸν αὔθρακα, σαρκούμενον Παρθενε, ἐκ σοῦ ὑπὲρ ἐννοιαν, καταφλέγοντα παύτων τῶν βροτῶν τὰ ὑλώδη ἁμαρτήματα· καὶ θεῦντα δι' οἶκτον, τιμῶ φύσιν ἡμῶν Παναμώμητε.

Κατάβασια.

Αὕτη ἡ κλητὴ ϗ ἁγία ἡμέρα.

Ὠδὴ Γ. Ὁ Εἱρμός.

Φωτίζε, φωτίζε, ἡ Νέα Ἱερουσαλήμ. ἡ γὰρ δόξα Κυρίε ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. χόρδε νῦν, ϗ ἀγάλλε Σιών. σὺ δὲ Ἁγνὴ τέρπε Θεοτόκε, ἐν τῇ Ἐγέρσει τοῦ τόκου σε.

Θεάσας, ὦ φίλης, ὦ γλυκυπάτης σε φωνῆς. μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γὰρ, ἐπηγγείλω ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ· ἐφ' οἱ πιστοὶ, ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Πάσχα τὸ μέγα, ϗ ἱερώτατον Χριστὲ, ὦ σοφία ϗ Λόγε, τοῦ Θεοῦ ϗ δύναμις, δίδε ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μεταχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ, ἡμέρᾳ τῆς Βασιλείας σε.

Τῆς Θεοτόκε. Ὁ αὐτος.

Γυμφώνως Παρθενε, σὲ μακαρίζομεν πιστοί. χαῖρε πύλη Κυρίε, χαῖρε πόλις ἔμψυχε· χαῖρε δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψε, σήμερον φῶς, τοῦ ἐκ σοῦ πεχθέντος, τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως.

Ὑφράνθε ἀγάλλε, ἡ θεία πύλη τοῦ φωτός. ὁ γὰρ δικαίως ἐν τάφῳ, Ἰησοῦς ἀνέτειλε, λάμψας ἡλίε φαιδρότερον, ϗ τὰς πιστὰς, παύτας καταυγάσας, Θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Ἀλλο. Ἀλλότριον τῶν Μητέρων.

Ἧς Ἑορτῆς μεσαζούσης τῶν Ἰουδαίων, ἀνῆλθες ὁ Σωτὴρ μου ἐπὶ τὸ Ἱερόν σε, καὶ ἐδίδασκες παύτας. ἐθαύμαζον δὲ οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πόθεν ὅτος οἶδε γράμματα, μὴ μεμαθηκὼς ἔλεγον.

Ἅματα χαρισμάτων ὁ Λυτρωτής μου, πηγάζων ἐπετέλει τέρατα καὶ σημεῖα, φυγαδεύων τὰς νόσους, ἰώμενος τὰς ἀσθενοῦντας. ἀλλ' Ἰουδαῖοι ζηλοῦντο, τῷ πλήθει τῶν θαυμάτων αὐτοῦ.

Σαρκικὸς Ἰουδαῖος κατὰ τὴν σάρκα, νοῶν τὰ γεγραμμένα, τῷ γράμματι προσταίει, ἀντιπίπτει δὲ πάλιν τῷ Πνεύματι τῆς ἀληθείας· ἡμεῖς δὲ τοῦτο παρωσάμενοι, φρονοῦμεν τὰ τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Χώρησας ἐν γαστρὶ σε Παρθενομῆτορ, τὸν σῶα τῆς Τριάδος Χριστὸν τὸν ζωοδότην· ὃν ὑμνεῖ πᾶσα Κτίσις, ϗ τρέμουσιν οἱ ἄνω Θρόνοι. αὐτὸν δυσώπει παμμακάριστε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Ποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ. καθεῖλε γὰρ δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινὸς ὁ Θεὸς τὸν Ἰσραήλ. ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς Ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, ϗ κατεύθυνον ἡμᾶς εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Δὲ καθωράθη, ἡ ζωὴ παύτων Χριστὸς, κρεμάμενος ἐν ξύλῳ ἑκουσίως· καὶ τὰ ὄντα βλέπουσα γῆ ἐσαλεύθη, καὶ πολλὰ Ἁγίων ἠγέρθη ἐμφανῶς, σώματα κοιμηθέντων, καὶ τὸ δεσμωτήριον ᾅδου ἐσκυλεύθη.

Ῥαῖος ἐκ πάφου, ὡς νυμφίος ἐκ παστοῦ, πεπόρευσαι θανάτῳ καταλύσας, τὴν τυραννίδα Χριστὲ, ϗ τοῦ ᾅδου

τὰς

τὰς μοχλὰς, σωτείψας δωάμει θείκῃ, καὶ τῆς Ἐγέρσεώς σε, τῷ φωτὶ τῷ νοητῷ, καταυγάσας Κόσμων.

Γ Τησώμεθα πάντες, νωῖ χορὰς πνευματικὰς, καὶ κραίξωμεν· ὁ Κύριος ἀνέστη, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, εὐφρανέσθω Οὐρανὸς, νεφέλαι ῥαναίτωσαν ἡμῖν, δικαιοσυνης ὄμβρος, ἑορτάζοσι φαιδρῶς, καὶ Χριστὸν ὑμνοῦσιν.

Ζωὴ τῶν ζώντων, ἡ πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ὁ Κύριος πλουσίως, ἐπιῤῥαίνων τὸ νάμα τῶν διδαχῶν, ἐκβοᾷ τῇ γυναικί· παράσχου μοι ὕδωρ τοῦ πιεῖν, ὅπως σοι δώσω ὕδωρ, τῶν ἁμαρτημάτων σε, τὰς πηγὰς ξηραῖνον. Δόξα.

Ὡς εὖ ἀμελίσως, ἡ τελσήλιος μονὰς, ὁ ἄναρχος Πατὴρ, Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα, Θεότης μία, ζωὴ καὶ τῶν ὅλων ποιητής. αὐτὸν ἀυμνήσωμεν πιστοὶ, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, Τελσαγίοις ᾄσμασιν, ἱερολογοῦντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὥποὺς γενομένη οἰκητήριον Ἁγνὴ, καταύγασον τὰς κόρας τῆς ψυχῆς μου, ἀμαυρωθείσας πολλαῖς, μεθοδείαις τοῦ ἐχθροῦ, καὶ βλέψαι ἀξίωσον τρανῶς, τὸ ἀυάλαμψαν φέγγος, ἐκ σοῦ ὑπὲρ σύνοιαν καθαρᾶ καρδίᾳ.

Καταβασία. Φωτίζου, φωτίζου.

Ἐξαποστειλάριον. Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκεγ.

Ἀναστάσιμον. Αὐτόμελον.

Γ Ἀρχὴ ὑπνώσας ὡς θνητὸς, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τεσσαρήμερος ἐξανέστης, Ἀδὰμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ καταργήσας θανατον. Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τῷ Κόσμῳ σωτήριον.

Καὶ τῆς Σαμαρείτιδος. Πρός.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Γ Ἁμάρειαν κατέλαβες, Σωτὴρ μου Παντοδύναμε, καὶ γυναικὶ ὁμιλήσας, ἐζήτεις ὕδωρ τοῦ πιεῖν, ὁ ἐκ πέτρας ἀκροτόμου, πηγάσας ὕδωρ Ἑβραίοις. ὧν πρὸς σοῦ πίσιν ἔλαβες, καὶ νῦν ζωῆς ἀπολαύει, ἐν Οὐρανοῖς ἀιωνίως.

Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Ἐσθὸς παραγένονας, τῆς Ἑορτῆς φιλάνθρωπε, ἐν Ἱερῷ καὶ ἐλάλεις· οἱ δίψης ἔμπλεοι πρός με, ἔλθετε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ζῶν καὶ ἁλλόμενον, δι' ὃ τρυφῆς καὶ χάεος, ζωῆς τε τῆς ἀθανάτου, ἐπαπολαύσετε πάντες.

Εἰς τὰς Αἴνους, Πᾶσα πνοή. ἰσῶμεν ξ'. ἡ. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα ξ'. Ἀναστάσιμα δ'. καὶ Ἀναπτολικὰ β'. καὶ τῆς Σαμαρείτιδος β'. Ἀναστάσιμα, ἦχος δ'.

Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Παντοδύναμε Κύριε, δοξάζομέν σε τῇ Ἀναστάσει.

Γ Ἐν τῷ Σταυρῷ σου Χριστὲ, τῆς ἀρχαίας κατάρας, ἠλευθέρωσας ἡμᾶς. καὶ ἐν τῷ θανάτῳ σου, τὸν τῇ φύσει ἡμῶν τυραννήσαντα, διάβολον κατήργησας. ἐν δὲ τῇ Ἐγέρσει σου, χαρᾶς τὰ πάντα ἐπλήρωσας. διὸ βοῶμέν σοι· ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Ὦ σῷ Σταυρῷ Χριστὲ Σωτὴρ, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ τῇ ἀληθείᾳ σου, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ. ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἀνάστησον ἡμᾶς πεσόντας τῇ ἁμαρτίᾳ, ἐκτείνας τῇ χειρί σου, φιλάνθρωπε Κύριε, τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἁγίων σου.

Ὢν Πατρικῶν σου κόλπων μὴ χωρισθείς, μονογενὲς Λόγε τοῦ Θεοῦ, ἦλθες ἐπὶ γῆς διὰ φιλανθρωπίαν, ἄνθρωπος γενόμενος ἀτρέπτως. καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπέμεινας σαρκὶ, ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι. ἀναστὰς δὲ ἐκ νεκρῶν, ἀθανασίαν παρέχεις τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς μόνος Παντοδύναμος.

Ἕτερα ξ'. Ἀναπτολικὰ, ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ Ἄνατον καταδέξω σαρκὶ, ἡμῖν ἀθανασίαν πραγματευσάμενος Σωτὴρ. καὶ ἐν τάφῳ ὤκησας, ἵνα ἡμᾶς τοῦ ᾅδου ἐλευθερώσῃς, σεαυτὸν ἐξουδένωσας ἑαυτῷ. παθὼν μὲν ὡς ἄνθρωπος, ἀλλ' ἀναστὰς ὡς Θεός. διὰ τοῦτο βοῶμεν· δόξα σοι ζωοδότα Κύριε, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἕτραι ἐχίσθησαν Σωτὴρ, ὅτε ἐν τῷ κρανίῳ, ὁ Σταυρός σε ἐπάγη. ἔφριξαν ᾅδου πυλωροὶ, ὅτε ἐν τῷ Μνημείῳ ὡς θνητὸς κατετέθης. καὶ γὰρ τοῦ θανάτου καταργήσας τὸν ἰσχὺν, τοῖς τεθνεῶσι πᾶσιν ἀφθαρσίαν παρέχεις Ἀνάστασις σου Σωτὴρ, ζωοδότα Κύριε δόξα σοι.

Ἕτε-

Ἑσπερ. Ἰδιόμελ. τῆς Σαμαρείτιδος, ἦχ. γ.

ξ. Ἑ ντεῦθεν καταδοδ.

Ἀγαλλιάσθω σήμερον φαιδρῶς ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ὅτι Χριστὸς πεφανέρωται σαρκούμενος ὡς ἄνθρωπος, ἵνα τὸν Ἀδὰμ ἐξάρῃ ἐκ καπάρας παγγενῆ. καὶ θαυμαζέσθαι θαύμασιν, ἐν Σαμαρείᾳ προσαφικόμενος. γυναικὶ δὲ παρέσῃ, ὕδωρ ζητῶν, ὁ νεφέλαις ὕδασι περιβαλλόμενος. διὸ πάντες οἱ Πιστοὶ προσκυνήσωμεν, τὸν δι' ἡμᾶς ἑκουσίως πτωχεύσαντα διαπλάγχνῳ βουλῇ.

Ἦχος β'.

ξ. Ἠγάπησας δικαιοσύνην.

Ἀδὲ λέγει Κύριος τῇ Σαμαρείτιδι· εἰ ἤδεις τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστιν ὁ λέγων σοι, δός μοι ὕδωρ πιεῖν, σὺ ἂν ἤτησας αὐτόν, καὶ ἔδωκέ σοι πιεῖν, ἵνα μὴ διψήσῃς εἰς τὸν αἰῶνα, λέγει Κύριος.

Δόξα, ὁ αὐτός.

Πηγὴ τῆς ζωαρχίας, Ἰησοῦς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐπὶ τὸν πηγὸν ἐπισὰς τοῦ Πατριάρχου Ἰακὼβ, πιεῖν ἐζήτει ὕδωρ παρὰ γυναικὸς Σαμαρείτιδος. τῆς δὲ τὸ ἀκοινώνητον τῶν Ἰουδαίων προσεπάσης, ὁ σοφὸς δημιουργὸς μετοχετεύει αὐτὴν, ταῖς γλυκέσι προσρήσεσι, μᾶλλον πρὸς αἴτησιν τοῦ ἀϊδίου ὕδατος. ὃ καὶ λαβοῦσα τοῖς πᾶσιν ἐκήρυξεν εἰποῦσα· δεῦτε ἴδετε τὸν κρυπτῶν γνώστην καὶ Θεὸν, παραγενόμενον σαρκὶ, διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον. Καὶ νῦν. Ὑπερδόξως μεγαλύνῃ ὑπάρχεις.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν α'. Ὥραν, τὸ Ἐωθινόν.

Ἦχος βαρύς.

Τὰ δὲ σκοτία καὶ πρωΐ, καὶ τί πρὸς τὸ Μνημεῖον Μαρία ἔσπευσας; πολὺ σκότος ἔχουσα ταῖς φρεσὶν, ὑφ' ὃ πᾶς πέφυκεν ζητεῖς ὁ Ἰησοῦς. ἀλλ' ὅρα τοὺς σωτρέχοντας Μαθητὰς, πῶς τοῖς ὀθονίοις, καὶ τῷ σουδαρίῳ, τὴν Ἀνάστασιν ἐπεκμήραντο, καὶ ἀνεμνήσθησαν τῆς περὶ τούτου Γραφῆς. μεθ' ὧν καὶ δι' ὧν, καὶ ἡμεῖς πιστεύσαντες, ἀνυμνοῦμέν σε τὸν ζωοδότην Χριστόν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά.

Καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τὸ ἦχος, ἦχος δ'.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδὰμ, Παραδείσου γέγονεν ἄποικος· διὰ ξύλου δὲ Σταυροῦ, ὁ Λῃστὴς Παραδείσου ᾤκησεν. ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος· ὁ δὲ συσταυρόμενος, Θεὸν ὡμολόγησε τὸν κρυπτόμενον, μνήσθητί μου βοῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ὁ Σταυρωθεὶς καὶ ἀναστὰς, ὡς δυνατὸς ἐκ πάσης τελέμερος, καὶ τὸν πρωτόπλαστον Ἀδὰμ, ξεναναστήσας μόνε ἀθάνατε, καὶ μὲ εἰς μετάνοιαν, ἐπιστρέψαι Κύριε καταξίωσον, ἐξ ὅλης καρδίας μου, καὶ ἐν θερμῇ τῇ πίστει σοὶ κραυγάζειν σοι· μνήσθητί μου Σωτὴρ ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ὅντως ἀνέστη ὁ Χριστὸς, καὶ μαρτυρεῖ ὁ τάφος παράνομοι. τὰ γὰρ ἐντάφια αὐτοῦ, καταλιπὼν ἀνέστη τελέμερος. ὁ λίθος ἐσφράγισαι, καὶ πρὸ τοῦ πάσχα φύλακες περιῖσαντο. ὁ ᾅδης ἐσκύλευται. ὁ θάνατος τέθνηκε. πιστεύσατε ὃν σοὶ ἡμῖν τῇ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ τὸ τοῦ ᾅδου κράτος σκυλεύσαντα, καὶ ὁραθέντα γυναιξὶ, Μυροφόροις λέγοντα, Χαίρετε, Πιστοὶ δυσωπήσωμεν, ἐκ φθορᾶς λυτρώσασθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, κραυγάζοντες παύτοτε, Λῃστοῦ τὸ δόγνωμον τῇ φωνῇ πρὸς αὐτόν· μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Σαμαρείτιδος, Ὠδὴ γ'. Καὶ τῆς Ἑορτῆς, Ὠδὴ ς'. Ἀπόστολος, καὶ Εὐαγγέλιον, τῆς Σαμαρείτιδος. Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος Ἑσπέρας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν ξ'. ς'. καὶ ψάλλομεν ξ'. Προσόμοια τῆς Μεσοπεντηκοστῆς γ'. ἦχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Ὤφθη φωτοφανὴς καὶ τερπνὴ, τῆς τοῦ Σωτῆρος Ἀναστάσεως σήμερον, Μεσότης ἡ παναγία, ὡς μεσημβρία φαιδρὰ, φρυκτωροῦσα Κόσμον θείας χάρεσι, Χριστοῦ τῆς Ἐγέρσεως, λαμπαδοχοῦσα περάσια, τῆς ἀφθαρσίας, ἀπαστράπτει τὰ σύμβολα· καὶ προδείκνυσι, τὴν εἰς ὕψος Ἀνάληψιν. φάνα τὴν πολυέραστον, τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψιν, Πεντηκοστῆς τῆς πανσέπτου, τὴν λαμπροτάτην πανήγυριν.

διὸ

διὸ καὶ παρέχει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Ὁ Ὀξὺς ὡς θείκης ποταμὸς, τῆς Ἑορτῆς νῦν μεσαζούσης ὁ Κύριος, τὰ ῥεῖθρα, τῆς διανοίας, πᾶσι παρέχων βοᾷ· ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρός με, καὶ πινέτω θερμῶς. πηγὴ συμπαθείας γάρ, καὶ ἐλέους τὸ πέλαγος, αὐτὸς ὑπάρχων, βρύει Κόσμῳ τὴν ἄφεσιν, πλουτεῖ πταίσματα, καὶ καθαίρει νοσήματα. σώζει τοὺς τὴν Ἀνάστασιν, αὐτῷ ἑορτάζοντας, σκέπει τοὺς πόθῳ τιμῶντας, τὴν μετὰ δόξης Ἀνάληψιν, αὐτῷ καὶ παρέχει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρηνεύειν, καὶ μέγα ἔλεος.

Ἔσον τῷ Ἱερῷ ἐσηκώς, ὁ ἀπερίγραπτος Θεός τε καὶ Κύριος. Θεὸς γὰρ ὑπῆρχε φύσει, καὶ δι' ἡμᾶς βροτωθείς, περιγεγραμμένος ὤφθη σώματι, τοῖς πᾶσιν ἀνέβλυζε, τὰ ζωήρρυτα ῥήματα, τοῖς πᾶσι λέγων· τὰς ψυχὰς ἐκκαθάρθητε, καὶ τῷ καύσωνι, τῶν παθῶν ἀναψύξατε. μήτις ἀποστερήσοιτο, τῆς πόσεως αὐθρωποι, θείαν γὰρ χάριν δωρεῖται, τῆς ἀθανάτου καὶ κρείττονος, καὶ τῆς Βασιλείας, συμμεθέξαιμοι τῷ Κτίσῃ καὶ δοξασθήσεται.

Καὶ τῷ Μωσαϊκῷ γ΄.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἑσθέσης τῆς Ἑορτῆς πρὸ τοῦ Πάθους, καὶ τῆς ἐνδόξου Ἀναστάσεώς σου Κύριε, ἧς ἐδιδάσκων ἀγαθὲ, ἐν τῷ Ἱερῷ τοὺς ἀπειθοῦντας Ἰουδαίους, καὶ Φαρισαίους, καὶ Γραμματεῖς, καὶ βοῶν πρὸς αὐτούς· ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω. ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, ὕδατος ζωῆς Πνεύματος θείου, ποταμοὶ ῥεύσουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ. ὧ τῆς ἀῤῥήτου σοφίας τῆς σῆς οἰκονομίας, ὁ τὰ πάντα πληρῶν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Εἰς τὸν ϛ΄. ϛ΄. τῆς Ὀκτωήχου, ἦχος δ΄.

Τὸν ζωοποιὸν σου Σταυρὸν, ἀπαύστως προσκυνοῦντες Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὴν τεσσαρακονθήμερόν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν. δι' αὐτῆς γὰρ ἀνεκαίνισας, τὴν καταφθαρεῖσαν τῶν ἀνθρώπων φύσιν Παντοδύναμε. καὶ τὴν εἰς Οὐρανὸς Ἄνοδον καθυπέδειξας ἡμῖν, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Κατανυκτικόν.

Θέλον δάκρυσιν ξεσθῆναι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Κύριε τὸ χειρόγραφον, καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς μου, διὰ μετανοίας διάρεσιν σοι. ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς ἀπατᾷ με, καὶ πολεμεῖ τὴν ψυχήν μου. Κύριε πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Ὁ Ἐνδοξαζόμενος, ἐν ταῖς μνείαις τῶν Ἁγίων σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος, κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α΄. β΄.

Τῆς Ἑορτῆς μεσούσης τῆς σῆς Χριστὲ Ἀναστάσεως, καὶ θείας παρουσίας τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, συνελθόντες τῶν θαυμάτων σου, ἀνυμνοῦμεν τὰ μυστήρια· ἐν ᾗ κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τροπάριον. Μεσούσης τῆς Ἑορτῆς.

Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τῇ β΄. τῆς ε΄. Ἑβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος, εἰς τὸν Ὄρθρον.

Μετὰ τῶν ἁ. ᾱλό. ᾱα. Ἀναβαθμα, ἦχος δ΄.

Ἀναβλέψασαι τοῦ πάθους τὴν ἔσοδον, καὶ τὸν φλόγα τοῦ Ἀγγέλου μὴ φέρουσαι, αἱ Μυροφόροι σὺν τρόμῳ ἔξισαντο λέγουσαι· ἆρα ἐκλάπη ὁ τῷ Λησῇ αὐοίξας Παράδεισον; ἆρα ἠγέρθη, ὁ καὶ πρὸ Πάθους κηρύξας τὴν ἔγερσιν; ἀληθῶς ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεὸς, τοῖς ἐν ᾅδῃ παρέχων ζωὴν καὶ Ἀνάστασιν.

Κατανυκτικόν.

Ἠν πατανυκτίμεν ψυχὴν ἐπίσκεψαι Κύριε, τὴν ἐν ἁμαρτίαις τὸν βίον ὅλον δαπανήσασαν. ὃν τρόπον τὴν Πόρνην, δέξαι κἀμὲ καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Σήμερον τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἁγιοφόρων παραγέγονε, τὰς τῶν πιστῶν διανοίας φωτίσαι, καὶ τὴν Οἰκουμένην τῇ χάριτι φαιδρῦναι. δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς δυσωπούμενος, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Σπ.

Εἶχος ἀκαταμάχητον ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν, ὑπάρχεις Θεοτόκε Παρθένε. πρὸς σὲ γὰρ καταφεύγοντες, ἄτρωτοι διαμένομεν, καὶ πάλιν ἁμαρτάνοντες, ἐχόμεθά σε πρεσβεύουσαν. διὸ βοῶμέν σοι· χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Με-

Μετὰ τὴν β'. ᾠδὴ. ἦχ. πλ. δ.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἡ Σοφία ὁ Λόγος ὁ τοῦ Πατρὸς, ὁ καὶ δοὺς Ἀποστόλοις ῥῆμα Θεοῦ, κηρύξαι τοῖς πέρασι, τὴν ἐν γῇ αὐτοῦ ἔλλαμψιν, ὑπὸ πλανῶν Ἑβραίων, μανίᾳ ὑβρίζετο, δαιμονῶν καὶ πλανώς, φρενιτικῶς λοιδορούμενος. ὃς ἀνεξικάκως, πρὸς αὐτοὺς ἀνέβοα· μὴ κείνεπε ἄκεστον, κατ' ἐμοῦ κρίσιν ἄνομοι. πρὸς αὐτὸν οὕτω βοήσωμεν· φιλάνθρωπε, Χριστὲ ὁ Θεὸς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν καταπέμψον, τοῖς ὑμνοῦσιν ἐν πίστει, τὴν ἀνέκαθεν δόξαν σου. Δίς.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι.

Ὁ Ν'. Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῆς Εἱρμοῦ εἰς ἡ. καὶ τοῦ Μωσέως εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσοῦμεν ζ'. καὶ ψάλλομεν τὸ ζ'. Ἀναστάσιμον, ἦχος δ'.

Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Παντοδύναμε Κύριε δοξάζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν.

Δίς. Καθισμάτιον.

Τὸν ῥόβδον εἶδε τῆς λογικῆς σου ποίμνης, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγω τὸν Ποιμένα τὸν καλόν· ζήτησόν με τὸν πλανηθέντα, ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με. Μαρτυρικόν.

Τίς ἐκ θλίψεως ὁρῶν Ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ὃν ἠγωνίσασθε; πῶς ἐν σώματι ὄντες, τὸν ἀσώματον ἐχθρὸν ἐνικήσατε, Χριστὸν ὁμολογήσαντες, καὶ Σταυρῷ ὁπλισάμενοι; ὅθεν ἐπαξίως ἀνεδείχθητε, δαιμόνων φυγαδόται, καὶ βαρβάρων πολέμιοι. ἀπαύστως πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ.

Μέσης τῆς Ἑορτῆς τὸ Πάσχα, ἐν τῷ Ναῷ ἀνῆλθες τοῦ Ἱεροῦ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν. καὶ σὰς ἐν μέσῳ τοῦ ὄχλου, ἐδίδασκες αὐτοὺς παῤῥησίᾳ, καὶ ἔλεγες· ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ Κόσμου. ὁ ἐμοὶ ἀκολουθῶν, οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἕξει τὸ φῶς τῆς ἀθανάτου ζωῆς.

Εἰς τὸν ζ'. ζ'. προσόμοια, ἦχος β'.

Ὅτε κατέβης τὰς Οὐρανὰς, κατῆλθες ὁ Σωτήρ μου, καὶ σάρκα ἐκ Παρθένου, δίχα τροπῆς ὑπέδυς, πηγάζων μοι τὴν ἄφεσιν.

ζ'. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεύς ἡμῶν.

Ὅλος ἐν τῷ Θεῷ, ὁ Λόγος σὺ ὑπάρχεις· ἀλλύμενόν με θέλων, ἐξάραι τῶν πταισμάτων, οὐδέσαιμοι φιλάνθρωπε.

ζ'. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου.

Γῆν ἦλθες Βασιλεῦ, Σοφία ἡ μεγάλη, δι' ὃ Πατὴρ τὸν Κόσμον, πεποίηκε πανσόφως, σὺν τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. δ.

Καθαρθῶμεν ἐννοιῶν τὰς κλησμῶνας, καὶ ψυχικὰς λαμπηδόνας διαυγάσωμεν· καὶ τὴν ζωὴν κατίδωμεν Χριστὸν, ἐν Ἱερῷ ἀφικόμενον, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, ἵνα τὸν ἐχθρὸν θεραμεύσῃ, καὶ σώσῃ τὸ γένος ἡμῶν, διὰ Πάθους Σταυροῦ καὶ τῆς Ἀναστάσεως. πρὸς ὃν βοήσωμεν· ἀκατάληπτε Κύριε δόξα σοι.

Τῇ β'. τῆς ε'. Ἑβδομάδος τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, Ἑσπέρας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ζ'. προσόμοια, ἦχος α'. Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Ὁ Ποιητὴς τῶν ἁπάντων, καὶ τῆς ζωῆς χορηγὸς, ὁ τῷ Πατρὶ τῷ θείῳ, συναΐδιος Λόγος, εἰκὼν ἐκ τῆς Παρθένου, σάρκα λαβὼν, καὶ γενόμενος Ἄνθρωπος, τὰ τῆς ἀῤῥήτου σοφίας ὡς ἀγαθὸς, πᾶσιν ἔβλυσε διδάγματα.

Ἡ τῆς Ἑορτῆς μεσαζούσης, τῶν Ἰουδαίων Χριστὲ, τῷ Ἱερῷ ἐπέστης, ὁ τοῦ νόμου Δεσπότης, διδάσκων ἐξουσίᾳ τοὺς Γραμματεῖς, διελέγχων ὡς γέγραπται, καὶ καταπλήττων σοφίᾳ λόγων τοὺς σοὺς, καὶ θαυμάτων ἐπιδείξεσιν.

Ὁ Χορηγὸς τῆς σοφίας, καὶ τῶν καλῶν παροχεύς, ὁ χέων θεῖα ῥεῖθρα, ἐκ πηγῆς ἀσιγάτου, δεῦτε πρός με κράζει, ὕδωρ ζωῆς, οἱ διψῶντες ἀρύσασθε· καὶ ποταμοὶ ἐκ κοιλίας ὑμῶν φησὶ, χαρισμάτων θείων ῥεύσουσι.

Καὶ τὸ Μωσαϊκὸν γ'. Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος β'.

Ὅτε παρεγένου ἐν Ἱερῷ Χριστὲ ὁ Θεὸς, μεσούσης τῆς Ἑορτῆς, τότε τοῖς Λαοῖς ἐδίδασκες βοῶν· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται. οἱ δὲ Ἰουδαῖοι διεπέμποντο, μετὰ τῶν Φαρισαίων, καὶ Σαδδουκαίων, καὶ Γραμματέων λέγοντες· τίς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐσιν ὅτ῾ , ὃς λαλεῖ βλασφημίας ; μὴ λογιζόμενοι , ὅτι σὺ ὑπάρχεις , ὁ πρὸ παύτων αἰώνων , σὺν Πατρὶ κ῾ Πνεύματι δοξαζόμενος , Θεὸς ἡμῶν δόξασοι.

Εἰς τὸν ξ. ξ. Ἀναςάσιμον τῆς Ὀκτωήχε , ἦχ῾ δ'.

ΠΟῦ ξύλε τῆς παρακοῆς , τὸ ἐπιτίμιον ἔλυσας Σωτὴρ , τῷ ξύλῳ τὸ Σταυρῷ , ἑκουσίως προσηλωθεὶς , κ῾ εἰς ᾅδε κατελθὼν δυνατὲ , τὸ θανάτε τὰ δεσμὰ ὡς Θεὸς διέρρηξας. διὸ προσκυνοῦμεν τὴν ἐκ νεκρῶνσε Ἀνάςασιν , ἐν ἀγαλλιάσει βοῶντες · Παντοδύναμε Κύριε δόξασοι.

Καταυκτικόν.

ΤΙς χειμαζόμεν῾ καὶ προσρέχων , τῷ λιμενί τότῳ , ὲ διασῴζεται ; ἢ τὶς ὀδυνώμεν῾ κ῾ προσπίπτων , τῷ ἰατρείῳ τότῳ , ὲ θεραπεύεται ; Δημιεργὲ τῆς ἁπάντων , κ῾ Ἰατρὲ τῆς νοσάντων , Κύριε πλὴν εἰς τέλ῾ ἀπόλωμαι σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Ὁ Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων δεξάμενος τὴν ὑπομονὴν , καὶ παρ' ἡμῶν δέχε τὴν ὑμνῳδίαν Φιλάνθρωπε · δωρούμεν῾ ἡμῖν ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις τὸ μέγα ἔλε῾.

Δόξα , καὶ νῦν. ἦχ. γ'. Γερμανῦ.

ΔΕυτέρης τῆς Ἑορτῆς , δοξάζομεν τὸν ἐν μέσῳ τῆς γῆς , σωτηρίαν ἐργασάμενον. μέσον γὰρ δύο λῃςῶν , ἡ ζωὴ ἐν ξύλῳ ἐκρέματο. κ῾ τῷ μὲν βλασφημοῦντι ἐσιώπα , τῷ δὲ πιςεύοντι ἐβόα · σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ Παραδείσῳ. καπῆλθεν ἐν πάφῳ , ἐσκύλευσε τὸν ᾅδην , κ῾ αὐέςη τριήμερ῾ , σῴζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ γ'. τῆς ἑ. Ἑβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος , εἰς τὸν Ὄρθρον.

Μετὰ τὴν ά. ξ. λό. κα. Ἀναςάσιμον τῆς Ὀκτωήχε , ἦχ῾ δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

ΕΚκρεμάσε βελῆ , Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτὴρ , καὶ ἐν Μνήματι καινῷ , αὖθρωποι ἔθεντο θνητοὶ , τὸν διὰ λόγε τὰ πέρατα συνέχοντα. ὅθεν δεσμοθεὶς , ὁ ἀλλότριος , θανάτε δεινῶς , ἐσκυλεύετο · καὶ οἱ ἐν Ἅιδε ἅπαντες ἐκραύγαζον , τῇ ζωηφόρῳ Ἐγέρσει σε · Χριςὲ ὁ Θεὸς , δόξα σοι.

Καταυκτικόν.

ΤΙ λογίσαι ψυχὴ , πῶς παραξῶμεν τῷ Κριτῇ. ἐπὶ βήματ῾ φρικτῷ , τίθενται θρόνοι φοβεροὶ , καὶ ἑκάςε αἱ πράξεις ἐλέγχονται. τότε ὁ Κριτὴς , ἀδυσώπητος · ἐκεῖ τὸ πῦρ δεινῶς , συμπαρέκαται , ὥσπερ ἀγρία θάλασσα , σωρεύον , καταλύπτον τὰ πέρατα. σὺν πᾶσι τότοις , βλέπε ψυχήμε , ζεύαξον πρὸ τοῦ τέλες. Μαρτυρικόν.

ΩΝ ἐν ὅλῳ τῷ Κόσμῳ Μαρτύρωνσε , ὡς πορφύραν κ῾ βύσσον τὰ αἵματα , ἡ Ἐκκλησίασε ςολισαμένη , δι' αὐτῶν βοᾷ σοι Χριςὲ ὁ Θεός · τῷ Λαῷσε τὸς οἰκτιρμόςσε καπάπεμψον , εἰρωίαν τῇ πολιτείασε δώρησαι , καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλε῾.

Θεοτοκίον.

ΦΟβερὸν τὸ μυςήριον , καὶ τὸ θαῦμα παράδοξον , πῶς ἡ Παρθέν῾ σὲ τὸν Κτίςην τῆς ἁπάντων ἐβάςασε , καὶ μετὰ τόκον πάλιν σῴα κ῾ Παρθένος διέμενεν. ὁ τεχθεὶς ἐξ αὐτῆς τὴν Πίςιν σήμερον , τὰ Ἔθνη πράϋνον , κ῾ τὸν Κόσμον εἰρήνευσον , ὡς φιλάνθρωπ῾.

Μετὰ τὴν β. ξ. λό. κα. ἦχ῾ πλ.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

ΤΗ͂ς σοφίας τὸ ὕδωρ κ῾ τῆς ζωῆς , αὐαβλύζων τῷ Κόσμῳ παύτας Σωτὴρ , καλεῖς τὸ ἀρύσαθαι , σωτηρίας τὰ νάματα. τὸν γὰρ θεῖον νόμον σε , δεχόμενος αὔθρωπος , ἐν αὐτῷ σβεννύει , τῆς πλανῆς τὰς αὔθρακας. ὅθεν εἰς αἰῶνας , ὁ διψήσας , ὁ λήξει , τὸ κόρε σε Δέσποτα , Βασιλεῦ Ἐπουράνιε. διὰ τοῦτο δοξάζομεν , τὸ κράτος σε Χριςὲ ὁ Θεὸς , τῆς πταισμάτων ἄφεσιν αἰτούμενοι , καπαπέμψαι πλουσίως τοῖς δούλοις σε. Δίς.

Τὸ , Ἀνάςασιν Χριςοῦ θεασάμενοι.

Ο Ν'. Ψάλλομεν τὸν Κανόνα τῆς Ἑορτῆς , μετὰ τῆς Εἱρμοῦ εἰς ή. κ῾ τὸ Μωυσέως εἰς δ'. Κοντάκιον , κ῾ Ἐξαποσταλάριον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὰς Αἴνους , ἰσόμεν ξ. δ'. κ῾ ψάλλομεν ξ. Ἀναςάσιμον τῆς Ὀκτωήχε , ἦχ῾ δ'. Δίς.

ΕΝ τῷ Σταυρῷσε Χριςὲ , τῆς ἀρχαίας καπάρας ἠλευθέρωσας ἡμᾶς. κ῾ ἐν τῷ θανάτῳσε , τὸν τῆς φύσιν ἡμῶν τυραννήσαντα , διάβολον κατήργησας. ἐν δὲ τῇ

Ἐγέρ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἐγέρσεσι, χαρᾶς τὰ πάντα ἐπλήρωσας. διὸ βοῶμέν σοι· ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι. Κατανυκτικόν.

Πλωτόν με τοῖς δακρυσί μου Σωτὴρ, ὅτι ῥεύπωμαι ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις, διὸ καὶ προσέπεσον ἐλεῆμον, ἥμαρτον, ἐλέησόν με ὁ Θεός. Μαρτυρικόν.

Τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχοι γεγόναπε Ἅγιοι Μάρτυρες, ἐν σαθρῷ τὸν Χριστὸν ἀνδρείως κηρύξαντες. πάντα γὰρ τὰ ἐν Κόσμῳ καπελίπαπε περπνὰ ὡς ἀύπαρκπα. τῇ Πίστιν δὲ ὡς ἄγκυραν ἀσφαλῆ ἐκρατήσατε. ὅθεν καὶ τῷ πλανήσαντες, πηγάζεπε τοῖς Πιστοῖς ἰαμάπων χαρίσματα, ἀπαύστως πρεσβεύοντες, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Κύριε πρὸ τοῦ ἀναβαίνειν σε Σταυρὸν, τῆς Ἑορτῆς μεσούσης, ἐν τῷ Ἱερῷ ἀνῆλθες, Ἰουδαίους παῤῥησίᾳ διδάσκων τὰ Μωσέως, καὶ ἐν νόμῳ διὰ σοῦ νομοθετηθέντα. ἐκπληττόμενοι δὲ Χριστὲ, τῆς σῆς σοφίας τὸ ἄφραστον μυστήριον, τῷ κτῆσθαί σε σκαιωρίαν ἐν ἑαυτοῖς φθόνῳ ἐμελέτων· πῶς ὅτος οἶδε γράμματα μὴ μεμαθηκώς; ἀγνοοῦντές σε τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν ξ'. ξ'. Προσόμοια, Ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Μέλος ὢν ἡ ἀρχὴ, μεσότης τε ἐν μέσῳ, τῆς Ἑορτῆς ἐπέσης, τῷ Ἱερῷ Χριστέμοι, πηγάζων μοι τῷ ἄφεσιν.

ξ'. Μνήσθητι τῆς Συναγωγῆς σου.

Ἔκστον ἡ Σιὼν, τῆς Ἀναστάσεώς σου, τὸ θεῖον κράτος Λόγε, καὶ χαίρει σοὶ τοῖς τέκνοις, ὑμνοῦσά σε τὸν εὔσπλαγχνον.

ξ'. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεύς ἡμῶν.

Ἔλας τὸ ἐκ Πατρὸς, ἔξέλαμψας ὁ Λόγος, ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων χρόνων, ἐφάνης ὡς βροτός μοι, πταισμάτων νέμων ἄφεσιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ.

Ἑστώσης τῆς Ἑορτῆς τὸ Πάσχα, ἐν τῷ Ναῷ ἀνῆλθες, τὸ Ἱερὸν ὁ Σωτὴρ ἡμῶν. καὶ σὰς ἐν μέσῳ τοῦ ὄχλου, ἐδίδασκες αὐτοὺς παῤῥησίᾳ, καὶ ἔλεγες· ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ Κόσμου. ὁ ἐμοὶ ἀκολουθῶν, οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἕξει τὸ φῶς τῆς ἀθανάτου ζωῆς.

Τῇ γ'. τῆς ε. Ἑβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος, Ἑσπέρας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἴσταμεν ξ'. ς'. καὶ ψάλλομεν ξ'. τῆς Μεσοπεντηκοστῆς γ'. Δεύτερον αὐτά. Ἦχος δ'.

Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἄρεσιν ἡ μεσότης ἡμερῶν, τῇ ἐκ σωτηρίου ἀρχομένων Ἐγέρσεως. Πεντηκοστῇ δὲ τῇ θείᾳ σφραγιζομένη, καὶ λάμπει ταῖς λαμπρότησι, ἀμφοτέρωθεν ἔχουσα, καὶ εὐοῦσα ταῖς δύο, καὶ παρεῖναι τῷ δόξαν προφαίνουσα, τῆς Δεσποτικῆς Ἀναλήψεως σεμνύεται.

Ἔκστε καὶ διφράνθη ἡ Σιὼν, διαγγελισθείσης τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως, οἱ δὲ πιστοὶ αὐτῆς γόνοι ἠγαλλιάσαντο, τοῦτον θεασάμενοι, καὶ ἐκπλαγέντα Πνεύματι, ῥύπον Χριστοκτονίας. διστρεπίζεται παρηγυρίζουσα, τῷ τῶν ἑκατέρων διφρόσωπον μεσότητα.

Ἔγκειν ἡ τοῦ θείου διαψιλὴς, χύσις ἐπὶ πάντας ὥσπερ γέγραπται Πνεύματος, ἡ προθεσμία κηρύττει ἡμισυθεῖσα, τῆς μὲν Χριστοῦ θανάτου, καὶ ταφῇ καὶ Ἀναστάσει, παραυτοῦ δεδομένης, ἀψευδοῦς Μαθηταῖς ὑποσχέσεως, τῷ τοῦ Παρακλήτου δηλώσης ἐπιφάνειαν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Μέσης Ἑορτῆς μεσούσης, τῆς σῆς Χριστὲ Ἀναστάσεως, καὶ θείας παρουσίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, σωτελθόντες τῷ θαυμάτων σου, ὑμνοῦμεν τὰ μυστήρια· ἐν ᾗ καταπέμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν ξ'. ξ'. Ἰδιόμελα, Ἦχος α'.

Ἐντηκοστῆς ἐφέστηκεν ἡ τῶν ἡμερῶν μεσότης, ἐν ᾗ Χριστὸς παραγυμνώσας ἀμεσῶς θείκλου δωρεάν, Παράκλητον σωτέσφιγξε, λόγῳ αὐτὸν τῆς κλίνης ἐξαναστήσας. καὶ θεοπρεπῶς θαυματουργῶν ἐν ὁρατῷ σώματι, τοῖς ἀνθρώποις ἐδωρήσατο, τῷ αἰώνιον ζωὴν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

ξ'. Μνήσθητι τῆς Συναγωγῆς σου.

Ἐν τῷ Ἱερῷ ἑστῶσης ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, μεσούσης τῆς Ἑορτῆς, διδάσκων καὶ ἐλέγχων, τοὺς ἀπειθεῖς Ἰουδαίους, τοὺς Φαρισαίους, καὶ

Γραμματεῖς, καὶ βοῶν παῤῥησίᾳ πρὸς αὐτούς· ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρός με, καὶ πινέτω ὕδωρ ζωηρὸν, καὶ ὁ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα. ὁ πιστεύων τῇ ἐμῇ χρηστότητι, ποταμοὶ ῥεύσουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ζωῆς αἰωνίου. ὦ τῆς ἀγαθότητος, καὶ τῆς ἀπλαγχνίας σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

℣. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν. ἦχος β'.

Ὅτε τὸ μέσον τῆς Ἑορτῆς ἐπέστη, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τὸ Ἱερὸν, καὶ ἐδίδασκε τοὺς ἀπαθεῖς Ἰουδαίους, λέγων· ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω, ὕδωρ ζωηρὸν αἰώνιον, καὶ ὁ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα. ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, ποταμοὶ ῥεύσουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ, καὶ ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ.

Μέσης τῆς Ἑορτῆς, διδάσκοντός σου Σωτὴρ, ἔλεγον οἱ Ἰουδαῖοι· πῶς οὗτος οἶδε γράμματα μὴ μεμαθηκώς; ἀγνοοῦντες, ὅτι σὺ εἶ ἡ σοφία, ἡ κατασκεύασασα τὸν Κόσμον, δόξα σοι.

Τροπάριον. Μέσης τῆς Ἑορτῆς.

Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τοῦ ά. καὶ β'. ἤχου. Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Κανὼν Καὶ οἱ Κανόνες, ὁ δ'. μετὰ τῆς Εἱρμοῦ, εἰς ή. Καὶ ὁ τῆς. εἰς ς'. Τὸ Κοντάκιον, καὶ τὸν Οἶκον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον.

Εἰς τὰς Αἴνους, Πᾶσα πνοὴ, ἰσῶμεν ξ. δ'. ζήτα εἰς τοῦ ἡμέραν τῆς Ἑορτῆς, ὁμοίως καὶ τὸ Δοξαστικόν. Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις. Εἰς τοῦ Λειτουργίαν, Προκείμενον, Ἀλληλουϊάριον τῆς Ἑορτῆς, ἡ Πρᾶξις τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Κοινωνικόν. Ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει.

Καὶ ἀπολύεται ἡ Ἑορτή.

Τῇ δ'. τῆς ε. Ἑβδομάδος τῆς Σαμαρίτιδος, Ἐπέρας,

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν ξ. ς'. καὶ ψάλλομεν ξ. Προσόμοια τῆς Σαμαρείτιδος γ'. ἦχος δ'. Ἐξ ὑψίστης κληθείς.

Ἆρα τὸ φρέαρ Χριστὸς τοῦ Σαμαρείτου, διῶν ἐζήτησατο, ὕδωρ πιεῖν ἐξ αὐτῆς, διψῶν τοῦ ταύτης διόρθωσιν, καὶ σωτηρίαν, ὃ καὶ ἐγνώσθη ἔργοις πληρούμενον. ταύτῃ γὰρ ἀνέλκυσαν πόμα τὸ πόματος, αὐτὸς ἀνέλκει καὶ πόματος, πληροῖ τὸ ζῶντος, τοῖς συμπολίταις διαγορεύσαν· ἰδοὺ ὁ πάλαι, ἐν τῷ νόμῳ ῥηθεὶς, Μεσσίας Χριστὸς ἐπεφάνη ὡς ἄνθρωπος, ἐννοιῶν κεκρυμμένων, ἐκκαλύπτων τὰ ἀπόῤῥητα. Ὅμοιον.

Ἐν δὲ Μεσσίας Χριστὸς τοῖς ἐν τῇ Πόλει, ἐν γῇ πεφανέρωται, ἡ Σαμαρεῖτις φησὶν, ὁ γεγραμμένος ἐλθεῖσθαι, ἐν Νόμῳ πάλαι, Προφήτης μέγας Θεὸς καὶ Ἄνθρωπος· ὃς καὶ τὰ πραχτέα μοι ἐπεξηγήσατο, καὶ τὰ ἐν βάθει καρδίας μου, ἐγκεκρυμμένα, παύσαμοι εἶπεν ὡς ἐπετέλεσα. ὅθεν ἡ Πόλις σωθραμοῦσα ὁρᾷ, τοὺς λόγους αὐτῆς κατὰ παῦ ἀληθεύοντας, καὶ τὸ πρᾶγμα θαυμάζει, καὶ πιστεύεται τῷ θεάματι. Ὅμοιον.

Ἐν τὸν ἐν ἕκτῃ τῇ ὥρᾳ ὡς Δεσπότην, ποτὲ πρὸς Παράδεισον, περιπατοῦντα Θεὸν, ἡ τῆς Προμήτορος ἔβλεψε, Θυγάτηρ πάλιν, ἐν ὥρᾳ ἕκτῃ ὅπου καθήμενον, εὐθὺς πηγὴ ὕδατος, καὶ φρέαρ ὤρυκτο, καὶ ἐξ αὐτῆς ἐξαιτούμενον, πιεῖν ὡς ὕδωρ, αὐτοῦ ποτίσης ζωῆς ἀλλόμενον. ὃ καὶ ἐπράχθη, καὶ τὸ ὕδατος, ζωηφόρε τοῦ σοῦ ἐκροφήσασα, καὶ ἐν Πόλει κηρύττει, τοῦ τοῦ νάματος δωρεάν. Καὶ τὸ Μωσαϊκὸν γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος ά.

Ἐπὶ τοῦ πηγοῦ ἐπέσης, ἡ πηγὴ τῶν θαυμάτων, ἐν τῇ ἕκτῃ ὥρᾳ τῆς Εὔας ζωρῆσαι καρπόν· ἡ γὰρ Εὔα ἐν ταύτῃ ἐξελήλυθεν ἐκ τοῦ Παραδείσου ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως. ἤγγικε γὰρ ἡ Σαμαρεῖτις αὐτλῆσαι ὕδωρ· ἰδοὺ ἰδὼν ἔφη ὁ Σωτήρ· δός μοι ὕδωρ πιεῖν, κἀγὼ ὕδατος ἀλλομένου ἐμπλήσω σε. καὶ εἰς τὴν Πόλιν δραμοῦσα ἡ σώφρων, τοῖς ὄχλοις ἀνήγγειλεν δεῦτε ἴδετε Χριστὸν τὸν Κύριον, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν ξ. ζ. τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀναστάσιμον, ἦχος δ'.

Τὰς ᾅδου σωτέρψας Κύριε, καὶ τῷ σῷ Θανάτῳ, τὸ θανάτου τὸ βασίλειον ἔλυσας. γενὸς δὲ τὸ ἀνθρώπινον, ἐκ φθορᾶς ἠλευθέρωσας, ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν τῷ Κόσμῳ δωρησάμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Αὐτο-

Ἀποστολικόν.

Ὧν Ἀποστόλων τὸν χορὸν, Πνεύματι Ἁγίῳ ἐφώτισας Χριστέ. καὶ ἡμῶν τὸν ῥύπον τῆς ἁμαρτίας, διὰ αὐτῶν ἀπόπλυνον ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Ἔχοντες παῤῥησίαν πρὸς τὸν Σωτῆρα Ἅγιοι, πρεσβεύσατε ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, ἄφεσιν πταισμάτων αἰτούμενοι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β.

Ἐπὶ τὸ φρέαρ ὡς ἦλθεν ὁ Κύριος, ἡ Σαμαρεῖτις ἠρώτα τὸν εὐπλαγχνον· παράσχου μοι τὸ ὕδωρ τῆς Πίστεως, καὶ λήψομαι τῆς κολυμβήθρας τὰ νάματα, ἀγαλλίασιν καὶ λύτρωσιν, ζωοδότα Κύριε δόξα σοι.

Τροπάριον. Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως.

Τῇ ε. τῆς ε. Ἑβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος, εἰς τὸν Ὄρθρον.

Μετὰ τῶν ἁγίων. Ἀναστάσιμον, ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ Σταυρωθεὶς ὑπὲρ ἡμῶν ἑκουσίως, καὶ λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς ζωοδότα, καὶ ἀναστὰς τριήμερος Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἔθραυσας δυνάμεις, τὸ θανάτου τὸ κράτος, πάντας τῇ Ἐγέρσει σου τοὺς ἐν ᾅδῃ ζωώσας. καὶ ἀνυμνοῦντες σέβομεν τὴν σὴν, Ἔγερσιν πάντες, ἀθανάτε Κύριε.

Ἀποστολικόν. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡσηρας εἰς τὰ πέρατα τοὺς Μαθητάς σου Σωτὴρ, ἀνέδειξας ἐκλάμποντας ἐν τῷ κηρύγματι, τῷ σῷ καὶ φωτίζοντας ἡμῶν τὰς ψυχὰς, πλάνην τὴν τῶν εἰδώλων, δι' αὐτῶν ἀμαυρώσας, δόγμασιν δυσσεβείας καταλάμψας τῷ Κόσμῳ. αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικόν. Ὅμοιον.

Σταυρῷ ὁπλισάμενοι οἱ Ἀθλοφόροι σου, τὴν πλάνην ἐνίκησαν, τὸ ἀρχεκάκου ἐχθρὸν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. ἔλαμψαν ὡς φωστῆρες, τοὺς βροτοὺς ὁδηγοῦντες. νέμουσι τοὺς ἱδρῶτας, τοῖς ἐν πίστει αἰτοῦσιν. αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀρθενέ παναμωμε τὸν ὑπεράγαθον, Θεὸν ἡ κυήσασα, σὺν Ἀποστόλοις αὐτὸν, ἀπαύστως ἱκέτευε, ἄφεσιν τῶν πταισμάτων, καὶ διόρθωσιν βίου, δοῦναι ἡμῖν πρὸ τέλους, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ὑμνοῦσί σε καταξιόω μόνη Παναμωμητε.

Μετὰ τὴν β'. Κάθ. Ἦχος πλ. β'.

Ἐλπὶς τοῦ Κόσμου ἀγαθή.

Ἐν τῇ πίστει Σαμαρείτιδι Κύριε, τῆς Θεότητος τῆς σῆς, τὴν πηγὴν ἐνέῳξας, καὶ ἔβλυσας θεογνωσίαν ἐπ' αὐτὴν, ἀρδεύων πόμα θεόληπτον. καὶ νῦν πᾶσιν ἡμῖν καπάπεμψον, πταισμάτων ἱλασμὸν ὑπεράγαθε. Δίς.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ο' Ν'. Οἱ Κανόνες, τῆς Σαμαρείτιδος μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ἡ. καὶ τὸ Μυσαὶ εἰς δ'. Τὸ Κοντάκιον, καὶ τὸν Οἶκον τῆς Σαμαρείτιδος, καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον. Δίς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσόμεν ξ. δ'. καὶ ψάλλομεν ξ. Ἀναστάσιμον, τῆς Ὀκτωήχου. Δίς. Ἦχος δ'.

Ὧν Πατρικῶν σε κόλπων μὴ χωρισθεὶς μονογενὴς Λόγε τοῦ Θεοῦ, ἦθες ἐπὶ γῆς διὰ φιλανθρωπίαν, ἄνθρωπος γενόμενος ἀτρέπτως. καὶ Σταυρὸν καὶ Θάνατον ὑπέμεινας σαρκὶ, ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι. ἀναστὰς δὲ ἐκ νεκρῶν, ἀθανασίαν παρέχεις τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς μόνος Παντοδυνάμος.

Ἀποστολικόν.

Οὓς ἀγραμμάτους Μαθητὰς, τὸ Πνεῦμα σε τὸ Ἅγιον, παιδεύσας ἀνέδειξε Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ τῇ πολυφθόγγῳ ἁρμονίᾳ τῶν γλωσσῶν, τὴν πλάνην κατήργησεν ὡς Παντοδυνάμος.

Μαρτυρικόν.

Ὡς ὑμῶν θαυμάσωμεν, τοὺς ἀγῶνας Ἅγιοι Μάρτυρες, ὅτι σῶμα θνητὸν περικείμενοι, τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς ἐτροπώσασθε; οὐκ ἐφόβησαν ὑμᾶς τῶν τυράννων αἱ ἀπειλαί. οὐ κατέπτηξαν ὑμᾶς τῶν βασάνων αἱ προσβολαί. ὅπως ἀξίως παρὰ Χριστοῦ ἐδοξάσθητε, ἀπαύστως πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β.

Ὁ σωτὴρ καὶ σωτὴρ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Πατρός.

Ζήτει εἰς τὴν Ἑορτήν.

Εἰς τὸν ξ. ἑ. Προσόμοια τῆς Σαμαρείτιδος, ἦχος δ'.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὴν πηγὴν ἀγαθότητος, καθυπάρχων καὶ πέλαγος, τῆς ζωῆς ταμίας τε, μόνε Εὔσπλαγχνε, πῶς γυναικὶ Σαμαρείτιδι, ὁμιλῶν ἐφώνησας· δός μοι ὕδωρ τὸ πιεῖν, ὅπως λάβῃς τὴν ἄφεσιν; αὐυμνοῦμέν σε, τὴν πολλὴν σου σπλαγχνίαν, δι' ἧς σῴζεις, τὸ βρότειον ἅπαν τὸ γενόμενον, διὰ πολλὴν ἀγαθότητα.

Ἕντεινε καὶ κατάβηθι καὶ βασίλευε.

Εὔτε ἴδετε ἄνθρωπον, ὃς εἶπέ μοι σήμερον, τῇ πηγῇ καθήμενος, τί ἐποίησα· Προφήτης γὰρ ἀληθέστατος, ὑπάρχει καὶ μέγιστος, τὰ κρυπτὰ καὶ φανερὰ, ἐπισάμενος ἅπαντα. ἀλλὰ δώρησαι, ὕδωρ ζῶν ὃ παρέχεις, τοῖς διψῶσιν, ἵνα μὴ διψήσω πάλιν, εἰς τὸν αἰῶνα Φιλάνθρωπε.

Ἠγάπησας δικαιοσύνην.

Πηγὴ ἡ ἀείναος, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, ῥεῖθρον τὸ ἀπενώτον τε καὶ ἄφθαρτον, ὁδοιπορήσας ἐκάθητο, πλησίον τοῦ φρέατος, τοὺς οἰκείους Μαθητὰς, ἀποστέλλας πρὸς βρώματα. προσωμίλει δὲ, γυναικὶ ἀπαντλούσῃ, ταύτην θέλων, τοῦ θηρεῦσαι καὶ φωτίσαι, τὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς ὄμματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος γ'.

Γαλλιάσθω σήμερον φαιδρῶς ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ὅτι Χριστὸς πεφανέρωται σαρκούμενος ὡς ἄνθρωπος, ἵνα τὸν Ἀδὰμ ἐξάρῃ ἐκ παπάρας παγγενῆ. καὶ θαυμασθῆται θαύμασιν, ἐν Σαμαρείᾳ προσαφικόμενος. γυναικὶ δὲ παρέσῃ, ὕδωρ ζητῶν, ὁ νεφέλαις ὕδασι περιβαλλόμενος. διὸ πάντες οἱ Πιστοὶ προσκυνήσωμεν, τὸν δι' ἡμᾶς ἑκουσίως πτωχεύσαντα δι' σπλάγχνα βουλῇ.

Τῇ ε. τῆς ε. Ἑβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος, Ἑωθινὸν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. Προσόμοια, Ἦχος δ'.

Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εἴδετε ὃν προέγραψε Μωσῆς, Ἰησοῦν Μεσσίαν ἐν τῷ νόμῳ ἐλθόντα, ἐπὶ τῆς γῆς θεαθῆναι, δι' σπλάγχνα, καὶ μοι προσομιλήσαντα, ὡς βροτὸν ἐν τῷ φρέατι. ὅπως ἔτος ὑπάρχει ὁ Χριστὸς, ὁ ἐν Κόσμῳ ἐρχόμενος, τοῖς ἐν τῇ Συχὰρ Σαμαρεῖτις ὤφθη λέγουσα.

Τόματος ἐξ ἡδέος γυναικὸς, ὕδατος ποτίμου γλυκερὸν ἀναβλύζοντος, οἱ ἐν τῇ Πόλει πιόντες, καὶ πρὸς τὸ φρέαρ, τὸ ῥέον τοῖς δαψίλειαν, τοῖς τοῦ νάματος ἔσπευδον, ἀναχθῆναι τὸ τάχος, καὶ πηγὴν κατιδεῖν τοῦ ἀσύλου, τοῦ τὰς ἐκπαλαίσας ψυχὰς ἐπαναψύχουσαν.

Γυμνὸν κατιδόντες τὴν πηγὴν, καὶ ὁμοιωθῆ τῆς τοῦ ἀνθρώπων συγχύσεως, τῇ γυναικὶ, ἐπεβόων, οἱ ἐν τῇ Πόλει· ἐκ ἔτι διὰ σοῦ ἡμᾶς λαλεῖν πεπιστεύκαμεν, ἀληθῶς ἐπιγνόντες, ὅτι ἔτος ὑπάρχει, ἡ λύτρωσις, καὶ ἡ σωτηρία τοῦ Κόσμου ἡ αἰώνιος.

Καὶ τὸ Μωσαϊκὸν γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος π. β'.

Παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακὼβ, δρὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν Σαμαρείτιδα, αἰτεῖ ὕδωρ παρ' αὐτῆς, ὁ νέφεσι καλύπτων τὴν γῆν. ὧ τοῦ θαύματος, ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, πόρνη γυναικὶ διελέγετο. ὕδωρ αἰτῶν, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας. ὕδωρ ζητῶν, ὁ πηγὰς καὶ λίμνας ὑδάτων ἐκχέων, θέλων ἑλκῦσαι ὄντως αὐτὴν, τὴν θηρδομεύουσαν ὑπὸ τοῦ πολεμήτορος ἐχθροῦ, καὶ ποτίσασθαι ὕδωρ ζῶν, τὴν φλεγομένην ἐν τοῖς ἀτοπήμασι δεινῶς, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος καὶ φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸν ᾳ. ἐν Σταυρώσιμον, Ἦχος δ'.

Ἅντοτε ἔχοντες Χριστὲ, τὸν Σταυρόν σε εἰς βοήθειαν, τὰς παγίδας τοῦ ἐχθροῦ, δυσχερῶς καταπατοῦμεν.

Ἀναστάσιμον.

Γενόμενος ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ, τὴν Προγονικὴν ἡμῶν κατάραν ἐξήλειψας, καὶ καταβὰς ἐν τῷ ᾅδῃ, τοὺς ἀπ' αἰῶνος δεσμίους ἠλευθέρωσας, ἀφθαρσίαν δωρούμενος τοῖς ἀνθρώποις τῷ γένει. διὰ τοῦτο ὑμνοῦντες δοξάζομεν, τὴν ζωοποιὸν, καὶ σωτήριόν σου Ἔγερσιν.

Μαρτυρικόν.

Ἱερεῖα ἔμψυχα, ὁλοκαυτώματα λογικὰ, Μάρτυρες Κυρίου, θύματα τέλεια Θεοῦ, Θεὸν γινώσκοντα, καὶ Θεῷ γινωσκόμενα· πρόβατα, ὧν ἡ μανδρα λύκοις ἀνεπίβατος· πρεσβεύσατε, καὶ ἡμᾶς συμποιμανθῆναι ὑμῖν, ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος π. β'.

Πάλε λέγει Κύριος τῇ Σαμαρείτιδι· εἰ ᾔδεις τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστιν ὁ λέγων σοι, δός μοι ὕδωρ πιεῖν, σὺ ἂν ᾔτησας

σας

σας αὐτῷ, καὶ ἔδωκέσοι πιεῖν, ἵνα μὴ διψήσῃς εἰς τὸν αἰῶνα, λέγει Κύριος.

Τῇ ς'. τῆς ε'. Ἑβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος, εἰς τὸν Ὄρθρον.

Μετὰ τὴν ά. ξιλό. ἴδιον τῆς Ὀκτωήχου. Σταυρώσιμον, ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρῷσε προσήλωσαν οἱ Ἰουδαῖοι Σωτὴρ, δι' ὃν ἐκ τῶν Ἐθνῶν ἡμᾶς ἀνεκαλέσω ζοργῇ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἅπλωσας τὰς παλάμας ἐν αὐτῷ σῇ βουλήσει, λόγχῃ δὲ τὴν πλευράν σε κατεδέξω νυγῆναι. τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σε, δόξα φιλανθρωπε. Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, σεφῶς ἐκομίσαντο, τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ἔχοντες τὴν ἰσχύσε, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων τὰ αἰσχυρὰ θράσση. αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷσε ὑψούμενον ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρσε, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα, ἐφθέγγετο· τί τὸ καινὸν καὶ ξένον τοῦτο θαῦμα τίκτεις; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ, ζωῶσαι τοὺς πεθνεῶτας θέλων ὡς εὔσπλαγχνος. Μετὰ τὴν β'. ξιλό. ἴδιον τῆς Ἑορτῆς, ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐκ φρέατος νάματα, τοῦ γεηροῦ καὶ φθαρτοῦ, ἐλθοῦσα ὡς σώφρων ἡ Σαμαρεῖτις αὐτλεῖν, τὸ ζῶν ὕδωρ ἐψύτλησεν. ὅπως ἐφλυηκύα τὴν Πηγὴν καθημερίνως, εὗρα πηγὴν, καὶ φρέαρ Ἰακὼβ διωρύχθη, Κόσμε τοὺς φλογοτρόφους ἀρδεύσασα καύσωνας.

Τὸ, Ἀνάσασιν Χριστοῦ. Ὁ Κανών, τῆς Σαμαρείτιδος μετὰ τὴν Εἱρμῶν εἰς ἡ. καὶ τὸ Μεγαλυνάριον εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, ξ. Σταυρώσιμον τῆς Ὀκτωήχου, ἦχος δ'.

Δῶκας σημείωσιν, τοῖς φοβουμένοις σε Κύριε, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, ἐν ᾧ ἐθριάμβευσας, τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους, καὶ τὰς ἐξουσίας, καὶ ἐπανήγαγες ἡμᾶς, εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα. διόσε τὴν φιλανθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ Παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀναστάσιμον. Δίς.

Ὦ σοῦ Σταυρῷ Χριστὲ Σωτὴρ ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ἀληθειάν σε, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ. ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἀνάστησον ἡμᾶς πεσόντας τῇ ἁμαρτίᾳ, ἐκτείνας τὴν χεῖρά σε φιλάνθρωπε Κύριε, τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἁγίων σε. Μαρτυρικόν.

Ἴμιος ὁ θάνατος, τῶν Ἁγίων σε Κύριε. ξίφεσι γὰρ καὶ πυρὶ καὶ ψύχει σωτετεμμένοι, ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν· ἐλπίδα ἔχοντες εἰς σὲ, ἀπολαβεῖν τοῦ καμάτου τὸν μισθόν. ὑπέμειναν καὶ ἔλαβον, παρὰ σοῦ Σῶτερ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος α. β'.

Πηγὴ τῆς ζωαρχίας, Ἰησοῦς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐπὶ τὸν πηγὸν ἐπισὰς τοῦ Πατριάρχου Ἰακὼβ, πιεῖν ἐζήτει ὕδωρ παρὰ γυναικὸς Σαμαρείτιδος. τῆς δὲ τὸ ἀκοινώνητον τῶν Ἰουδαίων προσαπόσης, ὁ σοφὸς Δημιουργὸς μετοχετεύει αὐτὸν, ταῖς γλυκέσι προσρήσεσι, μᾶλλον πρὸς αἴτησιν τοῦ ἀϊδίου ὕδατος. ὃ καὶ λαβοῦσα τοῖς πᾶσιν ἐκήρυξεν εἰποῦσα· δεῦτε ἴδετε τὸν κρυπτῶν γνώστην καὶ Θεὸν, παραγινόμενον σαρκὶ, διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον. Εἰς τὸν ξ. ξ. Προσόμοια, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Μετ' εὐθείας ἀρδεύσασθαι, ἐπελθοῦσα καὶ φρέατι, τὴν εὐθείαν ἄυδρον καταλείψασα, μόνη πρὸς Πόλιν ἐπέδραμε, Πηγὴν τὴν ζωήρρυτον, ἐκβοῶσα ἐφελκεῖν, Σαμαρεῖτις τὴν ἄφθονον. ὅθεν ἤρδευσε, τὸ σωτήριον νᾶμα, καὶ τὴν ταύτης, ἐπανέψυξε καρδίαν, τὴν ἐκπακεῖσαν τοῖς πάθεσιν. ξ. Ἔντεινε καὶ κατευοδοῦ.

Ἀληθῶς ἅπας εἴρηκεν, ὁ Σωτὴρ Σαμαρείτιδι, ὡς οὐκ ἔχεις σήμερον ἄνδρα νόμιμον. πέντε γὰρ ἔσχες τὸ πρότερον, καὶ νῦν ὃν περ κέκτησαι, οὐχ ὑπάρχει σοι ἀνήρ, ἀλλὰ νόμῳ ἀλλότριος. ἣ καὶ σοφίσασα, τοῖς ἐν Πόλει ἐβόα· εἶδον ἄνδρα, ὃς ἐξέπεμψε τὰ πάντα, ὅσα κρυφίως ἐποίησα. ξ. Ἠγάπησας δικαιοσύνην.

Εἶδρον ἄλλο ζωήρρυτον, Οὐρανίε ἐκ φρέατος, Σαμαρεῖτις ἐψύτλησεν ἐπὶ φρέατος, τοῦτο λιποῦσα χεόμενον, ἐξ οὗ τὸ ἐπίκηρον, ἔσχε σώφρων αὐτλεῖν, ὕδωρ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἄλλο τὸ χθόνιον, ὃ ἀλλόμενον, ἐν τῇ ταύτης καρδίᾳ, αὐεδείχθη, ὡς πηγήτις ἄλλη νέα, παθῶν δροσίζουσα καύσωνας.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. δ.

Ὡς ὤφθης ἐν σαρκὶ Χριστὲ ὁ Θεὸς, δι' ἄφατον οἰκονομίαν, ἀκούσασα ἡ Σαμαρεῖτις τὸ λόγιόν σου τῆς φιλανθρώπιας, κατέλιπε τὸ ὕδρημα ἐπὶ τὸ φρέαρ, καὶ ἔδραμε λέγουσα τοῖς ἐν τῇ πόλει· δεῦτε ἴδετε καρδιογνώστην. μήτι οὗτος ὑπάρχει ὁ προσδοκώμενος Χριστός; ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ ς'. τῆς ε'. Ἑβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος, Ἑσπέρας.

Εἰς τὰ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν ᾱ. ς'. καὶ ψάλλομεν ᾱ. τῆς Σαμαρειτιδος γ'. καὶ τὰ Μωσαϊκὰ γ'. Ἦχος ά.

Ἐπὶ τοῦ πηγοῦ ἐπέσης, ἡ πηγὴ τῆς θαυμάτων, ἐν τῇ ἕκτῃ ὥρᾳ τῆς Εὔας ζωοῤῥήσαι καρτόν. ἡ γὰρ Εὔα ἐν ταύτῃ ἐξελήλυθεν ἐκ τοῦ Παραδείσου ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως. ἤγγικε γὰρ ἡ Σαμαρεῖτις αὐτλῆσαι ὕδωρ· ᾧ οὖ ἰδὼν ἔφη ὁ Σωτήρ· δός μοι ὕδωρ πιεῖν, κἀγὼ ὕδατος ἀλλομένης ἐμπλήσω σε. καὶ εἰς τοῦ Πόλιν δραμοῦσα ἡ σώφρων τοῖς ὄχλοις αὐήγγειλεν ἀθρόως· δεῦτε ἴδετε Χριστὸν τὸν Κύριον, τὸν Σωτῆρα τῆς ψυχῶν ἡμῶν. Ἦχος β'.

Ἐπὶ τὸ φρέαρ, ὡς ἦλθεν ὁ Κύριος, ἡ Σαμαρεῖτις ἠρώτα τὸν εὐπλαγχνον, παράσχου μοι τὸ ὕδωρ τῆς Πίστεως, καὶ λήψομαι τῆς κολυμβήθρας τὰ νάματα, ἀγαλλίασιν καὶ λύτρωσιν, ζωοδότα Κύριε δόξα σοι. Ὁ αὐτός.

Ὁ Σωσάρχος καὶ σωσίδιος Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐπὶ τοῦ πηγοῦ ἐπέσης, ἡ πηγὴ τῆς ἰαμάτων. καὶ γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας αὐτλῆσαι ὕδωρ παραγέγονεν. ᾧ οὖ ἰδὼν ἔφη ὁ Σωτήρ· δός μοι ὕδωρ πιεῖν, καὶ ἀπελθοῦσα φώνησόν σου τὸν ἄνδρα. ἡ δὲ ὡς ἀνθρώπῳ διαλεγομένη, καὶ θεῷ, λαθεῖν ἀποδάζουσα ἔλεγεν· οὐκ ἔχω ἄνδρα. καὶ ὁ Διδάσκαλος πρὸς αὐτοῦ· ἀληθῶς εἶπας, οὐκ ἔχω ἄνδρα. πέντε γὰρ ἔσχες, καὶ νῦν ὃν ἔχεις, οὐκ ἔστι σου ἀνήρ. ἡ δὲ ἐπὶ τῷ ῥήματι ἐκπλαγεῖσα, καὶ εἰς τοῦ Πόλιν δραμοῦσα, τοῖς ὄχλοις ἐπεβόα λέγουσα· δεῦτε ἴδετε Χριστὸν, ὃς δωρεῖται τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. β.

Ἆρα τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακὼβ, ἔρρων ὁ Ἰησοῦς τοῦ Σαμαρείτιδα, αἰτεῖ ὕδωρ παρ' αὐτῆς, ὁ νέφεσι καλύπτων τοῦ γοῦ. ὦ τοῦ θαύματος, ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, πόρνῃ γυναικὶ διελέγετο. ὕδωρ αἰτῶν, ὁ ἐν ὕδασι τοῦ γοῦ κρεμάσας. ὕδωρ ζητῶν, ὁ πηγὰς καὶ λίμνας ὑδάτων ἐκχέων· θέλων ἑλκῦσαι οὕτως αὐτοῦ, τὴν θηρόμενον ὑπὸ τοῦ πολεμήτορος ἐχθρὸν, καὶ ποτίσαθαι ὕδωρ ζῶν, τοῦ φλεγομένου ἐν τοῖς ἀποτήμασι δεινῶς, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος καὶ φιλάνθρωπος. Καὶ νῦν. Θε. ἦχος δ'.

Ὁ Διὰ σὲ Θεοπάτωρ Προφήτης Δαβὶδ, μελῳδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλεῖά σοι ποιήσαντι· παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. σὲ γὰρ Μητέρα πρόξενον ζωῆς αὐέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσαι εὐδοκήσας Θεός· ἵνα τοῦ ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον ἔρρων, πρόβατον τοῖς ὤμοις ἀναλαβὼν, τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ, καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι, ταῖς Οὐρανίαις στρατιαῖς Δυνάμεσι, καὶ σώσῃ Θεοτόκε τὸν Κόσμον, Χριστὸς, ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. Ἀναβαθμοὺς, τῆς Ὀκτωήχου. ἦχος δ'.

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν, ἀπαύστως προσκυνοῦντες Χριστὲ ὁ Θεὸς, τοῦ τεμνομένου Ἀνάστασιν δοξάζομεν· δι' αὐτῆς γὰρ ἀνεκαίνισας, τοῦ καταφθαρεῖσαν τῷ ἀνθρώπων φύσιν Παντοδύναμε. καὶ τὴν εἰς Οὐρανὸς ἄνοδον καθυπέδειξας ἡμῖν, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

ᾱ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν.

Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς, τὸ ἐπιτίμιον ἔλυσας Σωτὴρ, τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἑκουσίως προσηλωθείς· καὶ εἰς ᾅδου κατελθὼν δυνατὲ, τοῦ θανάτου τὰ δεσμὰ ὡς Θεὸς διέῤῥηξας. διὸ προσκυνοῦντες, τοῦ ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, ἐν ἀγαλλιάσει βοῶμεν· Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

ᾱ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε.

Τὸν λαὸν ᾅδου σωτέρψας Κύριε, καὶ τῷ σῷ θανάτῳ, τοῦ θανάτου τὸ βασίλειον

ἔλυ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἔλυσας. γενὸς δὲ τὸ ἀνθρώπινον, ἐκ φθορᾶς ἠλευθέρωσας, ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν τῷ Κόσμῳ δωρησάμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ξ. Τῷ οἴκῳ σε πρέπει.

Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ, τὴν Προγονικήν ἡμῶν κατάραν ἐξήλειψας, καὶ καταβὰς ἐν τῷ ᾅδῃ, τοὺς ἀπ' αἰῶνος δεσμίους ἠλευθέρωσας, ἀφθαρσίαν δωρούμενος τῷ ἀνθρώπων τῷ γένει. διὰ τοῦτο ὑμνοῦντες δοξάζομεν, τὴν ζωοποιὸν, καὶ σωτήριόν σε Ἔγερσιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ.

Σὺ ὤφθης ἐν σαρκὶ Χριστὲ ὁ Θεὸς, δι' ἄφατον οἰκονομίαν, ἀκούσασα ἡ Σαμαρεῖτις τοῦ λόγου σου τὸ φιλανθρώπου, κατέλιπε τὸ ὕδλημα ἐπὶ τὸ φρέαρ, καὶ ἔδραμε λέγουσα τοῖς ἐν τῇ Πόλει· δεῦτε ἴδετε καρδιογνώστην. μήτι οὗτός ἐστιν ὁ προσδοκώμενος Χριστός; ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Τῷ Σαββάτῳ τῆς ε. Ἑβδομ. τῆς Σαμαρείτιδος, εἰς τὸν Ὄρθρον.

Μετὰ τὴν ἁ. ξηλό. στιχ. Ἀνασ. ἦχος δ'.

Ἐνάβλεψαι τοῦ πάθους τὴν ἔσοδον, καὶ τὴν φλόγα τοῦ Ἀγγέλου μὴ φέρουσαι, αἱ Μυροφόροι σὺν τρόμῳ ἐξίσαντο λέγουσαι· ἆρα ἐκλάπη ὁ τῷ Λησῇ ἀνοίξας Παράδεισον; ἆρα ἠγέρθη ὁ καὶ πρὸ Πάθους κηρύξας τὴν Ἔγερσιν; ἀληθῶς ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεὸς, τοῖς ἐν ᾅδῃ παρέχων ζωὴν καὶ ἀνάστασιν. Θεοτοκίον.

Ὃ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' ὃ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. ξηλό. στιχ. ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἀγαλλιάσθω Οὐρανὸς εὐφραινέσθω, τὰ ἐπὶ γῆς, ὅτι Χριστὸς ἐκ Παρθένου, ἐπιφανεὶς ὡς ἄνθρωπος, ἐρρύσατο φθορᾶς, ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον, τῷ ἰδίῳ Θανάτῳ, θαύμασιν ἐκλάμψας δὲ, γυναικὶ Σαμαρείτιδι, ὕδωρ αἰτῶν παρέχει τὴν πηγὴν, τῆς ἁμαρτίας ὡς μόνος ἀθανάτος.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι.

Ὁ Ν'. Οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῆς Εἱρμῶν, εἰς ς'. τὸ Ἁγίου τῆς Μονῆς, εἰς δ'. καὶ τὸ Μωσέως, εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσῶμεν ξ. δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα ξ. Ἀναστάσιμα, ἦχος δ'.

Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας καὶ Θάνατον, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Παντοδύναμε Κύριε, δοξάζομέν σε τὴν Ἀνάστασιν.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σου Χριστὲ, τῆς ἀρχαίας κατάρας, ἠλευθέρωσας ἡμᾶς· καὶ ἐν τῷ Θανάτῳ σου, τὸν τὴν φύσιν ἡμῶν τυραννήσαντα, διάβολον κατήργησας· ἐν δὲ τῇ Ἐγέρσει σου, χαρᾶς τὰ πάντα ἐπλήρωσας. διὸ βοῶμέν σοι· ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Ὦ σῷ Σταυρῷ Χριστὲ Σωτὴρ, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ἀληθινήν σου, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς τοῦ παγίδων τοῦ ἐχθροῦ. ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἀνάστησον ἡμᾶς πεσόντας τῇ ἁμαρτίᾳ, ἐκτείνας τὴν χεῖρά σου, φιλάνθρωπε Κύριε, τῇ πρεσβείᾳ τῆς Ἁγίωνσου.

Ὢν Πατρικῶν σου κόλπων μὴ χωρισθεὶς, μονογενὴς Λόγε τοῦ Θεοῦ, ἦλθες ἐπὶ γῆς διὰ φιλανθρωπίαν, ἄνθρωπος γενόμενος ἀτρέπτως. καὶ Σταυρὸν καὶ Θάνατον ὑπέμεινας σαρκὶ, ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι. ἀναστὰς δὲ ἐκ νεκρῶν, ἀθανασίαν παρέχεις τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς μόνος Παντοδύναμος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ἡ Πηγὴ τῆς ζωαρχίας, Ἰησοῦς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐπισὰς τοῦ Πατριάρχου Ἰακὼβ, πιεῖν ἐζήτει ὕδωρ παρὰ γυναικὸς Σαμαρείτιδος. τῆς δὲ τὸ ἀκοινώνητον τῶν Ἰουδαίων προσαπτάσης, ὁ σοφὸς Δημιουργὸς μετοχετεύει αὐτὴν, ταῖς γλυκείαις προσρήσεσι, μᾶλλον πρὸς αἴτησιν τοῦ ἀϊδίου ὕδατος. ὃ καὶ λαβοῦσα τοῖς πᾶσιν ἐκήρυξεν ἀπᾶσα· δεῦτε ἴδετε τὴν κρυπτῶν γνώστην καὶ Θεὸν, παραγενόμενον σαρκὶ, διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Εἰς τὸν ξ. ξ. τῆς Ἑορτῆς, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ἣν πηγὴν ἐν τῷ φρέατι, κατιδὼν τὴν ἀένναον, καθημένη γυναῖον, φέρον

καὶ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καύσωνας, πλείσων παθῶν ἀκεσώδυνον, λαβεῖν ἐπεζήτησεν, ὕδωρ ζῶν τὸ ἐξ αὐτῆς, κρουνηδὸν ἐκχεόμενον. ὃ καὶ ἔλαβε, δωρεὰν ἐκ τοῦ Λόγου, καὶ οὐκ ἔτι, πρὸς τὸ φρέαρ ἐπιστρέφει, τὸ γεηρὸν καὶ ἐπίκηρον.

ξ'. Ἔντεινε καὶ κατεύοδου καὶ βασίλευε.

Τοῦ Ἰουδαίων τὰ ἔθιμα, τοῦ γυναικὸς διώκοντος, καὶ τὸ σφῶν προβαλλόντος ἀκοινώνητον, τῇ μεταλήψει τοῦ ὕδατος, Χριστὸς μετωχέτευσεν, ὁ σοφὸς Δημιουργὸς, τοῖς ἡδέσι προσφθέγμασιν, ἐξαιτήσασθαι, τὸ ζωήρρυτον πόμα, θεῖον ὕδωρ, ὃ πιοῦσα πρὸς τὴν Πόλιν, μετοχετεύει τὰ νάματα.

ξ'. Ἠγάπησας δικαιοσύνην.

Ὅτε αὐτλημα κέκτησαι, καὶ τὸ φρέαρ βαθύτατον· πόθεν οὖν καὶ δώσεις μοι ὕδωρ ἄφθαρτον; ἡ Σαμαρεῖτις ἐβόασοι, Χριστέ ὡς ἄνθρωπον, οἰομένη σὲ Θεὸν, καὶ τοὺς λόγους θαυμάζουσα. ἣν προσρήμασι, γλυκυτάτοις ἀρδεύσας, καὶ Θεόν σε, τῶν ἁπάντων καὶ κτισμάτων, ὁμολογεῖν παρεσκεύασας.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος δ'.

Τάδε λέγει Κύριος τῇ Σαμαρείτιδι· εἰ ἤδεις τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστιν ὁ λέγων σοι, δός μοι ὕδωρ πιεῖν; σὺ ἂν ἤτησας αὐτὸν, καὶ ἔδωκέ σοι πιεῖν, ἵνα μὴ διψήσῃς εἰς τὸν αἰῶνα, λέγει Κύριος.

Κυριακῇ ς'. τοῦ Τυφλοῦ, τῇ Σαββάτῳ.

Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ξ'. Ἀναστάσιμα, ἦχος δ'.

Διὰ τὸν τιμίου Σταυρόν.

Ὁ τὴν Ἀνάστασιν δοὺς.

Μέγα θαῦμα ὁ τῶν ὁρατῶν.

Ἑσπερινὴν προσκύνησιν.

Δόξα, ἦχος δ'.

Κύριε παράγων ἐν τῇ ὁδῷ.

Ταῦτα ταῦτα ζήτει εἰς τὸν μέγαν Ἑσπερινόν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. τὸ παρὸν Δογματικόν. ἦχος δ'.

Τὴν Θεοπρεπῆ καὶ σεβάσμιον Κόρην τιμήσωμεν, τὴν ὑπέρτιμον τῶν Χερουβίμ καὶ Δημιουργὸς τῶν ὅλων, ἐνανθρωπῆσαι βεληθείς, ἐν αὐτῇ ᾤκησεν ἀφράστως. ὦ ξένων πραγμάτων, καὶ παραδόξων μυστηρίων. τίς οὐκ ἐκπλαγείη, τοῦτο ἀκούσας; ὅτι Θεὸς ἄνθρωπος γίνεται, καὶ τροπὴ ἐν αὐτῷ οὐχ ὑπῆρχε. καὶ τῆς Παρθενίας πύλας ἀνοίξας, μείωσις ἐν αὐτῇ οὐχ ὑπελείφθη, καθὼς ὁ Προφήτης λέγει· ἄνθρωπος ταύτην δὲ διοδεύσει ποτὲ, εἰμὴ μόνος Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν ξ'. τὸ Ἀναστάσιμον ξ'. τοῦ ξ'. Εἶτα τὰ παρόντα ξ'. Προσόμοια τῆς Γεραγίας Θεοτόκε, ἦχος δ'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

ξ'. Μνηθήσομαι τοῦ ὀνόματός σε.

Χαίροις τῶν Προφητῶν ἡ σφραγίς, τῶν Θεηγόρων Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα. Θεὸν γὰρ τὸν ὄντως ὄντα, σεσαρκωμένον ἡμῖν, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον ἀπεκύησας. διὸ σὲ τιμῶ ἀρχαίαν, ἀπολαβόντες δίγνειαν, καὶ Παραδείσε τῆς τρυφῆς ἀπολαύοντες. σὲ τιμῶ πρόξενον, τῆς τοιαύτης λαμπρότητος, ὕμνοις καταγεραίρομεν, καὶ πρέσβιν δι' πρόσδεκτον, σὲ Παναγία πλουτοῦντες, τῆς ἀϊδίου ἐντεύξεως, ζωῆς τὰ Τίοῦσα, διανέμοντος πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος.

ξ'. Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

Χαίροις ὁ λογικὸς Οὐρανὸς, ἐν ᾧ Θεὸς σωματωθεὶς κατεσκήνωσεν. ἡ σάμνος τοῦ Θεοῦ Μάννα. ἡ τοῦ Ἡλίου λαμπάς. τοῦ Θεοῦ τὸ ὄρος τὸ καπύσκιον. πασῶν Θεοχώρητος. ζωοπάροχε τράπεζα. χρυσῆ λυχνία. φωτοφόρε Παράδεισε. βάτε ἄφλεκτε. κιβωτὲ ἁγιάσματος. κλίμαξ ἡ Ἐπουράνιος. νεφέλη ἡ ἔμψυχος. ῥάβδος ἐκ ῥίζης Παρθενίε, τοῦ Ἰεσσαὶ ἡ βλαστήσασα. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

ξ'. Τὸ πρόσωπόν σε λιταυδύσουσιν.

Χαίροις ἡ τὸν Τίὸν τοῦ Θεοῦ, ἀνερμηνεύτως συλλαβοῦσα Παναμωμε. καὶ τοῦτον τεκοῦσα σάρκα, τὴν καθ' ἡμᾶς ἀληθῶς, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων προσλαβόμενον, ψυχὴν νοεράν τε, καὶ αὐτεξούσιον ἔχοντα. ἀνελλιπῶς δὲ, τὸν Ἀδὰμ ἐνδυσάμενον, διὰ ἔλεος, καὶ χρηστότητα ἄφατον. ὅθεν ἐν δύο φύσεσιν, ἡμῖν καταγγέλλεται, τῶν ἑκατέρων δεικνύων, ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐνέργειαν. Χριστὸς ὃν δυσώπει, τοῖς ὑμνοῦσί σε δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δόξα, ἦχος πλ. δ.

Δικαιοσύνης Ἥλιε νοητὲ Χριστὲ ὁ Θεός.
Καὶ νῦν. Θτ. ἦχος π. α.

Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις, παλάτιον.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, ἰσῶμεν ϛ΄. ι. καὶ ψάλλομεν ζ΄. Ἀναστάσιμα γ΄. Ἀνατολικὰ δ΄. καὶ τὰ δύο Ἰδιόμελα τοῦ Τυφλοῦ. Δοξαστικὸν τὸ ὦ.

ζ΄. Ἀναστάσιμα, ἦχος δ΄. α΄.

Διὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ Χριστὲ, διάβολον ἤχμωας· καὶ διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου, τὸ κέντρον τῆς ἁμαρτίας ἤμβλωνας. καὶ ἔσωσας ἡμᾶς, ἐκ τῆς πυλῶν τοῦ θανάτου. δοξάζομέν σε Μονογενές.

Ὁ Τῷ Ἀνάστασιν διδοὺς, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη. ἔφριξαν τοῦτον οἱ ἄρχοντες τοῦ ᾅδου, καὶ ἐπτήρθησαν πύλαι ὀδωναί. εἰσελήλυθε γὰρ ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστὸς, λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς, ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, ἀνακαλύπτεσθε.

Μέγα θαῦμα, ὁ τῶν ὁρατῶν Κτίσης διὰ φιλανθρωπίαν, σαρκὶ παθὼν ἀνέσχη ὁ ἀθάνατος. διὸ πατρικαὶ τῶν Ἐθνῶν, τοῦτον προσκυνήσωμεν. τῇ γὰρ αὐτοῦ βουλήσει, ἐκ πλευρᾶς ῥυθεὶς, ἐν τεμσὶν ὑποζάσεσιν, εὕα Θεὸν ὑμνεῖν μεμαθήκαμεν.

Ἕτερα ζ΄. Ἀνατολικά, ἦχος ὁ αὐτός.

Σπερμνῷ προσκυνήσιν, προσφέρομέν σοι τῷ ἀνεσπέρῳ φωτὶ, τῷ ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων, ὡς ἐν ἐσόπτρῳ διὰ σαρκὸς λάμψαντι τῷ Κόσμῳ, καὶ μέλλοντι ᾅδου κατελθόντι, καὶ τὸ ἐκεῖσε σκότος λύσαντι, καὶ τὸ φῶς τῆς Ἀναστάσεως τοῖς Ἐθνεσι δείξαντι. φωτοδότα Κύριε δόξα σοι.

Τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας ἡμῶν, Χριστὸν δοξολογήσωμεν. αὐτοῦ γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος, Κόσμος ἐκ πλάνης σέσωσται. χαίρει χορὸς Ἀγγέλων, φεύγει δαιμόνων πλῆθος. Ἀδὰμ πεσὼν ἀνίσταται, διάβολος κατήργηται.

Οἱ τῆς κακοδοξίας ἐνηχοῦντο, ὑπὸ τῶν παρανόμων, καλύψατε Χριστῷ τῷ Ἐγέρσει, καὶ λάβετε ἀργύρια, καὶ εἴπατε, ὅτι ὑμῶν κοιμωμένων, ἐκ τοῦ Μνημείου ἐσυλήθη ὁ νεκρός. τίς εἶδε; τίς ἤκουσε νεκρὸν κλαπεύτα ποτέ; μάλιστα ἐσμυρισμένον καὶ γυμνὸν, καταλιπόντα καὶ ἐν τῷ τάφῳ τὰ ἐνταφια αὐτοῦ; μὴ πλανᾶσθε Ἰουδαῖοι, μάθετε τὰς ῥήσεις τῶν Προφητῶν, καὶ γνῶτε, ὅτι αὐτός ἐστιν ἀληθῶς, ὁ λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου καὶ Παντοδυνάμος.

Ἦγερε ὁ τὸν ᾅδου σκυλεύσας, καὶ τὸν θάνατον πατήσας Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ φωτίσας τὸν Κόσμον, τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἕτερα ζ΄. Ἰδιόμ. τοῦ Τυφλοῦ, ἦχος β΄.

Ὁ Τυφλὸς γεννηθεὶς, ἐν τῷ ἰδίῳ λογισμῷ ἔλεγεν· ἆρα ἐγὼ δι' ἁμαρτίας γονέων ἐγεννήθην ἀόμματος; ἆρα ἐγὼ δι' ἀπιστίαν Ἐθνῶν ἐγεννήθην εἰς ἔνδειξιν; οὐκ ἐκαυῶ τοῦ ἐρωτᾶν, πότε νύξ, πότε ἡμέρα. οὐκ ἀτονῶσιμε οἱ πόδες τοῦ λίθου προσκρούσματα. ὁ γὰρ εἶδον τὸν Ἥλιον λάμποντα, οὐδὲ ἐν εἰκόνι τὸν ἐμὲ πλασουργήσαντα. ἀλλὰ δέομαί σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με. Ὁ αὐτός.

Παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκ τοῦ Ἱεροῦ, εὗρεν ἄνθρωπον Τυφλὸν ἐκ γενετῆς. καὶ σπλαγχνισθεὶς ἐπέθηκε πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· ὕπαγε νίψαι εἰς τὸν Σιλωάμ· καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψε, δόξαν ἀναπέμπων Θεῷ. οἱ δὲ ἀγχισοὶ αὐτοῦ, ἔλεγον αὐτῷ· τίς σε τοὺς κόρας διήνοιξεν, ἃς οὐδεὶς τῶν βλεπόντων ἰᾶσαι ἴσχυσεν; ὁ δὲ φησι βοήσας· ἄνθρωπος Ἰησοῦς λεγόμενος, ἐκεῖνός μοι ἔφη, νίψαι εἰς τὸν Σιλωάμ, καὶ ἀνέβλεψα. αὐτός ἐστιν ἀληθῶς, ὃν ἔφη Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ Χριστὸν Μεσσίαν, αὐτός ἐστιν ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος δ΄. α΄.

Ἦγερε παράγων ἐν τῇ ὁδῷ, εὗρες ἄνθρωπον Τυφλὸν ἐκ γενετῆς. καὶ ἔνθαμβοι γεγονότες οἱ Μαθηταὶ, ἐπηρώτων σε, λέγοντες· Διδάσκαλε, τίς ἥμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ; σὺ δὲ Σωτὴρ μου ἐβόας αὐτοῖς· οὔτε οὗτος ἥμαρτεν, οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ. ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με, ἃ οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. καὶ ταῦτα εἰπὼν,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐπῶν, πτύσας χαμαὶ, καὶ πηλὸν ποιήσας, ἐπέχρισας τὰς ὀφθαλμὰς αὐτῦ, λέξας πρὸς αὐτόν· ὕπαγε νίψαι εἰς τὸ Σιλωὰμ τῷ κολυμβήθραν. ὁ δὲ νιψάμενος ὑγιὴς ἐγένετο, καὶ ἔβοα πρὸς σέ· πιστεύω Κύριε, καὶ προσεκύνησέ σοι. διὸ βοῶμεν καὶ ἡμεῖς· ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, τῆς ἀπείρογάμε Νύμφης Εἰκὼν διεγράφη ποτέ. ἐκεῖ Μωϋσῆς διαιρέτης τὸ ὕδατος· ἐνθάδε Γαβριὴλ ὑπηρέτης τὸ θαύματος. τότε τὸν βυθὸν ἐπέξηρεν ἀβρόχως Ἰσραήλ· νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν ἀπορρήτως ἡ Παρθένος. ἡ θάλασσα μὲν τῷ πάροδον τῷ Ἰσραὴλ, ἔμεινεν ἄβατος· ἡ ἄμεμπτος μὲν τῷ κύησιν τῷ Ἐμμανουὴλ, ἔμεινεν ἄφθορος. ὁ ὢν καὶ πρὸ ὢν, καὶ φανεὶς ὡς ἄνθρωπος Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Λιτὸν τὸ ᾠδ. τῆς Ἁγίας τῆς Μονῆς.

Δόξα, ἦχος δ'.

Ὅλον τὸν βίον ὁ Τυφλὸς, νύκτα λογιζόμενος, ἐβόησε πρὸς σὲ Κύριε· ἄνοιξόν μου τὰς κόρας, Υἱὲ Δαβὶδ, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἵνα μετὰ πάντων, κἀγὼ ὑμνήσω σε τῷ δυνάμει.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ὁ αὐτός.

Εὖσον παράκλησεσι, σῶν οἰκετῶν Παναμωμε, παύσασα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα. σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, καὶ τῇ σῇ προστασίᾳ κεκτήμεθα. μὴ αἰσχυνθῶμεν Δέσποινα, σὲ προσκαλούμενοι. πρεῦσον εἰς ἱκεσίαν τῷ σοὶ πιστῶς βοώντων· χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῷ ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. ἦχος β' α.

Σὲ τὸν σαρκωθέντα Σωτῆρα Χριστὸν, καὶ τῷ Οὐρανῶν μὴ χωρηθέντα, ἐν φωναῖς ᾀσμάτων μεγαλύνομεν, ὅτι Σταυρὸν καὶ Θάνατον κατεδέξω, διὰ τὸ γένος ἡμῶν ὡς φιλάνθρωπος Κύριε. σκυλεύσας ᾅδου πύλας, τριήμερος ἀνέστης, σῴζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰ βέλει, ψάλλε τὰ ᾱ. τῆ Πάσχα, μετὰ τῷ ᾱ. αὐτῶν. Εἰδὲ μὴ, τὰ κατ' Ἀλφάβητον. ἦχος β' α.

Ἠγιάσησε τῆς πλάνης, Ζωοδόπα, κρυνὸς ἀφέσεως, πᾶσιν ἐξέβλυσας ζωῆς καὶ σωτηρίας. σαρκὶ δὲ θανάτου κατεδέξω, ἀθανασίαν ἡμῖν δωρούμενος. οἰκήσας παρῴ δὲ ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, σωσαναστήσας ἑαυτῷ, ἐνδόξως ὡς Θεός. διὰ τοῦτο βοῶμεν· φιλάνθρωπε Κύριε δόξα σοι.

Ἔνησε ἡ Σταύρωσις, καὶ ἡ ἐν ᾅδῃ κάθοδος φιλάνθρωπε ὑπάρχει. σκυλεύσας γὰρ αὐτὸν, καὶ τὰς πάλαι δεσμίους σωσαναστήσας ἑαυτῷ, ἐνδόξως ὁ Θεὸς, τὸν Παράδεισον ἀνοίξας, ἀπολαυεῖν τότε ἠξίωσας. διὸ καὶ ἡμῖν τοῖς δοξάζουσι, τῇ σῇ τριημέρου Ἐγέρσει, δώρησαι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, Παράδεισε οἰκήτορας, καταξιῶν ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Δι' ἡμᾶς σαρκὶ Πάθος δεξάμενος, καὶ τριήμερος ἐκ νεκρῶν ἀναστάς, τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὰ πάθη θεράπευσον. καὶ ἀνάστησον ἐκ πταισμάτων χαλεπῶν Φιλάνθρωπε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Δικαιοσύνης Ἥλιε, νοητὲ Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ τὸν ἐκ μήτρας τῷ φωτὸς ἐξερπυσόν, διὰ τῆς σῆς ἀναστάσε προσψαύσεως, φωτίσας κατ' ἄμφω, καὶ ἡμῶν τὰ ὄμματα τῇ ψυχῶν ἀυγάσας, Τίὸς ἡμέρας δεῖξον, ἵνα πίσει βοῶμέν σοι· πολλὴ σε καὶ ἄφατος, ἡ εἰς ἡμᾶς δι' ἀγαθότητα φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ὁ αὐτός.

Νύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκὶ, Μήτηρ Θεῦ τῷ ὑψίστε, σῶν οἰκετῶν παράκλησεις δέχε Παναμωμε. ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμὸν τῇ πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ. α.

Τὸν σωναύαρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένε τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ, καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι ηὐδόκησε σαρκὶ, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ Θάνατον ὑπομεῖναι. καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσι αὐτῦ.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χαῖρε πύλη Κυρίε ἡ ἀδιόδευτος· χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῷ προσερχόντων

εἰς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

εἰς σέ· χαῖρε ἀχέραστε λιμνὴ, καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ, τὸν Ποιητὴν σε καὶ Θεόν· πρεσβεύσα μὴ ἐλλείπῃς, ὑπὲρ τῆς ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σε.

Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸ Μεσονυκτικὸν, Κανὼν Τριαδικὸς. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Κανὼν ὁ πέμπτος φωτὶ τῷ Τριηλίῳ.

Ὠδὴ α'. ἦχος δ'.

Τύπον καὶ ἀνάβατὸν.

Κράτος τῆς οὐσίας, καὶ τριηλίε μορφῆς, ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· τὸν νοῦν ἡμῶν καταύγασον, Θεὲ Παντοδύναμε, καὶ πρὸς τὸν σὸν Δέσποτα, μεταιώρησον δόξαν ἄφραστον.

Τὸν Ὢν σε τῶν Ἀγγέλων, διάκοσμοι νοεροὶ, ἀσιγήτως ὑμνοῦσιν, ἐν Τριαγίοις ἅσμασι, Μονάδα τριαδέμνον, καὶ Τριάδα σύμμορφον, ὑπερούσιον παντοδύναμον.

Ἑκπαρ τῆς σῆς ἀγάπης, γλυκύπατον φωτουργὸν, τῇ ψυχῇ μου παράσχου, Τριὰς Μονὰς ἀρχίφωτε, καὶ θείαν κατάνυξιν, καθαρτικὸν Δέσποτα, πολυέλεε πάσης Κτίσεως. Θεοτοκίον.

Ὥσπερ ἐπὶ τὸν τόκον, κατῆλθεν ἀψοφητὶ, Οὐρανόθεν Παρθένε, ὁ ὑετὸς ἐν μήτρᾳ σε, ὁ θεὸς καὶ ἔσωσε, ξηραναθεῖσαν ἅπασαν, τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν ἀλγοῦντα.

Ὠδὴ γ'. Ὁ πήξας ἐπ' ὕδατος.

Ὁσίας τὰς νοερὰς οὐσίας ὑπέρσησας, ὑμνῳδὸς ἀπαύστως τῆς σῆς Θεότητος, Τριφωτὲ Θεὲ καὶ Παντουργὲ, ἀλλὰ καὶ τῶν πηλίνων καὶ γηγενῶν, δέξαι τὴν αἴνεσιν, καὶ τὴν ἱκεσίαν ὡς εὔσπλαγχνος.

Πάσης κτίσεως φύσιν τροπῆς ἀπαράδεκτος, τοῖς ἀλλοιουμένοις ἡμῖν καὶ μέλπουσι, τὴν αὐξιχνίαστον πηγὴν, τῆς σῆς ἀγαθωσύνης, πλημμελημάτων δὸς συγχώρησιν, Ἥλιε τῆς δόξης τριακτίνε.

Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν καὶ Πνεῦμα δοξάζομεν, ἐν ἀπαραλλάκτῳ μορφῇ Θεότητος, σὲ τὸν σύνικον καὶ τριλαμπῆ Κύριον τῶν ἁπάντων, ὡς οἱ Προφῆται καὶ Ἀπόστολοι, παρὰ σοῦ σαφῶς ἐδιδάχθησαν. Θεοτοκίον.

Φάνης τῷ Μωϋσῇ ἐν βάτῳ ὡς Ἄγγελος, βουλῇ τῆς μεγάλης τοῦ Παντοκράτορος, σοῦ τῷ ἐκ Παρθένου προδήλων, Σάρκωσιν Θεοῦ Λόγου, δι' ἧς ἡμᾶς μετεσοιχείωσας, καὶ πρὸς Οὐρανοὺς ἀνεβίβασας.

Καθισμα, ἦχος δ'.

Τὸν σωσιάρχον Λόγον.

Ἐλέημον ὑπάρχεις Τριὰς ἀμέτρησε, ἐλεεῖς γὰρ τοὺς πάντας ὡς Παντοδύναμος, καὶ πανοικτίρμων συμπαθὴς καὶ πολυέλεος. διὸ προσφεύγομεν πρὸς σὲ, οἱ ἁμαρτήμασι πολλοῖς, βαρέμενοι κεκραγότες· ἱλάσθητι τοῖς σοῖς δούλοις, καὶ ῥῦσαι πάντας πάσης κολάσεως. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παναγία Παρθένε ἡμᾶς ἐλέησον, τοὺς προσφεύγοντας πίστει πρὸς σὲ τὸν εὔσπλαγχνον, καὶ αἱτουμένους τὸν θερμόν σε νοῦν αὐτίληψιν. δύνασαι γὰρ ὡς ἀγαθὴ, τοὺς πάντας σῴζειν, ὡς ὅσα, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, ταῖς μητρικαῖς σε πρεσβείαις, ἀεὶ κεχωμένη Θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ δ'. Τὸν θείαν ἐννοήσας σε.

Τέταται τῆς μιᾶς Κυριότητος, τὸ τριφαὲς ὁ Δανιὴλ, Χριστὸν κεκτημένον θεασάμενος, πρὸς τὸν Πατέρα ἰόντα, καὶ Πνεῦμα τὸ προφαῖνον τὸν Υἱὸν. Δίς.

Ἡλίνοις τοὺς ὑμνοῦντάς σε σώμασι, τὸν ὑπερούσιον Θεὸν, τριαδικὸν ὑποσάσεσι, μοναδικὸν δὲ τῇ φύσει, τῆς δόξης τῶν Ἀγγέλων ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Ὁ ὄρος τὸ δασὺ καὶ κατάσκιον, ὃ εἶδε πρὶν ὁ Ἀββακούμ, ἐξ οὗ προῆλθεν ὁ ἅγιος, τὸν δυσθεώρητον τόκον, ἐδήλωσε σῆς Παρθένε συλλήψεως.

Ὠδὴ ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Δι' ἀγαθότητα κτίσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ κατ' εἰκόνα τὸν σὸν ποιήσας, ἐν ἐμοὶ κατοίκησον, Τριφωτε Θεέμου, ὡς ἀγαθὸς καὶ εὔσπλαγχνος.

Τύμε καθοδήγησον Μονὰς Τριηλίε, πρὸς τρίβους θείας τῆς σωτηρίας, καὶ τῆς σῆς ἐλλάμψεως, πλήρωσον ὡς φύσει, Θεὸς ἀπαροδύναμος.

Ὡς τὸ ἀδιαίρετον τῆς μιᾶς φύσεως, μεμερισμένον τοῖς χαρακτῆρσι, τριλαμπὲς ἀνέσπερον, τὸν ἐμὸν καρδίαν, ταῖς αἴγλαις σε καταύγασον. δίς.

Σκατέδε πάλαι σε Ἀγνὴ παναγνε, ὁ Προφήτης, βλέπουσαν πύλην, πρὸς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, ὀρθύσε ἐπέγνω, Θεὸ κατοικητήριον.

Ὠδὴ ς'. Μανομένῳ κλύδωνι.

Ῥιφαὶς ὑπάρχουσα, Θεαρχία ὑποσατικῶς, ἐνίαια πέφυκας ὡς σύμμορφος, καὶ ἰσάργυρος, καὶ κατ' οὐσίαν καὶ βάλησιν. Δίς.

Καινῶς ἐδήλωσεν, ὁ Προφήτης ᾄδων τῷ Πατρὶ, σῷ φωτὶ τῷ Πνεύματι ὀψόμεθα, φῶς τὸν Υἱὸν, ἕνα Θεὸν τὸν Τελσήλιον. Θεοτοκίον.

Ὧν πταισμάτων λύτρωσιν, καὶ κινδύνων εὔσπλαγχνε Θεὲ, ἐνίκησε καὶ τέλφωτε κατάπεμψον, σοῖς ὑμνηταῖς, πρεσβείαις τῆς Θεομήτορος.

Ὠδὴ ζ'. Τὸν σωναύαρχον Λόγον.

Ὁ τελσήλιον σέλας δοξολογήσωμεν, καὶ ἁπλῶ τῳ Τελάδα νῷ προσκυνήσωμεν, ὅτι ἐφώτισεν ἡμᾶς καὶ ἠλέησε, καὶ ἐρρύσατο φθορᾶς, τὸ γένος ἅπαν τῆς βροτῶν, λυτρώσασα ἐκ τῆς πλανῆς, εἰδώλων παύσα τὸν Κόσμον, καὶ Βασιλείαν ἡμῖν παρέχετο.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅτ. Ὅμοιον.

Πορήσας ἐκ πάντων, πρὸς σὲ κατέφυγον, τῳ ἐλπίδα τῆς πάντων, καὶ τὸ προσφύγιον, ἁμαρτωλῶν καὶ πεινῶν, κράζων τὸ ἥμαρτον, ἀλλ' ἐπιμένω τοῖς κακοῖς, ἀναιθητῶν ὁ ἄθλιος. ἐλέησόν με πρὸ τέλους, ἐπίσρεψόν με καὶ ῥῦσαι, πάσης κολάσεως τὸν ἀνάξιον.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψόμενος.

Ὡς ἐλέους ἄβυσσον, κεκτημένος Κύριε, καὶ πέλαγος ἄπειρον, Οἰκτίρμον ἐλέησον, τοὺς ἑαυτοῦ ὑμνοῦντας, Τελλαμπῆ Θεὸν τῆς ὅλων. Δίς.

Ὁν ἀπερινόητον, ἐνικὸν καὶ τέλφωτον, Θεόν σε καὶ Κύριον, ὑμνοῦντες βοῶμέν σοι· παράσχου τοῖς σοῖς δούλοις, ἱλασμὸν ἁμαρτημάτων. Θεοτοκίον.

Ἀδάμνον ἐβλάσησας, τοῦ Πατρὸς συναύαρχον, αὖθος τῆς Θεότητος, βλαστὸν σωσαίδιον, Παρθενε τὸν δίδοντα, τῳ ζωῳ πᾶσιν ἀνθρώποις.

Ὠδὴ η'. Σοὶ τῷ Παντουργῷ.

Ἵνα τῆς μιᾶς, ἀνακαλύψῃς πάλαι, σαφῶς Κυριότητος τριττὴν ὑπόσασιν, ὤφθης Θεέ μου, ἐν σχήματι ἀνθρώπων, Ἀβραὰμ ὑμνοῦντι, σὸν κράτος ἐνίαιον. Δίς.

Γῆ μὲ πρὸς τὰς σὰς, Θεουργικὰς ἀκτῖνας, δέρκειαν καταξίωσον, φῶς τὸ ἀπρόσιτον, Πάτερ Παντοκράτορ, καὶ Λόγε καὶ τὸ Πνεῦμα, τὸ διαρεσᾶνσοι, ἀεὶ Κύριε πάντων. Θεοτοκίον.

Στραφὰς ἡμῖν, τῆς Τελσηλίου δόξης, τὸν εἷα Παύμνητε Χριστὸν τὸν Κύριον, πάντας μυοῦντα, τῳ μίαν Θεαρχίαν, ἐν τρισὶ προσώποις, ὑμνεῖν εἰς τοὺς αἰῶνας. Αἰνέσμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον. Εἶτα τὸν Εἱρμόν.

Οἱ τῷ Παντουργῷ ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες χορείαν ἔμελπον· πάντα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἡ σαΐα χόρδιε.

Ἁλιαίσε βρότειαι, κατ' ἀξίαν ἄναρχε Μονὰς, ἃ θρέψασιν ὑμνεῖν. πλῳ ὡς ἐφικτὸν, τολμῶντες ἐκ πίσεως, Θεαρχικὴ, σιώθρονε Τριὰς, δόξαν προσφέρομεν, τῷ σῷ κράτει καὶ τῳ αἴνεσιν.

Σορρόπῳ δόξῃσε, τὸν μοναρχίῳ τελφωτον Θεὸν, ὑμνοῦσι τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὰ Σεραφὶμ, ἀχραάντοις ἐν στόμασι. μεθ' ὧν ἡμᾶς, τοὺς ἁμαρτωλοὺς, πρόσδεξαι Κύριε, τὸ σὸν κράτος μεγαλυνόντας. Θτ.

Ὡς Ἀ[illegible] καὶ ἄμωμος, καὶ Παρθένος τέτοκας Υἱὸν, λυτρούμενον ἡμᾶς, ἀπὸ πειρασμῶν, Θεὸν ἀναλλοίωτον. ἀλλὰ καὶ νῦν, ἄφεσιν ἡμῖν, τῆς παραπτώσεων, καταπέμψαι καθικέτευε.

Τὸ, Ἄξιον ἐστίν. Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τῳ ἁ. ξιλο. Ἀναστάσιμα, ἦχος δ'.

Ὁν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγκωμιάσωμεν, τῳ Ταφῳ τῳ ἁγίαν ὑμνοις τιμήσωμεν, καὶ τῳ Ἀνάστασιν αὐτοῦ ὑπερδοξάσωμεν, ὅτι σωήγειρε νεκρὸς, ἐκ τῆς μνημάτων ὡς Θεὸς, σκυλεύσας κράτος θανάτου, καὶ ἰσχὺν διαβόλου, καὶ τοῖς ἐν ᾅδῃ φῶς ἀνέτειλεν. Δόξα.

Γῆγε νεκρὸς προσηγορεύθης ὁ νεκρώσας τὸν θάνατον. ἐν Μνήματι ἐτέθης, ὁ κοσμήσας τὰ μνήματα. ἄνω γραπτῶται τὸν τάφον ἐφύλαττον, κάτω τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεκροὺς ἐξανέστησας. Παντοδύναμε καὶ ἀκατάληπτε Κύριε δόξα σοι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Καὶ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Ἅγιον Ὄρος καὶ θεοβάδιστον. χαῖρε ἔμψυχε βάτε καὶ ἀκατάφλεκτε. χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν Κόσμου γέφυρα, ἡ μεταγαγοῦσα θνητοὺς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωήν. χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπειρανδρως τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχ. Προσ. ἦχος ὁ αὐτός.

Κύριε ἐν μέσῳ σε προσήλωσαν, οἱ παράνομοι τῶν καρδίκων, καὶ λόγχῃ τὴν πλευράν σου ἐξεκέντησαν, ὧν ἔλεημον. ταφὴν δὲ κατεδέξω, ὁ λύσας ᾅδου τὰς πύλας, καὶ ἀνέστης τριήμερον. ἔδραμον γυναῖκες ἰδοῦσαι, καὶ ἀπήγγειλαν Ἀποστόλοις τὴν Ἔγερσιν. ὑπερυψούμενε Σωτὴρ, ὃν ὑμνοῦσιν Ἄγγελοι, εὐλογημένε Κύριε δόξα σοι. Δόξα.

Ὁ ξενώσας Σωτὴρ μου Μυστήριον, τῷ Κόσμῳ σωτηρία γεγένηται. ἀναστὰς γὰρ ἐκ τάφου θεοπρεπῶς, τοὺς φθαρέντας σωτήριος ὡς Θεὸς, ἡ πάντων ζωὴ, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρόγαμε Μήτηρ Θεοκυήτορ Ἁγνὴ, ἡ τῆς Εὔας τὴν λύπην χαροποιήσασα, ὑμνοῦμέν σε οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμέν σε, ὅτι ἀπήγαγες ἡμᾶς ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς. καὶ νῦν δυσώπει ἀπαύστως, παναμώμητε Παναγία εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον, τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια, ἦχος δ'.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς ἔθος, καὶ Δόξα ἡ Ἐπακοὴ, ἦχος δ'.

Ἀγγελικὴ ὁράσει τὸν νεὼν ἐκθαμβούμεναι, καὶ Θεϊκῇ Ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις διηγγελίζοντο· ἀναγγείλατε ἐν τοῖς Ἔθνεσι, τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, σωτηρίου τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ. Ἀντίφωνον Α'. ἦχος δ'.

Ἐν τῇ θλίβεσθαί με, δαβιτικῶς ᾄδω σοι Σωτήρ μου· ῥῦσαί με τὴν ψυχήν, ἐκ γλώσσης δολίας.

Οἷς ἐρημικοῖς, ζωὴ μακαρία ἐστὶ, θείκῳ ἔρωτι πτερωμένοις.

Δόξα.

Τῷ Πνεύματι, πεκράτηται πάντα, τὰ ὁρατὰ τε σὺν τοῖς ἀοράτοις. αὐτοκρατὴς γὰρ ὢν τῆς Τριάδος, οὐκ ἔστιν ἀνάλυσις.

Καὶ νῦν. τὸ αὐτό. Ἀντίφωνον Β'.

Εἰς τὰ ὄρη ψυχὴ ἀρθῶμεν. θεῦρο ἐκάστε, ὅθεν βοήθεια ἥκει.

Ἐξιάσε χεὶρ καμὲ Χριστὲ ἡπαμένη, σκαιωρίας πάσης περιφυλαξάτω.

Δόξα.

Τῷ Πνεύματι θεολογοῦντες φῶμεν· σὺ εἶ Θεὸς, ζωὴ, ἔρως, φῶς, νοῦς, σὺ χρηστότης, σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. τὸ αὐτό. Ἀντίφωνον Γ'.

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσιμοι, εἰς τὰς αὐλάς προσβῶμεν Κυρίου. χαρᾶς πολλῆς πληθεὶς, ἐχὰς ἀναπέμπω.

Ἐπὶ οἶκον Δαβὶδ, τὰ φοβερὰ τελεσιργᾶται. πῦρ γὰρ ἐκεῖ φλέγον, ἅπαντα αἰχρὸν νοῦν. Δόξα.

Τῷ Πνεύματι ζωαρχικὴ ἀξία, ἐξ ἧς πᾶν ζῶον ἐμψυχοῦται, ὡς ἐν Πατρὶ ἅμα τε καὶ Λόγῳ.

Καὶ νῦν. τὸ αὐτό. Προκείμενον, ἦχος δ'.

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου.

Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην, Ἐκδίνου ἡ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Μαρία εἰστήκει.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι.

Ὁ Κ'. Οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, μετὰ τῶν Θεοτοκίων, εἰς ἡ. καὶ τὸ Τυφλοῦ, εἰς ς'. ὁ Ἀναστάσιμος.

Ὠδὴ α'. ἦχος α'. Ὁ Εἱρμός.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν λαοὶ, Πάσχα Κυρίου Πάσχα. ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς Οὐρανὸν, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ᾄδοντας.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὀψόμεθα τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ ἀστραπτόντως, καὶ χαίρετε φάσκοντες, τρανῶς ἀκουσώμεθα, ἐπινίκιον ᾄδοντες.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφρανέσθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιάσθω, ἑορταζέτω δὲ Κόσμος,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μος, ὁρατός τε ἅπας ϗ ἀόρατος. Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται, δόξα εὐφροσύνη αἰώνιος.

Τῆς Θεοτόκε, ὁ αὐτός.

Θ Ἀναπτώσεως τὸν ὅρον ἀνεμόχλισας, τῇ αἰωνίαν ζωὴν, κυοφορήσασα Χριστὸν, τὸν ἐκ πάθε ἀληθῶς, ἐκλάμψαντα νῦν, Παρθένε πανάμωμε, ϗ τὸν Κόσμον φωτίσαντα.

Τ Ὑναγάπα κατιδοῦσα σὸν Υἱὸν ϗ Θεὸν, χαίροις σὺν Ἀποστόλοις, Θεοχαρίτωτε Ἁγνὴ, ϗ τὸ χαῖρε πρωτουργῶς, ὡς πάντων χαρᾶς, αἰτία ἐσδέδεξαι, Θεομῆτορ Πανάμωμε.

Ἕτερος Κανὼν τῆ Τυφλῆ. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ά. Ἦχος πλ. ά. Ὁ Εἱρμός.

» Τ Ἦν ἐφ' ᾧ οὐκ ἔλαμψεν, οὐκ εἶδεν
» Ἥλιος ποτὲ, ἄβυσσον ᾧ οὐχ ἑώρακε
» γυμνὴν, τὸ κῆτος Οὐρανοῦ, Ἰσραὴλ διώ-
» δλσεν ἀβρόχως Κύριε, ϗ εἰσήγαγες
» αὐτὸν εἰς ὄρος ἁγιάσματός σε, ᾄδοντα,
» ψάλλοντα, ἐπινίκιον ᾠδήν.

Τ Αὐρωσιν ἐκόσιον, καταδεξάμενος σαρκὶ, ἐπήγασας δόλογίαν, ϗ ζωὴν, τῷ Κόσμῳ Δέσποτα, μόνε παντολόγητε, ϗ τοῦ παντὸς δημιουργέ. ὅθεν δόλογοῦμέν σε, ὑμνοῦμεν ϗ δοξάζομεν, ᾄδοντες, ψάλλοντες, ἐπινίκιον ᾠδήν.

Τ Ἀκκὼ καταπάτῳ σε, νεκρὸν γενόμενον Χριστὲ, ἔθετο ὁ δόχήμων Ἰωσήφ, ϗ προσεκύλισε, λίθον τῇ θύρᾳ τοῦ Μνήματος, μακρόθυμε. ἀλλ' ἀνέστης ἐν δόξῃ, ϗ Κόσμον σωσανέστησας, ᾄδοντα, ψάλλοντα, ἐπινίκιον ᾠδήν.

Τ Ὕρα τί κομίζεται, μετ' δακρύων ὑμᾶς; ἔλεγε ταῖς τιμίαις Γυναιξὶν, ὁ Ἄγγελος φανείς. ὁ Χριστὸς ἐγήγερται, δραμοῦσαι εἴπατε, τοῖς θεόπταις Μαθηταῖς, πενθοῦντες ϗ κλαίοντες, ὅπως σκιρτήσωσι, ϗ χορδύσωσι φαιδρῶς.

Θ Αὔματα παράδοξα, ἐπιτελῶν ὁ λυτρωτὴς, ἰάσατο ϗ Τυφλὸν ἐκ γενετῆς, πηλὸν ἐπιχρίσας, ϗ εἰπών· πορδύθητι ϗ νίψαι ἐν τῷ Σιλωὰμ, ὅπως γνώσῃ με Θεὸν ἐπὶ γῆς βαδίζοντα, σάρκα φορέσαντα, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν. Δόξα.

Τ Ῥαν Τελοῦντες ὑπέρσεπτον, θείαν σέβοντες Πίστιν, δοξάσωμεν τὸν Πατέρα ϗ Υἱὸν, ϗ Πνεῦμα τὸ δόθὲς, ποιητὴν ϗ Κύριον, ϗ λυτρωτὴν τῶν πάντων. εἷς ἅγιος Θεὸν, σὺν Ἀσωμάτοις κράζοντες· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ Βασιλεῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ Ἤτραν ἀπειρόγαμον, τῇ σῇ κατῴκησεν Ἁγνὴ, Κύριος δι' σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, σῶσαι βουλόμενος, τὸν φθαρέντα ἄνθρωπον, ταῖς μεθοδείαις τοῦ ἐχθροῦ. αὐτὸν οὖν ἱκέτευε, τῇ Πόλιν ταύτην σῴζεσθαι, πάσης ἀλώσεως, ϗ ἐχθρῶν ἐπιδρομῆς.

Καταβασία.

Τ Ὸν Σωτῆρα Θεὸν, τῷ ἐν θαλάσσῃ Λαὸν, ποσὶν ἀβρόχοις ὁδηγήσαντι, ϗ Φαραὼ πανστρατιᾷ καταποντίσαντι, αὐτῷ μόνῳ ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Λ Εῦτε πόμα πίωμεν καινὸν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνε τερατουργόμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν, ἐκ πάθε ὀμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεόμεθα.

Τ Ὸν παύτα πεπλήρωται φωτὸς, Οὐρανός τε, ϗ γῆ, ϗ τὰ καταχθόνια. ἑορταζέτω γοῦν πᾶσα Κτίσις, τῇ Ἐγέρσει Χριστοῦ, ἐν ᾗ ἐγερέωται.

Χ Θὲς σωσεδαπτόμενοι Χριστὲ, συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι σοι· σωσεσαρκόμενοι χθές. αὐτός με σωδόξασον Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σε.

Τῆς Θεοτόκε, ὁ αὐτός.

Π Ὶ τῷ ἀκήρατον ζωὴν, ἐπανέρχομαι σήμερον ἀγαθότητι, τοῦ γεννηθέντος ἐκ σοῦ, ϗ πᾶσι τοῖς πέρασιν Ἁγνὴ, τὸ φέγγος ἀστράψαντος.

Θ Εὸν ὃν ἐκύησας σαρκὶ, ἐκ νεκρῶν καθὼς εἶπεν ἐγηγερόμενον, θεασαμένη Ἁγνὴ, χόρδυε ϗ τοῦτον ὡς Θεὸν, Ἄγγελοι μεγάλυνε.

Εἱρμὸς Ἄλλος.

Γ Αλδομεύω τῇ καρδίᾳ μου Κύριε, τοῖς κύμασι τοῦ βίου στερέωσον, εἰς λιμένα εὔδιον καθοδηγῶν ὡς Θεός.

Γ Αλδομεύων τὰς καρδίας ἐξήλεγξας, τῇ γλώσσῃ πᾶσαν σαλδεύσας μακρόθυμε, τῇ σεπτῇ Σταυρώσει, ᾧ καθυπέστης σαρκί.

Κ Αινῷ Μνημείῳ Ἰωσὴφ σε κατέθετο, Οἰκτίρμον ὁ Εὐχήμων. ἀνέστης δὲ ἐκ νεκρῶν τριήμερος, καινοποιήσας ἡμᾶς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΤΙ ὡς νεκρὸν ἐπιζητᾶτε τὸν Κύριον; αὐέ-
ση καθὼς εἶπεν ὁ Ἄγγελος, Γυναι-
ξὶν ἐφθέγγετο, ἀσπάπτων θεία μορφῆ.

ΤΥφλὸν ποτε ἐκ γενετῆς, προσελθόν-
τα σοι ἰάσω Πανοικτίρμον, δοξά-
ζοντα τὴν οἰκονομίαν σε καὶ τὰ θαυμά-
σια. Δόξα.

ΘΕὸν Πατέρα προσκυνῆμεν προαΐαρχον,
Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Θεῖον, τρισάκτι-
σον, φύσιν τρισυπόστατον, εἷς Θεὸν τῶν
πάντων. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΠΑρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς ἀπεκύησας,
Θεὸν σεσαρκωμένον· ὃν αἴτησαι,
Παναγία Δέσποινα, καποικτειρῆσαι ἡμᾶς.

Καταβασία.

Δύναμι τῷ Σταυρῷσε Χριστὲ, στερέω-
σόν με τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν,
καὶ δοξάζειν σε, τὴν σωτήριον Ἀνάληψιν.

Εἰς τὸν ἦχον πλ. Δ. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὁ Τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ Ποιητὴς, πα-
ρερχόμενος εὗρεν ἐν τῇ ὁδῷ, Τυφλὸν
καθεζόμενον, θρηνῳδοῦντα καὶ λέγοντα· ὃ
κατεῖδον ἐν βίῳ, τὸν Ἥλιον λάμποντα,
οὐδὲ τὴν Σελήνην τὸ φέγγος αὐγάζε-
σαν. ὅθεν ἐκβοῶ σοι· ὁ πεχθεὶς ἐκ Παρ-
θένου, φωτίσαι τὰ σύμπαντα, φώτισόν
με ὡς εὔσπλαγχνος, ἵνα κράζω προσπί-
πτων σοι· Δέσποτα Χριστὲ ὁ Θεὸς, τῶν
πταισμάτων ἄφεσίν μοι δώρησαι, διὰ πλῆ-
θος ἐλέους μόνε φιλάνθρωπε. Δίς.

Ὠιδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

ΕΠὶ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ θεηγόρος
Ἀββακὰμ, στὰς μεθ' ἡμῶν καὶ δεικ-
νύων, φωσφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως
λέγοντα· σήμερον σωτηρία τῷ Κόσμῳ,
ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς Παντοδύναμος.

ΤΡόσεν μὲν ὡς διανοῖξαν, τὴν παρθε-
νεύσασαν νηδύν, πέφηνε Χριστός· ὡς
βροτὸς δὲ ἀμνὸς προσηγόρευται· ἄμωμος
δὲ ὡς ἄγγελος, κηλίδος, τὸ ἡμέτερον Πά-
σχα· καὶ ὡς Θεὸς ἀληθὴς τέλειος λέλεκται.

ΩΣ ἐνιαύσιος ἀμνὸς, ὁ δι' ἡμᾶς θυ-
θεὶς ἡμῖν, σφάγιον Χριστὸς ἑκουσίως,
ὑπὲρ πάντων πέφυται, Πάσχα τὸ καθαρτήριον, καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς πάσης ὡραίος,
δικαιοσύνης ἡμῖν ἔλαμψεν Ἥλιος.

Ὁ Θεοπάτωρ μὲν Δαβὶδ, πρὸ τῆς σκιώ-
δους κιβωτοῦ, ἤλατο σκιρτῶν· ὁ Λαὸς
δὲ τοῦ Θεοῦ ὁ ἅγιος, τῷ τῶν συμβόλων
ἐκβασιν, ὁρῶντες διέφανθωμεν ἐνθέως,
ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς Παντοδύναμος.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ὁ Διαπλάσας τὸν Ἀδὰμ, τὸν σὸν προ-
πάτορα Ἁγνὴ, πλάττεται ἐκ σοῦ τῷ
θανάτῳ, ᾧ οἰκείῳ ἔλυσε, τὸν δι' ἐκείνου
θάνατον σήμερον, καὶ κατηύγασε πάντας,
ταῖς θείαις ἀστραπαῖς τῆς Ἀναστάσεως.

Ὃν ἀπεκύησας Χριστὸν, ὡραιοπρεπῶς ἐκ
νεκρῶν, λάμψαντα Ἁγνὴ καθορῶσα,
ἡ καλὴ καὶ ἄμωμος, ἐν γυναιξὶν ὡραία
τε, σήμερον εἰς πάντων σωτηρίαν, σὺν
Ἀποστόλοις αὐτὸν, χαίρουσα δόξαζε.

Εἱρμὸς Ἄλλος.

ΓΙσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν σου, καὶ
ἐφοβήθην. κατενόησα τὴν οἰκονομίαν
σου, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλάνθρωπε.

ΡΕθνήξαντα ξύλῳ με, τεθεὶς Σωτὴρ
μου, ζωὴ ὑπάρχων, ἀνεζώωσας διὰ
μέγα ἔλεος. διὰ τοῦτο Λόγε δοξάζωσε.

ΡΟῖς Μαθηταῖς Κύριε, συναυλιζό-
μενος παραδόξως, τούτοις ἔλεγες·
ἄπιτε, κηρύξατε πανταχοῦ, τὴν ἐμὴν
Ἀνάστασιν.

ΠΙσόμενος Κύριε, τὴν Ἐγερσίν σου
τὴν ἐκ τοῦ τάφου, τοῖς φιλοῦσί σε
Χριστὲ, ἐν ἡμέραις πλείοσι, συνηυλίζου
χαροποιῶν αὐτούς.

ΩΜμάτωσας Κύριε, Τυφλὸν ἐκ μή-
τρας γεγεννημένον, εἰπών· ἄπελ-
θε, νίψαι καὶ ἀνάβλεψον, τὴν ἐμὴν
δοξάζων Θεότητα. Δόξα.

Ὁ Μότιμε ἄναρχε Τριὰς, ἀμέρισε τῇ
οὐσίᾳ, μερισῇ ταῖς ὑποστάσεσι, σῴζε
πάντας, τοὺς πιστῶσε φόβῳ δοξάζοντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΡΟὺν τόκου σε Ἄχραντε, τὸν ὑπὲρ φύ-
σιν δοξολογοῦμεν, μακαρίζοντες πί-
στει σε, Παναμωμε, ὡς Θεοῦ τῶν ὅλων
λοχεύτριαν. Καταβασία.

ΓΙσακήκοα τὴν ἀκοήν τῆς οἰκειώσεώς
σου Σταυρῶσε, ὡς Παράδεισος ὠδοί-
γη δι' αὐτοῦ, καὶ ἐβόησα· δόξα τῇ δυ-
νάμει σου Κύριε.

Ὠιδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ Ῥαθήσωμεν ὄρθρου βαθέος, καὶ αὐτὴ
μύρου τὸν ὕμνον προσοίσωμεν τῷ Δε-

» σότη· καὶ Χριστὸν ὑμνοῦμεν, δικαιοσύ-
» νης Η"λιον, πᾶσι ζωὴν ἀναπέλλοντα.

Ἡν ἄμετρόν σου ἀσπλαγχνίαν, οἱ ταῖς τῶ ᾅδου σπαραῖς, συνεχόμενοι, βεβορκότες, πρὸς τὸ φῶς ἠπήγοντο Χριστὲ, ἀγαπεύφ ποδὶ, Πάσχα κροτοῦντες αἰώνιον.

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, τῷ προϊόντι Χριστῷ ἐκ τοῦ Μνήματος, ὡς Νυμφίῳ, καὶ συνεορτάσωμεν, ταῖς φιλεόρτοις παίξεσι, Πάσχα Θεοῦ τὸ σωτήριον.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Φωτίζεται θείαις ἀκτῖσι, καὶ ζωηφόροις ταῖς τῆς Ἀναστάσεως, τὰ Τέκνα Θεομῆτορ ἄχραντε, καὶ χαρμονῆς ἐμπίπλαται, τῇ λύσεβῶν ἡ ὁμήγυρις.

Ὅτε ἠνοίξας πύλας Παρθένε ἐν τῷ σαρκωθῆναι. Μνήματος ἐκ ἔλυσας πὰς σφραγίδας, Βασιλεῦ τῆς Κτίσεως. ὅθεν ἀναστὰς σε, θεασαμενὴ ἠγάλλετο.

Εἱρμὸς Ἄλλο.

» Ἡν πάλαιαν ψυχωφελῆ νυκτομαχῆ-
» σαν, τῷ σκότει τῇ παθῶν, προ-
» φθάσας, ὄρθριον, καὶ λάμψον νοητὲ
» Η"λιε, ἡμεροφανῆς ἀκτῖνας ἐν ἐμοὶ, τὸ
» διανύσαι τὴν νύκτα εἰς φῶς.

Ὑψώθης ἐπὶ Ξύλου, καὶ σωσανύψωσας πάντας τοὺς βροτοὺς, καὶ τὸν πολέμιον Οἰκτίρμον, ὅφιν ἐθανάτωσας, καὶ ἐζώωσας τὸ πλάσμα τῇ χαρᾷ τῇ σῇ, ὡς μόνος Θεὸς τοῦ παντός.

Τέθης ἐν Μνημείῳ, ὁ ἐκουσίως γευόμενος νεκρὸς, καὶ τὰ βασίλεια τοῦ ᾅδου, Βασιλεῦ ἀθανάτε, ἅπαντα ἐκένωσας, νεκρὸς τῇ Ἀναστάσει ἐγείρας τῇ σῇ.

Αυμάσια μεγάλα, ἐκτελῶν Λόγε ἐπὶ γῆς, Λαός σε ἀπέκτεινεν ἀνόμων. ἀλλ' αὐτὸς Κύριε, μόνος δίκαιος ὑπάρχων, ἐκ νεκρῶν καθὼς προεῖπας, ἀνέστης Χριστέ.

Ἀ ὄμματα ἀνοίξας, τοῦ μὴ ἰδόντος τὸ φῶς τὸ αἰθητὸν, ψυχῆς ἐφώτισας τὰς κόρας, καὶ δοξάζειν ἔπεισας, τὸν ἐπιγνόντα σε Ποιητὴν, δι' ἀσπλαγχνίαν ὀφθέντα βροτόν. Δόξα.

Τριάδα ἐν Μοναδὶ, καὶ ἐν Τριάδι Μονάδα οἱ Πιστοὶ δοξολογήσωμεν, Πατέρα καὶ Υἱὸν ἅπαντες, Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἕνα Θεὸν δημιουργὸν τοῦ παντὸς ἀληθῶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς τέτοκας μὴ γνοῦσα, Παρθενομῆτορ Ἁγνὴ, πεῖραν ἀνδρὸς Θεοχαρίτωτε; πῶς τρέφεις τὸν τῷ Κτίσιν τρέφοντα; μόνος ὡς ἐπίσταται αὐτὸς, ὁ τοῦ παντὸς ποιητὴς καὶ Θεός. Καταβασία.

Ῥιζόντες βοῶμεν σοι Κύριε, σῶσον ἡμᾶς. σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σε ἄλλον ἐκ οἴδαμεν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Κατῆλθες ἐν τοῖς καπωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστὲ, καὶ τριήμερος, ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἀνέστης τοῦ τάφου.

Τλάσας τὰ σήματα σῶα Χριστὲ, ἀνεγέρθης τοῦ τάφου, ὁ τὰς κλεῖς τῆς Παρθένου μὴ λυμηνάμενος ἐν τῷ τόκῳ σου, καὶ ἀνέῳξας ἡμῖν, Παράδεισε τὰς πύλας.

Ὦ τέρμα τοῦ ζῶντος καὶ ἄθυτον, ἱερεῖον ὡς Θεὸς, σεαυτὸν ἑκουσίως, προσαγαγὼν τῷ Πατρὶ, συνανέστησας, παγγενῆ τὸν Ἀδάμ, ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Νῆκται τὸ πάλαι κρατούμενον, τῷ θανάτῳ καὶ φθορᾷ, διὰ τὸ σαρκωθέντος ἐκ σῆς ἀχράντου γαστρὸς, πρὸς τὸ ἄφθαρτον, καὶ ἀΐδιον ζωὴν, Θεοτόκε Παρθένε.

Κατῆλθεν ἐν τοῖς καπωτάτοις τῆς γῆς, ὁ λαγόσισε Ἁγνὴ, κατελθὼν, καὶ οἰκήσας, καὶ σαρκωθεὶς ὑπὲρ νῶν. καὶ συνήγειρεν ἑαυτῷ τὸν Ἀδάμ, ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου.

Εἱρμὸς Ἄλλο.

» Ὡς τὸν Προφήτην τοῦ θηρὸς, ἐρρύ-
» σω Κύριε, κἀμὲ τοῦ βυθοῦ, τῆς
» ἀκαθέκτων παθῶν, ἀνάγαγε δέομαι·
» ἵνα προθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με, πρὸς
» Ναὸν τὸν Ἅγιόν σου.

Σταυρωθεὶς μὴ λῃζῶν, ἐρρύσω Δέσποτα, λῃζῶν πονηρῶν, καὶ ψυχοφθόρων παθῶν, φιλάνθρωπε Κύριε, πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε τῷ Σταυρῷ σου, καὶ τῇ Ἐγέρσει συμφώνως.

Θανὼν ἔπνευσε νεκρὸν, Χριστὲ ἐν Μνήματι, τὸν πᾶσι νεκροῖς, ἐμπνέοντα τὴν ζωήν. ἀνέστης δὲ Κύριε, πάντα κενώσας Λόγε τὰ μνήματα, θείκησε δωρεάν.

Μετὰ

Μετὰ τὴν Ἔγερσιν Χριστὲ, τοῖς φίλοις ἔλεγες· καθίσατε δὴ, ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ, ἕως αὖ ἐνδύσησθε, θείου ἐξ ὕψους ἀήττητον, καὶ βεβαίαν συμμαχίαν.

Ἥλιον ποιήσας ὀφθαλμὸς, Τυφλὸν ἐπέβλεψας, τὸν ἐκ γενετῆς, καὶ ἐχαρίσω αὐτῷ τὸ βλέπειν, ὑμνοῦντί σε Λόγε, τὴν ἄλλην τῶν δυνάμιν, δι' ἧς ἔσωσας τὸν Κόσμον. Δόξα.

Τρισυπόστατος μονὰς, Πάτερ ἀγέννητε, Υἱὲ γεννητὲ, καὶ Πνεῦμα ἐκπορευτὸν, Τρισάγιε Κύριε, μία οὐσία καὶ δύναμις, σῶζε πάντα τὸν Λαόν σου. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἁ μεγαλεῖάσα Ἁγνὴ, τίς διηγήσεται; Θεὸν γὰρ ἐν σαρκὶ, ἔτεκες ὑπερφυῶς, Κόσμον δι' σὲ ῥυόμενον, Παρθενὲ Παναμωμε, ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας. Καθίσμα.

Κύκλωσέμε ἄβυσσος, ταφήμοι τὸ κῆτος ἐγενέτο· ἐγὼ δὲ ἐβόησα πρὸς σὲ τὸν φιλάνθρωπον, καὶ ἔσωσέμε ἡ δεξιά σου Κύριε.

Κοντάκιον ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα πεπηρωμένος, σοὶ Χριστὲ προσέρχομαι, ὡς ὁ Τυφλὸς ἐκ γενετῆς, ὃν μετανοίᾳ κραυγάζων σοι· Σὺ τοῖς ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον. Οἶκος.

Εἰθρόνμοι δώρησαι Χριστὲ, σοφίας τῆς ἀῤῥήτου, καὶ γνώσεως τῆς ἄνω, τὸ φῶς τοῖς ἐν τῷ σκότει, καὶ πλανωμένων ὁδηγέ· ἵνα διηγήσωμαι, ἅπερ ἡ Θεία Βίβλος ἐδίδαξε τὴν Εὐαγγελίου τῆς ἁρμονίας, δηλονότι, τὴν τοῦ Τυφλοῦ θαυματοποιΐαν. ὅτι ἐκ γενετῆς Τυφλὸς ὑπάρχων, ὀφθαλμοὺς τοὺς αἰθητοὺς ἀπολαμβάνει, καὶ τοὺς τῆς ψυχῆς, ἐν πίστει ἀνακραυγάζων· Σὺ τοῖς ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον.

Τὸ Συναξάριον τοῦ Μηναίου. Εἶτα τὸ παρόν.

Φῶτος χορηγὸς ἐκ φωτὸς πέλων Φάος,
Τὸν ἐκ γενετῆς ὀμματοῖς Τυφλὸν Λόγε.

Ἡ αὐτὴ Κυριακὴ ἕκτη ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὸ εἰς τὸν ἐκ γενετῆς Τυφλὸν ἑορτάζομεν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ θαῦμα. ὃ δὴ καὶ αὐτὸ ἐξ ὑγροῦ διεπράχθη, καθὰ καὶ τὸ τῆς Σαμαρείτιδος, καὶ τὸ τοῦ Παραλύτου. γέγονε δὲ ὅπω. Τοῦ Χριστοῦ διαλεγομένου τοῖς Ἰουδαίοις, καὶ ἑαυτὸν ἴσον ἀποδεικνύοντος τῷ Πατρὶ, καὶ πρὶν Ἀβραὰμ γενέσθαι, ἐγώ εἰμι λέγοντος. ἐκεῖνοι λίθους κατ' αὐτοῦ βάλλουσιν. ὁ δὲ ἀναχωρῶν ἐκεῖθεν, διέρχεται τὸν Τυφλὸν παραπαίοντα. ὃν δὲ ὅπω γεννηθεὶς, τύπον καὶ τὰ κοῖλα ἔχων μόνον τῶν ὀφθαλμῶν. Εὑρὼν οὖν αὐτὸν ὁ Σωτὴρ ὅπως ἔχοντα, ἐρωτᾶται παρὰ τῶν Μαθητῶν· (ἀκηκοόπων ἐν τῷ εἰς τὸν Παράλυτον· ἴδε ὑγιὴς γέγονας, μηκέτι ἁμάρτανε· καὶ ὅτι ἁμαρτία γονέων ἐπὶ τέκνα.) Ῥαββὶ, τίς ἥμαρτεν; ὅτος, ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα Τυφλὸς γεννηθῇ; ἄλλως τε καὶ δόξα Ἐπικούρειος τις ἐκράτει, τὰς ψυχὰς προϋπάρχειν, καὶ ἁμαρτησάσας αὖλως καταγεσθαι εἰς τὰ σώματα, ἅπερ ἅπαντα ἀναιρῶν ὁ Χριστὸς, ἔφησεν· οὐ διὰ ταῦτα, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἤγουν ἐμοῦ. οὐ γὰρ περὶ τοῦ Πατρὸς ὁ λόγος. τὸ δὲ, ἵνα, τῆς ἀποφάσεως ἐστὶν, οὐ τῆς αἰτίας. καὶ τοῦτο εἰπὼν ὁ Χριστὸς πτύσας χαμαὶ, καὶ πηλὸν ποιήσας, ἐπέχρισε τοὺς τύπους τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, καὶ πρὸς τὴν τοῦ Σιλωὰμ πηγὴν ἀπελθεῖν καὶ νίψασθαι, ἐγκελεύεται· ἵνα δείξῃ ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ κατ' ἀρχὰς χεῖρας λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον. ἐπεὶ δὲ πάντων ὁ ὀφθαλμὸς τῷ ἐν τῷ σώματι κυριώτερον, τοῦτον πλάττει μὴ ὄντα. δεικνύων ὅτι καὶ τῇ ψυχικῇ δυνάμει κίνησιν αὐτὸς ἐστιν ὁ παρέχων. οὐκ ἐχρήσατο δὲ ὕδατι, ἀλλὰ πτύσματι, ἵνα γνώριμον εἴη, ὡς ἡ χάρις ἅπασα ἀπὸ τοῦ ἐμπτύσαντος σώματος ἦν. καὶ ὅτι πρὸς τὸν Σιλωὰμ αὐτὸν ἀποπέμπειν ἔμελλε. νίψασθαι δὲ αὐτὸν προτρέπει, ἵνα μήτις τῇ ἐκεῖθεν γῇ καὶ τῷ πηλῷ δῴη τὴν θεραπείαν. ἔλλει δὲ αὐτὸν πρὸς τὸν Σιλωὰμ, ἵνα πολλοὶς ἔχῃ τῆς ἰάσεως μάρτυρας. πολλοῖς γὰρ ἂν σωθήτησεν ἀπιὼν, κεχρισμένῳ πηλῷ τὰ ὄμματα. Φασὶ δέτινες, ὡς νιψάμενος, οὐκ ἀπεβάλλετο τὸν ἐκ τοῦ πτύσματος πηλὸν, ἀλλ' αὐτὸς ὁ πηλὸς τῇ προσβολῇ τοῦ ὑγροῦ, πρὸς ὀφθαλμῶν πλάσιν μετεσχηματίζετο. Σιλωὰμ δὲ, ἀπεσταλμένος ἑρμηνεύεται. ἢ γὰρ

γὰρ κολυμβήθρα αὕτη, ἔξω τῆς Πόλεως Ἱερουσαλὴμ ἐτύγχανον. ἐπὶ δὲ Ἐζεκίου, πολεμίων παρακαθισάντων τὴν Πόλιν, καὶ τὸν Σιλωὰμ καταχόντων, ἀνεχατίσθη τὸ ὕδωρ ἐκεῖθεν. πεμνὴ δὲ φρέατα καὶ λάκκους ὀρύξαι, τὸ εὖδον εἰς ὑποδοχὴν ὕδατος, ἅτις κελεύσει τοῦ Προφήτου Ἡσαΐου ἐξέλετο, τὸ ὕδωρ πάλιν ἀθρόον ἐξήρχετο, καὶ ὑδρεύετο. εἰδέτις ἐξ ἑαυτοῦ, ἢ ὡς πολέμιος, ἐπέσχετο ἡ τοῦ ὕδατος ἔκροια, καὶ ἐξ ἐκείνου ἕτως ἐγίνετο. ἵνα τοίνυν δείξῃ καὶ ὁ Χριστὸς, ὅτι ἐκ Θεοῦ ὡς αὐτὸς, διὰ τοῦτο τὸν Τυφλὸν ἀποστέλλει ἐκεῖ, καὶ τὸ φῶς αὐτίκα ἐφέπεται. Τισὶ μέντοι ἔδοξεν ἀπεσταλμένον τὸν Σιλωὰμ ἑρμηνεύεσθαι, καὶ διὰ τοῦτον τὸν Τυφλὸν ἀποστέλλει ἐκεῖ, καὶ τὸ φῶς αὐτίκα ἐφέπεται. Τισὶ μέντοι ἔδοξεν ἀπεσταλμένον τὸν Σιλωὰμ ἑρμηνεύεσθαι, καὶ διὰ τὸν παρόντα Τυφλὸν, ἀποσταλέντα παρὰ Χριστοῦ. Ὀμματοῦται τοίνυν νιψάμενος ὁ Τυφλὸς ἀῤῥήτῳ τινὶ δυνάμει, μηδ' αὐτοῦ τοῦ παθόντος τὸ μυστήριον ἐξειδότος. Οἱ δὲ γειτνιῶντες αὐτῷ, καὶ ἄλλως γνώριμοι, καταδόντες αὐτὸν ἐξεπίτηδες ἀναβλέψαντα, ἀμφιβάλλοντες ἦσαν· ἐκεῖνος δ' ἂν ὡμολόγει ὁ πρώην εἶναι Τυφλός. καὶ τὸ αἴτιον τῆς ὁράσεως ἐρωτώμενος, ἰατρὸν τὸν πάθους τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυσσε. Τῶν οὖν Φαρισαίων τὸ παράδοξον ἀκηκοότων σημεῖον, πάλιν ὁ Σωτὴρ βλασφημεῖται, ὡς τὸ Σάββατον μὴ τηρῶν. ἐν Σαββάτῳ γὰρ ὡς ἔοικε καὶ τὸ κατ' τὸν Τυφλὸν διεπράχθη. χίσμα τοίνυν γίνεται τότων μεταξὺ, τῶν μὲν λεγόντων ἐκ Θεοῦ εἶναι τὸν Ἰησοῦν, διὰ τὰ γινόμενα θαύματα· τῶν δὲ μὴ ἀπὸ Θεοῦ, ὅτι τὸ Σάββατον οὐ τηρεῖ. Οἱ ὂν ἀγαθῷ περὶ αὐτοῦ δόξαν ἔχοντες, τὸν Τυφλὸν ἐρωτῶσι· σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ; ὁ δὲ, Προφήτην τοῦτον ἀνακηρύσσει, ὃ δὴ παρ' ἐκείνοις ὢν τιμιώτερον. οἱ δὲ πάλιν διαπιστοῦσιν, ὅτι τυφλῷ γε ὄντι, τὴν θεραπείαν ὁ Χριστὸς ἐχαρίσατο. ἀμέλει, καὶ τοὺς γονεῖς αὐτοῦ μεταπέμπονται, μὴ τοῖς γείτοσιν ἴσως πιστεύοντες. ὅθεν καὶ μᾶλλον αὐτὸ συσκιάσαι θέλοντες, καὶ πλέον ποιοῦσιν καταίδηλον, τῶν γεννητόρων ἅπαντα διομολογούντων, κἂν διὰ τὸ μὴ ἀποσυνάγωγοι γενέσθαι, εἰς τὴν ἐκείνου ἡλικίαν τὴν πρᾶξιν ἀναγόντων. Ἀλλὰ καὶ πάλιν πρὸς τὸν Τυφλὸν λέγουσι· δὸς δόξαν τῷ Θεῷ, ὅτι ἐκεῖθεν ἡ ἴασις δέδωκεν, οὐχ ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ. ἁμαρτωλὸς γάρ ἐστιν, ὅτι λύει τὸ Σάββατον. ὁ δὲ, ἔργοις δηλῶσαι θέλων, ὅτι Θεός ἐστιν, οὐκ οἰδάφησιν. εὖ ἐπίσταμαι, ὅτι Τυφλὸς ὢν, δι' αὐτοῦ βλέπω. Πάλιν οὖν εἶπον αὐτῷ· πῶς ἠνοίξέσου τοὺς ὀφθαλμούς; ὁ δ' ἀχθόμενος, οὐ καταλεπτὸν λέγει, ἀλλὰ σαφῶς, ὅτι εἰμὴ ἀπὸ Θεοῦ ἦν, οὐκ ἂν τοιοῦτο σημεῖον ἐποίησε. καὶ πρῶτον μὲν, ὑβρίζεται παρ' ἐκείνων, ὡς ὁμολογήσας Μαθητὴς εἶναι ἐκείνου. καὶ ὅτι εἶπεν, οὐδεὶς ἀνέῳξεν ὀφθαλμοὺς Τυφλοῦ γεγεννημένου. Τυφλοὶ γὰρ καὶ ἄλλοι ὠμμάτωσαν. γεγεννημένου δὲ Τυφλοῦ, οὐδείς. ἐμπαίζοντες τοίνυν αὐτὸν, πόῤῥω τῆς συναγωγῆς ἔβαλον. Μετὰ δὲ ταῦτα, εὑρίσκει αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτῷ· σὺ πιστεύεις εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ; ὁ δὲ μαθὼν, ὅστις ἐστὶν, ὁ μετ' αὐτοῦ λαλῶν, καὶ ὁρώμενος δι' αὐτοῦ. ὁ γὰρ ἤδει αὐτὸν πρότερον ἅτε Τυφλὸς ὤν, προσεκυνησεν αὐτῷ, καὶ Μαθητὴς αὐτοῦ ἐχρημάτισε, τὴν εὐεργεσίαν ἀνακηρύττων. Ῥηθείη δ' ἂν καὶ ἀναγωγικῶς. Τυφλὸς μὲν, καὶ ὁ ἐξ Ἐθνῶν Λαὸς, οὔτινα παράγων αὐτὶ τοῦ ἐν τῇ γῇ διατρίβων, οὐκ ἐν Οὐρανῷ, εὗρεν ὁ Χριστός. ἢ καὶ ὅτι διὰ τὸν Ἑβραϊκὸν ἦλθε Λαὸν, παροδικῶς δὲ διέβη καὶ εἰς τὰ Ἔθνη. καὶ πτύσας χαμαὶ, καὶ πηλὸν ποιήσας ἔχρισεν, αὐτὶ τοῦ ἐδίδαξεν αὐτὸς πρῶτον, ὅτι ὡσεὶ σαγὼν καπέβη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐσαρκώθη ἐκ τῆς Ἁγίας Παρθένου, εἶτα καὶ τὸ Θεῖον Βάπτισμα παραδέδωκεν· ὃ δή ἐστιν ὁ Σιλωάμ. Εἶτα ὁ ἐξ Ἐθνῶν Χριστιανικὸς Λαὸς, ὑπὲρ Χριστοῦ πρὸς παῦπας παῤῥησιάζεται καὶ διώκεται, καὶ μαρτυρεῖ, καὶ ὕστερον παρ' αὐτοῦ ἀνακηρύττεται καὶ δοξάζεται. Τῷ ἀπείρῳ ἐλέησε φωτοδόται Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος Ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός· καὶ διὰ Πάθους τὸ θνητὸν, ἀφθαρσίας ἐνδύει ἀπρέπειαν, ὁ μόνος ἀλόγητος τοῦ Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τινὰ-

Γυναῖκες μυρῶν θεόφρονες, ὀπίσω σε ἔδραμον· οὗ δὲ ὡς θνητὸν μυρίων δακρύων ἐζήτων, προσεκύνησαν, χαίρεσαι ζῶντα Θεόν· καὶ Πάσχα τὸ μυστικὸν, σοῖς Χριστὲ Μαθηταῖς διηγγελίσαντο.

Ἀνάτασε ἑορτάζομεν νέκρωσιν, Ἀϊδὸς τὴν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς τῆς αἰωνίου ἀπαρχήν· καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἴτιον, τὸν μόνον ἅγιον, τῶν Πατέρων Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Ὡς ὄντως ἱερὰ καὶ πανέορτος, αὕτη ἡ σωτήριος νύξ, καὶ φωταυγὴς, τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας τῆς Ἐγέρσεως, ἅσα προάγγελος. ἐν ᾗ τὸ ἄχρονον φῶς, ἐκ τάφου σωματικῶς πᾶσιν ἐπέλαμψεν.

Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Ἐκρώσας ὁ Υἱός σου τὸν θάνατον, Παναμωμε σήμερον, πᾶσι τοῖς θνητοῖς, τὴν διαμείνασαν ζωὴν, εἰς αἰῶνας αἰώνων δεδώρηται, ὁ μόνος ἅγιος τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Πάσης βασιλείων τῆς Κτίσεως, γενόμενος ἄνθρωπος, ὤκησε τὴν σὴν, Θεοχαρίτωτε νηδὺν, καὶ Σταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον, ἀνέστη θεοπρεπῶς, συνεγείρας ἡμᾶς ὡς Παντοδύναμος.

Εἱρμὸς Ἄλλος.

Πρὸς σε βεσπέρου τῶν Παίδων ἡ προσαχὴ, δροσίζουσα κάμινον. κήρυξ τοῦ θαύματος, μὴ φλογίζουσα, μηδὲ συγκαίουσα, τοὺς ὑμνολόγους Θεοῦ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀναρτηθέντος σου ἐπὶ τοῦ ξύλου Σωτὴρ, ἐσβέσθη ὁ Ἥλιος, γῆ ἐκυμαίνετο, ἐσαλεύετο ἡ Κτίσις ἅπασα, καὶ ἐκ τῶν τάφων νεκροὶ ἐξεγείροντο.

Ἐξεγερθέντος σου ἐκ τῶν νεκρῶν Βασιλεῦ, ψυχαὶ σωηγέρθησαν ἐκεῖ καθεύδουσαι, καὶ δοξάζουσαί σου θεότητα, δι' ἧς θανάτου δεσμὰ διελύθησαν.

Ὄρθρου μυρίσασαι γυναῖκες ἦλθε χοροὶ, μαθοῦσαι δὲ Κύριε ἐξεγερθέντα σε, σωτήριον τοῖς ἱεροῖς Μαθηταῖς· δι' ὧν παράσχου ἡμῖν ἱλασμὸν τῶν κακῶν.

Ἦλιον ἐπέσχισας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Τυφλοῦ, καὶ τούτῳ προσέταξας πρὸς Σιλωὰμ ἀπελθεῖν. νιψάμενος δὲ ἀνέβλεψεν, ὑμνολογῶν σε Χριστὲ, Βασιλεῦ τοῦ παντός.

Δόξα.

Ἄπερα ἄναρχον, συναναρχόν τε Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα πανάγιον ὑμνολογήσωμεν. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς, Βασιλεῦ τῶν παντός. Καὶ νῦν. Ὅτι.

Ἐπὶ τῇ κύησιν Παρθένος ὤφθης Ἁγνή. Θεὸν γὰρ ἐγέννησας καινοτομήσαντα, φύσεις Ἄχραντε, τῇ δυνάμει αὐτοῦ· ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Καταβασία.

Ἐν καμίνῳ πυρὸς, τοὺς ὑμνολόγους σώσας Παῖδας, ἅγιος ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ὨΙδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

Τῦτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, Ἑορτῶν Ἑορτὴ, καὶ πανήγυρις ἐστὶ πανηγύρεων· ἐν ᾗ ὑμνοῦμεν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λοῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος, τῆς θείας ἀφροσύνης, ἐν τῇ ἁγίᾳ ἡμέρᾳ τῆς Ἐγέρσεως, Βασιλέως τοῦ Χριστοῦ κοινωνήσωμεν, ὑμνοῦντες αὐτὸν, ὡς Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πῦρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου Σιὼν, καὶ ἴδε. ἰδοὺ γὰρ ἥκασί σοι θεοφεγγεῖς ὡς φωστῆρες, ἐκ Δυσμῶν καὶ Βορρᾶ καὶ θαλάσσης, καὶ Ἑῴας τὰ τέκνα σου, ἐν σοὶ εὐλογοῦντα Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄπερ Παντοκράτορ, καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα, τρισὶν ἐνίζομένη, ἐν ὑποστάσεσι φύσις, Τριπεράσιε καὶ Τριπέρθεε, εἰς σὲ βεβαπτίσμεθα, καὶ σὲ εὐλογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Ἦλθε διὰ σοῦ εἰς τὸν Κόσμον ὁ Κύριος, Παρθένε Θεοτόκε, καὶ τὴν ἀρχαίαν τοῦ ᾅδου, διαῤῥήξας θνητοῖς, τὴν σωτηρίαν ἡμῖν ἐδωρήσατο. διὸ εὐλογοῦμεν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅλον καθελὼν τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ὁ Υἱός σου Παρθένε, ἐν τῇ αὐτοῦ Ἀναστάσει, ὡς Θεὸς κραταιὸς, σωσανύψωσεν ἡμᾶς, καὶ ἐθέωσε. διὸ ἀνυμνοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἱρμὸς Ἄλλος.

Ἀγγέλων σύστημα, ἀνθρώπων σύλλογος, τὸν Βασιλέα καὶ Κτίσιν τοῦ παντὸς,

τὸς, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς λογεῖτε Λαΐται, Λαὸς ὑπερυψῶτε, εἰς παύτας τὸς αἰῶνας.

Τ Γγέλων τάγματα, Σταυρῷ κρεμάμενον, κατίδον σε Χεμσὲ Παμβασιλεῦ, καὶ τῷ Κτίσιν πᾶσαν ἀλλοιωθῆνα τῷ φόβῳ, ἔξέησαν ὑμνῶντα, τὴν σὴν φιλανθρωπίαν,

Ὁ Ἅιδης κάπωσε, ἰδὼν ἐσεύαξε, καὶ ἀπεδίδε πανδαίως τὸς νεκρὸς, τὸς ἐκ τοῦ αἰῶνος ἐκεῖσε φρουρουμένους, Χεμσὲ ὑμνολογῶντας, τὴν σὴν φιλανθρωπίαν.

Ἔλων περάσια, Χεμσὲ ἔξαίσια, ἐθελοσίως ὑψώθης ἐν Σταυρῷ. καὶ νεκροῖς σωτήφθης, ὁ νεκρώσας τὸν ᾅδην, καὶ παύτας ἐν ἀνδρεία, ἀπέλυσας δεσμίους.

Τυφλὸν ὠμμάπωσας, σοὶ προσελθόντα Χεμσὲ, τούτῳ προσάξας πηγὴ τοῦ Σιλωὰμ, νίψασθαι καὶ βλέψαι, καὶ Θεόν σε κηρύξαι, σαρκὶ ἐπιφανέντα, εἰς Κόσμου σωτηρίαν. Δόξα.

Ριὰς ἀμέρισε, Μονὰς ἀσύγχυτε, Θεὲ τῶν ὅλων καὶ Κτίσα τοῦ παντὸς, τὸς ὑμνολογῶντας, καὶ πισῶς προσκυνῶντας, τὸ κράτος σου παντοίων, παρατηρῶν σῴζε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθενε ἄχραντε, Θεοχαρίτωτε, τὸν σὸν δυσώπει Υἱὸν διαπαντὸς, μὴ με καταισχῦναι ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, ἀλλὰ συναριθμῆσαι τοῖς ἐκλεκτοῖς προβάτοις.

Καταβασία.

Πὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννηθέντα Υἱὸν καὶ Θεὸν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου Μητρὸς, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, Λαοὶ ὑπερυψῶτε, εἰς παύτας τὸς αἰῶνας.

Ὠιδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ Νέα Ἱερουσαλήμ. ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών. σὺ δὲ Ἁγνὴ, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ Ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Θεάσας, ὦ φίλης, ὦ γλυκυπάτης σου φωνῆς. μεθ' ἡμῶν ἀληθῶς γὰρ, ἐπηγγείλω ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χεμσέ. ὧν οἱ πισοὶ, ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες, ἀγαλλόμεθα.

Παῖδα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χεμσὲ, ὦ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δυνάμις, δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον σοῦ μεταλαχεῖν, ἐν τῇ αὐγαστέρᾳ ἡμέρᾳ τῆς Βασιλείας σου. Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Τυμφώνως Παρθενε, σὲ μακαρίζομεν πισοί. χαῖρε πύλη Κυρίου· χαῖρε πόλις ἔμψυχε· χαῖρε δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψε σήμερον φῶς, τὸ ἐκ σοῦ τεχθέντος, τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως.

Τφραίνου ἀγάλλου, ἡ θεία πύλη τοῦ φωτός. ὁ γὰρ δυσὰς ἐν πάσῳ, Ἰησοῦς ἀνέτειλε, λάμψας Ἡλίου φαιδρότερον, καὶ τοὺς πισοὺς, παύτας καταυγάσας, Θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Εἱρμὸς Ἄλλου.

Ὅτι ἐποίησέ σοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, Παρθένον αὐαδείξας σε Ἁγνὴν, μετὰ τὴν κύησιν, ὡς τεκοῦσαν ἀσπόρως τὸν ἑαυτῆς ποιητήν. διόσε Θεοτόκε μεγαλυνόμεν.

Κείμῳ προσεπάγης τοῦ Σταυροῦ Χεμσὲ ὁ Θεὸς, καὶ πάσας ἐθελαμβάσας ἐχθρὰς, τὰς ἐναντίας ἀρχὰς, καὶ τῷ πρώτῳ καπάραν Σῶτερ ἐφαίσας. διόσε καταχρέως μεγαλυνόμεν.

Ὡς ἔβλεψέσε Λόγε ᾅδης κάτω μετὰ ψυχῆς, ἐσεύαξε, καὶ παύτας τὸς νεκρὸς, φόβῳ ἀπέλυσεν, ἐπιγνόντας τὸ κράτος τῆς ἔξουσίας σου. διόσε καταχρέως μεγαλυνόμεν.

Ημέρα ἐκτελῶνται καὶ περάσια φοβερὰ, ὁ δημος τῶν Ἑβραίων καθορῶν, φθόνῳ ἀπέκτεινε, τὸν σκυλεύσαντα ᾅδην τῇ Ἀναστάσει αὐτοῦ· καὶ παύτας ὡς δυνατὸς σωσεγέραντα.

Γέρθης καθὼς εἶπας, Ζωοδότα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ὤφθης τοῖς ἁγίοις Μαθηταῖς μετὰ τὴν Ἔγερσιν· ὁ σημεῖα ποιήσας, καὶ ὀμματώσας Τυφλούς· μεθ' ὧν σε εἰς αἰῶνας μεγαλυνόμεν. Δόξα.

Ὡς τὸν Πατέρα σέβω, φῶς δοξάζω καὶ τὸν Υἱὸν, φῶς ἀυμνῶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἁγιάζον, εὐ φῶς ἀμέρισον, ἐν τρισὶ χαρακτῆρσι καπανοούμενον Θεὸν, Βασιλέα πάσης Κτίσεως. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πανεῖσα πλατυτέρα Οὐρανῶν, Παρθενε Ἁγνὴ, ἐχώρησας Θεὸν σωματικῶς, τὸν ἀπερίγραπτον, καὶ ἐκύησας παύτων εἰς ἀπολύτρωσιν, τῶν πίστει ἀδιαλείπτῳ ἀυμνόντων σε.

Καταβασία.

ΓΕ τιμὴ ὑπὲρ νοῦν, καὶ λόγον Μητέρα Θεοῦ, τιμῶ ἐν χορῷ τὸν ἄχορον ἀφράστως κυήσασαν, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

Εἱρμὸς.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. ἐκ γ'.

Καὶ τὸ Πάσχα.

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός.

Ἕτερον τὸ Τυφλοῦ. Ὅμοιον.

ΦΩς νοερός μου ὀφθαλμούς, πεπηρωμένους Κύριε, ἐκ ζοφερᾶς ἁμαρτίας, σὺ φωταγώγησον ἐνθεῖς, Οἰκτίρμον τῇ ταπεινώσει, καὶ τοῖς τῆς μετανοίας, ἀπόπλυνον δάκρυσιν.

Ἕτερον. Γυναῖκες ἀκριβῶς.

ΠΑράγων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, εὗρε Τυφλὸν ἀόμματον, πτύσας χαμαὶ καὶ ποιήσας, πηλὸν ἐπέχρισε τοῦτον, πρὸς Σιλωὰμ ἀπέστειλε, τοῦ ἀπελθεῖν καὶ νίψασθαι. ὁ δὲ νιψάμενος ἦλθε, βλέπων τὸ φῶς σου Χριστέ μου.

Εἰς τὰς Αἴνους, ἰδιόμελον ϛ. ἦχος πλ. δ. καὶ τὰ ἑξῆς τοῦ μεγάλου ϛ. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με. Ἀναστάσιμα, ἦχος πλ. δ.

ΚΥριε, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου ὑπὸ τῶν παρανόμων, προῆλθες ἐκ τοῦ Μνήματος, καθὼς ἐπέχθης ἐκ τῆς Θεοτόκου. ὃν ἔγνωσαν πῶς ἐσαρκώθης, οἱ ἀσώματοί σου Ἄγγελοι. ὃν ἤθοντο πότε ἀνέστης, οἱ φυλάσσοντές σε στρατιῶται. ἀμφότερα γὰρ ἐσφράγισαι τοῖς ἐχθροῖς. πεφανέρωται δὲ τὰ θαύματα, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει τὸ μυστήριον. ὃ ἀνυμνοῦσιν, ἀπόστολοι ἡμῖν ἀγαλλίασιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΚΥριε, τοὺς μοχλοὺς τοὺς αἰωνίους συντρίψας, καὶ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ Μνήματος ἀνέστης, καταλιπὼν σου τὰ ἐνταφια, εἰς μαρτύριον τῆς ἀληθοῦς τεσσαρακοστῆς σου. καὶ προῆγες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ὁ ἐν σπηλαίῳ τηρούμενος. μέγα σου τὸ ἔλεος ἀκατάληπτε Σωτὴρ, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ΚΥριε, αἱ Γυναῖκες ἔδραμον ἐπὶ τὸ Μνῆμα, τοῦ ἰδεῖν σε τὸν Χριστὸν, τὸν δι' ἡμᾶς παθόντα· καὶ προσελθοῦσαι, εὗρον Ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τῷ φόβῳ κυλιόμενα, καὶ πρὸς αὐτὰς ἐβόησε λέγων· ἀνέστη ὁ Κύριος. εἴπατε τοῖς Μαθηταῖς, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ σῴζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΚΥριε, ὥσπερ ἐξῆλθες ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου, οὕτως εἰσῆλθες καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων πρὸς τοὺς Μαθητάς σου, δεικνύων αὐτοῖς τὰ τοῦ σώματος πάθη, ἅπερ κατεδέξω Σωτὴρ μακροθυμήσας. ὡς ἐκ σπέρματος Δαβὶδ, μώλωπας ὑπωμόγκας· ὡς Υἱὸς δὲ τοῦ Θεοῦ, Κόσμον ἠλευθέρωσας. μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτὴρ, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἕτερα ϛ. Ἀναστάσιμα.

ΚΥριε, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, καὶ ποιητὴς τῶν ἁπάντων, ὁ δι' ἡμᾶς σταυρωθεὶς καὶ ταφῇ σαρκὶ καταδεξάμενος, ἵνα ἡμᾶς τοῦ ᾅδου ἐλευθερώσῃς παντὸς. σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

ΚΥριε, τὰ ὑπερλάμποντά σου θαύματα, τίς διηγήσεται; ἢ τίς ἀναγγελεῖ τὰ φρικτά σου μυστήρια; ἐνανθρωπήσας γὰρ δι' ἡμᾶς, ὡς αὐτὸς ἠθέλησας, τὸ κράτος ἐφανέρωσας τῆς θεότητός σου. ἐν γὰρ τῷ Σταυρῷ σου, τῷ Ληστῇ Παράδεισον ὠμολόγησας, καὶ ἐν τῇ ταφῇ σου, τοὺς μοχλοὺς τοῦ ᾅδου συνέτριψας, καὶ ἐν τῇ Ἀναστάσει σου, τὰ σύμπαντα ἐπλήρωσας. εὐσπλαγχνε δόξα σοι.

ΜΥροφόροι γυναῖκες, τὸν τάφον σου καταλαβεῖν λίαν πρωΐ, ἐπεζήτουν σου μυρίσαι τὸν ἀθάνατον Λόγον καὶ Θεόν. καὶ τοῦ Ἀγγέλου τοῖς ῥήμασιν ἐνηχηθεῖσαι, ὑπέστρεφον ἐν χαρᾷ, τοῖς Ἀποστόλοις μηνύσαι ἐμφανῶς· ὅτι ἀνέστης ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, καὶ παρέχεις τῷ Κόσμῳ ἱλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ϛ. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ.

Τοῦ Τυφλοῦ Ἰδιόμελον, ἦχος πλ. δ.

Ὃν Διὰ σπλάγχνα ἐλέους σαρκωθεὶς Χριστὸς ὁ Θεὸς, τὸν τοῦ φωτὸς ἐστερημένον ἀπὸ μήτρας, σπλάγχνοις ἁφάτοις οἰκτιρμῶν, λαμπηδόνα θείας κατηξίωσας· τότε τοῖς κόραις τῷ χοῒ τοῖς σοῖς πλασαργοῖς δακτύλοις σου προσψαύσας. αὐτὸς καὶ νῦν φωτοπάροχε, καὶ ἡμῶν καταύγασον τὰ τῆς ψυχῆς ἀόμματα, ὡς μόνος ἀφθονοπάροχος.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δόξα, ἦχ◎ πλ̃.

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σε Χριστέ; ἢ τίς ἐξαριθμήσεται τὸ θαυμάσιόν σε τὸ πλῆθος; διπλᾶς γὰρ ὡς ὁράθης ἐπὶ γῆς δι' ἀγαθότητα, διπλᾶς καὶ τὰς ἰάσεις τοῖς νοσοῦσιν ἐχορήγεις. ὁ μόνον γὰρ τὸ σῶμα τοῦ ὀφθαλμοὺς διωρύξας τὸ ἀπὸ μήτρας πηρωθέντος, ἀλλὰ καὶ τοὺς τῆς ψυχῆς. ὅθεν Θεόν σε ὁμολογεῖ τὸν κρυπτόμενον, καὶ πᾶσι παρέχοντα τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν.

Τὸ περιλόγημένη ὑπάρχεις.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν α΄. Ὥραν τὸ Ἐωθινόν, ἦχ◎ πλ̃.

Ἀπὸ τῆς Μαρίας δάκρυα, ὁ μάτην χέονται θερμῶς. ἰδὸ γὰρ κατηξίωται, καὶ διδασκόντων Ἀγγέλων, καὶ τῆς ὄψεως τῆς σῆς ὦ Ἰησοῦ. ἀλλ' ἔτι πρόσγειος φρονεῖ, οἷα γυνὴ ἀσθενής. διὸ καὶ ἀποπέμπεται μὴ προσψαῦσαί σοι Χριστέ· ἀλλ' ὅμως κῆρυξ πέμπεται τοῖς σοῖς Μαθηταῖς. οἷς Εὐαγγέλια φέρουσα, τὴν πρὸς τὸν πατρῷον κλῆρον ἄνοδον ἀπαγγέλλουσα. μεθ' ἧς ἀξίωσον καὶ ἡμᾶς, τῆς ἐμφανείας σε Δέσποτα Κύριε.

Εἰς τὴν Λιτουργίαν, οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου.

Ὁ Λησὴς ἐν τῷ Σταυρῷ, Θεὸν εἶναί σε πιστεύσας Χριστέ, ὡμολόγησέ σε εἰλικρινῶς ἐκ καρδίας. μνήσθητί μου Κύριε βοῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ὃν ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ ζωὴν ηὐθήσαντα τῷ γένει ἡμῶν, καὶ ξηραύαντα τὴν ἐκ τοῦ ξύλου κατάραν, ὡς Σωτῆρα καὶ Δημιουργὸν, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἐν μέσῳ δύο κατοδίκων λῃστῶν. ὁ μὲν εἰς βλασφημῶν σε, κατεκρίθη δικαίως· ὁ δὲ ἄλλος σὲ ὁμολογῶν, Παράδεισον ᾔτησε.

Ὧν Ἀποστόλων τὸν χορὸν, παραγενόμεναι γυναῖκες σεμναὶ, ἀνεβόησαν· ὁ Χριστὸς ἀνέστη, ὡς Δεσπότην καὶ Δημιουργὸν, αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς τὸ Τυφλοῦ, ᾠδὴ ς΄.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ Ἑσπέρας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἦχ. τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Μωσαϊκὸν γ΄. τῆς Ἑορτῆς, ἦχος πλ. α΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Ὅμμα ὁλομελίας βροτῶν, καὶ ὀφθαλμὸς τοῦ κοσμικοῦ τούτου σώματος, ὑπάρχων Θεὲ καὶ Λόγε, καὶ τῶν ὀμμάτων κοινὸς, δημιουργὸς καὶ πλάστης γνωριζόμενος· καὶ νῦν ἐκ τοῦ κράμματος, τοῦ πηλοῦ καὶ τοῦ πτύσματος, Τυφλὸν ἀῤῥήτως, ὀμματοῖς ἐν δακτύλοις σοῖς, καταπλάττουσι, καὶ πηλὸν καὶ τυφλὸν ὅρασιν· ἧς καὶ τυχὼν ὁ πρὶν, ἐν γεννητοῖς γνωριζόμενος, Ἥλιον ὅλως μὴ βλέπων, σὲ τὸν γλυκασμὸν ὁρᾷ Ἥλιον, ἰδὼν τῇ εἰκόνα, τοῦ ἡμᾶς διὰ διάπλαγχνίαν ἄφατον πλάσαντα.

Ἔλη καὶ διαρτίαν πλεπῶν, τῆς τοῦ βροτῶν σωματικῆς ὀργανώσεως, ὁ πρώϊμος Τυφλὸς ἐκ μήτρας, τῆς μητρικῆς προελθὼν, ὡς μηδὲ τῇ πλάσιν εἶναι φέρειν, ὀμμάτων τῇ χέρσιν, διπορήσας αὐόδυτον. ἐξ ἧς τὰς πόδας, καὶ τὰ πλείω τοῦ σώματος, τοῖς προσκρύσμασι, τοῖς τοῦ λίθων ἐξήρθρωτο· ὃς διὰ σὲ καὶ τοῦτον, τὸν πλουτισμὸν ἐπικτώμενος, βλέπει τὸ φῶς τοῦ τοῦ Κόσμου, καὶ τὸν τοῦ φώτων σε πρύτανιν, Θεὸν καὶ Δεσπότην, τοῦ κτισμάτων καταγγέλλει Κτίστην παγκόσμιον.

Ποπτ◎ Γραμματεῦσι Τυφλοῖς, ὀμματωθεὶς ὁ πρὶν τυφλώττων πεθέαται· ὡς τάχα μηδ' ὅλως βλέπων, Σαββατισμοῖς νομικοῖς, τῇ ἐν Σαββάτῳ τότε ὀμματούργησιν· τυφλώτταν ἐθέλουσι, σκοτασμοῖς τοῖς τοῦ γράμματος· ἐν οἷς ἐκλάμπει, ὁ γλυκὺς Χριστὸς Ἥλιος· Σαββατούργησιν, καινουργῶν διαπράξασθαι· ὃς τὸ σκιῶδες τότε, φωταργῶν καὶ τὸ κάλυμμα, ἄρων τὸ φῶς τὸ ἐν τούτοις, καὶ τοῖς τυφλοῖς ἐχορήγησε, Θεὸν θεωμένοις, τὸν τοῦ φώτων φωταργάτην, καὶ Σαββάτων Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχ◎ β΄.

Ὁ Τυφλὸς γεννηθεὶς, ἐν τῷ ἰδίῳ λογισμῷ ἔλεγεν. ἆρα ἐγὼ δι' ἁμαρτίας γονέων ἐγεννήθην ἀόμματος; ἆρα ἐγὼ δι' ἀπιστίαν Ἐθνῶν ἐγεννήθην εἰς σύλληψιν; ὃς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἱκα-

ἱκανῶ τῶ ἐρωτᾶν, πότε νύξ, πότε ἡμέρα, ὀκ διτονᾶσίμι οἱ πόδες τὰ τῆ λίθων προσκρούσματα. ὁ γὰ εἶδον τὸν Ἥλιον λάμποντα, οὐδὲ ἐν εἰκόνι τὸν ἐμὲ πλασαργήσαντα. ἀλλὰ δέομαί σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ κὴ ἐλέησόν με.

Εἰς τὸν ξ'. ξ'. Ἀναστάσιμον τῆς Ὀκτωήχου, ἦχος πλ. α'.

Διὰ τῶ τιμίου σταυρῶ Χριστὲ, διάβολον ἤχμασας· κὴ διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου, τὸ κέντρον τῆς ἁμαρτίας ἤμβλυνας· κὴ ἔσωσας ἡμᾶς, ἐκ τῆ πυλῶν τῶ θανάτου. δοξάζομέν σε μονογενές.

ξ'. Πρὸς σὲ ἦρα. Κατανυκτικόν.

Κύριε ἁμαρτάνων ὁ παύομαι, φιλανθρωπίας ἀξιόμεν ὁ γινώσκω. νίκησόν με τῆ πόθου σου, μόνε ἀγαθὲ καὶ ἐλέησόν με.

ξ'. Ἐλέησον ἡμᾶς. Μαρτυρικόν.

Ὧν ἐπιγείων ἁπάντων καταφρονήσαντες, κὴ τῆ βασάνων αὐδρείως κατατολμήσαντες, τῆ μακαρίων ἐλπίδων ὀκ ἠσχήσατε, ἀλλ' Οὐρανῶν Βασιλείας κληρονόμοι γεγόνατε, παυδίφημοι Μάρτυρες. ἔχοντες παῤῥησίαν πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν, τῶ Κόσμω τῆ εἰρήνη αἰτήσασθε, καὶ τῶς ψυχῶς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος β'.

Παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκ τοῦ Ἱεροῦ, εὗρεν ἄνθρωπον Τυφλὸν ἐκ γενετῆς, κὴ σπλαγχνισθεὶς, ἐπέθηκε πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, κὴ εἶπε πρὸς αὐτόν· ὕπαγε νίψαι εἰς τὸν Σιλωάμ. κὴ νιψάμενος ἀνέβλεψε, δόξαν ἀναπέμπων Θεῶ. οἱ δὲ ἀγχισοὶ αὐτοῦ, ἔλεγον αὐτῶ· τίς σε τὰς κόρας διήνοιξεν, ἂς οὐδεὶς τῆ βλεπόντων ἰάσαι ἴσχυσεν; ὁ δέφησι βοήσας· ἄνθρωπος Ἰησοῦς λεγόμενος, ἐκεῖνός μοι ἔφη· νίψαι εἰς τὸν Σιλωάμ, κὴ ἀνέβλεψα. αὐτός ἐστιν ἀληθῶς, ὃν ἔφη Μωϋσῆς ἐν τῶ νόμω Χριστὸν Μεσσίαν. αὐτός ἐστιν ὁ Σωτὴρ τῆ ψυχῶν ἡμῶν.

Τῆ β'. τοῦ Τυφλοῦ, εἰς τὸν Ὄρθρον.

Μετὰ τῆ α'. ξ'. καὶ. ἦχος πλ. α'.

Τὸν σωτήριον Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγκωμιάσωμεν, τῆ Ταφῆ τῆ ἁγίαν ὕμνοις τιμήσωμεν, κὴ τῆ Ἀναστάσιν αὐτοῦ ὑπερδοξάσωμεν· ὅτι σωθῆναι νεκρὸς, ἐκ τῆ μνημάτων ὡς Θεὸς, σκυλεύσας κράτος θανάτου, κὴ ἰσχὺν διαβόλου, κὴ τοῖς ἐν ᾅδη φῶς ἀνέτειλε. Κατανυκτικόν.

Πάντες ἀγρυπνήσωμεν, καὶ Χριστῶ ὑπαντήσωμεν Πιστοὶ, μετὰ πλήθους ἐλαίου καὶ λαμπάδων φαεινῶν, ὅπως τοῦ νυμφῶν ὁ εὐδόν ἀξιωθῶμεν. ὁ γὰ τῆς θύρας ἔξω φθανόμενος, ἄκαρπα τῶ Θεῶ κέκραγεν, ἐλέησόν με. Μαρτυρικόν.

Κύριε τὸ ποτήριον τοῦ Πάθους σου οἱ Ἀθλοφόροι σου ζηλώσαντες, καπέλιπον τὴ τοῦ βίου τερπνότητα, καὶ γεγόνασι τῆ Ἀγγέλων συμμέτοχοι. αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι, παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, εἰρήνην Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Ἐπὶ Ἀγγέλων τὰ ὁράσια, μετ' ἀνθρώπων τὰ ἐπίγεια, ἐν φωνῆ ἀγαλλιάσεως Θεοτόκε βοῶμέν σοι· χαῖρε Πύλη τῆ Οὐρανῶν πλατυτέρα· χαῖρε μόνη τῆ γηγενῶν Σωτηρία· χαῖρε σεμνὴ, χαῖρε κεχαριτωμένη, ἡ τεκοῦσα Θεὸν σεσωματωμένον.

Μετὰ τὴν β'. ξ'. Ὠδ. ἦχος πλ. α'.

Τὸν σωτήριον Λόγον.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Οἰκτίρμον καὶ τῆς Ἐγέρσεως, παθόντι σοι πηρὸς ἀπὸ γεννήσεως, ἀνεβόασοι θερμῶς· Υἱὲ Δαβὶδ ἐλέησον. δός μοι τὸ φῶς τῆ ὀφθαλμῶν, ἵνα βλέψω σε κἀγώ. ὃ τὰς κόρας ἐπιλαβόμενος, πηλὸν ἐκ πτύσματος λόγε, αὐτῶ τὸ φῶς λαμπρῶς ἐχορήγησας.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ο'Ν'. Καὶ ψάλλομεν τὸν Κανόνα τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῆ [illegible]ῶν, εἰς ἡ'. κὴ τὸ Μωσαϊκὸν εἰς δ'. Κοντάκιον, κὴ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἑσπερινὸν ξ'. δ'. καὶ ψάλλομεν ξ'. Ἀναστάσιμα, τῆς Ὀκτωήχου, ἦχος πλ. α'.

Κύριε, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου ὑπὸ τῆ παρανόμων, προῆλθες ἐκ τοῦ Μνήματος, καθὼς ἐπέχθης ἐκ τῆς Θεοτόκου. ὀκ ἔγνωσαν πῶς ἐσαρκώθης, οἱ ἀσώματοί σου Ἄγγελοι· ὀκ ἤθοντο πότε ἀνέστης, οἱ φυλάσσοντές σε στρατιῶται. ἀμ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

φότερα γὰρ ἐσφράγισαι τοῖς ἐρωτῶσι. περφανέρωται δὲ τὰ θαύματα, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει τὸ μυστήριον. ὃ αὐτοὺς ποιῆσαι, ἀπόδος ἡμῖν ἀγαλλίασιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δίς. Κατανυκτικόν.

Οἴμοι, τί ὁμοιώθω ἐγὼ τῇ ἀκάρπῳ συκῇ, καὶ προσβάλλομαι τῷ κατάρᾳ σοῦ τῇ ἐκκοπῇ. ἀλλ' Ἐπεραίνιε γεωργέ, Χριστὲ ὁ Θεὸς τῷ χερσωθείσαί μοι ψυχῷ, καρποφόρον αὐτὴν δείξον, καὶ ὡς τὸν ἄσωτον Υἱὸν δέξαι με, καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Τὸ λογισμῷ ὁ στρατὸς τοῦ Βασιλέως τῆς Οὐρανῶν. εἰ γὰρ καὶ γηγενεῖς ὑπῆρχον οἱ Ἀθλοφόροι, ἀλλὰ Ἀγγελικῷ ἀξίαν ἔσταδον φθάσαι. τῆς σωμάτων καταφρονήσαντες, καὶ διὰ τῆς παθημάτων, τῆς τῆς Ἀσωμάτων ἀξιωθέντες τιμῆς. δυχαῖς αὐτῶν Κύριε, καταπέμψον ἡμῖν τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος δ'.

Ὅλον τὸν βίον ὁ Τυφλὸς νύκτα λογιζόμενος, ἐβόησε πρὸς σὲ Κύριε· ἄνοιξόν μοι τὰς κόρας Υἱὲ Δαβὶδ, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἵνα μετὰ πάντων κἀγὼ ὑμνήσω σου τὴν δύναμιν.

Εἰς τὸν ᾱ. τῆς Ἑορτῆς, ἦχος πλ. α.

Ὅσιε Πάτερ.

Τυφλωσις ὤφθη, ὁ Τυφλὸς τοῖς πάχα βλέπεσι, σκοτίζων καὶ τὰς φρενάς, καὶ τὰς ψυχὰς, καὶ τὸν νοῦν, τῷ τότε θεωρεῖσθαι ἄωρον βλέψιν. καὶ φωνήσαντες ἠρώτων δεινῶς· πῶς ἄρτι ὁρᾶσαι ὡς εἰς τῆς φῶς ὁρώντων, Τυφλὸς ὑπάρχων ἐκ γενετῆς, καὶ προσκαθήμενος τείβοις, καὶ προσαιτῶν; ὅθεν ὑπέδειξε τὸν τὸ φῶς χορηγοῦντα, καὶ πλασουργήσαντα τὰ φῶτα ἐν τῷ Κόσμῳ. ἐξ ὧν κηρύττεται, Υἱὸς Θεοῦ προαιώνιος, ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς Παρθένου βροτὸς φανείς, δι' οἶκτον ἐκ Θείου Πνεύματος.

ᾱ. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐλέησόν με.

Ὥσπερ φορτίον, καὶ γεώδες ἀχθοφόρημα, ὡράτο τοῖς ἐν Κόσμῳ περιπατοῦσι ὁ Τυφλὸς, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις πόδας σωτείβων, πάχα ὡς ὅρασιν τῷ ῥάβδον πλεκτῶν. ὅθεν καταφεύγει νοῦν πρὸς τὸν φωτοδότην· ἐξ ὃ λαμβάνει τὸ φῶς ὁρᾶν, καὶ ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ βλέπειν τὸν ποιητὴν, τὸν καθ' ὁμοίωσιν αὐτοῦ, καὶ κατ' εἰκόνα δημιουργήσαντα τῷ φύσιν τοῦ ἀνθρώπων, ἐκ γῆς τὸ πρότερον, καὶ νῦν χοῒ καὶ πτύσματι, καταυγάσαντα τότε τὰς κόρας, καὶ δόντα φιλανθρώπως βλέπειν τὸν Ἥλιον.

ᾱ. Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον.

Τύμμορφον εἶδε, τῆς ἀνθρώπων διαπλάσεως, τὸν Λόγον τὸν Πατρῷον, τὸ φῶς ἰδὼν ὁ Τυφλός· ἐξ ὃ καὶ τὸν φωσφόρον καὶ ἡμεράρχην, ἔβλεψεν Ἥλιον ὡς ἄλλοι βροτοὶ, χαίρων τῇ ὁράσει τῇ καινοπρεπεστέρᾳ, δι' ἧς ὡράθη δυσπορῶν, καὶ ἀπροσκόπτως βαδίζων τὰς ἀτραπούς. καὶ τὸν φωτίσαντα Υἱὸν Θεοῦ γνωρίζων, ἐνανθρωπήσαντα δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν, καὶ ὃ ὢν μένοντα, Θεὸν βροτὸν γενόμενον, καὶ λαβόντα ὃ οὐκ ὑπῆρχεν, ἀσύγχυτόν τε τηρῶντα, τῷ τότε εὔωσιν.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. α.

Κύριε παράγων ἐν τῇ ὁδῷ, εὗρες αὐθρωπον Τυφλὸν ἐκ γενετῆς. καὶ ἐνθαμβοι γεγονότες οἱ Μαθηταὶ, ἐπηρώτων σε, λέγοντες· Διδάσκαλε, τίς ἥμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα Τυφλὸς γεννηθῇ; σὺ δὲ Σωτήρ μου ἐβόας αὐτοῖς· οὔτε οὗτος ἥμαρτεν, οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ. ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με, ἕως ἔστιν ἐργάζεσθαι. καὶ ταῦτα εἰπὼν, πτύσας χαμαὶ, καὶ πηλὸν ποιήσας, ἐπέχρισας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, λέξας πρὸς αὐτόν· ὕπαγε νίψαι εἰς τὸν Σιλωὰμ τῷ κολυμβήθραν. ὁ δὲ νιψάμενος ὑγιὴς ἐγένετο, καὶ ἐβόα πρὸς σέ· πίστει Κύριε, καὶ προσκυνήσωσοί. διὸ βοῶμεν καὶ ἡμεῖς· ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ β'. τοῦ Τυφλοῦ, Ἑσπέρας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ᾱ. τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τὸ Μνωσθείη γ. τῆς Ἑορτῆς, ἦχος πλ. α.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Τόματι καὶ ψυχῇ καὶ νοΐ, τὸν ἐκ χοὸς πλασουργικῶς καὶ τοῦ πτύσματος, ὀμμάτων τὰς κόρας δόντα, καὶ τὸν κοινὸν φωτισμὸν, ὁ τὸ περὶ τυφλῶτων ὁμολόγησε, κτισμάτων παγκόσμιον, προβολέα καὶ πρύτανιν, δι' οἶκτον μόνον, βροτωθέντα τοῦ

πλάσ-

πλάσματος. καὶ ἐκήρυττεν, ὡς Θεὸν Παντοδύναμον. ὃ γραμματεῖς τὸν ζῆλον καὶ τὴν πρὸς τούτους διάλεξιν, ὅλως μὴ φέροντες βλέπειν, ἀποσυνάγωγον κρίνουσι, τυφλώττοντες πλέον, τῇ ποτὲ τυφλῇ τὰς κόρας, ψυχῇ καὶ σώματι.

Ῥᾴδιον ἀρετῆς τυφλὸς, τὸν βλέποντα κατακράτησε. τὸν Κτίσην καὶ τὸν τοῦτον, καὶ πλάσαντα τὸν παντὸς, καὶ τυφλὸς ὑπάρχων ἐθεάσατο. ἰδὼν τῷ ὀμματώσαν, τὴν πλασθεῖσαν ἐκ πτύσματος, καὶ ταύτῃ μόνῃ, ἐπιγνὼς τὸν φωτίσαντα, καὶ Υἱὸν Θεοῦ, καὶ Δεσπότην παγκόσμιον. ὃν οἱ ὁρῶντες φθόνῳ, κακίᾳ τυφλώττοντες, ὅλως οὐκ εἶδον, καὶ ταῦτα, πολλαπλασίονα βλέποντες. ἐκ τούτου θαυμάτων, ἐνεργείας παραδόξους, μόνοις τοῖς ῥήμασιν.

Ὑποπτος Γραμματεῦσι τυφλοῖς, ὀμματωθεὶς ὁ πρὶν τυφλώττων πεθέαται· ὡς πάχα μηδ' ὅλως βλέπων, ἀλλὰ ψηλαφῶν τὸ ὁρᾶν, τῷ Σωτῆρι χάριν προσοιόμενος· τυφλώτητα ἐθέλουσι, σκοτασμοῖς, τοῖς τοῦ γράμματος· ἐν οἷς ἐκλάμπει, ὁ γλυκὺς ὄντως Ἥλιος· Σαββατέργησιν, καινεργῶν διαπράξασθαι· ὃς τὸ σκιῶδες τούτου, φωτεργῶν καὶ τὸ κάλυμμα, αἴρων καὶ φῶς τὸ ἐν τούτοις, τοῖς πρὶν τυφλοῖς ἐχορήγησε. καὶ νῦν καθορῶντες, τὸν τῆς φώτων παροχέα, Κόσμῳ κηρύττουσι. Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. δ.

Δικαιοσύνης Ἥλιε νοητὲ Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ τὸν ἐκ μήτρας τοῦ φωτὸς ἐσκοτισμένον, διὰ τῆς σῆς ἀναβαύτου προσψαύσεως, φωτίσας κατ' ἄμφω. καὶ ἡμῶν τὰ ὄμματα, τῆς ψυχῶν αὐγάσας, Υἱὸς ἡμέρας δεῖξον, ἵνα πίστει βοῶμέν σοι· πολλὴ σου καὶ ἄφατος, ἡ εἰς ἡμᾶς δι' ἀπλαγχνία, Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Εἰς τὸν ξ. ξ. Ἀναστάσιμον, ἦχος πλ. α.

Ὁ τῶν Ἀνάστασιν δοὺς τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη. ἔφερεν τοῦτον οἱ ἄρχοντες τοῦ ᾅδου, καὶ ἐπήρθησαν πύλαι οὐρανοί. εἰσελήλυθε γὰρ ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστὸς, λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς· ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει· ἀνακαλύπτεσθε.

Κατανυκτικόν.

Κύριε καὶ τὸν φόβον σου πτοοῦμαι, καὶ τὸ πονηρὸν ποιεῖν ἐκπαύομαι. τίς ἐν Δικαστηρίῳ τῷ Δικαστῇ ἐκπέσῃται; ἢ τίς ἰατρὸν βλάπτειν θέλοντα, τὸν Ἰατρὸν παροργίζει ὡς κἀγώ; μακροθύμει Κύριε, ἐπὶ τῇ ἀθενείᾳ μου ἀπλαγχνίσθητι, καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Τὸν θυρεὸν τῆς Πίστεως περιβαλλόμενοι, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ ἑαυτοὺς διαναστήσαντες, πρὸς τὰς βασάνους ἀνδρείως ἀντετομόλησαν, καὶ διαβόλου τῷ πλάνῳ, καὶ τὸ θράσος κατήργησαν, οἱ Ἅγιοί σου Κύριε. αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, ὡς Παντοδύναμος Θεὸς, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην κατάπεμψον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. δ.

Ὃν διὰ σπλάγχνα ἐλέους, σαρκωθεὶς Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὸν τοῦ φωτὸς ἐσκημένον ἀπὸ μήτρας, σπλάγχνοις ἀφάτου οἰκτιρμῶν, λαμπηδόνος θείας κατηξίωσας· τούτου τὰς κόρας, πηλὸν τοῖς σοῖς πλασθεὶς δακτύλοις ἐπέχρισας. αὐτὸς καὶ νῦν φωτοπάροχε, καὶ ἡμῶν καταύγασον τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, ὡς μόνος ἀφθονοπάροχος.

Τῇ γ'. τοῦ Τυφλοῦ, Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Μετὰ τῶν α'. ξιλό. ᾠδ. Ἀναστάσιμον. ἦχος πλ. α.

Κύριε νεκρὸς προσηγορεύθης, ὁ νεκρώσας τὸν θάνατον. ἐν Μνήματι ἐτέθης, ὁ κενώσας τὰ μνήματα. αὖθις στρατιῶται τὸν τάφον ἐφύλαττον, κάτω τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεκροὺς ἐξανέστησας. Παντοδύναμε καὶ ἀκαταίληπτε Κύριε δόξα σοι.

Κατανυκτικόν.

Κριτοῦ καθεζομένου, καὶ Ἀγγέλων ἑστώτων, σάλπιγγος ἠχούσης, καὶ φλογὸς καιομένης, τί ποιήσεις ψυχή μου ἀπαγομένη εἰς κρίσιν; τότε γὰρ τὰ δεινὰ σοι παρίστανται, τὰ κρυπτά σου ἐλέγχονται ἐγκλήματα· διὸ πρὸ τέλους βόησον τῷ Κριτῇ· ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Λάμπει σήμερον ἡ μνήμη τῶν Ἀθλοφόρων· ἔχει γὰρ ἐρανόθεν ἀπαύγασμα. ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων πανηγυρίζει,

εἶζε, καὶ τῆ͂ς ἀνθρώπων τὸ γένος σωσεορτάζει. διὸ πρεσβεύσει τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ Θεοῦ Παναγία, τὸ τάγος τῆ͂ς Χερσιανῶν, ῥῦσαι λαόν σε σωτήριος, κραυγάζοντά σοι ἐκτενῶς· αὐτιπάχθητι αἰχροῖς καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, ἵνα βοῶμέν σοι· χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τῶν β'. ψαλ. ἦχος πλ. α'.

Τὸν σωτήριον Λόγον.

Ἀναβλέψας ὁρᾶται Τυφλὸς τῷ πτύσματι, τὸ τῶν βροτῶν διαρτίαν πρὶν πλάσεργήσαντος, μὴ ὁρῶν ἐκ γενετῆς, τὸν μέγαν Ἥλιον. ὅθεν καὶ χάριτας Θεῷ, ἀναπέμπει ἐκ ψυχῆς, τῷ τότε ἰδὼν εἰκόνα, καθ' ὁμοίωσιν πεπλασμένῳ, τὸ τῶν εἰκόνα πλάσεργήσαντος.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι.

Ὁ Κ'. Καὶ ψάλλομεν τὸν Κανόνα τῆ͂ς Ἑορτῆ͂ς, μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ἡ. καὶ τὸ Μωσαϊκὸν εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆ͂ς Ἑορτῆ͂ς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψαλ. Ἀναστάσιμον, τῆ͂ς Ὀκτωήχου, ἦχος α'.

Κύριε, τὰς μοχλοὺς τοὺς αἰωνίους σωτείλας, καὶ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ Μνήματος ἀνέσεως· καταλιπὼν σε τὰ ἐνταφια, εἰς μαρτύριον τῆ͂ς ἀληθοῦς τεσσαρεσσαφῆ͂σε. καὶ προῆγες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ὁ ἐν ἀσηλαίῳ τηρούμενος. μέγα σε τὸ ἔλεος ἀνακάληπτε, Σωτὴρ ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Δίς. Κατανυκτικόν.

Ἡ πλήθη τῶν πταισμάτων με πάλαι δε Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς, καὶ πάσας ἐξάλειψον τὰς ἀνομίας με, λογισμόν μοι παρέχων ἐπιστροφῆ͂ς, ὡς μόνος φιλάνθρωπος δέομαι καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Ἀθλοφόροι σε Κύριε, τὰς τάξεις τῶν Ἀγγέλων μιμησάμενοι, ὡς ἀσώματοι ταῖς βασάνοις ἐνεκαρτέρησαν, μονολόγιστον ἐλπίδα ἔχοντες, τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τῷ ἀπόλαυσιν. ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ Κόσμῳ σε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. δ'.

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σε Χριστέ; ἢ τίς ἐξαριθμήσει τῶν θαυμάτων σε τὸ πλήθη; διπλοῦς γὰρ ὡς ὡράθης ἐπὶ γῆ͂ς δι' ἀγαθότητα, διπλᾶς καὶ τὰς ἰάσεις τοῖς νοσοῦσιν ἐχορήγεις. ἐ μόνον γὰρ τοῦ σώματος ὀφθαλμοὺς διώδοιξας τοῦ ἀπὸ μήτρας πηρωθέντος, ἀλλὰ καὶ τοὺς τῆ͂ς ψυχῆ͂ς. ὅθεν Θεόν σε ὁμολογεῖ τὸν κρυπτόμενον, καὶ πᾶσι παρέχοντα τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν ψαλ. προσόμοια, ἦχος πλ. α'.

Οἷσιε Πάτερ.

Λάμψιν φωσφόρον, καταλάμψασαν θεώμενοι, προδήλως ἐν Σαββάτῳ τῷ φωτοφόρῳ Τυφλῷ, οἱ νόμοις τοῖς Μωσέως ἐντεθραμμένοι, γνώμῃ τυφλώττοντες, ὁρῶντες σκιᾶ, σκίασμα μὴ γνόντες τὸ συγκαλύπτον νόμος. ἐξ οὗ ἐκ εἶδον τὸν φωτουργὸν, καὶ τὸν τῷ λόγῳ Σαββάτου δημιουργόν. τὸν ὀμματώσαντα τυφλὸν τῇ ἀπονίψει, καὶ τῇ τοῦ πτύσματος καινῇ πλεργασίᾳ. μεθ' οὗ μιγνύμενοι, Θεὸν αὐτὸν κατίδωμεν, τῷ ἐκτύφλωσιν Φαρισαίων, ἐλέγχοντες ὁράσει, τῇ ἐκ τοῦ κρείττονος.

ψαλ. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐλέησόν με.

Ὄρθρος αὐίχει, τῷ ἐν σκότει διατρίβοντι, νυκτὸς ἀορασίας πολυοδυνῷ Τυφλῷ, ἐν ῥείθροις λησαμένῳ, τὸ φῶς ὀμμάτων, θείῳ κελεύσματι πηγῇ Σιλωάμ. ὅθεν σελασφόρος καινότερος ὁρᾶται, ὁμίχλιον σκότους νυκτοποιῶν, τῶν νομικῶν διελέγχων Γραμματισῶν, καὶ τῷ σκοτόμαιναν, τῆ͂ς τότων ἀβλεψίας, ταῖς αὐαλάμψεσι φωτίζων ταῖς φωσφόροις. ἐξ ὧν ἡ τύφλωσις τοῦ πρὶν σκιώδους γράμματος, ὀμματοῦται ταῖς ἐκ τοῦ λόγου, ἡμῖν παρεχομέναις, φαιδραῖς ἐλλάμψεσιν.

ψαλ. Τὰ διαβήματά με κατεύθυνον.

Ὑψοῦς ἐπέβη, φωτοφόρος ἐπιβάσεως, φωτὶ θεογνωσίας καταλαμφθεὶς ὁ Τυφλός. καὶ πρώην ἐτυφλοῦτο ἐξ ἀμφοῖν, τὸν φωτοδότην γνωρίζει καὶ φωτουργὸν, τὸν αὐαλάμψαντα ἐκ πάθους τεσσαρεσσαφῆ͂ς, καὶ γῆ͂ φαιδρύναντα αὐτοῦ τῇ Ἀναστάσει. ἐξ ἧ͂ς ἐπέλαμψε, τὸ φῶς τῆ͂ς ἀναπλάσεως, τοῖς ἐν σκότει κεκρατημένοις, βροτοῖς δι' ὁλοσχερίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχ. πλ.

Δικαιοσύνης Ἥλιε, νοητὲ Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ τὸν ἐκ μήτρας τῷ φωτὸς ἐσερημένον, διὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος προσφυσήσεως, φωτίσας κατ' ἄμφω, καὶ ἡμῶν τὰ ὄμματα τῆς ψυχῶν αὐγάσας, Υἱὸς ἡμέρας δεῖξον, ἵνα πίστει βοῶμέν σοι· πολλήσπλαγχνία, φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Τῇ γ'. τοῦ Τυφλοῦ, Ἑσπέρας.

Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, ψάλλομεν τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, μετὰ τῆς ξ'. αὐτοῦ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἐχῶμεν ξ'. ς'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα τοῦ Τυφλοῦ. ἦχ. β'.

Ὁ Τυφλὸς γεννηθεὶς, ἐν τῷ ἰδίῳ λογισμῷ ἔλεγεν· ἆρα ἐγὼ δι' ἁμαρτίας γονέων ἐγεννήθην ἀόμματος; ἆρα ἐγὼ δι' ἀπιστίαν Ἑλλήνων ἐγεννήθην εἰς εὔδοξιν; οὐχ ἱκανῶς τὸν ἐρωτᾶν, πότε νύξ, πότε ἡμέρα. οὐκ ἀτονέσιμοι οἱ πόδες τὰ τῆς λίθων προσκρούσματα. ὁ γὰρ εἶδον τὸν Ἥλιον λάμποντα, οὐδὲ ἐν εἰκόνι τὸν ἐμὲ πλασαργήσαντα. ἀλλὰ δέομαί σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με. Ὁ αὐτός.

Παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκ τοῦ Ἱεροῦ, εὗρεν ἄνθρωπον Τυφλὸν ἐκ γενετῆς. καὶ σπλαγχνισθεὶς ἐπέθηκε πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· ὕπαγε νίψαι εἰς τὸν Σιλωάμ· καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψε, δόξαν ἀναπέμπων Θεῷ. οἱ δὲ ἀγχισοί αὐτοῦ, ἔλεγον αὐτῷ· τίς σου τοὺς κόρας διήνοιξεν, ὃς οὐδεὶς τῶν βλεπόντων ἰᾶσαι ἴσχυσεν; ὁ δὲ φησι βοήσας· ἄνθρωπος Ἰησοῦς λεγόμενος, ἐκεῖνός μοι ἔφη, νίψαι εἰς τὸν Σιλωάμ, καὶ ἀνέβλεψα. αὐτός ἐστιν ἀληθῶς, ὃν ἔφη Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ Χριστὸν Μεσσίαν, αὐτός ἐστιν ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχ. δ'.

Ὅλον τὸν βίον ὁ Τυφλὸς νύκτα λογιζόμενος, ἐβόησε πρὸς σὲ Κύριε· ἄνοιξόν μου τοὺς κόρας Υἱὲ Δαβὶδ, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν· ἵνα μετὰ πάντων κἀγὼ ὑμνήσω σου τὴν δύναμιν.

Ἦχ. π. ά.

Κύριε παράγων ἐν τῇ ὁδῷ, εὗρες ἄνθρωπον Τυφλὸν ἐκ γενετῆς. καὶ ἔχθαμβοι γεγονότες οἱ Μαθηταὶ, ἐπηρώτων σε, λέγοντες· Διδάσκαλε, τίς ἥμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα Τυφλὸς γεννηθῇ; σὺ δὲ Σωτὴρ μου ἐβόας αὐτοῖς· οὔτε οὗτος ἥμαρτεν, οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ. ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με, ἕως ἡμέρα ἐστὶν, ἔρχεται νὺξ, ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. καὶ ταῦτα εἰπὼν, πτύσας χαμαὶ καὶ πηλὸν ποιήσας, ἐπέχρισας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, λέξας πρὸς αὐτόν· ὕπαγε νίψαι εἰς τὸν Σιλωὰμ τοῦτο κολυμβήθραν. ὁ δὲ νιψάμενος ὑγιὴς ἐγένετο, καὶ ἐβόα πρὸς σέ· πιστεύω Κύριε, καὶ προσεκυνήσεσοι. διὸ βοῶμεν καὶ ἡμεῖς· ἐλέησον ἡμᾶς. Ἦχ. πλ.

Δικαιοσύνης Ἥλιε, νοητὲ Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ τὸν ἐκ μήτρας τῷ φωτὸς ἐσερημένον, διὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος προσφυσήσεως, φωτίσας κατ' ἄμφω, καὶ ἡμῶν τὰ ὄμματα τῆς ψυχῶν αὐγάσας, Υἱὸς ἡμέρας δεῖξον, ἵνα πίστει βοῶμέν σοι· πολλήσπλαγχνία, καὶ ἄφατος, φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Διὰ σπλάγχνα ἐλέους, σαρκωθεὶς Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὸν τῷ φωτὸς ἐσερημένον ἀπὸ μήτρας, σπλάγχνοις ἀφάτων οἰκτιρμῶν, λαμπηδόνα θείας κατηξίωσας. τότε τὰς κόρας, πηλὸν τοῖς σοῖς πλασαργοῖς δακτύλοις ἐπέχρισας. αὐτὸς καὶ νῦν φωτοπάροχε καὶ ἡμῶν καταύγασον, τὰ τῆς ψυχῆς αἰθητήρια, ὡς μόνος ἀφθονοπάροχος.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχ. πλ.

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Χριστέ; ἢ τίς ἐξαριθμήσει τῶν θαυμάτων σου τὸ πλήθος; διπλοῦς γὰρ ὡς ὁρᾶσθε ἐπὶ γῆς δι' ἀγαθότητα, διπλᾶς καὶ τὰς ἰάσεις τοῖς νοσοῦσιν ἐχορήγεις. ὁ μόνον γὰρ τοῦ σώματος ὀφθαλμοὺς διήνοιξας τοῦ ἀπὸ μήτρας πηρωμένου, ἀλλὰ καὶ τοὺς τῆς ψυχῆς. ὅθεν Θεόν σε ὁμολογεῖ τὸν κρυπτόμενον, καὶ πᾶσι παρέχοντα τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν ξ'. ξ'. ἦχ. π. ά.

Τὸν σαρκωθέντα Σωτῆρα Χριστὸν, καὶ τῆς Οὐρανῶν μὴ χωρισθέντα, ἐν φωναῖς ᾄσμάτων μεγαλύνομεν. ὅτι Σταυρὸν

καὶ

καὶ Θανάτου κατεδέξω, διὰ τὸ γένος ἡμῶν ὡς φιλάνθρωπος Κύριε. σκυλεύσας ᾅδου πύλας, τριήμερος ἀνέστης, σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα τῆς Ἑορτῆς, ἦχος πλ. α΄.

℣. Ἀναστήτω ὁ Θεός.

Πάσχα Ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, Πάσχα καινὸν ἅγιον, Πάσχα μυστικόν, Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτής, Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τοῖς Πιστοῖς, Πάσχα τὸ πύλας ἡμῖν τὸ Παράδεισον ἀνοῖξαν, Πάσχα πάντας ἁγιάζον πιστούς.

℣. Ὡς ἐκλείπει καπνός.

Δεῦτε ἀπὸ θέας Γυναῖκες ἀγγελίσομαι, καὶ τῇ Σιὼν εἴπατε· δέχου παρ' ἡμῶν χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ. τέρπου χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστὸν, θεασαμένη ἐκ τοῦ Μνήματος, ὡς Νυμφίον προερχόμενον.

℣. Οὕτως ἀπολοῦνται.

Τοῖ Μυροφόροι Γυναῖκες, ὄρθρου βαθέος, ἐπεσᾶσαι πρὸς τὸ Μνῆμα τοῦ Ζωοδότου, εὗρον Ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς ὅπως ἔλεγε· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἄφθαρτον ἐν τῇ φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς.

℣. Αὕτη ἡ ἡμέρα.

Πάσχα τὸ τερπνὸν, Πάσχα Κυρίου Πάσχα, Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε. Πάσχα ἐν χαρᾷ, ἀλλήλους περιπτυξώμεθα. ὦ Πάσχα λύτρον λύπης. καὶ γὰρ ἐκ πάθους σήμερον, ὥσπερ ἐκ παστοῦ ἐκλάμψας Χριστὸς, τὰ Γυναῖα χαρᾶς ἔπλησε λέγων· κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος ὁ αὐτός.

Ναζάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα. εἴπωμεν ἀδελφοὶ, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς, συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει, καὶ οὕτω βοήσωμεν· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, Θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος.

Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ΄. τὸ, Νῦν ἀπολύεις. τὸ Τρισάγιον. καὶ τὰ λοιπά.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον.

Τὸν σωτῆρα Λόγον.

Καὶ Θεοτοκίον. Χαῖρε πύλη Κυρίου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Δ΄. Τοῦ Τυφλοῦ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, Θεὸς Κύριος.

Τὸ Ἀναστάσιμον Τροπάριον. Δίς. καὶ τὸ Θεοτοκίον.

Μετὰ τῶν ἁ. ξιλό. νεκ. ἦχος πλ. α΄.

Τὸν σωτῆρα Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγκωμιάσωμεν, τὸν Ταφὸν τὸν ἅγιαν ὕμνοις τιμήσωμεν, καὶ τὸν Ἀνάστασιν αὐτοῦ ὑπερδοξάσωμεν, ὅτι σωτήρ ἐστε νεκρῶν, ἐκ τῶν μνημάτων ὡς Θεὸς, σκυλεύσας κράτος Θανάτου, καὶ ἰσχὺν διαβόλου, καὶ τοῖς ἐν ᾅδου φῶς ἀνέτειλε.

Τί ἐστε νεκρὸς προσηγορεύθης, ὁ νεκρώσας τὸν Θάνατον· ἐν Μνήματι ἐτέθης, ὁ κενώσας τὰ μνήματα. αὖ σταυρωθῶται τὸν πάφον ἐφύλαττον, κάτω τρὸς ἀπ' αἰῶνος νεκρὸς ἐξανέστησας. Παντοδύναμε καὶ ἀκατάληπτε Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ θεοβάδιστον. χαῖρε ἔμψυχε βάτε καὶ ἀκατάφλεκτε. χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν Κόσμου γέφυρα, ἡ μεταγαγοῦσα θνητοὺς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωήν. χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπειρανδρος τεκοῦσα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τῶν β΄. ξιλό. νεκ. ἦχος πλ. α΄.

Τὸν σωτῆρα Λόγον.

Ὦ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι ὁ σωτὴρ κόσμος, ὁ τὸ φῶς ὡς χιτῶνα περιβαλλόμενος, φιλανθρώπως τὴν ἡμῶν φύσιν ἐνεδύετο, καὶ τὰς νόσους τῶν βροτῶν, ἀπελαύνων ὡς Θεὸς, ἐφώτισε καὶ τὰς κόρας, τοῦ ἐκ νηδύος μητρῴας, ἐσερημένου φωτός. Δίς. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Ο΄ Ν΄. Ο΄ Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ς΄. τοῦ Τυφλοῦ εἰς δ΄. καὶ ὁ Προεόρτιος τῆς Ἀναλήψεως εἰς δ΄. τοῦ Πάσχα. Ὠδὴ α΄. ἦχος α΄. Ο΄ Εἱρμός.

Ναζάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν Λαοὶ, Πάσχα Κυρίου Πάσχα. ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς Οὐ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ρα-

ρανὸν, Χριστὸς ὁ Θεὸς, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ᾄδοντας.

ΚΑθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὀψώμεθα, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς Ἀναστάσεως, Χριστὸν ἐξαστράπτοντα, καὶ χαίρετε φάσκοντα, τραπῶς ἀκουσώμεθα, ἐπινίκιον ᾄδοντες.

ΟΥρανοὶ μὲν ἐπαξίως ἐφρανέθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιάσθω· ἑορταζέτω δὲ Κόσμος, ὁρατός τε ἅπας καὶ ἀόρατος. Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται, εὐφροσύνη αἰώνιος.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Τυφλοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. α'.

Γλῶ ἐφ' ᾧ οὐκ ἔλαμψεν.

ΣΤαύρωσιν ἐκούσιον, καταδεξάμενος σαρκὶ, ἐπήγασας ἀλόγοις καὶ ζωῇ, τῷ Κόσμῳ Δέσποτα, μόνε παντελόγητε, καὶ τοῦ παντὸς δημιουργέ. ὅθεν ἀλογευόμεθά σε, ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν, ᾄδοντες, ψάλλοντες, ἐπινίκιον ᾠδήν.

ΠΑ'κκῳ καπνῷ κατεσκότωσε, νεκρὸν γενόμενον Χριστὸς, ἔθετο ὁ ἀλάστωρ Ἰωσὴφ, καὶ προσεκύλισε τῇ θύρᾳ τοῦ Μνήματος, λίθον μακρόθυμε. ἀλλ' ἀνέστης ἐν δόξῃ, καὶ Κόσμον σωτηρίσας, ᾄδοντα, ψάλλοντα, ἐπινίκιον ᾠδήν.

ΘΑύματα παράδοξα, ἐπιτελῶν ὁ λυτρωτὴς, ἰάσατο καὶ Τυφλὸν ἐκ γενετῆς, πηλὸν ἐπιχρίσας, καὶ εἰπών· πορεύθητι καὶ νίψαι ἐν τῷ Σιλωὰμ, ὅπως γνώσῃ με Θεὸν, ἐπὶ γῆς βαδίζοντα, σάρκα φορέσαντα, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν. Θεοτοκίον.

ΜΗ'τραν ἀπερόγαμον, τὸν σὸν κατῴκησεν Ἁγνὴ, Κύριος διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, σῶσαι βουλόμενος, τὸν φθαρέντα ἄνθρωπον, ταῖς μεθοδείαις τοῦ ἐχθροῦ. αὐτὸν οὖν ἱκέτευε, τὸν Πόλιν ταύτην σῴζεσθαι, πάσης ἀλώσεως, καὶ ἐχθρῶν ἐπιδρομῆς.

Ἕτερος Κανὼν Προεόρτιος· εἰς ἡ ἀκροστ. Κατὰ Ἀλφάβητον. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος ὁ αὐτός. Τύπον καὶ ἀναβάτην.

ΤΝῶ πρὸς τὸν Πατέρα Χριστὸς ἀνέρχεται, καὶ προσάγει τὸν σάρκα, ὃν ἐξ ἡμῶν ἀνέλαβεν. αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν, ἐν αἰνέσει σήμερον, ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντες.

ΒΙβλοι γραφῶν ἐνθέων, καὶ τὰ κηρύγματα, τῶν σοφῶν Θεηγόρων, πέρας σαφῶς ἐδέξαντο. μεθ' ἣν τὸν Ἔγερσιν, ὁ Δεσπότης ἄνεισι, μετὰ δόξης εἰς τὰ οὐράνια.

ΓΗ' μυσικῶς χορδίαι, καὶ τὰ οὐράνια, θυμηδίας πληρῶται, ἐπὶ τῇ Ἀναλήψει Χριστοῦ, τὸ τὰ πεῖν σώσαντος, διεξῶπα χάριτι, καὶ τῆς Εὔας τὸν φραγμὸν λύσαντος. Καταβασία.

ΡΩ' Σωτῆρι Θεῷ, τῷ ἐν θαλάσσῃ Λαὸν, ποσὶν ἀβρόχοις ὁδηγήσαντι, καὶ Φαραὼ παυσρατιᾷ καταποντίσαντι, αὐτῷ μόνῳ ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

ΛΕῦπε πόμα πίωμεν καινὸν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν, ἐκ πάθους ὁμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ γερεύμεθα.

ΗΓῆ πᾶσα πεπλήρωται φωτὸς, Οὐρανός τε, καὶ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια. ἑορταζέτω γοῦν πᾶσα Κτίσις, τὴν Ἔγερσιν Χριστοῦ, ἐν ᾗ ἐγερέωται.

ΧΘεὲς σωτεσταυρόμενοί σοι Χριστέ· συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι σοι. σωτεσαυρούμενοί σοι χθές· αὐτός με σωδόξασον Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἄλλος. Σαλευομένην τὴν καρδίαν μου.

ΚΑινῷ μνημείῳ, Ἰωσὴφ σε κατέθετο, Οἰκτίρμον ὁ ἀλάστωρ· ἀνέστης δὲ, ἐκ νεκρῶν τριήμερος, καινοποιήσας ἡμᾶς.

ΣΑλευομένην τὰς καρδίας ἐστήριξας, τὴν γῆν πᾶσαν σαλεύσας Μακρόθυμε, τῇ σεπτῇ Σταυρώσει σου, ὃν καθυπέσης σαρκί.

ΤΥφλὸν ποτὲ ἐκ γενετῆς, προσελθόντα σοι, ἰάσω Πανοικτίρμον, δοξάζοντα, τὴν οἰκονομίαν σου, καὶ τὰ θαυμάσια. Θεοτοκίον.

ΠΑρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, ἀπεκύησας, Θεὸν σεσαρκωμένον· ὃν αἴτησαι, Παναγία Δέσποινα, καποικτειρῆσαι ἡμᾶς.

Ἄλλος. Ὁ πήξας ἐπ' ὕδατος.

ΔΕσμεύσας τῷ σῷ Θανάτῳ, Λόγε τὸν θάνατον, ἐκ νεκρῶν ἀνέστης, σαφῶς τριήμερος. καὶ πρὸς τὰ οὐράνια Σωτὴρ, αὐτῇλθες μετὰ δόξης, ὑμνολογούντων Ἀσωμάτων, σὴν τὴν οἰκονομίαν τὴν ἄφατον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἐπέρης τοῖς ἐπὶ γῆς, Χριστὲ ἀνέδυ σώματος, καὶ φορέσας σάρκα, Σταυρὸν ὑπέμεινας, καὶ ἐξανέστης ἐκ τῶν νεκρῶν, ἀνῆλθες μετὰ δόξης, πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐλεήσας τὰ σύμπαντα.

Ἡτήσας Χριστὲ τὸ ἐπὶ γῆς, πλανώμενον πρόβατον, ἀπλανέσι Λόγε τοῦτο σωσέπαξας, καὶ ἀναληφθεὶς πρὸς Οὐρανὸς, ἐκάθισας ἐν δόξῃ, ἐκ δεξιῶν τοῦ σοῦ Γεννήτορος. δόξα τῇ πολλῇ διαπλαγχνίᾳ σου. Καταβασία.

Ἀνάμελ τοῦ Σταυρῶσε Χριστὲ, σερέωσόν με τῷ διανοίαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε, τῷ σωτήριον Ἀνάληψιν.

Κοντάκιον τοῦ Τυφλοῦ, ᾨχος δ'.

Ἐπεφανὴς σήμερον.

Ἧς ψυχῆς τὰ ὄμματα πεπηρωμένος, σοὶ Χριστὲ προσέρχομαι ὡς ὁ Τυφλὸς ἐκ γενετῆς, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων σοι· Σὺ τῷ ἐν σκότει τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον.

Οἶκος.

Εἰθρόνμοι δώρησαι Χριστὲ, σοφίας τῆς ἀῤῥήτου, καὶ γνώσεως τῆς ἄνω, τὸ φῶς τῷ ἐν τῷ σκότει, καὶ πλανωμένων ὁδηγὲ, ἵνα ἐνισχύσω τὰ θαυμάσια τὰ σὰ ὁ πάλαι διηγήσασθαι· ἅπερ ἡ Θεία Βίβλος ἐδίδαξε, τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, δηλονότι, τῷ τοῦ Τυφλοῦ θαυματοποιΐαν. ὅτι ἐκ γενετῆς Τυφλὸς ὑπάρχων, ὀφθαλμοὺς μὲν αἰθητοὺς ἀπολαμβάνει, καὶ τοὺς τῆς ψυχῆς, ἐν πίστει ἀνακραυγάζων· Σὺ τῷ ἐν σκότει τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον.

Ἦχος α'. Τὸν πάφον σε Σωτήρ.

Ὤμμάπωσας Χριστὲ, τὸν ἐκ μήτρας πεχθύτα, ἀόμματον δακνύς, Ἰσδαίοις Σωτήρμε, τῷ δόξαν σε τῷ ἄῤῥητον, καὶ ὡς φῶς πάντων πέφυκας· ἀλλὰ φθόνῳ σε, πεπηρωμένοι τὰς φρενὰς, ἐνεδρεύοντες, τὸν τῆς ζωῆς παροχέα, νεκρῶσαι ἠπείγοντο.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ἔτέχθης ὡς αὐτὸς, ὁ Σωτήρμε θελήσας, ἐφάνης πάλιν δὲ, ὡς αὐτὸς ἠβουλήθης. καὶ ἔπαθες ὡς ἄνθρωπος, ὡς Θεὸς δὲ ἀνέστασαι. ἀνελήλυθας, εἰς Οὐρανὸς μετὰ δόξης, καὶ ἀνήγαγες, τὴν τῷ ἀνθρώπων ὀσίαν, καὶ δόξῃ καπεκάλλωσας.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ Θεηγόρος Ἀββακὰμ, στὰς μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύων, φαεσφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα· σήμερον σωτηρία τῷ Κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς Παντοδύναμος.

Ἔρρσεν μὲν ὡς διανοῖξαν, τιὼ παρθενεύσασαν νηδυῖ, πέφηνε Χριστός· ὡς βροτὸς δὲ ἀμνὸς προσηγόρευται· ἄμωμος δὲ ὡς ἄγνος κηλίδος, τὸ ἡμέτερον Πάσχα· καὶ ὡς Θεὸς ἀληθὴς, τέλεος λέλεκται.

Ὡς ἐναύσιος ἀμνὸς, ὁ ἀλογόμενος ἡμῖν, σέφανος Χριστὸς ἐκόσιος, ὑπὲρ πάντων τέθυται, Πάσχα τὸ καθαρτήριον, καὶ αὖθις ἐκ τοῦ τάφου ὡραῖος, δικαιοσύνης ἡμῖν ἔλαμψεν Ἥλιος.

Ὁ Θεοπάτωρ μὲν Δαβὶδ, πρὸ τῆς σκιώδους Κιβωτοῦ, ἥλατο σκιρτῶν· ὁ Λαὸς δὲ τοῦ Θεοῦ ὁ ἅγιος, τῷ τῷ συμβόλων ἔκβασιν, ὁρῶντες ἀφραινθῶμεν εὐθέως, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς Παντοδύναμος.

Ἄλλο. Ἀκήκοα Κύριε τιὼ ἀκοιῷ.

Οἷς Μαθηταῖς Κύριε, σωαυλιζόμενος παραδόξως, τούτοις ἔλεγες· ἄπιτε, κηρύξατε πανταχοῦ, τῷ ἐμῷ Ἀνάστασιν.

Ὤμμάπωσας Κύριε, Τυφλὸν ἐκ μήτρας γεγεννημένον, εἶπας· ἄπελθε, νίψαι καὶ ἀνάβλεψον, τῷ ἐμῷ δοξάζων Θεότητα.

Ἐθνήξαντα ξύλῳ με, τεθεὶς ἐν ξύλῳ ζωὴ ὑπάρχων, ἀνεζώωσας διὰ μέγα ἔλεος. διὰ τοῦτο Λόγε δοξάζωσε.

Θεοτοκίον.

Ὃν τόκον σε Ἄχραντε, τὸν ὑπὲρ φύσιν δοξολογοῦμεν, μακαρίζοντες πίστει σε, Παναμωμε, ὡς Θεοῦ τῷ ὅλων λοχεύτειαν.

Ἄλλο. Τιὼ θείαν ἐννοήσασε.

Ἦ Πεὶν τῇ ἁμαρτίᾳ κατάκειτο, φύσις ἡμῶν Παμβασιλεῦ, τῇ σῇ προσλήψει ἠλέηται, ὑμνολογοῦσα φόβῳ, σιὼ Ἐγέρσιν, καὶ θείαν Ἀνάληψιν.

Ἀμβᾶται Ἀσωμάτων τὰ τάγματα, κατανοοῦντα σὲ Χριστὲ, φορέσαντα σῶμα γήϊνον, καὶ ἐπιβάντα νεφέλῃ, καὶ πρὸς τὰς Οὐρανὰς ἀνερχόμενον.

Ἰδὲ-

Ἐδέσαι ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτια, τὰ σὰ Χερσὲ Παμβασιλεῦ, τῇ σῇ Ἀνόδῳ ᾄξέσησαν, αἱ τῆς Ἀγγέλων Δυνάμεις, καὶ φόβῳ καὶ χαρᾷ προσεκυύησαν.

Κροτήσωμεν πᾶς χεῖρας ὁ Κύριος, ᾄξεγερθεὶς ἐκ τῆς νεκρῶν, πρὸς Οὐρανὸς ἀνελήλυθεν, ὑποταγέντων Ἀγγέλων, αὐτῷ ὡς Ποιητῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καταβασία.

Ἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοὴν, τῆς δυναστείας τὸ Σταυρόσε, ὡς Παράδεισος ἠνοίγη δι' αὐτὸ, καὶ ἐβόησα δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Ῥηξίσωμεν ὄρθρε βαθέος, καὶ αὐτὶ μύρε τὸν ὕμνον προσοίσωμεν τῷ Δεσπότῃ, καὶ Χριστὸν ὀψώμεθα, δικαιοσύνης Ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

Ἠν ἄμετρόν σε δι' ἀσπλαγχνίαν, οἱ τὰς τὸ ᾅδε σειρὰς, σωεχόμενοι δεδορκότες, πρὸς τὸ φῶς ἠπείγοντο Χριστὲ, ἀγαλλομένῳ ποδὶ, Πάσχα κροτοῦντες αἰώνιον.

Ῥοσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, τῷ προϊόντι Χριστῷ ἐκ τοῦ Μνήματος, ὡς Νυμφίῳ, καὶ σωεορτάσωμεν, ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι, Πάσχα Θεοῦ τὸ σωτήριον.

Ἄλλος. Τὴν παλαιὰν ψυχὴν μου.

Τέθης ἐν Μνημείῳ, ὁ ἐκουσίως γενόμενος νεκρὸς, καὶ τὰ βασίλεια τοῦ ᾅδου, Βασιλεῦ ἀθανάτε, ἅπαντα ἐκένωσας, νεκροὺς τῇ Ἀναστάσει ἐγείρας τῇ σῇ.

Ἀ ὄμματα ἀνοίξας, τὸ μὴ ἰδὸν τὸ φῶς τὸ αἰσθητὸν, ψυχῆς ἐφώτισας τὰς κόρας, καὶ δοξάζειν ἔπεισας τὸν, ἐπιγνόντα σε Ποιητὴν, δι' ἀσπλαγχνίαν ὀφθέντα βροτόν.

Ψώθης Μακρόθυμε, καὶ σωανύψωσας πάντας τοὺς βροτοὺς καὶ τὸν πολέμιον Οἰκτίρμον, ὅφιν ἐθανάτωσας καὶ ἐζώωσας τὸ πλάσμα τῇ χειρῶν σε, ὡς μόνος ὢν Θεὸς τοῦ παντός. Θεοτοκίον.

Ὡς τέτοκας μὴ γνοῦσα, Παρθενομῆτορ Ἁγνὴ, πᾶραν ἀνδρὸς Θεοχαρίτωτε; πῶς τρέφεις τὸν τῷ Κτίσιν τρέφοντα; μόνῳ ὡς ἐπίσταται αὐτὸς, ὁ τοῦ παντὸς ποιητὴς καὶ Θεός.

Ἄλλο. Ὁ ἀναβαλλόμενο.

Τὰς τὸ καπάκεμμα τῆς ἀνθρωπότητος, Χριστὸς ἀνέξη, καὶ ἀνελήφθη, πρὸς τὰ Ἐπουράνια, Πατρὸς σωεδρείᾳ, τιμήσας ὃς ἠγάπησεν.

Ἐπὶ τῇ Ἀνάσασιν χαροποιήσας Χριστὲ, τοὺς Μαθητάς σε, ἀνῆλθες ἄνω, πρὸς τὸν σὸν Γεννήτορα, ὃν οὐκ ἐχωρίσθης, κἂν τοῖς βροτοῖς ὡμίλησας.

Ὁμοῦ προσκιάσματα καὶ τὰ κηρύγματα, τῆς θεηγόρων Χριστὲ, πληρώσας, ἀνῆλθες νεφέλησε, καθυπολαβόσης, Σωτὴρ πρὸς τὰ Οὐράνια.

Καταβασία.

Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε, σῶσον ἡμᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σε ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

Κατῆλθες εἰς τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ σωέτριψας μοχλοὺς, αἰωνίους κατόχους, πεπεδημένων Χριστὲ, καὶ τριήμερος, ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἀνέστης τοῦ τάφου.

Τλάσας τὰ σήμαντρα σῶα Χριστὲ, ἐξηγέρθης τοῦ τάφου, ὁ τὰς κλεῖς τῆς Παρθένου μὴ λυμηνάμενος, ἐν τῷ τόκῳ σε· καὶ ἀνέῳξας ἡμῖν, Παράδεισε τὰς πύλας.

Ὦ τέρμα, τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον, ἱερεῖον ὡς Θεὸς, σεαυτὸν ἐκουσίως, προσαγαγὼν τῷ Πατρὶ, σωανέγησας, παγγενῆ τὸν Ἀδὰμ, ἀναγαγὼν ἐκ τοῦ τάφου.

Ἄλλο. Ὡς τὸν Προφήτην.

Ὁ Σταυρωθεὶς μετ' ληστῶν, ἐῤῥύσω Δέσποτα ληστῶν πονηρῶν, καὶ ψυχοφθόρων παθῶν, φιλάνθρωπε Κύριε, πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε τὸν Σταύρωσιν, καὶ τὴν Ἔγερσιν συμφώνως.

Ἥλιον ποιήσας ὀφθαλμὸν, τυφλὸν ἐπέγνωρισας, τὸν ἐκ γενετῆς, καὶ ἐχαρίσω αὐτῷ τὸ βλέπειν, ὑμνοῦντί σε Λόγε τὴν ἄφατον δύναμιν, δι' ἧς ἔσωσας τὸν Κόσμον.

Θεὸν τὸν ἄπονον σε νεκρὸν, Χριστὲ ἐν Μνήματι, τὸν πᾶσι νεκροῖς, ἐμπνέοντα τὴν ζωήν. ἀνέστης δὲ Κύριε, πάντα κενώσας Λόγε τὰ μνήματα, θείᾳ σε δυνάμει. Θεοτοκίον.

Ἀ μεγαλεῖά σε Ἁγνὴ, τίς διηγήσεται; Θεὸν γὰρ ἐν σαρκὶ, ἔτεκες ὑπερφυῶς, Κόσμον διὰ σὲ ῥυόμενον, Παρθένε Πανάμωμε, ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εἱρμὸς Ἄλλος. Μαινομένῳ κλύδωνι.

ΖΈνον ὤφθης θέαμα, τοῖς Ἀγγέλοις βρότειον μορφῇ, φέρων τῇ Ἀνόδῳ σε Φιλάνθρωπε, τῇ φειδοῖ. ὅθεν ἐν φόβῳ ἀνυμνοῦμέν σε.

Ὁ Τῶν ὅλων Κύριος, μετ' ὀλίγης αὔρας φαιδρῶς, πρὸς τὸν τότε ἄναρχον Γεννήτορα. πᾶσα Κτίσις, νῦν ἑορτάζει χορεύουσα. Θεοτοκίον.

ΠΑ͂σα γλῶσσα σήμερον, ἐκβοάτω ἐν ἀλαλαγμῷ· ὁ Χριστὸς ἀνέβη, καὶ ἐν σάλπιγγος, θείᾳ φωνῇ, πρὸς Οὐρανὸς, ὃς οὐκ ἔλιπεν. Καταβασία.

»Κύκλωσέμε ἄβυσσος, ταφήμοι τὸ »κῆτος ἐγένετο. ἐγὼ δὲ ἐβόησα, πρὸς »σὲ τὸν φιλάνθρωπον, καὶ ἔσωσέμε ἡ δε»ξιάσε Κύριε.

Τὸ Κοντάκιον τῦ Πάσχα.

ΓΙ' καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες Ἀθανάτε, ἀλλὰ τῷ Ἅδῃ καθῃρες τὴν δύναμιν. καὶ ἀνέστης ὡς νικητὴς Χριστὲ ὁ Θεὸς, Γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος, Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος· ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν. Ὁ Οἶκος.

ΠΡὸν πρὸ Ἡλίου Ἥλιον, δύναντα ποτὲ ἐν τάφῳ, προέφθασαν πρὸς ὄρθρον ἐκζητοῦσαι ὡς ἡμέραν, Μυροφόροι Κόραι, καὶ πρὸς ἀλλήλας ἐβόων· ὦ φίλαι, δεῦτε τοῖς ἀρώμασιν ὑπαλείψωμεν Σῶμα ζωηφόρον, καὶ πεθαμμένον· σάρκα ἀνίσως τὸν παραπεσόντα Ἀδὰμ κείμενον ἐν τῷ μνήματι. Ἄγωμεν, σπεύσωμεν, ὥσπερ οἱ Μάγοι, καὶ προσκυνήσωμεν, καὶ προσκομίσωμεν τὰ μύρα ὡς δῶρα, τῷ μὴ ὄντι ἀπαργανώσις, ἀλλ' ἐν σινδόνι ἐναλιμένῳ· καὶ κλαύσωμεν, καὶ κράξωμεν· ὦ Δέσποτα, ἐγέρθητι, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Τὸ Συναξάριον τῦ Μηνὸς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

»Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενό»μενος Ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητὸς, »καὶ διὰ Πάθους τὸ θνητὸν, ἀφθαρσίας ἐν»δύει ἀπρέπειαν, ὁ μόνος ἐλλογητὸς τῷ »Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερύμνητος.

ΓΥναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες, ὀπίσω σου ἔδραμον. οὗ δὲ ὡς θνητὸν, μετὰ δακρύων ἐζήτουν, προσεκύνησαν, χαίρουσαι ζῶντα Θεὸν, καὶ Πάσχα τὸ μυστικὸν, σοῖς Χριστὲ Μαθηταῖς ἐκήρυξαν.

ΘΑνάτου ἑορτάζομεν νέκρωσιν, Ἅδου τὴν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς, τῆς ἀϊδίου ἀπαρχὴν, καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἴτιον, τὸν μόνον ἐλλογητὸν τῷ Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερύμνητον.

ΩΣ ὄντως ἱερὰ καὶ πανέορτος, αὕτη ἡ σωτήριος, νὺξ καὶ φωταυγὴς, τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας, τῆς Ἐγέρσεως ἔσω προάγγελος, ἐν ᾗ τὸ ἄχρονον φῶς, ἐκ τάφου σωματικῶς πᾶσιν ἐπέλαμψεν.

Ἄλλος. Πυρὸς σβεσήμιον.

ΓΞεγέρθεντος σου, ἐκ τῶν νεκρῶν Βασιλεῦ, ψυχαὶ συνηγέρθησαν, ἐκεῖ καθέδεσθαι, δοξάζεσθαι τὴν σωσιφάνειάν σου, ἣν ἧς θανάτου δεσμῶν ἐλύθησαν.

ΠΗλῷ ἐπέβλεψας, τὸν ὀφθαλμὸν τῆς Τυφλῆς, καὶ τότῳ προσέταξας, πρὸς Σιλωὰμ ἀπελθεῖν. νιψάμενος δὲ ἀνέβλεψεν, ὑμνολογῶν σε Χριστὲ Βασιλεῦ τῶν παντός.

ΑΝαστηθέντος σου, ἐπὶ τῆς ξύλου Σωτὴρ, ἐσβέσθη ὁ Ἥλιος, γῆ ἐκυμαίνετο, ἐσαλεύετο ἡ Κτίσις ἅπασα, καὶ ἐκ τῶν τάφων νεκροὶ ἐξεγείροντο. Θεοτ.

ΜΕπὶ τὴν κύησιν, Παρθένος ὤφθης Ἁγνή. Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, καινοτομήσαντα φύσεις Ἄχραντε, τῇ δυνάμει αὐτοῦ· ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἄλλο. Ὁ ὑπερυψούμενος.

ΡΗ͂ξας τὸ μεσότοιχον, τὸ τῆς ἔχθρας Κύριε, Σταυρῷ καὶ τῷ Πάθει σου, νεφέλη ὀχούμενος, ἀνῆλθες μετὰ δόξης, πρὸς τὸν ἄναρχον Πατέρα.

ΓΥντρομοι ἐκραύγαζον, αἱ Δυνάμεις· ἄρατε, πύλας παραγέγονε, Χριστὸς σῶμα γῆϊνον, φορῶν καὶ θείῳ Πάθει, τὸν βελίαρ θανατώσας.

ΤΙσε τὰ ἱμάτια, ἐρυθρὰ Φιλάνθρωπε; λίνον νῦν ἐπάτησα, Χριστὸς ταῖς δυνάμεσι, ταῖς θείαις πυθομένοις, ἀνερχόμενος ἐβόα.

ΥΜνοις σε τὴν Σταύρωσιν, Χριστὲ καὶ τὴν Ἔγερσιν, συμφώνως δοξάζομεν, λαμπρῶς ἑορτάζοντες, ἐπὶ τῇ Ἀναλήψει, τῇ σεπτῇ σε εἰς αἰῶνας.

Κατα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Καταβασία.

Ὁ Ἐν καμίνῳ πυρὸς, τοὺς ὑμνολόγους σώσας Παῖδας, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

Τῆ καθαρᾷ καὶ ἁγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ Βασιλὶς καὶ κυρία, Ἑορτῶν Ἑορτὴ, καὶ πανήγυρις ἐστὶ πανηγύρεων· ἐν ᾗ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὗτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος, τῆς θείας εὐφροσύνης, ἐν τῇ εὐσήμῳ ἡμέρᾳ τῆς Ἐγέρσεως, Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ κοινωνήσωμεν· ὑμνοῦντες αὐτὸν, ὡς Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου Σιὼν, καὶ ἴδε. ἰδοὺ γὰρ ἥκασί σοι θεοφεγγεῖς ὡς φωστῆρες, ἐκ Δυσμῶν, καὶ Βορρᾶ, καὶ θαλάσσης, καὶ Ἑῴας τὰ τέκνα σου, ἐν σοὶ εὐλογοῦντα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἅπερ Παντοκράτορ, καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα, τρισὶν ἐνιζομένη, ἐν ὑποστάσεσι φύσις, ὑπερούσιε καὶ ὑπέρθεε, εἰς σὲ βεβαπτίσμεθα, καὶ σὲ εὐλογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλο. Ἀγγέλων σύσημα.

Ἀγγέλων πάγματα, Σταυρῷ κρεμάμενον, σὲ κατιδόντα Χριστὲ Παμβασιλεῦ, καὶ τὴν Κτίσιν πᾶσαν, ἀλλοιοῦντα τῷ φόβῳ, ἐξέσησαν ὑμνοῦντα, τὴν σὴν φιλανθρωπίαν.

Ἐλῶν περάσια, Χριστὲ ἐξαίσια, ἐθελοντὴς ὑψώθης ἐν Σταυρῷ, καὶ νεκροῖς σωτὴρ ἔφθης, ὁ νεκρώσας τὸν ᾅδην, καὶ πάντας ἐν ἀνδρείᾳ ἀπέλυσας δεσμίους.

Ὑφλὸν ὠμμάτωσας, σοὶ προσελθόντα Χριστὲ, τότῳ προσέταξας, πηγῇ τοῦ Σιλωὰμ, νίψασθαι καὶ βλέψαι, καὶ Θεὸν σε κηρύξαι, σαρκὶ ἐπιφανέντα εἰς πάντων σωτηρίαν. Θεοτοκίον.

Ἀρθενε ἄχραντε, Θεοχαρίτωτε, τὸν σὸν δυσώπει Υἱὸν διὰ παντὸς, μήμε καταισχύνῃ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, ἀλλὰ συναριθμῆσαι, τοῖς ἐκλεκτοῖς προβάτοις.

Ἄλλο. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ὥσπερ ἐκ φωτὸς, ὑπάρχοντα νεφέλη, φωταυγὴ ὑπέλαβεν, ἐξ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, πάντων ὀρῶντων, τῶν θείων Μαθητῶν σου, καὶ σὲ αὐυμνούντων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χεῖρας ψαλμικῶς, κροτήσωμεν αὐέσει, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἀνελήλυθεν, ὅθεν κατῆλθε, πρὸς ἡμᾶς φιλανθρώπως, εἰρηνοποιήσας τὰ πάλαι διεσπασμένα.

Ἄλλων ὁ Δαβὶδ, βοᾷ Χριστὸς ἐπέβη, ἐπὶ Χερουβὶμ αὐτοῦ, καὶ ἐπεπόθη σαφῶς, ἐπὶ πτερύγων, τῶν λογικῶν πραγμάτων· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φθης Μαθηταῖς, ἐξαναστὰς τοῦ τάφου, καὶ τούτους ἀνήγαγες ἐν ὄρει τῶν Ἐλαιῶν. ὅθεν νεφέλη φωτὸς ὑπολαβοῦσα, ἦρε πρὸς τὰ ἄνω, Χριστὲ σὲ μετὰ δόξης.

Καταβασία.

Ὃν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννηθέντα Υἱὸν καὶ Θεὸν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου Μητρὸς, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ Νέα Ἱερουσαλήμ. ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ Ἁγνὴ, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ Ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Θείας, ὦ φίλης, ὦ γλυκυπάτης σου φωνῆς. μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γὰρ, ἐπηγγείλω ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ· ὧν οἱ πιστοὶ, ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστὲ, ὦ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δυνάμεις, δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ, ἡμέρᾳ τῆς Βασιλείας σου. Ἄλλο. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα.

Κεῖμαι προσεπάγης, τοῦ Σταυροῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ πάσας ἐθελούσιος ἐχθροῦ τὰς ἐναντίας ἀρχὰς, καὶ τῷ πρώτῳ καταράκτῃ Σωτὴρ ἐφάνισας· διόπερ καταπλήττεσθαι μεγαλυνόμεθα.

Σὲ ἔβλεψέ σε Λόγε, ᾅδης κάτω μετὰ ψυχῆς, ἐσείσθη καὶ πάντας τοὺς νεκροὺς, φόβου ἀπέλυσεν, ἐπιγνόντας τὸ κράτος τῆς ἐξουσίας σου· μεθ' ὧν σε καταπλήττεσθαι μεγαλυνόμεθα.

Ἠγέρθης καθὼς εἶπας, Ζωοδόπα, ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ὤφθης τοῖς Ἁγίοις

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Μαθηταῖς μ' τῳ Ἐγερσιν, σημεῖα ποιήσας, ϗ ὀμματώσας τυφλὸς· μεθ' ὧν σε εἰς αἰῶνας μεγαλυνόμεν.

Φ Ανεῖσα πλατυτέρα ἀραυῶν, Παρθένε Ἁγνὴ, ἐχώρησας Θεὸν σωματικῶς, τὸν ἀπερίγραπτον· ϗ ἐκύησας παύτων εἰς ἀπολύτρωσιν, τῷ πίσει ἀδιςάκτῳ αὐυμνύπωγσε.

Ἄλλ. Ἡσαΐα χόρδυε.

Ἱεραὶ παυήγυεμ, πᾶσα Κτίσις ἄγει ἐμφανῶς, τῇ Ἀναλήψει τῇ σῇ, Λόγε τῷ Θεῷ· ἐν ᾗ προσευλιόχας, τῷ Πατρί σε, ὑπερ ἡξ ἡμῶν, φύσιν ἀνέλαβες, ὑπὲρ λόγον ἀναλλοίωτε.

Ὡς Θεὸς συνέτεμψας, πύλας ἅδε Σῶτερ ϗ μοχλὸς, ϗ αὐαςὰς ἐκ νεκρῶν, πρὸς τὸς Οὐρανὸς, ἐνδόξως ἀνέδραμες, τῷ παγμάτων τῷ Ἀγγελικῶν, πύλας διάραντε, ἐκβοώντων μετ' ἐκπλήξεως.

Οὗ τῳ θείαν Ἄνοδον, θαυμαζόντων θείων Μαθητῶν, ἐτέσησαν ἐμφανῶς, Ἄγγελοι αὐτοῖς, βοῶντες· ὃν βλέπετε, αὐιόντα εἰς τὸς Οὐρανὸς, ἔτος ἐλδόσεται, μετ' δόξης κρῖναι ἅπαντας.

Ἣν Χειρὶ δεδώρησαι, πρὸς τὰ ἄνω πάλαι αὐιὼν, ἁρμόσω σοῖς Μαθηταῖς, ταύτῳ ϗ ἡμῖν, πλεσίως καπάπεμψον, ἐν ἀγάπῃ, παύτας συγκραπῶν· ὅπως συμφώνως σε, τὸν Σωτῆρα μεγαλυνόμεν.

Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον ὄχημα, τὸ Ἡλίε σὺ τὸ νοητὸ, γεγυνήσαι ἀληθῶς, ἄχραντε Ἁγνή· δι' ὃ οἱ καθήμενοι, ἐν τῷ σκότει ἔβλεψαν τὸ φῶς, τῆς ἐπιγνώσεως, καταχθέως σε δοξάζοντες. Κατάβασία.

Ἐ τῳ ὑπὲρ νῶν ϗ λόγον Μητέρα Θεὸ, τῳ ἐν χρόνῳ τὸν Ἄχρονον, ἀφράτως κυήσασαν, οἱ Πιςοὶ ὁμοφρόνως μεγαλυνόμεν.

Ἑξατοσταλάεμον. Αὐτόμελον.

Ἀρχὴ ὑπνώσας ὡς θνητὸς, ὁ Βασιλεὺς ϗ Κύριος, τριήμερος ἐξανέςης, Ἀδὰμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, ϗ καταργήσας θάνατον. Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τῷ Κόσμῳ σωτήριον.

Ἕτερον τῷ Τυφλῷ. Ὅμοιον.

Πρὸς νοερός μὲ ὀφθαλμὸς, πεπηρωμένος Κύριε, ἐκ ζοφερᾶς ἁμαρτίας, σὺ φωταγώγησον ἐυθὺς, Οἰκτίρμον τῳ πτύσαι, ϗ τῆς τῆς μετανοίας, καθάρσε δάκρυσιν.

Εἰς τὰς Αἴνους, Πᾶσα πνοὴ, ἰσῶμεν ϛ. ἡ. ϗ ψάλλομεν ϛ. Ἰδιόμελ. τῷ Τυφλῷ δ'. καὶ τῷ Πάσχα δ'. τῷ Τυφλῷ ἦχ. β'.

Ὁ Τυφλὸς γεννηθεὶς, ἐν τῷ ἰδίῳ λογισμῷ ἔλεγεν· ἆρα ἐγὼ δι' ἁμαρτίας γονέων ἐγεννήθην ἀόμματος; ἆρα ἐγὼ δι' ἀπιςίαν Ἐθνῶν ἐγεννήθην εἰς ἔνδειξιν; ὀχ ἱκανῶς τὸ ἐρωτᾶν, πότε νύξ, πότε ἡμέρα· ὀκ δύνασιμε οἱ πόδες πὶ τῷ λίθων προσκρύσματα. ὁ γὰρ εἶδον τὸν Ἥλιον λάμποντα, ϗδὲ ἐν Εἰκόνι τὸν ἐμὲ πλασεργήσαντα. ἀλλὰ δέομαί σε Χριςὲ ὁ Θεὸς, ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ ϗ ἐλέησόν με.

Ὁ αὐτός.

Παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκ τοῦ Ἱεροῦ, εὗρεν ἄνθρωπον Τυφλὸν ἐκ γενετῆς, ϗ σπλαγχνισθεὶς, ἐπέθηκε πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ϗ εἶπε πρὸς αὐτόν· ὕπαγε νίψαι εἰς τὸ Σιλωὰμ, ϗ νιψάμενος ἀνέβλεψε, δόξαν ἀναπέμπων Θεῷ. οἱ δὲ ἀγχισαὶ αὐτοῦ, ἔλεγον αὐτῷ· τίσι τὰς κόρας διήνοιξεν, ἃς ὐδεὶς πῷ βλεπόντων ἴασαι ἴσχυσεν; ὁ δὲ φησι βοήσας· ἄνθρωπος Ἰησοῦς λεγόμενος, ἐκεῖνός μοι ἔφη· νίψαι εἰς τὸ Σιλωὰμ, ϗ ἀνέβλεψα. αὐτός ἐσιν ἀληθῶς, ὃν ἔφη Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ Χριςὸν Μεσίαν. αὐτός ἐσιν ὁ Σωτὴρ τῷ ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Ὅλον τὸν βίον ὁ Τυφλὸς νύκτα λογιζόμενος, ἐβόησε πρὸς σὲ Κύριε· ἄνοιξον μοι τὰς κόρας Υἱὲ Δαβὶδ, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν· ἵνα μετὰ παύτων κἀγὼ ὑμνήσω σε τῳ δυνάμει. Ἦχος πλ. α'.

Κύριε παράγων ἐν τῇ ὁδῷ, εὗρες ἄνθρωπον Τυφλὸν ἐκ γενετῆς. ϗ ἐξεθαμβοι γεγονότες οἱ Μαθηταὶ, ἐπηρώτων σε, λέγοντες· Διδάσκαλε, τίς ἥμαρτεν, ἔτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα Τυφλὸς γεννηθῇ; σὺ δὲ Σωτὴρ μοι ἔβόας αὐτοῖς· ὔτε ἔτος ἥμαρτεν, ὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ. ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με, ἃ ὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. ϗ ταῦτα εἰπὼν, πτύσας χαμαὶ ϗ πηλὸν ποιήσας,

ἐπέ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐπέχυσας τὰς ὀφθαλμὰς αὐτοῦ, λέξας πρὸς αὐτόν· ὕπαγε νίψαι εἰς τὸ Σιλωὰμ τοῦτ' ἔστι κολυμβήθραν. ὁ δὲ νιψάμενος ὑγιὴς ἐγένετο, καὶ ἔβόα πρός σε· πίστιν ἔχε Κύριε, καὶ προσκυνήσέσοι. διὸ βοῶμεν καὶ ἡμᾶς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῷ Πάσχα, ἦχος ὁ αὐτός.

ξ. Ἀναστήτω ὁ Θεός.

Τὸ Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, Πάσχα καινὸν ἅγιον, Πάσχα μυστικόν, Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστὸς ὁ Λυτρωτής, Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τῶν Πιστῶν, Πάσχα τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοῖξαν, Πάσχα πάντας ἁγιάζον πιστούς.

ξ. Ὡς ἐκλείπει καπνός.

Λεῦτε ἀπὸ θέας γυναῖκες ἀγγελίσεται, καὶ τῇ Σιὼν εἴπατε· δέχου παρ' ἡμῶν χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ. τέρπου, χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστὸν, θεασαμένη ἐκ τοῦ Μνήματος, ὡς Νυμφίον προερχόμενον.

ξ. Οὕτως ἀπολοῦνται.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὄρθρου βαθέος, ἐπιοῦσαι πρὸς τὸ Μνῆμα τοῦ Ζωοδότου, εὗρον Ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς ὅπως ἔλεγε· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἄφθαρτον ἐν τῇ φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς.

ξ. Αὕτη ἡ ἡμέρα.

Πάσχα τὸ περπνὸν, Πάσχα Κυρίου Πάσχα, Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε. Πάσχα ἐν χαρᾷ, ἀλλήλους περιπτυξώμεθα· ὦ Πάσχα λύτρον λύπης. καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον, ὥσπερ ἐκ παστοῦ ἐκλάμψας Χριστὸς, τὰς γυναῖκας χαρᾶς ἔπλησε λέγων· κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει, καὶ ἀλλήλας περιπτυξώμεθα. εἴπωμεν ἀδελφοὶ, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς, συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει, καὶ οὕτω βοήσωμεν· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος.

Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'.

Δοξολογία μεγάλη. Ἀπολυτίκιον.

Τὸν σωναύαρχον Λόγον Πατρί.

Καὶ Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λιτανείαν, τὰ Τυπικά· καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα, ᾠδὴ γ'. καὶ ς'. ὁ Ἀπόστολος, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Κοινωνικόν.

Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε.

Καὶ ὅπως ἀποδίδοται ἡ Ἑορτὴ τῆς ἁγίας καὶ ζωηφόρου τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως.

Εἰς τὴν Τράπεζαν γίνεται τοῖς Ἀδελφοῖς Παράκλησις μεγάλη, ἤγουν, δι' ἐλαίου, δι' ἰχθύος, καὶ διὰ οἴνου.

Τῇ δ'. Ἑσπέρας τῆς ς'. Ἑβδομάδος.

Ἑορτάζομεν τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, ἱσταμένου ξ. δ'. καὶ ψάλλομεν ξ. Ἰδιόμελα, ἦχος β'.

Ὁ Κύριος ἀνελήφθη εἰς Οὐρανούς.

Κύριε τῇ σῇ Ἀναλήψει.

Ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.

Κύριε τῆς οἰκονομίας πληρώσας.

Ζήτει ταῦτα ταῦτα εἰς τὸν μέγαν Ἑσπερινόν.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος ὁ αὐτός.

Κύριε οἱ Ἀπόστολοι ὡς εἶδόν σε, ἐν νεφέλαις.

Εἰς τὸν ξ. ξ. ἦχος α'.

Ἀνελθὼν εἰς οὐρανὸς, ὅθεν καὶ κατῆλθες.

ξ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.

Ἀνῆλθες Χριστὲ πρὸς τὸν Πατέρα.

ξ. Πάντα τὰ Ἔθνη κροτήσατε.

Οἱ Ἄγγελοί σε Κύριε.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος β'.

Ἐτέχθης ὡς αὐτὸς ἠθέλησας.

Τὸ, Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. τὸ, Πάτερ ἡμῶν.

Καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθητὰς τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου. Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἦχος α'. καὶ ψάλλομεν Ἰδιόμελα ε'.

Δεύτερον αὐτοῖ. ἦχος β'.

Ὁ Κύριος ἀνελήφθη εἰς Οὐρανούς, ἵνα πέμψῃ τὸν Παράκλητον τῷ Κόσμῳ. οἱ Οὐρανοὶ ἡτοίμασαν τὸν Θρόνον αὐτοῦ, νεφέλαι τιμὴ ἐπίβασιν αὐτοῦ. Ἄγγελοι θαυμάζουσιν, ἄνθρωπον ὁρῶντες ὑπεράνω αὐτῶν. ὁ Πατὴρ ἐκδέχεται, ὃν ἐν κόλποις ἔχει συναΐδιον. τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον κελεύει πᾶσι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ· ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν. παύσατε τὰ Ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ὅτι ἀνέβη Χριστὸς, ὅπου ἦν τὸ πρότερον. Δίς.

Κύριε τῇ σῇ Ἀναλήψει, ἐξεπλάγησαν οἱ Χερουβίμ, θεωρήσαντά σε τὸν Θεὸν, ἐπὶ νεφελῶν ἀνερχόμενον, τὸν ἐπ' αὐτῶν καθεζόμενον. καὶ δοξάζομέν σε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου, δόξα σοι. Δίς.

Ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις, θεωρηθέντες σου τὰς ὑψώσεις Χριστὲ, τὸ ἀπαύγασμα τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, ἀνυμνοῦμέν σε τιμὴ φωτοειδῇ τοῦ προσώπου μορφιμ. προσκυνοῦμέν σου τὰ Παθήματα. τιμῶμεν τιμὴ Ἀνάστασιν· τιμὴ εὔδοξον Ἀνάληψιν δοξάζοντες. ἐλέησον ἡμᾶς. Δίς.

Κύριε οἱ Ἀπόστολοι ὡς εἶδόν σε, ἐν νεφέλαις ἐπαιρόμενον, ὀδυρμοῖς δακρύων ζωοδότα Χριστὲ, κατηφείας πληρούμενοι, θρηνοῦντες ἔλεγον· Δέσποτα μὴ ἐάσῃς ἡμᾶς ὀρφανοὺς, ὃς δι' οἶκτον ἠγάπησας δούλους σου ὡς εὔσπλαγχνος· ἀλλ' ἀπόστειλον ὡς ὑπέσχου ἡμῖν τὸ Παράκλητόν σου Πνεῦμα, φωταγωγοῦν τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δίς.

Κύριε τῆς Οἰκονομίας πληρώσας τὸ Μυστήριον, παραλαβὼν τοὺς σοὺς Μαθητὰς, εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ἀνελάμβανες· καὶ ἰδοὺ τὸ χερούβιμα τοῦ Οὐρανοῦ παρῆλθες, ὁ δι' ἐμὲ πτωχεύσας κατ' ἐμέ· καὶ ἀναβὰς ὅθεν οὐκ ἐχωρίσθης, τὸ Παράκλητόν σου Πνεῦμα ἀπόστειλον, φωτίζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος ὁ αὐτός.

Ὧν κόλπων τῷ Πατρικῶν μὴ χωρισθεὶς, γλυκύτατε Ἰησοῦ, καὶ τοῖς ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος συναναστραφείς, σήμερον ἐπ' ὄρους τῶν Ἐλαιῶν ἀνελήφθης ἐν δόξῃ· καὶ τιμὴ πεσοῦσαν φύσιν ἡμῶν συμπαθῶς ἀνυψώσας, τῷ Πατρὶ συνεκάθισας. ὅθεν αἱ Οὐρανιαὶ τῶν Ἀσωμάτων τάξεις τὸ θαῦμα ἐκπληττόμεναι, ἔξισταντο θάμβει, καὶ τρόμῳ συνεχόμεναι, τιμὴ σιμὴ φιλανθρωπίαν ἐμεγάλυνον. μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς, τιμὴ πρὸς ἡμᾶς σε συγκαπάβασιν, καὶ τιμὴ ἀφ' ἡμῶν Ἀνάληψιν δοξολογοῦντες, ἱκετεύομεν λέγοντες· ὁ τοὺς Μαθητὰς καὶ τιμὴ Τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, χαρᾶς ἀπείρου πλήσας ἐν τῇ σῇ Ἀναλήψει, καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον, τῶν ἐκλεκτῶν σου τῆς χαρᾶς, δι' ἃς αὐτῶν, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Εἴσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Καὶ δύο τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Καὶ δὲ λέγει Κύριος· ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, ἔμφανὲς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων· καὶ ὑψωθήσεται ὑπεράνω τῶν βουνῶν. καὶ ἥξουσιν ἐπ' αὐτὸ πάντα τὰ Ἔθνη. καὶ πορεύσονται λαοὶ πολλοὶ, καὶ ἐροῦσι· δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ, καὶ ἀναγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Καὶ δὲ λέγει Κύριος· πορεύεσθε, πεπορεύθητε διὰ τῶν πυλῶν μου. σκεύασατε τὴν ὁδὸν μου, καὶ ὁδοποιήσατε τῷ Λαῷ μου, καὶ τοὺς λίθους ἐκ τῆς ὁδοῦ διαρρίψατε. ἄρατε σύσσημον εἰς τὰ Ἔθνη. ἰδοὺ γὰρ ὁ Κύριος ἐποίησεν ἀκουστὸν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. εἴπατε τῇ θυγατρὶ Σιών· ἰδοὺ ὁ Σωτήρ σου παραγέγονεν, ἔχων τὸν ἑαυτοῦ μισθὸν μεθ' αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ πρὸ προσώπου αὐτοῦ. Καὶ καλέσει αὐτοὺς Λαὸν ἅγιον, λελυτρωμένον ὑπὸ Κυρίου· σὺ δὲ κληθήσῃ ἐπιζητουμένη Πόλις, καὶ οὐκ ἐγκαταλελειμμένη. Τίς οὗτος ὁ παραγενόμενος ἐξ Ἐδώμ, ἐρύθημα ἱματίων αὐτοῦ ἐκ Βοσόρ; οὗτος ὡραῖος ἐν στολῇ αὐτοῦ, βοᾷ μετ' ἰσχύος πολλῆς· Ἐγὼ διαλέγομαι δικαιοσύνῃ καὶ κρίσιν σωτηρίας. διατί σου ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτια, καὶ τὰ ἐνδύματά σου, ὡς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἀπὸ παντὸς λίθου, πλήρης καταπεπατημένης; λίθον ἐπάτησα μονώπατον, καὶ τῆς Ἐθνῶν οὐκ ἔστιν αὐτὴρ μετ' ἐμοῦ. τὸν ἔλεον Κυρίου ἐμνήσθην, τὰς ἀρετὰς Κυρίου ἀναμνήσω, τὴν αἴνεσιν Κυρίου ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἡμῖν ἀνταπεδίδωσι. Κύριον κρίτης ἀγαθὸς τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ. ἐπάγει ἡμῖν κατὰ τὸν ἔλεον αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ. καὶ εἶπεν· οὐχὶ Λαός μου ἐστὲ τέκνα, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσωσι. καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς σωτηρίαν ἐκ πάσης θλίψεως αὐτῶν. οὐ πρέσβυς, οὐδὲ Ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος ἔσωσεν αὐτούς, διὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτούς, καὶ φείδεσθαι αὐτῶν. αὐτὸς ἐλυτρώσατο αὐτούς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτούς, καὶ ὑπερύψωσεν αὐτοὺς πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ αἰῶνος.

Προφητείας Ζαχαρίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. δ. 4. ΤΑδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἡμέρα ἔρχεται Κυρίου, καὶ σήσονται οἱ πόδες αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ τὸ ὄρος τῆς Ἐλαιῶν, τὸ κατεναντι Ἱερουσαλὴμ, ἐξ ἀνατολῶν Ἡλίου. καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐξελεύσεται ὕδωρ ζῶν ἐξ Ἱερουσαλὴμ, τὸ ἥμισυ αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν πρώτην, καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐσχάτην· ἐν θέρει, καὶ ἐν ἔαρι ἔσται ὅτω. καὶ ἔσται Κύριος εἰς Βασιλέα ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. ἔσται Κύριος εἷς, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἕν, κυκλοῦν πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ τὴν ἔρημον ἀπὸ Γαβαὰ ἕως Ῥεμβῶν, κατὰ Νότον Ἱερουσαλήμ. καὶ ὑψωθήσεται, καὶ ἐπὶ τοῦ τόπου μενεῖ, ἀπὸ τῆς πύλης Βενιαμὶν, ἕως τοῦ τόπου τῆς πύλης τῆς πρώτης, ἕως τῆς πύλης τοῦ Γωνιὰν, καὶ ἕως τοῦ πύργου Ἀναμεὴλ, καὶ ἕως τοῦ πύργου τῆς Γωνιῶν, καὶ ἕως τῆς ὑπολιμναίων τοῦ Βασιλέως. καὶ κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ, καὶ ἀνάθεμα οὐκ ἔτι ἔσται· καὶ κατοικήσει Ἱερουσαλὴμ πεποιθότως.

Εἰς τὴν Λιτὴν, ᾠδὴ Ἰδιόμελον ἦχος α.

ΑΝελθὼν εἰς Οὐρανοὺς, ὅθεν καὶ κατῆλθες, μὴ ἐάσῃς ἡμᾶς ὀρφανοὺς Κύριε. ἐλθέπεμψον τὸ Πνεῦμα, φέρον εἰρηνεύειν τῷ Κόσμῳ. δέδωκας τοῖς Υἱοῖς τῆς ἀνθρώπων, ἔργα δυνάμεώς σου, Κύριε φιλάνθρωπε.

Ὁ αὐτός.

ΑΝῆλθες Χριστὲ πρὸς τὸν αὐάρχον Πατέρα σου, ὁ τῆς ἀπερινοήπτων αὐτοῦ κόλπων μὴ χωρισθείς. καὶ προσθήκην αἱ Δυνάμεις, τῇ αἰνέσει τοῦ Τελωνίου οὐκ ἐδέξαντο· ἀλλ' εἷς Υἱὸν, καὶ μετὰ τῶν ἀνθρώπων ἐγνώρισάς σε Κύριε, μονογενῆ τοῦ Πατρός. ἐν πλήθει σῶν οἰκτιρμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

ΟΙ Ἄγγελοί σου Κύριε, τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγον· ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἑστήκατε βλέποντες εἰς τὸν Οὐρανόν; οὗτος ἐστὶ Χριστὸς ὁ Θεὸς, ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν Οὐρανόν. οὕτως ἐλεύσεται πάλιν, ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν Οὐρανόν. λατρεύσατε αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

Ἦχος δ'.

ΟΤε παραγένου ἐπὶ τὸ Ὄρος Χριστὲ τῆς Ἐλαιῶν, Πατρὸς ἐπιπλέσαι τὴν εὐδοκίαν, ἔξεσησαν οἱ Οὐράνιοι Ἄγγελοι, καὶ ἔφριξαν οἱ καταχθόνιοι. παρῆσαν δὲ οἱ Μαθηταί σου χαρᾶς σύτρομοι, ὡς ἐλάλεις αὐτοῖς. ὡς θρόνος δὲ ἡτοίμασο ἐξ ἐναντίας νεφέλη προσμείωσα. πύλας δὲ ὁ ἐρανὸς διαπεράσας τῷ κάλλει ἐπαίνετο, καὶ ἡ γῆ τὰς κρυπτῆρας ἀνακαλύπτετο, Ἀδὰμ τὴν καταβασιν, ὡς γνωσθῶσι, καὶ τὴν αὖθις ἀνάβασιν. ἀλλ' ἴχνη μὲν ὑψοῦτο ὡς χειρὸς, σῶμα δὲ μεγάλα ηὐλόγει ὡς ἠκούετο· νεφέλη ὑπελάμβανε, καὶ Οὐρανὸς εὐδόνσε ὑπεδέξατο. ἔργον τοῦτο Κύριε ἐργάσω, μέγα καὶ παράδοξον, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος, ὁ αὐτός.

ΗΝ καταβᾶσαν φύσιν τοῦ Ἀδὰμ, εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς ὁ Θεὸς, καινοποιήσας σεαυτῷ, ὑπεραίρω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, ἀνήγαγες σήμερον. ὡς ἀγαπήσας συνεκάθισας, ὡς συμπαθήσας δὲ ὤωσας σαυτῷ· ὡς εὐώσας συνέπαθες· ὡς ἀπαθὴς παθὼν καὶ συνεδόξασας. ἀλλ' οἱ Ἀσώματοι, τίς ἐστιν οὗτος ἔλεγον, ὁ ὡραῖος αὐτῇ; ἀλλ' οὐκ ἄνθρωπος μόνον, Θεὸς δὲ καὶ Ἄνθρωπος, τὸ συναμφότερον τὸ φαινόμενον. ὅθεν ἕξαλλοι Ἄγγελοι, ἐν σολαῖς περιπτάμενοι τῆς Μαθητῶν, οἱ μὲν Ἄγγελοι ἑστῶτες, ἄνδρες ἐβόων Γα-

λιλαῖοι, ὃς ἀφ' ὑμῶν πεπόρθται, ὅτ☩ Ἰησοῦς ἄνθρωπος Θεός. Θεάνθρωπος πάλιν ἐλθόσεται, Κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν. πιστοῖς δὲ δωρούμενος ἁμαρτιῶν συγχώρησιν, καὶ τὸ μέγα ἔλε☩.

Ὁ αὐτός.

Ὅτε ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεός, τῶν Μαθητῶν ὁρώντων, αἱ νεφέλαι ὑπελάμβανόν σε μὴ σαρκός. πύλαι ἐπήρθησαν αἱ οὐράνιαι· ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων ἔχαιρεν ἐν ἀγαλλιάσει. αἱ αὐθέραι Δυνάμεις ἔκραζον λέγουσαι· ἄραται πύλας οἱ Ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. οἱ δὲ Μαθηταὶ ἐκπληττόμενοι ἔλεγον· μὴ χωρισθῇς ἡμῶν ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ἀλλὰ πέμψον ἡμῖν τὸ Πνεῦμά σου τὸ Παράγιον, τὸ ὁδηγοῦν καὶ στηρίζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχ☩ ὁ αὐτός.

Κύριε τὸ Μυστήριον τὸ ἀπὸ τῶν αἰώνων κεκρυμμένον, καὶ ἀπὸ γενεῶν πληρώσας ὡς ἀγαθός, ἦλθες μετὰ τῶν Μαθητῶν σου ἐν τῷ ὄρει τῶν Ἐλαιῶν, ἔχων τὴν Γεγραμμένην σου τὸν ποιητὴν καὶ πάντων δημιουργόν. τὴν γὰρ ἐν τῷ Πάθει σου μητρικῶς πάντων ὑπεραλγήσασαν, ἔδει καὶ τῇ δόξῃ τῆς σαρκός σου, ὑπερβαλλόντως ἀπολαῦσαι χαρᾶς. ἧς καὶ ἡμεῖς μεταχόντες τῇ εἰς Οὐρανοὺς Ἀνόδῳ σου Δέσποτα, τὸ μέγα σου ἔλεος, τὸ εἰς ἡμᾶς γεγονὸς δοξάζομεν.

Εἰς τὸν στίχον τῶν Ἰδιομέλων, ἦχ☩ β.

Ἐτέχθης ὡς αὐτὸς ἠθέλησας, ἐφάνης ὡς αὐτὸς ἠβουλήθης. ἔπαθες σαρκὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. ἐκ νεκρῶν ἀνέστης, πατήσας τὸν θάνατον. ἀνελήφθης ἐν δόξῃ ὁ τὰ σύμπαντα πληρῶν· καὶ ἀπέστειλας ἡμῖν Πνεῦμα Θεῖον, τὸ ἀνυμνεῖν καὶ δοξάζειν σε τὴν Θεότητα.

Ἅπαντα τὰ Ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Ἀναλαμβανόμενόν σε Χριστὲ, εἰς τὸ ὄρ☩ τῶν Ἐλαιῶν, αἱ Δυνάμεις ὁρῶσαι ἕτερα τῇ ἑτέρᾳ ἐβόων· τίς ἐστιν οὗτος; καί φησι πρὸς αὐτάς· οὗτός ἐστιν ὁ κραταιὸς καὶ δυνάστης, οὗτός ἐστιν ὁ δυνατὸς ἐν πολέμῳ, οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. καὶ ἵνα τί αὐτοῦ ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτια; ἐκ Βοσὸρ ἦλθε, ὅπερ ἐστὶ τῆς σαρκός. αὐτὸς δὲ ὡς Θεὸς, ἐν δεξιᾷ καθίσας τῆς μεγαλωσύνης, ἀπέστειλας ἡμῖν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἵνα ὁδηγήσῃ, καὶ σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἅπαξ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ἐν τῷ ὄρει τῶν Ἐλαιῶν Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐνώπιον τῶν σῶν Μαθητῶν, καὶ ἐκάθισας ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, ὁ τὰ σύμπαντα πληρῶν τῇ Θεότητι. καὶ ἀπέστειλας αὐτοῖς Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ φωτίζον, καὶ στηρίζον, καὶ ἁγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχ☩ πλ. β.

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος, τοῦ ἀνυψῶσαι τῷ πεσοῦσαν Εἰκόνα τοῦ Ἀδάμ, καὶ ἀποστεῖλαι Πνεῦμα Παράκλητον, τοῦ ἁγιάσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τροπάριον, ἦχ☩ δ'.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθητὰς τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματ☩. βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου. Ἐκ γ'.

Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύρι☩.

Τῇ ε'. τῆς Ἀναλήψεως, εἰς τὸν Ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. στιχ. ἴδιομ. ἦχ☩ α.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντ☩.

Ἀγγέλων θαυμαζόντων, τῆς Ἀνόδου τὸ ξένον, καὶ Μαθητῶν ἐκπληττομένων, τὸ φρικτὸν τῆς ἐπάρσεως, ἀνῆλθες μετὰ δόξης ὡς Θεὸς, καὶ πύλαισι ἐπήρθησαν Σωτήρ. διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν ἐθαύμαζον βοῶσαι· δόξα τῇ καταβάσει σου Σωτήρ. δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου. δόξα τῇ Ἀναλήψει σου μόνε φιλάνθρωπε. Δίς.

Μετὰ τὴν β'. στιχ. ἴδιομ. ἦχ☩ γ.

Τῇ ὡραιότητι.

Προαιώνι☩ Θεὸς καὶ ἄναρχος, ὑπὲρ νοῦν ἀνείληφε φύσιν ἀνθρώπειον, θεοποιήσας μυστικῶς, σήμερον ἀνελήφθη. Ἄγγελοι προτρέχοντες, Ἀποστόλοις ἐβόων, τὸν πορευόμενον, εἰς Οὐρανοὺς μετὰ δόξης πολλῆς. αὐτῷ δὲ προσκυνήσαντες ἔλεγον· δόξα Θεῷ τῷ ἀναληφθέντι. Δίς.

Μετὰ

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, ἀδ. ἦχος πλ. α.

Τὸν σωναύαρχον Λόγον.

ΚΑτελθὼν ὑρανόθεν εἰς τὰ ἐπίγεια, καὶ τῳ κάτω κειμένῳ ἐν τῇ τῦ ἄδε φρυρᾷ, σωναναςήσας ὡς Θεὸς, Ἀδαμιαίαν μορφὴν, τῇ Ἀναλήψασα Χειρὶ, εἰς Ὑρανὸς ἀναγαγὼν, τῷ θρόνῳ τῷ Πατρικῷ σε, συγκάθεδρον ἀπεργάσω, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπ. Δίς.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α΄. Ἀντίφωνον τῦ δ΄. ἦχε. Προκείμενον, ἦχος δ΄.

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριε. ψ. Πάντα τὰ Ἔθνη κροτήσατε χεῖρας. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Εὐαγγελίου γ΄. ἐκ τῦ κτ Μάρκου.

Ἀνασὰς ὁ Ἰησῦς πρωΐ.

Τὸ, Ἀνάσασιν Χειρῦ. Ο΄ Ν΄.

Δόξα, ἦχ β΄. Ταῖς τῆ Ἀποςόλων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκε.

Εἶτα, ψ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, ἦχ πλ. β΄.

ΗΜέρον ἐν Ὑρανοῖς αἱ ἄνω Δυνάμεις, τὴν ἡμετέραν φύσιν θεώμεναι, θαυμάζεσαι τὸ ξένε τρόπε τὴν Ἄνοδον, διηπόρεν ἀλλήλαις λέγεσαι· τίς ὅτ ὁ παραγενόμεν; βλέπεσαι δὲ τὸν οἰκεῖον Δεσπότην, τὰς ὑρανίας πύλας ἄρειν διεκελεύοντο. μεθ' ὧν ἀπαύσως ὑμνήσωμεν, τὸν μετὰ σαρκὸς ἐκεῖθεν πάλιν ἐρχόμενον, ὡς Κυρίον τῆ ἁπάντων, καὶ Θεὸν Παντοδύναμον.

Οἱ Κανόνες, ὁ πρ. α΄. μετὰ τῆ Εἱρμῶν εἰς η΄. καὶ ὁ δ΄. εἰς ς΄. Ἰωσὴφ Μοναχῦ.

Ὠδὴ α΄. ἦχ πλ. α΄. Ο΄ Εἱρμός.

ΩΣωτῆρι Θεῷ, τῷ ἐν θαλάσῃ Λαὸν, ποσὶν ἀβρόχοις ὁδηγήσαντι, καὶ Φαραὼ πανσρατιᾷ καταποντίσαντι, αὐτῷ μόνῳ ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασαι.

ΔΟμεν πάντες Λαοὶ, τῷ ἐπὶ ὤμων Χερυβὶμ, ἀναληφθέντι μετὰ δόξης Χειρῷ, καὶ συγκαθίσαντι ἡμᾶς ἐν δεξιᾷ τῦ Πατρὸς, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασαι.

ΜΟν μεσίτῃ Θεῦ, καὶ ἀνθρώπων Χειρὸν, χοροὶ Ἀγγέλων θεασάμενοι, μετὰ σαρκὸς ἐν ὑψίσοις ἐξεπλήττοντο, συμφώνως δὲ ἀνέμελπον, ὕμνον ἐπινίκιον.

ΤΩ, ὀφθέντι Θεῷ, ἐπὶ τῦ ὄρες Σινᾶ, καὶ νόμον δόντι τῷ Θεόπτῃ Μωσεῖ, τῇ Ἐλαιῶν ἐκ τῦ ὄρες ἀναληφθέντι σαρκὶ, αὐτῷ πάντες ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασαι.

Θεοτοκίον.

ΔΧραντε Μήτηρ Θεῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σᾶ, καὶ ἐκ τῆ κόλπων τῦ Γεννήτορ, μὴ ἐκφοιτήσαντα, Θεὸν ἀπαύσως πρέσβευε, ἐκ πάσης περισάσεως, σῴσαι ὃς ἔπλασεν.

Ἕτερος Κανὼν τῦ Κυρίε Ἰωαννῆ. Οὗ ἡ ἀκροςιχὶς. Κατὰ Ἀλφάβητον.

Ὠδὴ α΄. ἦχ δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα με.

ΔΝέσης τριήμερος, ὁ κτ φύσιν ἀθάνατος, καὶ ὤφθης τοῖς ἑνδεκα, καὶ πᾶσι τοῖς Μαθηταῖς· καὶ ἀνέβραμες, Χειρὲ πρὸς τὸν Πατέρα, νεφέλῃ ὀχύμεν ὁ τῦ παντὸς Ποιητής.

ΒΟσα ἐμφανέσατο, ψάλλων Δαβὶδ ὁ Θεόπνευς· ἀνέβη ὁ Κύριος πρὸς τὰ ὑράνια, ἐν ἀλαλαγμῷ, καὶ σάλπιγγος ἠχήσει, καὶ πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα ἔφθασε.

ΓΗράσατο Κύριε, Κόσμον πολλοῖς ἁμαρτήμασι, καινίσας τῷ Πάθει σε καὶ τῇ Ἐγέρσει σε, ἀνελήλυθας, ὀχύμεν νεφέλῃ, πρὸς τὰ Ἐπουράνια. δόξα τῇ δόξῃ σε. Θεοτοκίον.

ΔΕσπότιν ἐκύησας, πάντων παναμώμε Δέσποινα, τὸν Πάθει ἑκόσιον καταδεξάμενον, καὶ ἀνελθόντα πρὸς τὸν αὐτῦ Πατέρα· ὅντερ ἐκάτελιπε, κἂν σάρκα ἔληφε.

Καταβασία.

ΘΕίῳ καλυφθεὶς ὁ βραδύγλωσσος γνόφῳ, Ἐρρητόρευσε τὸν Θεόγραφον νόμον. Ἰλιγγὶ γὰρ ἐκτινάξας ὄμματ νόε, Ὁρᾷ τὸν ὄπα, καὶ μυεῖται Πνεύματος, Γνῶσιν γεραίρων ἐνθέοις τοῖς ᾄσμασιν.

Ὠδὴ γ΄. Ο΄ Εἱρμός.

ΔΥνάμει τῦ Σταυρῦσε Χειρὲ, σερέωσόν με τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε τὸ σωτήριον Ἀνάληψιν.

ΗΝῆλθες ζωοδόπα Χειρὲ, πρὸς τὸν Πατέρα καὶ αὐύψωσας, ἡμῶν τὸ γένος φιλάνθρωπε, τῇ ἀφάτῳ διαλαγχνίασε.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τ῎Ι τάξεις τῆς Ἀ᾽γγέλων Σωτὴρ, βροτείαν φύσιν θεασάμενοι, σωμανιῶσά σοι ἀπαύστως, ἐκπληττόμενοι ἀνύμνησε.

Ε῎Ισαντο Ἀ᾽γγέλων χοροὶ, Χριστὲ ὁρῶντες μετ᾽ σώματος, ἀναληφθέντα, καὶ ἀνύμνων τῷ Ἁ᾽γίαν σε Ἀ᾽νάληψιν.

Τὴν φύσιν τῆς ἀνθρώπων Χριστὲ, φθορᾷ πεσοῦσαν ξανέστησας, καὶ τῇ Ἀ᾽νόδῳ σε ὕψωσας, καὶ σωτῷ ἡμᾶς ἐδόξασας. Θεοτοκίον.

Τ῎Κετδε ἀπαύστως Ἁ᾽γνὴ, τὸν προελθόντα ἐκ λαγόνων σε, ῥυθμῶαι πλανῆς διαβόλε, τὲς ὑμνοῦντάς σε Μητέρα Θεοῦ.

Ἄλλο. Τὲς σὲς ὑμνολόγες.

Ε῎Πάρατε πύλας ἀρανίας, ἰδοὺ παραγέγονε Χριστὸς, ὁ Βασιλεὺς τῆς Κτίσεως, σῶμα φορέσας γηΐνον, ταῖς αὐωτέραις ἔλεγον, Δωμάτεσιν αἱ καπώτεραι.

Ἠτήσας Χριστὲ τὸν πλανηθέντα, ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως Ἀ᾽δὰμ, ὡς τοῦτον ἐνδυσάμενος, ἀνῆλθες καὶ ἐκάθισας, ἐκ δεξιῶν ὡς σωτῆρος, Πατρὸς ὑμνούντων Ἀ᾽γγέλων σε.

Ἡ Γῆ ἑορτάζει καὶ χορεύει, ἀγάλλεται καὶ ὁ Οὐρανὸς, τῇ Ἀ᾽ναλήψει σήμερον, τοῦ Ποιητοῦ τῆς Κτίσεως, τοῦ προφανῶς εὐώσαντος, τὰ διεσῶπα βελήματι.

Καταβασία.

Ῥ῾ῆξε γαστρὸς ἠτεκνομένης πέδας, Γ῾βεντε δυσκάθεκτον· δ᾽τεκνωμένης, Μόνη προσδοκὴ τῆς Προφήτιδος πάλαι, Ἄννης φερούσης Πνεῦμα σωπετεμμένον, Πρὸς τὸν δωμάζων καὶ Θεὸν τῆς γνώσεων.

Ὠδ. ἡ. τῆς πγ. Τῷ Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ε῎Πιβας ἐν νεφέλαις τῆς Οὐρανῶν, καταλείψας ἐρημίαν τοῖς ἐπὶ γῆς, ἀνῆλθες καὶ ἐκάθισας, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν, ὡς ὁμοούσιος τούτῳ, ὑπάρχων καὶ Πνεύματι. ἐν σαρκὶ γὰρ ὤφθης, ἀλλ᾽ ἄτρεπτος ἔμεινας. ὅθεν αὐαμείας, σωτηρίας τὸ πέρας, τοῦ κεῖναι ἐρχόμενος, ἐπὶ γῆς Κόσμον ἅπαντα. δικαιοκρῖτα Κύριε, φεῖσαι τῆς ψυχῶν ἡμῶν, τῆς πταισμάτων ἄφεσιν δωρούμενος, ὡς Θεὸς ἐλεήμων τοῖς δούλοις σε. Δίς.

Ὠ,δὴ δ᾽. Ὁ Εἱρμός.

Ε῎Ισακήκοα Κύριε τοῦ ἀκοῆς, τῆς δυναστείας τοῦ Σταυροῦ σε, ὡς Παράδεισος ὠδοίγη δι᾽ αὐτοῦ, καὶ ἐβόησα· δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Τ῎Νελήφθης ἐν δόξῃ, ὁ τῆς Ἀ᾽γγέλων Βασιλεὺς, τὸν Παράκλητον ἡμῖν ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀποστέλλων. διὸ βοῶμεν· δόξα Χριστὲ τῇ Ἀναλήψει σε.

Ὡ῾Σ ἀνῆλθεν ὁ Σωτὴρ, πρὸς τὸν Πατέρα σαρκὶ, κατεπλάγησαν αὐτῷ, αἱ τῆς Ἀ᾽γγέλων στρατιαὶ, καὶ ἐβόησαν· δόξα Χριστὲ τῇ Ἀναλήψει σε.

Τ῎Ι τῆς Ἀ᾽γγέλων Δυνάμεις, ταῖς αὐωτέραις ἐβόων· πύλας ἄραται Χριστῷ, τῷ ἡμετέρῳ Βασιλεῖ· ὃν ἀνυμνοῦμεν, ἅμα σωῒ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Η῾ Παρθένος ἔτεκε, καὶ τὰ Μητέρων οὐκ ἔγνω. ἀλλὰ Μήτηρ μενεῖ, Παρθένος δὲ διέμεινεν. ὧν ἀνυμνοῦντες, χαῖρε Θεοτόκε κραυγάζομεν.

Ἄλλο. Ὁ καθήμενος.

Τ῎Ησοῦς ὁ ζωοδότης, προσλαβὼν ὃς ἠγάπησεν, Ἐλαιῶν εἰς ὄρος, ἄνεισι καὶ τέτας δ᾽λόγησε, καὶ τὲς Πατρῴας νεφέλῃ ἐποχούμενος, κόλπος ἔφθασεν, ὃς ἀδαμῶς καπαλέλοιπε.

Κ῎Οσμος ὅλος ἑορτάζει, ὁρατὸς καὶ ἀόρατος, ἐν ἀγαλλιάσει. Ἄγγελοι σκιρτῶσι καὶ ἄνθρωποι, δοξολογοῦντες ἀπαύστως τὴν Ἀ᾽νάληψιν, τοῦ σαρκὶ εὐωθέντος ἡμῖν ἀγαθότητι.

Τ῎Σας κράτος τοῦ θανάτου, ὡς ἀθάνατος Κύριε, τὴν ἀθανασίαν, πᾶσιν ἐδωρήσω φιλάνθρωπε, καὶ ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, καθορώντων σε, τῆς σεπτῶν Μαθητῶν, Ἰησοῦ Παντοδύναμε.

Θεοτοκίον.

Μ῎Ακαιρία ἡ κοιλία, σοῦ Παναμωμε γέγονε. τὸν γὰρ τοῦ κοιλίαν, ἅδε παραδόξως κενώσαντα, ἀνερμηνεύτως χωρῆσαι κατηξίωσαι· ὃν ἱκέτευε, σῶσαι ἡμᾶς τὲς ὑμνοῦντάς σε. Καταβασία.

Τ῎Ναξ Βασιλέων ἀνάκτων, οἷος ἐξ οἵου μόνος, Λόγος προελθὼν, Πατρὸς ἐξ αὐαιτίας, Ἱσοθενίσας Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις, Νημερτὴς ἐξέπεμψας ὡς δ᾽εργέτης. Ἄ,δοσι δόξα τῷ κράτησε Κύριε.

Ὠ,δὴ ε. Ὁ Εἱρμός.

Ὀ῾Ρθριζόντες βοῶμέν σοι Κύριε, σῶσον ἡμᾶς. σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σε ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Πλη-

Πληρώσας εὐφροσύνης τὰ σύμπαντα, Ἐλεήμον, ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, μετὰ σαρκὸς ἐπεδήμησας.

Ἄγγελων αἱ Δυνάμεις αἰρόμενον, σὲ ἰδοῦσαι, ταῖς πύλας ἐκραύγαζον, τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν ἄρατε.

Ὑπόσολοι ἰδόντες ὑψούμενον, τὸν Σωτῆρα, ἐν τρόμῳ ἐκραύγαζον· τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν δόξα σοι. Θεοτοκίον.

Ἄρθείον μετὰ τόκου ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε. σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ Κόσμῳ ἐκύησας.

Ἀλλο. Ἐξέση τὰ σύμπαντα.

Ἐκρώσας τὸν θανάτον, τῷ σῷ Θανάτῳ Κύριε, λαβὼν ὃς ἠγάπησας, ἀνῆλθες, τὸ Ἐλαιῶνος εἰς ὄρος ἅγιον. κἀκεῖθεν συνέδραμες Χριστὲ, πρὸς τὸν σὸν Γεννήτορα, τῇ νεφέλῃ ἐποχούμενος.

Ξένησε ἡ Γέννησις, ξένησε ἡ Ἀνάστασις, ξένη καὶ φερωνύμως Ζωοδόκος, ἡ ἐκ τοῦ Ὄρους θεία Ἀνάληψις· ἐν ᾗ ξεκονίζων Ἥλιος, τέθριππος ἀνήρχετο, ἀνυμνῶν σε φιλάνθρωπε.

Ὁρῶσιν ἐφθέγγοντο, τοῖς Ἀποστόλοις Ἄγγελοι· ἄνδρες Γαλιλαῖοι τί θαμβεῖσθε, τῇ Ἀναλήψει τοῦ ζωοδότου Χριστοῦ; ὅτος ἦξει πάλιν ἐπὶ γῆς, κρῖναι Κόσμον ἅπαντα, ὡς Κριτὴς δικαιότατος. Ὅτ.

Ἄρθείον φυλάξας σε, μετὰ τὸν τόκον ἄφθορον, ἄνεσι Χριστὸς πρὸς τὸν Πατέρα, Θεογεννήτορ, ὃν ὁ κατέλιπεν, ἃ καὶ σάρκα ἔλαβεν ἐκ σοῦ, σύναντε καὶ ἔμψυχον, διὰ ἔλεον ἄφατον.

Καταβασία.

Ὑετήσιον κάθαρσιν ἁμαρτημάτων,
Πυρίπνοον δέξασθε Πνεύματος δρόσον,
Ὦ τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας.
Νῦν ἐκ Σιὼν γὰρ ἐξελήλυθε νόμος, Ἡ γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

Κύκλωσέμε ἄβυσσος, παφήμοι τὸ κῆτος ἐγένετο. ἐγὼ δὲ ἐβόησα, πρὸς σὲ τὸν φιλάνθρωπον, καὶ ἔσωσέμε ἡ δεξιάσου Κύριε.

Ἔσκίρτησαν Ἀπόστολοι, ὁρῶντες μεταίρσιον σήμερον, τὸν Κτίσιν αἰρόμενον, ἐλπίδι τοῦ Πνεύματος, καὶ φόβῳ ἔκραζον· δόξα τῇ Ἀνόδῳσε.

Πέφησαν οἱ Ἄγγελοι, βοῶντες Χριστὲ τοῖς Μαθηταῖς σου· ὃν τρόπον κατίδετε, Χριστὸν αὐερχόμενον, σαρκὶ ἐλεύσεται, δίκαιος παύτων Κριτής.

Σὲ εἶδόν σε Σωτὴρ ἡμῶν, Δυνάμεις αἱ Οὐράνιαι, εἰς ὕψος αἰρόμενον, σύσσωμον ἐκραύγαζον λέγουσαι· μεγάλη Δέσποτα ἡ φιλανθρωπία σου. Ὅτ.

Πάτον σε ἀκατάφλεκτον, καὶ ὄρος καὶ κλίμακα ἔμψυχον, καὶ πύλην Οὐρανίου, ἀξίως δοξάζομεν, Μαρία εὐδόξε, ὀρθοδόξων καύχημα.

Ἀλλο. Τὴν θείαν ταύτην.

Ἀνάπαυσαν ἡμῖν ἄνωθεν, νεφέλαι εὐφροσύνην αἰώνιον. Χριστὸς νεφέλη γάρ, ὡς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, πρὸς τὸν αὐτοῦ Πατέρα ἄνεισι σήμερον.

Ἀρκὸς φανεὶς ὁμοιώματι, τὰ πρώην διεσώπα σωτήριος, εἰς εὐφιλάνθρωπε, καὶ ἀνελήφθης ὁρώντων σου, τῶν Μαθητῶν Οἰκτίρμον, πρὸς τὰ Οὐράνια.

Τί ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτια, σαρκὸς τοῦ ἐνωθέντος παχύτητι; ἅγιοι Ἄγγελοι, Χριστὸν ὁρῶντες ἐφθέγγοντο, Πάθος τιμιον θεῖα, φέροντα σύμβολα. Θεοτοκίον.

Μνοῦμεν Κόρη τὴν σύλληψιν, ὑμνοῦμέν σε τὴν ἄῤῥητον Γέννησιν, δι' ἧς ἐῤῥύσθημεν, καταφθορᾶς καὶ κακώσεως, καὶ ζοφερᾶς τοῦ ᾅδου, ἀγνὴ καθάρξεως.

Καταβασία.

Λασμὸς ἡμῖν Χριστὲ καὶ σωτηρία, Ὁ Δεσπότης ἔλαμψας ἐκ τῆς Παρθένου.
Ἵν' ὡς Προφήτην θηρὸς ἐκ θαλαττίου, Σπέρνων Ἰωνᾶν τῆς φθορᾶς διαρπάσῃς, Ὅλον τὸν Ἀδὰμ παγγενῆ πεπτωκότα.

Κοντάκιον. Αὐτόμελον, ἦχος δ'.

Ἣν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς συνώσας τοῖς Οὐρανίοις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδαμόθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάσατος, καὶ βοᾷ τοῖς ἀγαπῶσί σε· Ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ἀπὸ τῆς γῆς ἐπὶ τῆς γῆς καταλιπόντες, τὰ τῆς πλάνης τῷ χοϊκῷ παραχωρήσαντες, δεῦτε ἀναπτήξωμεν, καὶ εἰς ὕψος ἐπάρωμεν ὄμματα καὶ νοήματα. πετάσωμεν τὰς ὄψεις ἡμῶν καὶ τὰς αἰσθήσεις, ἐπὶ τὰς Οὐρανίους

πύ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πύλας οἱ θνητοί. νομίσωμεν εἶναι τὸ Ἐλαιῶνος εἰς ὄρος, καὶ ἀτενίζειν τῷ λυτρωμένῳ ἐπὶ νεφέλης ἐποχουμένῳ. ἐκεῖθεν γὰρ ὁ Κύριος εἰς Οὐρανὸς ἀνέβαινεν, ἐκεῖ καὶ ὁ φιλόθεος τὰς δωρεὰς διένειμε τοῖς Ἀποστόλοις αὐτοῦ, καλέσας ὡς Πατὴρ, καὶ σημείξας αὐτούς· ὁδηγήσας ὡς Υἱὸς, καὶ λέξας πρὸς αὐτούς· ἀναχωρίζομαι ὑμῶν. Ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Σωναξάριον.

ξ. Ἐκ δεξιᾶς ἐκάθισας Πατρικῆς Λόγε, Πίστιν Μαθηταῖς βεβαιοτέραν δείξας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Πέμπτῃ τῆς ἕκτης Ἑβδομάδος μετὰ τὸ Πάσχα, τὴν Ἀνάληψιν ἑορτάζομεν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐπειδὴ γὰρ τοῖς Μαθηταῖς σωμὼν πρὸ τοῦ παθεῖν, τὴν τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἐπηγγείλατο παρουσίαν, εἰπών· Συμφέρει, ἵνα ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ ἐγὼ μὴ ἀπέλθω, ὁ Παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται. καὶ πάλιν· Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, διδάξει ὑμᾶς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. Μετὰ τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι, ἐν ἡμέραις τεσσαράκοντα αὐτοῖς ὀπτανόμενος, οὐκ ἀεὶ, ἀλλ' ἐκ διαλειμμάτων, συνεσθίων τε αὐτοῖς καὶ πίνων, βεβαιοτέραν τὴν Ἀνάστασιν παρεῖχεν. Τὸ τελευταῖον πολλὰ περὶ τῆς τοῦ Θεοῦ Βασιλείας ἐπαγγελόμενος, παρήγγειλε τούτοις ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλ' ἐκεῖσε μένοντας τὴν τοῦ Παναγίου Πνεύματος παρουσίαν ἐκδέχεσθαι, βαπτισθησομένους οὐ δι' αὐτοῦ. Ἐν ὕδατι γὰρ καὶ μόνῳ ἦσαν βαπτισθέντες τὸ πρότερον ὑπὸ Ἰωάννου, (καὶ ἐσύστερον ὁ Ἐπιφάνιος Κύπρου ἱστόρησεν, ὅτι ὁ μὲν Θεολόγος Ἰωάννης τὴν Θεοτόκον βαπτίζει. ὁ Πέτρος δὲ, οὐ αὐτὸς πάλιν τοὺς τῶν Ἀποστόλων λοιπούς.) παρήγγειλε δὲ αὐτοῖς μένειν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἵνα ἐκεῖσε πρῶτον τὸ Κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου βεβαιωθῇ, μήπως εἰς ἀλλοτρίους ἀπιόντες τόπους, δυσχερῶς διαβάλλοιντο, καὶ ὅτι ἐκεῖθεν καθάπερ ἔτινας στρατιώτας ἐντεῦθεν παρασκευάζεσθαι τοῖς ὅπλοις τοῦ Πνεύματος, καὶ ὅπως εἰς μάχην χωρῆσαι τοῖς ἐχθροῖς τοῦ Χριστοῦ. Ἐπεὶ δ' ὁ καιρὸς ἐπέστη τῆς Ἀναλήψεως, ἤγαγε μὲν αὐτοὺς ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν Ἐ-

λαιῶν (καλεῖται δὲ οὕτως, ὅτι πλείσαις ἐλαίαις καταφυτον ἦν) καὶ διαλεγόμενος αὐτοῖς περὶ τῆς εἰς τὰ πέρατα αὐτοῦ ἀνακηρύξεως· ἔτι δὲ καὶ περὶ τῆς ἀκαταλύτου αὐτοῦ Βασιλείας, τῆς ἐν τῷ μέλλοντι. ἐπειδὴ κἀκείνους τὰ δέοντα ἐρωτᾶν μέλλοντας ἔφθασε (παρούσης ἐκείσε καὶ τῆς ἀναστάσης αὐτοῦ Μητρὸς) ἐφίησιν Ἄγγελος αὐτοῖς, τὴν εἰς Οὐρανὸς Ἄνοδον ὑποδείξοντας. Καὶ δὴ βλεπόντων, ἐπήρθη ἐκ τοῦ μέσου αὐτῶν, νεφέλης ἐκείνου ὑπολαβούσης. καὶ ὅπως ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων παραπεμπόμενος, διακελευομένων ἀλλήλοις τοὺς τῶν Οὐρανίων Θυρῶν ἔπαρσιν, καὶ καταπλησσομένων τὸ ξένον αἰμάτων τῆς σαρκὸς αὐτοῦ ἐρυθρόν· Ἀνέβη καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς, θεώσας τὴν σάρκα, καὶ θαρρῶν λέγειν, ποιήσας ταύτην ὁμόθεον, δι' ἧς ἡμεῖς κατηλλάγημεν, τῆς ἀρχαίας ἔχθρας διαλυθείσης. Τοῖς μέντοι Ἀποστόλοις Ἄγγελοι ἐν εἴδει ἀνδρῶν ἐπέστησαν λέγοντες· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἑστήκατε καταπλησσόμενοι, καὶ εἰς Οὐρανὸν ἀτενίζοντες; οὗτος, ὃν βλέπετε μετὰ σαρκὸς Θεὸν τὸν Ἰησοῦν, οὕτως ἐλεύσεται πάλιν, μετὰ σαρκὸς δηλαδὴ, πλὴν οὐχ ὡς πρότερον πενιχρῶς τε καὶ ἡσυχῇ, ἀλλὰ μετὰ δόξης μεγάλης, καθὼς νῦν ὁρᾶτε ὑπὸ Ἀγγέλων παραπεμπόμενον. Τότε οἱ Ἀπόστολοι τῷ ἀτενίζειν ἀποκαμόντες, ὑπέστρεψαν ἀπὸ τοῦ Ὄρους τῶν Ἐλαιῶν (ἔγγιστα δὲ τοῦτο ἐστὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ, διχιλίοις πεντακοσίοις ποδῶν βήμασι διέχον αὐτῆς.) τοῦτο γάρ ἐστιν ἡ τοῦ Σαββάτου ὁδός. ὅπου δὲ νενομοθέτηται τῷ Μωϋσῇ, ἐπὶ τοσούτοις βήμασι τῷ Σαββάτῳ περιπατεῖν. ὅτιπερ καὶ ἡ σκιὰ τοῦ μαρτυρίου, τοσούτοις βήμασι ποδῶν ὑπῆρχεν ἀφισαμένη τῶν τῶν Ἰουδαίων παρεμβολῆς. Ἐξὸν γὰρ ἐκεῖσε καὶ ἐν Σαββάτῳ ἀπιέναι τινὰς προσκυνήσοντας, καὶ μὴ πλέον τὴν πορείαν ἐκτάνειν. διὰ τοῦτο ἐκλήθη καὶ Σαββάτου ὁδός. Δοκεῖ δέ τισιν ἐντεῦθεν, ὅτι καὶ ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἀνάληψις, ἐν Σαββάτῳ ἐγένετο. ὅπερ πέως ἀπίθανον. Ὑποστρέψαντες δὲ οἱ Ἀπόστολοι, ἀνέβησαν ἐν τῷ ὑπερῴῳ, ἐν ᾧ ἦσαν καταμένοντες, σὺν ταῖς Μυροφόροις γυναι-

ξὶ,

ξι, καὶ τῇ τῆ Λόγε Μητρὶ, νηςείᾳ, καὶ προσδοκίᾳ, καὶ δεήσει χολάζοντες, καὶ τιμῶ ἐπιφοίτησιν τῆ Παναγίε Πνεύματος ἐκδεχόμενοι, ὡς ἡ ὑπόχεσις. Ὁ ἀναληφθεὶς ἐν δόξῃ Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ Ἐν καμίνῳ πυρὸς, τὲς ὑμνολόγες σώσας Παῖδας, ἄλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ Ἐν Νεφέλῃ φωτὸς, ἀναληφθεὶς καὶ σώσας Κόσμον, ἄλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐπὶ τῶν ὤμων Χριςὲ, τιμῶ πλανηθεῖσαν ἄρας φύσιν, ἀναληφθεὶς, τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ προσήγαγες.

Ἀνελθὼν ἐν σαρκὶ, πρὸς τὸν ἀσώματον Πατέρα, ἄλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἣν νεκρωθεῖσαν ἡμῶν, τῇ ἁμαρτίᾳ φύσιν ἄρας, τῷ σῷ ἰδίῳ Πατρὶ, Σῶτερ προσήγαγες.

Θεοτοκίον.

Ὁ Ἐκ Παρθένε τεχθεὶς, ὧ Θεοτόκον ἀπαργάσω, ἄλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ὤφθη νεφέλη Χριςὲ, ἀπὸ τῆς γῆς ὑπὲρ νῶν, ἀναλαμβανόμενον· καὶ Ἐπουράνιοι, δῆμοι ἤνεσαν, σὺν Ἀποςόλοις, λέγοντες· ὁ Θεὸς ἄλογητὸς εἶ.

Χεῖρας ἅπαντες, γηθόμενοι κροτήσωμεν, τῇ Ἀναλήψει Χριςῷ, καὶ ἀλαλάξωμεν· ἀνέβη ὁ Κύριος, ἐν φωνῇ σάλπιγγος· καὶ ἐκάθισεν, ἐκ δεξιῶν ὡς σωθρονος, τῷ Πατρὸς εἰς τὲς αἰῶνας.

Ἄλλων πάλαι, Μωϋσῆς ὁ μέγας ἔκραζε· προσκυνησάτωσαν, ἀνερχομένῳ Χριςῷ, οὐράνιοι Ἄγγελοι, ὡς τῶ παντὸς Βασιλεῖ· ᾧ κραυγάζομεν· ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς ἄλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Θαυμάτων παραδόξων, πῶς ἐχώρησας Θεὸν ἀχώρητον, Θεοχαρίτωτε; τὸν σάρκα πτωχεύσαντα, καὶ μετὰ δόξης πολλῆς, εἰς οὐράνια, ἀναληφθέντα σήμερον, καὶ ζωώσαντα ἀνθρώπες.

Καταβασία.

Τύμφωνον ἐθρόησεν ὀργάνων μέλος, Σέβαν τὸ χρυσόδετον ἄψυχον βρέτας. Ἡ τῶ Παρακλήτε δὲ φωσφόρος χάρις, Σεβασμιάζει τὸ βοᾶν· Τριὰς μόνη, Ἰσοθενὴς, ἄναρχε, ἄλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

Ὃν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννηθέντα Υἱὸν καὶ Θεὸν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, σαρκωθέντα ἐκ Παρθένε Μητρὸς, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας τὲς αἰῶνας.

Ὃν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, ἀναπτάντα ζωοδότιμον Χριςὸν, εἰς Οὐρανὲς μετὰ δόξης, καὶ Πατρὶ συγκαθεζόμενον, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας τὲς αἰῶνας.

Ὃν ἐκ δουλείας τιμῶ Κτίσιν, τῶν εἰδώλων λυτρωσάμενον, καὶ παρασήσαντα ταύτιμ, ἐλευθέραν τῷ ἰδίῳ Πατρὶ, σὲ Σωτὴρ ὑμνοῦμεν, καὶ σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τὲς αἰῶνας.

Ὃν τῇ αὐτῶ καταβάσει, καθελόντα τὸν αὐτίπαλον, καὶ τῇ αὐτῶ ἀναβάσει, ἀνυψώσαντα τὸν ἄνθρωπον, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας τὲς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὧν Χερεβὶμ ὑπερτέρα, ἀνεδείχθης Θεοτόκε Ἁγνὴ, ἐν τῇ γαςρίσε τὸν τότοις, ἐποχούμενον βαςάσασα· ὃν σὺν Ἀσωμάτοις, βροτοὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τὲς αἰῶνας.

Ἄλλος. Παῖδας διαγεῖς.

Ὤφθησαν οἱ Νόες Ἀποςόλοις, ἐν τῇ Ἀναλήψει καὶ ἐφθέγγοντο· τί ἐνατενίζοντες, ἴσασθε θαμβούμενοι; ὅτος ὁ ἀνερχόμενος εἰς τὰ οὐράνια, ἐλεύσεται καὶ πάλιν τῶ κρῖναι, τὲς ἐν γῇ ἀνθρώπες, Κριτὴς ὑπάρχων μόνος.

Δῶμεν τῷ Θεῷ μεγαλωσύνην, αἰνέσεως συμφωνίᾳ ἀλαλάξωμεν· ἄσωμεν χορεύσωμεν, χεῖράς τε κροτήσωμεν. ἀνέβη ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς Οὐρανὲς ἀπὸ γῆς, Ἀγγέλων Ἀρχαγγέλων ὑμνούντων, τὸν ὡς Δεσπότην, καὶ Ποιητὴν τῶν ὅλων.

Ἦρθη ὑπεράνω τῶν Ἀγγέλων, ἡ φύσις ἡμῶν ἡ πάλαι ἔκπτωτος· καὶ θρόνῳ ἐνίδρυται, θεῷ ὑπὲρ εὐνοιαν. δεῦτε πα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πανηγυρίσωμεν, καὶ ἀνακράξωμεν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Τὰ δὲ ὁ Υἱός σε Θεοτόκε, σκυλεύσας Σταυρῷ αὐτὸς τὸν θάνατον, ἀνέστη τριήμερος· καὶ τοῖς Μαθηταῖς αὐτὸς, ἐμφανισθεὶς ἀνέδραμε, πρὸς τὰ ὐράνια· μεθ' ὅσε προσκυνοῦντες ὑμνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Κατάβασια.

Τὰ τὰ δεσμὰ, καὶ δροσίζει τὴν φλόγα, Ὁ τεμοσοφεγγὴς τῆς Θεαρχίας τύπος. Ὑμνοῦσι Παῖδες, ἐλογεῖ δὲ τὸν μόνον, Σωτῆρα καὶ παντουργὸν ὡς ἐργέτην, Ἡ δημιουργηθεῖσα σύμπασα Κτίσις.

Ὠδὴ Γ'. Ὁ Εἱρμός.

Ε' τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον Μητέρα Θεοῦ, τὴν ἐν χρόνῳ τὸν Ἄχρονον, ἀφράστως κυήσασαν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

Ε' τὸν Λυτρωτὴν τοῦ Κόσμου Χριστὸν τὸν Θεὸν, οἱ Ἀπόστολοι βλέποντες, ἐνθέως ὑψούμενον, μετ' ὄρους σκιρτῶντες ἐμεγάλυνον.

Οὗ τὴν θεωθεῖσαν σάρκα ὁρῶντες Χριστὲ, ἐν τῷ ὕψει οἱ Ἄγγελοι, ἀλλήλοις διεύδον· ἀληθῶς ὅτος ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ε' τὴν Ἀσωμάτων τάξεις Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐν νεφέλαις αἰρόμενον, ἰδοῦσαι ἐκραύγαζον· πῦλαι τῆς δόξης Βασιλεῖ πύλας ἄραται.

Ε' τὸν καταβάντα ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, καὶ τὸν ἄνθρωπον σώσαντα, καὶ τῇ ἀναβάσει σε ἀνυψώσαντα, τοῦτον μεγαλύνομεν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θεοτόκε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· ὃν ἐκύησας σήμερον, ἐκ γῆς ἀνιπτάμενον, σοὶ Ἀγγέλοις ὁρῶσα ἐμεγάλυνες.

Ἀλλ. Ἅπας γηγενὴς.

Μεγαλυνάριον.

Ἄγγελοι τὴν Ἄνοδον τοῦ Δεσπότου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς μετ' δόξης ἐπήρθη, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Ὦ τῶν δωρεῶν, τῆς ὑπὲρ καταλήψιν, ὦ μυστηρίου φρικτοῦ. πάντων ὁ Δεσπόζων γὰρ, ἐκ γῆς ἀπαίρων πρὸς τὰ ὐράνια, τοῖς Μαθηταῖς ἀπέστειλε, Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ φωτίσαν τέκνων τὴν διάνοιαν, καὶ πυρίνους τελέσαν ἐν χάρματι.

Ἄγγελοι τὴν Ἄνοδον.

Τίφη Μαθητῶν, ὁ Κύριος ἔφησεν, ὑμεῖς καθίσατε, εἰς Ἱεροσόλυμα, κἀγὼ ἐκπέμψω ἡμῖν Παράκλητον, ἄλλον Πατρὶ τὸν συνάθρονον, κἀμοῦ ὁμότιμον, ὡς ὁρᾶτε ἀναλαμβανόμενον, καὶ νεφέλῃ φωτὸς ἐποχούμενον.

Ἄγγελοι τὴν Ἄνοδον.

Ἤρθη ἐμφανῶς, ἡ μεγαλοπρέπεια, ἄνωθεν τῆς Οὐρανῶν, τοῦ σαρκὶ πτωχεύσαντος· καὶ συνεδρεύει Πατρὸς τετίμηται, φύσις ἡμῶν ἡ ἔκπτωτος· πανηγυρίσωμεν, καὶ συμφώνως πάντες ἀλαλάξωμεν, καὶ κροτήσωμεν χεῖρας γηθόμενοι.

Θεοτοκίον.

Ὡς τὸ ἐκ φωτὸς, ἐκλάμψαν Παναμωμε, ἐκ σοῦ ἀνέτειλε, καὶ τὴν ἀμαυρότητα, τῆς ἀθείας πᾶσαν διέλυσε, καὶ τοὺς νυκτὶ καθεύδοντας ἐφωταγώγησε. διὰ τοῦτο πάντες καταχρέως σε, εἰς αἰῶνας ἀεὶ μακαρίζομεν. Κατάβασια.

Χαῖρε Ἄνασσα, Μητροπάρθενον κλέος. Ἅπαν γὰρ διέβην εὔλαλον χόμα, Ῥητρεῦον δ' θείαν σε μέλπειν ἀξίως. Γλίσχρα δὲ νοῦς, ἅπας σε τὸν τόκον Νοεῖν. ὅθεν σε συμφώνως δοξάζομεν.

Ἐξαποστειλάριον, Αὐτόμελον.

Ὧν Μαθητῶν ὁρώντων σε ἀνελήφθης, Χριστὲ πρὸς τὸν Πατέρα συνεδριάζων. Ἄγγελοι προτρέχοντες ἐκραύγαζον· ἄρατε πύλας ἄρατε. ὁ Βασιλεὺς γὰρ ἀνῆλθε, πρὸς τὴν ἀρχέφωτον δόξαν.

Εἰς τέλος.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσοῦμεν ξ'. δ'. καὶ ψάλλομεν ϛ'. Προσόμοια, ἦχος α'.

Τῶν ὐρανίων Ταγμάτων.

Ἀγγελικῶς οἱ ἐν Κόσμῳ, πανηγυρίσωμεν, τῷ ἐπὶ Θρόνου δόξης, Θεῷ ἐποχουμένῳ, κραυγάζοντες τὸν ὕμνον· Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ ὐράνιος, ὁ συναΐδιος Λόγος, Ἅγιος εἶ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Παράγιον.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Ἀγγέλων, κατανοοῦντες Σωτῆρα, τὸν τῆς Ἀνόδου ξένον, διηπόρουν ἀλλήλοις· τίς ἡ θέα αὕτη; ἄνθρωπος μὲν, τῇ μορφῇ ὁ ὁρώμενος, ὡς δὲ Θεὸς ὑπεράνω τῶν Οὐρανῶν, μετὰ σώματος ἀνέρχεται.

Γαλιλαῖοι ὁρῶντες, ἀναληφθέντα σε, ἀπὸ τοῦ Ἐλαιῶνος, μετὰ Σώματος

Λό-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Λόγε· ἦκουσον Ἀγγέλων, βοώντων αὐτοῖς· τί ἐζήκατε βλέποντες; ὅπως ἐλεύσεται πάλιν μετὰ σαρκὸς, καθ' ὃν τρόπον ἐθεάσασθε.

Δεύτερον τὸ ά.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος β'.

Τέχθης ὡς αὐτὸς ἠθέλησας, ἐφάνης ὡς αὐτὸς ἠβουλήθης. ἔπαθες σαρκὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. ἐκ νεκρῶν ἀνέζης, πατήσας τὸν θάνατον. ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ὁ τὰ σύμπαντα πληρῶν. καὶ ἀπέστειλας ἡμῖν Πνεῦμα Θεῖον, τὸ ἀνυμνεῖν καὶ δοξάζειν σε τὴν Θεότητα.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'. ἦχος β'.

Ψ. ά. Πάντα τὰ Ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκε.

Ψ. β'. Ὅτι Κύριος ὕψιστος, φοβερὸς Βασιλεύς.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκε.

Ψ. γ'. Ὑπέταξας λαοὺς ἡμῖν καὶ Ἔθνη.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκε.

Ἀντίφωνον Β'. ἦχος β'.

Ψ. ά. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς Οὐρανούς. Ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ψ. β'. Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ.

Ψ. γ'. Ὅτι ἰδοὺ οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος π. β'.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος.

Ἀντίφωνον Γ'. ἦχος δ'.

Ψ. ά. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ Ἔθνη.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθητὰς τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου.

Ψ. β'. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ.

Ψ. γ'. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ ὦτόν μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ.

Εἰσοδικόν. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ Κοντάκιον.

Μὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἑνώσας τοῖς Οὐρανοῖς, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδαμόθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καὶ βοᾶν τοῖς ἀγαπῶσί σε· ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Τρισάγιον. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. ἦχος βαρύς.

Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς Οὐρανούς ὁ Θεός. Ψ. Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεός.

Ὁ Ἀπόστολος. Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ὦ Θεόφιλε.

Τέλος. Σαββάτου ἔχον ὁδόν.

Ἀλληλούϊα, ἦχος β'.

Πάντα τὰ Ἔθνη κροτήσατε χεῖρας. Ψ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Ἐωθ. ς'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναζὰς ὁ Ἰησοῦς.

Κοινωνικόν. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

Ἀλληλούϊα.

Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως, Ἑσπέρας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ψ. ς'. καὶ ψάλλομεν ψ. Ἰδιόμελ. τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τὰ Μωσαϊκὰ γ'. τῆς Ἑορτῆς.

Ἀνελθὼν εἰς Οὐρανοὺς, ὅθεν καὶ κατῆλθες, μὴ ἐάσῃς ἡμᾶς ὀρφανοὺς Κύριε. ἐλθέ πρὸς τὸ Πνεῦμα, φέρον εἰρήνην τῷ Κόσμῳ. δεῖξον τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, ἔργα δωδεκάμοιρα, Κύριε φιλάνθρωπε. Ὁ αὐτός.

Ἀνῆλθες Χριστὲ πρὸς τὸν ἄναρχον Πατέρα σε, ὁ τῶν ἀπεγράπτων αὐτὸν κόλπων μὴ χωρισθείς. καὶ προσῆκεν αἱ Δωδεκάμοιρες τῇ αἰνέσει τὸ Τρισάγιόν σε ἐκ ἐδέξαντο· ἀλλ' εἷς Υἱὸν, καὶ μετὰ τῶν ἐνανθρώπησιν ἐγνώρισάν σε Κύριε, μονογενῆ τοῦ Πατρὸς, ἐν πλήθει σῶν οἰκτιρμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ὁ αὐτός.

Οἱ Ἄγγελοί σε Κύριε, τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγον· ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἑστήκατε βλέ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

βλέποντες εἰς τὸν Οὐρανόν; ὅπος ἐςι Χριςὸς ὁ Θεὸς, ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν Οὐρανόν. ὅπως ἐλεύσεται πάλιν, ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν, πορευόμενον εἰς τὸν Οὐρανόν. λατρεύσατε αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος β'.

Τέχθης ὡς αὐτὸς ἠθέλησας, ἐφάνης ὡς αὐτὸς ἠβουλήθης. ἔπαθες σαρκὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. ἐκ νεκρῶν ἀνέςης, πατήσας τὸν θάνατον. ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ὁ τὰ σύμπαντα πληρῶν. καὶ ἀπέςειλας ἡμῖν Πνεῦμα θεῖον, τὸ ἀνυμνεῖν καὶ δοξάζειν σε τὴν Θεότητα.

Εἴσοδ. τὸ, Φῶς ἱλαρόν.

Προκείμενον, ἦχος βαρύς.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ Οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ γῇ.

ψ. ά. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου.

ψ. β'. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

ψ. γ'. Τί σοι ἔςι θάλασσα ὅτι ἔφυγες;

Εἰς τὸν ψ. Προσόμοια, ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ἔγει ὁ τὰ σύμπαντα πληρῶν, πρὸς τοὺς Μαθητὰς ἐν τῷ ὄρει, τῆς Ἐλαιῶν ἀνελθών· ἤγγικεν ὦ φίλοι μου, ὁ τῆς Ἀνόδου καιρός. πορευθέντες διδάξατε, τὰ Ἔθνη τὸν λόγον, ὅπερ ἀκηκόατε, ἐκ τῆς φωνῆς τῆς ἐμῆς. τότε, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ, ὥσπερ ἐπ' ὀχήματος. ὅθεν, τρόμῳ οἱ Ἀπόςολοι ἐξίσαντο.

Εἰς τὰ Π αύτα τὰ Ἔθνη.

Ὅτε τῇ Μητρὶ σὺν Μαθηταῖς, συνοδοιτορεῖν ἀλλήλοις, εἰς Βηθανίαν ἔχρισε, ὑψώσας τὰς χεῖρας σου, εἰς εὐλογίαν αὐτῶν· καὶ ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸς, νεφέλη φωτός σε, ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, ἔθυσε ἀνέλαβε· τότε, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, καὶ δεξιοκάθεδρος ὄντως, ὤφθης τῷ Πατρὶ συμπροσκυνούμενος.

ψ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.

Δεῦτε συνανέλθωμεν Πιςοὶ, ἐπὶ τὸ μετέωρον Ὄρος, τῶν Ἐλαιῶν, καὶ ἐκεῖ, ὥσπερ οἱ Ἀπόςολοι, συνανερχόμενοι, καὶ εἰς ὕψος ἐπάραντες, καρδίας καὶ φρένας, ἴδωμεν τὸν Κύριον, νῦν ἐποχούμενον. ὅθεν, καὶ ἡμεῖς ἐυχαρίςως, χαίροντες βοήσωμεν· δόξα, τῇ σῇ Ἀναλήψει Πολυέλεε.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος β'.

Ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις, θεωρηθέντες σε τὰς ὑψώσεις χειρὸς, τὸ ἀπαύγασμα τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, ἀνυμνοῦμέν σε τῇ φωτοειδεῖ τοῦ προσώπου μορφῇ, προσκυνοῦμέν σε τὰ Παθήματα, τιμῶμεν τὴν Ἀνάςασιν, τὴν εὔδοξον Ἀνάληψιν δοξάζοντες, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Ἀναλήψεως, εἰς τὸν Ὄρθρον.

Θεὸς Κύριος. τὸ Ἀπολυτίκιον.

Μετὰ τὴν ά. ψαλ. Κάθ. ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσαχθὲν μυσικῶς.

Ἐπὶ τὸ ὄρος ἀνελθὼν τὸ Ἐλαιῶνος, ὁ ἐλεήμων Ἰησοῦς, αὐτόθεν ἤρθης. φωτεινὴ γὰρ νεφέλη ἐκ γῆς σε ὑπέλαβεν, ὁρώντων σου Μαθητῶν σε θαῦμα φρικτὸν, βοώντων σου Ἀσωμάτων ἐν Οὐρανοῖς· φόβῳ πύλαι ἐπάρθητε, ταῖς αἰωνίοις θυραις. μεθ' ὧν σε Βασιλέα ὑμνεῖ, πᾶσα Κτίσις τὸν παύτων Θεόν.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. ψαλ. Κάθ. ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐπιβὰς ἐν νεφέλαις τοῦ Οὐρανῶν, καταλήψας ἀρμοῖν τοῖς ἐπὶ γῆς, ἀνῆλθες καὶ ἐκάθισας, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν, ὡς ὁμοούσιος τούτῳ, ὑπάρχων καὶ Πνεύματι. ἐν σαρκὶ γὰρ ὤφθης, ἀλλ' ἄτρεπτος ἔμεινας. ὅθεν ἀναμένεις, σωτηρίας τὸ πέρας, τοῦ κρῖναι ἐρχόμενος, ἐπὶ γῆς Κόσμον ἅπαντα. δικαιοκρίτα Κύριε, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρούμενος, ὡς Θεὸς ἐλεήμων τοῖς θέλουσι σε. Δίς.

Ὁ Ν'. Οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς ὁ τῆς ὠδῆς τοῦ Εἱρμοῦ, εἰς ή. Καὶ τὸ Μιτραῖς, εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποσταλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ψ. τῶν Αἴνων, ψ. ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Αὖμα καινοπρεπές. ἡ βρότειος γὰρ φύσις, εἰς Οὐρανοὺς ἀνῆλθεν, ἡ σώσασα Λόγῳ, Θεῷ τῷ Παντοκράτορι.

Εἰς τὰ Π αύ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ξ. Πάντα τὰ Ἔθνη κροτήσατε.

Ἦλαμψεν ἡ φαιδρὰ, καὶ πάμφωτος ἡμέρα, τῆς τὸ Δεσπότου θείας, εἰς Οὐρανὸς Ἀνόδου, λαμπρυνθεῖσα τὰ σύμπαντα.

ξ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.

Ὥσπερ τοῖς Μαθηταῖς, ἀπέστειλας ἐξ ὕψους, τὸ συμφυές σου Πνεῦμα, καὶ τῷ Λαῷ σου πέμψον, Χριστὲ Σωτὴρ τὴν χάριν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ. ά.

Κύριε ἀναλαμβανόμενόν σου ὅθεν οὐκ ἐχωρίσθης, αἱ στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων καὶ πάντων τῶν Ἀσωμάτων, ἐν ἀγαλλιάσει ἔβοων, ταῖς αὐτῶν ἀρχαῖς Δυνάμεσιν· ἄρατε πύλας οἱ Ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. ὁ γὰρ Θρόνος ὁ Χερουβικὸς ἀνέλαβέ σε μετὰ σαρκὸς, Κύριε δόξα σοι.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Ἀναλήψεως, Ἑσπέρας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ξ. Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ. καὶ τὰ Μωσαϊκὰ γ. ξ. τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος δ.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἔπαθες ὡς ἄνθρωπος, ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι, καὶ ἀνέστης τεταρταῖος, σκυλεύσας τὸν θάνατον, καὶ σωσάνασης, πάντας τοὺς φθαρέντας, καὶ ἀνελήλυθας χαίρων, πρὸς τὸν Πατέρα ἐπαγγελλόμενος, ἐκπέμψειν τὸν Παράκλητον, τοῖς ἱεροῖς Ἀποστόλοις σου, Ἰησοῦ Παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τί Μᾶς τί ἑστήκατε, πρὸς Οὐρανὸν ἀτενίζοντες; οἱ ὁρώμενοι Ἄγγελοι, ὡς ἄνθρωποι ἔλεγον, τοῖς τοῦ Λόγου Μύσαις, ὅτος οὗ ὁράτε, ὑπὸ νεφέλης φωτεινῆς, ἀναληφθέντα αὐτὸς ἐλεύσεται, ὃν τρόπον ἐθεάσασθε, κεῖναι τὸν Κόσμον ὡς ἔφησε. πορευθέντες οὖν ἅπαντα, τὰ ῥηθέντα τελέσατε.

Ἐπὶ τῇ ἐκ τάφου σου, ὑπὲρ καινὴν Ἔγερσιν, Παντοδύναμε Κύριε, λαβὼν ὃς ἠγάπησας, ἕως Βηθανίας, ἐξήγαγες Λόγε, καὶ πρὸς τὸ ὄρος γεγονὼς, τὸν Ἐλαιῶνος τότε ἐλόγησας, καὶ ὅπως ἀνελήλυθας, ὑποταγέντων Ἀγγέλων σου, Ἰησοῦ Παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τὰ Μωσαϊκὰ γ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α. β.

Ἡμέρον ἐν Οὐρανοῖς αἱ ἄνω Δυνάμεις, τῇ ἡμετέραν φύσιν θεώμεναι, θαυμάζουσι τὸν ξένον τρόπον τῆς Ἀνόδου, διηπόρουν ἀλλήλαις λέγουσαι· τίς ὅτος ὁ παραγενόμενος; βλέπουσαι δὲ τὸν οἰκεῖον Δεσπότην, τὰς Οὐρανίους πύλας ἄραν διεκελεύοντο. μεθ' ὧν ἀπαύστως ὑμνήσωμεν, τὸν μετὰ σαρκὸς ἐκεῖθεν πάλιν ἐρχόμενον, ὡς Κτίστην τῶν ἁπάντων, καὶ Θεὸν Παντοδύναμον.

Εἰς τὸν ξ. ψ. Ἦχος β. Οἶκος τῆς Ἐφραθᾶ.

Πληρώσας Ἀγαθὲ, Πατρὸς τὴν βουλὴν, εὐώνυμα τὰ ἄνω, τοῖς κάτω ἀνελήφθης, ἐν δόξῃ πρὸς τὸ πρότερον.

ξ. Πάντα τὰ Ἔθνη κροτήσατε.

Νῆλθες πρὸς τὸν σὸν, Γεννήτορα Οἰκτίρμον, ὅθεν οὐκ ἐχωρίσθης, καὶ ὕψωσας τὴν κάτω, κεκμηκυῖαν φύσιν Δέσποτα.

ξ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.

Ἐφέλησε φωτὸς, ἀνέλαβεν εἰς ὕψος, καὶ Ἄγγελοι ἐν φόβῳ, καὶ τρόμῳ δεικνύουν, τῷ θείῳ σου κελεύσματι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος βαρύς.

Εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ἦλθες ὁ ἐλεῶν τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ νεφέλη ὑπέλαβέ σε, ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν Μαθητῶν σου. τρεμόντων μὲν διὰ τὴν ὀπτασίαν, χαιρόντων δὲ διὰ τὴν προσδοκίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐν ᾧ σεισθεὶς Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀναλήψεως, εἰς τὸν Ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α. ξ. ψ. Ἦχος α.

Τὸ λίθος σφραγισθέντος.

Τῶν Ἀγγέλων θαυμαζόντων, τῆς Ἀνόδου τὸ ξένον, καὶ Μαθητῶν ἐκπληττομένων, τὸ φρικτὸν τῆς ἐπάρσεως, ἀνῆλθες μετὰ δόξης ὡς Θεὸς, καὶ πύλαισι ἐπήρθησαν Σωτὴρ. διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν ἐθαύμαζον βοῶσαι· δόξα τῇ καταβάσει σου Σωτὴρ. δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου. δόξα τῇ Ἀναλήψει σου μόνε φιλάνθρωπε.

Δίς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Μετὰ τὴν β'. ξιλό. ἕτερον κᾶν. ἦχ◎ ά.

Τῷ λίθῳ σφραγισθέντος.

Τοῦ ᾅδου σκυλευθέντος, ὑπὸ σοῦ Ζωοδότα, καὶ Κόσμου φωτισθέντος, ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει, ἀνῆλθες μετὰ δόξης ὁ Σωτὴρ, ὁ πάντα περιέχων τῇ χειρί. διὰ τοῦτο σοὶ Ἀγγέλοις, δοξολογοῦμέν σε, Παντοκράτορ Κύριε, δόξα τῇ Ἀναλήψει σου Χριστέ. δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε. Δίς. Ο' Ν'. Οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς ὁ δ'. μετὰ τὴν Εἱρμῶν εἰς ἡ. καὶ τὸ Μωσαϊκὸν εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάρ. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ζ'. ᾴδ. τῆς Ἑορτῆς, ἦχ◎ β'.

Οἶκ◎ τοῦ Ἐφραθᾶ.

Οὐ λείπω ὀρφανοὺς, ὅς περ ἐγὼ σωθῆξα, ὁ Κύριος τοῖς φίλοις, ἐλάλει· ἀλλὰ πέμπω, ὑμῖν Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

ζ'. Πάντα τὰ Ἔθνη κροτήσατε.

Ἄγγελοι τοῖς σοφοῖς, ἐβόων Ἀποστόλοις· ὦ Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, ὃν τρόπον καθοράτε, αὐτὸς πάλιν ἐλεύσεται.

ζ'. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.

Κατῆλθον ἐν χαρᾷ, ἀπὸ τοῦ Ἐλαιῶνος, οἱ Μαθηταί σου Λόγε, δοξάζοντες ὑμνοῦντες, τὴν θείαν σου Ἀνάληψιν.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχ◎ πλ.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανὸς, ὁ πάντα πληρῶν τῇ Θεότητι. καὶ ἐν δεξιᾷ Πατρὸς ἐκάθισας, ὁ ὢν ἀρχῇ Θεὸς Λόγος. ὅθεν αἱ Οὐράνιαι Δυνάμεις ὁρῶσαι, τοῖς Ἀποστόλοις ἔμφοβοι ἔλεγον· τίνι ἀτενίζετε βλέποντες εἰς τὸν Οὐρανόν; οὗτος ὃν ἐθεάσασθε, αὐτὸς πάλιν ἐλεύσεται μετὰ δόξης, τὸ κρῖναι πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ ἀποδοῦναι ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. πρὸς ὃν βοήσωμεν· ἀκατάληπτε Κύριε δόξα σοι.

Κυριακὴ ζ'. τῶν Ἁγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Θεοφόρων Πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ.

Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ζ'. δ'. καὶ ψάλλομεν ζ'. Ἀναστάσιμα γ'. ἦχ◎ πλ. β'.

Νίκην ἔχων Χριστέ.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, θανάτου.

Σὲ Κύριε τὸν ὄντα ἐν πάσῃ.

Δεύτερον τὸ ά.

Δόξα, ἦχ◎ ὁ αὐτός.

Τὰς μυσικὰς σήμερον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσαι σε.

Ζήτει ταῦτα πάντα εἰς τὸν μέγαν Ἑσπερινόν. Εἰς τὸν ζ'. τὸ Ἀναστάσιμον ζ'. τοῦ ζ'. Εἶτα τὰ παρόντα ζ'. Προσόμοια τῆς Πεντηκοστῆς Θεοτόκε, ἦχ◎ πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

ζ'. Μνηθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Ὅρκῳ ὡς ὑπέσχετο, τῷ σῷ Προπάτορι πάλαι, Θεὸς ὑπερχρόνιος, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων πεπλήρωκε. προελθὼν Ἄνθρωπε, ἐκ γαστρός σου θείας. καὶ γὰρ ὄντως ἐξανέτειλεν, ἐκ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ θρακὶ σωλέχων τὰ πέρατα, ὅπερ κάμοὶ δίλατον, ποίησον ἐν ὥρᾳ τῆς Κρίσεως, Παρθένε Μαρία, αὐτοῦ τῆς Βασιλείας μετυχεῖν, δι' ἀρετῶν αὐυψώσεως, καὶ παθῶν νεκρώσεως.

ζ'. Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε.

Θεὸς καθαρότητι, ὁ Ἡσαΐας Παρθένε, πορρώθεν προέφησε, πεφυτευμένην τὸν Κτίσιν, πάσης Κτίσεως, σὲ σεμνὴ Παύαγε. σὺ γὰρ ὤφθης μόνη, εἰς αἰῶνας παναμώμητε. διόσε δέομαι, τὴν μεμολυσμένην καθάρισον, ψυχήν μου καὶ λαμπρότητος, θείας κοινωνόν με ἀνάδειξον, θείας τοῦ Υἱοῦ σου, καὶ σάρκος αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς, ὅταν καθίσῃ ὡς γέγραπται, κρῖναι Κόσμον ἅπαντα.

ζ'. Τὸ πρόσωπόν σου λιταυδίσουσιν.

Ἀνάπαυσις καὶ κάλυψις, διὰ τοῦτο σοὶ ὤφθη. σὺ γὰρ Κόρη πέφυκας, τῆς ζωῆς τῆς ἀφθάρτου ἐνδιαίτημα. διόσε δέομαι, ἐν σορῷ τοῦ ᾅδου, τῶν παθῶν μου κατακείμενον, σὺ ἀνάστησον, καὶ πρὸς εὐφροσύνην καὶ ζώωσιν, Παρθένε χειραγώγησον, πρὸς τὴν μακαρίαν αὐτίδοσιν· καὶ τῆς αὐωλέθρου, καὶ θείας καταξίωσον χαρᾶς, οὗ θρυφὴ ἡ ἀΐδιος, οὗ φῶς ἀνέσπερον.

Δόξα, ἦχ◎ δ'.

Τὴν αὐτόσιον μνήμην.

Ζήτει εἰς τὸν ζ'. Καὶ νῦν. Στ. Οἷον βέλαι.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σώθητε, καὶ Ἀπόλυσις.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ,

Τὸ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἐχῶμεν ᾠδ. ἀ. Ἀναγνώσματα γ'. τῆς Ἀναλήψεως γ'. Καὶ τῆς Ἁγίων Πατέρων δ'. ᾠδ. Ἀναγνώσιμα, ἦχος δ'. β'.

Ἱκὼ ἔχων Χριστὲ, τὴν κτῖσιν ἣν ἐν τῷ Σταυρῷ ἀνῆλθες, ἵνα τοὺς ἐν σκότει θανάτου καθημένους, σωτηρίας ἐαυτῷ, ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, ὁ πηγάζων ζωὴν, ἐξ οἰκείας φωτός. Παντοδύναμε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἡμέρων ὁ Χριστὸς, θάνατον πατήσας, καθὼς εἶπεν ἀνέστη, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τῷ Κόσμῳ ἐδωρήσατο· ἵνα πάντες κραυγάζοντες, τὸν ὕμνον ὅτως εἴπωμεν· ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, τὸ ἀπρόσιτον φῶς. Παντοδύναμε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐκύριε τὸν ὄντα ἐν πάσῃ τῇ Κτίσει, ἁμαρτωλοὶ πῶς φύγωμεν; ἐν τῷ Οὐρανῷ αὐτὸς κατοικεῖς· ἐν τῷ ᾅδῃ ἐπάτησας θάνατον· εἰς τὰ βάθη τὰ τῆς θαλάσσης, ἐκεῖ ἡ χεὶρ σε Δέσποτα. πρὸς σὲ καταφεύγομεν, σοὶ προσπίπτοντες ἱκετεύομεν· ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἕτερα Ἰδιόμελα τῆς Ἀναλήψεως, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ Κύριος ἀνελήφθη εἰς Οὐρανοὺς, ἵνα πέμψῃ τὸν Παράκλητον τῷ Κόσμῳ. οἱ Οὐρανοὶ ἡτοίμασαν τὸν θρόνον αὐτοῦ, νεφέλαι τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ. Ἄγγελοι θαυμάζουσιν, ἄνθρωπον ὁρῶντες ὑπεραίρω αὐτῶν. ὁ Πατὴρ ἐκδέχεται, ὃν ἐν κόλποις ἔχει συναΐδιον. τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον κελεύει πᾶσι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ· ἄρατε πύλας οἱ Ἄρχοντες ὑμῶν. πάντα τὰ Ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ὅτι ἀνέβη Χριστὸς, ὅπου ἦν τὸ πρότερον. Ὁ αὐτός.

Κύριε τῇ σῇ Ἀναλήψει, ἐξεπλάγησαν τὰ Χερουβὶμ, θεωρήσαντά σε τὸν Θεὸν, ἐπὶ νεφελῶν ἀνερχόμενον, τὸν ἐπ' αὐτῶν καθεζόμενον. καὶ δοξάζομέν σε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις, θεωρηθέντες σε τὰς ὑψώσεις Χριστὲ, τὸ ἀπαύγασμα τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, ἀνυμνοῦμέν σε τὴν φωτοειδῆ σου προσώπου μορφήν· προσκυνοῦμέν σε τὰ Παθήματα· τιμῶμεν τὴν Ἀνάστασιν· τὴν εὔδοξον Ἀνάληψιν δοξάζοντες. ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἕτερα τῶν Ἁγίων Πατέρων. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἡ ἀπεγνωσμένη διὰ τὸν βίον.

Ἐκ γαστρὸς ἐτέχθης πρὸ ἑωσφόρου, ἐκ Πατρὸς ἀμήτωρ πρὸ τῶν αἰώνων· καὶν Ἄνθρωπος κτίσμασε, καὶ ὁ Θεὸν δοξάζῃ, τόλμῃ σωμάτωσε τὸν Κτίσαντα, τοῖς κτίσμασιν ἀφρόνως, ὕλαν πυρὸς τὸ αἰώνιον, ἑαυτῷ θησαυρίζων· ἀλλ' ἡ Σιών σου ἡ ἐν Νικαίᾳ, Υἱὸν Θεοῦ σε ἀνεκήρυξε Κύριε, Πατρὶ καὶ Πνεύματι σύνθρονον.

Τίσσε τὸν χιτῶνα Σῶτερ διεῖλον; Ἄνανος σὺ ἔφης ὁ τῆς Γαλάτης, τεμὼν τὸν ὁμότιμον, ἀρχὰς εἰς διαιρέσεις. ὅτος ἠθέτησέ σε εἶναι, τὸν σῶν τῆς Γαλάτης. ὅτος Νεόφρον διδάσκει, Θεοτόκον μὴ λέγειν· ἀλλ' ἡ Σιών σου ἡ ἐν Νικαίᾳ, Υἱὸν Θεοῦ σε ἀνεκήρυξε Κύριε, Πατρὶ καὶ Πνεύματι σύνθρονον.

Ῥημνῷ περιπίπτει τῆς ἁμαρτίας, Ἄρειος ὁ μύσας τὸ φῶς μὴ βλέπειν· καὶ θεῷ παραράπτεται, ἀγκίστρῳ τοῖς ἐγκάτοις, πᾶσαν ἐκδῦναι τὴν οὐσίαν, καὶ τὴν ψυχὴν βιαίως· ἄλλος Ἰούδας χρηματίσας, τῇ γνώμῃ καὶ τῷ τρόπῳ· ἀλλ' ἡ Σιών σου ἡ ἐν Νικαίᾳ, Υἱὸν Θεοῦ σε ἀνεκήρυξε Κύριε, Πατρὶ καὶ Πνεύματι σύνθρονον.

Ἄρειος ὁ ἄφρων τῆς παναγίας, τέτμηκε Γαλάτου τὴν μοναρχίαν, εἰς τρεῖς ἀνομοίους τε καὶ ἐκφύλους οὐσίας. ὅθεν Πατέρες θεοφόροι, συνελθόντες προθύμως, ζήλῳ πυρούμενοι καθάπερ, ὁ Θεσβίτης Ἠλίας, τῷ τοῦ Πνεύματος τέμνουσι ξίφει, τὸν τῆς αἱρέσεως δογματίσαντα βλάσφημον, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἀπεφήνατο.

Δόξα, ἦχος δ'. β'.

Ἀς μυσικὰς σήμερον τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς θεοφόρους Πατέρας αὐδήσωμεν, τοὺς μελῳδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον θεολογίας, Γαλάτου μίαν ἀπαράλλακτον, οὐσίαν τε καὶ Θεότητα. τοὺς καθαιρέτας Ἀρείου, καὶ ὀρθοδόξων προμάχους. τοὺς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πρεσβεύοντας παύτοτε Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ὁ αὐτός.

Τίς μὴ μακαρίσαι σε Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ὑμνήσαι σε τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀληθῶς ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς Μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σῆς Ἁγνῆς, προῆλθεν ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· ἐκ δύο δὲ φύσεων τελούμενον, ἀλλ' ἐν δυσὶ φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενον. αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ δύο τοὺς Ἀναγνώσμ.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ιδ'. 14. Ἐκάσας Ἄβραμ, ὅτι ᾐχμαλώτισται Λὼτ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἐξήριθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτὼ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν· καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα, αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς, καὶ ἐδίωξεν αὐτοὺς, ἕως Χοβὰλ, ἥ ἐστιν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν Λαόν. Ἐξῆλθε δὲ Βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συναντησιν αὐτοῦ μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χολοδογόμορ, καὶ τῶν Βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβῆ. τοῦτο ἦν πεδίον Βασιλέως. καὶ Μελχισεδὲκ Βασιλεὺς Σαλὴμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον. ἦν δὲ Ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ, καὶ εἶπεν· εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ Ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν Οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν· καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Ὕψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σου.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε'. 8. Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς Υἱοὺς Ἰσραήλ· ἴδετε παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν· εἰσελθόντες κατακληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραὰμ, καὶ τῷ Ἰσαὰκ, καὶ τῷ Ἰακὼβ, δοῦναι αὐτοῖς αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἐστε σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ Οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, προσθείη ὑμῖν ὡς ἐστὲ χιλιοπλασίως· καὶ εὐλογήσει ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ σπουδαίους, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς, τοῖς Κριταῖς ὑμῶν. καὶ ἐνετειλάμην τοῖς Κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀναμέσον τοῦ Ἀδελφοῦ ὑμῶν, καὶ κρίνετε δικαίως, ἀναμέσον ἀνδρὸς, καὶ ἀναμέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀναμέσον τοῦ προσηλύτου αὐτοῦ. οὐκ ἐπιγνώσεσθε πρόσωπον ἐν κρίσει, κατὰ τὸν μικρὸν, καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς· οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστίν.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς Υἱοὺς Ἰσραήλ· ἰδοὺ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ Οὐρανὸς, καὶ ὁ Οὐρανὸς τοῦ Οὐρανοῦ, ἡ Γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. πλὴν τοὺς πατέρας ἡμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς. καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς, ἡμᾶς παρὰ πάντα τὰ Ἔθνη κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἔστι Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων. ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερός· ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον, ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ. καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῇ· αὐτὸς καύχημά σου, καὶ ἔστι Θεός σου. ὅστις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ θαυμαστὰ, καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, τὸ ξ'. τῆς Ἁγίας τῆς Μονῆς.

Δόξα, ἦχος γ'.

Ποσοληκῶν παραδόσεων, ἀκριβεῖς φύλακες γεγόνατε Ἅγιοι Πατέρες.

τῆς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τῆς γῆ Α'γίας Τελάδος τὸ ὁμοούσιον, ὀρθοδόξως δογματίσαντες, Α'ρείε τὸ βλάσφημον σωφρονικῶς κατεβάλετε· μεθ' ὧν καὶ Μακεδόνιον, Πνευματομάχον ἀπελέγξαντες, κατεκρίνατε Νεςόριον, Εὐτυχέα, καὶ Διόσκορον, Σαβέλλιόν τε καὶ Σεβῆρον τὸν ἀκέφαλον· ὧν τῆς πλανῆς αἰτήσασθε ῥυσθέντας ἡμᾶς, ἀκηλίδωτον ἡμῶν τὸν βίον, ἐν τῇ πίςει φυλάττεσθαι δεόμεθα.

Καὶ νῦν. ἦχος πλ. β'.

Κύριε τῆς οἰκονομίας πληρώσας τὸ μυςήριον, παραλαβὼν τὸς σὸς Μαθητὰς, εἰς τὸ ὄρος τῆς Ε'λαιῶν ἀνελάμβανες· καὶ ἰδοὺ τὸ χερέωμα τῶ Οὐρανῶ παρῆλθες, ὁ δὲ ἐμὲ πτωχεύσας κατ' ἐμέ· καὶ ἀναβὰς ὅθεν οὐκ ἐχωρίσθης, τὸ Παναγιόν σε Πνεῦμα ἐξαπόςειλον, φωτίζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἀναςάσιμα, ἦχος πλ. β'.

Ἡν Α'ναςάσιν σε Χριςὲ Σωτὴρ, Α'γγελοι ὑμνοῦσιν ἐν Οὐρανοῖς, καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξίωσον, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σὲ δοξάζειν.

Ε'τερα κατ' Α'λφάβητον, ὁ αὐτός.

Πύλας συντρίψας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς τοῦ Α'δε σωθλάσας, ὡς Θεὸς Παντοδύναμος, γένος ἀνθρώπων πεπτωκὸς ἀνέςησας. διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ὑμνοῦντες βοῶμεν· ὁ ἐκ νεκρῶν ἀναςὰς Κύριε δόξα σοι.

Τοῦ Εὐσεβοῦς ἡμᾶς τῆς πάλαι Χριςοὺς, ἐπανορθῶσαι θέλων Σταυρῷ προσήγνυται, καὶ τάφῳ τίθεται· ὃν Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ δακρύων ζητοῦσαι, θρηνοῦσαι ἔλεγον· οἴμοι Σωτὴρ τῆς ἁπάντων, πῶς κατεδέξω τάφῳ οἰκῆσαι; οἰκήσας δὲ θέλων, πῶς ἐκλάμπεις; πῶς μετετέθης; ποῖος δὲ τόπος τὸ σὸν ζωηφόρον κατέκρυψε Σῶμα; Α'λλὰ δέσποτα ὡς ὑπέσχες ἡμῖν ἐμφάνηθι, καὶ πᾶσον ἀφ' ἡμῶν τὸν ὀδυρμὸν τῆς δακρύων. θρηνούσαις δὲ αὐταῖς, Α'γγελος πρὸς αὐτὰς ἀπεβόησε· τὸν θρηνῶν παυσάμεναι, τοῖς Α'ποςόλοις εἴπατε· ὅτι ἀνέςη ὁ Κύριος, τῷ Κόσμῳ δωρούμενος, ἱλασμὸν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυρωθεὶς ὡς ἠβουλήθης Χριςὲ, καὶ τὸν θάνατον τῇ ταφῇ σε σκυλεύσας, τεθνήκεις ἀνέςης, ὡς Θεὸς μετὰ δόξης, τῷ Κόσμῳ δωρούμενος, ἀπολύτρωτον ζωὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος δ'.

Ἡν ἐτήσιον μνήμην σήμερον, τῆς Θεοφόρων Πατέρων, τῆς ἐκ πάσης τῆς Οἰκουμένης συναθροισθέντων, ἐν τῇ λαμπρᾷ Πόλει Νικαέων, τῆς ὀρθοδόξων τὰ συνήματα, δυσεβοῦντες πιςῶς ἑορτάσωμεν. ὅτοι γὰρ τὸ δεινὸν Α'ρείε τὸ ἄθεον δόγμα, δυσεβοφρόνως καθεῖλον, καὶ τῆς Καθολικῆς Ε'κκλησίας σωφρονικῶς τὸν ζωγράκισαν. καὶ τρανῶς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ ὁμοούσιον καὶ συναΐδιον, πρὸ τῶν αἰώνων ὄντα, τοῖς πᾶσιν ἐδίδαξαν ὁμολογεῖν, ἐν τῷ τῆς Πίςεως Συμβόλῳ, ἀκριβῶς καὶ δυσεβῶς τοῦτο ἐκθέμενοι. ὅθεν καὶ ἡμεῖς τοῖς θείοις αὐτῶν δόγμασιν ἑπόμενοι, βεβαίως πιςεύοντες λατρεύομεν, συὶ Πατρὶ τὸν Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Παναγιον, ἐν μιᾷ Θεότητι, Τελάδα Ὁμοούσιον.

Καὶ νῦν. ἦχος ὁ αὐτός.

Κύριε τὸ μυςήριον τὸ ἀπὸ τῶν αἰώνων κεκρυμμένον, καὶ ἀπὸ γενεῶν πληρώσας ὡς ἀγαθὸς, ἦλθες μετὰ τῶν Μαθητῶν σε ἐν τῷ Ὄρει τῶν Ε'λαιῶν, ἔχων τιὰ Τεκόσαύσε τὸν Ποιητιὰ καὶ πάντων Δημιουργόν. τιὰ γὰρ ἐν τῷ Πάθασε μητρικῶς πάντων ὑπεραλγήσασαν, ἔδει καὶ τῇ δόξῃ τῆς σαρκός σε ὑπερβαλλόσης ἀπολαῦσαι χαρᾶς. ἧς καὶ ἡμεῖς μεταχόντες τῇ εἰς Οὐρανὰς Α'νόδῳσε Δέσποτα, τὸ μέγασε ἔλεος, τὸ εἰς ἡμᾶς γεγονὸς δοξάζομεν.

Α'πολυτίκιον, ἦχος πλ. β'.

Ἄγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ Μνῆμά σε, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν, καὶ ἵστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸν ἄχραντόν σε Σῶμα. ἐσκύλευσας τὸν ᾅδην, μὴ παραδεὶς ὑπ' αὐτοῦ. ὑπεμύησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τιὰ ζωήν. ὁ ἀναςὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Τῶν Α'γίων Πατέρων, ἦχος πλ. δ'.

Περιδεδοξασμένος εἶ Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωςῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τιὰ ἀληθινιὰ πίςιν πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας, πολυδύσπλαγχνε δόξα σοι.

Καὶ τῆς Ε'ορτῆς, ἦχος δ'.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθητὰς τῇ ἐπαγ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐπαγγελίᾳ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς ἐλλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τῦ Θεῦ, ὁ λυτρωτὴς τῦ Κόσμυ.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Χρὴ γινώσκειν, ὅτι μὴ γινομένης Ἀγρυπνίας, ψάλλομεν αὐτὶ τῦ Μεσονυκτικῦ τὸν παρόντα Ἑωθινὸν Κανόνα.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ, Κανὼν Ἑωθινός.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν ἕκτον ὕμνον προσφέρωσοι Θεότης.

Ὠδὴ ἁ. ἦχος δ. β.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Ῥᾳδίας ὑποσάσεις ὑμνῦμεν Θεαρχικὰς, εὐσιαίας φύσεως, ἀπαραλλάκτον μορφιύ. ἀγαθὸν φιλάνθρωπον Θεὸν, τῆ πταισμάτων ἱλασμὸν ἡμῖν δωρύμενον.

Ὑπερύσι μόνος καὶ τελαμπὴς, χαρακτῆρσι Κύριος, ἐν Θεότητι μιᾷ, πεφυκὼς σωσέτισον ἡμᾶς, καὶ ἀξίωσον τῆς σῆς θείας ἐλλάμψεως.

Τυμφοξολήσας ὁ Παῦλος τιὼ ἐξ Ἐθνῶν, Ἐκκλησίαν εὔασε, τελσυτόσατον Θεὸν, προσκωεῖν ἐδίδαξεν ἐξ ἅ, καὶ δι' ἅπερ καὶ ἐν ᾧ τὰ παύτα γέγονεν.

Θεοτοκίον.

Ἐκ τῆς γασρός σε προῆλθεν ὁ νοητὸς, Θεοτόκε Ἥλιος, καὶ κατηύγασεν ἡμᾶς, τελφαῦς Θεότητος αὐγαῖς· ὃν ὑμνῦντες δόσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Κοσμήσας τείφωτε Θεὲ, πάξεις τὰς Οὐρανίας, καπεσκιάσας μέλπειν, Τελσαγίοις σε φωναῖς· δέξαι μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, αὐυμνῦντας, σῦ τιὼ ἀγαθότητα.

Ἡν μόνιν ἄτρεπτον τελττιὼ, σύμμορφον εὐσίαν, Θεαρχίαν ὑμνῦντες, λιπάζομέν σε θερμῶς, ἁμαρτημάτων πολλῶν, καταπέμψαι, νυῖ ἡμῖν συγχώρησιν. Δόξα.

Ὃν ὁ ἄναρχος Πατὴρ, σύμμορφε Θεῦ Λόγε, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Θεῖον, τὸ ἀγαθὸν καὶ δῶρες, τὰς αὐυμνῦντας πιστῶς, τὸ σὸν κράτος, φρούρησον ὡς εὔσπλαγχνος. Καὶ νυῖ. Θεοτοκίον.

Ὁμιιὼ ἀνέσπειρε φθορᾶς, ἄνθρωπος κατ' ὐσίαν, γεγονὼς ὁ Θεός μου, ἐν τῇ μήτρᾳ σου Ἁγνὴ, καὶ τὰς Γενάρχας τῆς πρὶν, καπαδίκης, μόνος ἠλέυθέρωσεν.

Ὠδὴ δ'. ἦχος δ. β. Τιὼ ὑπὲρ ἡμῶν.

Λέσποτα Θεὲ, ἐπίβλεψον Οὐρανόθεν· ἴδε τιὼ ἡμῶν παπείνωσιν ὡς Οἰκτίρμων· καὶ σπλαγχνίσθητι φιλάνθρωπε παναγαθε. ἐδαμόθεν γὰρ ἐλπίζομεν, συγχωρήσεως τύχεσθαι, τῆ κακῶν ὧν ἡμάρτομεν. διὸ γενοῦ μεθ' ἡμῶν, καὶ ἐδεὶς καθ' ἡμῶν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Λέσποινα ἁγνὴ, ἐπίβλεψον Θεοτόκε· ἴδε τῆ ἐμῶν τραυμάτων τὰς ἀλγηδόνας· καὶ σπλαγχνίσθητι παυάλεσαντε, καὶ ἴασαι, τὸ σωσεδότος τὸν καύσωνα, τῷ σῷ ἐλέει δροσίζουσα, καὶ βοῶσα τοῖς δούλοις σε· ἐγώειμι μεθ' ὑμῶν, καὶ ἐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ὠδὴ ε'. Κεισόμε δωάμις.

Ψυχὴ διανοίαν, Μονὰς ἡ τελφωτος, καὶ ψυχιὼ καὶ καρδίαν σῶν ὑμνητῶν, θᾶττον αὐαβίβασον· καὶ τῆς ἐλλάμψεως τῆς σῆς καὶ λαμπρότητος ἀξίωσον.

Μεταχημάτισον, καὶ μεταμόρφωσον, ἐκ κακίας με πάσης πρὸς ἀρετιὼ, μόνη ἀχημάτισε, καὶ αὐαλλοίωτε Τελειὰς, ταῖς σαῖς ἄγλαις καταλάμπρυνον.

Νοήσας πρότερον, σοφῶς ὑπέστησας, τῆ Ἀγγέλων τὰς τάξεις λειτυργικὰς, σῦ τῆς ἀγαθότητος, ὁ τελσυτόσατος Θεὸς, μεθ' ὧν δέξαι με τιὼ αἴνεσιν.

Θεοτοκίον.

Φύσεως ἄκτις, Θεὸς ἄϊδιος, τιὼ κτίσιὼ τῆ ἀνθρώπων προσειληφὼς, φύσιν ἀνεμόρφωσεν, ἐν τῇ ἁγίᾳ σε γαστρὶ, Θεοτόκε Ἀπάρθενε.

Ὠδὴ ς'. Τῷ θείῳ φέγγεσε Ἀγαθέ.

Νοοῦντες φύσιν Θεαρχικιὼ, προνοητικιὼ καὶ σωσικιὼ, παύτων ὑπάρχουσαν Δέσποτα, τείφωτόν σε μίαν, πρὸς σὲ ὀρθίζομεν, συγχώρησιν αἰτοῦντες τῆ παραπτώσεων.

Πατὴρ ὁ ἄναρχος καὶ Θεὸς, καὶ ὁ σωσαΐδιος Υἱὸς, Πνεῦμα τὸ Ἅγιον σήμειξον, μοναρχικωπάτη Τελειὰς τὰς σὰς ὑμνητὰς, καὶ πάσης ἐπηρείας ῥῦσαι καὶ θλίψεως.

Ὑθμίζων λάμψεσι θεργοῖς, καὶ πρὸς ἀρέσησιν τῆς σῆς, τρισυποσάτε Θεότητος, Ἥλιε τῆς δόξης καθοδήγων με ἀεὶ, τῆς θείας Βασιλείας μέτοχον ποίησον.

Θεο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Θεοτοκίον.

Ὁ Παῦτα φέρων, ϗ σωτηρῶν, τῇ παντοδωάμῳ σε χαρᾷ, Λόγε Θεὸ ἀναλλοίωτε, φρόνει ϗ σωτῆρα, τὸν σὲ δοξάζοντας, πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε Θεομήτορος.

Ὠδὴ ε'. Τῷ βίῳ τῳ θάλασσαν.

Σοφίαν ϗ σώφεσιν, Θεαρχία τελφαὴς, τοῖς ὑμνηταῖς σε δώρησαι, ϗ τὸ κάλλος ἀκτῖσι τὸ φωτεργὸ, τῆς σῆς ἀγαθότητος, καταλάμπεσθαι πάντας καταξίωσον.

Ὡς τὸ ἀδιαίρετον, κατ' ὀσίαν Τελλαμπὲς, παντοκρατὲς ἀπρόσιτον, τὰς καρδίας καταύγασον τῇ πίστει, αἰνούντων τὸ κράτος σε, καὶ πρὸς θείαν ἀγάπῃ ἀναπτέρωσον. Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν, Ἀπάρθενε σαφῶς, ὁ σωσχὴς ϗ Κύριος, τῇ ἀπάντων, ϗ μίαν τελοσολαμπῆ, μορφὴν τ' Θεότητος, προσκυνεῖν τὰς ἀνθρώπους εἰσηγήσατο.

Ὠδὴ ϛ'. Τῳ ὑπὲρ ἡμῶν.

Πάτερ καὶ Υἱὲ σὺν Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ, βλέψον εἰς ἡμᾶς τοὺς πίστει σε προσκυνοῦντας, ϗ δοξάζοντας τὸ κράτος σε εὐσπλαγχνε, σὺν τοῖς πυρίνοις οἱ πήλινοι. ἄλλον γὰρ πλὴν σε οὐκ οἴδαμεν, ϗ βόησον τοῖς ὑμνοῦσί σε· ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν, ϗ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Βλέψον εἰς ἡμᾶς Πανύμνητε Θεοτόκε. λάμψον φωτισμὸν καρδίαις ἐσκοτισμέναις, ϗ καταύγασον τῳ ποίμνιῳ σε Πανάχραντε· ὅσα γὰρ θέλεις, καὶ δύνασαι, ὡς Μήτηρ ὅσα τῷ Κτίσαντί σε, καὶ βόησον τοῖς αἰτοῦσί σε· ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν, ϗ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον.

Ῥώμαλέαν μοι διάνοιαν πρυτάνευσον, τέλφωτε χαρακτῆρι μονάς, τὸ φυλάττειν σε, ϗ τηρεῖν τὰς θείας ἐντολάς, ϗ παύτοτε ψάλλειν σοι πίστει· ἅλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῇ Πατέρων ἡμῶν.

Σταυτότητι τῆς φύσεως ὑμνούμενος, ἀφράστως εἷς Θεὸς, τοῖς προσώποις δὲ, τῆς Τελάδος φέρων ἀριθμὸν, σωτήρησον ἅπαντας ἡμᾶς, ἀπὸ ποικίλων πειρασμῶν ϗ περισάσεων.

Τριφυῆ ϗ σωαΐδιον δοξάζομεν, εἷα σε κατ' ὀσίαν Θεὸν, ἰδιότησιν ἀσυγχύτοις ὑποστάσεσι, Τελὰς τὸ διάφορον ἁπλῶς, προβαλλομένῳ ἐν μορφῇ, ἀπαραλλάκτῳ σαφῶς. Θεοτοκίον.

Ὁ Θεὸς ὁ ὑπερούσιος προσείληφεν, Ἁγνὴ ἐκ γαστρός σε, τὸ ἡμέτερον φιλανθρώπως φύραμα σαφῶς, καὶ πάντας ἐδίδαξε βοᾶν· ἅλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Τὸ λασμὸν τῇ πταισμάτων θᾶττον παράσχοιμι, καὶ παθῶν πολυτρόπων τῳ ἀπολύτρωσιν, σύμμορφε Τελὰς, ϗ Μονὰς τελεσυπόστατε· ἵνα σε δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐλπὶς τῶν ἐλέους καταγγελλόμενος, ὡς Θεὸς ἐλεήμων πάντας ἐλέησον, τέλφωτε Μονὰς, ϗ Τελὰς ὑπεράγαθε, τοὺς δοξολογοῦντας, τῳ σῷ μεγαλωσωΐῳ.

Ἐκ φωτὸς ἀϊδίου φῶς σωαΐδιον, τὸ Πατρὸς γεννηθὲν Λόγον σῷ Πνεύματι, τῷ ἐκπορευτῷ φωτὶ, πίστει δοξάζομεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ἀτρὸν τοῖς ἀνθρώποις Ἀνάσχου τέτοκας, Παντοδώαμον Λόγον Χεροὺν τὸν Κύριον. τῆς προγονικῆς πληγῆς, πάντας ἰώμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ὁρᾶν αἱ πάλαι Χερουβὶμ Δέσποτα, κάλλος τὸ σὸν, τὴν δόξαν ὑποδύμεναι πτέρυξι, κατακαλυπτόμεναι ἀπαύστως, τερπνὸν ὕμνον ἀναβοῶσι, τὸ τελεσυπόστατον, τῆς σῆς Θεαρχίας ἐνικὸν κράτος δοξάζουσαι.

Ἃς σὰς ἐλλάμψεις ἄδυτε Ἥλιε, σῶν οἰκετῶν παράσχου ταῖς καρδίαις ϗ φώτισον, τὰς ψυχὰς καὶ λύτρωσαι πταισμάτων πολλῶν, μόνε Παντελεήμον, καὶ τελεσυπόστατε, καὶ τῆς ἀκηράτου σου ζωῆς ἡμᾶς ἀξίωσον.

Φῶς ὁμότιμον ϗ τελσήλιον, ϗ φωτεργὸν Θεότης, πεφυκυῖα καταύγασον. τοὺς πίστει σε μέλποντας, ϗ τῆς ζοφερᾶς, ῥῦσαι κακοπραγίας, ϗ καταξίωσον, τῇ φωτεινοπάτου σου σκιᾶς, ὡς ὑπεράγαθε. Θεοτοκίον.

Ὁφῶς τὸν ἄνθρωπον πάλιν διέπλασεν, ὁ σὸς Υἱὸς Παρθένε, ϗ φθαρέντα ἀνέ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πλασε. διὰ σὲ πανύμνητε, καὶ θεία φωτὸς, ἄγγελις τῆς ἀνεσπέρε, παῦτας ἐπλήρωσε, τὸς σὲ Θεοτόκον ἀληθῶς πίςει δοξάζοντας.

Εἶπε τὸ, Ἄξιον ἐςὶν, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σιωπήσες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν ά. ϛιχ. ἦχ. πλ. β'.

Προῦ τάφε ἀνεῳγμένε, τὸ ᾅδε ἐδυρομένα, ἡ Μαρία ἐβόα πρὸς τὸς κεκρυμμένες Ἀποςόλες· ἔξελθετε οἱ τὸ ἀμπελῶνα ἐργάται, κηρύξατε τὸν τῆς Ἀναςάσεως λόγον· ἀνέςη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα.

Ἤγειε παρίσατο τῷ τάφῳ σε, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἔκλαιε βοῶσα, καὶ κηπερόν σε νομίζουσα, ἔλεγε· πῦ ἔθηκας τὴν αἰώνιον ζωὴν, πῦ ἔκρυψας τὸν ἐπὶ θρόνε Χερεβίμ; οἱ γὰρ τῦτον φυλάσοντες ἀπὸ τῦ φόβε ἀπενεκρώθησαν. ἦ τὸν Κύριόν με δότε μοι, ἦ σὺν ἐμοὶ κραυγάσατε. ὁ ἐν νεκροῖς, καὶ τὰς νεκρὰς ἀναςήσας δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὃ τὴν δι' ὅλογημένην καλέσας σε Μητέρα, ἦλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἑκεσία βελῇ. λάμψας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδάμ· λέγων τοῖς Ἀγγέλοις, συγχάρητέ μοι, ὅτι δρέθη ἡ ἀπολυμένη δραχμή. ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας δόξα σοι.

Μετὰ τὴν β'. ϛιχ. ἦχ. ὁ αὐτός.

Ἡ Ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ σφραγὶς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο. ὡς Βασιλέα ὑπνῶντα ςρατιῶται ἐφύλαττον Χερσόν. καὶ τὸς ἐχθρὰς αὐτῦ ἀορασίᾳ παπάξας, ἀνέςη ὁ Κύριος. Δόξα.

Ὦ ἑκεσίῳ θανάτῳ, ζωὴν ἀθάνατον εὕρομεν, Παντοδυνάμε καὶ μόνε θεὸ ὅλων Σωτήρ. σὺ γὰρ ἐν τῇ σεπτῇ σε Ἐγέρσει πάντας ἀνεκαλέσω, ὁ λύσας ᾅδε τὸ νῖκος, καὶ θανάτε τὸ κέντρον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Παρθένε ἱκέτδε τὸν Υἱόν σε, τὸν ἑκεσίως προσπαγέντα ἐν Σταυρῷ, καὶ ἀναςάντα ἐκ νεκρῶν, Χερσὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον, τὸ Εὐλογητάρια, καὶ Δόξες ἡ Τάξεως. ἦχ. πλ. β'.

Ὦ ἑκεσίῳ καὶ ζωοποιῷ σε θανάτῳ Χερσὲ, πύλας τὸ ᾅδε σωτερίψας ὡς Θεὸς, ὠῴξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεσον, καὶ ἀναςὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'. ἦχ. πλ. β'.

Ἐν τῷ Οὐρανῷ τὸς ὀφθαλμός με ἆρω πρὸς σὲ Λόγε. οἰκτιρόν με, ἵνα ζῶ σοι.

Λέησον ἡμᾶς τὸς ἐξεθενημένες, καταρτίζων εὐλόγησα σκλήνε σε Λόγε.

Δόξα.

Τῷ Πνεύματι, παντοκρατικὴ αἰτία, εἴτινι τῦτο κατ' ἀξίαν πνεύσει, πάχει ἔξαιρε τῶν τῆς γῆς, πτεροῖ, αὔξει, πάντα ἄνω.

Καὶ νῦν. τὸ αὐτό. Ἀντίφωνον Β'.

Ἵ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, οὐδεὶς ἡμῶν ἀντιςῆναι ἠδυνάτο, ἐχθρὸς παλαισμα οἱ νικῶντες γὰρ εὐθέν ὑψῶνται.

Οἷς ὀδόσιν αὐτῶν, μή με ληφθήτω ἡ ψυχὴ ὡς ςρεπτίον Λόγε. οἴμοι, πῶς μέλλω τῶν ἐχθρῶν ῥυσθῆναι φιλαμαρτήμων ὑπάρχων. Δόξα.

Τῷ Πνεύματι, ἐνθέωσις τοῖς πᾶσιν, δοξία. σωτῆσις, εἰρήνη, καὶ ἡ ὅλογία· ἰσχυρὸν γὰρ τῷ Πατρὶ ἐςὶ καὶ Λόγῳ.

Καὶ νῦν. τὸ αὐτό. Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ἐχθροῖς φοβεροὶ, καὶ πᾶσι θαυμασικοί. ἄνω γὰρ ὁρῶσιν.

Ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν, ὁ τῶν δικαίων κλῆρος, ἐπίκρον σε ἔχων, Σῶτερ οὐκ ἐκτείνει. Δόξα.

Τῷ Πνεύματι, τὸ κράτος ἐπὶ πάντων, ὅπερ αἱ ἄνω ςρατηγίαι προσκυνῦσι, σὺν πάσῃ πνοῇ τῶν κάτω.

Καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Προκείμενον, ἦχ. πλ. β'.

Κύριε ἐξέγειρον τὴν δυναςείαν σε.

ϛ'. Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες.

Εὐαγγέλιον ἐκ τῦ κτ' Ἰωάννην.

Ἐωθινὸν ϛ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτῦ.

Τὸ, Ἀνάσασιν Χερσῦ θεασάμενοι.

Ὄ Ν'. Καὶ δὶς, οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναςάσιμος μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς δ'. τῆς Ἀναλήψεως εἰς δ'. καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων εἰς ϛ'. Κανὼν Ἀναςάσιμος.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὠδὴ

Ὠδὴ ἀ. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν Ἀβύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ, καθορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν ἐβόα ἄσωμεν.

Κτεανεύας παλάμας ἐπὶ Σταυρῷ, πατρικῆς ἐπλήρωσας. δόξης ἀγαθὲ, Ἰησοῦ τὰ σύμπαντα διό, ἐπινίκιον ᾠδὴν σοὶ πάντες ἄσωμεν.

Ὀφθῶσι ὡς θεράπαινις ἡ τελευτὴ, προσαχθεῖσα πρόσεισι, τῷ Δεσπότῃ τῆς ζωῆς, δι' αὐτῆς βραβεύοντι ἡμῖν, ἀπεκδύτην ζωὴν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη δημιουργὸν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀπόρρητος γαστρὸς, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἁγνὴ, θεῖα κτισμάτων ἀληθῶς ἐδείχθης Δέσποινα.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ἀναλήψεως.

Ὠδὴ ἀ. Ἦχος πλ. δ'. Τῷ Σωτῆρι Θεῷ.

Σῶμεν πάντες Λαοὶ, τῷ ἐπὶ ὤμων Χερουβὶμ ἀναληφθέντι μετὰ δόξης Χριστῷ, καὶ συγκαθίσαντι ἡμᾶς ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Ὦ, ὀφθέντι Θεῷ, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ, καὶ νόμον δόντι τῷ θεόπτῃ Μωσῇ, θεῖα Ἐλαιῶν ἐκ τοῦ Ὄρους ἀναληφθέντι σαρκὶ, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Ὃν μεσίτην Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων Χριστὸν, χοροὶ Ἀγγέλων θεασάμενοι, μετὰ σαρκὸς ἐν ὑψίστοις ἐξεπλήττοντο, συμφώνως δὲ ἀνέμελπον ὕμνον ἐπινίκιον.

Θεοτοκίον.

Χραντε Μῆτερ Θεοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ, καὶ ἐκ τοῦ κόλπου τοῦ Γεννήτορος, μὴ ἐκφοιτήσαντα, Θεὸν ἀπαύστως πρέσβευε, ἐκ πάσης περιστάσεως, σῶσαι ὃς ἔπλασεν.

Ἕτερος Κανὼν τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν πρῶτον ὑμνῶ σύλλογον τῶν Ποιμένων.

Ὠδὴ ἀ. Ἦχος πλ. β'.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Ἣν τῶν Ἁγίων Πατέρων αὐδήσωμεν, πανηγύριν Σιὼδ ὄντως, τὸ πανήγιον αὐτῆς· ἐν ἐμοὶ χαρησώμεθα βοῶν, ἱκετεύουσι Χριστὸν διαφυλάττεσθαι.

Οἱ Θεοφόροι Πατέρες ὡς ἀστραπαὶ, συνελθόντες σήμερον, σὲ Χριστὲ μονογενῆ, τῷ Πατρὶ συναναρχον Υἱὸν, ὡμολόγησαν τρανῶς καὶ ὁμοούσιον.

Νυμφησοῦ τῆς Ἐκκλησίας οἱ δικλεῖς, νυμφοστόλοι Δέσποτα, τὸν τῆς Πίστεως σαφῶς, ὁρισμὸν ἐκθέμενοι χαρασσῶν, ὥσπερ Κόσμον διέπρεπε, ταύτην ἐκόσμησαν. Θεοτοκίον.

Ποικιλμένη τῇ δόξῃ τῇ Θείᾳ, καὶ σεπτὴ Βασίλισσα, τῷ Υἱῷ τῷ ἑαυτῆς, καὶ Θεῷ παρίσταται ἡμῖν, σωτηρίαν ψυχικὴν καθικετεύουσα.

Καταβασία.

Εἰκὼ καλυφθεὶς ὁ βραδύγλωσσος γνόφῳ. Ἐρρήτορεύσε τὸν θεόγραφον νόμον. Ἰλαὸν γὰρ ἐκτινάξας ὄμματος νόος, Ὁρᾷ τὸν ὄπισθεν, καὶ μυεῖται Πνεύματος, Γνῶσιν γεραίρων, ἐνθέοις τοῖς ἄσμασιν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ. καὶ στερεώσας αὐτοὺς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Θεὸν Σταυρούμενον σαρκὶ, καθορῶσα ἡ Κτίσις, διελύετο φόβῳ, ἀλλὰ τῇ σωστικῇ, παλάμῃ τοῦ δι' ἡμᾶς, σαρωθέντος κραταιῶς σωστέχετο.

Ἀνάτῳ θανάτου λυθεὶς, κεῖται δείλαιος ἄπνους. τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν εὔθεον προσβολὴν, νεκρῶται ὁ ἰσχυρὸς, καὶ δωρεῖται πᾶσιν ἡ ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Οὗ θεὸς τόκος σου Ἁγνὴ, πᾶσαν φύσεως πάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα. Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, σωτέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις Ἀπάρθενος.

Ἄλλος. Δωσάμενε τοῦ Σταυρόν σου.

Νέπτης ζωοδότα Χριστὲ, πρὸς τὸν Πατέρα καὶ ἀνύψωσας, ἡμῶν τὸ γένος φιλάνθρωπε, τῇ ἀφάτῳ δωλαγχνίᾳ σου.

Τάξεις τῶν Ἀγγέλων Σωτὴρ, βροτείαν φύσιν θεασάμεναι, σωανιδοῦσάν σοι ἀπαύστως, ἐκπληττόμεναι ἀνύμνουν σε.

Ἔξεστάντο Ἀγγέλων χοροὶ, Χριστὲ ὁρῶντες μὴ σώματος, ἀναληφθέντα καὶ ἀνύμνουν, τὴν Ἁγίαν σου Ἀνάληψιν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Θεοτοκίον.

Ἱκέτδε ἀπαύστως Ἁγνὴ, τὸν προελθόντα ἐκ λαγόνων σε, ῥυσθῆναι πλάνης διαβόλε, τὰς ὑμνοῦντάς σε Μητέρα Θεοῦ.

Ἀλλ. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Ὅλῳ καὶ παθητῷ καὶ τομῷ, Ἄρειος ὁ παράφρων, τῇ γεννήσει τῇ θείᾳ, δυσεβῶς ὁ ἀσεβὴς, προσάπτων τῷ τμητικῷ, τῷ Πατέρων ξίφει ἀποτέμνεται.

Ὡς πάλαι Θεὸς Ἀβραὰμ, στρατὸν μενοῦν παῦτες, οἱ σεπτοὶ θεηγόροι, τὰς ἐχθρὰς σε Ἀγαθὲ, τὰς μανιώδεις τῇ σῇ, δυναμέι κραταιῶς ἀπώλεσαν.

Ὁ πρῶτον ἄθροισμα τῶν σῶν, προτιθεὶ Ἱερέων, ὁμοούσιον Σῶτερ, σὲ τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, καὶ Ποιητῇ τῶν παντὸς, γεννηθέντα δυσεβῶς ἐκήρυξαν.

Θεοτοκίον.

Ὃν θεία λόγος σε βροτῶν, ἐδὲ γλῶσσα Παρθένε, δύφημεῖν σε ἄξίως. ἐκ σοῦ γὰρ αὖθις πορᾶς, ὁ ζωοδότης Χριστὸς, σαρκωθῆναι παναγνε ἠυδόκησεν.

Καταβασία.

Ῥ῾ρήξε γαστρὸς ἠτεκνωμένης πέδας,
Τ῾βεμνε δυσκάθεκτον δὲτεκνομένης,
Μόνη Προσδοκὴ τῆς Προφήτιδος πάλαι.
Ἄννης φερούσης Πνεῦμα σωτηρίου,
Πρὸς τὸν δωρούμενον καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων.

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἀναλήψεως. ἦχος πλ. β΄.

Ἣν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἑνώσας τοῖς Οὐρανίοις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδαμόθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μενῶν ἀδιάστατος, καὶ βοῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε. ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Εἰς. ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωτῆρες ὑπέρλαμποι, τῆς ἀληθείας Χριστοῦ, τῷ Κόσμῳ ἐδείχθητε, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, Πατέρες μακάριοι, πήξαντες τὰς αἱρέσεις, τῶν δυσφήμων γλωσσαλγῶν. σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφήμων συγχύσεις· διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἕτερον, ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὧν Νικαέων ἡ λαμπρὰ Πόλις σήμερον, ἐκ πάσης γῆς πρὸς ἑαυτὴν συνεκάλεσε, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτὼ Ἀρχιερεῖς, κατὰ τοῦ λαλήσαντος, βλασφημίαν Ἀρείου, καὶ κατασμικρύναντος, τῆς Τριάδος τὸν υἱὸν, Υἱὸν καὶ Λόγον ὄντα τοῦ Θεοῦ· ὃν καθελόντες, τῇ Πίστει ἐκράτησαν.

Ἕτερον τῆς Ἀναλήψεως. Ὅμοιον.

Ὁ Ἀνελθὼν εἰς Οὐρανοὺς μετὰ δόξης. καὶ συγκαθίσας τῷ Πατρὶ δεξιόθεν. ὑμνδαμῶς κεχώρισαι φιλάνθρωπε Χριστὲ, Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον, τοῖς σοφοῖς Μαθηταῖς σε, πέμπειν ὑποχόμενος, καὶ ἡμῶν καταυγάσας, τὰς διανοίας δίδε φωτισμὸν, ὡς ἂν ἀπαύστως ὑμνῶμέν σε Δέσποτα.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

Χριστὸς μὲ δυνάμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἑορτάζουσα.

Ὁ ξύλον ὠθῆσε, Χριστὲ τῆς ὄντως ζωῆς. ὁ Σταυρὸς γὰρ ἐπάγη καὶ ἀρθεὶς, Αἵματι καὶ Πνεύματι, ἐξ ἀκηράτου σε Πλευρᾶς, τῷ ζωῷ ἡμῖν ἐβλάστησεν.

Οὐκ ἔτι ὄφεις μοι ψεύδως, τῷ θέωσιν ὑποβάλλει. Χριστὸς γὰρ ὁ Θεουργὸς, τῆς ἀνθρώπων φύσεως, νῦν ἀκωλύτως τῷ τείχει, τῆς ζωῆς μοι ἀνεπέτασεν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄντως ἄφθεγκτα, καὶ ἀκατάληπτα, τὰ τῆς σῆς Θεοτόκε θεοπρεπῆ, πέφυκε κυήσεως, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ Οὐρανοῖς, Ἀπάρθενε μυστήρια.

Ἀλλ. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ὁ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεὺς, τὸν Παράκλητον ἡμῖν ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀποστέλλων. διὸ βοῶμεν· δόξα Χριστὲ τῇ Ἀναλήψει σου.

Ὡς ἀνῆλθεν ὁ Σωτὴρ, πρὸς τὸν Πατέρα σὺν σαρκὶ, κατεπλάγησαν αὐτῷ, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαὶ, καὶ ἐβόησαν· δόξα Χριστὲ τῇ Ἀναλήψει σου.

Ἵνα τῶν ἄνω Δυνάμεις, ταῖς ἀνωτέραις ἐβόων· πύλας ἄρατε Χριστῷ, τῷ ἡμετέρῳ Βασιλεῖ· ὃν ἀνυμνοῦμεν, ἅμα σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Παρθένος ἔτεκε, καὶ τὰ Μητέρων οὐκ ἔγνω, ἀλλὰ Μήτηρ μένει, Παρθένος δὲ διέμεινεν, ὧν ἀνυμνοῦντες, χαῖρε Θεοτόκε κραυγάζομεν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροια

Ἀλ-

Ἄλλο. Χειρόμε δ' ὠάμις.

ΝΟθάσας Ἄρειος, φρενὶ ἀγνώμονι, τιὼ ὀρθόδοξον Πίςιν ταῖς πατρικαῖς, ψήφοις ἐξωσράκισαι, τῆς Ἐκκλησίας σεσηπὸς, ὥσπερ μέλος ὁ δυσώνυμος.

Ὑπὲρ σᾶ Δέσποτα ἀγωνιζόμενος, ὁ χορὸς τῶν Πατέρων σᾶ τὰς ἐχθρὰς, ἄγαν ἐτροπώσατο· ᾗ συμφυῆ σὲ τῷ Πατρὶ, ᾗ τῷ Πνεύματι ἐδόξασε.

Ἐσίτης γέγονας, Θεὸς ᾗ Ἄνθρωπος, τᾶ Θεᾶ ᾗ ἀνθρώπων. ὅθεν Χειρὲ, δυσί σε ταῖς φύσεσιν, εἷα γνωρίζοντες Υἱὸν, οἱ Θεόφρονες ἐκήρυξαν. Θεοτοκίον.

Ἐκρόν με ἔδειξε, φυτᾶ ἀπόγλυσις· τῆς ζωῆς δὲ τὸ ξύλον ἐκ σᾶ φανὶ, Πάναγνε ἀνέςησε, ᾗ Παραδείσε τῆς τρυφῆς, κληρονόμον με κατέςησε. Κατάβασ.

Ναξ ἀνάκτων, οἶος ἐξ οἵε μόνος, Λόγος προελθὼν, Πατρὸς ἐξ ἀναιτίε, Ἰσοθενές σε Πνεῦμα τοῖς Ἀποςόλοις, Νημερτὲς ἐξέπεμψας ὡς δίεργέτης. Ἄδσι δόξα πῷ κράτισε Κύριε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Ὦ θεάφεγγισε Ἀγαθὲ, τοὺς τῶν ὀρθρίζοντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον δέομαι, σὲ ἀδεία Λόγε Θεᾶ τὸν ὄντως Θεὸν, ἐκ ζόφε τῶν πταισμάτων ἀνακαλέμενον.

Ὑποχωρεῖ μοι τὰ Χερουβὶμ, νεῶ ᾗ ἡ φλογίνη ῥομφαία, Δέσποτα, νῶτά μοι δίδωσι, σὲ ἰδόντα Λόγε Θεᾶ, τὸν ὄντως Θεὸν, Ληξῆ ὁδοποιήσαντα τὸν Παράδεισον.

Οὐκ ἔτι δέδοικα τιὼ ἐς γιῶ, Δέσποτα Χειρὲ ἀποςροφιὼ. σὺ γῶ ἐκ γῆς με ἀνήγαγες, ἐπιλελησμένον δι' ἀπλαγχνίαν πολλιὼ, πρὸς ὕψος ἀφθαρσίας τῇ Ἀναςάσεσε. Θεοτοκίον.

Οὺς Θεοτόκον σε ἐκ ψυχῆς, Δέσποινα τᾶ Κόσμε ἀγαθὴ, ὁμολογᾶντας διάσωσον· σὲ γῶ προσασίαν ἀκαταμάχητον, κεκτήμεθα, τιὼ ὄντως Θεογεννήτειαν.

Ἄλλο. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Πληρώσας δίφροσιώης τὰ σύμπαντα, Ἐλεήμον, ταῖς ἄνω Δωάμεσι, μετ' σαρκὸς ἐπεδήμησας.

Ἄγγελων αἱ Δωάμεις αἰρόμενον, σὲ ἰδᾶσαι, τὰς πύλας ἐκραύγαζον, τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν ἄρατε.

Πόσολοι ἰδόντες ὑψέμενον, τὸν Σωτῆρα, ἐν τρόμῳ ἐκραύγαζον· τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν δόξα σοι. Θεοτοκίον.

Ἄρθενον μετὰ τόκον ὑμνᾶμέν σε, Θεοτόκε. σὺ γῶ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ Κόσμῳ ἐκύησας.

Ἄλλο. Τῷ θεάφεγγισε.

Ῥαῖοι πόδες ὡς ἀληθῶς, νεῶ κηρυττόντων σὲ τιὼ ἐρημίαν, τιὼ παύτα νᾶν ὑπερέχεσαν, παύτων τῶν Ἀγγέλων, ᾗ τῶν ἀνθρώπων Χειρὲ, καὶ πλήθη τῆς ἐρημίας Κόσμον σωάπτεσαν.

Ὀφίαν δύναμιν τᾶ Πατρὸς, Λόγον ἐνυπόςατον Χειρὲ, σὲ σωελθόντες ἐκήρυξαν, οἱ τῆς παναγίας Ἱερωσιώης σεπτῶς, τῷ νόμῳ σφραγισθέντες θᾶοι Διδάσκαλοι.

Ὑδάτων νάματα καθαρὰ, τῆς διδασκαλίας, τιὼ ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν ποτίσαντες, ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῆς ἀναπαύσεως, νεῶ τρυφᾶτε δι' αἰῶνος ἀγαλλιώμενοι. Θεοτοκίον.

Τυχνίαν παύαγνε φαεινιὼ, πᾶσιν ἀπαυγάζεσαν Χειρὸν, Δικαιοσιώης τὸν Ἥλιον, σὲ ἰδόντες, μόνη Θεογεννῆτορ Ἁγνὴ, τιὼ σιὼ νεῶ προσασίαν ἐπικαλέμεθα. Κατάβασια.

Τυπέμον κάθαρσιν ἀμπλακημάτων, Πυείπνοον δέξαδε Πνεύματος δρόσον, Ὦ τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας. Νεῶ ἐκ Σιὼν γῶ ἐξελήλυθε νόμος, Ἡ γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

Οὖ βίε τιὼ θάλασσαν, ὑψεμείνιω καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ διδίῳ λιμενίσε προσδραμὼν, βοῶ σοι· ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τιὼ ζωιώμε Πολυέλεε.

Ταυρόμενος Δέσποτα, τοῖς μὲν Ἥλοις τιὼ ἀρᾶν, τιὼ καθ' ἡμῶν ἐξήλειψας· τῇ δὲ λόγχῃ νυττόμενος τιὼ πλευρᾶ, Ἀδὰμ τὸ χειρόγραφον, διαῤῥήξας τὸν Κόσμον ἠλευθέρωσας.

Ἀδὰμ καπενιώεκται, δι' ἀπάτης πτερνιθεὶς, πρὸς τὸ τᾶ ᾅδε βάραθρον· ἀλλ' ὁ φύσει Θεός τε καὶ συμπαθὴς, κατῆλθες πρὸς ἔρδναν, ᾗ ἐπ' ὤμων βασάσας σωανέσησας.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Θεοτοκίον.

Ἡ Παύαγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς, τὸν κυβερνήτην Κύριον, τῆς παθῶν με τὸν ἄσατον καὶ δεινὸν, κατάνασον πάραχον, καὶ γαλήνιῶ παράσχε τῇ καρδίᾳ με.

Ἀλλ. Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος.

Ἐσκίρτησαν Ἀπόστολοι, ὁρῶντες μεπάρσιον σήμερον, τὸν Κτίστην αἰρόμενον, ἐλπίδι τὸ Πνεύματος, καὶ φόβῳ ἔκραζον· δόξα τῇ Ἀνόδῳ σε.

Ἔπεσησαν οἱ Ἄγγελοι, βοῶντες Χριστὲ, τοῖς Μαθηταῖς σε· ὃν τρόπον κατίδετε, Χριστὸν ἀνερχόμενον, σαρκὶ ἐλεύσεται, δίκαιος πάντων Κριτής.

Ὡς εἶδόν σε Σωτὴρ ἡμῶν, Δυνάμεις αἱ Οὐράνιαι, εἰς ὕψος αἰρόμενον σύσωμον, ἐκραύγαζον λέγουσαι· μεγάλη Δέσποτα, ἡ φιλανθρωπία σε.

Θεοτοκίον.

Πάτον σε ἀκατάφλεκτον, καὶ ὄρος καὶ κλίμακα ἔμψυχον, καὶ πύλην Οὐράνιον, ἀξίως δοξάζομεν, Μαρία εὐδόξε, ὀρθοδόξων καύχημα.

Ἀλλ. Τὸ βίε τὴν θάλασσαν.

Πάθεν δὲ δεδιώηται, ζιζανίων ὁ σπορεὺς, τὸ τῆς προνοίας ἄφατον, τῆς μανίας ἐπώνυμος ὁ κληθείς. Ἰδὼν γὰρ, ὡς ἐκεῖνος ἐρράγη ὁ πάμπονηρος.

Θεῖος καπάλογος, τῶν Πατέρων ὁ σεπτὸς, μονογενὲς ἀπαύγασμα, τῆς οὐσίας ἐκλάμψαν τῆς Πατρικῆς, κηρύττει σε Δέσποτα, καὶ πρὸ πάντων αἰώνων γεννηθέντα Υἱόν.

Ἅγιον διαῤῥήγνυται, μυκτὶ λόγον τὴν πηγὴν, τὴν θολεράν καὶ ἄποτον, αἱρέσεων πηγάσασα δυσεβῶν, ἀρότρῳ δεήσεως, Ἱερέων ἐνθέων προμηθέσατε.

Θεοτοκίον.

Ὁ Μέγας προεγράψεν, ἐν Προφήταις Μωϋσῆς, σὲ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, καὶ λυχνίαν, καὶ σάμνον συμβολικῶς, σημαίνων τὴν Σάρκωσιν, τὴν ἐκ σοῦ τοῦ Ὑψίστε Μητροπάρθενε.

Καταβασία.

» Ἔλασμὸς ἡμῖν Χριστὲ καὶ Σωτηρία, Ὁ
» Δεσπότης ἔλαμψας ἐκ τῆς Παρθένε·
» Ἵνα Προφήτην θηρὸς ἐκ θαλαττίε,

ἀναληφθέντα Θεὸν ἀληθινὸν, καὶ ἐν σαρκὶ τέλειον ἄνθρωπον ἀνακηρύττοντες. ἡ δὲ Σιώδος αὕτη γέγονεν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, ἐν τῷ εἰκοστῷ ἔτει τῆς Βασιλείας αὐτοῦ. Τοῦ γὰρ διωγμοῦ παυσαμένου, ἔτος ἐν Ῥώμῃ πρότερον ἄρχει. μετέπειτα δὲ καὶ τὴν παλαιὰν Πόλιν τὴν ἑαυτῷ ἐπώνυμον κτίσας, ἔτει ἀπὸ κτίσεως Κόσμου πεντακισχιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ ἑβδόμῳ, τὰ κατὰ τὸν Ἄρειον ἤρξατο. ὃς ὥρμητο μὲν ἐκ Λιβύης· εἰς Ἀλεξάνδρειαν δὲ γεγονὼς, καὶ Διάκονον ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πέτρου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας χειροτονηθείς. ἐπειδὴ βλασφημεῖν κατὰ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ἤρξατο, κτίσμα τοῦτον ἀνακηρύττων, ἐξ οὐκ ὄντων τε γενέσθαι, καὶ πόρρω ὄντα τῆς θείκης ἀξίας, καταχρηστικῶς δὲ Σοφίαν καὶ Λόγον Θεοῦ λέγεσθαι, ὡς δῆθεν αὐτικαθισάμενος Σαβελλίῳ τῷ δυσεβεῖ, μονοπρόσωπον καὶ μονοϋπόστατον λέγοντι τὴν Θεότητα. καὶ ποτὲ μὲν Πατέρα γίνεσθαι, ποτὲ δὲ Υἱὸν, ποτὲ δὲ Πνεῦμα Ἅγιον. Ταῦτα δὲ τὸν Ἄρειον βλασφημοῦντα, ὁ μέγας Πέτρος ὁ Ἱερωσυλης ἀφίησι, τὸν Χριστὸν ὡς βρέφος ἐπὶ τοῦ ἁγίου Θυσιαστηρίου ἰδὼν διερρωγὸς αὐαβεβλημένον ἱμάτιον, καὶ λέγοντα· τὸν Ἄρειον διαῤῥῆξαι αὐτό. Ἀχιλλᾶς δὲ ὁ μετὰ Πέτρον ἀρχιερατεύσας τῆς Ἀλεξάνδρου, ἐπὶ ὑποχέσεσι λύει πάλιν τὸν Ἄρειον. πρόσθε καὶ Πρεσβύτερον χειροτονεῖ, καὶ τοῦ κατ' Ἀλεξάνδρειαν διδασκαλείου προΐσησι. Τοῦ δὲ Ἀχιλλᾶ τελευτήσαντος, Ἀλέξανδρος γίνεται. ὃς τὸν Ἄρειον πάλιν τὰ αὐτὰ καὶ χέρονα βλασφημοῦντα ὁρῶν, τῆς Ἐκκλησίας ἐξέωσε, διὰ Σιώδος αὐτὸν καθελών. ὡς δέ φησι Θεοδώρητος, ὅτι καὶ τρεπτῆς φύσεως τὸν Χριστὸν ἐδογμάτισε. καὶ τὸ ἄϋλον καὶ ἄψυχον ἀναληφθῆναι σάρκα τὸν Κύριον, πρῶτος οὗτος ἠρέξατο. Οἱ μέντοι Ἄρειος πολλὰς τῇ αὐτοῦ δυσεβείᾳ ὑπαγαγὼν γράφει, καὶ οἰκειοῦται τὸν Νικομηδείας Εὐσέβιον, τὸν Τύρου Παυλῖνον, Εὐσέβιόν τε τὸν Καισαρείας, καὶ ἄλλος, καὶ κατὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου χωρεῖ. Ὁ δ' Ἀλέξανδρος ἀπαντιχοῦ τῆς Οἰκουμένης τὰς βλασφημίας ἐκένου καὶ τὴν καθαίρεσιν πέμψας, πολλὰς πρὸς ἄμυναν ἤγαιρε. Τῆς δὲ Ἐκκλησίας παραττομένης, καὶ πολλῶν δεομένων τὰ Χριστιανῶν δέχεσθαι· ἐπερχομένου δὲ τῇ φιλονεικίᾳ τοῦ δόγματος, ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἀπανταχοῦ τῆς Οἰκουμένης δημοσίοις ὀχήμασι τοὺς παρόντας Πατέρας συναγαγὼν ἐν Νικαίᾳ, ἐκάθισε καὶ αὐτὸς παραγίνεται. Καὶ δὴ τῶν Πατέρων πάντων καθισάντων, προτραπεὶς καὶ αὐτὸς ἐκάθισεν, οὐκ ἐν Βασιλικῷ θρόνῳ, ἀλλ' ἐν ὑφαμαίῳ τῆς ἀξίας καθίσματι. καὶ τῶν κατὰ τὸν Ἄρειον λαληθέντων, αὐαθέματι μὲν ἐκεῖνον, καὶ οἱ ἐκείνῳ συμφρονοῦντες ἅπαντες ὑποβάλλονται. Οὗ δὲ τοῦ Θεοῦ Λόγος παρὰ τῶν Ἁγίων Πατέρων Ὁμοούσιος καὶ ὁμότιμος καὶ συναΐδιος ἀνακηρύττεται τῷ Πατρί. Ἐκτιθέασι δὲ οὗτοι, καὶ τὸ τῆς Πίστεως ἅγιον Σύμβολον, ἀναγόντες αὐτὸ μέχρι τοῦ, καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· τὸ γὰρ ἑξῆς, ἡ δὲ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ Ἐκκλησία ἀνεπλήρωσε Σιώδος. Ἐκύρωσε δὲ πρὸς τούτοις ἡ πρώτη Σιώδος καὶ τὴν τοῦ Πάσχα Ἑορτὴν πότε, καὶ πῶς δεῖ ἡμᾶς αὐτὴν ἐκτελεῖν, καὶ μὴ μετὰ Ἰουδαίων, ὥσπερ καὶ πρότερον εἴθιμον. Ἐκτιθέασι δὲ καὶ Κανόνας περὶ Ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως εἴκοσι. Τὸ δὲ ἅγιον τῆς Πίστεως Σύμβολον ὁ μέγας καὶ Ἰσαπόστολος Κωνσταντῖνος, ὕστερον πάντων ἐρυθροῖς ἐπεκύρωσε γράμμασιν. Ἦσαν δὲ Ἀρχιερεῖς μὲν τῶν ἁγίων τούτων Πατέρων, διακόσιοι τεσσαράκοντα καὶ δύο. Ἱερεῖς δὲ καὶ Διάκονοι, πρὸς δὲ καὶ Μοναζοντες, ὀγδοήκοντα καὶ ἕξ, οἱ σύμπαντες δὲ, τετρακόσιοι δέκα καὶ ὀκτώ. Οἱ δ' ἐπισημότεροι ἦσαν οὗτοι· Σίλβεστρος ὁ τῆς Ῥώμης Ἀρχιερεύς, Μητροφάνης Κωνσταντινουπόλεως ἀθενῶν, οὗτοι δὴ παρῆσαν διὰ Τοποτηρητῶν. Ἀλέξανδρος ὁ Ἀλεξανδρείας, σὺν Ἀθανασίῳ τῷ μεγάλῳ, Ἀρχιδιακόνῳ τότε ὑπάρχοντι. Εὐστάθιος ὁ Ἀντιοχείας, καὶ Μακάριος Ἱεροσολύμων· ὁ Ὅσιος Κορδούβης Ἐπίσκοπος· Παφνούτιος ὁ ὁμολογητής· ὁ μυροβλύτης Νικόλαος, καὶ Σπυρίδων ὁ Τριμυθοῦντος, ὃς τὸν ἐκεῖσε Φιλόσοφον καταβαλὼν, ἐβάπτισε, τὸ τερσήλιον αὐτῷ ὑποδείξας. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ τῆς Σιώδου δύο πρὸς Θεὸν μεταστάντων Πατέρων Ἀρχιερέων, ὁ μέγας Κωνσταντῖνος τοῖς αὐτῶν κιβωτίοις τὸν ὅρον τῆς

ἁγίας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἁγίας Σιωόδε ἐνθέμενος, καὶ ἀσφαλῶς περικλείσας, εὗρεν ἐκεῖνον καὶ παρ' αὐτῶν κυρωθέντα τε καὶ ὑπογραφέντα ἀῤῥήτοις λόγοις Θεοῦ. Τελεσθείσης δὲ τῆς Σιωόδε, ἐπεὶ καὶ ἡ Πόλις ἤδη ἀνοικοδομηθεῖσα πεπλήρωτο, μετακαλεῖται Κωνσταντῖνος ὁ μέγας τοὺς Ἁγίους ἐκείνους ἅπαντας ἄνδρας· οἳ καὶ περιελθόντες σύμπαντες, καὶ δεξάμενοι, ταύτῃ ἀρκέντως Βασιλεύσαν εἶναι τῆς Πόλεων προσκυροῦσι· καὶ τῇ Μητρὶ τοῦ Λόγου ταύτῃ ἀνέθεντο, τοῦ Βασιλέως κελεύσαντος. Καὶ ὅπως οἱ Ἅγιοι ἕκαστος οἰκαδε ἀνεχώρησαν. Ἀλλὰ μήπω τοῦ μεγάλου πρὸς Θεὸν ἐκδημήσαντος Κωνσταντίνου, σιὼ τῷ Υἱῷ δὲ αὐτοῦ Κωνσταντίῳ τὰ σκῆπτρα διέποντος, ὁ Ἄρειος τῷ Βασιλεῖ πρόσεισι, λέγων· καταλιπεῖν ἅπαντα, καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ σώθῆναι θέλειν Θεοῦ. γράψας τοίνυν τὰς αὐτοῦ βλασφημίας, ἀπῆρησε τοῦ τραχήλου. καὶ ὡς δῆθεν τῇ Συνόδῳ παθόμενος, ἐκεῖνα τῇ χειρὶ περικρύειν, τότοις ἔλεγε πάθεσθαι. ἀμέλει καὶ ὁ Βασιλεὺς, δέξασθαι εἰς κοινωνίαν τὸν Ἄρειον τῷ Πατριάρχῃ τῆς Κωνσταντινοπόλεως ἐνεκελεύετο. Ἦν δὲ τότε μὲν Μητροφάνης, Ἀλέξανδρος, ὃς τὸ δύσκολον εἰδὼς τοῦ ἀνδρὸς, ἀμφιβάλλων ἦν. καὶ δεόμενος τοῦ Θεοῦ δεῖξαι αὐτῷ, εἰ κτὶ γνώμην αὐτοῦ κοινωνήσει Ἀρείῳ. ἐπεὶ δ' ὁ καιρὸς ἐπέσχε καθ' ὃν ἔδει συλλειτουργῆσαι αὐτῷ, θερμοτέρως γίνεται τῆς Προσδοκῆς. Ὁ δὲ Ἄρειος περὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἐρχόμενος, περίπτε τὸν κίονα τοῦ φόρου νυξάσης αὐτὸν τῆς γαστρὸς, εἰς δημόσιον ἀπόπατον ἔσεσι. κἀκεῖσε διαῤῥαγεὶς, σύμπασαν τὴν ἔνδοθεν πλάσιν κάτωθεν ἐξερεύγεται· τὴν τοῦ Ἔδαφος ῥῆξιν ὑποσὰς, ἐπ' ἴσης προδοσίᾳ τοῦ Λόγου· καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τῆς Πατρικῆς οὐσίας ἀπορῥήγνυς, αὐτὸς διαῤῥήγνυται νεκρὸς ἁλόντος. Καὶ ὅπως ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία τῆς ἐκείνου λύμης ἀπήλλακται. Τοῖς τῶν Ἁγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Θεοφόρων Πατέρων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ. Ὁ Εἱρμός.

Ροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο, Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισί· τὴν δὲ Χαλδαίοις δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ Δυρόμενος τῷ Πάθει σε ὁ Ἥλιος, ζόφον περιεβάλλετο, καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἐπὶ πᾶσαν Δέσποτα τὴν γῆν, τὸ φῶς σωσεσκότασε βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐμφιάσατο Χριστὲ τῇ καταβάσει σε, φέγγος τὰ καταχθόνια· ὁ Προπάτωρ δὲ θυμηδίας ἔμπλεως ὀφθεὶς, χορεύων ἐσκίρτησε βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Τριαδικόν.

Ἡν Βασιλείαν καὶ παύων κυριεύσαν, φύσιν τὴν τρισυπόστατον, ἀγαθότητος, καὶ ἀπείρου πέλαγος φωτὸς, ὑμνοῦντες βοήσωμεν Πιστοί· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλο. Ὁ ἐν καμίνῳ πυρός.

Ὁ Ἐν νεφέλῃ φωτὸς, ἀναληφθεὶς καὶ σώσας Κόσμον, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ Πὶ τῶν ὤμων Χριστὲ, τὴν πλανηθεῖσαν ἄρας φύσιν, ἀναληφθεὶς, τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ προσήγαγες.

Ὁ Ἀνελθὼν ἐν σαρκὶ, πρὸς τὸν ἀσώματον Πατέρα, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἦν νεκρωθεῖσαν ἡμῶν, τῇ ἁμαρτίᾳ φύσιν ἄρας, τῷ σῷ ἰδίῳ Πατρὶ, Σῶτερ προσήγαγες.

Ἄλλο. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο.

Ενικήκατε μανίας τὸν ἐπώνυμον, Ἄρειον τὸν μανέντα δεινῶς, καὶ λαλήσαντα εἰς τὸ ὕψος ἄδικα Θεοῦ. Υἱῷ γὰρ ἠρνήσατο βοᾷν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὸν Υἱὸν βροντῆς μιμούμενοι Θεασπέσιοι, Λόγον Πατρὶ συναΐδιον, καὶ ὁμόθρονον, πυρομόρφοις γόμασιν ὑμῶν, τοὺς πάντας διδάσκετε βοᾷν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς ὑπόπτεροι τῷ Λόγῳ βοηθήσαντες, ἥκετε Θεομακάριστοι. Οἰκουμένης γὰρ, ἐκ περάτων ἤθροισεν ὑμᾶς, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον βοᾷν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Θεο-

Θεοτοκίον.

Ηεανίας τρᾶς ἡ κάμινος ὐκ ἔφλεξε, γεύνησιν προτυπῶσα τιὼ σιώ. τὸ γὼ θεῖον πῦρσε μὴ φλέξαν ᾠκησεν ὐν σοὶ, ϗ παύτας ἐφώτισε βοᾷν· ὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Καταβασία.

Γύμφωνον ἐθρόησεν ὀργαύων μέλ☩, Σέβαν τὸ χ☩υσότυκτον ἄψυχον βρέτας. Η τῶ Παρακλήτω δὲ φωσφόρος χάρις, Σεβασμιάζα τῶ βοᾷν· Τελὰς μόνη, Ισοθενὴς, ἄναρχε, ὐλογητὸς εἶ.

Ωὐδὴ ἡ. Ο Εἱρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, ϗ δικαίᾳ θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας. ἅπαντα γὼ δρᾷς, Χριστὲ, μόνῳ τῳ βάλεσθαι, ὃν ὑπερυψῶμεν εἰς παύτας τὰς αἰῶνας.

Τὸυδαίων τὸν πάλαι προφητοκτόνον λαὸν, θεοκτόνον ὀφθόν☩ νιῶ ἀπειργάσατο, σὲ ἐπὶ Σταυρῶ ἀναρτήσαντα, Λόγε Θεῶ, ὃν ὑπερυψῶμεν εἰς παύτας τὰς αἰῶνας.

Ὁ Γρανίας ἀψίδας ὐ καταλέλοιπας, ϗ εἰς Α"δὸ φοιτήτας ὅλον σωήγειρας, κάμινον Χριστὲ, ὐν σαρκία τὸν ἄνθρωπον. ὅθεν σε ὑμνῶμεν εἰς παύτας τὰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐκ φωτὸς φωτοδότιω Λόγον σωέλαβες, ϗ τεκῶσα ἀφράστως τὸν ὑπεράσιον. Πνεῦμα γὼ ὐν σοὶ, Κόρη, Θεῖον ἐσκιώσεν. ὅθεν σε ὑμνῶμεν εἰς παύτας τὰς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων.

Ὃν ὐν ὑσὶ ταῖς ὁσίαις, ἀναπταύτα ζωοδότιω Χριστὸν, εἰς Οὐρανὸς μετὰ δόξης, ϗ Πατρὶ συγκαθεζόμενον, Ιερεῖς ὑμνᾶτε, Λαὸς ὑπερυψῶτε, εἰς παύτας τὰς αἰῶνας.

Ὃν ὐκ ὀλέας τιὼ Κτίσιν, τῷ ἰδιώλων λυτρωσάμενον, ϗ παραςήσαντα ταύτιω, ἐλεύθεραν τῳ ἰδίῳ Πατρὶ, σὲ Σωτὴρ ὑμνῶμεν, ϗ σὲ ὑπερυψῶμεν, εἰς παύτας τὰς αἰῶνας.

Ὃν τῇ αὐτῶ καταβάσει, καθελόντα τὸν αὐτίπαλον, ϗ τῇ αὐτῶ αὐαβάσει, ἀνυψώσαντα τὸν ἄνθρωπον, Ιερεῖς ὑμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψῶτε, εἰς παύτας τὰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὧν Χερυβὶμ ὑπερτέρα, ἀνεδάχθης Θεοτόκε Αγνὴ, ὐν τῇ γαςρὶ σου τὸν τότοις, ἐποχούμενον βαςάσασα· ὃν σιὼ Ασωμάτοις, βροτοὶ δοξολογῶμεν, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ἄλλο. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Υρσωθεύτες ἀκτῖσι τῆς σῆς Θεότητος, οἱ χ☩ησοί σε ποιμενίες σὲ ὡμολόγησαν, γενεσιργὸν τῷ ἁπαύτων ϗ Κύριον· ὃν ὑπερυψῶμεν εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ο Χορὸς τῷ ποιμενίων ὁ παναοίδιμος, ἀθροισθεὶς θεοφρόνως, Τελάδα ἄκτισον, νιῶ θεολογῶν πάντας διδάσκει, βοᾷν· σὲ ὑπερυψῶμεν εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ἐράρχαι ποιμενίες οἱ ἀξιάγαστοι, τιὼ Χριστῶ Εκκλησίαν καταφωτίζεσιν, ἄλλοι ἀλλαχῶ ταύτιω καταφαιδρυύκυτες, ϗ ὑπερυψῶντες Χριστὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τγικῶς ὐν εἰκόσι προεθεάσαυτο, οἱ Προφῆται σε πάντες Λόγον κυήσασα. σάρκα γὼ ἐκ σῶ λαβὼν ὅτος προῆλθε διπλῶς, ὃν ὑπερυψῶμεν εἰς παύτας τὰς αἰῶνας.

Καταβασία.

Γὲ τὰ δεσμὰ, ϗ δροσίζει τιὼ φλόγα, Ο τερατοφεγγὴς τῆς Θεαρχίας τύπος. Γμνῶσι Παῖδες, ὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον, Σωτῆρα ϗ παντεργὸν ὡς ὐεργέτιω, Η δημιεργηθεῖσα σύμπασα Κτίσις.

Ωὐδὴ θ'. Ο Εἱρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδιάτον. ὃν ὐ τολμᾷ Αγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα. διὰ σῶ δὲ Παύαγνε ὡράθη βροτοῖς, Λόγ☩ σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλιύοντες, σιὼ ταῖς Οὐρανίαις γρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Αθῶν ἀμέτοχος σὺ διέμενας, Λόγε Θεῶ σαρκὶ, προσομιλήσας τοῖς πάθεσιν· ἀλλὰ λύεις τῷ παθῶν τὸν ἄνθρωπον, πάθεσι χ☩ηματίσας, πάθ☩ Σωτὴρ ἡμῶν. μόν☩ γὼ ὑπάρχεις ἀπαθὴς ϗ Παντοδιώαμ☩.

Θοραὶ θανάτε καταδεξάμενος, διαφθορᾶς ἐτήρησας τὸ Σῶμά σε ἄγλυσον. ἡ δὲ σὴ ζωοποιὸς ϗ θεία Ψυχὴ, Δέσποτα ὐν τῷ Α"δῃ ὐ καταλέλειπται, ἀλλ' ὥσπερ ᾗξ ὕπνε ἀναςὰς, ἡμᾶς σωήγειρας.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Θεὸν Πατέρα, Υἱὸν σωσάρχον, πάντες βροτοὶ, ἐν χείλεσιν ἁγνοῖς μεθ' ὁσίας δοξάζομεν, τὸ δὲ ἄῤῥητον καὶ ὑπερένδοξον Πνεύματος Παναγίου, σιωπᾷ μὴν σέβομεν. μόνη γὰρ ὑπάρχει παναθενὴς Τριὰς ἀχώριστος.

Ἄλλο. Σὲ τὸν ὑπὲρ νᾶν.

Σὲ τὸν Λυτρωτὴν τοῦ Κόσμου, Χριστὸν τὸν Θεὸν, οἱ Ἀπόστολοι βλέποντες, ἐνθέως ὑμνοῦμεν, μετ' ὀλίγας σκιρτῶντες ἐμεγάλυνον.

Σοῦ τὸν θεωθέντα σάρκα, ὁρῶντες Χριστὲ, ἐν τῷ ὕψει οἱ Ἄγγελοι, ἀλλήλοις διεύθυνον· ἀληθῶς ὅτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Σὲ τῶν Ἀσωμάτων τάξεις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐν νεφέλαις αἰρόμενον, ἰδοῦσαι ἐκραύγαζον· πῶς τῆς δόξης Βασιλεῖ πύλας ἄρατε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θεοτόκε Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὃν ἐκύησας σήμερον, ἐκ γῆς ἀνιπτάμενον, σὺν Ἀγγέλοις ὁρῶσα ἐμεγάλυνες.

Ἄλλο. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Τροῦν συμμάχους ὑμᾶς σωτῆρος, τῇ κραταιᾷ δυνάμει καθοπλίσας τοῦ Πνεύματος, ὁ Πατρὶ συνάναρχος καὶ σύνθρονος, Λόγος ὁ πρὸ αἰώνων· ὃν νῦν Παυέροι, σὺν ταῖς Οὐρανίαις τρατιαῖς ἀεὶ δοξάζετε.

Ὁμοῦ Ἀρείου δεινῆς αἱρέσεως, ὡς ἰατροὶ ψυχῶν τε καὶ σωμάτων ἐσήσατε, ἱερῶς τῆς Πίστεως τὸ Σύμβολον, πᾶσιν ἐκπεθεικότες· ὃ νῦν κατέχοντες, μνήμῃ τῇ ὑμῶν, Ἱερουργοὶ ἀεὶ δοξάζομεν.

Ὡς φῶς ὑπάρχων Χριστὲ παράδοξον, τῆς τῶν παθῶν ἀχλύος τὸν ψυχόμου ἐκλύτρωσαι, ταῖς πρεσβείαις Δέσποτα τῶν σῶν Λειτουργῶν, τῶν νῦν σε κηρυττόντων, ἄναρχον, ἄκτιστον, Κτίσιν τε τῶν ὅλων, καὶ Θεὸν Πατρὶ συνάναρχον.

Θεοτοκίον.

Ἐκροῖς ἀνάστασις νῦν δεδώρηται, διὰ τῆς σῆς ἀφράστου καὶ ἀῤῥήτου κυήσεως, Θεοτόκε Δέσποινα. ζωὴ γὰρ ἐκ σοῦ, σάρκα περικειμένη, πᾶσιν ἀξιάγαμψε, καὶ τὸ τοῦ θανάτου ἀμειδὲς σαφῶς διέλυσεν.

Καταβασία.

Ἄροις Ἄνασσα Μητροπάρθενον κλέος.
Ἅπαν γὰρ δύνηται εὔλαλον στόμα,
Ῥητρεῦον ἀθέου σε μέλπειν ἀξίως. Ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς, ἅπας σε τὸν τόκον Νοεῖν, ὅθεν σε συμφώνως δοξάζομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Τὸ, Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ γ'.

Καὶ Ἀναστάσιμον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ἰβεριάδος θάλασσα, σὺν παισὶ Ζεβεδαίου, Ναθαναὴλ τῷ Πέτρῳ τε, σὺν δυσὶν ἄλλοις πάλαι, καὶ Θωμᾶν εἶχε πρὸς ἄγραν, οἳ Χριστῷ τῇ προσάξει, ἐν δεξιοῖς χαλάσαντες, πλῆθος εἶλκον ἰχθύων. ὃν Πέτρος γνοὺς, πρὸς αὐτὸν ἐνήχετο, οἷς τὸ τρίτον, φανεὶς, καὶ ἄρτον ἔδειξε, καὶ ἰχθῦ ἐπ' ἀνθράκων.

Ἕτερον τῶν Πατέρων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πατέρων θείων σήμερον, τὴν μνήμην ἑορτάζοντες, ταῖς παρακλήσεσι τούτων σωζόμεθα Πανοικτίρμον, πάσης βλάβης αἱρέσεων, ῥῦσαι Λαόν σου Κύριε, καὶ παύτας καταξίωσον, Πατέρα, Λόγον δοξάζειν, καὶ τὸ Παναγιον Πνεῦμα.

Ἕτερον τῆς Ἀναλήψεως.

Ὧν Μαθητῶν ὁρώντων σε ἀνελήφθης, Χριστὲ πρὸς τὸν Πατέρα σωτηρίως, Ἄγγελοι προτρέχοντες ἐκραύγαζον· ἄρατε πύλας ἄρατε, ὁ Βασιλεὺς γὰρ αὐτῆλθε, πρὸς τὴν ἀρχίφωτον δόξαν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή. ἰσῶμεν ξ'. ἤ. καὶ ψάλλομεν ξ'. Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῶν ἁγίων Πατέρων δ'. ξ'. Ἀναστάσιμα, ἦχος πλ. β'.

Σταυρός σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀντίληψις ὑπάρχει τῷ λαῷ σου· καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν ἀνάσαντα Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ταφὴν σου Δέσποτα, Παράδεισον ἔδειξε τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σὲ τὸν ἀνασάντα Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὸν Πατρὶ, καὶ Πνεύματι, Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν, τὸν ἀνασάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοῶμεν· σὺ ζωὴ ὑπάρχεις ἡμῶν καὶ ἀνάστασις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ῥιήμερος ἀνέστης Χριστὲ, ἐκ τάφου καθὼς γέγραπται, σωτηρίας, τὸν Προπάτορα ἡμῶν. διό σε καὶ δοξάζει, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀνυμνεῖ σε τὴν Ἀνάστασιν.

Ἐτε-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἕτερα τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἦχος δ. β'.

Ὅλῳ ἀποθέμενοι.

Ὅλῳ συγκροτήσαντες, τῇ τῆς ψυχῆς ἐπιχύμῳ, καὶ τῷ Θείῳ Πνεύματι, σωδιασκευάμενοι, τὸ μακάριον, καὶ σεπτὸν Σύμβολον, οἱ σεπτοὶ Πατέρες, θεογράφως διεχάραξαν· ἐν ᾧ σαφέσατα, τῷ Γεγεννηκότι σωσάρχον, τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι, καὶ παναληθῶς ὁμοούσιον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ἑπόμενοι προδήλως διδαχαῖς, οἱ δικλεεῖς καὶ πανόλβιοι, ὄντως καὶ Θεόφρονες.

Ὅλῳ εἰσδεξάμενοι, τῇ νοητῇ λαμπηδόνα, τὸ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὑπερφυέσατον χαρισμολόγημα, τὸ βραχὺ ῥήματι, καὶ πολὺ σωτέσαι, Θεοπνεύστως ἀπεφθέγξαντο, ὡς Χριστοκήρυκες, διαγγελικῶν προϊχάμενοι, δογμάτων οἱ Μακάριοι, καὶ τῶν δυσεβῶν παραδόσεων, αὖωθεν λαβόντες, τῇ τούτων ἀποκάλυψιν σαφῶς, καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο, Ὅρον Θεοδίδακτον.

℣. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεός.

Ὅλῳ συλλεξάμενοι, ποιμαντικῇ ἐπιχύμῳ, καὶ θυμὸν κινήσαντες, νῷ τὸν δικαιότατον ἐνδικώτατα, τὰς βαρεῖς ἤλασαν, καὶ λοιμώδεις λύκους, τῇ σφενδόνῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἐκσφενδονήσαντες, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος· πεσόντας ὡς πρὸς θάνατον, καὶ ὡς ἀνιάτως νοσήσαντας, οἱ θεῖοι Ποιμένες, ὡς δῆλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, καὶ τὸ ἐνθέου κηρύγματος, Μῦται Ἱερώτατοι.

℣. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς Ὁσίους.

Πάλιν τὸ πρῶτον.

Ὅλῳ συγκροτήσαντες.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. δ.

Τῶν Ἁγίων Πατέρων ὁ χορὸς, ἐκ τῶν τῆς Οἰκουμένης περάτων σωδραμὼν, Πατρὸς, καὶ Υἱοῦ, καὶ Πνεύματος Ἁγίου, μίαν θείαν ἐδογμάτισε καὶ φύσιν, καὶ τὸ μυστήριον τῆς Θεολογίας, τρανῶς παρέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ. ὅς δίφημοῦντες ἐν πίστει μακαρίσωμεν λέγοντες· ὦ θεία παρεμβολή, θεηγόροι ὁπλῖται, παραπάξεως Κυρίου· αἰσθέρες πολύφωτοι, τοῦ νοητοῦ χερεώματος· τῆς μυστικῆς Σιὼν οἱ ἀκαθαίρετοι πύργοι· τὰ μυστήρια ἄνθη τοῦ Παραδείσου· τὰ παγχρύσια χρώματα τοῦ Λόγου. Νικαίας τὸ καύχημα, Οἰκουμένης ἀγλάϊσμα, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Ὑπερδλογημένη ὑπάρχεις Θεοτόκε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Αἰτὴν ℣. τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ Ἐωθινόν.

ἦχος δ. β'.

Ἐπὶ τῇ εἰς ᾅδου κάθοδον, καὶ τῇ ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, ἀθυμοῦντες ὡς εἰκὸς ἐπὶ τῷ χωρισμῷ σου Χριστὲ οἱ Μαθηταὶ, πρὸς ἐργασίαν ἐτράπησαν, καὶ πάλιν πλοῖα καὶ δίκτυα, καὶ ἄγρα ἐθαμοῦ. ἀλλὰ σὺ Σῶτερ ἐμφανισθείς, ὡς Δεσπότης πάντων, δεξιοῖς τὰ δίκτυα κελεύεις βαλεῖν. καὶ ὢ ὁ λόγος ἔργον δίδυς, καὶ πλῆθος τῶν ἰχθύων πολύ, καὶ δεῖπνον ξένον ἕτοιμον ἐν γῇ. ὃ μεταχόντων τότε σου τῶν Μαθητῶν, καὶ ἡμᾶς νῦν νοητῶς καταξίωσον ἐντρυφῆσαι, φιλάνθρωπε Κύριε.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἦχου, ἦχος δ. β'.

Νήθητί μου, ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σῶσόν με ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Διὰ ξύλου, τὸν Ἀδὰμ ἀπατηθέντα, διὰ ξύλου Σταυροῦ πάλιν ἔσωσας, λῃσθὼ βοῶντα· μνήθητί μου Κύριε ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἄδου πύλας, καὶ μοχλοὺς σωτείλας ζωοδότα, πάντας τοὺς ἐν ᾅδῃ ἀνέστησας Κύριε, βοῶντας δόξα, Χριστὲ τῇ Ἐγέρσει σου.

Νήθητί μου, ὁ τὸν θανάτου σκυλεύσας, τῇ Ταφῇ σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου, χαρᾶς τὰ πάντα, πληρώσας ὡς Εὐσπλαγχνος.

Καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

Τῇ Κυριακῇ τῆς ζ'. Ἑβδόμ. Ἑσπέρας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ℣. ς'. καὶ ψάλλομεν ℣. προσόμοια, τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἦχος δ. β'.

Ἡ ἀπεγνωσμένη.

Ἐκ γαστρὸς ἐτέχθης πρὸ Ἑωσφόρου, ἐκ Πατρὸς Ἀμήτωρ πρὸ τῶν αἰώνων·

καὶ Ἄρειος κτίσμασε, καὶ ὁ Θεὸν δοξάζει, τόλμῃ σωσάπτων σε τὸν Κτίσλω, τοῖς κτίσμασιν ἀφρόνως, ὕλλω πυρὸς τῶ αἰωνίε, ἑαυτῷ θησαυρίζων. ἀλλ' ἡ Σωσοδ☉ ἡ ἐν Νικαίᾳ, Τίὸν Θεῦ σε ἀνεκήρυξε Κύριε, Πατρὶ καὶ Πνεύματι σωσθρονον.

Τίσσε τὸν χιτῶνα Σῶτερ δαῆλεν; Ἄρειος σὺ ἔφης ὁ τῆς Τριάδος, τειμὼν τλὼ ὁμότιμον, ἀρχλὼ εἰς διαιρέσεις. ὅτος ἠθέτησέσε ἶναι, τὸν εἷα τῆς Τριάδ☉. ὅτος Νεςόριον διδάσκει, Θεοτόκον μὴ λέγειν. ἀλλ' ἡ Σωσοδος ἡ ἐν Νικαίᾳ, Τίὸν Θεῦ σε ἀνεκήρυξε Κύριε, Πατρὶ καὶ Πνεύματι σωσθρονον.

Ῥημνῷ πεμπίπτει τῆς ἁμαρτίας, Ἄρειος ὁ μύσας τὸ φῶς μὴ βλέπειν, καὶ θείῳ παράττεται, ἀγκίρῳ τοῖς ἐγκάτοις, πᾶσαν ἐκδῦναι τλὼ ὄσίαν, καὶ τλὼ πνοὶὼ βιαίως. ἄλλος Ἰούδας χριματίσας, τῇ γνώμῃ καὶ τῷ τρόπῳ. ἀλλ' ἡ Σωσοδ☉ ἡ ἐν Νικαίᾳ, Τίὸν Θεῦ σε ἀνεκήρυξε Κύριε, Πατρὶ καὶ Πνεύματι σωσθρονον.

Καὶ τοῦ Μαΐου γ'.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Τὰς μυσικὰς σήμερον τῦ Πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς θεοφόρους Πατέρας ἀνυμνήσωμεν· τοὺς μελῳδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον Θεολογίας, Τριάδα μίαν ἀπαράλλακτον, ὄσίαν τε καὶ Θεότητα· τοὺς καθαιρέτας Ἀρείε, καὶ ὀρθοδόξων προμάχους, τοὺς πρεσβεύοντας παύτοτε Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ὁ αὐτός.

Ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις, θεωρῆντές σε τὰς ὑψώσας Χερσὶ, τὸ ἀπαύγασμα τῆς δόξης τῦ Πατρὸς, ἀνυμνῦμέν σε τλὼ φωτοειδῆ τῦ προσώπε μορφλώ· προσκωνῦμέν σε τὰ Παθήματα· τιμῶμεν τλὼ Ἀνάσασιν· τλὼ εὔδοξον Ἀνάληψιν δοξάζοντες, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. Προσόμοια τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἦχ☉ πλ. β'.

Ὅλω ἀποθέμενοι.

Ὅλω συγκροτήσαντες, τλὼ τῆς ψυχῆς ἐπισήμλω, καὶ τῷ Θείῳ Πνεύματι, σωσδιασκευάμενοι, τὸ μακάριον, καὶ σεπτὸν Σύμβολον, οἱ σεπτοὶ Πατέρες, θεογράφως διεχάραξαν· ἐν ᾧ σαφέσατα, τῷ Γεγεννηκότι σωσαύαρχον, τὸν Λόγον ἐκδιδάσκεσι, καὶ παναληθῶς ὁμοούσιον, ταῖς τῶν Ἀποσόλων, ἑπόμενοι προδήλως διδαχαῖς, οἱ δίκλεεῖς, καὶ πανόλβιοι, ὄντως καὶ Θεόφρονες.

Ὅλω εἰσδεχάμενοι, τλὼ νοητλὼ λαμπηδόνα, τῦ Ἁγίε Πνεύματ☉, τὸ ὑπερφυέσατον χρησμολόγημα, τὸ βραχὺ ῥήματι, καὶ πολὺ σωνέσει, θεοπνεύσως ἀπεφθέγξαντο, ὡς Χερσοκήρυκες, διαγγελικῶν προϊσάμενοι, δογμάτων οἱ Μακάριοι, καὶ τῶν δυσεβῶν παραδόσεων, ἄνωθεν λαβόντες, τλὼ τύπων ἀποκάλυψιν σαφῶς, καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο, Ὅρον θεοδίδακτον.

Ὅλω συλλεξάμενοι, ποιμαντικλὼ ἐπισήμλω, καὶ θυμὸν κινήσαντες, νυῦ τὸν δικαιότατον ἐνδικώτατα, τοὺς βαρεῖς ἤλασαν, καὶ λοιμώδεις λύκους, τῇ σφενδόνῃ τῇ τῦ Πνεύματος, ἐκσφενδονήσαντες, τῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος· πεσόντας ὡς πρὸς θανατον, καὶ ὡς ἀνιάτως νοσήσαντας, οἱ θεῖοι Ποιμένες, ὡς δῆλοι γνησιώτατοι Χερσῦ, καὶ τῦ ἐνθέε κηρύγματος, μῦσαι ἱερώτατοι. Δόξα, ἦχος γ'.

Ἀποσολικῶν παραδόσεων, ἀκριβεῖς φύλακες γεγόνατε, Ἅγιοι Πατέρες. τῆς γὰρ ἁγίας Τριάδος τὸ ὁμοούσιον, ὀρθοδόξως δογματίσαντες, Ἀρείε τὸ βλάσφημον σωσοδικῶς κατεβάλετε· μεθ' ὧν καὶ Μακεδόνιον, Πνευματομάχον ἀπελέγξαντες, κατεκρίνατε Νεςόριον, Εὐτυχέα, καὶ Διόσκορον, Σαβέλλιόν τε καὶ Σεβῆρον τὸν ἀκέφαλον· ὧν τῆς πλανῆς αἰτήσασθε ῥυσθέντας ἡμᾶς, ἀκηλίδωτον ἡμῶν τὸν βίον, ἐν τῇ πίσει φυλάττεσθαι δεόμεθα.

Καὶ νῦν. ἦχ☉ πλ. β'.

Νέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγ☉, τὸ ἀνυψῶσαι τλὼ πεσῦσαν εἰκόνα τῦ Ἀδὰμ, καὶ ἀποσεῖλαι Πνεῦμα Παράκλητον, τὸ ἁγιάσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, ἦχ☉ πλ. δ'.

Περδεδοξασμέν☉ εἶ Χερσὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωσῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τλὼ ἀληθινλὼ Πίσιν πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας, πολυδύπλαγχνε δόξα σοι.

Καὶ

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, ἦχ. δ'.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθητὰς τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου.

Καὶ ἀποδίδοται ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχ. β'.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ἐν τῷ ὄρει τῶν Ἐλαιῶν Χριστὲ ὁ Θεός, ἐνώπιον τῶν σῶν Μαθητῶν, καὶ ἐκάθισας ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, ὁ τὰ σύμπαντα πληρῶν τῇ Θεότητι. καὶ ἀπέστειλας αὐτοῖς Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ φωτίζον, καὶ σηκίζον, καὶ ἁγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ β'. τῆς ζ'. Ἑβδομάδος εἰς τὸν Ὄρθρον.

Μετὰ τὸν ά. ψαλμ. ἦχ. ά.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἀγγέλων θαυμαζόντων τῆς Ἀνόδου τὸ ξένον, καὶ Μαθητῶν ἐκπληττομένων, τὸ φρικτὸν τῆς ἐπάρσεως, ἀνῆλθες μετὰ δόξης ὡς Θεός, καὶ πύλαι σοι ἐπήρθησαν Σωτήρ. διὰ τοῦτο αἱ Δωδεκάμυες τῶν Οὐρανῶν ἐθαύμαζον βοῶσαι· δόξα τῇ καταβάσει σου Σωτήρ· δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ Ἀναλήψει σου, μόνε φιλάνθρωπε. Δίς.

Μετὰ τὸν β'. ψαλμ. Ὅμοιον.

Οὗ Ἅδου σκυλευθέντος ὑπὸ σοῦ Ζωοδότα, καὶ Κόσμου φωτισθέντος ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει, ἀνῆλθες μετὰ δόξης ὁ Σωτήρ, ὁ πάντα περιέχων τῇ χειρί. διὰ τοῦτο σοὶ Ἄγγελοι δοξολογοῦμέν σε, Παντοκράτορ Κύριε. δόξα τῇ Ἀναλήψει σου Χριστέ. δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου. δόξα τῇ φιλανθρωπίᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε. Δίς.

Ὁ Ν'. Οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς ὁ δ'. μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ή. καὶ τὸ Μισαήλ, εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλ. τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν ζ'. τῶν Αἴνων, ζ'. προσόμοια ἦχ. β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ὅτε τοῖς Μαθηταῖς, τίσι σου συνεπαρθῶμεν, τῶν ἀρετῶν εἰς ὄρη, ὡς ἂν χαρᾷ σου τὴν δόξαν, ἰδεῖν ἀξιωθείημεν.

Ζ'. Πάντα τὰ Ἔθνη κροτήσατε.

Ἔσχισαν ἐμφανῶς, τὸν Μανιχαίων λέσχην, οἱ Νόες οἷς ἠπόρουν, Χριστοῦ σαφῶς δηλοῦντες, σύσσωμον τὸν ἀνέλκυσιν.

ζ'. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.

Ἄλαλον Δαβὶδ, γηθόμενος τὸν λύραν. ἀναληφθεὶς Χριστὸς γὰρ, τοῖς πράγμασι τοὺς λόγους, κυροῖ τῆς Προφητείας σου.

Τῇ β'. τῆς ζ'. Ἑβδομάδος, Ἑσπέρας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ζ'. τῆς Ἀναλήψεως γ'. καὶ τὸ Μισαήλ γ'. τῆς Ἀναλήψεως, ἦχ. δ'.

Ἐδώκας σημείωσιν.

Παθὼν ὡς ἄνθρωπος, ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι, καὶ ἀνέσης τριήμερος, σκυλεύσας τὸν θάνατον, καὶ σωσάνας, πάντας τοὺς φθαρέντας, καὶ ἀνελήλυθας Χριστὲ, πρὸς τὸν Πατέρα, ἐπαγγειλάμενος, ἐκπέμψαν τὸν Παράκλητον, τοῖς Ἱεροῖς Ἀποστόλοις σου, Ἰησοῦ Παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τί ἑστήκατε, πρὸς Οὐρανὸν ἀτενίζοντες; οἱ ὀφθέντες Ἄγγελοι, ὡς ἄνθρωποι ἔλεγον, τοῖς τοῦ Λόγου Μύσαις, ὅτε ὃν ὁράτε, ὑπὸ νεφέλης φωτεινῆς, ἀναληφθέντα, αὐτὸς ἐλεύσεται, ὃν τρόπον ἐθεάσασθε, κιόντα τὸν Κόσμον ὡς ἔφησε. πορευθέντες οὖν ἅπαντα, τὰ ῥηθέντα πληρώσατε.

Ἐπὶ τῷ ἐκπλήσσω, ὑπὲρ καταλήψιν Ἐγγέρσιν, παντοδύναμε Κύριε, λαβὼν ὃς ἠγάπησας, ἕως Βηθανίας, ἐξήγαγες Λόγε, καὶ πρὸς τὸ ὄρος γεγονὼς, τῶν Ἐλαιῶνος τούτους εὐλόγησας, καὶ ὅπως ἀνελήλυθας, ὑποπαγέντων Ἀγγέλων σοι, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχ. δ'.

Ὅτε παραγέγονας ἐπὶ τὸ ὄρος Χριστὲ τῶν Ἐλαιῶν, Πατρὸς ἐπιτελέσαι τὴν εὐδοκίαν, ἔξέπτησαν οἱ Οὐράνιοι Ἄγγελοι, καὶ ἔφριξαν οἱ καταχθόνιοι. παρῆσαν δὲ οἱ Μαθηταὶ μετὰ χαρᾶς σύντρομοι, ὡς ἐλάλησας αὐτοῖς· ὡς θρόνος δὲ ἡτοίμασο ξεναντίας νεφέλη προσμένουσα. πύλας δὲ ὁ Οὐρανὸς διαπεπάσας πᾶσι κάλλει ἐφαίνετο, καὶ ἡ γῆ τὰς κρυπτῆρας ἀνακαλύπτει,

Ἀδὰμ τὴν καπάβασιν ὡς γνωσθῆναι, καὶ τὴν αὖθις ἀνάβασιν. ἀλλ' ἴχνη μὲν ὑψώθη ὡς χαρὰς, σῶμα δὲ μεγάλα ἠὐλόγα ὡς ἠκάετο. νεφέλη ὑπελάμβανε, καὶ Οὐρανὸς εὖδον σε ὑπεδέξατο. ἔργον τοῦτο Κύριε ἠργάσω, μέγα καὶ παράδοξον, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. Προσόμοια, ἦχος β'.

Οἶκος τῆς Ἐφραθᾶ.

Πληρώσας Ἀγαθὲ, Πατρὸς τὴν δόξαν, εὐώσας τε τὰ ἄνω, τοῖς κάτω ἀνελήφθης, ἐν δόξῃ πρὸς τὸ πρότερον.

ᾱ. Πάντα τὰ Ἔθνη κροτήσατε.

Ἦλθες πρὸς τὸν σὸν, Γεννήτορα οἰκτίρμον, ὅθεν ἐκ ἐχωρίσθης, καὶ ὕψωσας τὴν κάτω, καιρίως φύσιν Δέσποτα.

ᾱ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.

Ἐφέλησε φωτὸς, ἀνέλαβεν εἰς ὕψος, καὶ Ἄγγελοι ἐν φόβῳ, καὶ τρόμῳ δεικόνων, τῷ θείῳ σε κελεύσματι.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος δ'.

Ἣν καπαβᾶσαν φύσιν τοῦ Ἀδὰμ, εἰς τὰ καπώτερα μέρη τῆς γῆς ὁ Θεὸς, καινοποιήσας σεαυτῷ, ὑπεράνω πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας, ἀνήγαγες σήμερον. ὡς ἀγαπήσας γὰρ συνεκάθισας· ὡς συμπαθήσας δὲ ἰῶσας σεαυτῷ· ὡς εὐώσας συνέπαθες· ὡς ἀπαθὴς παθὼν, καὶ συνεδόξασας. ἀλλ' οἱ Ἀσώματοι, τίς ἐστιν οὗτος ἔλεγον, ὁ ὡραῖος ἀνὴρ; ἀλλ' οὐκ ἄνθρωπος μόνον, Θεὸς δὲ καὶ Ἄνθρωπος, τὸ συναμφότερον, τὸ φαινόμενον. ὅθεν ἔξαλλοι Ἄγγελοι, ἐν σολαῖς περιϊπτάμενοι τῷ Μαθητῶν, οἱ μὲν Ἄγγελοι ἐσῶτες, ἄνδρες ἐβόων Γαλιλαῖοι, ὃς ἀφ' ὑμῶν πεπόρθται, οὗτος Ἰησοῦς ἄνθρωπος Θεὸς, Θεάνθρωπος πάλιν ἐλεύσεται, Κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν· πίστοις δὲ δωρούμενος, ἁμαρτιῶν συγχώρησιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ γ'. τῆς ζ'. Ἑβδομάδος εἰς τὸν Ὄρθρον.

Μετὰ τῶν ἁ. ᾱ. ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ὑψόθεν εἰς γῆν, Χριστὲ καταβέβηκας, καὶ αὖθις ἐκ γῆς, εἰς ὕψος ἀνέδραμες, πρὸς τὸν σὸν Γεννήτορα, Μαθητῶν ὁρώντων σε τὴν Ἄνοδον. σὺν αὐτοῖς οὖν ἑορτάζοντες, ὑμνοῦμέν σε Σῶτερ τὴν Ἀνάληψιν.

Δίς.

Μετὰ τῶν β'. ᾱ. ἦχος γ'.

Τὴν ὡραιότητα.

Ὁ Προαιώνιος, Λόγος καὶ ἀπαρχὴ, ὥσπερ ἀνέλαβε, φύσιν ἀνθρώπειον, θεοποιήσας μυστικῶς, σήμερον ἀνελήφθη. Ἄγγελοι προτρέχοντες, Ἀποστόλοις ἐδείκνυον, τοῦτον πορευόμενον, εἰς Οὐρανὸς, μετὰ δόξης πολλῆς. αὐτῷ δὲ προσκυνήσαντες ἔλεγον· δόξα Θεῷ τῷ ἀναληφθέντι.

Δίς.

Οἱ Ν'. Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ἡ. καὶ τὸ Μωσαϊκὸν, εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. Προσόμοια, ἦχος β'.

Οἶκος τῆς Ἐφραθᾶ.

Ὑπολείπω ὀρφανὸς, ὅσπερ ἐγὼ σωθῆξα, ὁ Κύριος τοῖς φίλοις, ἐλάλει· ἀλλὰ πέμψω, ὑμῖν Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

ᾱ. Πάντα τὰ Ἔθνη κροτήσατε.

Ἄγγελοι τοῖς σοφοῖς, ἐβόων Ἀποστόλοις· ὦ ἄνδρες Γαλιλαῖοι, ὃν τρόπον καθορᾶτε, αὐτὸς πάλιν ἐλεύσεται.

ᾱ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.

Ἀπῆλθον ἐν χαρᾷ, ἀπὸ τοῦ Ἐλαιῶνος, οἱ Μαθηταί σε Λόγε, δοξάζοντες ὑμνοῦντες, τὴν θείαν σε Ἀνάληψιν.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος δ'.

Ὅτε ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεὸς, τῶν Μαθητῶν ὁρώντων, αἱ νεφέλαι ὑπελάμβανόν σε μετὰ σαρκός. πύλαι ἐπήρθησαν αἱ Οὐράνιαι. ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων ἔχαιρεν ἐν ἀγαλλιάσει. αἱ ἀνωτέραι Δυνάμεις ἔκραζον λέγουσαι· ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. οἱ δὲ Μαθηταὶ ἐκπληττόμενοι ἔλεγον· μὴ χωρισθῆς ἡμῶν ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς, ἀλλὰ πέμψον ἡμῖν τὸ Πνεῦμά σε τὸ Παράκλητον, τὸ ὁδηγοῦν, καὶ σημαῖνον, καὶ φωτίζον, καὶ ἁγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ γ'. τῆς ζ'. Ἑβδομάδος Ἑσπέρας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ᾱ. Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τὸ Μωσαϊκὸν γ'. τῆς Ἑορτῆς, ἦχος δ'.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Καθορώντων τῶν θείων σε, Μαθητῶν ἀνελήλυθας, εἰς τὰ Ἐπουράνια καὶ ἐκάθισας, ἐν δεξιᾷ τοῦ Γεννήτορος, ὁ τότε ἀχώριστος, ὑπερώσιε Υἱὲ, καὶ ὡς ἔπας ἀπέστειλας, τὸν Παράκλητον, Οὐρανοὺς ἐπιγείους ἐκτελοῦντα, τοὺς σοφοὺς καὶ Θεηγόρους, καὶ ἱεροὺς Ἀποστόλους σε.

Σαρκωθεὶς δι' ἄφατον, Ἰησοῦ ἀγαθότητα, καὶ Σταυρὸν καὶ Θάνατον ὑπέμεινας· καὶ αὖθις τριήμερος, ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, μεθ' ἡμέρας τεσσαράκοντα, ἀνελήλυθας, ὅθεν πρώην κατῆλθες, ἁγιάσας, τὰ ἐπίγεια καὶ πάντας, προσαγαγὼν σῷ Γεννήτορι.

Ὃν νεφέλαις ὡς εἶδόν σε, ἐπαιρόμενον Κύριε, οἱ σοφοὶ Ἀπόστολοι ὀδυρόμενοι, καὶ κατηφείας πληρούμενοι, ἐβόων σοὶ δάκρυσι· μὴ ἐάσῃς ὀρφανοὺς, οὓς δι' οἶκτον ἠγάπησας, ἀλλ' ἀπόστειλον, ἐφ' ἡμᾶς ὡς ὑπέσχου, Παναγιον Πνεῦμα, φωταγωγοῦν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α.

Λαβόντες τῶν Πιστῶν τὸ σύστημα, τοὺς νόας μυηθέντες τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, ἄληκτον ὕμνον ἔπεμψαν, ἐπὶ τοῦ Ἐλαιῶνος ὡς οἱ Ἀπόστολοι μετὰ Δαβὶδ βοήσωμεν· ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος, ἵνα ῥύσηται τὰς φυλὰς τῶν βροτῶν, ἐκ τῶν σκανδάλων τοῦ ἀλάστορος, καὶ φωτίσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ξ. αἶ. Προσόμοια, ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Θαῦμα καινοπρεπές. ἡ βρότεια φύσις, εἰς Οὐρανοὺς ἀῤῥήλθεν, ἡ ἐνωθεῖσα Λόγῳ, Θεῷ τῷ Παντοκράτορι.

ξ. Πάντα τὰ Ἔθνη κροτήσατε.

Ἔλαμψεν ἡ φαιδρὰ, καὶ πάμφωτος ἡμέρα, τῆς τοῦ Δεσπότου θείας, εἰς Οὐρανοὺς Ἀνόδου, λαμπρύνασα τὰ σύμπαντα.

ξ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.

Ὥσπερ τοῖς Μαθηταῖς, ἀπέστειλας ἐξ ὕψους, τὸ συμφυές σε Πνεῦμα, καὶ τῷ Λαῷ σε πέμψον, Χριστὲ Σωτὴρ τὴν χάριν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. ά.

Κύριε, ἀναλαμβανόμενός σε ὅθεν ἐκ ἐχωρίσθης, αἱ στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, καὶ πάντων τῶν Ἀσωμάτων, ἐν ἀγαλλιάσει ἐβόων, ταῖς αἰωνίοις Δυνάμεσιν· ἄρατε πύλας οἱ Ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. ὁ γὰρ Θρόνος ὁ Χερουβικὸς, ἀνέλαβέ σε μετὰ σαρκός. Κύριε δόξα σοι.

Τῇ δ'. τῆς ξ'. Ἑβδομ. εἰς τὸν Ὄρθρον, Μετὰ τὴν ά. ξιλό. κδ'. Ἦχος δ'.

Ἐπιφανὴς σήμερον.

Πρὸς τὸν σὸν Γεννήτορα παλινδρομήσας, Παντουργὲ τοὺς δούλους σε μὴ καταλείπῃς ὀρφανοὺς, οἱ Μαθηταί σου καταξιώσε, ἀναληφθεὶς ἐβόων φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. ξιλό. κδ'. Ἦχος δ'.

Ἐπιφανὴς σήμερον.

Οἱ κλαυσοὶ διάκοσμοι τῶν θείων Νόων, τὸν τῆς δόξης Κύριον, ἀναληφθέντα ἐμφανῶς, μετὰ σαρκὸς θεασάμενοι, πύλας ἐβόων ἀλλήλοις ἐπάρατε.

Ο' Ν'. Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ἡ. καὶ τὸ Μωσαϊκὸν εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν ξ. τῶν Αἴνων, ξ. Προσόμοια, ἦχος πλ. β'.

Τελήμερος αὐγὴς Χριστέ.

Λαὸν ἀπλαγχνίαν Χριστὲ, ἐπέσχες ἐκ Παρθένου σαρκί. ἐκουσίως, ὑπομείνας δὲ Σταυρὸν, τελήμερος αὐγὴς, ἐκ τάφου πανοικτίρμον, σωσαναστήσας, καὶ ζωώσας ἡμᾶς.

ξ. Πάντα τὰ Ἔθνη κροτήσατε.

Ῥώντων σε Χριστὲ ὁ Θεὸς, τῶν θείων Μαθητῶν ἐμφανῶς, ἀνελήφθης ἀπὸ γῆς πρὸς Οὐρανὸν, καὶ τούτοις ἐπηγγείλω, ἐκπέμπειν ζωοδότα, ἐκ τοῦ Πατρὸς Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

ξ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.

Ζηλίζεται Ἀγγέλων πληθὺς, τὸ ξένον τῆς Ἀνόδου σε, καὶ φρικῶδες, Ἰησοῦ Παμβασιλεῦ· καὶ πύλας οὐρανίους, διαίρειν ἐβόων, ταῖς αἰωνίοις νῦν Δυνάμεσι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ὢν κόλπων τῶν Πατρικῶν μὴ χωρισθεὶς Γλυκύπατε Ἰησοῦ, καὶ τοῖς ἐπὶ γῆς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὡς ἄνθρωπος σωναναστραφεὶς, σήμερον ἐπ' Ὄρους τῶν Ἐλαιῶν ἀνελήφθης ἐν δόξῃ· καὶ τιμῶ πεσοῦσαν φύσιν ἡμῶν, συμπαθῶς ἀνυψώσας, τῷ Πατρὶ σωνεκάθισας. ὅθεν αἱ οὐράνιαι τῶν Ἀσωμάτων τάξεις, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμεναι, ἔξίσαντο θάμβει, καὶ τρόμῳ σωνεχόμεναι, τιμῶ σῷ φιλανθρωπίαν ἐμεγάλυνον. μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς, τιμῶ πρὸς ἡμᾶς σε συγκαταβασιν, καὶ τιμῶ ἀφ' ἡμῶν ἀνάληψιν, δοξολογοῦντες, ἱκετεύομεν λέγοντες· ὁ τὸν Μαθητὰς καὶ τιμῶ τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, χαρᾶς ἀπείρε πλήσας ἐν τῇ σῇ Ἀναλήψει, καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον τῶν ἐκλεκτῶν σε τῆς χαρᾶς, δι' ἃς αὐτῶν, διὰ τὸ μέγα σε ἔλεος.

Τῇ δ'. τῆς ζ'. Ἑβδομάδος.

Ἑωθινὰς, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ᾨ. Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Μηναίου γ'. τῆς Ἑορτῆς, ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Τὴν ὑπὲρ πάντων τελέσας σωτηρίαν, τὸ Ὄρος κατέλαβες, τοῦ Ἐλαιῶνος χειρί· ὅθεν ἀνέπτης ἐνώπιον, τῶν Μαθητῶν σε, εἰς Οὐρανὸς ἐν δόξῃ φερόμενος. διὸ τὸ Μυστήριον καταπλησσόμεναι, ταῖς ἀνωτέραις ἐκραύγαζον, αἱ κάτω τάξεις· ἄραται πύλας καὶ εἰσελεύσεται, ὅθεν ἐξῆλθε τῶν ἁπάντων, ὁ βασιλεύων Θεὸς, ὡς ηὐδόκησε, παραδόξως τῷ Κόσμῳ, σωτηρίαν ἐργασάμενος.

Ὧν Μαθητῶν ὁ χορός σε ὡς ἑώρα, ἀναλαμβανόμενον, ἔλεγε Δέσποτα· τοῦ νοῦ ἀπαίρεις τῶν δόλων σε; καὶ τοῦ πορείαν, ὁ ἐν χερσὶ σωέχων τὰ πέρατα; ἡμᾶς καταλείψαντες, ἅπαντα σοὶ τῷ Θεῷ, ἠκολουθήσαμεν χαίροντες, εἰς τοὺς αἰῶνας, σοὶ σοὶ ἐλπίδας ἔχοντες ἔσεσθαι. μὴ καταλίπῃς ὀρφανοὺς ἡμᾶς, ὡς ὑπέσχε Πατὴρ ἡμῶν εὐαγγελισάμενε, τὸν Παράκλητον πέμψον, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐλεωτάτην παρέχων διάνοιαν, τοῖς φίλοις σε Δέσποτα, ἐμυσταγώγεις αὐτούς· ὁρᾶτε φίλοι πορεύομαι, πρὸς τὸν Πατέρα, ὑμῖν δὲ πέμψω ἄλλον Παράκλητον. ὑμεῖς δὲ κατήφειαν πᾶσαν ἀπώσασθε. ἐγὼ καταλείψω γὰρ πρόβατα, ἅπερ σωνῆξα, καὶ ἐπισήσομαι ὅς ἠγάπησα. Θείαν ἐξ ὕψους ἐνδυσάμενοι, δωρεὰν πορεύεσθε λέγοντες, ἐπὶ πάντα τὰ Ἔθνη, σωτηρίας Εὐαγγέλια.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος β'.

Νέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος, τοῦ ἀνυψῶσαι τιμῶ πεσοῦσαν εἰκόνα τοῦ Ἀδάμ, καὶ ἀποστεῖλαι Πνεῦμα Παράκλητον, τοῦ ἁγιάσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ᾨ. Προσόμοια, ἦχος β'.

Αἱ Ἀγγελικαὶ προπορεύεσθε.

Ἵνα τὸν εἰς γῆν, ἀνυψώσῃς με πεσόντα, ἦλθες ἐπὶ γῆς, προσλαβὼν δὲ καὶ σωμάτεως, κἀντεῦθεν σωδοξάζεις σωεδρείᾳ τοῦ Φύσαντος, πάσας τὰς ἐπάρσεις καταῤῥάξας, τοῦ πάλαι με καταβαλόντος. ὑμνῶ Δέσποτα, τὸν ἀκατάληπτον βυθὸν, τῆς φιλανθρωπίας σε.

ὨΙ. Πάντα τὰ Ἔθνη κροτήσατε.

Κίρτησον Ἀδάμ, σωαγάλλου καὶ ἡ Εὔα. ὃς γὰρ τῇ φθορᾷ, ἐνεδύσασθε χιτῶνας, ἐν Παραδείσῳ πάλαι, ἀφθαρσίαν ἐλπίσαντες, προσλαβὼν ὁ πλάσας ἀπορρήτως, μετέβαλεν εἰς ἀφθαρσίαν· καὶ σωύψωσε, καὶ σωεδρείᾳ Πατρικῇ, τετίμηκε σήμερον.

ὨΙ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.

Γράννον ἐχθρὸν, ἀποσάτιν συμπατήσας, θείᾳ θείκῃ, ὁ φορέσας με τιμῶ φύσιν, ἀτρέπτως ἀσυγχύτως, ἀμειώσεως ἀνέδραμεν, αὖθις σοὶ αὐτῇ πρὸς τὸν Πατέρα. οἰκείωσιν τῶν αἱρετιζόντων, φλυαφήματα· δυσεβοφρόνως δ' οἱ πιστοὶ, αὐτὸν μεγαλύνομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος β'.

Σήμερον ἐν οὐρανοῖς αἱ ἄνω Δυνάμεις, τιμῶ ἡμετέραν φύσιν θεώμεναι, θαυμάζουσι τοῦ ξένου τρόπου τιμῶ Ἄνοδον, διηπόρουν ἀλλήλαις λέγουσαι· τίς ἔστιν ὁ παραγινόμενος; βλέπουσαι δὲ τὸν οἰκεῖον Δεσπότην, τὰς οὐρανίους πύλας ἄραν διεκελεύοντο. μεθ' ὧν ἀπαύστως ὑμνήσωμεν, τὸν μετὰ σαρκὸς ἐκεῖθεν πάλιν ἐρχόμενον, ὡς Κριτὴν τῶν ἁπάντων, καὶ Θεὸν παντοδύναμον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τῇ

Τῇ ε. τῆς ζ. Ἑβδομάδος, εἰς τὸν Ὄρθρον.

Μετὰ τιῶ ἀ. ψαλ. κα. ἦχ. πλ. ἀ.

Τὸν σωναναρχον Λόγον.

Κ Ατελθὼν ὑρανόθεν εἰς τὰ ἐπίγεια, ϗ τὴν κάτω καμεύλιν ἐν τῇ τε ἅδε φρυρᾷ, σωαναςήσας ὡς Θεὸς, Ἀδαμιαίαν μορφιῶ, τῇ Ἀναλήψασ Χεισὲ, αὐήγαγες εἰς Οὐρανὸς, ϗ θρόνῳ τῷ Πατεικῷ σε, συγκάθεδρον ἀπαργάσω, ὡς ἐλεήμων ϗ φιλάνθρωπ.

Δίς.

Μετὰ τιῶ β. ψαλ. κα. ἦχ. πλ.

Τὸ προσαχθὲν μυσικῶς.

Ἐ Πὶ τὸ ὄρος ἀνελθὼν τὸ Ἐλαιῶν, ὁ ἐλεήμων Ἰησοῦς αὐτόθεν ἤρθης, φωτεινῆς σε νεφέλης ἐκ τῆ κάτω λαβόσης· ὁρώντων τε ϗ τῆ θείωσ Μαθητῶν, βοώντων ϗ τῆ Ἀγγέλων ἐν ὑρανοῖς· φόβῳ πύλαι ἐπάρθητε. ϗ γὰ ὁ μόνος κραταιὸς, νικήσας τὸν ἀλάςορα, πρὸς ἡμᾶς ἐπεδήμησε.

Δίς.

Ο΄ Ν. Οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς μὲ τῆ Εἱρμῶν εἰς ἡ. ϗ τὸ Μιωαὶν, εἰς δ΄. Κοντάκιον ϗ χαῖ. Ἐξαποσειλ. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ψ. ψ. προσόμοια, ἦχος πλ. β.

Αἱ Ἀγγελικαί.

Ὅ΄Λον με Χεισὲ, προσλαβόμενος ἀφράτως, ὅλωμοι τῇ σῇ, σωεκράθης θεία φύσει, φυρμὸν ὐχ ὑπομένας, ὁ τροπιῶ, οὐ διαίρεσιν. Δόξα τῇ φεικτῇ σε καταβάσει, τῷ Πάθει ϗ τῇ Ἀναςάσει, τῇ Ἀναβάσεσε, δι᾽ ὧν ἡ πεὶν χαμαιῤῥιφὴς, αὐύψωται φύσις ὑμῶν.

ψ. Πάντα τὰ Ἔθνη κροτήσατε.

Τ΄Ἱᾶς ἵνα τί, βλεφαεί᾽δας αὐυψῶτε, ϗ θαμβητικῶς, τὸν ἀόρατον ὁρᾶτε; οἱ Ἄγγελοί σε Σῶτερ, ἀνεβόων τοῖς Μύσαισ σε. ὅτος ὁ ἐν δόξῃ αὐαβαίνων, ὡσαύτως ἦξει σαρκοφόρ, πνοιῶ ἅπασαν, κεῖναι δικαίοις ἐν ζυγοῖς, Θεὸς ὢν ϗ Ἄνθρωπος.

ψ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.

Θ Ριὼς ϗ χαρᾶς, ὁ χορὸς τῆ Μαθητῶν σε, ἐπὶ τῇ σεπτῇ, Ἀναλήψει σε Σωτήρ με, ἑσὼς ἐν μεταιχμίῳ, ἐν τῷ ὄρει φιλάνθρωπε, Δέσποτα μὴ λίπῃς ἀνεβόων, ὠρφανισμένους σὲς οἰκέτας, ἀλλ᾽ ἀπόςειλον, Πνεῦμα τὸ Θεῖον τὰς ψυχὰς, φωτίζον τῆ δόλων σε.

Δόξα, ϗ νυῖ. ἦχ. πλ.

Ἀ Νελήφθης ἐν δόξῃ, ἀπὸ γῆς εἰς Οὐρανὸς, ὁ παύτα πληρῶν τῇ Θεότητι. ϗ ἐν δεξιᾷ Πατρὸς ἐκάθισας, ὁ ἐν ἀρχῇ Θεὸς Λόγος. ὅθεν αἱ ὑράνιαι Δυνάμεις ὁρῶσαι, τοῖς Ἀποςόλοις ἔμφοβοι ἔλεγον· τίνι ἀτενίζετε βλέποντες εἰς τὸν Οὐρανόν; ὅτος ὃν ἐθεάσαθε, αὐτὸς πάλιν ἐλεύσεται μετ᾽ δόξης, τὸ κεῖναι πᾶσαν τιῶ γιῶ, ϗ ἀποδῶναι ἑκάςῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῦ. πρὸς ὃν βοήσωμεν· ἀκαπάυπτε Κύριε δόξασοι.

Τῇ αὐτῇ ε. Ἑτέρας τῆς ζ. Ἑβδομάδ.

Εἰς τὸ. Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν πᾶσαν τῆς Ἑορτῆς ἀπαραλλάκτως, ὡς ϗ ἐν τῇ Κυριάκῃ ἡμέρᾳ τῆς Ἀναλήψεως, αὖθ τῆ Ἀναγνωσμάτων, ϗ τῦ Πολυελέε, εὖτε τῷ Ἑσπερινῷ, ϗ τῷ Ὄρθρῳ, ϗ τῇ Λειτουργίᾳ. τὸ δὲ Μιωαῖον ψάλλομεν ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Τῇ Παρασκευῇ Ἑβδομάδος τῆς Πεντηκοςῆς.

Μνήμιω ἐπιτελῦμεν παύτων τῆ ἀπ᾽ αἰῶνο Κεκοιμημένων ὁσίων Χεισιανῶν, Πατέρων ϗ Ἀδελφῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν ψ. ς΄. ϗ ψάλλομεν ψ. Μαρτυρικὰ τῆς Ὀκτωήχου γ΄. Ἦχ. πλ. β.

Οἱ Μάρτυρές σε Κύριε, ὐκ ἠρνήσαντό σε, ὐκ ἀπέςησαν ἀπὸ τῆ ἐντολῶν σε. ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ μαρτυρήσαντες διὰ σὲ Χεισὲ, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν. πρεσβείαις Κύριε, ϗ δεήσεσ αὐτῶν, παύτας ἡμᾶς διαφύλαξον.

Οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ϗ Οὐρανοπολῖται, ἐπὶ γῆς ἀθλήσαντες, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν, ϗ τέλειον ἀπέλαβον τὸν ςέφανον ἐν Οὐρανοῖς, ἵνα πρεσβεύωσιν ὑπὲ τῆ ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τῆ Κεκοιμημένων γ΄. ἦχ. πλ.

Ο΄ ἐν Ἑδὲμ Παράδεισ.

Ὧν ἀπ᾽ αἰῶνος σήμερον νεκρῶν, ἁπαύτων κατ᾽ ὄνομα, μετ᾽ Πίσεως ζησαύτων

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

δ᾽σεβῶς, μνήμην πελάντες οἱ πιστοὶ, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, ἀυμνήσωμεν αὐτῶν-τες ἐκτενῶς, τότε ἐν ὥρᾳ τῆς Κρίσεως, ἀπολογίαν ἀγαθὴν, δοῦναι αὐτῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ πᾶσαν κτίσιν τὴν γῆν, τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ παραστάσεως, τυχόντες ἐν χαρᾷ, ἐν μερίδι Δικαίων, καὶ ἐν ἁγίῳ κλήρῳ φωτεινῷ, καὶ ἀξίους γενέσθαι, τῆς οὐρανίου Βασιλείας αὐτοῦ.

Τῷ οἰκείῳ Αἵματι Σωτὴρ, βροτοὺς ἐκ-πεμάμενος, καὶ Θανάτῳ σε θανάτου τοῦ πικροῦ, ἐκλυτρωσάμενος ἡμᾶς, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον, παραχὼν τῇ Ἀναστά-σεισε ἡμῖν. πάντας ἀνάπαυσον Κύριε, τοὺς Κοιμηθέντας δ᾽σεβῶς, ἢ ἐν ἐρήμοις, ἢ πόλεσιν, ἢ ἐν θαλάσσῃ, ἢ ἐν γῇ, ἢ ἐν παντὶ τόπῳ, Βασιλεῖς τε, Ἱερεῖς Ἀρ-χιερεῖς, Μοναχὰς, καὶ Μιγάδας, ἐν ἡλι-κίᾳ πάσῃ παγγενεᾷ, καὶ ἀξίωσον τούτους, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Ἡ ἐκ νεκρῶν Ἐγέρσεισε Χριστὲ, ἐκέ-τι ὁ θάνατος, κυριεύει τῶν θανόν-των δ᾽σεβῶς. διὸ αἰτοῦμεν ἐκτενῶς· τοὺς σοὺς δούλους ἀνάπαυσον, ἐν αὐλαῖς σου, καὶ ἐν κόλποις Ἀβραὰμ, τοὺς ὄντας Ἀδὰμ μέ-χρι σήμερον, λατρεύσαντάς σοι καθα-ρῶς, Πατέρας καὶ Ἀδελφοὺς ἡμῶν, φίλους ὁμοῦ καὶ συγγενεῖς, ἅπαντα ἄνθρωπον, τοὺς τοῦ βίου λατρεγήσαντας πιστῶς, καὶ πρὸς σὲ μεταστάντας, πολυελέως, καὶ πο-λυτρόπως ὁ Θεὸς, καὶ ἀξίωσον τυχεῖν, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Δόξα, ἦχος πλ.

Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι, ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, καὶ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κει-μένην, τὴν κατ᾽ Εἰκόνα Θεοῦ, πλασθεῖ-σαν ἡμῖν ὡραιότητα, ἄμορφον ἄδοξον μὴ ἔχουσαν εἶδος. ὦ τοῦ θαύματος, τί τὸ περὶ ἡμᾶς τοῦτο γέγονε μυστήριον; πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ; πῶς συνεζεύ-χθημεν τῷ θανάτῳ; ὄντως Θεοῦ προστά-ξει ὡς γέγραπται, τὸ παρέχοντος τοῖς μετοικοῦσι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ἦχος Α.β.

Τίς μὴ μακαρίσαι σε Παναγία Παρ-θένε; τίς μὴ ὑμνήσαι σε τὸν ἀλό-γητον Τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΠΡεσβείαις τῆς Τεκούσης σε, Χριστὲ ὁ Θεὸς τῶν Μαρτύρων σου, Ἀποστόλων Προφητῶν Ἱεραρχῶν, Ὁσίων καὶ Δικαίων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τοὺς Κοιμηθέντας δούλους σου ἀνάπαυσον.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ὁ Βάθει σοφίας φιλανθρώπως παύσας οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων μόνε Δημιουργὲ, ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου. ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ Ποιητῇ καὶ Πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα, τὸ τέλος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΓΕ καὶ τάξος καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν ἀπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεὸν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Εἶτα πάλιν Εὐλογητὸν ὁ Ἱερεὺς, καὶ λέγομεν τὸν ιβ'. Ψαλμόν.

Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου.

Τὸ Ἀλληλούϊα, ἦχος γ'.

ξγ'. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου.

ξδ'. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Εἶτα τὸ Τροπάριον.

Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως.

Σὲ καὶ τάξος καὶ λιμένα.

Τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια. Εἶτα μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς, πάντων τῶν προαναπαυσαμένων Πατέρων καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν. Καὶ τὴν Εὐχήν. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν. Ὁ Ν'. Καὶ δὶς τοὺς ψάλλομεν τὸν παρόντα Νεκρώσιμον Κανόνα εἰς τὸ Κοιμητήριον. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἕκτον προσαύδω τοῖς ἀπελθοῦσι μέλος.

Ὠιδὴ ἁ. ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

ΕΝ ἀνίοις θαλάμοις διηνεκῶς, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, δυσωπεῖσί σε Χριστὲ, ὃς ἐκ γῆς μετέστησας πιστοὺς, αἰωνίων ἀγαθῶν τυχεῖν ἀξίωσον.

ΚΑτακοσμήσας τὰ πάντα ζῶον μικτὸν, μέσον με τὸν ἄνθρωπον, ταπεινότητος ὁμοῦ, καὶ μεγέθους ἔπλασας. διὸ, τὰς τῶν δούλων σου ψυχὰς, Σῶτερ ἀνάπαυσον.

ΟΥ̃ Παραδείσου πολίτην καὶ γεωργὸν, κατ' ἀρχάς με ἔταξας, παραβὰς δὲ τὴν σὴν, ἐντολὴν ἐξώρισας. διὸ, τὰς τῶν δούλων σου ψυχὰς, Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Ἐκ πλευρᾶς διαπλάσας Εὔαν τὸ πρὶν, τὴν ἡμῶν Προμήτορα, ἐξ ἀχράντου σου γαστρὸς, σάρκα περιβάλλεται δι' ἧς, τὸν θανάτου τὴν ἰσχὺν Ἁγνὴ διέλυσεν.

Ὠιδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

ΗΟμίμως ἤθλησαν οἱ σοὶ, Μάρτυρες Ζωοδόται, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης, κοσμηθέντες παρὰ σοῦ, τοῖς μεταστᾶσι πιστοῖς, αἰωνίαν λύτρωσιν βραβεύσει.

ΠΑιδεύσας πρότερον πολλοῖς, τέρασι καὶ σημείοις, ἐμὲ τὸν πλανηθέντα, ἐπ' ἐχάτων σεαυτὸν, κενώσας ὡς συμπαθὴς, καὶ ζητήσας, εὗρες καὶ διέσωσας.

ΡΕόντων ἄσατον φθορᾷ, τοὺς πρὸς σὲ διαβάντας, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις, κατοικεῖν χαρμονικῶς, ἀξίωσον Ἀγαθὲ, δικαιώσας πίστει τε καὶ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σὺ, Παναγνε Θεομῆτορ. μόνη γὰρ ἐξ αἰῶνος, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, σωτέλαβες ἐν γαστρὶ, τῷ θανάτῳ λύσαντα τὴν δυνάμιν.

Τὸν Εἱρμόν.

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας τῶν πιστῶν σου ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας αὐτοὺς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεύς.

Εἶτα κάθισμα ἦχος δ'. β'.

Ἀληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα, ὁ δὲ βίος σκιὰ καὶ ἐνύπνιον. καὶ γὰρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενὴς, ὡς εἶπεν ἡ Γραφή· ὅτε τὸν Κόσμον κεκλήσωμεν, τότε τῷ τάφῳ οἰκήσωμεν, ὅπου ὁμοῦ Βασιλεῖς καὶ πτωχοί. διὸ Χριστὲ ὁ Θεὸς, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΠΑναγία Θεοτόκε, τὸν γόνον τῆς ζωῆς μου, μὴ ἐγκαταλίπῃς με· ἀνθρωπίνῃ προσασίᾳ, μὴ καταισχύνῃς με· ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

Ὠιδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

ΣΟφίας μείζονος, δεικνύων γνώρισμα, καὶ τῆς περὶ τὰ δῶρα πολυτελοῦς, Δέσποτα χρηστότητος, τοὺς τῶν Μαρτύρων χορεύσας, τοῖς Ἀγγέλοις συνηρίθμησας.

Ἀφρά-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τ'Φράσε δόξησε, τυχεῖν ἀξίωσον, τὲς πρὸς σὲ μεταιζαύτας, οὗθα Χρισὲ, τῆ δ'φραινομένων ἐςὶν ἡ κατοικία, ϗ φωνὴ, καθαρᾶς ἀγαλλιάσεως.

Ὑ Μνᾶντας πρόσδεξαι, τὸ θεῖον κράτος σε, ὃς ἐκ γῆς προσελάβε τέκνα φωτὸς, τέτες ἐργαζόμενος, τ' ἁμαρτίας τὴν ἀχλὺν, ἐκκαθαίρων Πολυέλεε. Θεοτοκίον.

Ναὸν ἅγιον, Ναὸν παν άμωμον, Κιβωτὸν Παναγίαν, Παρθενικὸν, τόπον ἁγιάσματος, σὲ καλλονῆ τῶ Ἰακὼβ, ὁ Δεσπότης ᾑρετίσατο.

Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγεσε.

Ὡ Σ ὁλοκάρπωσις ἱερὰ, ϗ ὡς ἀπαρχὴ τῆς ἀνθρωπίνης οἱ Μάρτυρες φύσεως, τῷ δεδοξασμένῳ προσενεχθέντες Θεῷ, ἡμῖν τὴν σωτηρίαν, ἀεὶ βραβεύσι.

Ἧ ς ἀρανίε διαγωγῆς, τῆς διανομῆς τῆ χαρισμάτων, ἀξίωσον Δέσποτα, τὲς προκοιμηθέντας πιςὲς οἰκέτας σε, παρέχων τῆ πταισμάτων, τὴν ἀπολύτρωσιν.

Μόνος φύσει ζωοποιὸς, τὸ τῆς ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίασον πέλαγος, τὲς τελειωθέντας τῆς Βασιλείας τῆς σῆς, ἀξίωσον Οἰκτίρμον, μόνε ἀθανάτε.

Θεοτοκίον.

Ἰσχὺς ϗ ὕμνησις ὁ ἐκ σοῦ, Δέσποινα τὸ Κόσμε γεννηθεὶς, ϗ σωτηρία γενόμενος, τοῖς ἀπολλυμένοις ἐκ τῆ τὸ ᾅδε πυλῶν, ῥυόμενος τὲς πίσει σε μακαρίζοντας.

Ὠδὴ ς'. Τὸ βίε τὴν θάλασσαν.

Γ Ταυρῷ προσηλώμενο, τῆ Μαρτύρων τὲς χορὲς, πρὸς ἑαυτὸν σωήγαγες, μιμησμένες τὸ πάθος σε Ἀγαθέ. διόσε δεόμεθα, τὲς πρὸς σὲ μεταιζαύτας διανάπαυσον.

Φράσῳ τῇ δόξῃ σε, ὅταν ἔλθῃς φοβερὸς, κρῖναι τὸν Κόσμον ἅπαντα, ἐν νεφέλαις δ'δόκησον Λυτρωτὰ, φαιδρῶς ὑπαντῆσαίσοι, ὃς ἐκ γῆς προσελάβε πιςὲς δέλεσε.

Ἧ γὴ ζωῆς πέφηνας, ἐν αὐδρεία θεϊκῇ, πεπεδημένες Δέσποτα, ὁ ᾄξάγων τὲς δέλεσε τὲς πρὸς σὲ, πιςῶς ἐκδημήσαντας, ἐν τρυφῇ Παραδείσε κατασκήνωσον. Θεοτοκίον.

Γ Η͂ς γλῶ ἀπεσράφημεν, παραβάντες τὸ Θεὸ, τὴν ἐντολὴν τὴν εὔθεον. διὰ σοῦ δὲ Παρθένε πρὸς Οὐρανὸν, ἐκ γῆς ἀνυψώθημεν, τὴν φθορὰν τῶ θανάτε ἐκτινάξαντες. Τὸν Εἱρμόν.

Οὗ βίε τὴν θάλασσαν, ὑψωμένην καθορῶν, τῆ παρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ δ'δίῳ λιμένι σε προσδραμὼν, βοῶσοι· ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μο Πολυέλεε.

Τὸ Κοντάκιον, ἦχ. πλ.

Μετὰ τῆ Ἁγίων ἀνάπαυσον Χριςὲ τὰς ψυχὰς τῆ δέλωσε, οὗθα οὐκ ἔςι πόνο, ὀ λύπη, ὀ στεναγμὸς, ἀλλὰ ζωὴ ἀπερίτμητος. Ὁ Οἶκος.

Σ Τὸς μόνο ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας ϗ πλάσας τὸν ἄνθρωπον. οἱ βροτοὶ ἓν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, ϗ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα. καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με, ϗ εἰπών μοι· ὅτι γῆ εἶ ϗ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ. ὅπερ πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ᾠδὴν τὸ, Ἀλληλούϊα.

Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μέν.

Τ Υρωθέντες τῷ σῷ Αἵματι οἱ Μάρτυρες, τῆς πρώτης παραβάσεως, ῥαντισθέντες δὲ, τῷ ἰδίῳ αἵματι τὴν σὴν, σαφῶς εἰκονίζοσι σφαγήν. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῆ Πατέρων ἡμῶν.

Θ Ρασυνόμενον τὸν θάνατον ἐνέκρωσας, Λόγε ζωαρχικώτατε, τὲς ἐν πίσει δὲ Κοιμηθέντας πρόσδεξαι τὰ νεῦ, ὑμνοῦντας ϗ λέγοντας Χριςέ· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῆ Πατέρων ἡμῶν.

Ψ Υχώσασμε τὸν ἄνθρωπον φυσήματι, θείῳ Θεαρχικώτατε, τὲς μεταιζαύτας Βασιλείας Δέσποτα τῆς σῆς, ἀξίωσον ψάλλειν σοι Σωτήρ· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῆ Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ὑ Περτέρα πάσης Κτίσεως, Παναμώμε, γέγονας, συλλαβοῦσα Θεὸν, τὸν σωτείψαντα τὸ θανάτε πύλας, ϗ μοχλὲς σωθλάσαντα. ὅθεν σε Ἁγνὴ, ὑμνολογοῦμεν οἱ πιςοὶ ὡς Θεομήτορα.

Ὠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Γ Αθερῶς τὲς ἀγῶνας ἐπιδεξάμενοι, τῷ τῆς νίκης ςεφάνῳ κατεκοσμήθητε, Μάρτυρες Χριςοῦ ἀθλοφόροι κραυγάζοντες· σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριςὲ εἰς τὲς αἰῶνας.

Ἐ Ρῶς τὲς τὸν βίον ἀπολιπόντας πιςὲς, ϗ πρὸς σὲ τὸν Δεσπότην μεταχωρή-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

χωρήσαντας, δέξαι προσηνῶς ἀναπαύων ὡς εὔσπλαγχνος, σὲ ὑπερυψοῦντας, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐν γῇ τῷ πραέων πάντας αὐλίζεσθαι, τοὺς προκεκοιμημένους Σῶτερ διὰ τόκησον, πίστει τῇ εἰς σὲ δικαιώσας καὶ χάριτι, σὲ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομεν πάντες σὲ παμμακάριστε, τὸν τὸν Λόγον τὸν ὄντως ὄντα μακάριον, σάρκα δι' ἡμᾶς γεγονότα γεννήσασαν· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Εἱρμόν. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Ὠδὴ Θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ἅπὶς Μαρτύρων χορὸς ἐνδίρωσε, καὶ πρὸς τὸν σὸν ἀγάπῃ διαπύρως ἐπτέρωσε, τῷ μελλόντων τύποις προτυπώσασα, τὸν μὴ σαλδομεύειν ὄντως ἀνάπαυσιν· ἧς τοὺς μεταιτάς, ἀγαθὲ τυχεῖν ἀξίωσον.

Ἀμπρᾶς καὶ θείας τυχεῖν ἐλλάμψεως, τῆς σῆς Χριστὲ τοὺς πίστει μεταιτάς διὰ τόκησον, τὸν ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἀνάπαυσιν, μόνος ὡς ἐλεήμων τύποις δωρούμενος, καὶ τῆς αἰωνίου, ἀξίων Μακαριότητος.

Ὢν τῇ φύσει χρηστὸς καὶ εὔσπλαγχνος, καὶ θελητὴς ἐλέους δι' ἄσπλαγχνίαν ἡ ἄβυσσος· ὃς ἐκ τόπου τότε τῆς κακώσεως, καὶ σκιᾶς τοῦ θανάτου Σῶτερ μετέστησας, εὐθὺ καταλάμπεσε τὸ φῶς, τοῦτος κατάπαυσον. Θεοτοκίον.

Κυρίαν ἁγίαν Ἁγνὴ γινώσκομεν, καὶ κιβωτὸν καὶ πλάκα σὲ τοῦ Νόμου τῆς χάριτος. διὰ σοῦ γὰρ ἄφεσις δεδώρηται, τοῖς δεδικαιωμένοις διὰ τοῦ Αἵματος, τοῦ σωματωθέντος, ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς Παναμωμε. Τὸν Εἱρμόν.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδυνατον, ὃν ὁ πλημμὲ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ πάγματα. διὰ σοῦ δὲ Παναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλυνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις, χορταῖς σε μακαρίζομεν.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. καὶ τὸ Τροπάριον.

Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως.

Δόξα, τὸ πλῆ. καὶ νῦν. Θεοτ.

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα.

Καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς σιωπῇ τῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Σαββάτῳ τῆς Πεντηκοστῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ἑξαψαλμον.

Τὸ, Ἀλληλούϊα, εἰς ἦχον πλ. δ.

Ϛ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου.

Ϛ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν.

Ϛ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Τὸ Τροπάριον.

Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως.

Δόξα, τὸ πλῆ. καὶ νῦν. Θεοτ.

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα ἔχομεν.

Εἶπε ὁ σωθεὶς ἅγιος.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Ἐν δὲ ταῖς Συναπταῖς πασαις τῆς ἑσπερινῆς, καὶ τὸ Κανόνος, μνημονεύονται πάντες οἱ προαπελθόντες Πατέρες καὶ Ἀδελφοὶ ἡμῶν.

Εἰς τὸν αἱ. ἅγιος. λέγομεν ϛα. Μαρτυρικὰ, καὶ Νεκρώσιμα, ἦχος πλ. β'.

Θλητικαὶ ἐνστάσεις ἐπὶ τῷ σκάμματι, τυραννικαὶ αἰκίσεις ἐπὶ τοὺς Μάρτυρας, καὶ ἴσαντο χοροὶ τῶν Ἀσωμάτων, βραβεῖα κατέχοντες τῆς νίκης. ἔδεξησαν Τυράννους καὶ Βασιλεῖς οἱ σοφοὶ, καθεῖλον τὸν βελίαρ ὁμολογίᾳ Χριστοῦ. ὁ ἐνισχύσας αὐτοὺς Κύριε δόξασοι.

Θλητικὸν ἀγῶνα ὑπομείναντες οἱ Ἅγιοι, καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης παρὰ σοῦ κομισάμενοι, κατήργησαν τὰς ἐπινοίας τῶν παρανόμων, ἐδέξαντο στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας· δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὧν Ἁγίωνσε ἡ μνήμη Κύριε, ἀνεδείχθη, ὡς Παράδεισος ὁ ἐν Ἐδέμ. ἐν αὐτῇ γὰρ ἀγάλλεται πᾶσα ἡ Κτίσις. παράσχε ἡμῖν τῇ αὐτῶν παρακλήσει, εἰρωνίαν καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Νεκρώσ.

Ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν, καὶ ἐν χώρᾳ τῶν ζώντων, οὓς προσελάβου Ἰησοῦ, δεδεβῶς κοιμηθέντας, κατάπαυσον ὡς διδιάλλακτος Θεὸς, καὶ ἔμπλησον τοῦ ἀνεσπέρου φωτὸς, καὶ τῆς ἐπουρανίου χαρᾶς ἀξίωσον. Θεοτοκίον.

Τὸν ὑλογημένην καλέσασε Μητέρα, ἦλθες ἐπὶ τὸ Πάθος ἑκουσίᾳ βουλῇ, λάμψας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητήσαι θέλων τὸν Ἀδάμ· λέγων τοῖς Ἀγγέλοις.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λοις, συγχάρητέ μοι, ὅτι ἐρέθη ἡ ἀπολλυμένη δραχμή. ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας Θεὸς δόξα σοι.

Εἶτα τὸν Ἄμωμον εἰς Στάσεις β'. Τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια. Τῶν Ἁγίων ὁ χορός, καὶ τὰ λοιπά. Εἶτα Σωστικὴ, καὶ μνημονδία. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν τὸ Κύριε ἐλέησον. ἦχος πλ. δ.

Τὴν Ἀπάυσον Σωτὴρ ἡμῶν μετὰ Δικαίων τοὺς δούλους σε, καὶ τούτους κατασκήνωσον ἐν ταῖς αὐλαῖς σε, καθὼς γέγραπται, παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ Ἐκ Παρθενίας αὐτάτελας τῷ Κόσμῳ Χριστὸς ὁ Θεὸς, Υἱὸς φωτὸς, δι' αὐτῆς αὐγάσθείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Ν'. Οἱ Κανόνες, τῆς Ἁγίας τῆς Μονῆς μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ς'. Καὶ ὁ παρὼν εἰς ἡ.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ψυχῆς ἀπάσης αἶνος ἔξ Ἀρσενίας.

Ὠδὴ ά. ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Τῦχῶν πασῶν ὁ Δεσπότης καὶ Ποιητὴς, καὶ Κτιστὴς, καὶ Κύριος, ὅπερ πάντων τῶν ἐν γῇ, ἐν χειρὶ τὰ πέρατα, αὐτὸς, ὃς μετέσησας πιστὸς ἐν σοὶ ἀνάπαυσον.

Ὑπὲρ παντὸς κοιμηθέντων γένους βροτῶν, ἡλικίας Δέσποτα, ἀξιώματος ὁμοῦ, καὶ μεγέθους ἅπαντες θερμῶς, δυσωπῶμεν ὅπως σώσῃς ὃς μετέσησας.

Χεὶρ ἀναβαύτῳ σε Λόγε ὁ ἀπὸ γῆς, πλασουργήσας μόνος με, καὶ ψυχώσας ὡς Θεὸς, ζωηρᾷ ἐμπνεύσει σε αὐτὸς, ὃς ἐντεῦθεν προσελάβε σῶσον εὐσπλαγχνε.

Θεοτοκίον.

Γυνὴ Παρθενίε τὸ Κόσμε καταφυγὴ, καὶ σεβάσμιε ὑπέρμαχε, ἱκεσίαις σε θερμαῖς, ὑπὲρ πάντων πρέσβευε τῷ σὲ, κεκτημένων ἐν ἀνάγκαις τεῖχος ἄρρηκτον.

Καταβασία.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ, καθορῶν πονούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν ἐβόα ἄσωμεν.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Σχῦν δόξης θείκης, ὁ τῆς γῆς ἐξ ἐχάτων, ὡς νεφέλας ἀνάγων, τῷ πιστῶν πρὸς σὲ ψυχὰς, ὃς ἐκ περάτων χεῖρε, προσελάβε δούλους σε ἀνάπαυσον.

Σὺ μόνος εἶ ὁ καθιζῶν, Βασιλεὺς καὶ Δυνάστας, καὶ Κριτὴς σωὶ Τοπάρχαις. ὅθεν πάντων ὡς Θεὸς, αὐτὸς ἐν κείσε τῇ σῇ, ῥῦσαι τότους Σῶτερ τῆς κολάσεως.

Πάσης γῆς ὁ Ποιητὴς, σωὶ πρεσβύταις παρθενίοις, καὶ σωὶ νέοις ἐφήβοις, ὃς προσελάβε χεῖρε, τῆς αἰωνίε χαρᾶς, καὶ τρυφῆς σε τούτους καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς τὸ Κόσμε κραταιὰ, Δέσποινα Θεοτόκε, μὴ ἀπώσῃ τοὺς πόθῳ, σοὶ προσρέχοντας ἀεί· ἀλλ' ἱκεσίαις ταῖς σαῖς, πάσης ῥῦσαι ζάλης τοὺς τιμῶντάς σε.

Καταβασία.

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός με, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σε ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας αὐτοὺς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σε.

Ὠδὴ δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὁ Τὰ πάντα ποιήσας νάματι σῷ, τοὺς ἐν πίστει θανόντας Χριστιανοὺς, πατέρας προπάτορας, πάππους δὲ καὶ προπάππους τε, ἀδελφοὺς καὶ φίλους, πλησίους καὶ πένητας, Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντας, ὁμοῦ καὶ Μονάζοντας, ὅπε τῶν Δικαίων, καὶ Ἁγίων σε πλήθη, ἁπάντων ἡ οἴκησις, δυσωπῶμεν ἀνάπαυσον, ὡς Θεὸς διὰ παντὸς. Δέσποτα Χριστὲ Βασιλεῦ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν παρέχων αὐτοῖς, ὧν ἐξήμαρτον πάντες οἱ δοῦλοί σε. Δίς.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χαιρήμον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτὰ, προσφέρωσοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαιρόντων σε. σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια. πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἀεί με ἐξαίρεσα. ὅθεν ὡς ἐκ μέσης, φλογιζούσης καμίνε, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθειμοι, πρεσβεύσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Χριστός με δυνάμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἑορτάζουσα.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Οἱ-

Ποιμαίνων Δέσποτα, ἐν τόπῳ χλόης Σωτὴρ, καὶ μεπάγων ἐφ' ὕδωρ παύσεως, τὸ τῆς ἀναπαύσεως· μὴ ἀποτέμῃς τῆς ἐκεῖ, ἀφροσυνῃ τοὺς οἰκέτας σε.

Ἀγγέλων τάγμασιν, αὐτὸς καπάπαξον, Μοναζῶν σε χορείας Ἱεραρχῶν, λειτουργῶν ἁπάντων σε· σοὶ γὰρ ἀνέθεντο ψυχὰς, σὺν τοῖς σώμασι Φιλάνθρωπε.

Τὸ μόνος ἔγνωκας, ὡς πάντων Κύριος, τοὺς θανάτε ἐφόδους μέτρα ζωῆς, καὶ τὸ πέρας πάντων βροτῶν. διὸ οἰκτείρησον καὶ νῦν, τοὺς σοὺς δούλους μόνε ὑπεράγαθε.

Θεοτοκίον.

Τίων Ἅγιον, Θεὸν κυήσασα, Παναγία Παρθενε θείαις λιταῖς, τὸν νῦν δυσώπησον, σκιρτῶντας ἁγίων ἐν τρυφῇ, καπάπαξαι ὃς μετέσησεν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Ὦ θείῳ φέγγει σε Ἀγαθὲ, τοὺς τῇ ὀρθοδοξόντως σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον δέομαι, σὲ εἰδυῖαι Λόγε Θεὸν, τὸν ὄντως Θεὸν, ἐκ ζόφε τῇ πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

Δὲ Μαρτύρων θεῖοι χοροὶ, παῖδες Ἀποστόλων Προφητῶν, καὶ τῇ Δικαίων συγκρίματα, Σῶτερ σὲ ὑμνοῦντες καθικετεύουσι, σῶσαι ὃς περ Κόσμε, πάντας προσκαλεσάμενον.

Τρομερᾶς σε σάλπιγγος τῇ φωνῇ, ὅταν ἀναοίγωνται τάφοι, νεκρῶν καὶ γῆ τρέμει φρίττουσα, τότε σὺν προβάτοις τοῖς δεξιοῖς σε Χριστὲ, καπάπαξον σοὺς δούλους, ὃς περ μετέσησας.

Νδρῶν τὸ σίφη σὺν γυναιξὶ, παίδων γηραιῶν ὁμοῦ, πενήτων δούλων πλησίον τε, τῇ πιστῶς ἐντεῦθεν μεταπεθέντων πρὸς σὲ, αὐάπαυσον, καὶ σῶσον ὡς φιλάνθρωπος. Θεοτοκίον.

Ε πάντες Ἀγγελοι βοηθὸν, ζῶντες καὶ θανόντες δυσεβῶς, φυλαὶ, καὶ γλῶσσαι κεκτήμεθα. ὅθεν τῆς ἐκάσε τυχεῖν ἀνέσεως, αἰτώμεθα πρεσβείαις σε ταῖς πρὸς Κύριον.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

Οὗ βίᾳ τὸν θάλασσαν, ὑλεμυίτου καθορῶν, τῇ πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ δολίῳ λιμνάσε προσδραμών, βοᾷ σοι ἀνάγαγε· ἐκ φθορᾶς τὸν ζωήμε Πολυέλεε.

Λάθητι Δέσποτα, παρακλήθητι Σωτὴρ, καὶ δεξόνσε τὸ ἔλεος, δεξον ὠλόγχνα, καὶ σῶσον ὡς ἀγαθὸς, τῆς γῆς πάσης ἅπαντας, ὃς πρὸς σὲ μετηγάγε ὡς φιλάνθρωπος.

Μαάτων ἐν κλύσμασι, καὶ ἐν ῥείθροις ποταμῶν, τὸν ξαίφνης θνήξαντας, τὸν ἐν ναίταις, καὶ ὄρεσι, καὶ σπαῖς, τὸν βίον τελέσαντας, μὴ παρίδῃς ὡς μόνος δὲ διάλλακτος.

Βλέπων ὡς Κύριος, ἐν θαλάσσῃ, καὶ ἐν γῇ, τὸν ἐν ἀδήλῳ θνήξαντας, τὸν πολέμοις καὶ μάχαις καὶ ἐν πληγαῖς, δεινῶς τελευτήσαντας, πάντας οἰκτειρον Σῶτερ ὡς φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Παναγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς, τὸν Κυβερνήτην Κύριον, τῇ παθῶν μου τὸν ἄσατον καὶ δεινὸν, καταύνασον πάρχον, καὶ γαλήνιον παράσχε τῇ καρδίᾳ μου.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Οὺς μεταισάντας ἀφ' ἡμῶν ἐκ τῆς προσκαίρων, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν κατασκήνωσον, καὶ μετὰ δικαίων ἀνάπαυσον, Σῶτερ ἀθανάτε. εἰ γὰρ ὡς ἄνθρωποι ἥμαρτον ἐπὶ γῆς, ἀλλὰ σὺ ὡς ἀναμάρτητος Κύριος, ἄφες αὐτοῖς τὰ ἑκούσια πταίσματα, καὶ τὰ ἀκούσια, μεσιτεύσης τῆς τεκούσης σε Θεοτόκε· ἵνα συμφώνως βοήσωμεν ὑπὲρ αὐτῶν, Ἀλληλούϊα.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας, καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον. οἱ βροτοὶ γὰρ ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσώμεθα. καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με, καὶ εἰπών μοι, ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ· ὅπερ πάντες βροτοὶ πορευσώμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ᾠδὴν τὸ, Ἀλληλούϊα.

Τὸ Συναξάριον τοῦ Μηνὸς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Ῥοσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο, Ἄγγελος τοῖς Ὁσίοις Παισί· τοὺς Χαλδαίους δὲ καπαφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν Τύραννον ἔπεισε βοᾶν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

Σὺν

Γὴν Ἀγγέλοις ἐπὶ Θρόνοις Σῶτερ τῆς δόξης σου, ὅταν ἐλθὼν κρῖναι τὸν γῆν, ψυχὰς δόλωνσε, τῆς σῆς πλῆσον θείας χαρμονῆς, τὸ ψάλλειν ἀπαύστως καὶ βοᾶν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐν παραδείγμασι θηρῶν, Χριστὲ τοὺς θνήξαντας, καὶ ὃς ἰχθῦς ἐμέλισεν, ὃς κατέχωσε συσεισμὸς, καὶ βόθρος καὶ κρημνὸς, τοὺς πάντας ἐλέησον Σωτὴρ, καὶ τῆς ἐκεῖθεν ἀπειλῆς, ῥῦσαι ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἰφη μάχαιρα καὶ πῦρ, δεινῶν ἐπίπασις, καὶ λίθων ἡ κατάλυσις, ὃς ὠδάλωσε σοὶ λησᾶς, λιμός τε καὶ λοιμὸς, τῇ σῇ μετουσίᾳ καὶ χαρᾷ, σῶσον ὑμνεῖν σε δόσεβῶς, τὸν τῶν Πατέρων Θεόν.

Θεοτοκίον.

Οἴνη πέφυκας Ἁγνὴ, τῷ Κόσμῳ γέφυρα, μεπάγουσα βροτοὺς πρὸς Θεόν. τοὺς τὸν βίον ὄν, τῇ πρὸς σὲ ἐλπίδι καὶ σοργῇ, τελέσαντας, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, πάσης ἀνάγκης καὶ φθορᾶς, σῷζε πρεσβείαις σου.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

"Κρηθι φέρτων Οὐρανὲ, καὶ σαλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς. ἰδὸ γὰρ ἐν νεκροῖς λογίζεται ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται. ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πάντας Δέσποτα βροτοὺς, παντοίῳ πάγματος, ὃς μετέσησας Σωτὴρ, πιστοὺς σου Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντας, Εὐθυάρχας γῆς καὶ Κελπᾶς, λαῶν τε καὶ φυλῶν τὰς προσᾴπας, ἐλέησον Οἰκτίρμον, καὶ ἀνάπαυσον μόνος, ὅπως σε ὑμνῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶσαι πυρὸς τὸ φοβερὸ, δόλος Φιλάνθρωπε, Ἐκκλησίας σου σεπτῆς, καὶ σῶσον Μοναζῶν συρήματα, Ἱερωμένων πλῆθυ, χορείας λειτουργῶν σου ἐνθέων, καὶ πάντας τῆς ἐκεῖσε, καταξίωσον δόξης, ὅπως σε ὑμνῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὧσον ὦ Δέσποτα Χριστὲ, σῶσον ἐλέησον, καὶ ἀνάπαυσον ψυχὰς, Λαός σου τοὺς πιστοὺς, πελέσαντας τρόπῳ παντὶ τῷ ζωῷ, ἐν τόπῳ, καὶ ἐν χώρᾳ παντοίᾳ, καὶ ῥῦσαι τῆς Γεένης, καὶ πικρίας βασάνων, ὅπως σε ὑμνῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

"Λυσας μόνη τῷ ἀρᾷ, Παρθένε Ἀλλοῶντε, τῷ τῆς Εὔας ἀληθῶς, ζωῷ δὲ τοῖς ἐν γῇ ἐπήγασας. διὸ πρεσβείαις ταῖς σαῖς, τὸ βίου τὸ προσκαίρου λυθέντας, ζωῆς τῆς αἰωνίου, καταξίωσον πάντας, ὅπως σε ὑμνῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Πορᾶ πᾶσα γλῶσσα, δόφημεῖν πρὸς ἀξίαν· ὀλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε. ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τῷ πίστιν δέχου. οἶδας γὰρ τὸν πόθον τὸν εὐθεον ἡμῶν. σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προσάτις, σὲ μεγαλύομεν.

Τὴν Ἐλεήμον σίφη, δυσωπεῖσε Ἀγγέλων, σοὶ Χερουβίμτε, θεῖα Σεραφὶμ καθικετεύα, Ἐξουσίαι Θρόνοι καὶ Ἀρχαὶ, καὶ Δυνάμεις τε σοὶ Ἀρχαγγέλοις, καὶ Κυριότητές σε αἰτοῦσι κραταιὲ, ὅπως ψυχὰς ἁπάσας οἰκτειρήσῃς, ἃς περ μετέσησας.

Δὲ οἱ δῆμοι, σὲ τῶν Προφητῶν ἐξαιτοῦνται, τῶν Ἀποστόλων δέονται χοροὶ, σοὶ Πατριάρχαις Μάρτυσί τε σίφος, σοὶ Ὁσίων πλήθεσιν δόπαρακλήτως, αὐαβοῶσι· σῶσον φιλάνθρωπε ψυχὰς, παύτων τῶν ἐπὶ γῆς τεθνεώτων, δόσεβῶν δόλωνσε.

Ἰδας τὰ πάντα, βλέπεις, καθορᾷς, καὶ γινώσκεις, βροτῶν τοὶ πλήθη, καὶ τὰ τῆς ζωῆς ἑκάστου πέρας. πᾶσι δίδου τῷ τῶν ἐγκλημάτων λύτρωσιν. καὶ Παραδείσου τῆς καλλονῆς, ἀξίωσον πάντας ὡς Θεὸς, μόνε ὃς ἐλεέω Οἰκτίρμον, πιστοὺς οἰκέτας σου.

Θεοτοκίον.

Περαγία Δέσποινα, τῷ Κόσμῳ Παρθένε, σὺ πάντων σκέπη, ζώντων καὶ θανόντων χρηματίζεις, καὶ γαλιὴν δόξα, καὶ τρυφὴ, καὶ αὔεσις τῷ σὲ προσάτιν, καὶ βοηθὸν, καὶ ῥύσιν πλαστένων Ἀγαθὴ. ὅθεν αὐτοὺς διάσωσον πάντας ταῖς ἱκεσίαις σου.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄγροις.

Νήμιω τελοῦντες πάντων, τῶν Κοιμηθέντων ἐν Χριστῷ, καὶ τελευταίας ἡμέρας μνήμιω ποιησώμεν Πιστοὶ, ὑπὲρ ἡμῶν τε κἀκείνων, Χριστὸν αἰὲ δυσωποῦντες.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ Γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρά, Χριστιανῶν ἡ προσάτις, Παρθενε Μήτηρ Κυρίου, αὐτιλαβοῦ ἡμᾶς ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή. ἴσωμεν ζ. δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα ζ. εἰς ἦχον δ'. β'.

Ἡ ἀπεγνωσμένη!

Φοβερὸν τὸ τέλος τοῦ θανάτου, καὶ φρικτὴ ἡ Κρίσις ἡ τοῦ Δεσπότου. τὸ πῦρ γὰρ τὸ ἄσβεστον, ἡτοίμασαι ἐκεῖσε, σκώληξ ἀκοίμητος κολάζων, καὶ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. σκότος ἐξώτερον ὑπάρχει, καὶ αἰωνία δίκη. διὸ κράξωμεν πρὸς τὸν Σωτῆρα· ὃς ἐξελέξω ἐκ τῶν προσκαίρων ἀνάπαυσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Πάντες οἱ ἐν βίῳ προσεκκόπτες, δεῦτε ἐν τοῖς πάθοις ἐξεκκόπτες, ἐγκύψατε ἴδετε τοῦ Κόσμου τὴν ἀπάτην. ποῦ νῦν τοῦ σώματος τὸ κάλλος, καὶ ἡ δόξα τοῦ πλούτου; ποῦ δὲ ἡ ἔπαρσις τοῦ βίου; ὄντως μάταια πάντα. διὸ κράξωμεν πρὸς τὸν Σωτῆρα· ὃς ἐξελέξω ἐκ τῶν προσκαίρων ἀνάπαυσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Τὸν ἐπὶ τὸν πάθον ὁ ἐπὶ Θρόνου, νῦν ὁ ἐν πορφύρᾳ φθορὰν ὑπέδυ. ἐκ ἔτι ἐν Θρόνῳ γὰρ, ἀλλ' ἐν μνήματι κεῖται. ἴδε ἐξέλιπε, τὸ Βασίλειον κράτος. ἴδε ὡς ὄναρ τῶν ἀνθρώπων, παρῳδεῖα ὁ βίος. διὸ κράξωμεν πρὸς τὸν Σωτῆρα· ὃς ἐξελέξω ἀνάπαυσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Πάντας τοὺς ἐνθάδε μεπατεθεύτας, ἐπὶ αἰωνίᾳ ζωῆς ἐλπίδι, καὶ βίον ἀλλάξαντας, παντοίῳ Σῶτερ τρόπῳ, πᾶσαν κατάσασιν καὶ γονὴν, καὶ πᾶσαν ἡλικίαν, ἄνδρας ὁμοῦ τε καὶ γυναῖκας, καὶ ἀρτίτοκα βρέφη, ὡς φιλάνθρωπος ἐν κόλποις πάτρων, τοῦ Ἀβραάμ τε καὶ ἐν τόποις ἀνέσεως, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, ἦχος β'.

Ὡς ἄνθος μαραίνεται, καὶ ὡς ὄναρ παρέρχεται, καὶ διαλύεται πᾶς ἄνθρωπος. πάλιν δὲ ἠχήσης τῆς σάλπιγγος, νεκροὶ ὡς ἐν συσεισμῷ πάντες ἀναστήσονται, πρὸς τὴν σὴν ὑπάντησιν Χριστὲ ὁ Θεός. τότε Δέσποτα, ὃς μετέστησας ἐξ ἡμῶν, ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων σου κατάταξον σκηναῖς, τὰ τέκνων ἐγκλήματα παιδῶν ἀγαθέ.

Καὶ νῦν. ἦχος δ'. β'.

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας τὸ πᾶν, ὁ καὶ τοὺς Προφήτας ἐξαποστείλας ἡμῖν, προφητεῦσαί σου τὴν παρουσίαν, καὶ Ἀποστόλους κηρύξαι σου τὰ μεγαλεῖα. καὶ οἱ μὲν προεφήτευον τὴν ἔλευσίν σου, οἱ δὲ τῷ Βαπτίσματι ἐφώτισαν τὰ Ἔθνη. Μάρτυρες δὲ ἔτυχον δόξης ἐκ τέκνων, καὶ πρεσβεύουσιν ἐκτενῶς σοὶ τῷ Δεσπότῃ, σωθῆναι τὴν τεκοῦσάν σε Μητέρα. ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς ψυχὰς ἃς προσελάβου, καὶ ἡμᾶς καταξίωσον τῆς Βασιλείας σου, ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας διὰ ἐμὲ τὸν καταδικασθέντα, ὁ Λυτρωτὴς μου καὶ Θεός.

Εἰς τὸν ζ'. ζ'. Προσόμοια, ἦχος δ'. β'.

Ὅλῳ ἀποθέμενοι.

Ἔχων ἀκατάληπτον, τὴν εἰς ἡμᾶς δυσπλαγχνίαν, καὶ πηγὴν ἀκένωτον, θείκης χρηστότητος πολυέλεε, τοὺς πρὸς σὲ Δέσποτα, μεταβεβηκότας, ἐν γῇ ζώντων κατασκήνωσον, εἰς τὰ σκηνώματα, τὰ ἀγαπητὰ καὶ ποθούμενα, κατοικήσεσιν δωρούμενος, τὴν διηνεκῶς διαμένουσαν. σὺ γὰρ ὑπὲρ πάντων, ἐξέχεας τὸ Αἷμά σου Χριστὲ, καὶ ζωηφόρῳ τιμήματι, Κόσμον ἐξηγόρασας.

ζ'. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Ἐκρωσιν ὑπέμειναν, ζωοποιὸν ἐκουσίως, καὶ ζωὴν ἐπήγασας, καὶ τρυφὴν ἀΐδιον, πιστοῖς ἐδώκας, θείκη Δέσποτα, δυσπλαγχνία μόνε, Παναοικτίρμον ἀναμάρτητε, ἐν ᾗ δεόμεθα, τοὺς κεκοιμημένους κατάταξον, ἐλπίδι ἀναστάσεως, λύσιν τῶν πταισμάτων δωρούμενος· ἵνα διὰ πάντων, ὑμνῶμέν σου τὸ ὄνομα Χριστὲ καὶ σεσωσμένοι δοξάζωμεν, τὴν φιλανθρωπίαν σου.

ζ'. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω.

Ὧν τὰ κειμήλια, θεαρχικὴ ἐξουσία, καὶ νεκρῶν δεσπόζοντα, σὲ Χριστὲ γινώσκοντες ἱκετεύομεν, τοὺς πιστούς σου, τοὺς πρὸς σὲ τὸν μόνον, ἐκδημήσαντας, αὐτὸς ἀνάπαυσον, σὺν τοῖς ἐκλεκτοῖς σου φιλάνθρωπε, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων λαμπρότησι. θελητὴς ἐλέους, ὑπάρχεις γὰρ καὶ σώζεις ὡς Θεὸς, οὓς κατ' εἰκόνα σου ἔπλασας, μόνε πολυέλεε.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Δέλφοις

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Λόγος τῷ Ἀδὰμ ἐχρημάτισεν, ἡ τῶν ξύλων ἀπόγευσις πάλαι ἐν Ἐδὲμ, ὅπου ὄφις ἰὸν ἐξηρεύξατο. δι' αὐτῆς γὰρ εἰσῆλθεν ὁ θάνατος, παγγενῆ κατεσθίων τὸν ἄνθρωπον. ἀλλ' ἐλθὼν ὁ Δεσπότης, καθεῖλε τὸν δράκοντα, καὶ ἀνάσασιν ἡμῖν ἐδωρήσατο. πρὸς αὐτὸν ἂν βοήσωμεν· φεῖσαι Σωτὴρ, καὶ ὃς προσελάβετο τὴν ἐκλεκτῶν σου, ἀνάπαυσον ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὤφθης ἐνδιαίτημα, θεοπρεπὲς Παναγία, καὶ Θεὸν ἐχώρησας, καὶ Θεὸν ἐγέννησας ἀπειρόγαμε, καὶ βροτοῖς ὁρώμενον, ἐν δυσὶν οὐσίαις, ἐν μιᾷ δὲ ὑποστάσει Ἀγνὴ, αὐτὸν δυσώπησον, τὸν Μονογενῆ καὶ πρωτότοκον, τὸν σὲ Παρθένον Ἄμωμον, καὶ μετὰ τόκον φυλάξαντα, ψυχὰς ἀναπαῦσαι, τὴν πίστει κοιμηθέντων ἐν φωτὶ, ἐν ἀκηράτῳ φαιδρότητι καὶ μακαριότητι.

Τὰ Τροπάρια.

Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως.

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά.

Προκείμενον τῆς Ἀποστόλου. ἦχος πλ. β'.

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

στ. Πρὸς σὲ Κύριε κεκράξομαι.

Ἡ πρᾶξις τῆς ἡμέρας, καὶ Νεκρώσιμον Ἀπόστολον.

Ἀλληλούια, ἦχος πλ. β'.

Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβετο.

στ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας,

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Καὶ Νεκρώσιμον.

Κοινωνικόν. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβετο Κύριε, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν, καὶ γενεάν.

Κυριακῇ τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς.

Ὁ ἑσπερινὸς, ἐν τῷ μικρῷ Εἰσοδικῷ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσόμενον στ. δ'. Καὶ ψάλλομεν τὰς γ'. πρώτας. Ζήτει ἐν τῷ μεγάλῳ Εἰσοδικῷ, Δευτερεύοντες τὸ εὖ.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ.

Ὅτε τὸ Πνεῦμα σου. Ζήτει εἰς τὸν Λιτὸν.

Εἰς τὸν στ. Ἰδιόμελα, ἦχος β'.

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

στ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς, καὶ Πνεῦμα δίθες ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Ἐν τοῖς Προφήταις ἀνήγγειλας.

στ. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑμνήσωσε.

Ζήτει παύπι αὐτόκρυς.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος β'.

Πρὶν ἅδα ὁμοούσιον ὑμνολογήσωμεν, Πατέρα καὶ Υἱὸν σὺν Ἁγίῳ Πνεύματι. ὅτω γὰρ ἐκήρυξαν πάντες οἱ Προφῆται, καὶ Ἀπόστολοι μετὰ Μαρτύρων.

Τὸ, Νῦν Ἀπολύεις. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν.

Τὸ Ἀπολυτίκιον,

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Μεγάλῳ Εἰσοδικῷ,

Ἡ σειρὰ ἓξ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσόμενον στ. ι. Καὶ ψάλλομεν στ. Ἰδιόμελ. τὰς γ'. πρώτας, δευτερεύοντες τὸ α'. Εἶτα τὰς ι'. δευτέρας, δευτερεύοντες τὸ πρῶτον. ἦχος α'.

Πεντηκοστὴν ἑορτάζομεν, καὶ Πνεύματος ἐπιδημίαν, καὶ προθεσμίαν ἐπαγγελίας, καὶ ἐλπίδος συμπλήρωσιν, καὶ τὸ μυστήριον ὅσον, ὡς μέγα τε καὶ σεβάσμιον. διὸ βοῶμεν σοι· Δημιουργὲ τῶν πάντων Κύριε δόξα σοι. Δίς.

Ὁ αὐτός.

Πλώσας ἀλλογενῶν, ἐκαινούργησας Χριστὲ τοὺς σοὺς Μαθητὰς, ἵνα δι' αὐτῶν σε κηρύξωσι τὸν ἀθάνατον Λόγον καὶ Θεὸν, τὸν παρέχοντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Ὁ αὐτός.

Πάντα χορηγεῖ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. βρύει προφητείας, Ἱερεῖς τελειοῖ, ἀγραμμάτους σοφίαν ἐδίδαξεν, Ἁλιεῖς Θεολόγους ἀνέδειξεν, ὅλον συγκροτεῖ τὸν θεσμὸν τῆς Ἐκκλησίας. Ὁμοούσιε καὶ ὁμόθρονε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, Παράκλητε δόξα σοι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ψαλμ. β'.

ΓΙ'δομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα Ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες. αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσε. Δίς.

Ὁ αὐτός.

ΕΝ τοῖς Προφήταις ἀνήγγειλας ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας, καὶ ἐν Ἀποστόλοις ἔλαμψε Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ χάρις τὸ Πνεύματός σου. σὺ εἶ Θεὸς πρωτος, καὶ μετὰ ταῦτα, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

ΕΝ ταῖς αὐλαῖς σου ὑμνήσωσε τὸν Σωτῆρα τὸ Κόσμου, καὶ κλίνας γόνυ προσκυνήσωσε τῷ ἀῤῥήτῳ δυνάμει, ἐν ἑσπέρᾳ καὶ πρωῒ καὶ μεσημβρίᾳ, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ δόλογήσωσε Κύριε.

Ὁ αὐτός.

ΕΝ ταῖς αὐλαῖς σου Κύριε, οἱ Πιστοὶ τὸ γόνυ τῆς ψυχῆς, καὶ τὸ σώματος ὑποκλίναντες, ἀνυμνεῖσε τὸν ἄναρχον Πατέρα, καὶ τὸν συναΐδιον Υἱὸν, καὶ τὸ συναΐδιον καὶ Παράγιον Πνεῦμα, τὸ φωτίζον καὶ ἁγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

ΤΡιάδα ὁμοούσιον ὑμνολογήσωμεν, Πατέρα, καὶ Υἱὸν, σὺν Ἁγίῳ Πνεύματι. ὅτω γὰρ ἐκήρυξαν πάντες οἱ Προφῆται, καὶ Ἀπόστολοι μετὰ Μαρτύρων.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. Δ.

Λέοντος Δεσπότου.

ΔΕῦτε λαοὶ, τῷ τρισυπόστατον Θεότητα προσκυνήσωμεν, Υἱὸν ἐν τῷ Πατρὶ σὺν Ἁγίῳ Πνεύματι. Πατὴρ γὰρ ἀχρόνως ἐγέννησεν Υἱὸν συναΐδιον, καὶ σύνθρονον· καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ὡς ἐν τῷ Πατρὶ, σὺν Υἱῷ δοξαζόμενον· μία Δύναμις, μία Οὐσία, μία Θεότης, ὡς προσκυνοῦντες πάντες λέγωμεν· Ἅγιος ὁ Θεὸς ὁ τὰ πάντα δημιουργήσας διὰ Υἱοῦ, συνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἅγιος Ἰσχυρὸς, δι' οὗ τὸν Πατέρα ἐγνώκαμεν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπεδήμησεν ἐν Κόσμῳ. Ἅγιος Ἀθάνατος, τὸ Παράκλητον Πνεῦμα, τὸ ἐκ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, καὶ ἐν Υἱῷ ἀναπαυόμενον. Τριὰς Ἁγία δόξα σοι.

Εἴσοδος, τὸ, Φῶς ἱλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Ἀρμῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

ΓΙ'πε Κύριος πρὸς Μωσῆν· συνάγαγέ μοι ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ Λαοῦ, οὓς αὐτὸς σὺ οἶδας, ὅτι ἔστοι εἰσὶ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, καὶ Γραμματεῖς αὐτῶν, καὶ ἄξεις αὐτοὺς εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ στήσονται ἐκεῖ μετὰ σοῦ. καὶ καταβήσομαι, καὶ λαλήσω ἐκεῖ μετὰ σοῦ. καὶ ἀφελῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἐπὶ σοὶ, καὶ ἐπιθήσω ἐπ' αὐτούς. καὶ συναντιλήψονται μετὰ σοῦ τὴν ὁρμὴν τοῦ λαοῦ, καὶ οὐκ οἴσεις αὐτὸς σὺ μόνος. Καὶ συνήγαγε Μωσῆς ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ Λαοῦ, καὶ ἔστησεν αὐτοὺς κύκλῳ τῆς Σκηνῆς. καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ, καὶ ἐλάλησε πρὸς Μωσῆν, καὶ παρέλετο ἀπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τοὺς ἑβδομήκοντα ἄνδρας τοὺς Πρεσβυτέρους. ὡς δὲ ἐπανεπαύσατο τὸ Πνεῦμα ἐπ' αὐτοὺς, καὶ προεφήτευσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ, καὶ οὐκέτι προσέθεντο. καὶ κατελείφθησαν δύο ἄνδρες ἐν τῇ παρεμβολῇ, ὄνομα τῷ ἑνὶ, Ἐλδὰδ, καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ, Μωδὰδ, καὶ ἐπανεπαύσατο ἐπ' αὐτοὺς τὸ Πνεῦμα. καὶ ὅτι ἦσαν τῶν καταγεγραμμένων, καὶ οὐκ ἦλθον εἰς τὴν Σκηνὴν, καὶ προεφήτευσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ. καὶ προσδραμὼν ὁ νεανίσκος, ἀπήγγειλε τῷ Μωσῆ, καὶ εἶπεν αὐτῷ λέγων· Ἐλδὰδ, καὶ Μωδὰδ προφητεύουσιν ἐν τῇ παρεμβολῇ. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, ὁ παρεσκευασμένος Μωσῆ, ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ εἶπε· Κύριε Μωσῆ, κώλυσον αὐτούς. καὶ εἶπεν αὐτῷ Μωσῆς· μὴ ζηλοῖς σύ μοι; καὶ τίς δῴη πάντα τὸν Λαὸν Κυρίου Προφήτας, ὅταν δῷ Κύριος τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς; Κεφ. ια'. 16. 24.

Προφητείας Ἰωὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

ΤΑ'δε λέγει Κύριος· τὰ τέκνα σου Σιὼν, χαίρετε καὶ εὐφραίνεσθε ἐπὶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν, ὅτι ἔδωκεν ὑμῖν βρῶμα εἰς δικαιοσύνην. καὶ βρέξει ὑμῖν ὑετὸν πρωΐμον καὶ ὄψιμον, καθὼς ἔμπροσθεν. καὶ πλησθήσονται αἱ ἅλωνες σίτου, καὶ ὑπερεκχυθήσονται αἱ ληνοὶ οἴνου καὶ ἐλαίου. καὶ ἀποδώσω ὑμῖν αὐτὶ τῶν ἐτῶν, ὧν κατέφαγεν ἡ ἀκρὶς, καὶ ὁ βρῦχος, καὶ ἡ ἐρυσίβη καὶ ἡ κάμπη· ἡ δύναμίς μου ἡ μεγάλη, ἣν Κεφ. β'. 23.

ξαπέστειλα εἰς ὑμᾶς. καὶ φάγεσθε ἐσθίοντες, καὶ ἐμπλησθήσεσθε, καὶ αἰνέσετε τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, ὃς ἐποίησε μεθ' ὑμῶν θαυμάσια. καὶ οὐ μὴ καταισχυνθῇ ὁ
Κεφ. γ'. 1. Λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ Ἰσραὴλ ἐγώ εἰμι. καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πλὴν ἐμοῦ, καὶ οὐ μὴ καταισχυνθῇ ἔτι ὁ Λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ἔσται μετὰ ταῦτα, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα. καὶ προφητεύσουσιν οἱ Υἱοὶ ὑμῶν, καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται. καίγε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου, ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου, καὶ προφητεύσουσι. καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ Οὐρανῷ ἄνω, καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἷμα, καὶ πῦρ, καὶ ἀτμίδα καπνοῦ. ὁ Ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος, καὶ ἡ Σελήνη εἰς αἷμα, πρὶν ἢ ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ. καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. λς'. 24. Τάδε λέγει Κύριος· λήψομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν Ἐθνῶν· καὶ ἀθροίσω ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν· καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν· καὶ ῥανῶ ἐφ' ὑμᾶς ὕδωρ καθαρὸν, καὶ καθαρισθήσεσθε ἀπὸ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν εἰδώλων ὑμῶν, καὶ καθαριῶ ὑμᾶς. καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν καινὴν, καὶ Πνεῦμα καινὸν δώσω ὑμῖν. καὶ ἀφελῶ τὴν καρδίαν τὴν λιθίνην ἐκ τῆς σαρκὸς ὑμῶν, καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν σαρκίνην. καὶ τὸ Πνεῦμά μου δώσω ἐν ὑμῖν, καὶ ποιήσω ἵνα ἐν τοῖς δικαιώμασί μου πορεύησθε, καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξησθε, καὶ ποιήσητε· καὶ κατοικήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἣν ἔδωκα τοῖς Πατράσιν ὑμῶν· καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς Λαὸν, κἀγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς Θεόν.

Εἰς τὴν Λιτὴν ᾨδὴ Ἰωὴλ τοῦ προφήτου.

Ἐν τοῖς Προφήταις ἀνήγγειλας ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας, καὶ ἐν Ἀποστόλοις ἔλαμψε Σωτὴρ ἡμῶν ἡ χάρις τοῦ Πνεύματός σου. σὺ εἶ Θεὸς πρῶτος, σὺ καὶ

θῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης κηλίδος· καὶ σῶσον ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ.

Τ Λῶσαι ποτὲ σωνεχέθησαν, διὰ τὴν τόλμαν τῆς πυργοποιΐας· γλῶσαι δὲ νῦν ἐσοφίθησαν, διὰ τὴν δόξαν τῆς Θεογνωσίας. ἐκεῖ καπεδίκασε τὰς ἀσεβεῖς τῷ πταίσματι· ἐνταῦθα ἐφώτισε Χριστὸς τὰς Ἁλιεῖς τῷ Πνεύματι. τότε κατηργήθη ἡ ἀφωνία πρὸς τιμωρίαν· ἄρτι καινεργεῖται ἡ συμφωνία, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφως τοὺς Ἁλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν Οἰκουμένην σαγηνεύσας, φιλάνθρωπε δόξα σοι. Ἐκ γ'.

Τὸ αὐτό, καὶ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν ἁ. ξηλό. κἂν. ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἡν μεθέορτον Πιστοὶ, καὶ τελευταίαν Ἑορτὴν, ἑορτάσωμεν φαιδρῶς, αὕτη ἐστὶ Πεντηκοστὴ, ἐπαγγελίας συμπλήρωσις καὶ προθεσμία. ἐν ταύτῃ γὰρ τὸ πῦρ, τὸ Παρακλήτου δῆθεν, κατέβη ἐπὶ γῆς, ὥσπερ ἐν ἅλατι γλωσσῶν, καὶ Μαθητὰς ἐφώτισε, καὶ τότους Οὐρανομύστας ἀνέδειξε. τὸ φῶς ἐπέρχη, τῷ Παρακλήτῳ, καὶ τὸν Κόσμον ἐφώτισε. Δίς.

Καὶ γίνεται Ἀνάγνωσις.

Μετὰ τὴν β'. ξηλό. κἂν. Ὅμοιον.

Τῷ Πνεύματι πηγὴ, ἐπισημᾶσα τοῖς ἐν γῇ, εἰς πυρφόρους ποταμοὺς, μεριζομένη νοητῶς, τοὺς Ἀποστόλους εὐρόσιζε φωταγωγοῦσα. καὶ γέγονεν αὐτοῖς, νέφος δροσῶδες τὸ πῦρ· φωτίζουσα αὐτοὺς, καὶ ὑετίζουσα φλόξ. δι' ὧν ἡμεῖς ἐλάβομεν, τὴν χάριν διὰ πυρός τε καὶ ὕδατος. τὸ φῶς ἐπέρχη, τῷ Παρακλήτῳ, καὶ τὸν Κόσμον ἐφώτισε. Δίς.

Καὶ Ἀνάγνωσις.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, κἂν. ἦχος πλ.

Τὸ προσαχθὲν μυστικῶς.

Ἐπὶ τὴν Ἔγερσιν Χριστὲ, τὴν ἐκ τοῦ πάθους, καὶ τὴν πρὸς ὕψος Οὐρανοῦ, θείαν Ἀνάληψιν, τοῖς Θεόπταις τὴν δόξαν σου κατέπεμψας Οἰκτίρμον, Πνεῦμα Ἅγιόν ἐγκαινίσας τοῖς Μαθηταῖς. ὅθεν ὥσπερ κιθάρα μουσουργικὴ, πᾶσιν ἐτρανολόγησαν, τῷ θείῳ πλήκτρῳ μυστικῶς, Σῶτερ τὰ ἀπηχήματα, καὶ τὴν οἰκονομίαν σου. Δίς.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ ἁ. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἦχος. Προκείμενον, ἦχος δ'.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με. ξη. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον, Κατὰ Ἰωάννην δ'.

Ἐκ τοῦ κγ' Ἰωάννου.

Οὔσης ὀψίας, ἕως τοῦ, αὐτῶν κρατῆτε, κεκράτηται.

Ἀνάσασιν Χριστοῦ, ἃ λέγομεν, ἀλλ' ἐν τοῖς τοῦ Ν'.

Δόξα. Τῶν τῷ Ἀποστόλων.

Καὶ νῦν. Τῶν τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, ξη. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ἦχ. πλ. β'. Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, ὁ βαρὺς μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ἡ. καὶ ὁ δ'. μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ς'.

Ὁ Κανὼν, ὃ ἡ ἀκροστ.

Πεντηκοστὴν ἑορτάζομεν.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ὠδὴ ἁ. ἦχος βαρύς. Ὁ Εἱρμός.

Ὁντῳ ἐκάλυψε Φαραὼ σὺν ἅρμασιν, ὁ σωτείβων πόλεμος ἐν ὑψηλῷ βραχίονι. ἄσωμεν αὐτῷ, ὅτι δεδόξασται.

Ῥηγὶ ὡς πάλαι τοῖς Μαθηταῖς ἐπηγγείλω, τὸ Παράκλητον Πνεῦμα ἐξαποστεῖλαι Χριστὲ, ἔλαμψας τῷ Κόσμῳ φῶς φιλάνθρωπε.

Ὁμῷ τὸ πάλαι προκηρυχθὲν καὶ Προφήταις, ἐπληρώθη τὸ θεῖον Πνεῦμα τοῦ σήμερον. πᾶσι γὰρ πιστοῖς χάρις ἐκκέχυται.

Ἕτερος Κανὼν Ἰαμβικός.

Ποίημα Κυρίου Ἰωάννου τοῦ Ἀρκλᾶ. ἃ ἡ ἀκροστ.

Διὰ Στίχων Ἡρωελεγείων.

Θεογενὲς Λόγε, Πνεῦμα Παράκλητον πάλιν ἄλλον, Ἐκ Γενέτου κόλπων ἧκας ἐπιχθονίοις. Οἷα πυρὸς γλώσσῃσι φέρον Θεότητος αὐγὴν, Σῆμα τεῆς φύτλης, καὶ χάριν Ὑμνοπόλοις.

Ὠδὴ ἁ. ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

Θείῳ καλυφθεὶς ὁ βραδύγλωσσος γνόφῳ, Ἐρρήτορίσε τὸν θεόγραφον Νόμον.

μον. Ἰλιὰς γὰρ ἐκτινάξας ὄμματος νόσ, Ὁρᾷ τὸν ὄντα, καὶ μυᾶται Πνεύματος, Γνῶσιν γεραίρων ἐνθέοις τοῖς ᾄσμασιν.

Φῆ τὸ σεπτὸν καὶ σεβάσμιον σόμα· Νοσφισμὸς ὑμῖν ἐ γενήσεται φίλοις. Ἐγὼ γὰρ εἰς Πατρῷον ὕψισον Θρόνον, Συνεδριάζων ἐκχεῶ τὸ Πνεύματ, Λάμψαι ποθοῦσι τὴν χάριν τὴν ἄφθονον.

Ὅρ βεβηκὼς ἁτρεπέσατος Λόγος, Γαλιλυόμορφον ἐκτελεῖ τὴν καρδίαν. Ἔργον γὰρ ἐκπεραίνω, φράνε φίλες, Πνοὴ βιαία καὶ πυρὸς γλωττήμασι, Νείμας τὸ Πνεῦμα Χριστὸς ὡς ὑπέσχετο.

Καταβασία. Τὰς Εἱρμούς.

Πόντῳ ἐκάλυψε. καὶ
Θεὸν καλυφθείς.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἦν ἐξ ὕψους δύναμιν τοῖς Μαθηταῖς Χριστὲ, ἕως αὖ ἐνδύσησθε ἔφης, καθίσατε ἐν Ἱερουσαλήμ. ἐγὼ δὲ ὡς ἐμὲ Παράκλητον ἄλλον, Πνεῦμα τὸ ἐμόν τε καὶ Πατρὸς ἀποστελῶ, ἐν ᾧ σεσεφθήσεσθε.

Τῆ Θεία Πνεύματος ἐπιδημήσασα δυνάμις, τὴν μεμολυσμένην πάλαι φωνὴν, κακῶς ὁμονοησάντων εἰς μίαν ἁρμονίαν, θείως συνῆψε, γνώσει συνετίζουσα πιστοὺς τῆς Τριάδος, ἐν ᾗ ἐσεφώθημεν.

Εἱρμὸς Ἄλλος.

Ῥῆξε γαστρὸς ἠτεκνωμένης πέδας, Τὸ βεβιασμένον δυσκάθεκτον δ' ἀτεκνωμένης, Μόνη προσδοκὴ τῆς Προφήτιδος πάλαι, Ἄννης φερούσης Πνεῦμα συμπεφυρμένον, Πρὸς τὸν δυνάστην καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων.

Λαμπτός ἐστιν ἡ Θεαρχικωτάτη· Ῥήτρας γὰρ ἐξέφηνε τοὺς ἀγραμμάτους, Ἄλις σοφιστὰς συζομίζοντας λόγῳ, Καὶ τῆς βαθείας νυκτὸς ἐξαιρουμένους, Λαοὺς ἀπείρους ἁρπαπῇ τὸ Πνεύματος.

Ἦν ἐκπορευτὸν ἐξ ἀγεννήτου φάους, Τὸ πανθαυμαργόφωτον ἄφθιτον σέλας. Οὗ τὴν δι' Υἱοῦ Πατρικῆς ἐξουσίας, Νῦν ἐμφανίζει συμφυῆ φερτωσίαν, Πυρώδης ἦχος ἐν Σιὼν τοῖς Ἔθνεσιν.

Καταβασία. Τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν. καὶ Ἔῤῥῆξε γαστρὸς ἠτεκνωμένης πέδας.

Ἦχος πλ. Τὸ προσαχθέν.

Οἱ τοῦ Σωτῆρος ἐρασταὶ, χαρᾶς ἐπλήσθησαν, καὶ θάρσος ἔλαβον, οἱ πρώην θαλιῶντες, ὡς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον σήμερον ἐξ ὕψους, κατῆλθεν ἐπὶ τὸν οἶκον τῶν Μαθητῶν, καὶ ἄλλος ἄλλα ἐλάλει πρὸς τὰς Λαούς. γλῶσσαι γὰρ διεσπάρησαν, ὁρώμεναι ὡσεὶ πυρὸς, καὶ τούτους ἐ κατέφλεξαν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐῤῥόσισαν. Δίς.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Κατανοῶν ὁ Προφήτης, τὴν ἐπ' ἐσχάτων σε Χριστὲ ἔλλειν αὐτοῦ· τὴν σὴν ἐισακήκοα Κύριε δωρεάν, ὅτι παῦσαι τὸ σῶσαι, τοὺς χριστούς σε ἐλήλυθας.

Ἐν Προφήταις λαλήσας, καὶ διὰ Νόμου κηρυχθεὶς, πρώην τοῖς ἀτελέσι, Θεὸς ἀληθὴς ὁ Παράκλητος, τοῖς τοῦ Λόγου ὑπηρέταις καὶ μάρτυσι, γνωρίζεται σήμερον.

Γῆμα Θεότητος φέρον, τοῖς Ἀποστόλοις ἐν πυρὶ Πνεῦμα κατεμερίσθη, καὶ ξέναις ἐν γλώσσαις ἐνέφηνεν, ὡς Πατρόθεν θεῖον θεῖος ἐρχόμενον, ἐσὶν αὐτοκέλευστον.

Εἱρμὸς Ἄλλος.

Ναξ Ἀνάκτων οἶος ἐξ οἵου μόνος, Λόγος προελθὼν Πατρὸς ἐξ αἰτίας· Ἰσοδυνέσε Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις, Νημερτὲς ἐξέπεμψας ὡς δεσπότης· Ἄναρχε δόξα τῷ κράτεσε Κύριε.

Οὐτρὸν τὸ θεῖον τῆς παλιγγενεσίας, Λόγῳ κεραννὺς σωτηθεμένη φύσις, Ὀμβροβλυτεῖσμοι ῥεῖθρον ἐξ ἀκηράτε, Νενυγμένης σου πλευρᾶς, ὦ Θεοῦ Λόγε, Ἐπισφραγίζων τῇ ζέσει τὸ Πνεύματος.

Ἁμπτὰ τὰ παῦτα τῷ Παρακλήτῳ γόνυ, Λόγῳ τε Πατρὸς Πατρὶ συμφυεσάτῳ. Ἐν γὰρ προσώποις οἷδε τριττοῖς ὁσίαν, Νημερτὲς ἀπρόσιτον ἄχρονον μίαν. Ἔλαμψε φῶς γὰρ ἡ χάρις τὸ Πνεύματος.

Ἐλᾶτε παῦτες τῇ Θεαρχικωτάτῃ, Ὅσοι λατρεῦται τῆς τελφεγγοῦς ὁσίας. Τέρπουσι τελεῖ γὰρ ὡς δεσπότης· Καὶ πυρσολαμπεῖ Χριστὸς εἰς σωτηρίαν, Ὅλον ποιῆζον τὸν χάρεν τὸ Πνεύματος.

Καταβασία. Κατανοῶν ὁ Προφήτης. καὶ Ἄναξ Ἀνάκτων οἶος ἐξ οἵου μόνος.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Ὃν διὰ τὸν φόβον σε ληφθεὶς Κύριε, ἐν γαστρὶ τῶν Προφητῶν, καὶ κυηθεὶς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐπὶ τῆς γῆς πνεῦμα σωτηρίας, Ἀποστολικὰς καρδίας κτίζει καθαρὰς, καὶ ἐν τοῖς πιστοῖς δι' ὑδάτος ἐγκαινίζεται. φῶς γὰρ ἡ ἑορτή, διότι τὰ σὰ προστάγματα.

Ἐπιφοιτήσασα ἰσχὺς σήμερον, αὖτη Πνεῦμα ἀγαθὸν, Πνεῦμα σοφίας Θεοῦ, Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς ἐκπορευθὲν, καὶ δι' Υἱοῦ πιστοῖς ἡμῖν πεφηνὸς μεταδοτικὸν, ἐν οἷς κατοικίζεται φύσει, τῆς ὧν ἢ κατοπτεύεται ἁγιότητος.

Εἱρμὸς Ἄλλος.

Ὑετὸν κάθαρσιν ἁμπλακημάτων, Πυρίπνοον δέξασθε Πνεύματος δρόσον, Ὦ τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας. Νῦν ἐκ Σιὼν καὶ ἐξελήλυθε νόμος, γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις.

Καθὼσπερ εὐδόκησεν αὐτεξουσίως, Ἀδέσποτον κάτεισι Πνεῦμα Πατρόθεν· Σοφίζον ἐν γλώσσῃσι τοὺς Ἀποστόλους, Ἐπισφραγίζον τὸν φερέσβιον Λόγον, Παντοδυνὲς ξύμμορφον ὁ Σωτὴρ ἔφη.

Τὴν τὰς φρενῶν μὲν ἐξ ἁμαρτίας, Χάριτι κατεσκεύαζε τῶν Ἀποστόλων, Θεὸς Λόγος παύπαρχος ἄληπτον δόμον. Ὁμοδυνεῖς δὲ καὶ σωσεσιμμένε, Νῦν ἐγκατοικίζεται Πνεύματος φάος.

Κατάβασια. Τὸ διὰ τὸν φόβον σε. καὶ Ὑετὸν κάθαρσιν ἁμπλακημάτων.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

Ναυτιῶν τῷ σάλῳ, τῷ βιωτικῶν μελημάτων, συμπλόοις ποντόμενος ἁμαρτίαις, καὶ ψυχοφθόρῳ θηρὶ προσεμπτόμενος, ὡς ὁ Ἰωνᾶς Χριστὲ βοῶσοι· ἐκ θανατηφόρε με βυθοῦ ἀνάγαγε.

Ἐκ τοῦ Πνεύματός σε, σάρκα ἐπὶ πᾶσαν ὡς ἔπας, πλασίως ἐξέχεας, καὶ ἐπληρώθη τῆς σῆς ἡ σύμπασα γνώσεως Κύριε, ὅτι ἐκ Πατρὸς Υἱὸς ἀῤῥήτως ἔφυς, καὶ τὸ Πνεῦμα ἀμερίστως πρόεισι.

Εἱρμὸς Ἄλλος.

Ἔλασμὸς ἡμῖν Χριστὲ καὶ σωτηρία, Ὁ Δεσπότης ἔλαμψας ἐκ τῆς Παρθένου· Ἵν' ὡς Προφήτου θηρὸς ἐκ θαλάττης, Στέρνων Ἰωνᾶ τῆς φθορᾶς διαρπάσῃς, Ὅλον τὸν Ἀδὰμ παγγενῆ πεπτωκότα.

Μέρτον ἡμῖν δοὺς ἐν τοῖς ἐγκάτοις, Αἰωνίως ἔξεσι Πνεῦμα καινίσας, Παντροπολήπτως παύτοτε ξυνημμένον, Ὅλης ἀπεχθοῦς καυσικὸν μολυσμάτων, Ῥύπτε φρενῶν ῥυπτικὸν Παντοκράτορ.

Ὀρκτὸν ἄξιωμα τοῖς Ἀποστόλοις, Σιωνίταις μίμνεσι σὺν παρουσίαν, Γνώρισμα Πνεῦμα Πατρογεννήτε Λόγε, Λέχου ἀπλῶς τῶν Ἐθνῶν ποππυσμάτων, Ὤκισα δεικνὺς, πυρπνόως καθιδρύεις.

Κατάβασια. Ναυτιῶν τῷ σάλῳ. καὶ Ἔλασμὸς ἡμῖν Χριστὲ καὶ σωτηρία.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'.

Ὅτε καταβὰς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν Ἔθνη ὁ Ὕψιστος· ὅτε τὰς πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἑνότητα πάντας ἐκάλεσε· καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.

Οἶκος.

Ἀρχαίαν καὶ σαθρὰν δίδε παραμυθίαν τοῖς δούλοις σε Ἰησοῦ, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὰ πτώματα ἡμῶν. μὴ χωρίζε τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλίψεσι· μὴ μακρύνε τῶν φρενῶν ἡμῶν ἐν περισάσεσιν· ἀλλ' ἀεὶ ἡμᾶς πρόφθασον. ἔγγισον ἡμῖν, ἔγγισον ὁ παντοχῶ, ὥσπερ καὶ τοῖς Ἀποστόλοις σε πάντοτε σωθῆς, ὅπω καὶ τοῖς σὲ ποθοῦσιν εὕρωσον σωτὸν Οἰκτίρμον· ὅτε σωτημικοῖσι ὑμνῶμεν, καὶ δοξολογῶμεν, Τὸ Πανάγιόν σε Πνεῦμα.

Συναξάριον.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς.

Πνοὴ βιαία γλωσσοπυρσόπως νέμει, Χριστὸς τὸ Θεῖον Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις.

Ἐκκέχυται μεγάλῳ σὺν ῥύματι Πνεῦμα Ἁλιεῦσι.

Ἡ αὐτὴ ἡμέρα, Κυριακὴ ὀγδόη ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὴν Ἁγίαν Πεντηκοστὴν ἑορτάζομεν. καὶ ταύτην δὲ ἀπὸ τῶν Ἑβραϊκῶν παρειλήφαμεν Βίβλων. ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνοι τὴν παρ' αὐτοῖς Πεντηκοστὴν ἑορτάζουσι, τιμῶντες τὸν ἑβδομον ἀριθμὸν, καὶ ὅτι μετὰ τὸ Πάσχα πεντήκοντα ἡμέρας διαβιβάσαντες, τὸν Νόμον ἔλαβον· ὅπω καὶ ἡμεῖς μετὰ τὸ Πάσχα πεντήκοντα ἡμέρας ἑορτάζοντες, τὸ Πανάγιον Πνεῦμα λαμβάνομεν, νομοθετοῦντος καὶ ὁδηγοῦντος εἰς πᾶσαν ἀλήθειαν, καὶ τὰ ἀρέσκοντα τῷ Θεῷ διαπαντὸς μενον. Ἰσέον δὲ ὡς παρ' Ἑβραίοις τρεῖς ἦσαν Ἑορταὶ,

τὸ Πάσχα, ἡ Πεντηκοστὴ, καὶ ἡ Σκηνοπηγία. τὸ μὲν ἦν Πάσχα εἰς ἀνάμνησιν ἐποίουν τῆς Διαβάσεως τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης· τὸ γὰρ Πάσχα διάβασις ἑρμηνεύεται. ἐδήλου δὲ ἡ τοιαύτη Ἑορτὴ τὴν ἡμετέραν ἀπὸ τῆς σκοτεινῆς ἁμαρτίας πρὸς τὸν Παράδεισον αὖθις διάβασιν καὶ ἐπάνοδον. τὴν δὲ Πεντηκοστὴν ἑώρταζον εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐν τῇ ἐρήμῳ κακοπαθείας αὐτῶν, καὶ ὅπως διὰ πολλῶν θλίψεων εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας εἰσήχθησαν· τότε γὰρ καὶ καρπὸν, σίτου, καὶ οἴνου ἀπήλαυσαν· καὶ ἐδήλου τὴν ἡμετέραν ἐξ ἀπιστίας κάκωσιν, καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν εἰσέλευσιν. τότε γὰρ καὶ ἡμεῖς τὸ Δεσποτικὸν μεταλαμβάνομεν Σώματος, καὶ Αἵματος. οἱ μὲν οὖν διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν λέγουσι τὴν παρ' Ἑβραίοις Πεντηκοστὴν ἑορτάζεσθαι· οἱ δὲ, εἰς τιμὴν ὡς φασι τῶν πεντήκοντα ἡμερῶν, ἃς νηστεύσας ὁ Μωϋσῆς τὸν Θεόγραφον Νόμον ἐδέξατο. ἐν ταυτῷ μεμνημένοι καὶ τῆς μοχθουσίας καὶ τῶν ἄλλων, ἅπερ, ὅτε Μωϋσῆς αὐτὸν ἐν τῷ ὄρει, καὶ κατιὼν διεπράξατο. ἑτέροις ἔδοξε τὴν Πεντηκοστὴν παρ' Ἑβραίοις ἐπινοηθῆναι διὰ τὴν τῶν ἑπτὰ τιμὴν, ὡς εἴρηται. αὐτὸς γὰρ ἐφ' ἑαυτὸν σωτηρίαν, ποιεῖ τὸν πεντήκοντα, μιᾶς δεούσης ἡμέρας. ἡ τιμὴ αὐτῆς οὐκ ἐν ἡμέραις δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐνιαυτὸς φθάνουσα, ἐξ ὧν καὶ τὸν παρ' ἐκείνοις Ἰωβιλαῖον γεννῶσιν. ἑπταπλασιαζομένων γὰρ τῶν ἐτῶν, ὅπερ γίνεται. ὅτε καὶ τὴν γῆν ἄσπορον ἀφιᾶσι, καὶ ζώοις παρέχουσιν αὔεσιν, καὶ τοῖς ὠνητοῖς τῶν δούλων ἀναχωρεῖν ἐπιτρέπουσι. Τρίτη δὲ Ἑορτὴ ἡ Σκηνοπηγία, ἑορταζομένη μετὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν, μεθ' ὅτε δηλονότι Μωϋσῆς τὴν Ἑορτὴν τὸ Πάσχα. ἐτελεῖτο δὲ αὕτη εἰς μνήμην τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν Μωϋσῆς πρῶτον ἔπηξε τὴν ἐν ὄρει Σινᾷ ὁραθεῖσαν, διὰ νεφέλης, καὶ καπνοῦ καταστάσαν ὑπὸ τοῦ Ἀρχιτέκτονος Βεσελεὴλ Σκηνήν. Σκηνὰς γὰρ καὶ ὅτοι διαπραττόμενοι, τὴν αὐτὴν ἐπετέλουν Ἑορτὴν, καὶ ἐν ἀγροῖς διάγοντες, καὶ εὐχαριστοῦντες Θεῷ, τοὺς καρποὺς τῶν ἰδίων σωματικῶν πόνων. ἐν ταύτῃ δοκεῖ καὶ Δαβὶδ τὸν ὑπὲρ τῶν λαῶν ἐπιγράφειν Ψαλμόν. τύπος δὲ ἦν αὕτη τῆς ἡμῶν ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως, ὅτε, διαλυθέντων τῶν σωματικῶν ἡμῶν σκηνῶν, καὶ αὖθις συμπηγνυμένων, τῶν ἰδίων πόνων τοὺς καρποὺς ἀπολαύσομεν, πανηγυρίζοντες ἐν ταῖς αἰωνίοις σκηναῖς. Χρὴ δὲ εἰδέναι, ὡς κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν, τῆς Πεντηκοστῆς τελευτώσης, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον τοῖς Μαθηταῖς ἐπεδήμησεν. ἐπεὶ δὲ τοῖς Ἁγίοις ἔδοξε μερίσαι τὰς Ἑορτὰς, διὰ τὸ μεγαλεῖον τὸ παναγίου καὶ ζωοποιοῦ Πνεύματος, ὅτι ἐν ἓξι τῆς Ἁγίας, καὶ ζωαρχικῆς Τριάδος, ἰδοὺ καὶ ἡμᾶς εἰς αὔξησιν, ὅπως τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπεδήμησε, λέξομεν. Ταῖς τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Οἱ ἐν καμίνῳ τῷ πυρὸς ἐμβληθέντες ὅσιοι Παῖδες, τὸ πῦρ εἰς δρόσον μετέβαλον, διὰ τῆς ὑμνῳδίας, ὅπω βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ τοὺς τῶν Ἀποστόλων τὰ θεῖα μεγαλεῖα τῷ Πνεύματι ἐνέργεια, ἐνομίζετο μέθη τοῖς ἀπίστοις, δι' ἧς Τριὰς γνωρίζεται εἷς Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἦν ἀδιαίρετον φύσιν ὀρθοδόξως θεολογοῦμεν, Θεὸν Πατέρα τὸν ἄναρχον, τῆς αὐτῆς ἐξουσίας Λόγον καὶ Πνεῦμα, Εὐλογητὸς εἶ κράζοντες ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Εἱρμὸς ἄλλος.

Γόμφωσον ἐθρόησεν ὀργάνων μέλος, Σέβειν τὸ χρυσότευκτον ἄψυχον βρέτας. Ἡ τῷ Παρακλήτῳ δὲ φωσφόρος χάρις, Σεβασμιάζει τὸ βοᾶν· Τριὰς μόνη, Ἰσοδυνὰς ἄναρχος Εὐλογητὸς εἶ.

Ὠνιὼ Προφητόφθεγκτον ἠγνοηκότες, Ἔφασκον οἰνότευκτον ἄφρονες μέθῃ, Ῥήσεις ξυνηκόθησαν ὡς Ἀποστόλων. Οἱ δυσσεβεῖς δέσοι βοῶμεν ἐνθέως· Νεύρῃ τῷ σύμπαντος Εὐλογητὸς εἶ.

Εἶπεν καταβρόντησον ὁ βλέπων ὅπα, Ἔνθεος Ἰωὴλ τῷ θεαρχικωτάτῳ. Οἷς ἐχχεῶ φήσαντος οἷά περ Λόγος, Τῷ Πνεύματος συμβοήσασι· Φύσις, Ἡ τελοσοφεγγόφωτος Εὐλογητὸς εἶ.

Πριτὴ μὲν ἐμοίρησεν ὡρῶν τὴν χάριν, Οὕτως ὑπεμφήνας τρεῖς ὑποστάσεις, Σέβειν ἐν ἁπλότητι τῆς θεότητος. Ἀλλ' ἐν μιᾷ νῦν ἡμερῶν τῇ κυρίᾳ, Υἱὸς Πατὴρ καὶ Πνεῦμα ἐμέλπετο ἅμα.

Καταβασία. Οἱ ἐν καμίνῳ τὸ πυρὸς. ἦχος πλ. δ'.
Σύμφωνον ἐβόησεν ὀργάνων μέλος.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

"Ὄφλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾷ προσομιλήσασα, βάτον Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ βραδύγλωσσῳ καὶ δυσήχῳ Μωσεῖ. καὶ Παῖδας ζῆλος Θεοῦ, τρεῖς ἀναλώτους τῷ πυρὶ ὑμνῳδοὺς ἔδειξε. παῦτα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς παῦτας τοὺς αἰῶνας.

Ὡτικῆς ὄξ ὕψος βιαίας φερομένης, ἠχητικῶς τὸ Πνεύματος τὸ Παναγίου, Ἀλιεῦσι πνοῆς, πυρίνων ἔδρα γλωσσῶν, τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἐβρόντορόνοντο. παῦτα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς παῦτας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς μὴ θυγομένῳ προβαίνοντες ἐν ὄρει, μὴ πεφρικότες πῦρ δεματῶν, δεῦτε καὶ ζῶμεν ἐν τῷ ὄρει Σιών, ἐν Πόλει ζῶντος Θεοῦ, Πνεύματοφόροις Μαθηταῖς νῦν συγχορεύοντες. παῦτα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς παῦτας τοὺς αἰῶνας.

Εἱρμὸς Ἄλλος.

Τέα τὰ δεσμὰ καὶ δροσίζα τὴν φλόγα, Ὁ τεμοσφεγγὴς τῆς Θεαρχίας τύπος. Ὑμνοῦσι Παῖδες, βλογεῖ δὲ τὸν μόνον, Σωτῆρα, καὶ παντεργὸν ὡς βλεργέτην, Ἡ δημιουργηθεῖσα σύμπασα Κτίσις.

Νήμην ὁ Χριστὸς τῆς βροτοσόων ἐπῶν, Ἃ Πατρακλεθεὶς τοῖς Ἀποστόλοις ἔφη. Τὸ Πνεῦμα τάλαι γλωσσοπυρσεύτῳ θέᾳ, Ἐφίζον βλογητὸν οἰκειωμένη, Ἠλλοτριωμένη δὲ μέλπεσε Κτίσις.

Ὡτερωδῶς αὐτοδεσπότως ἰὸν, Φῶς αὐτολαμπὲς καὶ παρεκτικὸν φάους, Ὑπάρχων ἦκες ἐμφορεῖν Ἀποστόλοις· Τιμῶν ὡς ἅπλα τοῖς σοῖς οἰκέταις, Λελιπαρημένοντε Πνεῦμα προσνέμοις.

Σε Προφητῶν Πνευματέμφορον σῶμα, Σὺν σωματωδῶς ὦ Μέδων ἐνδημίαν· Καὶ Πνεῦμα κόλπων Πατρικῶν προηγμένον, Ἀκτισσυμπλασουργοσυνθρονον σέθεν, Ἰὰς ἐναυθρωπήσεως πιστοῖς σέβας.

Καταβασία. Ἀφλεκτος πυρί. ἦχος πλ. δ'.
Λύει τὰ δεσμὰ καὶ δροσίζα τὴν φλόγα.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Μὴ τῆς φθορᾶς διὰ πεῖραν κυοφορήσασα, καὶ παντεχνήμονι Λόγῳ σάρκα δανείσασα, Μῆτερ ἀπείρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχεῖον τὸ ἀσέκτε, χωρίον τὸ ἀπέρε, Πλασουργοῦσά σὲ μεγαλυύομεν.

Ἐπὶ παμφλάζοντος πάλαι πυρίνε ἄρματος, ὁ Ζηλωτὴς καὶ πυρίπνους χάρων ὀχούμενος, τὴν νῦν ἐκλάμψασαν ἐπίπνοιαν ἐδήλε, ὄξ ὕψος Ἀποστόλοις· ἐφ' ἧς καταλαμφθέντες, τὴν Τριάδα πᾶσιν ἐγνώρισαν.

Ὁμὸ τῶν φύσεων, δίχα ξένον ἠκούετο. τῶν Μαθητῶν τῆς μιᾶς γὰρ φωνῆς ἀπηχουμένης, Πνεύματος χάριτι ποικίλως ἐνηχοῦντο, Λαοὶ, φυλαὶ καὶ γλῶσσαι, τὰ θεῖα μεγαλεῖα, τῆς Τριάδος γνῶσιν μυούμενα.

Εἱρμὸς Ἄλλος.

Χαίροις Ἄνασσα Μητροπάρθενον κλέος. Ἅπαν γὰρ δύνητον εὔλαλον στόμα, Ῥητρεῦον ὑθείασε μέλπειν ἀξίως. Ὀλιγωρᾷ δὲ νῶς ἅπασσα τὸν Τόκον Νοεῖν. ὅθεν σε συμφώνως δοξάζομεν.

Δεῖν ἔοικε τὴν φυσίζωον Κόρην. Μόνη γὰρ ἐν δίνῃσι κεκρύφα Λόγον, Νοσοῦσαν ἀλθαίνοντα τὴν βροτῶν φύσιν. Ὃς δεξιοῖς κλισμοῖσι νῦν ἱδρυμένος, Πατρὸς πέπομφε τὴν χάριν τὸ Πνεύματος.

Σοις ἔπνευσεν ἡ Θεόῤῥυτος χάρις, Λάμποντες ἀστράπτοντες ἠλλοιωμένοι, Οὐθένειαν ἀλλοίωσιν δύπρεπεστάτην, Ἰσοθενοῦσαν τὴν ἄτμητον ἐάσοτες, Σοφὴν τείφεγγον Οὐσίαν δοξάζομεν.

Καταβασία.
Μὴ τῆς φθορᾶς διὰ πεῖραν. ἦχος πλ. δ'.
Χαίροις Ἄνασσα Μητροπάρθενον.

Ἐξαποστειλάριον.
Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὁ Παράγιον Πνεῦμα, τὸ προϊὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς, καὶ δι' Υἱοῦ ἐνδημήσαν, τοῖς ἀγραμμάτοις Μαθηταῖς, τοὺς σὲ Θεὸν ἐπιγνόντας, σῶσον, ἁγίασον πάντας.

Δόξα. Ἕτερον, Ὅμοιον.

Ὡς ὁ Πατὴρ, φῶς ὁ Λόγος, φῶς καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. ὅπερ ἐν γλώσσαις

σαις πυρίναις, τοῖς Ἀποστόλοις ἐπέμφθη, καὶ δι' αὐτῶν πᾶς ὁ Κόσμος φωταγωγεῖται, Τριάδα σέβειν Ἁγίαν. Ἀπολ.

Εἰς τὰς Ἄνω, Πᾶσα πνοὴ, ἦχος α'. καὶ ψαλοῦμεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα, ἦχος δ'.

Δυτερόμητις αὐτός.

Παράδοξα σήμερον, εἶδον τὰ Ἔθνη παύτα ἐν πόλει Δαβὶδ, ὅτε τὸ Πνεῦμα κατῆλθε τὸ Ἅγιον ἐν πυρίναις γλώσσαις, καθὼς ὁ Θεηγόρος Λουκᾶς ἀπεφθέγξατο. φησὶ γὰρ, σωηγμένων τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, ἐγένετο ἦχος καθάπερ φερομένης βιαίας πνοῆς, καὶ ἐπλήρωσε τὸν οἶκον, οὗ ἦσαν καθήμενοι· καὶ παύτες ἤρξαντο φθέγγεσθαι, ξένοις ῥήμασι, ξένοις δόγμασι, ξένοις διδάγμασι, τῆς Ἁγίας Τριάδος. Δίς.

Ὁ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὃ μὲν ἀεὶ, καὶ ἔστι καὶ ἔσται, οὔτε ἀρξάμενον, οὔτε παυσόμενον, ἀλλ' ἀεὶ Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπεταγμένον καὶ συναριθμούμενον. ζωὴ, καὶ ζωοποιὸν, φῶς καὶ φωτὸς χορηγὸν, αὐτάγαθον, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος. δι' οὗ Πατὴρ γνωρίζεται, καὶ Υἱὸς δοξάζεται, καὶ παρὰ παύτων γινώσκεται. μία δύναμις, μία συνταξις, μία προσκυνησις, τῆς Ἁγίας Τριάδος. Δίς.

Ὁ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, φῶς καὶ ζωὴ καὶ ζῶσα πηγὴ νοερά. Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως. ἀγαθὸν, εὐθὲς, νοερὸν, ἡγεμονεῦον, καθαίρον τὰ πταίσματα. Θεὸς καὶ θεοποιὸν, πῦρ ἐκ πυρὸς προϊὸν, λαλοῦν ἐνεργοῦν, διαιροῦν τὰ χαρίσματα. δι' οὗ Προφῆται ἅπαντες, καὶ Θεοῦ Ἀπόστολοι, μετὰ Μαρτύρων ἐξέφθησαν. ξένον ἄκουσμα, ξένον θέαμα, πῦρ διαιρούμενον, εἰς νομὰς χαρισμάτων. Δίς.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. β'.

Ἀσιλεῦ Οὐρανιε, Παράκλητε τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ παύτα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγὸς, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παύσης κηλίδος· καὶ σῶσον ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, ἦχος α'. Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Εἶτα Ἐκτενὴς, καὶ τοῦτο ὁ Ἱερεὺς Ἀπόλυσιν ὅπως.

Ὁ Ἐν ἅδει πυρίνων γλωσσῶν Οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ Πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, καὶ παύτων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς διὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀγαθότητα. Καὶ λαὸς ὁ Ἱερεὺς συγχωρήσει, ἅπερ χρήζομεθα παύτες.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, λέγομεν τὰ Ἀντίφωνα σήμερον.

Ἀντίφωνον Α'. ἦχος β'.

Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ· ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. Τῆς πρεσβείας τῆς Θεοτόκου.

Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ νὺξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν. Τῆς πρεσβείας τῆς Θεοτόκου.

Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ, οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν. Τῆς πρεσβείας τῆς Θεοτόκου.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Τῆς πρεσβείας τῆς Θεοτόκου.

Δόξα. Τῆς πρεσβείας τῆς Θεοτόκου.

Καὶ νῦν. Τῆς πρεσβείας τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'. ἦχος β'.

Ἐπακούσαι σου Κύριος, ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου, τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. Σῶσον ἡμᾶς Παράκλητε ἀγαθὲ, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτό σου. Σῶσον ἡμᾶς Παράκλητε.

Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά σου πιαίνοι. Σῶσον ἡμᾶς Παράκλητε.

Δόξα. Σῶσον ἡμᾶς Παράκλητε.

Καὶ νῦν. ἦχος β'. Γενεὰ καὶ γενεὰ φωνὴ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. ἦχος πλ. δ'.

Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου.

Θηκας επι τῳ κεφαλῳ αυτε σεφανον ἐκ λίθε τιμίε.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ωλῳ ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἰσοδικὸν. Ὁ Ἱερεὺς. Σοφίᾳ ὀρθοί.

Ὁ Λαὸς τὸ Εἰσοδικόν.

Ψάλατε Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σε, ἄσωμεν καὶ ψαλῶμεν τὰς δυναστείας σε.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Δόξα. καὶ νῦν. τὸ Κοντάκιον. ἦχ. πλ. δ.

Ὅτε καταβὰς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν Ἔθνη ὁ Ὕψιστος· ὅτε τὰ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς σύνοπτα πάντας ἐκάλεσε, καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ Παναγιον Πνεῦμα.

Ἀπὸ τῆς τεσσαρακοστῆς.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε.

Τὸ Προκείμενον. τοῦ Ἀποστόλ. ἦχ. δ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος.

Ψαλ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ἡ πρᾶξις. Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς.

Τέλος. Τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα. ἦχ. α.

Τῷ Λόγῳ Κυρίε οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν.

Ψαλ. Ἐξ Οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς Ἑορτῆς.

Κοινωνικόν. Τὸ Πνεῦμά σε τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσαι με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ Ἑσπέρας τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς.

Σημαίνει ταχύτερον διὰ τὴν τῆς Γονυκλισίας Ἀκολουθίαν. Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, λέγει ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς, τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν. εἶτα ὁ Διάκονος εἰ ἔξιν, εἰ δὲ ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ Συναπτήν.

Περ τῶν κλινόντων τὰς καρδίας αὐτῶν ἐνώπιον Κυρίε, καὶ τὰ γόνατα, τε Κυρίε δεηθῶμεν.

Περ τε ἐνισχυθῆναι ἡμᾶς πρὸς τελείωσιν διαρεσήσεως, τε Κυρίε δεηθῶμεν.

Περ τε καταπεμφθῆναι πλέσια τὰ ἐλέη αὐτε ἐφ' ἡμᾶς, τε Κυρίε δεηθῶμεν.

Περ τε δεχθῆναι τὴν Γονυκλισίαν ἡμῶν, ὡς θυμίαμα ἐνώπιον αὐτε, τε Κυρίε δεηθῶμεν.

Περ τῆς χρηζόντων τῆς παρ' αὐτε βοηθείας, καὶ αὐτιλήψεως, τε Κυρίε δεηθῶμεν.

Περ τε ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως.

Αντιλαβε, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας ἀχράντε ὑπερευλογημένης.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ.

Τί πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς. τοῦ Δαυΐδ. Κύριε ἐκέκραξα, ἦχος πλ. δ. Καὶ ψάλλομεν τὸν ρκ. Ἐπιστρ. ξ. ε. Καὶ ψάλλομεν τὸν ρκ. Ἐπιστρ. ξ. ε.

Παράδοξα σήμερον, εἶδον τὰ Ἔθνη παύτα ἐν πόλει Δαβὶδ, ὅτε τὸ Πνεῦμα κατῆλθε τὸ Ἅγιον ἐν πυρίναις γλώσσαις, καθὼς ὁ θεηγόρος Λουκᾶς ἀπεφθέγξατο. φησὶ γὰρ, συνηγμένων τῶν Μαθητῶν τε Χριστε, ἐγένετο ἦχος καθάπερ φερομένης βιαίας πνοῆς, καὶ ἐπλήρωσε τὸν οἶκον, ε ἦσαν καθήμενοι· καὶ παύτες ἤρξαντο φθέγγεσθαι, ξένοις ῥήμασι, ξένοις δόγμασι, ξένοις διδάγμασι, τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Δίς.

Ὁ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὢν μὲν ἀεὶ, καὶ ἔστι, καὶ ἔσται, ὅτε ἀρξάμενον, ὅτε παυσόμενον, ἀλλ' ἀεὶ Πατρὶ, καὶ Υἱῷ συναριθμούμενον καὶ συναριθμούμενον. ζωὴ καὶ ζωοποιὸν, φῶς καὶ φωτὸς χορηγὸν, αὐτάγαθον,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

θον, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος. δι' ὃ Πατὴρ γνωρίζεται, καὶ Υἱὸς δοξάζεται, καὶ παρὰ πάντων γινώσκεται. μία δυνάμις, μία σωτηρία, μία προσκύνησις, τῆς Ἁγίας Τριάδος. Δίς.

Ὁ αὐτός.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, φῶς καὶ ζωή, καὶ ζῶσα πηγὴ νοερά. Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, ἀγαθὸν, εὐθὲς, νοερὸν, ἡγεμονεῦον, καθαίρον τὰ πταίσματα. Θεὸς καὶ θεοποιὸν, πῦρ ἐκ πυρὸς προϊὸν, λαλοῦν, ἐνεργοῦν, διαιροῦν τὰ χαρίσματα. δι' ὃ Προφῆται ἅπαντες, καὶ Θεοῦ Ἀπόστολοι, μετὰ Μαρτύρων ἐξέφθησαν. ξένον ἄκουσμα, ξένον θέαμα, πῦρ διαιρούμενον, εἰς γλώσσας χαρισμάτων. Δίς.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος α. β.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγὸς, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος· καὶ σῶσον ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος μετὰ τοῦ Θυμιατοῦ, τὸ, Φῶς ἱλαρόν.

Προκείμενον, ἦχος βαρύς.

Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεὸς, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Στ. α. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου.

Στ. β. Καὶ ἔπαθε, καὶ ἀνέστη. αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.

Στ. γ. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου. Καὶ αὖθις,

Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος·

Ἔτι, καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Καὶ ἡμῶν κλινόντων τὰ γόνατα ἐπὶ γῆς, καὶ ἀσκέπων ὄντων, ἀναγινώσκει ὁ Ἱερεὺς τὰς Εὐχὰς ἀπὸ τοῦ Βήματος μεγαλοφώνως, εἰς ἐπήκοον πάντων.

Ἔχαυτε, ἀμίαντε, ἄναρχε, ἄορατε, ἀκατάληπτε, ἀνεξιχνίαστε, ἀναλλοίωτε, ὑπερύμνητε, ἀμέτρητε, ἀνεξίκακε Κύριε, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον· ὁ ποιήσας τὸν Οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· ὁ πρὸ τοῦ αἰτεῖσθαι τοῖς πᾶσι τὰς αἰτήσεις παρέχων· σὲ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν Δέσποτα φιλάνθρωπε, τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· τοῦ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν καταλθόντος ἐκ τῶν Οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντος ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς Ἀειπαρθένου, καὶ ἀνθρωπήσαντος, καὶ ἀνυψώσαντος Θεοτόκον. ὃς πρότερον μὲν λόγοις ἐδίδασκεν, ὕστερον δὲ καὶ ἔργοις ὑπεδείκνυ, ἵνα τὸ σωτήριον ὑφήσατο Πάθος, παρέχων ἡμῖν ὑπογραμμὸν τοῖς ταπεινοῖς, καὶ ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἀναξίοις δούλοις σου, δεήσεις προσφέρειν ἐν αὐχμῷ, καὶ γονάτων κλίσεσιν, ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ Λαοῦ ἀγνοημάτων. Αὐτὸς δέσποτα πολυέλεε καὶ φιλάνθρωπε, ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε. δεξιρέτως δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ τῆς Πεντηκοστῆς. ἐν ᾗ μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, καὶ καθεσθῆναι ἐν δεξιᾷ σου τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, κατέπεμψε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς Ἁγίους αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους· ὃ καὶ ἐκάθισεν ἐφ' ἕνα ἕκαστον αὐτῶν, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες τῆς ἀκενώτου χάριτος αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησαν ἑτέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα σου, καὶ προεφήτευσαν. Νῦν δέσποτα δεομένων ἐπάκουσον ἡμῶν, καὶ μνήσθητι ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ κατακειμένων, καὶ ἐπίβλεψον τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν οἰκείαν συμπάθειαν ἔχων ὑπὲρ ἡμῶν προσβλέσσαν. Δέξαι ἡμᾶς προσπίπτοντάς σοι, καὶ βοῶντας τὸ, Ἡμάρτομεν, ἐπὶ σὲ ἐπερρίφημεν ἐκ μήτρας, ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς ἡμῶν Θεὸς ἡμῶν σὺ εἶ. ἀλλ' ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν, γεγυμνώμεθα τῆς σῆς βοηθείας, ἐσερήμεθα ἀπὸ πάσης ἀπολογίας. ἀλλὰ θαρρύνοντες τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, κράζομεν· Ἁμαρτίας νεότητος ἡμῶν, καὶ ἀγνοίας μὴ μνησθῇς, καὶ ἐκ τῶν κρυφίων ἡμῶν καθάρισον ἡμᾶς· μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς εἰς καιρὸν γήρους· ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχὺν ἡμῶν μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς. πολὺν ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ἀποστρέψαι, ἀξίωσον πρὸς σὲ ἐπιστρέψαι. καὶ πρό-

πρόχες ἡμῖν ἐν δ᾽μονεία ϗ χάεμτι. ἐπιμέτρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν τοῖς οἰκτιρμοῖς σε. αὐτίθες τὴν ἄβυσσον τῆ οἰκτιρμῶν σε τῷ πλήθει τῆ πλημμελημάτων ἡμῶν. ἐπίβλεψον ἐξ ὕψες ἁγίε σε Κύεμε, ἐπὶ τὸν Λαόν σε τὸν περιεσῶτα, ϗ ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σᾶ πλέσιον ἔλεᾳ. ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηςότητί σε. ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καταδυναςείας τᾶ διαβόλε. ἀσφάλισαι τὴν ζωὴν ἡμῶν τοῖς Ἁγίοις ϗ Ἱεροῖς Νόμοις σε. Ἀγγέλῳ πιςῷ φύλακι παράκαπάθε τὸν Λαόν σε. παύτας ἡμᾶς σωάγαγε εἰς τὴν Βασιλέαν σε. δὸς συγγνώμην τοῖς ἐλπίζεσιν ἐπὶ σέ. ἄφες αὐτοῖς ϗ ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα. καθάεμον ἡμᾶς τῇ ἐνεργείᾳ τᾶ Ἁγίε σε Πνεύματος. διάλυσον τὰς καθ᾽ ἡμῶν μηχανὰς τᾶ ἐχθρᾶ.

Ἐπισωάπτεται ϗ ταύτην τὴν Εὐχήν.

Εὐλογητὸς εἶ Κύεμε, Δέσποτα Παντοκράτορ, ὁ φωτίσας τὴν ἡμέραν τῷ φωτὶ τῷ ἡλιακῷ, ϗ τὴν νύκτα φαεδρύνας ταῖς αὐγαῖς τᾶ πυρός· ὁ τὸ μῆκος τῆς ἡμέρας διελθεῖν ἡμᾶς καταξιώσας, ϗ προσεγγίσαι ταῖς ἀρχαῖς τῆς νυκτὸς, ἐπάκεσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, ϗ παντὸς τᾶ Λαᾶ σε· ϗ πᾶσιν ἡμῖν συγχωρήσας τὰ ἑκέσια ϗ τὰ ἀκέσια ἁμαρτήματα, πρόσδεξαι τὰς ἐσπερινάς ἡμῶν ἱκεσίας, ϗ καπάπεμψον τὸ πλῆθος τᾶ ἐλέες σε, ϗ τῆ οἰκτιρμῶν σε ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σε. τείχισον ἡμᾶς Ἁγίοις Ἀγγέλοις σε. ὅπλισον ἡμᾶς ὅπλοις δικαιοσύνης σε. περιχαράκωσον ἡμᾶς τῇ ἀληθείᾳ σε. φρούρησον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σε. ῥῦσαι ἡμᾶς πάσης περιςάσεως, πάσης ἐπιβελῆς τᾶ ἀντικειμένε. παράχε δὲ ἡμῖν ϗ τὴν παροῦσαν ἑσπέραν, σὺν τῇ ἐπερχομένῃ νυκτὶ, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, ἀναμάρτητον, ἀσκανδάλιτον, ἀφαύτασον, ϗ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκε, ϗ παύτων τῆ Ἁγίων τῆ ἀπ᾽ αἰῶνός σοι δαρεσησαύτων.

Ὁ Διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάςησον, ϗ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάεμτι.

Τῆς Παναγίας Ἀχραύτε, ὑπερδλογημένης, ἐνδόξε Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς.

Σὸν γάρ ἐςι τὸ ἐλεεῖν ϗ σώζειν ἡμᾶς, Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ϗ σοὶ τὴν δόξαν.

Ὁ Διάκονος.

Εἴπωμεν παύτες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς.

Κύεμε Παντοκράτορ.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Καὶ τὰ λοιπά.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν.

Ὅτι ἐλεήμων ϗ φιλάνθρωπος.

Εἶτα ὁ Διάκονος.

Ἔτι, ϗ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα, τᾶ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς Ἐπεύχεται μεγαλοφώνως.

Κύεμε Ἰησᾶ Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν σὴν εἰρήνην δεδωκὼς τοῖς ἀνθρώποις, ϗ τὴν τᾶ Παναγίε Πνεύματος δωρεὰν, ἔτι τῷ βίῳ ϗ ἡμῖν συμπαρὼν, εἰς κληρονομίαν ἀναφαίρετον τοῖς πιςοῖς ἀεὶ παρέχων. ἐμφανέςερον δὲ ταύτην τὴν χάεμν τοῖς σοῖς Μαθηταῖς ϗ Ἀποςόλοις σήμερον καταπέμψας, ϗ τὰ τέκνων χείλη πυρίναις γομώσας γλώσσαις· δι᾽ ὧν παῦ γένος ἀνθρώπων τὴν θεογνωσίαν ἰδίᾳ διαλέκτῳ εἰς ἀκολὴ ὡτίε δεξάμενοι· φωτὶ τᾶ Πνεύματος ἐφωτίσθημεν, ϗ τῆς πλάνης ὡς ἐκ σκότες ἀπηλλάγημεν· ϗ τῇ τᾶ ἀοθήτων ϗ πυρίνων γλωσσῶν διανομῇ, ϗ ὑπερφυεῖ ἐνεργείᾳ τὴν εἰς σὲ Πίςιν ἐμαθητεύθημεν, ϗ σὲ θεολογεῖν σὺν τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι ἐν μιᾷ Θεότητι, ϗ δυνάμει, ϗ ἐξεσίᾳ κατηγάσθημεν. Σὺ ἐν τὸ ἀπαύγασμα τᾶ Πατρὸς, ὁ τῆς ὐσίας ϗ τῆς φύσεως αὐτᾶ ἀπαράλλακτος ϗ ἀμεπακίνητος χαρακτὴρ, ἡ πηγὴ τῆς σωτηρίας, ϗ τῆς χάεμτος, διάνοιξον ϗμῶν τὰ χείλη, ϗ δίδαξόν με πῶς δεῖ ϗμᾶς ὑπὲρ ὧν χρὴ προσεύχεσθαι. Σὺ γὰρ εἶ ὁ γινώσκων τὸ πολὺ τῆ ἁμαρτιῶν ϗμῶν πλῆθος, ἀλλ᾽ ἡ σὴ ὐσπλαγχνία νικήσει τέκνων τὸ ἄμετρον. ἰδὲ γὰρ φόβῳ παρεισαμαίσοι, εἰς τὸ πέλαγος τᾶ ἐλέες σε τὴν ἀπόγνωσιν ἀπορρίψας τῆς ψυχῆς ϗμῶν. κυβέρνησόν ϗμῶν τὴν ζωὴν, ὁ πᾶσαν ῥήματι τῷ Κτίσιν ἀρρήτῳ Σοφίας δυνάμει κυβερνῶν, ὁ εὐθὺς τῆ χειμαζομένων λιμὴν, ϗ γνώρισόν μοι ὁδὸν, ἐν ᾗ πορεύσομαι. Πνεῦμα σοφίας σε τοῖς

ἐμοῖς παράσχε διαλογισμοῖς· Πνεῦμα συνέσεως τῷ ἀφροσύνῃ με δωρούμενος· Πνεῦμα φόβου σε τοῖς ἐμοῖς ἐπίσκιασον ἔργοις· καὶ Πνεῦμα δεῖξες ἐγκάνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου· καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῷ τὸ τῆς διανοίας μου σήμερον ὁλιοθηρόν· ἵνα καθ' ἑκάστην ἡμέραν τῷ Πνεύματί σου τῷ ἀγαθῷ πρὸς τὸ συμφέρον ὁδηγούμενος, καταξιωθῶ ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου, καὶ τῆς σῆς ἀεὶ μνημονεύειν ἐνδόξου καὶ ἐρευνητικῆς τῶν πεπραγμένων ἡμῖν παρουσίας. καὶ μὴ παιδεύσῃς με τοῖς φθειρομένοις τοῦ Κόσμου τούτου σωματοπαθεῖαι τερπνοῖς, ἀλλὰ τῷ μελλόντων ὀρέγεσθαι τῆς ἀπολαύσεως ἰσχυσον θησαυρῶν. Σὺ γὰρ εἶπας Δέσποτα, ὅτι περ ὅσα ἂν τις αἰτήσηται ἐν τῷ ὀνόματί σου, ἀκωλύτως παρὰ τοῦ σοῦ λαμβάνει σωτηρίου Θεοῦ καὶ Πατρός. διὸ κἀγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς, ἐν τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, τιμῶ σοῦ ἱκετεύω ἀγαθότητα, ὅσα ἠυξάμην, ἀπόδος μοι εἰς σωτηρίαν. Ναὶ Κύριε, ὁ πάσης εὐεργεσίας πλουσιοπάροχος πατὴρ ἀγαθὸς, ὅτι σὺ εἶ ὁ διδοὺς ὑπὲρ ἐκ περισσοῦ ὧν αἰτούμεθα. Σὺ εἶ ὁ συμπαθὴς, ὁ ἐλεήμων, ὁ ἀναμαρτήτως γεγονὼς τῆς σαρκὸς ἡμῶν κοινωνός· καὶ τοῖς κάμπτουσι πρός σε γόνυ, ἐπικαμπτόμενος φιλανθρώπως, ἱλασμός τε γενόμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Δὸς δὴ Κύριε τῷ λαῷ σου τὸν οἰκτιρμόν σου. ἐπάκουσον ἡμῶν ἐξ Οὐρανοῦ ἁγίου σου· ἁγίασον αὐτοὺς τῇ δυνάμει τῆς σωτηρίας σου δεξιᾶς σου· σκέπασον αὐτοὺς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου· μὴ παιδεύσῃς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. Σοὶ μόνῳ ἡμάρτομεν, ἀλλὰ καὶ σοὶ μόνῳ λατρεύομεν. οὐκ οἴδαμεν προσκυνεῖν Θεῷ ἀλλοτρίῳ, οὐδὲ διαπετάζειν πρὸς ἕτερον Θεὸν τὰς ἑαυτῶν Δέσποτα χεῖρας. ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα, καὶ προσδεχόμενος ἡμῶν τὰς γονυπετεῖς δεήσεις, ἔκτεινον πᾶσιν ἡμῖν χεῖρα βοηθείας. πρόσδεξαι τιμῶ δεῖγμα παύτων ὡς θυμίαμα δεκτὸν, ἀναλαμβανόμενον εὐώπιον τῆς σῆς ὑπεραγάθου Βασιλείας.

Ἐπισιωπᾶτα καὶ ταύτῃ τιμῶ Εὐχῇ.

Κύριε, Κύριε, ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους πεπομένους ἡμέρας, ῥῦσαι ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένους. πρόσδεξαι θυσίαν ἐσπερινὴν, τὰς χεῖρας ἡμῶν ἐπάρσεις. καταξίωσον δὲ ἡμᾶς, καὶ τὸ νυκτερινὸν σάββατον ἀμέμπτως διελθεῖν ἀπαράσσους κακῶν. καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης παραχῆς καὶ δειλίας τῆς ἐκ τοῦ διαβόλου ἡμῖν προσγινομένης. χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξιν, καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν τῆς ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δικαίᾳ σου Κρίσει ἐξετάσεως. καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ νέκρωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἵνα καὶ ἐν τῇ καθ' ὕπνον ἡσυχίᾳ ἐμφαιδρυνώμεθα τῇ θεωρίᾳ τῶν κελευμάτων σου. ἀπόσεισον δὲ ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ, καὶ ἐπιθυμίαν βλαβεράν. διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς Προσευχῆς ἐσπουδασμένους ἐν τῇ πίστει, καὶ προκόπτοντας ἐν τοῖς παραγγέλμασί σου.

Ὁ Διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, οἰκτίρησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας Ἀναφώνησις.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς.

Εὐδοκίᾳ, καὶ χάριτι τοῦ Μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἶπα, τὸ Καταξίωσον Κύριε.

Μετὰ δὲ τοῦτο, λέγει ὁ Διάκονος.

Ἔτι, καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τιμῶ Εὐχήν.

Ἀενάου βρύουσα ζωτικὴ καὶ φωτιστικὴ πηγὴ, ἡ σωτηρίου τοῦ Πατρὸς δημιουργικὴ δύναμις, ὁ πᾶσαν τὴν οἰκονομίαν διὰ τὴν τῶν βροτῶν σωτηρίαν ὑπερκάλλως πληρώσας, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. ὁ θανάτου δεσμοὺς ἀλύτους, καὶ κλεῖθρα Ἅιδου διαῤῥήξας· πονηρῶν δὲ πνευμάτων πλήθη καταπατήσας. ὁ προσαγαγὼν ἑαυτὸν ἄμωμον ὑπὲρ ἡμῶν ἱερεῖον, τὸ Σῶμα δὲ τὸ ἄχραντον εἰς θυσίαν, τὸ πάσης ἁμαρτίας ἄψαυστόν τε καὶ ἄβατον, καὶ διὰ τῆς φρικτῆς ταύτης, καὶ ἐνεδιηγήτου ἱερουργίας, ζωὴν ἡμῖν αἰώνιον χαρισάμενος. ὁ εἰς ᾅδου καταβὰς, καὶ μοχλοὺς αἰωνίους συντρίψας, καὶ τοῖς κάτω καθημένοις ὁδὸν ὑποδείξας· τὸν δὲ ἀρχέκακον, καὶ βύθιον δράκοντα

θεα-

θεοσόφῳ δ ελεάσματι ἀγκισρδίσας, ϗ σειρᾶις ζόφα δεσμδίσας ἐν ταρτάρῳ, ϗ πυρὶ ἀσβέςῳ, ϗ σκότῳ ϐζωτέρῳ διὰ τῆς ἀπειροδωμάκα σα καπασφαλισάμενος ἰχύος. ἡ μεγαλώνυμ῟ Σοφία τῦ Πατρός· ὁ τοῖς ἐπηρεαζομένοις μέγας ἐπίκερ῟ φανείς, ϗ φωτίσας τὸς ἐν σκότει, ϗ σκιᾷ θανάτα καθημένος. Σὺ δόξης ἀεννάα Κύριε, ϗ Πατρὸς ὑψίςα Υἱὲ ἀγαπητὲ, ἀΐδιον Φῶς ϐζ ἀϊδίε φωτὸς, Η῎λιε δικαιοσύνης, ἐπάκεσον ἡμῶν δεομένων σα, ϗ ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δόλων σα, τῶν προκεκοιμημένων Πατέρων, ϗ Ἀδελφῶν ἡμῶν, ϗ τῶν λοιπῶν συγγενῶν κτ῾ σάρκα, ϗ πάντων τῶν οἰκείων τῆς Πίςεως, περὶ ὧν ϗ τῳ μνήμῳ ποιόμεθα νῦν. ὅτι ἐν σοὶ πάντων τὸ κράτος, ϗ ἐν τῇ χειρί σου κατέχεις πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. Δέσποτα Παντοκράτορ, Θεὲ Πατέρων, ϗ Κύριε τῶ ἐλέες, γενὸς ἀνθρώτε ϗ ἀθανάτα, ϗ πάσης φύσεως ἀνθρωπίνης Δημιεργὲ, σωτσαμένης τε ϗ πάλιν λυομένης, ζωῆς τε ϗ πελόντης, τῆς ἐνταῦθα διαγωγῆς, ϗ τῆς ἐκεῖθεν μεταςάσεως· ὁ χρόνος μετρῶν τοῖς ζῶσι, ϗ καιρὸς θανάτα ἰσῶν· καπάγων εἰς ᾅδα ϗ ἀνάγων· δεσμδῶν ἐν ἀσθενείᾳ, ϗ ἀπολύων ἐν δωναςείᾳ· ὁ τὰ παρόντα χρησίμως οἰκονομῶν, ϗ τὰ μέλλοντα λυσιτελῶς διοικῶν· ὁ τὰς θανάτα κεύτρῳ πληγώντας, Ἀναςάσεως ἐλπίσι ζωογονῶν. Αὐτὸς ὢν Δέσποτα τῶν ἁπάντων, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, ϗ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρὰν· ὁ ϗ ἐν ταύτῃ τῇ ἐχάτῃ ϗ μεγάλῃ ϗ σωτηρίῳ ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοςῆς Ε῾ορτῇ, τὸ Μυςήριον τῆς Ἁγίας, ϗ ὁμοδσίε, ϗ συναϊδίε, ϗ ἀδιαιρέτε, ϗ ἀσυγχύτε Τριάδ῟ ὑποδείξας ἡμῖν, ϗ τῷ ἐπιφοίτησιν ϗ παρδσίαν τῦ Ἁγίε ϗ ζωοποιῦ σα Πνδ́ματ῟, ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν, ἐπὶ τὸς Ἁγίους σα Ἀποςόλους ἐκείνης· ϗ Εὐαγγελισὰς αὐτὸς θέμεν῟ τῆς δ῾σεβῦς ἡμῶν Πίςεως· ϗ ὁμολογητὰς ϗ Κήρυκας τῆς ἀληθῦς ἀναδείξας Θεολογίας. ὁ ϗ ἐν αὐτῇ τῇ παντελείῳ Ε῾ορτῇ, ϗ σωτηρώδει, ἱλασμὸς μὲν ἱκεσίας, ὑπὲρ τῶν καπεχομένων ἐν ᾅδα καταξιώσας δέχεσθαι· μεγάλας τε παρέχων ἡμῖν ἐλπίδας, ἄνεσιν τοῖς καπεχομένοις τῶν καπεχόντων αὐτὸς ἀνιαρῶν, ϗ παραψυχὴν παρὰ σᾶ καταπέμπεσθαι. ἐπάκεσον ἡμῶν τῶν πεινῶν, ϗ οἰκτρῶν δεομένων σα, ϗ ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου τῶν προκεκοιμημένων, ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ὅθεν ἀπέδρα πᾶσα ὀδυνὴ λύπη ϗ στεναγμός. ϗ κατάπαυσον τὰ πνδ́ματα αὐτῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων, ϗ εἰρήνης ϗ ἀνέσεως ἀξίωσον αὐτός. ὅτι οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε Κύριε, οὐδὲ οἱ ἐν ᾅδῃ ϐζομολόγησιν παῤῥησιάζονται προσφέρειν σοι· ἀλλ᾽ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογδ́μεν σε, ϗ ἱκετδ́ομεν, ϗ τὰς ἱλασηρίας δ́χὰς ϗ θυσίας προσάγομέν σοι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν.

Ἐπισωάπτε ϗ ταύτῃ τῇ Κύκλῳ.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας ϗ αἰώνιος, ὁ Ἅγι῟, ϗ φιλάνθρωπος, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς, ϗ ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ σταθῆναι ἐνώπιον τῆς ἁγιότα σα δόξης, εἰς ὕμνον, ϗ αἶνον τῶν θαυμασίων σα, ἱλάθητι ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις δόλοις σα, ϗ παράσχε χάριν τὸ μετ᾽ σωφρονεμμένης καρδίας ἀμεπαισχύντως προσενεγκεῖν σοι τῷ Τρισάγιον δοξολογίαν, ϗ τῷ δ῾χαριςίαν τῶν μεγάλων σα δωρεῶν, ὧν ἐποίησας, ϗ ποιεῖς πάντοτε εἰς ἡμᾶς. Μνήθητι Κύριε, τῆς ἀδενείας ἡμῶν, ϗ μὴ σωναπολέσῃς ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν· ἀλλὰ ποίησον μέγα ἔλε῟ μετ᾽ τῆς παπανώσεως ἡμῶν· ἵνα τὸ τῆς ἁμαρτίας σκότος διαφυγόντες, ἐν ἡμέρᾳ δικαιοσύνης περιπατήσωμεν, ϗ ἐνδυσάμενοι τὰ ὅπλα τῦ φωτὸς, ἀνεπιβόλπτως διαπελέσωμεν ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τῦ πονηρῦ, ϗ μετ᾽ παῤῥησίας δοξάσωμεν ἐπὶ πᾶσι σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν ϗ φιλάνθρωπον Θεόν. Σὺν γὰ ὡς ἀληθῶς, ϗ μέγα ὄντως Μυςήριον, Δέσποτα τῶν ἁπάντων ϗ Ποιητὰ, ἔπε πρόσκαιρ῟ λύσις τῶν κτισμάτων, ϗ ἡ μετ᾽ ταῦτα σωτηρία, ϗ ἀνάπαυσις ἡ εἰς αἰῶνας. Σοὶ χάριν ἐπὶ πᾶσιν ὁμολογδ́μεν, ἐπὶ ταῖς εἰσόδοις ἡμῶν ταῖς εἰς τὸν Κόσμον τῦτον, ϗ ταῖς ϐζόδοις· αἳ πᾶς ἐλπίδας ἡμῶν τῆς Ἀναςάσεως ϗ τῆς ἀκηράτε

ζωῆς,

ζωῆς, διὰ τῆς σῆς ἀψευδοῦς ἐπαγγελίας προμηνυόμενοι· ἧς ἀπολαύσαιμεν ἐν τῇ δευτέρᾳ μελλούσῃ παρουσίᾳ σου. Σὺ γὰρ εἶ καὶ τῆς Ἀναστάσεως ἡμῶν ἀρχηγὸς, καὶ τῶν βεβιωμένων ἀδέκας, ὁ φιλάνθρωπος Κύριος, ὁ τῆς μισθαποδοσίας Δεσπότης, καὶ Κύριος· ὁ καὶ κοινωνήσας ἡμῖν παραπλησίως σαρκὸς, καὶ αἵματος διὰ συγκαταβασιν ἄκραν· ὁ τῶν ἡμετέρων ἀδιαβλήτων παθῶν, ἐν τῷ ἑκουσίως εἰς πεῖραν καταστῆναι, προσλαβόμενος ἀπλάγχνα οἰκτιρμῶν, καὶ ἐν ᾧ πέπονθας παραθεὶς αὐτὸς, τοῖς παραζομένοις ἡμῖν γενόμενος αὐτεπάγγελτος βοηθός. διὸ καὶ σωτήριος ἡμᾶς εἰς τὸ σὸν ἀπάθειαν. Δέξαι οὖν, Δέσποτα, δεήσεις καὶ ἱκεσίας ἡμετέρας, καὶ ἀνάπαυσον πάντας τοὺς Πατέρας ἑκάστου, καὶ Μητέρας, καὶ ἀδελφοὺς, καὶ ἀδελφὰς, καὶ τέκνα, καὶ ἔτι ἄλλο ὁμογενεῖς καὶ ὁμόφυλον, καὶ πάσας τὰς προαναπαυσαμένας ψυχὰς ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου. καὶ κατάπαυσον τὰ πνεύματα αὐτῶν, καὶ τὰ ὀνόματα ἐν Βίβλῳ ζωῆς, ἐν κόλποις Ἀβραὰμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακὼβ, ἐν χώρᾳ ζώντων, εἰς Βασιλείαν Οὐρανῶν, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς, διὰ τῶν φωτεινῶν Ἀγγέλων σου εἰσάγων ἅπαντας εἰς τὰς ἁγίας σου μονάς. Σωτήριον καὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ, ἣ ὥρισας, κατὰ τὰς ἁγίας σου καὶ ἀψευδεῖς ἐπαγγελίας. ἐκ ἔστιν οὖν, Κύριε, τοῖς δούλοις σου θανατῶν, ἐκδημοῦντων ἡμῶν ἀπὸ τοῦ σώματος, καὶ πρὸς σὲ τὸν Θεὸν ἐνδημοῦντων· ἀλλὰ μετάστασις ἀπὸ τῶν λυπηροτέρων ἐπὶ τὰ χρηστότερα, καὶ θυμηδέστερα, καὶ ἀνάπαυσις, καὶ χαρά. Εἰ δέ καί τι ἡμάρτομεν εἰς σὲ, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς. διότι οὐδεὶς καθαρὸς ἀπὸ ῥύπου ἐνώπιόν σου, οὐδ' ἂν μία ἡμέρα ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐστιν. εἰμὴ μόνος σὺ ὁ ἐπὶ γῆς φανεὶς ἀναμάρτητος, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, δι' οὗ πάντες ἐλπίζομεν ἐλέους τυχεῖν, καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν. διὰ τοῦτο ἡμῖν τε, καὶ αὐτοῖς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἑκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ πρόδηλα, τὰ λανθάνοντα, τὰ ἐν πράξει, τὰ ἐν διανοίᾳ, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν πάσαις ἡμῶν ταῖς αἰσθήσεσι, καὶ τοῖς κινήμασι. καὶ τοῖς μὲν προλαβοῦσιν ἐλευθερίαν καὶ ἄνεσιν δώρησαι, ἡμᾶς δὲ τοὺς περιόντας εὐλόγησον· τέλος ἀγαθὸν, καὶ εἰρηνικὸν παρεχόμενος ἡμῖν τε, καὶ παντὶ τῷ Λαῷ σου, καὶ ἐλέους πλάγχνα, καὶ φιλανθρωπίας διανοίγων ἡμῖν ἐν τῇ φεκτῇ, καὶ φοβερᾷ σου παρουσίᾳ, καὶ τῆς Βασιλείας σου ἀξίους ἡμᾶς ποίησον.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην τὴν Εὐχήν.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ Ὑψιστος, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον· ὁ πάσαν τὴν Κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διαχωρίσας ἀναμέσον τὸ φῶς καὶ ἀναμέσον τὸ σκότος, καὶ τὸν Ἥλιον θέμενος εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, Σελήνην δὲ καὶ ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός. ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, καὶ ἐπὶ τῆς παρούσης ἡμέρας προφθάσαι τὸ πρόσωπόν σου ἐν ἐξομολογήσει, καὶ τὴν ἑσπερινήν σοι λατρείαν προσαγαγεῖν. Αὐτὸς φιλάνθρωπε Κύριε, κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας. Παράσχου δὲ ἡμῖν τὴν παροῦσαν ἑσπέραν, καὶ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα εἰρηνικήν. Ἔνδυσον ἡμᾶς ὅπλα φωτός. ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸν ὕπνον, ὃν εἰς ἀνάπαυσιν τῆς ἀσθενείας ἡμῶν ἐδωρήσω, πάσης διαβολικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Ναὶ Δέσποτα τῶν ἁπάντων, καὶ ἀγαθῶν χορηγέ. ἵνα καὶ ἐν ταῖς κοίταις ἡμῶν κατανυγόμενοι, μνημονεύωμεν καὶ ἐν νυκτὶ τοῦ παναγίου ὀνόματός σου. καὶ τῇ μελέτῃ τῶν σῶν ἐντολῶν καταυγαζόμενοι, ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς διανυσώμεν πρὸς δοξολογίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος, δεήσεις καὶ ἱκεσίας τῇ σῇ ἀπλαγχνίᾳ προσάγοντες ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν καὶ παντὸς τοῦ Λαοῦ σου· οὓς ταῖς πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου ἐν ἐλέει ἐπίσκεψαι.

Ὁ Διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, αὐξησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Τῆς Παναγίας ἀξιάντες.

Ἐκφω-

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς·

Σὺ γὰρ εἶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος·

Πληρώσωμεν τὴν Ἑσπερινήν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.
Τὴν Ἑσπέραν πᾶσαν τελείαν.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς.
Τῆς Παναγίας ἀχραντε.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Λαός· Καὶ τῷ Πνεύματί σε.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ Λαός· Σοὶ Κύριε.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὔχεται τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας Οὐρανοὺς, καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ Κριτῇ οἱ σοὶ δοῦλοι τὰς ἑαυτῶν ἔκλιναν κεφαλὰς, τὰς δὲ ἑαυτῶν ὑπέταξαν αὐχένας. ὁ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν. ὃς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν τε καὶ ἑσπέραν, καὶ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων, καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἶτα Ἐκφωνεῖ·

Εἴη τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ Ἱδιόμελ. τοῦ ξ. ἦχ. γ'.

Ἦν εἰς σημεῖον τοῖς πᾶσιν, ἐμφανῶς αἱ γλῶσσαι γεγόνασιν. Ἰδοὺ γὰρ, ἐξ ὧν κατ' σάρκα Χριστὸς, ἀπιστίᾳ νοσήσαντες, Θείκης ἐξέπεσον χάριτος, καὶ τοῦ θείου φωτὸς οἱ ἐξ Ἐθνῶν ἠξιώθημεν, συνειχθέντες τοῖς λόγοις τῶν Μαθητῶν, φθεγγομένων τὴν δόξαν τοῦ ἐνεργέτου τῶν ὅλων Θεοῦ. μεθ' ὧν τὰς καρδίας σὺν τοῖς γόνασι κλίναντες, ἐν πίστει προσκυνήσωμεν, τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι συνειχθέντες, Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ξ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί.

Ἦν τὸ Παράκλητον Πνεῦμα ἐπὶ πᾶσαν σάρκα ἐκκέχυται. Ἀποστόλων γὰρ χορείας ἀρξάμενον, ἐξ αὐτῶν κατὰ μέθεξιν, τοῖς Πιστοῖς τὴν χάριν ἐφήπλωσε, καὶ πιστοῦται αὐτοῦ τὴν κραταιὰν ἐπιφοίτησιν, ἐν πυρίνῳ τῷ εἴδει τοῖς Μαθηταῖς διανέμων τὰς γλώσσας εἰς ὑμνῳδίαν, καὶ δόξαν Θεοῦ. διὸ τὰς καρδίας νοερῶς ἐλλαμπόμενοι, ἐν πίστει συνειχθέντες τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, δυσωπῶμεν σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ξ. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου.

Ἦν περιβάλλονται κράτος οἱ Χριστοῦ ἀφ' ὕψους Ἀπόστολοι. ἐγκαινίζει γὰρ αὐτοὺς ὁ Παράκλητος, ἐν αὐτοῖς καινιζόμενος μυστικῇ καινότητι γνώσεως· διὰ ταῖς ξεναις φωναῖς, καὶ ὑψηγόροις κηρύττοντες, τὴν ἀΐδιον Φύσιν τε καὶ ἁπλῆν, τελεσυπόστατον σέβειν τοῦ ἐνεργέτου τῶν ὅλων Θεοῦ. διὸ φωτισθέντες τοῖς ἐκείνων διδάγμασι, Πατέρα προσκυνήσωμεν, σὺν Υἱῷ, καὶ Πνεύματι, δυσωπῶντες σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχ. δ'.

Λέοντος Διακόνου.

Δεῦτε λαοὶ, τὴν Τελεσυπόστατον Θεότητα προσκυνήσωμεν, Υἱὸν ἐν τῷ Πατρὶ, σὺν Ἁγίῳ Πνεύματι. Πατὴρ γὰρ ἀχρόνως ἐγέννησεν Υἱὸν, συναΐδιον καὶ συνάθρονον· καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ἐν τῷ Πατρὶ, σὺν Υἱῷ δοξαζόμενον· μία δυνάμις, μία οὐσία, μία Θεότης, ἣν προσκυνοῦντες πάντες λέγωμεν· Ἅγιος ὁ Θεὸς, ὁ τὰ πάντα δημιουργήσας διὰ Υἱοῦ, συνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἅγιος Ἰσχυρὸς, δι' οὗ τὸν Πατέρα ἐγνώκαμεν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπεδήμησεν ἐν Κόσμῳ. Ἅγιος Ἀθάνατος, τὸ Παρά-

κλη-

κλητον Πνεῦμα, τὸ ἐκ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, καὶ ἐν Υἱῷ ἀναπαυόμενον. Τελὰς Ἁγία δόξασοι.

Εἶτα τὸ, Νῦν Ἀπολύεις. Τελσάγιον. Παναγία Τελάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν.

Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, ἐκ γ'.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ Ἀπόλυσιν ὅπως.

Ὁ Ἐκ τῶν Πατερικῶν καὶ Θείκῶν κόλπων κενώσας ἑαυτὸν, καὶ τὴν ἡμετέραν ὅλην ἀνθρωπείαν προσλαβόμενος φύσιν, καὶ θεώσας αὐτήν. μεθ' ἣν ταύτης εἰς Οὐρανὸς αὖθις ἀνελθὼν, καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, τό, τε Θεῖον, καὶ Ἅγιον, καὶ ὁμοούσιον, καὶ ὁμοδύναμον, καὶ ὁμόδοξον, καὶ σωτήριον Πνεῦμα καταπέμψας ἐπὶ τοὺς Ἁγίους αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους· καὶ διὰ τούτου φωτίσας μὲν αὐτοὺς, δι' αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν· ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντου, καὶ Παναμώμου Ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Πανευφήμων, Θεοκηρύκων, καὶ Πνευματοφόρων Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς διὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀγαθότητα.

Καὶ λαβὼν ὁ Ἱερεὺς συγχώρησιν, ἀπέρχονται πάντες.

Τῇ δ' ἡμέρᾳ εἰς τὸν Ὄρθρον.

Μετὰ τὴν ἀ. ψαλ. Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἦν μεθέορτον Πιστοὶ, καὶ τελευταίαν Ἑορτὴν, ἑορτάσωμεν φαιδρῶς, αὕτη γὰρ ἐστὶ Πεντηκοστὴ, ἐπαγγελίας συμπλήρωσις καὶ προθεσμίας. ἐν ταύτῃ γὰρ τὸ πῦρ, τοῦ Παρακλήτου δεῦρο, κατέβη ἐπὶ γῆς, ὥσπερ ἐν εἴδει γλωσσῶν· καὶ Μαθητὰς ἐφώτισε, καὶ τούτους Οὐρανομύστας ἀνέδειξε. τὸ φῶς ἔπεσε, τῷ Παρακλήτῳ, καὶ τὸν Κόσμον ἐφώτισεν. Δίς.

Μετὰ τὴν β'. ψαλ. Ἴδιον.

Τὸ Πνεύματος πηγὴ, ἐπιδημοῦσα τοῖς ἐν γῇ, εἰς πυρφόρους ποταμοὺς, μεριζομένη νοητῶς, τοὺς Ἀποστόλους ἐρρόησε φωταγωγοῦσα. καὶ γέγονεν αὐτοῖς, νέφος δροσῶδες τὸ πῦρ· φωτίζουσα αὐτοὺς, καὶ ὑετίζουσα φλόξ. δι' ὧν ἡμεῖς ἐλάβομεν τὴν χάριν, διὰ πυρός τε καὶ ὕδατος. τὸ φῶς ἔπεσε, τῷ Παρακλήτῳ, καὶ τὸν Κόσμον ἐφώτισεν.

Ὁ Ν'. Καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς. ὁ Βαρὺς μετὰ τῆς Εἱρμοῦ εἰς ἡ. καὶ ὁ δ'. εἰς ς'. ὁ Κανών.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Πεντηκοστὴν ἑορτάζωμεν.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ὡιδὴ ἀ. Ἦχος Βαρύς. Ὁ Εἱρμός.

Ὅντως ἐκάλυψε Φαραὼ σὺν ἅρμασιν, ὁ σωτείβων πολέμους ἐν ὑψηλῷ βραχίονι. ἄσωμεν αὐτῷ ὅτι δεδόξασται.

Ῥῆγα ὡς πάλαι τοῖς Μαθηταῖς ἐπηγγείλω, τὸ Παράκλητον Πνεῦμα ἐξαποστείλας Χριστὲ, ἔλαμψας τῷ Κόσμῳ φῶς φιλάνθρωπε.

Ὅμως τὸ πάλαι προκηρυχθὲν, καὶ Προφήταις, ἐπληρώθη τοῦ Θείου Πνεύματος σήμερον. πᾶσι γὰρ πιστοῖς χάρις ἐκκέχυται.

Ἕτερος Κανὼν Ἰαμβικός. Ποίημα Κυρίου Ἰωάννου τοῦ Ἀρκλᾶ. οὗ ἡ ἀκροστιχίς διὰ Στίχων Ἡρωελεγείων.

Θεογενὲς Λόγε, Πνεῦμα Παράκλητον πάλιν ἄλλον, ἐκ Γονέτου κόλπων ἧκας ἐπιχθονίοις. οἷα πυρὸς γλώσσῃσι φέρον Θεότητος αὐγὰς, Σῆμα τῆς φύτλης, καὶ χάριν Ὑμνοπόλοις.

Ὡιδὴ ἀ. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

Θείῳ καλυφθεὶς ὁ βραδύγλωσσος γνόφῳ, Ἐρρητόρευσε τὸν θεόγραφον νόμον. Ἰλιὺν γὰρ ἐκτινάξας ὄμματος νόσῳ, Ὁρᾷ τὸν ὄντα, καὶ μυεῖται Πνεύματος, Γνῶσιν γεραίρων ἐνθέοις τοῖς ᾄσμασιν.

Ἔφη τὸ σεπτὸν καὶ σεβάσμιον ζόμα· Νοσφισμὸς ὑμῖν ὃ γνησέται φίλοις. Ἐγὼ γὰρ εἰς Πατρῷον ὕψισον Θρόνον, Συνεδριάζων ἐκχεῶ τοῦ Πνεύματος, Λάμψαι ποθοῦσι τὴν χάριν τὴν ἄφθονον.

Ὄρος βεβηκὼς ἀτρεκέσατος Λόγος, Γαλιλυόμορφον ἐκτελεῖ τὴν καρδίαν. Ἔργον γὰρ ἐκπεράνας εὔφρανε φίλους, Πνοῇ βιαίᾳ καὶ πυρὸς γλωττήμασι, Νέμας τὸ Πνεῦμα Χριστὸς ὡς ὑπέσχετο.

Καταβασία. Πόντῳ ἐκάλυψε. καὶ Θείῳ καλυφθεὶς ὁ βραδύγλωσσος.

Ὡιδὴ

Ὠιδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

ΤΗν ἐξ ὕψους δύναμιν τοῖς Μαθηταῖς Χριστὲ, ἕως αὖ ἐνδύσησθε ἔφης, καθίσατε ἐν Ἱερουσαλήμ. ἐγὼ δὲ ὡς ἐμὲ Παράκλητον ἄλλον, Πνεῦμα τὸ ἐμόν τε καὶ Πατρὸς ἀποστελῶ, ὃν ᾧ σφεωθήσεσθε.

ΤΗ Τῷ Θείῳ Πνεύματι ἐπιδημήσασα δύναμις, τῷ μεριθεῖσαν πάλαι φωνῇ, κακῶς ὁμονοησάντων εἰς μίαν ἁρμονίαν, θείως σωφρόνησε, γνώσει σωτείζουσα πιστοὺς τῆς Τριάδος, ἐν ᾗ ἐστερεώθημεν.

Εἱρμὸς Ἄλλος.

ΓΡῥῆξε γαστρὸς ἠτεκνωμένης πέδας, Τεκεῖν τε δυσκάθεκτον ἀτεκνομένης, Μόνη προσδοκὴ τῆς Προφήτιδος πάλαι, Ἄνυμφος φερώνυμα σωτετριμμένον, Πρὸς τὸν δυάσιν, καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων.

ΤΛητὸς ἐστιν ἡ Θεαρχικωτάτη. Ῥήτρας γὰρ ἔξεφηνε τὰς ἀγραμμάτους, Ἄλις σοφιστὰς συγκομίζοντας λόγῳ· Καὶ τῆς βαθείας νυκτὸς ἐξαιρομένους, Λαὸς ἀπείρους ἀγαπᾷ τὸ Πνεῦμα.

ΗΝ ἐκπορευτὸν ἐξ ἀγεννήτου φάους, Τὸ πανδεινεργόφωτον ἄφθιτον σέλας. Οὗ τῷ δι' Υἱοῦ Πατρικῆς ἐξουσίας, Νῷ ἐμφανίζει συμφυῆ φερικτωρίαν, Πυρώδης ἦχος ἐν Σιὼν τοῖς Ἔθνεσιν.

Καταβασία.

Τῷ ἐξ ὕψους δυνάμιν. καὶ
Ἔῤῥηξε γαστρός.

Κάθισμα, ἦχος πλ. δ'.

Τῷ Σοφίαν καὶ Λόγον.

ΤΟ Πανάγιον Πνεῦμα νῦν καταλθὸν, ἐπὶ τοὺς Ἀποστόλους ἅθρόα πυρὸς, τοῖς θάμβος ἐπλήρωσε, τῶν Ἐθνῶν τὰ συγκύματα. ἐν γὰρ γλώσσαις λαλοῦντων, πυρίναις φιλανθρώπως, τῷ ἰδίαν ἕκαστος, διαλέξιν ἤκουεν. ὅθεν καὶ τὸ θαῦμα, τοῖς ἀπίστοις ὡς μέθη, πιστοῖς δὲ σωτήριον, ἀληθῶς ἐγνωρίζετο. διὰ τοῦτο δοξάζομεν, τὸ κράτος σε Χριστὲ ὁ Θεὸς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτούμενοι, καταπέμψαι πλουσίως τοῖς δούλοις σου. Δις.

Ὠιδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

ΚΑπανοῶν ὁ Προφήτης, τῷ ἐπ' ἐσχάτων σε Χριστὲ ἔλαβεν αὐγάσαι· τῷ σῷ εἰσακήκοα Κύριε δυνάμει, ὅτι παῦσαι τοῦ σῶσαι τοὺς λελυσμένους ἐλήλυθας.

Ὁ Ἐν Προφήταις λαλήσας, καὶ διὰ Νόμου κηρυχθείς, πρώην τοῖς ἀτελέσι, Θεὸς ἀληθὴς ὁ Παράκλητος, τοῖς τοῦ Λόγου ὑπηρέταις καὶ μάρτυσι γνωρίζεται σήμερον.

ΓΗμα Θεότητος φέρον, τοῖς Ἀποστόλοις ἐν πυρὶ, Πνεῦμα κατεμερίσθη· καὶ ξέναις ἐν γλώσσαις ἐνέφηνεν, ὡς Πατρόθεν θεῖον θεῖος, ἐρχόμενον ἐστὶν αὐτοκέλευστον.

Εἱρμὸς Ἄλλος.

ΤΝαξ Ἀνάκτων οἷος ἐξ οἵου μόνος, Λόγος προελθὼν Πατρὸς ἐξ αὐγαυτίου, Ἰσοθανέσσα Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις, Νημερτὲς ἐξέπεμψας ὡς δι' ἐργέτης, Ἄδοσι δόξα σῷ κράτει σε Κύριε.

ΤΟυτρὸν τὸ θεῖον τῆς παλιγγενεσίας, Λόγῳ κεραυνοῦς σωτεθειμένη φύσις, Ὀμβροβλυτεῖς μοι ῥεῖθρον ἐξ ἀκηράτου, Ναυγμένης σε πλευρᾶς, ὦ Θεὸς Λόγε, Ἐπισφραγίζων τῇ ζέσει τὸ Πνεύματος.

ΚΑμπτει τὰ πάντα τῷ Παρακλήτῳ γόνυ, Γόνῳτε Πατρὸς Πατρὶ συμφυεσάτῳ. Ἐν γὰρ προσώποις οἷδε τριττοῖς οὐσίαν, Νημερτὲς ἀπρόσιτον ἄρχοντα μίαν. Ἔλαμψε φῶς γὰρ ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος.

ΣΕλᾶτε πάντες τῇ Θεαρχικωτάτῃ, Ὅσοι λατρεύται τῆς τελεσφόρου οὐσίας. Ὑπερφυῶς τελεῖ γὰρ ὡς ἐργέτης, Καὶ πυρσολαμπεῖ Χριστὸς εἰς σωτηρίαν, Ὅλῳ ποιίζων τῷ χάριν τοῦ Πνεύματος.

Καταβασία.

Καπανοῶν ὁ Προφήτης. καὶ
Ἄναξ Ἀνάκτων οἵος ἐξ οἵου μόνος.

Ὠιδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

ΤΟ διὰ τὸν φόβον σε ληφθεὶς Κύριε, ἐν γαστρὶ τῶν Προφητῶν, καὶ κυηθεὶς ἐπὶ τῆς γῆς Πνεῦμα σωτηρίας, Ἀποστολικὰς καρδίας κτίζει καθαρὰς, καὶ ἐν τοῖς πιστοῖς δοθεὶς ἐγκαινίζεται. φῶς γὰρ καὶ ἀρρωσία, διότι τὰ σὰ προστάγματα.

ΗΕπιφοιτήσασα ἰσχὺς σήμερον, αὖτη Πνεῦμα ἀγαθὸν, Πνεῦμα σοφίας Θεοῦ, Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς ἐκπορευθὲν, καὶ δι' Υἱοῦ πιστοῖς ἡμῖν πεφηνὸς μεταδοτικὸν, ἐν οἷς κατοικίζεται φύσει, τῆς ἐν ᾗ κατοπτεύεται ἁγιότητος.

Εἱρμὸς Ἄλλος.

ΥΤηλοῦ καθαρσίου ἀμπλακημάτων, Πυρίπνοον δέξασθε Πνεύματος δρόσον,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σον, Ω῍ τέκνα φωτόμορφα τῆς Ε'κκλησίας.
Νῶ ἐκ Σιὼν γὰ῍ ϑξελήλυθε νόμ⊖, Η῍ γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις.

Η Αϑώσπερ ἐδόκησεν αὐτεξουσίως, Α'δέσποτον κάτεισι Πνεῦμα Πατρόϑεν, Σοφίζον ἐν γλώσσῃσι τὰς Α'ποστόλας, Ε'πισφραγίζον τὸν φερέσβιον Λόγον, Πατροϑενὲς ξύμμορφον ὁ Σωτὴρ ἔφη.

Τ῍Η τοὺς φρενᾶς μὲν ϑξ ἁμαρτίας, Χάριτῶ κατεσκέλαζε τῆ῍ Α'ποστόλων, Θεὸς Λόγος παύπαρχος ἄλλαντον δόμον. Ο'μοϑενῆς δὲ καὶ σωσεσωμένε, Νῶ ἐγκατοικίζεται Πνεύματ⊖ φά⊖.

Καταβασία. Τὸ διὰ τὸν φόβον σε. καὶ Λυτήριον κάϑαρσιν.

Ω῍δὴ ς'. Ο' Εἱρμός.

Η Αυτιῶν τῶ σάλῳ, τῆ῍ βιωτικῶν μελημάτων, συμπλόοις ποντόμν⊖ ἁμαρτίαις, καὶ ψυχοφθόρῳ ϑηλῇ προσεμπτόμενος, ὡς ὁ Ι'ωνᾶς Χριστὲ βοῶσοι· ἐκ ϑανατηφόρε με βυϑῦ ἀνάγαγε.

Ε'Κ τῦ Πνεύματός σε, σάρκα ἐπὶ πᾶσαν ὡς ἅπας, πλασίως ϑξέχεας, καὶ ἐπληρώϑη τῆς σῆς ἡ σύμπασα γνώσεως Κύριε, ὅτι ἐκ Πατρὸς Υἱὸς ἀῤῥάζως ἔφυς, καὶ τὸ Πνεῦμα ἀμερίσως πρόεισιν.

Εἱρμὸς Α'λλ⊖.

Ι'Λασμὸς ἡμῖν Χριστὲ καὶ σωτηρία, Ο' Δεσπότης ἔλαμψας ἐκ τῆς Παρϑένε· Ι'νὰ ὡς Προφήτῶ ϑηρὸς ἐκ ϑαλαττίε, Στέρνων Γωναῖ τῆς φϑορᾶς διαρπάσῃς, Ο'λον τὸν Α'δὰμ ταγγενῆ πεπτωκότα.

Τ῍Μερτὸν ἡμῖν ἐλϑὲς ἐν τοῖς ἐγκάτοις, Αἰωνίως ἔξεσι Πνεῦμα ναΐσιος, Πατροπροβλήτως ταύτοτε ξωπυμμένον, Υ῍λης ἀπεχϑὲς καυσικὸν μολυσμάτων, Ρύπτοτε φρενῶν ῥυπτικὸν Παντοκράτορ.

Ο῍Ρεκτὸν ἀξίωμα τοῖς Α'ποστόλοις, Σιωνίταις μίμνεσι σὲ παρεσίαν, Γνώεσμα Πνεῦμα Πατρογεννήτε Λόγε, Λέγχῶ ἀπιστῆ τῆ῍ Ε'ϑνῶν ποππυσμάτων, Ω῍κισα δεκνὺς τυρτνόως καϑιδρύεις.

Καταβασία. Ναυτιῶν τῷ σάλῳ. καὶ Ι'λασμὸς ἡμῖν Χριστέ.

Κοντάκιον, ἦχ⊖ πλ῍.

Ο῍Τε καταβὰς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν Ε'ϑνη ὁ Υ῍ψιστος, ὅτε τὸ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς εὐσπλαγχνίαν πάντας ἐκάλεσε. καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ Παναγιον Πνεῦμα. Ο' Οἶκ⊖.

Ι Αχεῖαν καὶ ϛαϑηρὰν δίδε παραμυϑίαν τοῖς δέλοις σε Ι'ησῦ, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὰ πνεύματα ἡμῶν. μὴ χωρίζε τῆ῍ ψυχῶν ἡμῶν ἐν ϑλίψεσι· μὴ μακρύνε τῆ῍ φρενῶν ἡμῶν ἐν περισάσεσιν· ἀλλὰ ἀεὶ ἡμᾶς πρόφθασον. ἔγγισον ἡμῖν, ἔγγισον ὁ παναχῦ, ὥσπερ καὶ τοῖς Α'ποστόλοις σε παύτοτε σωῆς, ὅπω καὶ τοῖς σὲ ποθῦσιν οὕωσον σαυτὸν Οἰκτίρμον· ἵνα σωημμένοι σοι ὑμνῶμεν, καὶ δοξολογῶμεν, τὸ Παναγιόν σε Πνεῦμα.

Σωαξάριον τῆ Β'.

Μετὰ τὴ῍ Πεντηκοστὴ, ἤτοι τῦ Α'γίε Πνεύματ⊖.

Ϛ. Π Ασα πνοὴ δόξαζε Πνεῦμα Κυρίε, Δι' ὃ πονηρῶν πνευμάτων φρῦδα ϑλάσεις.

Η῍ αὐτῆ ἡμέρα, Δεύτερα τῆς Πεντηκοστῆς, αὐτὸ τὸ παναγιον, καὶ ζωοποιὸν, καὶ παντοδυνάμον ἑορτάζομεν Πνεῦμα, τὸν σύα τῆς Τριάδος Θεὸν, τὸ ὁμότιμον, καὶ ὁμοούσιον, καὶ ὁμόδοξον τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ. κατ' αὐτὴν μὲν γὰ῍ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, τοῖς Α'γίοις Α'ποστόλοις ἀσιωπῶς ἐπεδήμησεν ἐν ἕδει πυρίνων γλωσσῶν, καϑίσαν ἐφ' ἕνα ἕκαστον αὐτῶν ἐν τῷ ὑπερῴῳ, ἐν ᾧ ἦσαν καπαμένοντες. διὰ δὲ τὴν εἰς τὸ Α'γιον Πνεῦμα τιμὴν, καὶ μεμερισμένως, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Πεντηκοστῇ ἐϑέσπισαν ἑορτάζειν αὐτὸ, οἱ τὰ πάντα καλῶς διαπαξάμενοι ϑεῖοι Πατέρες. ἐπαγγελάμεν⊖ γὰ῍ ὁ Σωτὴρ πρὸ τῦ Πάϑες τὴν τῦ Παρακλήτε ἔλευσιν, εἰπών· συμφέρει ἵνα ἐγὼ ἀπέλϑω· ἐὰν γὰ῍ ἐγὼ μὴ ἀπέλϑω, ὁ Παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται. καὶ πάλιν· Ο῍ταν δὲ ἔλϑῃ ἐκεῖν⊖, διδάξει ὑμᾶς, καὶ ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήϑειαν. καὶ αὖϑις· Ε'ρωτήσω τὸν Πατέρα, καὶ ἄλλον Παράκλητον πέμψει ὑμῖν, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληϑείας, ὃ παρὰ τῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται. καὶ μετὰ τὸ Πάϑ⊖ δὲ πάλιν, ὅτε καὶ πρὸς Οὐρανὸν αὐτὸς, ἔπεν· Υ῍μεῖς δὲ περιμείνατε ἐν Γερσαλὴμ, ἕως ὃ ἐνδύσησϑε δύναμιν ϑξ ὕψες· πέμπει αὐτό. περιμενόντων γὰ῍ αὐτῶν ἐν τῷ συμπληρῦσϑαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, περὶ ὥραν τρίτην τῆς ἡμέρας ἐν τῷ

τῷ ὑπερῴῳ, ἄφνης βροντὴ Οὐρανόϑεν ἐγένετο, ὡς καὶ τὸ πλῆϑ⊖ τῆς Οἰκουμένης διαδραμεῖν, καὶ ἐν ἕδει πυρίνων γλωσσῶν ὤφϑη τὸ Πνεῦμα τὸ Α'γιον ἐπὶ αὐτῶν ἑκάσῳ, ὃ μόνον τῆ῍ δωδέκα, ἀλλὰ καὶ τῆ῍ ἑβδομήκοντα, καὶ ἐλάλων ξέναις γλώσσαις, ἥτοι εἷς ἕκασος τῆ῍ Α'ποστόλων πάσας τὰς τῆ῍ Ε'ϑνῶν ἐλάλει γλώσσας. ὃ μὴ τοι τὴν ἰδίαν τῦ Α'ποστόλε λέγοντος, ὁ ἀλλόφυλος ἤκεεν, ἀλλὰ τὴν ἑκάσε Ε'ϑνες ὁ Α'ποστολος ἤκεε, καὶ ἐλάλει· ὅϑεν καὶ τοῖς σωεσλεγμένοις μεϑύειν ἔδοξαν. μὴ γινώσκων γὰ῍ ἕκας⊖ πῶς ὁ Α'ποστολ⊖ πᾶσι κτ' μέρος διελέγετο, μεϑύειν αὐτὸν ὑπελάμβανον. ἄλλοι δὲ ἐϑαύμαζον λέγοντες· τί ἂ῍ ϑέλῃ τῦτο εἶναι; ἦσαν δὲ ὅτι ἐκ τῆς ἁπαναχῦ γῆς σωεσλεγμένοι διὰ τὴν Ε'ορτὴν, Πάρϑοι, Μῆδοι, καὶ Ε'λαμῖται, ὑπὸ Α'ντιόχε πρὸ ὀλίγε αἰχμάλωτοι γεγονότες. Μέτα γῦν τὴν Α'νάληψιν, δέκα παρελϑασῶν ἡμερῶν, ἐπιδημᾶ τὸ Πνεῦμα τὸ Α'γιον. καὶ ὃ παραυτίκα τῷ αὐαληφϑῆναι, ἵνα ϑερμοτέρας μᾶλλον ποιήσῃ τοὺς Μαϑητὰς ἐκδεχομένους αὐτό. φασί δέτινες, ὅτι καϑ' ἑκάσην τῆ῍ ἡμερῶν, αἷ ἕκασον τῆ῍ Α'γγελικῶν πραγμάτων προσιὸν, τὴν ϑεωϑεῖσαν ἐκείνην σάρκα προσεκύνει. τῆ῍ οὖν ἐννέα πληρωϑεισῶν ἡμερῶν, τῇ δεκάτῃ ὁ Παράκλητος ἐπεδήμησε, τῆς καταλλαγῆς γενομένης διὰ τὸ Υἱὸ. Μετὰ δὲ πεντήκοντα ἀπὸ τὸ Πάσχα, εἰς ὑπόμνησιν τῦ παλαιῦ Νόμε. ὁ γὰ῍ Ι'σραὴλ, ϑξ ὅτι τὴν ἐρυθρὰν διεπεραιώϑη, πεντήκοντα παρελϑασῶν ἡμερῶν, τὸν Δεκάλογον ἔλαβεν. Ο῍ρα δὲ καὶ τὰ σύμβολα. ἐκεῖ ὄρος, ὧδε ὑπερῷον. ἐκεῖ πῦρ, ὧδε γλῶσσαι πύεμναι. αὐτὶ δὲ βροντῶν καὶ γνόφε, πνοὴ βιαία ἐνταῦϑα. ἐν ἕδει μὲν ὃν γλωσσῶν κατῆλϑε τὸ Πνεῦμα τὸ Α'γιον, ὅτι οἰκείως ἔχειν πρὸς τὸν ζῶντα Λόγον παραδηλοῖ· ἢ καὶ ὅτι οἱ Α'ποστολοι διδάσκειν, καὶ ἐπάγειν τὰ Ε'ϑνη διὰ γλώσσης ἔμελλον· πυρίνων δὲ, ὅτι ὁ Θεὸς πῦρ καταναλίσκον ἐσί, καὶ διὰ τὴν κάϑαρσιν. μεμιγμένων δὲ, διὰ τὰ χαρίσματα. καὶ ὥσπερ ποτὲ τὸς τὴν μίαν γλῶσσαν ἐπισαμένος, εἰς πολλὰς διεῖλε· καὶ σωέχεεν, ὅπω καὶ νῦν τὸς τὴν μίαν γλῶσσαν ἐπισαμένος, εἰς πολλὰς ἐμέρισεν, ἵνα σωάξῃ τὸς ὑπ' ἐκείνων τῆ῍ γλωσσῶν, εἰς τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης διασπαρέντας. ἐν Ε'ορτῇ δὲ γίνεται, ἵνα πλειόνων ἀϑροισϑέντων, ἅπανταχῦ τὸ πρᾶγμα ϑξηχηϑείη. καὶ ἵνα οἱ ἐν τῷ Πάσχα τυχόντες, καὶ τὰ ἐπὶ τῷ Χριστῷ γεγενημένα ἰδόντες, ϑαυμάζειν ἔχωσιν. ἐν τῇ Πεντηκοστῇ δὲ, ὅτι ἐλεῖν, καϑ' ὃν καιρὸν τὸ πρὶν ὁ Νόμος ἐδόϑη, κατ' αὐτὸν καὶ τὴν τῦ Πνεύματος χάριν ἐκκενωϑῆναι. καϑὰ καὶ ὁ Χριστὸς ἐποίησεν, ἐν τῷ νομικῷ Πάσχα, οἰκεῖον Πάσχα τελέσας, τὸ ἀληϑινὸν Πάσχα. ὃκ εἰς τὸ σῶμα δὲ ἐκάϑισε τὸ Πνεῦμα, ἀλλ' εἰς τὰς κεφαλὰς τῆ῍ Α'ποστόλων, τὸ ἡγεμονικὸν περιλαμβάνον, καὶ τὸ ὑπερφέρον τῦ σώματος, καὶ αὐτὸν τὸν νῶν, ἀφ' ὃ καὶ ἡ γλῶσσα τὸ λέγειν ἔχει. ἢ καὶ ὅτι τρόπον τινὰ φωνὴ διὰ τῆς γλώσσης τὸ Πνεῦμα ἀφίησιν, ὡς χαροπονεῖν τὰς Α'ποστόλας διὰ τῆ῍ κεφαλῶν ἁπάσης τῆς ὑπ' Οὐρανὸν Διδασκάλας. ἡ γὰ῍ χαροϑεσία ἐν τῇ κορυφῇ γίνεται. ὁ δὲ ἦχ⊖ καὶ τὸ πῦρ, ὅτι καὶ ἐν Σιναίῳ ταῦτα ἐγένετο, ὡς αὖ διαχϑῆναι τὸ αὐτὸ Πνεῦμα, καὶ τότε καὶ νῦν τὸ νομοϑετῦν, καὶ πάντα διατττόμενον. σωεχύϑη δὲ τὸ πλῆϑος τῷ τῆς πνοῆς ἤχῳ, ὅτι ἔδοξαν τέλος ἔχειν, ὅσα τοῖς Ι'ουδαίοις ὁ Χριστὸς περὶ τῆς αὐτῶν καταστροφῆς προήγγειλεν. ὡσὰ πυρὸς δὲ ἔπεν, ἵνα μηδεύτι σωματικὸν ἐννοήσῃτις περὶ τὸ Α'γίε Πνεύματος. μέϑω οὖν καπακείνονται οἱ Α'ποστολοι. ἀλλ' ὁ Πέτρος ϛαϑεὶς καὶ δημηγορήσας ἐπὶ μέσε τῷ πλήϑει, τῦτο ἀπήλεγξε μὴ ἀληϑείας ἐχόμενον, τὴν τῦ Ι'ωὴλ Προφητείαν ἐν τῷ λόγῳ παραγαγὼν, καὶ ἐχειρώσατο ϑξ αὐτῶν ὡσὰ χιλιάδας τρεῖς. Παράκλητος δὲ τὸ Πνεῦμα τὸ Α'γιον λέγεται, ὡς παραμυϑᾶσϑαι καὶ αὐαψύχειν ἡμᾶς δυνάμενον· αὐτὶ γὰρ τῦ Χριστῦ τῦτο ἐλάβομεν, κἀκεῖνο δὲ αὐτὸ ἔχοντες. καὶ ὅτι ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν, φωνῆς ἀλαλήτοις πρὸς τὸν Θεὸν, ὡς φιλαύϑρωπον ἡμῶν προϊσάμενον· καϑὰ δῆτα καὶ ὁ Χριστός. Παράκλητος γὰ῍ κἀκεῖνος. διὰ τῦτο γὰ῍ καὶ ἄλλ⊖ Παράκλητος τὸ Πνεῦμα τὸ Α'γιον

γιον λέγεται. φησὶ γὰρ ὁ Ἀπόστολος· Ἔχομεν Παράκλητον Ἰησοῦν τὰ πρὸς τὸν Θεόν. ἄλλος δὲ εἴρηται διὰ τὸ Ὁμοούσιον. τὸ γὰρ ἄλλος καὶ ἄλλος, ἐπὶ ταυτοσίων καὶ ὁμοφυῶν· τὸ δὲ ἄλλο καὶ ἄλλο, ἐπὶ διαφόρων οἴδαμεν φύσεων. τοῦτο τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἔν ἐστι καὶ τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ πάντα. ὅθεν καὶ συνδημιουργὸς τούτοις τὸ παῦ, καὶ αὐτῷ τῷ ἐσομένῳ Ἀνάστασιν, καὶ ὅσα βάλεται πράσσα, ἁγιάζει, ἀφορίζει, νεοποιεῖ, ἀποστέλλει, σοφίζει, χρίει Προφήτας, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν ἅπαντα· αὐτεξούσιον ὄν, παντοδυνάμον, ἀγαθὸν, δίδοις, ἡγεμονικόν. δι' αὐτοῦ πᾶσα σοφία, ζωὴ, κίνησις, ἔτι μετέχον ἁγιωσύνης, καὶ παντοίας ζωῆς. ἁπλῶς ὅσα ἔχει ὁ Πατὴρ, καὶ ὁ Υἱὸς, πλὴν τῆς ἀγεννησίας, καὶ τῆς γεννήσεως, παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον. ἐκχυθέντος δὲ ἐπὶ πᾶσαν σάρκα τοῦ Πνεύματος, ὁ Κόσμος παντοίων χαρισμάτων ἐμπέπλησαι, καὶ δι' αὐτοῦ τὰ Ἔθνη πάντα πρὸς θεογνωσίαν ἐχειραγωγήθησαν, καὶ πᾶσα νόσος, καὶ πᾶσα μαλακία ἐθεράπευσαι. Τελευτῶν δὲ τοῖς Μαθηταῖς ἐδόθη παρὰ Χριστοῦ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. πρὸ τοῦ Πάθους, ἀμυδρῶς λίαν. μετὰ τὴν Ἀνάστασιν, δι' ἐμφυσήματος ἐμφανέστερον. καὶ νῦν κατέπεμψε τοῦτο σωτηρίως. μᾶλλον δὲ αὐτὸ κατῆλθε τελειότερον φωτίζον, καὶ ἁγιάζον αὐτούς. καὶ δι' αὐτοῦ πάλιν τῆς Οἰκουμένης τὰ πέρατα οἰκειούμενον. Τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πρεσβείαις τῶν Ἀποστόλων σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς ἐμβληθέντες ὅσοι Παῖδες, τὸ πῦρ εἰς δρόσον μετέβαλον, διὰ τῆς ὑμνῳδίας, ὅπου βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν Ἱπταμένων τὰ θεῖα μεγαλεῖα τῶν Ἀποστόλων, τοῦ Πνεύματος ἡ ἐνέργεια, ἐνομίζετο μέθη τοῖς ἀπίστοις· δι' ἧς Τελειὰς γνωρίζεται εἷς Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν ἀδιαίρετον φύσιν ὀρθοδόξως θεολογοῦμεν, Θεὸν Πατέρα τὸν ἄναρχον, τῆς αὐτῆς οὐσίας Λόγον, καὶ Πνεῦμα, ἐλλογητὸς ἅπαντες κράζοντες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εἱρμὸς Ἄλλος.

Σύμφωνον ἐθρόησεν ὀργάνων μέλος, Σέβειν τὸ χρυσότευκτον ἄψυχον βρέτας. Ἡ τὸ Παράκλητε δὲ φωσφόρος χάρις, Σεβασμιάζει τὸ βοᾶν· Τελειὰς μόνη, Ἰσοθεινὴς ἄναρχος ἐλλογητὸς εἶ.

Ὡνιῶ Προφητόφθεγκτον ἠγνοηκότες, Ἔφασκον οἰνότευκτον ἄφρονες μέθῃ, Ῥήσεις ξενηκόθησαν ὡς Ἀποστόλων. Οἱ δυσεβεῖς δὲ σοὶ βοῶμεν εὐθέως· Νεύρῃ τοῦ σύμπαντος ἐλλογητὸς εἶ.

Θέαμα κατεβρόντησεν ὁ βλέπων ὅπα, Ἔνθος Ἰωὴλ τοῦ θεαρχικωτάτου. Οἷς ἐχρεῶ φήσαντος οἷά περ Λόγος, Τοῦ Πνεύματος συμβοήσασι· Φύσις, Ἡ τελοσφεγγόφωτος ἐλλογητὸς εἶ.

Ῥιπτῷ μοι ἐμοίρησεν ὁρῶν τὴν χάριν, Ὅπως ὑπεμφήνειε τρεῖς ὑποστάσεις, Σέβειν ἐν ἁπλότητι τῆς οὐσίας· Ἀλλ' ἐν μιᾷ νῦν ἡμερῶν τῇ κυρίᾳ, Υἱὸς Πατὴρ καὶ Πνεῦμα ἐλλογητὸς εἶ.

Καταβασία.

Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός. καὶ Σύμφωνον ἐθρόησεν ὀργάνων.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

Τὸ Φλεκτὸς πυρὶ ἐν Σινᾷ προσομιλοῦσα, βάτος Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ Μωσεῖ. καὶ Παῖδας ζῆλος Θεοῦ, τρεῖς ἀναλώτους τῷ πυρὶ ὑμνῳδοὺς ἔδειξε· πάντα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡτικῆς ἐξ ὕψους βιαίας φερομένης, ἠχητικῶς τοῦ Πνεύματος τῆς Παναγίας, Ἀλιεῦσι πνοῆς, πυρίνων ἐδαγλωσσῶν, τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἐρρήτορεύοντο. πάντα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς μὴ θιγομένῳ προβαίνοντες ἐν ὄρει, μὴ πεφρικότες πῦρ δαιμονῶν, δεῦτε καὶ σῶμεν ἐν τῷ ὄρει Σιὼν, ἐν Πόλει ζῶντος Θεοῦ, Πνεύματοφόροις Μαθηταῖς νῦν συγχορεύοντες. πάντα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἱρ-

Εἱρμὸς Ἄλλος.

Τὰ τὰ δεσμὰ καὶ δροσίζα τὴν φλόγα,
Ὁ τελοσοφεγγὴς τῆς Θεαρχίας τύπος.
Ὑμνᾶσι Παῖδες, ἄλογα δὲ τὸν μόνον,
Σωτῆρα καὶ ταντεργὸν ὡς ἐργέτιν,
Ἡ δημιεργηθᾶσα σύμτασα Κτίσις.
Μένμω ὁ Χριστὸς καὶ βροτοτοκίων ἐτῶν.
Ἀπὸ Πατρακοθὰς τοῖς Ἀτοσόλοις ἔφη.
Τὸ Πνεῦμα τάχα γλωσσοτυρσάτῳ θέᾳ,
Ἐφίζον ἀλογητὸν οἰκειμενίᾳ,
Ἡλοτελωμείᾳ δὲ μέλτασε Κτίσις.
Ὡτελωδῶς αὐτοδεσπότως ἰὸν,
Φῶς αὐτολαμτὲς καὶ ταρεκτικὸν φάος,
Τ' ἄρχων ἦκες ἐμφορᾶν Ἀτοσόλοις,
Τιμῆεν ὡς ἅημα τοῖς σοῖς οἰκέτας,
Λελιταρημένον τε Πνεῦμα προσνέμοις.
Σὲ Προφητῶν Πνἀματέμφορον σόμα,
Σιὼ σωματωδῶς ὦ Μέδων ἐνδημίαν,
Καὶ Πνεῦμα κόλτων Πατρικῶν προηγμενόν,
Ἀκτισοσυμτλασεργοσιώθρονον σέβας,
Γὰς ἀνανθρωτήσεως τισοῖς σέβας.

Καταβασία.

Ἄφλεκτος τυφὶ ἐν Σινᾷ. καὶ
Λύει τὰ δεσμὰ, καὶ δροσίζει.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

Μὴ τῆς φθορᾶς διὰ τᾶραν κυοφορήσασα, καὶ ταντεχνήμονι Λόγῳ σάρκα δανείσασα, Μῆτερ ἀτάραν δρε, Παρθενίε Θεοτόκε, δοχᾶον τὸ ἀσέκτε, χωρίον τοῦ ἀτάρε, Πλασεργᾶσα σὲ μεγαλυίομεν.
Ἐπιταμφλάζοντα τάλαι τυφίνε ἅρματος, ὁ ζηλωτὴς καὶ τυφίτνες χαίρων ὀχέμενα, τιὼ νιῶ ἐκλάμψασαν ἐτίτνοιαν ἐδήλε, ἐξ ὕψες Ἀτοσόλοις, ὑφ' ἧς καταλαμφθεύτες, τιὼ Τριάδα τᾶσιν ἐγνώρισαν.
Ὁμὲ φύσεων, δίχα ξενίον ἠκέετο, Μαθητῶν· τῆς μιᾶς γὰρ φωνῆς ἀπηχεμενίης, Πνἀματος χάριτι, τοικίλως ἐνηχᾶντο, Λαοὶ φυλαὶ καὶ γλῶσαι, τὰ θᾶα μεγαλᾶα, τῆς Τριάδος γνῶσιν μυέμεναι.

Εἱρμὸς Ἄλλος.

Χαίροις Ἄναασα Μητροπάρθενον κλέος. Ἅταν γὰρ ἀδίνητον εὔλαλον σόμα, Ῥήτρεῦον ἀθεύασε μέλταν ἀξίως. Ἰλιγγιᾷ δὲ νᾶς ἅτασε τὸν Τόκον Νοᾶν. Ὅθεν σε συμφώνως δοξάζομεν.

Τὰν ἐᾶν ἔοικε τὴν φυσίζωον Κόρην. Μόνη γὰρ ἐν δίνησι κεκρύφε Λόγον, Νοσᾶσαν ἀλθαίνοντα τὴν βροτῶν φύσιν. Ὃς δεξιοῖς κλισμοῖσι νιῶ ἱδρυμένος, Πατρὸς τέτομφε τιὼ χάριν τᾶ Πνἀματος. Ὅσοις ἔτνασεν ἡ Θεόῤῥυτος χάρις. Λάμποντες ἀστράπτοντες ἠλλοιωμένοι. Ὀθνέαν ἀλλοίωσιν ἀπρεπεστάτην, Ἰσοθενᾶσαν τιὼ ἄτμητον ἀδότες, Σοφιὼ τεῖφεγγον Οὐσίαν δοξάζομεν.

Καταβασία.

Μὴ τῆς φθορᾶς διὰ τᾶραν.
Χαίροις Ἄναασα Μητροπάρθενον.
Ἑξατοσαλπίεσον. Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὁ Παναγιον Πνεῦμα, τὸ προϊὸν ἐκ τᾶ Πατρὸς, καὶ δι' Υἱᾶ ἐνδημῆσαν, τοῖς ἁγιαμμάτοις Μαθηταῖς, τὰς σὲ Θεὸν ἐτιγνόντας, σῶσον ἁγίασον παύτας. Δίς.

Ἕτερον, Ὅμοιον.

Φῶς ὁ Πατὴρ, φῶς ὁ Λόγος, φῶς καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα· ὅτερ ἐν γλώσσαις τυφίναις, τοῖς Ἀτοσόλοις ἐτέμφθη, καὶ δι' αὐτοῦ τᾶς ὁ Κόσμος φωταγωγᾶται, Τριάδα σέβαν Ἁγίαν. Ἀτάξ.
Εἰς τὰς Αἴνους, Πᾶσα πνοὴ, ἰσῶμεν ξ. δ'. καὶ ψάλλομεν, ξ. Ἰδιόμ. ἦχος β'.
Ἐν τοῖς Προφήταις.
ξ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί.
Ἐν ταῖς αὐλαῖσσι ὑμνήσωσε.
ξ. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τᾶ προσώπε σε.
Ἐν ταῖς αὐλαῖσσι Κύριε οἱ πιστοί.

Δοξολογοῦντες τὸ α'.

Δόξα, καὶ νιῶ. ἦχος πλ. δ'.

Γλῶσαι τοπὲ σιωπήσασαν. Ζήτε ἅπαντα ἀς τὸν Ἑσπερινὸν τᾶ Σαββάτε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.
Εἰς τιὼ Λατρείαν Τυπικά, καὶ εἰς τὸν Κανόνων τᾶς Ἑορτᾶς, Ὠδὴ γ'. καὶ ε'.
Εἴσοδος ὁ Ἱερεὺς, Σοφία ὀρθή.
Ὁ Λαός. τὸ Εἰσοδικόν.
Ἀνάστηθι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σε.
Ἀσωμεν καὶ ψαλῶμεν τὰς δυνασείας σε.
Τὸ Τροπάριον, ἦχος πλ. δ'.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ταντόφρας τὰς Ἁλιᾶς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τιὼ Οἰκουμένιω σαγηνεύσας, φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δόξα. καὶ νῦν, ἦχος δ'.

Ὅτε καταβὰς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν Ἔθνη ὁ Ὕψιστος. ὅτε τὰ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς σύνοψιν ταύτας ἐκάλεσε. καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ πανάγιον Πνεῦμα.

Τὸ Τερσάγιον.

Προκειμ. τῶ Ἀποστόλω, ἦχος δ'. β'.

Σῶσον Κύριε τὸν Λαόν σου.

Πρὸς σὲ Κύριε κεκράξομαι.

Ἀπόστολος πρὸς Ἐφεσίους.

Ἀδελφοὶ, ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε.

Ἀλληλούια, ἦχος β'.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος, ὁρᾶτε μὴ καταφρονήσητε.

Κοινωνικὸν. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Ἑστέον δὲ, ὅτι ἡ Ἑβδομὰς αὕτη τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς λελυμένη ἐστὶν ἀπὸ τυροῦ, ἰχθύος, οἴνου, καὶ ἐλαίου. χολάζουσι δὲ καὶ τὰ Μεσώρια τῶν Ὡρῶν, καὶ ὁ ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις ψαλλόμενος Κανὼν τῆς Τεραγίας Θεοτόκου.

Τῇ Β. μετὰ τὴν Πεντηκοστὴν,

Εἰρμὸς, ἦχος πλ. β'. Κύριε ἐκέκραξα, ἐν τῷ Ὄρει τῶν Ἐλαιῶν. καὶ ψάλλουσι οἱ προκείμενοι, ἦχος β'.

Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Τὴν ἐγκαινίζονται γλῶσσαι, τὰ μεγαλεῖα Θεοῦ, ἑτεροφθόγγοις λόγοις, καὶ πυρὸς ὡς ἐν ἅδῃ, εἰς πίσωσιν ἀπάντων, καὶ ἐπὶ γῆς, διηγεῖσθαι πρωϊώτατα. νῦν εἰς σημεῖον τοῖς Ἔθνεσιν ἀληθῶς, σωτηρία ἐπεδήμησας.

Ἀνατείλαι ὑπέσχου τοῖς Μαθηταῖς σου Χριστὲ, ἐξ ὕψους δωρεάν, ἐκπληρώσας ἐκτείνας, τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα, δόξας ἡμῖν, ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἐπὶ σὲ οἱ ἐλπίζοντες ἀγαθὲ, ἀληθῶς οὐ καταισχύνονται.

Ἣν προθεσμίαν πληρώσας, σὺ τὸν Παράκλητον, ὡσεὶ πυρὸς ἐν γλώσσαις, ἐξαπέστειλας Κόσμῳ, τὰς πάντων ἁμαρτίας, θεῷ πυρὶ, ἀναχωνεύσαι, καὶ δῶναι ἡμῖν, πρὸς αὐτὸν κοινωνίαν εἰλικρινῆ, τοῖς πιστῶς θεολογοῦσιν αὐτόν.

Καὶ τὸ Μωσαϊκὸν γ'.

Δόξα. καὶ νῦν. ἦχος α'.

Πεντηκοστὴν ἑορτάζομεν, καὶ Πνεύματος ἐπιδημίαν, καὶ προθεσμίαν ἐπαγγελίας, καὶ ἐλπίδος συμπλήρωσιν, καὶ τὸ Μυστήριον ὅσον ὡς μέγα τε καὶ σεβάσμιον. διὸ βοῶμεν σοι· Δημιουργὲ τῶν ἁπάντων, Κύριε δόξα σοι.

Εἰς τὸν ὄρθρον. ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ῥῆμα τοῖς Μαθηταῖς, ὡς ἐπηγγείλω Λόγε, ἀπέστειλας τὸ Θεῖον. καὶ Ἅγιόν σου Πνεῦμα, καὶ τέτους κατεφώτισας.

Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου.

Φῶς ἐξ Οὐρανοῦ, τοὺς Ἀποστόλους πᾶσα, τοῦ θείου Παρακλήτου, ἡ δωρεὰ μις ταυσόφους, καὶ Θεολόγους ἔδειξε.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί.

Ἐνώσας ἀλλογενῶν, ἀκούοντες ἠκούσω, ταῖς γλώσσαις ταῖς ἰδίαις, τοὺς θείους Ἀποστόλους, Τερπάδα μεγαλυνόντας.

Δόξα. καὶ νῦν, ἦχος α'.

Λώσσαις ἀλλογενῶν, ἐκαινούργησας Χριστὲ τοὺς σοὺς Μαθητάς. ἵνα δι' αὐτῶν σε κηρύξωσι τὸν ἀθάνατον Λόγον καὶ Θεὸν, τὸν παρέχοντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ Γ. μετὰ τὴν Πεντηκοστὴν,

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. ζήλ. καὶ. ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὑπατίαν, σωφροσύνην, σωφροσύνην δοξάζω, σωφρονίζω, Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, τὸ πανάγιον Πνεῦμα, εὐσεβῶν τῇ Θεότητι, διαιρῶν ἰδιότησιν. ὅτω τοῦτο γὰρ, τοὺς τοῦ Χριστοῦ Ἀποστόλους, ἐμφορήσαν νοῦν, ἀλλὰ τὸν σύμπαντα Κόσμον, κηρύττειν ἐσόφισε. Δίς.

Μετὰ τὴν Β'. ζήλ. καὶ Ὅμοιον.

Χριστοῦ τοὺς Μαθητὰς, ἡ τοῦ Πνεύματος χάρις, φοιτῶσα ἐξ Οὐρανοῦ, κατελθοῦσα ἐν ἅδῃ, πυρὸς κατεφώτισε, καὶ φωτῆρας ἀνέδειξε, καταγγέλλοντας, τὴν τῆς Ἁγίας Τριάδος, μίαν δύναμιν, καὶ Κυριότητα μίαν, ἣν πίστει δοξάζομεν. Δίς.

Ο Ν. Καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς ὁ βαρὺς, μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ἡ. καὶ τὸ Μηναῖα, εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ξ. τῶν Αἴνων, ξί. ἦχος β.

Οἶκος τὸ Ἐφραθᾶ.

ΓΙ'γλη Θεαρχικὴ, τὸν νεὼν καταλαμφθέντες, οἱ Μαθηταίσε Λόγε, σεσωσμένως τὸ Πνεῦμα, τὸ Ἅγιον ἐδέξαντο. ξί. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί.

ΓΛῶσαι μετὰ πυρὸς, ἐξ ὕψους ὁραθεῖσαι, ἐπὶ τὰς Ἀποστόλας, κατῆλθον μεμερισθεῖσαι, φωτίζουσαι καὶ φλέγουσαι. ξί. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου.

ΓΝωθεν πρὸς ἡμᾶς, Παράκλητε φοιτήσας, ὡς περὶ τοῖς Ἀποστόλοις, ἁγίασον καὶ σῶσον, τοὺς σὲ Θεὸν κηρύττοντας.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος α.

ΠΑ'νται χορηγεῖ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. βρύει Προφητείας, Ἱερέας τελεοῖ, ἀγραμμάτους σοφίαν ἐδίδαξεν, Ἁλιεῖς Θεολόγους ἀνέδειξεν, ὅλον συγκροτεῖ τὸν θεσμὸν τῆς Ἐκκλησίας. ὁμοούσιε καὶ ὁμόθρονε τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, Παράκλητε δόξα σοι.

Τῇ γ'. μετὰ τὴν Πεντηκοστὴν, Ἐπέρας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἴσῳμεν ξ'. ς'. καὶ ψάλλομεν ξί. Προσόμοια, ἦχος α.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

ΩΣ προσφυὲς ὡς οἰκεῖον, τοῖς λογικοῖς Οὐρανοῖς, ἐν πυρμόρφοις γλώσσαις, τὸ Θεὸς καταγγέλλειν, τοῖς Ἔθνεσι τὴν δόξαν, τοῦ Πνεύματος, Οὐρανὸς ὡραΐσαντος, καὶ καταυγάσαντος Κόσμον τὸν αἰσθητὸν, σοὶ Υἱῷ τε καὶ τῷ Πνεύματι. Ὅμοιον.

ΕΝ τῇ Σιὼν σωτηγμένων, τῶν Μαθητῶν τὸ Χαρισθὲς, ὡς ἡ ἐπαγγελία, τὸ Παναγίον Πνεῦμα, ἐν τύποις ἐφιζῆσαν, εἶδεν πυρὸς, πυρπνόος ἀνέδειξεν, ἐκφαντορίας τὰ δόγματα μυσικὰς, τῆς Τριάδος ῥητορεύοντας. Ὅμοιον.

ΟΥρανοχάλκεα ξίφη, τοὺς Ἱερεὺς Μαθητὰς, τὸ ἱερὸν φοιτήσαν, ἐκτετέλεκε Πνεῦμα, τῇ γῇ καθιερῶσαν τῷ Ποιητῇ, ἀνιέρους συγκόψαντας, ὡς ἐκλιπεῖν τὰς ῥομφαίας τὸ πονηρὸν, καὶ σφθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τὰ Μωαΐα γ'. Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος β.

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ζήτα εἰς τὴν Ἑορτήν.

Εἰς τὸν ξ. ξ. Προσόμοια, ἦχος δ'.

Ἐδώκας σημείωσιν.

ΗΜέρον ἐφοίτησε, τὸ Παναγίου σου Πνεύματος, ἡ ἐνέργεια Κύριε, ἐν τοῖς Ἀποστόλοις σου, καὶ σοφοὺς ἐνδεῖξαν, τῇ θεογνωσίᾳ, καταπεπλήρωκεν ἰδοὺ, τῆς μακαρίας διδασκαλίας σου. διόσου τὴν σωτήριον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ Παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. ξί. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί.

ΗΜέρον τὸ Πνεῦμά σου, τὸ παντοδύναμον Δέσποτα, ἐκ Πατρὸς καταπέμπεται, τὸ σοὶ Ὁμοούσιον, ἐν πυρίναις γλώσσαις· διανεμηθὲν δὲ, τὰ μεγαλεῖά σου λαλεῖν, τοὺς Ἀποστόλους σου παρεσκεύασε. διόσου τὴν σωτήριον οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ Παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. ξί. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου.

ΗΜέρον ἐξέχεας, τὸ Παράκλητόν σου Πνεῦμα, ὁ Σωτὴρ τὰ χαρίσματα, τῇ βροτείᾳ φύσει, διδοὺς προφητεύειν, ὡς ἔφησας Λόγε, καὶ τὴν Τριάδα προσκυνεῖν, ἀδιαιρέτως σωζεπαίδευσας. διόσου τὴν σωτήριον οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ Παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος β.

Ἐν τοῖς Προφήταις ἀνήγγειλας ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας.

Ζήτα εἰς τὴν Ἑορτήν.

Ἀπολυτίκιον. Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν ἁ. ξίλο. ψαλ. ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

ΚΑθὼσπερ ἐπηγγείλατο, αὐτεξουσίως μολὼν, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τοῖς Ἀποστόλοις Χριστὲ, εἰς μίαν σωήρμοσε, Πίστεως συμφωνίαν, τῆς ἀκτίστου Τριάδος, γλώσσας τὰς διαφόρους, τῆς Ἐθνῶν πανσπερμίας. ἀλλ' οἴκησον καὶ ἡμῖν ἀγαθὲ, φιλάνθρωπε δεόμεθα. Δίς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Μετὰ τὴν β. ᾠδὴ. ᾨδ. ἦχ. πλ.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸ Παναγιον Πνεῦμα νῦν καταλθὸν, ἐπὶ τὰς Ἀποστόλας ἄδεν πυρὸς, θάμβας ἐπλήρωσε, τῶν Ἐθνῶν τὰ συζήματα. ἐν γὰ γλώσσαις λαλέντων, πυρίνας φιλανθρωπε, τὴν ἰδίαν ἕκαστος, διάλεξιν ἤκουεν. ὅθεν καὶ τὸ θαῦμα, τοῖς ἀπίστοις ὡς μέθη, Πιστοῖς δὲ σωτήριον, ἀληθῶς ἐγνωρίζετο. διὰ τοῦτο δοξάζομεν, τὸ κράτος σε Χριστὲ ὁ Θεὸς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτούμενοι, καταπέμψαι πλουσίως τοῖς δούλοις σε. Δίς.

Ὠ Ν. Καὶ οἱ Κανονες, τῆς Ἑορτῆς ὁ δ'. μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ἡ. καὶ τὸ Μηναῖα, εἰς δ'

Εἰς τὸν ξ. τῶν Αἴνων ξ. Προσόμοια, ἦχ. πλ. β.

Τεμήμερον αὐέσης.

Ὁ Πνεῦμα τὸ Παναγιον, τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτὸς προϊὸν, ἐν πυρίναις, γλώσσαις ἦλθεν ἐπὶ γῆς, φλέξαι τὰς ἁμαρτίας, τῶν πίστει προσκυνόντων, τὴν τρισυπόστατον Θεότητα.

ξ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί.

Ὁ Πνεῦμα τὸ Παναγιον, ἐγκαίνισον ἡμῖν ὁ Θεός. ὅπερ πάλαι, πέμψας σε τοῖς Μαθηταῖς, ἐνίσχυσας Οἰκτίρμον, πληρῶσαι ἐν τῷ Κόσμῳ, σὲ τὰ σωτήρια θελήματα.

ξ. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου.

Ὁ Πνεῦμα τὸ Παναγιον, πιστῶς θεολογήσωμεν, ἐκβοῶντες· ἀφ' ἡμῶν μὴ ἀποστῇς, Παράκλητε ὁ πᾶσι, παρέχων σωτηρίαν, καὶ ἁγιάζων τὰς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχ. β.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑμνήσωσε.

Ζήτει εἰς τὴν Ἑορτήν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ δ'. μετὰ τὴν Πεντηκοστὴν Ἑσπέρας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ξ. Προσόμοια, ἦχ. α.

Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Ὡσεῖ ἐν ὄρει τὸν ὄντα, πυρὶ πεθέαται. ἀλλὰ καὶ τοῖς θεόπταις, καὶ σοφοῖς Ἀποστόλοις, τὸ Πνεῦμα πυρμόρφως κάτεισι νῦν, ὡς σαφῶς ὑπεμφήνειν, ὡς εἷς Θεὸς ὁ λαλήσας πότε, καὶ νῦν, ἐν ταυτότητι τῆς φύσεως.

Ἐν πυρμόρφοις ταῖς γλώσσαις, οἱ Θεορρήτορες, Βαπτίσματος τὸ Θείου, οἱ πρὸς ὕδωρ καλοῦντες, Ῥητόρων φλυαφίας ἀθέων πυρὶ, τῷ τοῦ Πνεύματος ἔφλεξαν. ἀλλὰ φωτίσας Παράκλητε καὶ ἡμᾶς, τοὺς πιστῶς θεολογοῦντάς σε.

Καὶ τοὺς ἐν ὕλῃ Θεέμου, σοὶ λατρεύσαντας, προσλαβομένη πάχος, τὰ τῆς ὕλης ἀῤῥήτως, ὡς πάλαι τοὺς αὐλοὺς, πυρὶ καινουργεῖς, φλογερὸς τῷ τοῦ Πνεύματος. ὡς πολυύμνητος πέλεις, ὡς θαυμαστὸς, ἐν τοῖς ἔργοις σου φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχ. β'.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Κύριε οἱ πιστοί.

Ζήτει εἰς τὴν Ἑορτήν.

Εἰς τὸν ξ. ξ. Προσόμοια, ἦχ. δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὁ Μοσχεύσαμον, σεμνόθρονον, συμφυὲς καὶ σεπτάρχον, τῷ Πατρὶ τῷ Λόγῳ τε Πνεῦμα Ἅγιον, συμπαντουργὸν σεπτοῦ δίον, παναγαθὸν παύταρχον, τοὺς τοῦ Λόγου Μαθητὰς, ἐμφορήσαν ἐσόφισεν ἐν τοῖς Ἔθνεσιν, ἐν φωναῖς πολυγλώσσοις καταγγέλλειν, τοῦ Θεοῦ τὰ μεγαλεῖα, καὶ τῆς Τριάδος τὰ δόγματα.

ξ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί.

Ἀ τῇ μέθῃ σκοτούμενα, τῆς ἀγνοίας Θεανθρωπε, τῶν Ἐθνῶν συζήματα τὰ πολύπορα, ὑφηγορεύσας ἐν Πνεύματι, τὰ θεῖα τοὺς Μύσας σε, πολυγλώσσοις λαλιαῖς, ἀπεκάλυψεν μεθύοντας, τοὺς ἐλάσαντας, τῆς ἀπάτης τῷ μέθῳ. ἀλλ' ἡμᾶς σε, δι' αὐτῶν ἐπεγνωκότες, θεολογοῦμεν σῳζόμενοι.

ξ. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου.

Πηγὴ ἡ ᾠδὴ, ἀενάως ἡ βρύουσα, ποταμὸν ἀνέκφραστον ἀγαθότητος, ὕδωρ τὸ ζῶν ἀεὶ βλύζουσα, συμφύτως προχέουσα, ταῖς αὐτοῦ ἐπιῤῥοαῖς, τὴν ψυχήν με καταρδεύσαν λυτρουμένη με, τῶν παθῶν τῆς καμίνου τοῦ φλογμοῦ τε, τῶν δεινῶν παρατρεπόντων, καὶ τοῦ πυρὸς τῆς κολάσεως.

Δόξα,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχ. β'.

Τελάδα ὁμοούσιον ὑμνολογήσωμεν.

Ζήτει εἰς τὴν Ἑορτήν.

Ἀπολυτίκιον.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. ψαλμ. ρα'. ἦχ. α'.

Τὸν πάφον σε Σωτῆρα.

Τὰ δὲ προφητικὰ, περαιοῦνται προρρήσεις. ὁ τότε γὰρ αὐγαῖς, ἀμυδραῖς ἐκκαλύψας, μελλόντων τὴν δήλωσιν, ὡς Θεὸς ὁ Παράκλητος, νῦν ἐκκέχυται, τοῖς Ἀποστόλοις πλουσίως. διὰ τούτων δὲ, καὶ τοῖς πιστῶς προσκυνοῦσι, Τελάδα τὴν ἄκτισον. Δίς.

Μετὰ τὴν β'. ψαλμ. ρα'. ἦχ. πλ. α'.

Τὸν συναύαρχον Λόγον.

Τῷ Πνεύματος ἄγιλῃ τοὺς Ἀποστόλους σε, ἐμφορήσασα Σῶτερ φωτὸς ἔδειξε, τὴν τῶν αἱρέσεων ἀχλὺν, ἀποδιώκοντας, ἀπὸ τῆς γῆς καὶ τῶν πιστῶν, καταφωτίζοντας ψυχὰς, λατρεύοντας τὸν Πατέρα, καὶ τὸ Παναγιον Πνεῦμα, τὸ ἁγιάζον τοὺς προσκυνοῦντάς σε. Δίς.

Ο' Ν'. Καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς ὁ βαρὺς μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ἡ. καὶ τὸ Μεγαλυν εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ξ'. τῶν Αἴνων ξα'. Προσόμοια, ἦχ. δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῷ Πνεύματος καθοδ. Ἀποστόλους ἐφώτισεν, ἐν πυρίναις γλώσσαις νῦν ἐποφθεῖσα αὐτοῖς. καὶ τότε Ῥήτορας ἔδειξε, τοῖς πᾶσι κηρύττοντας, τῆς Τελάδος ἀληθῆ, ὁμοφυῆτε τὴν εὔωσιν. ὅθεν ἅπαντα, ἐξεπλήττοντο Ἔθνη, καθορῶντα, τοὺς ποτὲ ἀγροικοτάτους, τραυλῶς λαλοῦντας ἀπόρρητα.

ξ'. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί.

Περῶ καθήμενοι, οἱ Ἀπόστολοι ἔλαβον, τὴν Ἁγίας Πνεύματος τὴν ἐνέργειαν, πνοὴν βιαίαν φοιτήσασαν, ἐν πυρίναις γλώσσαις. καὶ ἐλάλουν ἐμφανῶς, διαφόροις διδάγμασι, προσφθεγγόμενοι, τὸν τῆς χαρᾶς λόγον βεβαιοῦντες, τὸν παθόντα ἑκουσίως, Χριστὸν ὑπάρχειν Θεὸν ἀληθῆ.

ξ'. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου.

Ὡς κατέπεμψας Κύριε, τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα, Ἀποστόλοις σήμερον θείαν χάριν· καὶ νῦν, ἡμῖν παράσχου δεόμεθα, αὐγάσαι καρδίας φωτὶ, ἀκηράως τῆς αὐτοῦ, ἐπιλάμψεως ὅπως σαφῶς, τὸν Τελσάγιον, ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις, ἀνον πάντες, ἀναπέμψωμεν ὑμνοῦντες, Τελάδα φύσει ἀχώριστον.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχ. β'.

Ἐν τοῖς Προφήταις αἰνίγμασιν ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας. Ζήτει εἰς τὴν Ἑορτήν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ε'. μετὰ τὴν Πεντηκοστὴν Ἑσπέρας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν ξ'. καὶ ψάλλομεν ξ'. Προσόμοια, ἦχ. δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ διαιροῦν τὰ χαρίσματα, ἐπὶ γῆς ἐπεδήμησεν, οὐχ ὥσπερ τὸ πρότερον, τῇ σκιᾷ τοῦ Νόμου, λάμψαν ἐν Προφήταις· ὁσιωθῶς δὲ νῦν ἡμῖν, τῇ μεσιτείᾳ Χριστοῦ δεδώρηται. καρδίας ἐκκαθάρωμεν, ταῖς ἀρεταῖς καὶ δεξώμεθα, τὴν αὐτοῦ ἐπιφοίτησιν, μυστικῶς φωτιζόμενοι.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, μὴ αὐτανέλῃς φιλάνθρωπε, ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ δώρησαι, ἀξίως τῇ χάριτί σου, πολιτευομένους, ψυχῇ καὶ καρδίᾳ, διαιωνίζουσαν αὐτοῦ, τὴν μετουσίαν κληρονομῆσαι ἡμᾶς, Ναὸς καὶ οἰκητήριον, τοῦ Παρακλήτου ὑπάρχοντας, Ἰησοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ ἁγιάζον τὰ σύμπαντα, δυσεβῶς ἀνυμνήσωμεν, καὶ πῖσα βοήσωμεν· ὁ ἐλθὼν ἐν Κόσμῳ, Πατρὸς δόξῃ, μὴ ἀποχώρει ἀφ' ἡμῶν, τῶν λατρευόντων σε τῇ Θεότητι· Ναὸς ἡμᾶς ἀνάδειξον, τῆς σῆς ἀφράστου ἀγαθότητος, καὶ ἁγίασον ἅπαντας, τοὺς πιστῶς ἀνυμνοῦντάς σε.

Καὶ τὰ Μεγαλυν. γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχ. βαρύς.

Παράκλητον ἔχοντες πρὸς τὸν Πατέρα Χριστὸν τὸν Θεὸν, Παράκλητον

ἄλλον

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἄλλον ἐπεδήμησαν τῇ γῇ σήμερον, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ἐν πίστει προσκυνήσωμεν.

Εἰς τὸν ᾳ. ᾳ. Προσόμοια, ἦχος α.

Παυδίφημοι Μάρτυρες.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον Πατρὸς, τὸ ἐκπορευόμενον, καὶ ἐν Υἱῷ προσκυνούμενον, δι' ὃ καὶ φέρεται, καὶ κρατεῖται πάντα, καὶ ζωῇ συνέχεται, καὶ ζῇ καὶ διαμένει καὶ σῴζεται, θεολογήσωμεν· ἀκαταίληπτε Παράκλητε, τῇ εἰρήνῃ τῷ Κόσμῳ σε δώρησαι.

ᾳ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον πηγὴ, πάσης ἀγαθότητος, σωτηρίως ἐπεδήμησε, τῆς γῆς τὰ πέρατα, οὐρανίᾳ θείᾳ, διὰ τῶν Ἀποστόλων, πληρῶσαι καὶ τῆς θείας χαρισότητος. αὐτῷ βοήσωμεν· ἀνερμήνευτε Παράκλητε, τῇ εἰρήνῃ τῷ Κόσμῳ σε δώρησαι.

ᾳ. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον Θεὸς, συμφυὲς καὶ σύνθρονον, Πατρὶ καὶ Λόγῳ γνωρίζεται, Φῶς ὑπερτέλειον, ἐκ φωτὸς ἐκλάμψαν, ἐξ ἀνάρχου πηγῆς, Πατρὸς, καὶ δι' Υἱοῦ προερχόμενον. αὐτῷ βοήσωμεν· ζωοπάροχε Παράκλητε, τῇ εἰρήνῃ τῷ Κόσμῳ σε δώρησαι.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. δ.

Ὅτε τὸ Πνεῦμά σου κατέπεμψας Κύριε, καθημένων τῶν Ἀποστόλων, τότε οἱ τῶν Ἑβραίων παῖδες θεωρηθέντες, ἐξέστησαν θάμβει. ἦκουον γὰρ αὐτῶν φθεγγομένων, ἑτέραις ξέναις γλώσσαις, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐχορήγει αὐτοῖς. ἰδιῶται γὰρ ὄντες ἐσοφίσθησαν, καὶ τὰ Ἔθνη πρὸς πίστιν ζωηρήσαντες, τὰ θεῖα ἐρρήτορευον. διὸ καὶ ἡμᾶς βοῶμεν σοι· ὁ ἐπὶ γῆς ὀφθείς, καὶ ἐκ τῆς πλάνης σώσας ἡμᾶς Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον. Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν ᾳ. ψαλ. τὸν.

ἦχος πλ. δ.

Τὸ προσηχθὲν μυστικῶς.

Μετὰ τὴν Ἔγερσιν Χριστὲ, τὴν ἐκ τοῦ τάφου, καὶ τὴν πρὸς ὕψος Οὐρανῶν, θείαν Ἀνάληψιν, τοῖς Θεόπταις τὴν δόξαν σου κατέπεμψας Οἰκτίρμον, Πνεῦμα δίθεες ἐγκαινίσας τοῖς Μαθηταῖς. ὅθεν ὥσπερ κιθάρᾳ μουσουργικῇ, πᾶσιν ἐτρανολόγησαν, τῷ θείῳ πλήκτρῳ μυστικῶς, Σῶτερ τὰ ἀπηχήματα, τῆς τῶν οἰκονομίας σου. Δίς.

Μετὰ τὴν β'. ψαλ. τὸν Ὅμοιον.

Οἱ τοῦ Σωτῆρος ἔρασταὶ χαρᾶς ἐπλήσθησαν, καὶ θάρσος ἔλαβον ὑφ' οὗ, οἱ θαλιῶντες, ὡς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον σήμερον κατῆλθεν, καὶ ἔζη ἐπὶ τὸν οἶκον τῶν Μαθητῶν. καὶ ἄλλος ἄλλα ἐλάλει πρὸς τοὺς Λαούς· γλῶσσαι δὲ διεσπάρησαν, ὁρώμεναι ὡσεὶ πυρὸς, καὶ τούτους ἐκαθέλεξαν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐβρόσισαν. Δίς.

Ὁ Ν'. Οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς ὁ δ'. μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ἡ. καὶ τὸ Μυναίκ, εἰς δ'. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ᾳ. τῶν Αἴνων, ᾳ. Προσόμοια. ἦχος α.

Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Ἐπιπαμφλάζοντος πάλαι, πυρὸς ἅρματος, ὁ ζηλωτὴς Ἠλίας, καὶ πυρίπνους ἐν δόξῃ, ὀχήματος ἐθήλασε, τὸν υἱὸν ἐν Σιὼν, Ἀποστόλοις ἐκλάμψασαν, ἀφ' ὕψους θείαν ἐπίπνοιαν ἐμφανῶς, δι' ἧς Κόσμον κατελάμπρυναν. Δίς.

ᾳ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον.

Ἐσηγορωῦτες τὴν θείαν, οἰκονομίαν Χριστοῦ, ἐν πυριμόρφοις γλώσσαις, οἱ Ἀπόστολοι πάντες, ἐφώτισαν τὰ Ἔθνη, σέβειν πιστῶς, ἐν τρισὶν Ὑποστάσεσιν, ἕνα Θεὸν τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Παναγιον.

ᾳ. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου.

Ἰὼν Ἁγία ἡ Μήτηρ, πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, ἐν ᾗ πυρὸς ἐν εἴδει, τὸ Παράκλητον Πνεῦμα, ἐπὶ τοὺς Ἀποστόλους, κατῆλθε φερτῶς, χαῖρε νῦν καὶ ἑόρταζε, τῷ κοσμοπόθητον ὄντως Πεντηκοστῷ, σὺν ἡμῖν πανηγυρίζουσα.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. β'.

Βασιλεῦ Οὐράνιε. Ζήτει ἐν τῇ Ἑορτῇ. Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τῇ Παρασκευῇ μετὰ τὸν Πεντηκοστὸν,
Εἱπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν ξ'. ἡ. Καὶ ψάλλομεν τὸν Ἀκολουθίαν πᾶσαν ἀπαραλλάκτως τῆς Πεντηκοστῆς, ὡς καὶ ἐν τῇ Ἑορτῇ.
Ὁμοίως καὶ εἰς τὸν Ὄρθρον, τὸν ϗ ἀναγνωσμάτων, καὶ τὸ Πολυελέος.

ΚΥΡΙΑΚΗ ϗ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ.

Ὀψὲ Σαββάτου. Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ.
Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν ξ'. δ'. καὶ ψάλλομεν ξ'. Ἀναστάσιμα δ'. ἦχος τοῦ.
Ἑσπερινὸν ὕμνον καὶ λογικόν.
Κύριε Κύριε, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς.
Χαῖρε Σιὼν ἁγία, Μῆτερ.
Ὁ ἐκ Θεοῦ Πατρὸς Λόγος.
Δόξα. ἦχος πλ. β'.
Μαρτύρων θεῖος χορός. Εἶτα ταῦτα πάντα εἰς τὸν μέγαν Ἑσπερινόν.
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Τὸ Δογματικὸν, ἦχος πλ. δ'.

Πῶς σε μακαρίσωμεν Θεοτόκε; τῶς δὲ ἀνυμνήσωμεν ὑπερδόξως εὐλογημένη, τὸ ἀκατάληπτον Μυστήριον τῆς κυοφορίας σου; ϗ αἰώνων γὰρ ὁ Ποιητὴς, καὶ τῆς ἡμετέρας δημιουργὸς φύσεως, τὴν ἰδίαν εἰκόνα οἰκτείρας, καθῆκεν ἑαυτὸν εἰς κένωσιν τὴν ἀνεξιχνίαστον. ὁ ὢν ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς, ἐν μήτρᾳ σου Ἁγνὴ κατεσκήνωσε, καὶ σὰρξ ἀτρέπτως ἐγένετο, ἐξ σοῦ ἀπαράλλακτος, μένας μὲν ὅπερ ὑπῆρχε φύσει Θεός. διὸ αὐτὸν προσκυνοῦμεν, Θεὸν τέλειον, καὶ ἄνθρωπον τέλειον, τὸν αὐτὸν ἐν ἑκατέρᾳ μορφῇ. ἑκατέρα γὰρ φύσις ἐξίν ἐν αὐτῷ ἀληθῶς. διτλᾶ δὲ τάντα κηρύττομεν, τὰ φυσικὰ αὐτοῦ ἰδιώματα, κατὰ τὸν διτλόϊν ϗ ὑσιῶν. δύο σέβοντες τὰς ἐνεργείας καὶ θελήματα· ὁμούσιος γὰρ ὢν τῷ Θεῷ, καὶ Πατρὶ, αὐτεξουσίως θέλει, καὶ ἐνεργεῖ ὡς Θεός. ὁμούσιος δὲ ὢν καὶ ἡμῖν, αὐτεξουσίως θέλει, καὶ ἐνεργεῖ ὡς ἄνθρωπος· αὐτὸν ἱκέτευε Σεμνὴ παμμακάριστε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ξ'. τὸ ἰσχυρὸν Ἀναστάσιμον.
Εἶτα τῆς Θεοτόκου Προσόμοια, γ'. ἦχ. πλ. δ'.
Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.
ξ'. Μνηθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Χαῖρε Θεοτόκε πάνσεμνε, χαῖρε πηγὴ τῆς ζωῆς, τοῖς τιμῶσί σε πηγάζουσα· χαῖρε τάντων Δέσποινα, καὶ Κυρία τῆς Κτίσεως. Εὐλογημένη, χαῖρε πανάμωμε, δεδοξασμένη, χαῖρε πανάχραντε. χαῖρε παλάτιον, χαῖρε θεῖον σκήνωμα, χαῖρε Ἁγνή. χαῖρε Μητροπάρθενε, χαῖρε Θεόνυμφε.
ξ'. Ἄκουσον Θύγατερ, καὶ ἴδε.

Χαῖρε Θεομῆτορ ἀχράντε, χαῖρε τιμῶν ἡ ἐλπὶς, χαῖρε Κόσμου καθάρσιον, χαῖρε πάσης θλίψεως, ῥυομένη τοὺς δούλους σου. ἡ ϗ ἀνθρώπων, χαῖρε παράκλησις. ἡ ζωηφόρος, χαῖρε ἀντίληψις. χαῖρε πρόπυργον, ϗ προσκαλουμένων σε. χαῖρε Θεοῦ, θεῖον ἐνδιαίτημα, καὶ ὄρος ἅγιον.
ξ'. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Χαῖρε Θεοτόκε Δέσποινα, χαῖρε ἡ μόνη ἐλπὶς, ϗ βροτῶν ἡ ἀντίληψις. χαῖρε καταφύγιον, καὶ λυχνία ἀφάτου, ἠγλαϊσμένον, χαῖρε λαμπάδιον. ἡγιασμένον, χαῖρε παλάτιον· χαῖρε Παράδεισε, χαῖρε θεῖον σκήνωμα, χαῖρε πηγὴ, βρύουσα τὰ ἰάματα, ϗ προσρεχόντων σοι.
Δόξα. Ἰδιόμ. οἷον βάλλει τὸ Ἁγίων.
Καὶ νῦν, Θεοτ. τὸ, Νῦν ἀπολύεις.
Καὶ τὰ λοιπὰ σιωπῇ, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν δὲ τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ συνολογοῦμεν τὸ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν ξ'. ι' καὶ ψάλλομεν ξ'. Ἀναστάσιμα γ'. Καὶ Ἀναπολίτικα γ'. Καὶ ϗ Ἁγίων Πάντων δ'.
ξ'. Ἀναστάσιμα. ἦχος πλ.

Ἑσπερινὸν ὕμνον, καὶ λογικὴν λατρείαν, σοὶ Χριστὲ προσφέρομεν. ὅτι ἠυδόκησας, τῇ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.
Πάτερ Κύριε, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου. ἀλλὰ εὐδόκησον, τῷ ἐλεῆσαι ἡμᾶς διὰ τῆς Ἀναστάσεως.
Χαῖρε Σιὼν ἁγία, Μήτηρ ϗ ἐκλησιῶν, Θεοῦ κατοικητήριον. σὺ γὰρ ἐδέξω πρώτη, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ε᾽τέρα ξ. Ἀναπλικά, ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ Ἐκ Θεοῦ Πατρὸς Λόγος, πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθείς, ἐπ᾽ ἐσχάτων δὲ τῶν χρόνων, ὁ αὐτὸς ἐκ τῆς Ἁγίας παρθένου σαρκωθείς· βουλήσει, Σταυρῶσιν θανάτῳ ὑπέμεινε, καὶ τὸν τάλαι νεκρωθέντα ἄνθρωπον ἔσωσε, διὰ τῆς ἑαυτοῦ Ἀναστάσεως.

Ἣν ἐκ νεκρῶν σε Ἀνάστασιν, δοξολογοῦμεν Χριστέ, δι᾽ ἧς ἠλευθέρωσας Ἀδαμιαῖον γένος, ἐκ τῆς τοῦ ᾅδου τυραννίδος, καὶ ἐδωρήσω τῷ Κόσμῳ ὡς Θεός, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅσιοι Χριστὲ Σωτήρ, Υἱὲ Θεοῦ μονογενές, ὁ προσπαγεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ ἀναστὰς ἐκ τάφου τριήμερος.

Καὶ τῶν Ἁγίων Πάντων.

ἦχος δ. β.

Ὅλῳ ἀποθέμενοι.

Οἱ ἐνθουσιαστήριοι, οἱ Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος. τὰ Πνεύματος ὄργανα, τίσι χαρισματίσαντες, διεσπάρησαν· εἰς τὰ γῆς πέρατα, τὸ σεπτὸν κήρυγμα, ὀρθοδόξως καταστέφαντες. ἐξ ὧν ἐβλάστησαν, θεία γεωργία καὶ χάριτι, Μαρτύρων τὰ στρατεύματα, πάθος τὸ σεπτὸν εἰκονίζοντες, διὰ τολυτρώτων, στρεβλώσεων μαστίγων, καὶ πυρὸς, καὶ παῤῥησίᾳ πρεσβεύσουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ ἐκπαμένοι, τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης. πυρὸς κατεφρόνησαν, καὶ ὡς θεῖοι ἄνθρακες ἀναπτόμενοι, οἱ σεπτοὶ Μάρτυρες, ἐν Χριστῷ ἔφλεξαν, φρυγανώδες πλάνης φρύαγμα. θηρῶν δὲ ἔφραξαν, στόματα σοφαῖς ἐπικλήσεσι. καὶ κάρας ἐκτεμνόμενοι, ἔτεμον ἐχθρᾶς τάσας φάλαγγας. καὶ τὰς τῶν αἱμάτων, προχέοντες κρουνὰς καρτερικῶς, τῇ Ἐκκλησίαν κατήρδευσαν, τίσι ἀναθάλλουσαν.

Θηρσὶ προσπαλαίοντες, τυμπανιζόμενοι ξίφει, ὄνυξι ξεόμενοι, χεῖρας ἀφαιρούμενοι, καὶ στρεβλούμενοι, οἱ στερροὶ Μάρτυρες. καὶ πυρὶ ἐνύλῳ, ἀνενδότως φλογιζόμενοι, καὶ ἐκκεντούμενοι, καὶ τὰς ἁρμονίας τεμνόμενοι, ὑπέφερον στερρότατα, λῆξιν προορῶντες τῇ μέλλουσαν, καὶ τοὺς ἀκηράτους, στεφάνους, καὶ τῇ δόξαν τοῦ Χριστοῦ. ᾧ παῤῥησίᾳ πρεσβεύσουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐν πᾶσι τοῖς πέρασι, τοὺς ἐναθλήσαντας τίσι, Ἀποστόλους Μάρτυρας, Ἱερεῖς Θεόφρονας, σεμνὰ Γυμνασια. Ἱερὸν ἄθροισμα, ἱεροῖς ᾄσμασι, καταλλήλως δοξάσωμεν. ὅτι σωτηρίαν, τοῖς Ἑσπερίοις οἱ γῆινοι, καὶ πάθει τῷ ἀπαθεῖ, χάριτι Χριστοῦ ἐκομίσαντο. καὶ νῦν ὡς ἀγέρες, στερροὶ πελαγίζοντες ἡμᾶς, ἐν παῤῥησίᾳ πρεσβεύσουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος δ. β.

Μαρτύρων θεῖος χορὸς, τῆς Ἐκκλησίας ἡ βάσις, τὸ Εὐαγγελίου ἡ τελείωσις, ὑμᾶς ἔργῳ τοῦ Σωτῆρος τὰ ῥητὰ ἐπληρώσατε. ἐν ὑμῖν γὰρ αἱ τύλαι τοῦ ᾅδου, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀνεῳγθῆσαι ἐκλείσθησαν. ἡ τοῦ αἵματος ὑμῶν χύσις, τὰς ἀδωλικὰς σπονδὰς ἐξήρανεν. ἡ σφαγὴ ὑμῶν ἀπέτεκε τῷ Πιστῶν τὸ πλήρωμα. τοὺς Ἀσωμάτους ἐξετλήξατε, τῷ Θεῷ σεφανηφόροι παρεστάθητε· ὃν ἀπαύστως πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτ. ἦχος αὐτός.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν Οὐρανῶν διὰ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστράφη. ἐκ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν καὶ τῆς προσλήψεως, εἷς ἐστιν Υἱὸς, διττὸς τὴν φύσιν, ἀλλ᾽ ἑνὶ τῷ ὑποστάσει. διὸ τέλειον αὐτὸν Θεὸν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν. ὃν ἱκέτευε Μήτερ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, τὸ, Φῶς ἱλαρόν.

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε.

Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Βαρ. ιγ. 14.

Ἅδε λέγει Κύριος, πάντα τὰ Ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συνάχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν, τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ ἀκουσάτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ· γίνεσθε μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός. καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πι-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πιςεύσητε καὶ σωθῆτε ὅτι ἐγώ εἰμι. ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεὸς, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σώζων. ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ἐπαίδευσα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Μάρτυς Κύριος ὁ Θεός. ἔτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῆς χειρός μου ἐξαιρούμενος. ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; ὅπου λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ψυχαὶ δικαίων ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα. οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς· καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. κρινοῦσιν Ἔθνη, καὶ κρατήσουσι Λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου. ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπεραυτῶν. λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν Κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ Κόσμος ἐπὶ τοὺς παραφρονας. πορεύσονται δὲ εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλεισθήσονται ἀποτόμως. πνεῦμα δυνάμεως ἀνανήψεται αὐτοῖς· καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους Δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς, καὶ συνίετε, μάθετε Δικασταὶ περάτων γῆς. ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γαυρούμενοι ἐπὶ ὄχλοις Ἐθνῶν, ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Κεφ. ς'. ι.

Εἰς τὴν Λιτὴν, ψάλλομεν τὸ ξ'. τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς.

Εἶπα τὰ Ἰδιόμελα τῶν Ἁγίων Πάντων. Ἦχος α'.

Τῆς Ἐκκλησίας συμφωνία, τὴν κοσμικὴν πανήγυριν, τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῷ εὐαρεστησάντων, Πατριαρχῶν τὸ τίμιον, καὶ τῶν Προφητῶν ὁ σύλλογος, Ἀποστόλων ἐγκαλλώπισμα, Μαρτύρων τὸ ἄθροισμα, Ἁσκητῶν τὸ καύχημα, πάντων τῶν Ἁγίων τὴν μνήμην, πνευματικῶς ἑορτάσωμεν. πρεσβεύουσι γὰρ ἀπαύστως, ὑπὲρ εἰρήνης τῷ Κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ, τῶν Ἁγίων Πάντων τὴν πανένδοξον μνήμην, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἀνευφημήσωμεν, τὸν Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, Ἀποστόλους, Προφήτας; καὶ Μάρτυρας, Ἱεράρχας Διδασκάλους τε καὶ Ὁσίους, Ἁσκητὰς, καὶ Δικαίους; καὶ τῶν Ἁγίων Γυναικῶν τὸ φιλόθεον σύγκλημα, σεβασμίως μακαρίζοντες, συμφώνως ἐκβοήσωμεν· ὑπεραγάθητε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, παράσχου εἰρήνην τῇ Ἐκκλησίᾳ σου· νίκας κατ' ἐχθρῶν τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἅπαντες, πνευματικῶς ἐνευφρανθῶμεν ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ἁγίων.

ἵνα

ἰδὲ γὰρ παραγέγονε πλάστοποιὰ ὑμῖν χαρίσματα κομίζουσα. διὸ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, καὶ καθαρῷ σωματότι, ἀναβοήσωμεν λέγοντες· χαίρετε Προφητῶν ὁ σύλλογος, οἱ τὴν ἔλλαμψιν Χριστοῦ τῷ Κόσμῳ κηρύξαντες, καὶ τὰ πόρρω ἐγγὺς προβλέποντες. χαίρετε Ἀποστόλων ὁ χορός, οἱ τῶν Ἐθνῶν σαγηνευταὶ καὶ ἁλιεῖς τῶν ἀνθρώπων. χαίρετε Μαρτύρων ὁ δῆμος, οἱ ἐκ περάτων γῆς συναθροισθέντες εἰς μίαν Πίστιν, καὶ ὑπὲρ ταύτης βασάνων αἰκισμὸς ὑπομείναντες, καὶ τελείως τὸν τῆς ἀθλήσεως στέφανον ἁρπάσαντες. χαίρετε Πατέρων ὁ μελιρρυὴς, οἱ τὰ ἑαυτῶν σώματα τῇ ἀσκήσει κατατήξαντες, νεκρώσαντες τὰ πάθη τῆς σαρκὸς, τὸν νοῦν θείῳ ἔρωτι ἐπτερώσατε, εἰς Οὐρανὸς ἀνίπταθε, καὶ σὺν Ἀγγέλοις δοξαζόμενοι, ἀπολαύετε τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν. ἀλλ' ὦ Προφῆται, Ἀπόστολοι, καὶ Μάρτυρες, σὺν Ἀσκηταῖς, τὸν ὑμᾶς στεφανώσαντα, ἐκτενῶς δυσωπᾶτε, τὸ λυτρωθῆναι τῆς ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τὰς ἐν πίστει, καὶ πόθῳ τελοῦντας τὴν ἁγιασθέσαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. α΄.

Τῇ νῦν πανηγύρει, συνδράμωμεν οἱ πιστοί. προτίθεται γὰρ ἡμῖν πνευματικὴ τράπεζα, καὶ κρατὴρ μυστικὸς, ἐξ ἡδέων ἐδεσμάτων εὐφροσύνης πλήρης, αἱ τῶν Μαρτύρων ἀρεταί. ὅτοι γὰρ οἱ καρτερόψυχοι, ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς, τῷ τοῦ σώματος ἄκρων ἑτεροπόνους αἰκισμοὺς, τῷ Θεῷ προσηνέγκαν, θυσίαν λογικὴν, πᾶσαν ἀκμὴν ἡλικίας. οἱ μὲν ταῖς κεφαλαῖς ἀποτεμνόμενοι· ἕτεροι δὲ χειρῶν διαιρέσεις, καὶ πάσης ἁρμονίας ἅμα. πάντες οἱ Ἅγιοι, τῷ τοῦ Χριστοῦ Παθημάτων κοινωνοὶ γεγόνασιν. ἀλλ' ὦ στέφανος αὐτοῖς ἀμοιβὰς βασάνων δεδωκὼς Κύριε, κατοικῆσαι τόπων πολιτεύεσθαι, ἀξίωσον ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις, παλάτιον καὶ θρόνος τοῦ Βασιλέως.

Αἱ σωθῆναι Εὐχαί. Καὶ ἡ Ἀπόλυσις τῶν Ἄρτων.

Εἰς τὸν ψ. ρλ΄. Ἀναστάσιμα, ἦχος πλ. δ΄.

Τὴν ἐλθὼν ἐπὶ Σταυρὸν Ἰησοῦ, ὁ καταβὰς ἐξ Οὐρανοῦ. ἦλθες ἐπὶ θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος. πρὸς τὸν ἐν σκότει τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, πρὸς τὸν πεσόντας ἡ πάντων Ἀνάστασις. ὁ φωτισμὸς καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν δόξασοι.

Ἕτερα ψ. Ἀναπολικὰ καὶ Ἀλφάβητον, ἦχος ὁ αὐτός.

Χριστὸν δοξολογήσωμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν. ψυχὴν καὶ σῶμα γὰρ ἀναλαβὼν, τῷ Πάθει ἀπ' ἀλλήλων διέτεμε· τῆς ἁγίας μὲν ψυχῆς ἐν ᾅδου καταλυθείσης, ὃν καὶ ἐσκύλευσε· πάφῳ δὲ διαφθορὰν οὐκ οἶδε τὸ ἅγιον Σῶμα, τὸ Λυτρωτὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις δοξολογῶμεν Χριστὸν, τὸν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, δι' ἧς ἡμᾶς ἠλευθέρωσας τῆς τυραννίδος τοῦ ᾅδου, καὶ ὡς Θεὸς ἐδωρήσω, ζωὴν αἰώνιον καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὦ Δέσποτα τῶν ἁπάντων, ἀκατάληπτε, Ποιητὰ Οὐρανοῦ καὶ Γῆς, διὰ Σταυροῦ παθὼν, ἐμοὶ ἀπάθειαν ἐπήγασας· παφλῶ δὲ καταδεξάμενος, καὶ ἀναστὰς ἐν δόξῃ, συναναστήσας τὸν Ἀδάμ, χαρᾷ παντοδυναμῶ. δόξα τῇ σῇ τεμημένῃ Ἐγέρσει, δι' ἧς δεδώρησαι ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν ὡς μόνος εὔσπλαγχνος. Δόξα, ἦχος πλ. β΄.

Λεῦτε πιστοὶ, σήμερον χορείαν ἐπικροτήσαντες, ὁσίως πανηγυρίσωμεν. καὶ τῶν Ἁγίων Πάντων τὴν εὔδοξον, καὶ σεβάσμιον μνήμην, εὐδόξως τιμήσωμεν λέγοντες· χαίρετε Ἀπόστολοι εὔδοξοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες, καὶ Ἱεράρχαι· χαίρετε Ὁσίων ὁ δῆμος, καὶ τῶν Δικαίων· χαίρετε τιμίων Γυναικῶν ὁ χορός. καὶ Χριστὸν ὑπὲρ τοῦ Κόσμου πρεσβεύσατε, νίκας τῷ Βασιλεῖ καὶ Βαρβάρων δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ὁ αὐτός.

Ὁ Ποιητὴς καὶ Λυτρωτής μου Παναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος.

Τροπάριον, ἦχος πλ. δ΄.

Ἐξ ὕψους κατῆλθες ὁ εὔσπλαγχνος, παφλῶ καταδέξω τεμήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλε-

ἐλευθερώσης τῆς παθῶν· ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, τῆς Ἁγίων, ἦχος δ'.

Ὢν ἐν ὅλῳ τῷ Κόσμῳ Μαρτύρων σε, ὡς πορφύραν, καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σε κολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι· Χριστὲ ὁ Θεὸς, τῷ Λαῷ σε τὸς οἰκτιρμός σε κατάπεμψον, εἰρήνευσον τῇ πολιτείᾳ σε δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁ αὐτος.

Ὃ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον Μυστήριον, διὰ σὲ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' ὃ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, ἡ Εὐλόγησις τῆς ἄρτων.

Καὶ Ἀνάγνωσις. Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ.

Κανὼν Τριαδικὸς. ὃ ἡ ἀκροστιχίς.

Τριὰς Μονὰς σῶσόν με τὸν σὸν οἰκέτην.

Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. Ἁρματηλάτῃ Φαραώ.

Ὢ τελειηλίῳ Βασιλεῖ καὶ πρύτανι, καὶ προμηθεῖ τοῦ παντὸς, καὶ ἀγαθῷ μόνῳ, φυσικῶς ὑπάρχοντι, καὶ οὐσίαν ἔχοντι, τῆς Θεότητος δόξαν, Θεῷ Μοναρχῇ προσπίπτομεν, ὕμνον τὸν Τρισάγιον ᾄδοντες.

Ἡσαΐας τὰς θείας καὶ χρηστμὰς τοῦ ἄνωθεν, μεμυημένοι σαφῶς, Θεαρχικὴν φύσιν, ἐνικὴν δοξάζομεν, ἀΐδιον σωματάρχον, ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις, Πατρὶ Υἱῷ, καὶ τῷ Πνεύματι, δημιουργικὴν, Παντοδύναμον.

Ἑρμηνεὺς Ἀβραὰμ γενόμενος, ἱεροτύπως τὸ πρὶν, τὸν Ποιητὴν πάντων, καὶ Θεὸν καὶ Κύριον, τρισὶ μὲν ὑποστάσεσιν, ὑπεδέξατο χαίρων, καὶ τῇ τελῶν ὑποστάσεων, κράτος εἰκαῖον ἐγνώρισεν.

Παρωξύμως τὸν Χριστὸν ἐκύησας, τὸν καθ' ἡμᾶς δι' ἡμᾶς, εἰληφότα φύσιν, Παῖδα γνε καὶ ἄτρεπτον, κατ' ἄμφω διαμένοντα· οὗ δυσώπει ἀπαύστως, ἁμαρτιῶν μοι δωρήσασθαι, καὶ τῆς πειρασμῶν ἀπολύτρωσιν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ σειρεώσας καπαρχάς.

Σὲ τὸν ἀπρόσιτον Θεὸν, καὶ Βασιλέα τῆς δόξης, ἐπὶ θρόνου Ἡσαΐας κατεῖδον, ὑψηλὸν, καὶ Χερουβὶμ, καὶ Σεραφὶμ δοξάζοντα, ἀκαταπαύστοις ὕμνοις, μοναδικὸν τερασπόσατον.

Μόνον Πατρόθεν ὡς ἐκ Νοῦ, γεγεννημένον τὸν Λόγον, καὶ τὸ Πνεῦμα προελθὸν ἀπορρήτως, καταλλήλοις λογισμοῖς, καὶ γραφικοῖς διδάγμασι, κατειληφότες σέβα, Θεὸν τελήλιον σέβομεν.

Ὃν ἀγεννήτου Πατὴρ, καὶ τῆς ἰδίας οὐσίας, τὸ ἀπαύγασμα γεννήσας ἀρρήτως, τὸν Υἱὸν φῶς ἐκ φωτὸς, ἐκπορευτῶς προβάλλεται, συμφυὲς φῶς τὸ Πνεῦμα, τὸ παντουργὸν καὶ ὁμότιμον.

Θεοτοκίον.

Ἁγὸς ἐδείχθης καθαρὸς, Παρθενομῆτορ Μαρία, τὰ τὰ πάντα πανσθενῶς καὶ πανσόφως, ὑποστήσαντος Χριστοῦ, καὶ πλάσαντος καὶ φέροντος· ὃν ἱλέωσαί μοι, ταῖς μητρικαῖς σε δεήσεσι.

Κάθισμα, ἦχος πλ.

Τὸ προσαχθὲν μυστικῶς.

Τῆς τελειηλίου καὶ σεπτῆς Τελεταρχίας, τὰς δωρεὰς οἱ πιστοὶ νῦν δοξημεῖμεν, ὅτι νάματι μόνῳ τὸ παῦ σωτήσησε, τὰς ἄνω χορεσίας Ἀγγελικὰς, τὰς κάτω Ἱεραρχίας Ἐκκλησιῶν, τὸ κραυγάζειν τὸ Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, εἰ θεὲ ὑπεραίγαθε, δόξα ὕμνος τῷ κράτει σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Στ. Ὅμοιον.

Ὃν αὐαλλοίωτον Θεὸν ἡ τεκοῦσα, ἀλλοιωμένῳ εἰς ἀεὶ τῇ ἁμαρτίᾳ, ταῖς προσβολαῖς τοῦ δολίου καὶ τῇ ῥαθυμίᾳ, σεσώσον τινὰ καρδίαν μου Ἀγαθὴ, πρεσβείαις ταῖς μητρικαῖς σου, ὅπως κἀγὼ, Δεσποίνης κραυγάζω σοι· Θεογεννῆτορ Μαρία, ἐλέησον τινὰ τοιμένα σου, ἣν ἐκτήσω Παναμωμε.

Ὠδὴ δ'. Σύμβολον ἰσχύος, Κύριε.

Ἀνατολὴ, ἐπιφανεῖσα Θεότητος, τοῖς ἐν σκότει, πᾶσαν διεσκέδασε, τινὰ ἀφεγγῆ νύκτα τῆς παθῶν, καὶ δικαιοσύνης, τὸν Ἥλιον ἐξανέτειλεν, ἁπλοῦν μὲν κατ' οὐσίαν, τρισσὸν δὲ προσώποις, ὃν ὑμνοῦμεν ἀεὶ καὶ δοξάζομεν.

Σεραφικοῖς, σόμασι τὸν ἀνυμνούμενον, τοῖς πηλίνοις, χείλεσι δοξάζομεν, μοναδικὸν, καὶ τριαδικὸν, Κύριον τῆς δόξης, τῇ φύσει, καὶ ὑποστάσεσι. βοῶντες· ὦ Παντάναξ,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

πάναξ, τοῖς σοῖς δ'έλοις παράσχε, τ῀ῆ ποικίλων πταισμάτων συγχώρησιν.

Γυναικὴ, παύτων τ῀ῆ ὄντων ἀόρατε, πανοικτίρμον, εὔσπλαγχνε, φιλάνθρωπε, Τριὰς σεπτὴ κ῀ὴ Θεαρχικὴ, μή με ἐπιλάθῃ, τὸ σὸ οἰκέτῃ τὸ σωίολον· μὴ δὲ διασκεδάσῃς, ὧ δι'έθε σοῖς δ'έλοις, διαθήκῃω δι' ἄφατον ἔλε῀. Ὃτ.

Ῥᾶιαν σὲ, Παύαγνε μόνῳ δ'ράμενο῀, ἐξ αἰῶνο῀, Λόγο῀ ὁ προάναρχο῀, τῃὼ Γακὼβ Κόρη καλλονῃὼ, κ῀αὶ ἐν σοὶ σκιωώσας, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀνέπλασε, τῃὼ φύσιν τ῀ῆ ἀνθρώπων· ὃν δυσώπει ἀπαύσως, ἀπὸ πάσης ῥυθμῶαί με θλίψεως.

Ὠ'δὴ έ. Ἵ"να τίμε ἀπώσω.

Γυναῖδια τρία, πρόσωπα δοξάζομεν, εὖα δὲ Κύριον, σὲ τῃὼ θείαν Φύσιν, διαιρῶντες ἁπλῶς κ῀ὴ σωιάπτοντες, κ῀ὴ πιστῶς βοῶμεν· Θεαρχικὴ Τριὰς Ἁ'γία, τὰς σὰς δ'έλας ἐκ θλίψεως λύτρωσαι.

Ὀ'λοφύρομαι σ῀φόδρα, διὰ τῃὼ ἀθεΐαν τ῀ῆς διανοίασμε, πῶς μὴ θέλων πάσχω, τῃὼ ἀβ'έλητον ὄντως ἀλλοίωσιν. διὰ τῶτο κράζω· ζωαρχικὴ Τριὰς Ἁ'γία, τ῀ῆ καλῶν ἐν τ῀ῇ ῥάσει με σωίταξον.

Ὑσαγμῷ βαρωθεὶτα, τ῀ῷ τ῀ῆς ἁμαρτίασμε κ῀αὶ σωωθέμενον, πρὸς θανάτῃ ὕπνον, ὡς φιλάνθρωπος κ῀ὴ ὑπεράγαθ῀ο῀, κ῀αὶ παντελήμων, Θεαρχικὴ Τριὰς Ἁ'γία, καποικτείρησον κ῀αὶ διανάσησον. Θεοτοκίον.

Μ῀Ητροπάρθενε Κόρη, παύαγνε, πανάμωμε, Θεοχαρίτωτε, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, τὸν Τἱὸν κ῀ὴ Θεόν σε κ῀ὴ Κύριον, ἐξιλέωσαί μοι, κ῀αὶ τ῀ῆ παθῶν κ῀αὶ τ῀ῆ πταισμάτων, τὸν σὸν δ'έλον ἐκλύτρωσαι πάχιον.

Ὠ'δὴ ς'. Ἱλάθητί μοι Σωτήρ.

Ἐ'περανίων Νοῶν, ταξιαρχίας μιμήμενοι, μοναρχικὴ τῃὸ παντὸς, Τριὰς ὑπερθσιε, Τρισαγίοις ἅσμασι, σὲ δοξολογῶμεν, τοῖς πηλίνοις ἡμῶν σώμασι.

Ὃν κατ' εἰκόνα τῃὼ σῃὼ, τὸν ἄνθρωπον διαπλάσαντα, κ῀ὴ ἐξ οὐκ ὄντων τὸ παῦ, σοφῶς ὑποσήσαντα, Θεὸν τρισυπόστατον, προσκιωῶ κ῀ὴ σέβω, κ῀ὴ ὑμνῶ κ῀αὶ μεγαλιώωσε.

Ὁ Παντοκράτωρ Θεὸς, κ῀ὴ μόνος ἀπερίορισος, ἐνοίκησον ἐν ἐμοὶ, δι' ἄφατον ἔλεος, τρισήλιε Δέσποτα, κ῀ὴ καταύγασόν με, κ῀ὴ σωιέτισον ὡς εὔσπλαγχν῀ο῀.

Θεοτοκίον.

Μ῀Αὸς ἐδ'έχθης Θεὸν, τὸ ἀχωρήτῃ παν'άλ῀αντε, Ναὸν κ῀ἀμὲ τ῀ῆς αὐτῃ῀, δεῖξον θείας χάριτ῀ο῀, Παναγία Δέσποινα, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, κ῀αὶ σωτήρησον ἀλώβητον.

Ἦχ῀ος πλ῀ά. Τὸ προσαχθὲν μυσικῶς.

Μ῀Απέρα ἄναρχον πισοὶ, Τἱὸν σωάναρχον, κ῀αὶ Πνεῦμα θεῖον ἀληθῶς ὑμνολογῶμεν, ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, κ῀αὶ ἀναλλοιώτως, Τριάδα ἁπλῶ Ἁ'γίαν κ῀αὶ συμφυῆ· βοῶντες σῃὼ τοῖς Ἀ'γγέλοις· Ἅ"γι῀ο῀ εἶ, Πάτερ Τἱὲ σῃὼ τ῀ῷ Πνεύματι, τ῀ῷ Παναγίῳ κ῀ὴ σεπτῷ, ἐλέησον ὃς ἔπλασας, κατ' εἰκόνα σε Δέσποτα.

Δόξα, κ῀ὴ νῦ῀ν: Ὅ"μοιον.

Γ῀Χαριζώμεθά σοι ἀεὶ Θεοτόκε, κ῀αὶ μεγαλιώομεν Ἁ'γνὴ κ῀ὴ προσκιωῶμεν, ὑμνοῦντες τὸν Τόκον σε Κεχαριτωμένην· βοῶντες ἀκαταπαύστως· σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε παντελεῖμον ὡς ἀγαθὴ, κ῀αὶ δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίᾳ φοβερᾷ, ἐν ὥρᾳ τ῀ῆς ἐτάσεως, μὴ αἰχιωθῶμεν οἱ δ'ῶλοί σε.

Ὠ'δὴ ζ'. Θεῷ συγκαπάβασιν.

Γ῀Οφίᾳ ἀῤῥήτῳσου, κ῀αὶ τ῀ῷ πελάγει τ῀ῆς ἀγαθότητ῀ο῀, δωρεαὶ τὸν σὸν δ'ῶλον, ἠλεημένον Σῶτερ ἀνάδειξον, κ῀αὶ νῦ῀ν καθάπερ πάλαι κ῀αὶ ῥῦσαι κακώσεως, Τριὰς μονὰς ὁ Θεὸς, ἁμαρτιῶν κ῀ὴ παθῶν. Δίς.

Ὁ Νῶς ὁ ἀγέννητος, Πατὴρ κ῀ὴ Λόγ῀ο῀ ὁ γεννηθεὶς ἐξ αὐτῃ῀, κ῀αὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Θεῖον, ἀκαταλήπτως ἐκπορδτὸν πεφυκὸς, Θεὲ Μοναρχα τρισήλιε, ψάλλω σοι· ὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τ῀ῆ Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Μ῀Ενέκρωμαι Παύαγνε, τ῀ῆς ἁμαρτίας πιῶν τὸ φάρμακον, κ῀αὶ προσρέχω σοι πίσει, τ῀ῇ τετοκυίᾳ τὸν Ἀρχηγὸν τ῀ῆς ζωῆς· ταῖς σαῖς πρεσβείαις τὸν δ'ῶλόν σε ζώωσον, κ῀ὴ πειρασμῶν, κ῀ὴ παθῶν λύτρωσαι μόνη Ἁ'γνή.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροι

Ὠ'δὴ

Ὠδὴ ἡ. Ἐπαπλασίως κάμινον.

Ὁ Φῶς ὑπάρχων ἄδυτον, τελαμπὲς καὶ τερπνήλιον, καὶ μοναρχικὸν, μονοκρατὲς, ἁπλούστατον, Θεὸς ἀκαπάληπτος, καὶ μονοκράτωρ Κύριε, νῦν τὴν σκοτεινὴν καρδίαν καταύγασον, καὶ δεῖξον, φωταυγῆ, καὶ φωσφόρον, ὑμνεῖν σε, καὶ δοξάζειν εἰς παύτας τὰς αἰῶνας.

Ἑρωτάτας πτέρυξι, Σεραφὶμ οἱ θειότατοι, πρόσωπα καὶ πόδας, δι᾽λαβῶς καλύπτουσι, τὴν δόξαν μὴ φέροντες, τὸ ἀμήχανόν σε κάλλος σε, ἀγαθαρχικὴ Θεαρχικὴ Μοναρχία, Τελὰς Ὑπεραγία. πλὴν ἡμεῖς ὑμνεῖν σε, τολμῶμεν, καὶ δοξάζειν, πιστῶς εἰς τὰς αἰῶνας.

Τελαρχίαν ἄναρχον, παυθενῆ καὶ παυάγαθον, τελεπαρχικὴν ἀγαθαρχὸν ἀόρατον, αἰτίαν ἀναίτιον, ποιητικὴν ἀΐδιον, προνοητικὴν, καὶ σωσικὴν τῶν ἁπάντων· Μονάδα κατ᾽ οὐσίαν, καὶ Τελάδα προσώποις, δοξάζωσε Θεέμε, πιστῶς εἰς τὰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν, ὁ ἀνέσπερος Ἡλιος, διὰ τῆς ἐκ σοῦ Παρθενικῆς γενυήσεως, Παυάχραντε Δέσποινα, καὶ τὰς βροτὰς ἀπήλλαξε, τῆς εἰδωλικῆς, καὶ ζοφερᾶς σκοτομιλίης. διὸ καὶ νῦν με μᾶλλον τῆς αὐτοῦ Θεαρχίας, καταύγασον ταῖς αἴγλαις, καὶ φρόρει τὸν σὸν δοῦλον.

Ὠδὴ θ΄. Ἔξεσι ἐπὶ τούτῳ.

Ἦν παύτων Βασιλίδα, καὶ παντεργὸν, ὑπεράρχιον φύσιν ὑπέρχρονον, ζωαρχικὴν, εὔσπλαγχνον φιλάνθρωπον ἀγαθὴν, ἐναρχικὴν Τελάδασε, νῦν δοξολογοῦντες ἁμαρτιῶν, συγχώρησιν αἰτοῦμεν, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ Ἐκκλησίαις τὴν ὁμόνοιαν. Δίς.

Μία κυριότης, καὶ τελαμπὴς, εὐικὴ Θεαρχία τερπήλιε, τοὺς ὑμνητὰς, πρόσδεξαι τοὺς σοὺς ἀγαθοπρεπῶς, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ τῶν πειρασμῶν, καὶ τῶν δυσχερῶν, καὶ θάττον τὴν εἰρήνην, παράσχε φιλανθρώπως, ταῖς Ἐκκλησίαις, καὶ τὴν εὔωσιν. Δί.

Ἠδὴν Χριστὲ Σωτήρμε Παρθενικὴν, ἐνοικήσας ἐφανῆς τῷ Κόσμῳ σε, θεανδρικῶς, ἄτρεπτος ἀσύγχυτος ἀληθῶς, καὶ καθυπέχε παύτοτε, μετὰ τῶν σῶν δούλων εἶναι σαφῶς. διὸ τῆς σὲ Τεκούσης, πρεσβείαις τὴν εἰρήνην, παύση τῇ ποίμνῃ σε πρυταύδσον.

Εἶτα τὸ, Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς.

Καὶ τὰ λοιπὰ σωθήσῃ, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριε.

Τροπάριον τὸ Ἀναστάσιμον. Δίς.

Δόξα, τῶν Ἁγίων, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μετὰ τὴν ά. ξιλό. κδ. Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχε, ἦχος πλ.

Ἀνέσης ἐκ νεκρῶν, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, καὶ Ἄγγελος φωτὸς, ταῖς Γυναιξὶν ἐβόα· παύσασθε τῶν δακρύων, τοῖς Ἀποστόλοις διαγγελίσασθε. κράξατε ἀνυμνῆσαι, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ δοξάσας σῶσαι ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. Δόξα.

Ἀνθρωποι τὸ Μνῆμά σε Σωτὴρ ἐσφραγίσαντο, Ἀγγέλου τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας ἀπεκύλισε. Γυναῖκες ἐθεάσαντο, ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, καὶ αὗται διηγγέλισαντο τοῖς Μαθηταῖς σε ἐν Σιών, ὅτι ἀνέστη ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, καὶ διελύθη τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου, Κύριε δόξα σοι. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ Δι᾽ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ Σταυρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθὲ, ὁ Θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ Ἔγερσιν δείξας ὡς Θεὸς, μὴ παρίδῃς ὃς ἔπλασας τῇ χειρί σε. δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σε Ἐλεήμον. δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, Λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Μετὰ τὴν β΄. ξιλό. κδ. ἦχος πλ.

Τὸ προσαχθὲν μυσικῶς.

Εὐχαιμονῶν ὁ Γαβριὴλ φαιδρὸς ἐπέστη, ὥσπερ ἐν ἅδῃ ἀστραπῆς Χριστοῦ τῷ τάφῳ, καὶ τὸν λίθον ἐκύλισεν ἀπὸ τοῦ μνημείου, καὶ φόβος μέγας συνέσχε σοὺς τοὺς φρουροὺς, καὶ ἄφνω ἔμειναν παύτες ὡσεὶ νεκροὶ, ἀπὸ τοῦ τάφου οἱ φύλακες, καὶ τοῦ λίθου ἡ σφραγὶς, αἰχμώθητε παράνομοι, γνῶτε ὅτι ἀνέστη Χριστός. Δόξα.

Ἕτερον. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀνασὰς ἐκ τοῦ τάφου ὡς ἀληθῶς, ταῖς Ὁσίαις προσέπαξας Γυναιξὶ, κηρύξαι τοῖς Ἐγέρσιν, Ἀποστόλοις ὡς γέγραπται,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καὶ δρομαῖος ὁ Πέτρος ἐπέζη τῷ Μνήματι, καὶ τὸ φῶς ὂν τῷ τάφῳ ὁρῶν κατεπλήττετο. ὅθεν καὶ κατᾴδε, τὰ ὀθόνια μόνα, χωρὶς τοῦ θείου Σώματος, ἐν αὐτῷ κατακείμενα, μετὰ φόβου ἐβόησε· δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὅτι σῴζεις ἅπαντας Σωτὴρ ἡμῶν. τοῦ Πατρὸς γὰρ ὑπάρχεις ἀπαύγασμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ καθήμενοι ψάλλομεν, ἀλλὰ ἱσάμενοι. καὶ μετὰ φόβου καὶ βλαβείας λέγομεν τὸ παρὸν Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σοὶ χαίρει Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ Κτίσις Ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε Ναὲ, καὶ Παράδεισε λογικὲ, παρθενικὸν καύχημα. ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ Παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν. τὴν γὰρ σὴν μήτραν θρόνον ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν γαστέρα πλατυτέραν Οὐρανῶν ἀπεργάσατο. ἐπὶ σοὶ χαίρει Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ Κτίσις δόξα σοι.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον, τὰ Εὐλογητάρια, καὶ ἡ Τραπεζή, ἦχος πλ. δ.

Αἱ Μυροφόροι τῷ Ζωοδότῃ ἐπιζᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον. καὶ χαρᾶς ἀγγελία ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνυον, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ Ἦχος. Ἀντίφωνον Α'. ἦχος πλ. δ.

Ἐκ νεότητός μου, ὁ ἐχθρός μου πειράζει, ταῖς ἡδοναῖς φλέγει με. ἐγὼ δὲ πεποιθὼς ἐν σοὶ Κύριε, τροποῦμαι τοῦτον.

Οἱ μισοῦντες Σιὼν, γενηθήτωσαν δὴ πρὶν ἐκπαλαιωθῆναι ὡς χόρτος. συγκόψει γὰρ Χριστὸς, αὐχένας αὐτῶν, τομῇ βασανίων.

Δόξα.

Τῷ Πνεύματι, τὸ ζῆν τὰ πάντα, φῶς ἐκ φωτὸς Θεὸς μέγας, σὺν Πατρὶ ὑμνοῦμεν αὐτὸ, καὶ τῷ Λόγῳ.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀντίφωνον Β'.

Καρδία μου τῷ φόβῳ σου σκεπέσθω, παιδαγωγοῦσα, μὴ ὑψωθεῖσα, ἀποτέσῃ, ἐκ σοῦ Παντοικτίρμον.

Ἐπὶ τὸν Κύριον, ὁ ἐκ νεκρῶν ἐλπίδα, ἀνάστασι τότε, ὅτε πυρὶ τὰ πάντα κενεῖ, καὶ κολάσει.

Δόξα.

Τῷ Πνεύματι, πᾶς τις θεῖος βλέπει καὶ προλέγει, πρωτουργεῖ ὕψισα, ἐν τρισὶν εἷς Θεὸν μέλπων. ἐν ᾧ καὶ τριλαμπεῖ, μοναρχεῖ τὸ Θεῖον.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἐκέκραξά σοι Κύριε, πρόσχες κλίνόν μοι τὸ οὖς σου βοῶντι· καὶ κάθαρον πᾶν ἄρης με ἀπὸ τοῦδε ἐνθεύδε.

Ἐπὶ τιμῇ Μητέρα αὐτοῦ γῆν δωμῶν, πᾶς αὖθις ἀναλύσει, τοῦ λαβεῖν βασανίους, ἣν γέρα τοῦδε βεβιωμένων. Δόξα.

Τῷ Πνεύματι, Θεολογία, Μονὰς τρισαγία. ὁ Πατὴρ γὰρ ἀναρχος, ἐξ οὗ ἔφυ ὁ Υἱὸς ἀχρόνως. καὶ τὸ Πνεῦμα σύμμορφον σοῦ θρόνον, ἐκ Πατρὸς σοι ἐκλάμψαν.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀντίφωνον Δ'.

Τί δὲ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνὸν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἅμα; ἐν τούτῳ γὰρ Κύριος, ἐπηγγείλατο ζωὴν αἰώνιαν.

Οὗ ἐνδύματος αὐτοῦ, ὁ τὰ κενὰ τοῦ ἀγροῦ κοσμῶν, κελεύει, μὴ δεῖν φροντίζειν. Δόξα.

Τῷ Πνεύματι εὐσεβείᾳ αἰτίᾳ, πάντα ἔχεται εἰρηνοβραβεύτως. Θεὸς, τοῦτο γάρ ἐστι, Πατεῖτε, καὶ Υἱῷ, ὁμοούσιον κυρίως.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον, ἦχος πλ. δ.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα. ψ. Αἰνεῖ ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον, Ἑωθινὸν α'.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι.

Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες. ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'. ὁ Σταυροαναστάσιμος, εἰς δύο, καὶ τῆς Θεοτόκου, εἰς δύο. Καὶ τῶν Ἁγίων Πάντων εἰς ς'. Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος.

Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ῥαμπλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, παραδραμοῦσα ποτὲ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ᾆσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Ἣν παντοδυνάμου Χριστοῦ Θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωμεν; ἐκ μὲν παθῶν

πᾶ-

πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσαν, ἐκ πλευρᾶς δὲ ἁγίας, πηγὴν ἀθανάτου ζάζουσαν, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου ἄϊδιον.

Ὡς ἁρπεπὴς ταῖς Γυναιξὶν ὁ Ἄγγελος, νῦν ἐπεφάνισαι, καὶ τηλαυγῆ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύμβολα, αὐλῆς καθαρότητος· τῇ μορφῇ δὲ μιμούμενον, τὸ φέγγος τῆς Ἀναστάσεως, κράζων· ἠγέρθη ὁ Κύριος. Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, Ἁγνὴ δὲ διαμείνασα, Θεοτόκε Μαρία. διόσε πάντες γεραίρομεν, τιμῶντες Θεοῦ προσασίαν ἡμῶν.

Ἕτερος Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ὠδὴ ᾱ. ἦχος πλ. δ. Χριστὸν δοξάσατε.

Ἐπήρθησαν πύλαι ὀδωνηραὶ, καὶ ἔφριξαν ᾅδαι, καθορῶντες οἱ πυλωροὶ, ἐν τοῖς κατωτάτοις τὸν ἐν ὕψει, τῆς ἡμῶν ἀπάντων ἐπέκεινα φύσεως.

Ἐξέστησαν τάξεις Ἀγγελικαὶ, ὁρῶσαι ἐν θρόνῳ, ἱδρυμένῳ τῷ Πατρικῷ, τιμῶντα ἔκπτωτον φύσιν τῶν ἀνθρώπων, τιμῶντα καθαρμένῳ ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Κατὰ ἀλφάβητον.

Ὠδὴ ά. ἦχος ὁ αὐτός.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Χαῖρε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν ἄϊδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνοῦμέν σε.

Ὁπλον σε ζωηφόρον, τὸν τῆς παγκοσμίου ἀποσάζοντα, γλυκασμὸν σωτηρίας, ἡ Παρθένος Χριστὸν ἀπεκύησεν.

Ἕτερος Κανὼν τῶν Ἁγίων Πάντων.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῶν Ἁγίων Πάντων πολυώνυμα πάγματα μέλπω.

Ὠδὴ ά. ἦχος πλ. Ἁρματηλάτῃ Φαραὼ.

Ὧν σῶν Ἁγίων αὐυμνῶν τὰ πάγματα, τῷ σῷ φωτὶ τιμῶν τὴν ψυχὴν, ταῖς προσβολαῖς τύπων, αὐγασθῆναι δέομαι. σὺ γὰρ εἶ φῶς ἀπρόσιτον, τῆς ἀγνοίας τὸν ζόφον, διώκων τοῖς σοῖς πυρσεύμασι, Λόγε τῷ Θεῷ φωτοδότα Χριστέ.

Ὡς αὐυψώθης ἐπὶ ξύλου ἑκούσας, πρὸς σὴν ἐπίγνωσιν, τιμῶντα τὰ Ἐθνῶν πάσαν, κληρουχίαν Δέσποτα, καὶ φωτὶ καταλάμπουσας, τῆς Ἁγίας Τριάδος, δι' Ἀποστόλων Ἁγίων σε, δι' ὧν τιμῶν ἀπάτην ἀπήλασας.

Ὁμοθεσίας σε Χριστὲ παθόμενοι, οἱ σοὶ Ἀπόστολοι, τὰ ἐπὶ γῆς πάντα, δισεβῶς ἀπώσαντο· καὶ τῷ φωτὶ τῆς χάριτος, καταφαίδρυναν πᾶσαν, τιμῶν Οἰκουμένην οἱ σύνδοξοι, διαγγελικῶς σε κηρύττοντες.

Τὸν Γολγοθιώμενοι Σταυρὸν οἱ Μάρτυρες, τὸν σὸν ἀράμενοι, καὶ σὸν σεπτὸν Πάθος, ἀκλινῶς μιμούμενοι, τυραννικῶν ὄκ ἔπτηξαν, ἀπειλῶν οἱ γενναῖοι, ὐ πῦρ, ὐ ξίφος, ὐ μάστιγας, ἀλλ' ὐδὲ λιμὸν, ὐδὲ θάνατον.

Θεοτοκίον.

Γνῶμαν ἀνδρείαν αἱ Παρθένοι Παναγνε, ἀναλαβοῦσαι σαφῶς, μαρτυρικὰς ἄθλας, ἀκλινῶς μιμούμεναι· καὶ ψαλμικῶς ὀπίσω σε, τῷ Υἱῷ σε Παρθένε, ἐνθέως σπαραγαλλόμεναι, τῷ Παμβασιλεῖ προσπέχθησαν.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ στερεώσας καταρχὰς, τὰς Οὐρανοὺς ἐν σοφίᾳ, καὶ τιμῶν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστὲ, τῆς Ἐκκλησίας στήριξον, ὅτι ὄκ ἔστι πλούσιος, Ἅγιος μόνος φιλάνθρωπε.

Καπεληθεὶς τὸν Ἀδάμ, τῇ γεύσει τῆς ἁμαρτίας, τῆς σαρκός σου τὸ σωτήριον Πάθος, ἐδιηγήσω Χριστέ. αὐτὸς γὰρ ὄκ ὑπέθου, τῆς τοῦ θανάτου πέρας, πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

Ἧς Ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ θανάτου καὶ σκιᾶς καθημένοις, ὁ Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ Θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τότε τὰ σκῦλα διήρπασε. Θεοτοκίον.

Ὧν Χερουβὶμ, καὶ Σεραφὶμ, ἐδέχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε. σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἐν σῇ γαστρὶ Ἀμόλυντε. διὸ πιστοί σε πάντες, ὕμνοις Ἁγνὴ μακαρίζομεν.

Αἶνος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἐπαθήσαντα πρώην, τῇ ἐντολῇ Κύριε, τοῦ πεποιηκότος με, ὄντως σὺ

ἀπεξεύωσας, ὃν μορφωσάμενος, ὑπακολού-
τε παιδάσας, σεαυτῷ ἀνέπλασας διὰ
Σταυρώσεως.

Ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα, προεγνωκὼς Κύριε,
καὶ τῇ σῇ σωτέσει, συμπήξας τὰ ὑπο-
χθόνια, οὐκ ἀπηξίωσας, συγκαταβάσεσι
Λόγε, τῷ Θεῷ ἀναζῆσαι τὸν κατ' εἰκόνα σε.

Ἄλλο. Σὺ εἶ τὸ γερέωμα.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σε
Παύαγνε, ταῖς προσβολαῖς, ἀποκρου-
μένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Ἐπ' ἀς τῆς Προμήτορος, σὺ ἐπανόρθω-
σις γέγονας, τὸν Ἀρχηγὸν, τῆς ζωῆς
τῷ Κόσμῳ, Θεοτόκε κυήσασα.

Ἄλλο. Ὁ γερεώσας καταρχάς.

Ἐρωσιύλῳ ἱερᾶ, οἱ Ἱερεῖς καὶ Ποιμέ-
νες, ἐνδυσάμενοι καὶ ταύτῃ ἐμφρό-
νως, κυβερνήσαντες Χριστὲ, ἀξίως κατε-
κόσμησαν, διδασκαλίας λόγον, ἄνωθεν
ὄντως πλατήσαντες.

Ῥαιωθεύτες κολλοναῖς, τῆς πρώτης
καλλοποιΐας, καὶ φαυσύτες ἀπλανεῖς
ὡς φωστῆρες, ὁρανώσατε Χριστὲ, τὴν Ἐκ-
κλησίαν Ἅγιοι. ἄλλοθεν ἄλλος ταύτῃ,
ποικίλως κατακοσμήσαντες.

Ὁμῷ παθόμενοι τῷ σῷ, τῶν μακα-
ρίων οἱ δῆμοι, πολυτρόποις ἀρεταῖς
φαιδρυνθεύτες, ἐκληρώσαντο μονὰς, τὰς
ὁρανίας χαίροντες. ἄλλῃ γὰρ ἄλλος παύ-
τες, ταύτας ἀξίως ἐπλήρωσαν.

Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, τὸν ἐκ Θεοῦ
Θεὸν Λόγον, ἀπεγεύνησας ἡμῖν Θεο-
μῆτορ· οὗ Νεανίδες ἄγναι, θεοπρεπῶς
ἐπόθησαν, καὶ σὲ ὀπίσω πᾶσαι, τούτῳ
σαφῶς ἠκολούθησαν.

Κατάβασία. Τὰς σὰς ὑμνολόγους.

Κάθισμα, ἦχος πλ. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Προπατόρων Πατέρων Πατριαρχῶν, Ἀ-
ποστόλων Μαρτύρων Ἱεραρχῶν, Προ-
φητῶν καὶ Ὁσίων σε, Ἀσκητῶν καὶ Δικαίων
τε, καὶ παντὸς ὀνόματος, ἐγγεγραμμέ-
νε ἐν Βίβλῳ ζωῆς, τὴν ἁγίαν μνήμην,
πελάντες Χριστὲ ὁ Θεὸς, πάντας συγκι-
νοῦμεν, εἰς πρεσβείαν δεόμενοι· εἰρήνευ-
σον τὸν Κόσμον σε, δι' αὐτῶν ὡς φιλάν-
θρωπος, ἵνα πάντες βοῶμέν σοι· ὁ Θεὸς
ὁ ἐνδοξαζόμενος, ἐν βουλῇ Ἁγίων σε, σὺ
ὑπάρχεις ἀληθῶς, ὁ δοξάσας ἀξίως τὴν
μνήμην αὐτῶν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτὸν, τὸ πα-
νάγιον Ὄρος τὴν φωτεινὴν, νεφέ-
λην ὑμνήσωμεν, βάτον τὴν ἀκατάφλεκ-
τον, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τὴν τῆς
Εὔας ἀνάκλησιν, τῆς Οἰκουμένης πάσης,
τὸ μέγα κειμήλιον. ὅτι σωτηρία, ἐν αὐ-
τῇ διεπράχθη, τῷ Κόσμῳ καὶ ἄφεσις, τῶν
ἀρχαίων ἐγκλημάτων. διὰ τοῦτο βοῶμέν
σοι· Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῶν πταισ-
μάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. σὲ προσάτιν
γὰρ ἔχομεν οἱ δοῦλοί σε,

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Στῆμα Χριστὲ, Κύριε σύμε καὶ δυνά-
μις, σὺ Θεός μου, σύμε ἀγαλλίαμα,
ὁ Πατρικὸς κόλπος μὴ λιπών, καὶ τὴν ἡ-
μετέραν πτωχείαν ἐπισκεψάμενος. διὸ σὺν
τῷ Προφήτῃ, Ἀββακούμ σοι κραυγάζω·
τῇ δυνάμει σε δόξα φιλάνθρωπε.

Στὶ δυσμενῆ, ὄνταμε λίαν ἠγάπησας·
σὺ κενώσει, ξένῃ καταβέβηκας, ἐπὶ
τῆς γῆς, εὐσπλαγχνε Σωτὴρ, τῆς ἐχατιᾶς
με, τὴν ὕβριν μὴ ἀνηνάμενος, καὶ μέ-
νας ἐν τῷ ὕψει, τῆς ἀληθοῦς σε δόξης,
τὸν πρὶν ἠτιμωμένον ἐδόξασας.

Πῖς καθορῶν, Δέσποτα νυῦ ἐκ ξίσα-
ται, διὰ Πάθος, θανάτου λυόμενον,
διὰ Σταυρὸς φάγασαν φθοράν, καὶ διὰ
θανάτου, τὸν ἅδην πλύτε κενούμενον; τῆς
θείας δυνάσείας, σὲ τὸ ἐσταυρωμένε, τὸ
ξίσιον ἔργον φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Στὶ τῶν Πιστῶν, καύχημα πέλεις ἀνύμ-
φευτε, σὺ προσάτις, σὺ καὶ καταφύ-
γιον, Χριστιανῶν τεῖχος καὶ λιμήν. πρὸς
γὰρ τὸν Τίον σε, ἐντεύξεις φέρεις Παναά-
μωμε· καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν
πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον Ἁγνὴν σε γι-
νώσκοντας.

Ἄλλο. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὦ, Σταυρῷ σε προσήλωσαν, οἱ τῶν
παρανόμων παῖδες φιλάνθρωπε· διὸ
ἔσωσας ὡς εὔσπλαγχνος, τοὺς δοξάζοντάς
σε τὰ Παθήματα.

Ἔναρας ἐκ τοῦ Μνήματος, πάντας συ-
ανέστησας τοὺς ἐν ᾅδῃ νεκρούς, καὶ

ἐφώ-

ἐφώτισας ὡς εὔσπλαγχνος, τὰς δοξάζοντάς σε τῇ Ἀναστάσει.

Τῆς Θεοτόκε. Ὁ αὐτός.

Τὸν σάρκα βλαστήσασα, τὸν ζωοποιὸν ἀνήρωτος ἄρρα, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ ζωὴν, Θεοτόκε σῶζε τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτόκον σε Παναγνε, οἱ πεφωτισμένοι πάντες κηρύττομεν. τὸν γὰρ Ἥλιον ἐκύησας, τῆς Δικαιοσύνης Ἀμίαπάρθενε.

Ἄλλο. Σύμβολον Χριστὲ, Κύριε.

Ἐνακραθεὶς, ὅμιλος ὁ τῶν Ἁγίων σε, δι' ἀγάπης, καὶ σοὶ ἑνηδόμενος, ἐλικρινῶς τε καὶ καθαρῶς, ἐν ἀγαλλιάσει, χορείαν τὴν ἀκατάλυτον, Ἀγγέλοις συγχορδίει, περὶ σὲ παντεπόπτα, τὸν ἀπάντων Θεόντε, καὶ Κύριον.

Ἐανικῶς, εὐδόξοι Ἱερομάρτυρες, τῶν Μαρτύρων, σέφος ἀνεδύσασθε, τῷ θεάρχῃ, βάσματι τὸ πρὶν, τῆς Ἱερωσύνης, ἠγλαϊσμένοι πανόλβιοι. διὸ διπλᾶς στεφάνους, ἐπαξίως λαβόντες, σὺν Χριστῷ αἰωνίως ἀγάλλεσθε.

Ὁ τῆς σαρκὸς, φρόνημα ἅπαν τῷ πυθμένι, Θεοφόροι, ὄντως ὑπετάξατε, ἀσκητικῶς, τότε τὰς ὁρμὰς, τὰς ἀκαταχέτους, νηστείᾳ καταμαραίναντες· καὶ νῦν τῆς ἀπαθείας τῷ φωτὶ πυρσωθέντες, ἀμοιβὰς τὰς τῶν πόνων εἰλήφατε.

Ὡς τὸ Χριστὸ, Μάρτυρες τὸ Πρωτομάρτυρος, τὰς βασάνους, ἄγαν ὑπεμείνατε, καρτερικῶς τε, καὶ γενικῶς, ὡς ἐν ἀλλοτρίοις, ἀθλοῦντες σώμασιν εὐδόξοι. καὶ νῦν τῆς Βασιλείας, κληρονόμοι δειχθέντες, τοῖς πιστοῖς τὰς ἰάσεις πηγάζετε.

Θεοτοκίον.

Νύμφη Θεὸ, γέγονας Θεογεννήτρια. τὸν γὰρ τότε, Λόγον προαιώνιον, σωματικῶς τέτοκας ἡμῖν, ἐν ᾧ καὶ Γυναῖκες, ἁγίως πολιτευσάμεναι, καὶ ἄθλοις παμποικίλοις, διὰ σὲ κοσμηθεῖσαι, τῆς Προμήτορος πᾶσιν αὐῶρθωσαν.

Καταβασία. Τὸν ἀνεξιχνίαστον.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Ἵνα τίμε ἀπώσω, ἀπὸ τὸ προσώπε σε τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέμε, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δίκαιον; ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σε, τὰς ὁδούς με κατεύθυνον δέομαι.

Ἐλεύθερωθῆναι ἠυέχε, χλαῖναν πρὸ τὸ Πάθος σε Σῶτερ παιζόμενος, τὸν τὸ Πρωτόπλαστον, περιστέλλων ἀχήμονα γύμνωσιν, καὶ γυμνὸς παγῆναι, ἐν τῷ Σταυρῷ ἁπαμφιάζων, τὸν χιτῶνα Χριστὲ τῆς νεκρώσεως.

Ἐκ χοὸς τὸ θανάτε, σὺν τῷ πεπωκυίᾳ με ἀνῳκοδόμησας, αὐγὰς ἐσίαν, καὶ ἀγήρω Χριστὲ κατεσκεύασας, ἀναδείξας πάλιν, Βασιλικῷ ὥσπερ εἰκόνα, ἀφθαρσίας φωτὶ ἀπαστράπτουσαν.

Θεοτοκίον.

Ἠτιμωμένην παῤῥησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σε κεκτημένη Παναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδῃς δεόμεθα. ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμὸν λαμβάνειν προβαλλόμεθα.

Ἄλλο. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὁδήγησον ἡμᾶς, τῇ σῇ δυνάμει τὸ Σταυρόσε Χριστέ. δι' αὐτοῦ γάρ σοι προσπίπτομεν, καὶ τὴν εἰρήνην παράσχε ἡμῖν φιλάνθρωπε.

Ὑπέρνησον ἡμῶν, τὴν ζωὴν ὡς ὑπεράγαθος, τῶν ὑμνούντων σε τὴν Ἔγερσιν, καὶ τὴν εἰρήνην παράσχε ἡμῖν φιλάνθρωπε. Ἀποθέζοντες.

Κατάλυσον τὸν ἄσπατον κλύδωνα, τῶν παθῶν με, ἡ Θεὸν Κυήσασα, τὸν κυβερνήτην, καὶ Κύριον.

Πατρίδι τῷ τόκῳ σε Ἀχράντε Θεοτόκε, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν τὰ συνήματα.

Ἄλλο. Ἵνα τίμε ἀπώσω.

Ῥοραῖν ὡς Προφῆται, θεῖοι τὰ ἐσόμενα κατηξιώθητε, καὶ ἐπιποθοῦντες, τῆς ψυχῆς δυγενείᾳ καθάραντες, διὰ πολιτείας εἰλικρινοῦς ὦ Θεοφόροι, φωτιζόμενοι θείᾳ τὸ Πνεύματος.

Ὁ Χορὸς τῶν Ἁγίων, νῦν εὐαγλαΐζεται θείοις κάλλεσμασιν, οἱ πρὸ Νόμε πάντες, Πατριάρχαι Προφῆται Ἀπόστολοι, καὶ Μαρτύρων δῆμοι, καὶ Ἀσκητῶν καὶ Διδασκάλων, καὶ Διηγῶν σὺν Ἱερομάρτυσι.

Ἀμπομεύω ὁρῶντες, τὴν τῶν Ἁγίων ὁμήγυριν σήμερον, τῇ σῇ Σῶ-

περ αἴγλη, καὶ λαμπάσιν ἀσβέστοις τῆς χάριτος, τὸν σὸν θεῖον πλοῦτον, τῆ ἀγαθῶν, καὶ δαψιλείαν, ἀνυμνοῦμεν ἀπαύστως φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Περθαύμαστον τόκον, τὸν σὸν ἀγαπήσασαι γυναῖκες παύσεμνοι, τὰ περπνὰ τοῦ βίου, εἰς ἀδὲν ἐλογίσαντο Παναγνε· τῆς αὐτοῦ καὶ μόνης, ἐρωτικῶς ἐπιθυμοῦσαι, ἀγλαΐας καὶ θείας ἐλάμψεως.

Κατάβασια. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐλάθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου. καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγέ μου τὴν ζωήν. πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Λιὰ ξύλου κραταιῶς, καθεῖλέ με ὁ ἀρχέκακος. αὐτὸς δὲ ἀναρτηθείς, Χριστὲ κραταιότερον, Σταυρῷ καταβέβληκας, δαιμονίσας τύπον· τὸν πεσόντα δὲ ἀνέστησας.

Τὸ ὤκταρας τιμῶ Σιών, ἐξανατέλας τοῦ Μνήματος, καινὴν αὐτὶ παλαιᾶς, τελέσας ὡς εὔσπλαγχνος, τῷ Θάψαντί Αἵματι. καὶ νῦν βασιλέας, ἐν αὐτῇ εἰς τοὺς αἰῶνας Χριστέ.

Θεοτοκίον.

Τὸ θάημεν τῶν δανῶν, πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου, Θεογεννῆτορ Ἁγνή, καὶ τύχοιμεν Παναγνε, τῆς θείας ἐλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἄλλο. Τῷ δέησιν ἐχχεῶ.

Ἁλάμας ἐν τῷ Σταυρῷ ἐξήπλωσας, ἰατρείων τῷ ἀκράτως παθοῦσαν, ἐν τῇ Ἐδὲμ, χεῖρα τοῦ Πρωτοπλάστου, καὶ τῆς ἰδίας χολῆς ἀπεγδύσω Χριστὲ, καὶ ἔσωσας ὡς δυνατὸς, τοὺς δοξάζοντάς σου τὰ Παθήματα.

Ἀνάτου ὁ Λυτρωτὴς ἐγδύσατο, τῆς ἀρχαίας ἀποφάσεως ὅπως, καὶ τῆς φθορᾶς, τὸ Βασίλειον λύσῃ, καὶ τοῖς ἐν ᾅδῃ φοιτήσας ἀνέστησε, καὶ ἔσωσεν ὡς δυνατός, τοὺς ὑμνοῦντας αὐτοῦ τὴν Ἀνάστασιν.

Ἄλλο. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ἁδου σε τοῦ Θεοῦ καὶ κιβωτὸν, καὶ παράδεισον ἔμψυχον, καὶ πύλην ἱερὰν, Θεοτόκε οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Ζωῶν καταλύτης ὡς Θεὸς, γεγονὼς ὁ τόκος σου, Μαρία Θεόνυμφε, προσκυνεῖται σὺν Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι.

Ἄλλο. Γλυκάθητί μοι Σωτήρ.

Ὡς εὔτιμον ἐκλεκτὸν, τεθεὶς τὸν λίθον ἀκρόγωνον, οἱ Ἅγιοι ἐν Σιὼν, ἐρόντες σε Δέσποτα, κρηπίδα ἀσάλευτον, ἐκλεκτοὺς ὡς λίθους, ἑαυτοὺς ἐποικοδόμησαν.

Ὑγείησε τῆς πλευρᾶς, ῥανίδες Αἵματος σάξασαι, σὺν ὕδατι θεουργῷ, τὸν Κόσμον ἀνέπλασαν, καὶ θείαν ὁμήγυριν, τῶν Ἁγίων Πάντων, Εὐεργέτα προσεκάλεσαν.

Μνεῖμεν πανευσεβῶς, Μαρτύρων νέφος τὸ εὔθεον, τῇ χάριτι λαμπρυνθὲν, καὶ λάμψαν φαιδρότερον, πορφύρᾳ τοῦ αἵματος, καὶ τῇ ἀλυργίδι, τῆς αὐτῶν γενναίας ἀθλήσεως.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ παναληθὴς, θεὸν σε πάντες γινώσκομεν· δι' ἧς φύσις βροτῶν, ῥωσθεῖσα Παναμωμε, Χριστὸς ὑπερήθλησεν, ἀρετῆς τε πάσης, ἀσεβῶς γέγονεν ἔμπλεως.

Κατάβασια. Τιμῶ θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, ἦχος δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς Κτίσεως ἡ Οἰκουμένη προσφέρει σοι Κύριε, τοὺς Θεοφόρους Μάρτυρας. ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ, τῇ Ἐκκλησίαν σου τῇ πολιτείᾳ σου, διὰ τῆς Θεοτόκου σωτήρησον πολυέλεε.

Οἶκος.

Οἱ ἐν πάσῃ τῇ γῇ μαρτυρήσαντες, καὶ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς μετοικήσαντες· οἱ τὰ Πάθη Χριστοῦ μιμησάμενοι, καὶ τὰ πάθη ἡμῶν ἀφαιρούμενοι, ἐνταῦθα σήμερον ἀθροίζονται, πρωτοτόκων δεικνύοντες Ἐκκλησίαν, ὡς τῆς ἄνω τὸν τύπον ἐπέχουσαν, καὶ Χριστῷ ἐκβοῶσαν· Θεός μου εἶ. Διὰ τῆς Θεοτόκου σωτήρησον πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων.

ᾗ. Τὸ Κυρίως πάντας ὑμνῶ τοὺς φίλους. Εἴτις δὲ μέλλων εἰς τοὺς παύτας εἰσίτω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ μετὰ τὴν Πεντηκοστὴν, τὴν τῶν ἁπάντων ἐχὲ τῆς

Οἰκο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Οἰκουμένης ἐν Ἀσίᾳ, Λιβύῃ, καὶ Εὐρώπῃ, Βορρᾶτε, καὶ Νότῳ, Ἁγίων Πάντων Ἑορτὴν ἑορτάζομεν. ἵνα δὴ, μετὰ τῆς τῶ Παναγίω Πνεύματος κάθοδον, οἱ Θειότατοι Πατέρες ἡμῶν ἐθέσπισαν ἐκτελεῖν, ὡσανεὶ τρόπον τινὰ ἐνδεικνύμενοι, ὅτι ἡ τῶ Παναγίω Πνεύματος παρουσία τοιαῦτα διὰ τῶν Ἀποστόλων ἐνήργησεν, ἁγιάσασα, καὶ σοφίσασα τὰς ἀπὸ τῶ ἡμετέρω φυράματος, εἰς ἀποπλήρωσιν τῶ ἐκπεπτωκότος ἐκείνω Τάγματος Ἀγγελικῶ, τότε ἀποκαταστήσασα, καὶ Θεῷ διὰ τῶ Χριστῶ παραπέμψασα. τὰς μὲν, διὰ τῶ Μαρτυρίω, καὶ αἵματος, τὰς δὲ, δι' ἐναρέτω πολιτείας καὶ ἀγωγῆς, καὶ τὰ ὑπὲρ φύσιν διαπράττεται. κάτωσι μὲν γὰρ τὸ Πνεῦμα ἐν ἅδῃ πυρὸς, φύσει τῷ αὐωπάτω ἔχον ῥοπήν. ἄνωσι δὲ πρὸς τὰ ἄνω ὁ χῶρος, φύσει καπάῤῥοπος ὤν, καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα πρὸ βραχέος μὲν, ἡ προσληφθεῖσα, καὶ θεωθεῖσα τῷ Θεῷ Λόγῳ σὰρξ ὑψωθεῖσα, καὶ ἐκ δεξιῶν τῆς Πατρικῆς δόξης καθίσασα. νῦν δὲ καὶ πάντας ἕλκει τοὺς βουλομένους, ὡς ἡ ὑπόχεσις, ὥσπερ τὸ Θεῖον Λόγου ἐνδεικνυμένου τὰ τῆς καταλλαγῆς ἔργα. καὶ τί τὸ σκοπιμώτατον τέλος, τῆς πρὸς ἡμᾶς διὰ σαρκὸς παρουσίας αὐτοῦ καὶ οἰκονομίας. ὅτι τοὺς πρὶν ἀπωσμένους, εἰς εὔνοιαν καὶ φιλίαν ἄγει Θεοῦ. τὸν ἀγνώμονα ἔξ Ἐθνῶν Λαὸν, τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, οἱονεί τινας ἀπαρχὰς, προσφερόσης Θεῷ, τοὺς ἐν ταύτῃ διαφερόντως δοκιμήσαντας. καθ' ἕνα μὲν ὃν τρόπον, ὅπω τῷ τῶν Ἁγίων Πάντων Ἑορτῷ ἑορτάζομεν. κατὰ δεύτερον δὲ, ἐπειδὴ πολλοὶ μὲν δικαίως τῷ Θεῷ, δι' ἀρετῶν δὲ ἄκραν, καὶ ἀλλοτρόπως ἀνώνυμοι παρ' ἀνθρώποις ἐγένοντο, ἢ καὶ διά τινα ἴσως τῶν ἀνθρωπίνων, πολλῶν δὲ ὅμως πρὸς Θεὸν δόξαν ἔχοντες. ἢ καὶ ὅτι, πολλοὶ μὲν κατὰ Χριστὸν ἐπολιτεύσαντο ἐν Ἰνδοῖς, καὶ Αἰγυπτίοις, καὶ Ἄραψι, Μεσοποταμίαται, καὶ Φρυγίᾳ, καὶ τοῖς ἄνωθεν τοῦ Εὐξείνου, ἔτι δὲ ἐν πάσῃ τῇ Ἑσπέρᾳ, ἄχρι καὶ αὐτῶν τῶν Βρεττανικῶν Νήσων, ἁπλῶς εἰπεῖν ἐν Ἀνατολῇ καὶ Δύσει. οὐκ ἂν δ' ἅπαντες τούτους ἅπαντας ὡς χρεὼν τιμήσαι, διὰ τὴν ἀπειρίαν, καθὰ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ παρελήφθη συνήθεια. ἵνα τοίνυν, καὶ τὴν παρ' ἐκείνων πάντων βοήθειαν ἐπαιτώμεθα, ὅπερ δή ποτε γῆς τῷ Θεῷ διηρέσησαν. ἄλλως τε καὶ διὰ τοὺς ἐπιγνησομένους ἴσως Ἁγίους, τὴν τῶν Ἁγίων Πάντων Ἑορτὴν οἱ Θειότατοι Πατέρες ἑορτάζειν ἐθέσπισαν. πάντας τούς τε πρότερον καὶ ὕστερον ἀφανεῖς τε καὶ ἐμφανεῖς, ὅσους δὴ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, σκιρτῶσαν ἡγίασε, τιμῶντες καὶ συμπεριλαμβάνοντες. Ἦ καὶ τρίτον ἐκδῦναι τοὺς κατὰ μέρος ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας ἑορτάζομένους Ἁγίους, καὶ μιᾷ συναχθῆναι ἡμέρᾳ, ἵνα διαχθείη, ὡς ὑπὲρ ἑνὸς Χριστοῦ ἠγωνίσαντο, καὶ πάντες τὸ αὐτὸ τῆς ἀρετῆς ἔδραμον στάδιον, καὶ ὅπω πάντες, ὡς ἑνὸς Θεοῦ δοῦλοι, ἀξίως ἐσεφανώθησαν, τὴν Ἐκκλησίαν ὅτοι συνέσησαν, τὸν ἄνω Κόσμον ἀναπληρώσαντες. διερευνίζοντες δὲ καὶ ἡμᾶς, τὸν ἴσον ἀγῶνα τούτοις αὐύειν, διάφορον ὄντα καὶ πολυειδῆ, πρὸς ὅ, τι ἕκαστος ἔχει δυνάμεως, ὅλῃ προθυμίᾳ ἐπείγεσθαι. τούτοις δὴ τοῖς ἀπ' αἰῶνος Ἁγίοις ἅπασι Λέων ὁ ἀοίδιμος καὶ σοφώτατος Βασιλεὺς, Ναὸν μέγιστον καὶ περικαλλῆ ἀνεδείματο. ἔγγισα δὲ ἐστὶν ὅτος τῶ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Νεῶ, τῆς Κωνσταντίνου ἐντὸς, τὰ μὲν πρῶτα Θεοφανοῦς τῇ αὐτοῦ πρώτῃ, ὥς φασι, Γυναικὶ, τοῦτον οἰκοδομῶν, διαρεσησάσῃ κατάκρως τῷ Θεῷ, καὶ τὸ δὴ παράδοξον ἐν μέσῳ θορύβων, καὶ τῶν Βασιλείων ἐντός. ἐπεὶ δὲ τῇ Ἐκκλησίᾳ κοινωσάμενον τὸν σκοπὸν, οὐκ ἔχε πειθομένῃ ταύτῃ τῷ ἑαυτοῦ θελήματι. ἅμα μὲν τὸ τοῦ Βασιλέως ἔχεσαν φρόνημα, ὁμοῦ δὲ καὶ μὴ δεῖν εἶναι λογισαμένῃ τῇ χθές, καὶ πρότερα Βασιλικῇ φαντασίᾳ, καὶ τρυφῇ φθειρομένῃ, ἑαυτῆς ὅπω τιμήσαι, ὡς καὶ Ναῷ σεμνοῦσαι μεγαλοπρεπεῖτε καὶ ἑαυτῇ, μὴ καὶ τοῦ χρόνου παραχρόντος, ταύτῃ τὸ τίμιον καὶ σεβάσμιον, καὶ τῷ Θεῷ διηρέσησαν· ὁ σοφώτατος Βασιλεὺς, συναδοκούσης καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἁπάσης, τὸν ἀνεγερθέντα δόμον τοῖς ἁπανταχοῦ τῆς γῆς πᾶσιν Ἁγίοις ἀνέθετο, ἁπάντων· εἰ καὶ Θεοφανὼ Ἁγία, μετὰ τούτων πάντων συναριθμοῖτο. ἐγὼ δὲ οἶμαι, κἀντεῦθεν ἐπὶ μᾶλλον χρῆν τῇ ἀρχῇ,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καὶ τὴν παροῦσαν Ἑορτὴν ἑορτάζεσθαι, ὅσαν καὶ πρότερον. τότε δὲ χαίρειν καὶ ὑσέραν τῷ Τεμφθίῳ κεῖσθαι, ἅρδην πάσας τὰς Ἑορτὰς περικλείσασαν ὡς φραγμόν. ἡ γὰρ τῆς Ἐκκλησίας διάταξίς τε καὶ κατάστασις, καὶν ἄνωθεν ἤρξατο, κατ' ὀλίγον ἄρασα καθισαμένη, καὶ ὡς ἐλαχίστη, ἀλλ' ὅμως ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Βασιλέως τότε, εἰς τὸ παντελὲς κατέστη καὶ ἐτυπώθη, ὡς νῦν ἔχει τάξεώς τε, καὶ καταστάσεως. τὸ δὲ Τεμφθίον, ὡς ἐν βραχεῖ φάναι, περιέχει, ἐντὸς διηγόμενον, ἐμμελῶς ὅσα ὁ Θεὸς περὶ ἡμᾶς ἀῤῥήτοις λόγοις ἐνήργησε. τὴν τοῦ Διαβόλου ἐξ Οὐρανοῦ ἔκπτωσιν διὰ τῆς πρώτης παρακοῆς. τὴν ἐξορίαν τοῦ Ἀδὰμ καὶ παράβασιν. τὴν δι' ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ Λόγου οἰκονομίαν ἅπασαν, καὶ ὅπως εἰς Οὐρανοὺς διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος αὖθις ἀνεβιβάσθημεν, καὶ τὸ ἐκπεπτωκὸς ἐκεῖνο πάγμα ἀνεπληρώσαμεν, ὃ διὰ τῆς Ἁγίων Πάντων γνωρίζεται. Ἰσέον δὲ, ὡς ἅπαντα νῦν ἑορτάζομεν, ὅσα ἀγαθοδότως ἡγίασε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, λέγω δὴ τοὺς ὑψηλοτάτους καὶ ἁγιασικοὺς Νόας, τὰ ἐννέα δηλαδὴ πάγματα· τοὺς Προπάτορας καὶ Πατριάρχας· τοὺς Προφήτας, καὶ τοὺς ἱεροὺς Ἀποστόλους· τοὺς Μάρτυρας, καὶ τοὺς Ἱεράρχας· τοὺς Ἱερομάρτυρας καὶ Ὁσιομάρτυρας· τοὺς Ὁσίους καὶ Δικαίους· καὶ ἁπάσας τὰς τῆς Ἁγίων Γυναικῶν χορείας, καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας ἀνωνύμους Ἁγίους· μεθ' ὧν ἔσωσαν καὶ οἱ ἐπιγνησόμενοι. πρὸ δὲ πάντων, καὶ ἐν πᾶσι, καὶ μετὰ πάντων, τὴν τῆς Ἁγίων Ἁγίαν, τὴν Ὑπεραγίαν, καὶ αὐτῶν ὑπερασυγκρίτως κρείττονα τῆς Ἀγγελικῶν πραγμάτων, τὴν Κυρίαν ἡμῶν καὶ Δέσποιναν Θεοτόκον Μαρίαν τὴν Ἀπάρθενον. Ἧς ταῖς πρεσβείαις χαρὶς ὁ Θεὸς, καὶ πάντων τῆς ἀπ' αἰῶνος Ἁγίωσα, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Θεὸν συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἡδέσθη ἐν Βαβυλῶνι ποτέ. διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδὶ, ὡς ἐν λειμῶνι χορεύοντες ἐψαλλον· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ Ἔνδοξος κένωσις, ὁ θεῖος πλοῦτος τῆς σῆς πτωχείας χαρὶς, καταπλήττει Ἀγγέλους, Σταυρῷ ὁρώντάς σε καθηλόμενον, διὰ τὸ σῶσαι τοὺς πίστει κραυγάζοντας· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ Θάλασσα καθόδῳ σε, φωτὸς ἐπλήσθη τὰ καταχθόνια, καὶ τὸ σκότος ἠλάθη, τὸ περὶ διῶκον. ὅθεν αὐέσησαν, οἱ ἀπ' αἰῶνος δεσμῶται κραυγάζοντες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἁπάντων μὲν Κύριον, ἑνὸς δὲ μόνου μονογενοῦς Υἱὸν, ὀρθοδόξως Πατέρα, θεολογοῦντες σὲ καταγγέλλομεν, καὶ εὖ εἰδότες σὲ ἐκπορευόμενον, Πνεῦμα ἅγιον, συμφυὲς καὶ σωσιδίον.

Ἄλλο. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Σωτηρίαν εἰργάσω, μέσον τῆς Οἰκουμένης προφητικῶς ὁ Θεός. ὑψωθεὶς γὰρ ἐν ξύλῳ, πάντας ἀνεκαλέσω, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἔνασας ἐκ τοῦ πάθους, ὡς ἐξ ὕπνου Οἰκτίρμον, πάντας ἐῤῥύσω φθορᾶς, ἡ Κτίσις δὲ πιστεῦται, διὰ τῶν Ἀποστόλων, κηρυττόντων τὴν Ἔγερσιν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Ἁρθονικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν. διόπερ τὴν Μητέρα, ἐδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγάζομεν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀβδοῦ ἔφυς Παρθένε, Ἰεσσαὶ ἐκ τῆς ῥίζης ἡ παμμακάριστος, καρπὸν ἀνθηφορήσασα, σωτήριον τοῖς πίστει, τῷ Υἱῷσε κραυγάζουσιν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλο. Θεὸν συγκατάβασιν.

Τῶν Ἁγίων τὰ πάγματα, τὸν ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενον, ἀσιγήτως ὑμνοῦντα, τρυφῆς ἐνθέου νῦν ἀπολαύσει, καὶ γεγηθότες χορεύσει ψάλλοντες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ταῖς θείαις ἐλλάμψεσι, τῆς τρισηλίου φωτοχυσίας σεπτῶς, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι, περιλαμφθέντες Μονάδα τρισάριθμον, θεολογοῦμεν Πατέρα συναΐδιον, καὶ τὸν Υἱὸν ἀσεβῶς, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον.

Ἀφρά-

Τῇ φράσῳ τῇ δόξῃ σου, ὅταν ὀφθήσῃ Θεὸς ἐν μέσῳ Θεῶν, τὰς ἀξίας παρέχων, καὶ δωρεαὶ νέμων, καὶ τὰς σεφανους διδὰς, τότε Σῶτερ ἀξίωσον ψάλλειν σοι· ἀλληλούϊα ὁ Θεὸς, ὁ τῆς Πατέρων ἡμῶν.

Τῇ θόμενοι μέλψωμεν, τῷ τῆς Ἁγίων παύτων ὁμήγυρι, ἐκ παντὸς κροτεμενίῳ, καὶ γένος ἅμα, καὶ ἀξιώματος, καὶ πολιτείας, καὶ τύτοις συμψάλλωμεν· ἀλληλούϊα ὁ Θεὸς, ὁ τῆς Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Μείαν τῷ ἄχραντον, καὶ Παναγίαν Θεογεννήτειαν, αἱ Νεανίδες πᾶσαι, χορείαν θείαν ἅμα ςησάμεναι, μεγαλοφώνως ἀγάλλε βοήσατε, ἡ τῆς χαρᾶς τῷ πηγῷ ἡμῖν βλυσάνσα.

Καταβασία.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

Ὑπαπλασίως κάμινον, τῆς Χαλδαίων ὁ Τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε. δυνάμει δὲ κρείττονι, πεμιφθέντας τύτους ἰδὼν, τὸν Δημιεργὸν, καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες ἀλληλούϊα, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψῦτε εἰς παύτας τοὺς αἰῶνας.

Ἧς Ἰησοῦ Θεότητος, ἡ ὑπέρθεος δύναμις, ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς, θεοπρεπῶς ἐξέλαμψε. σαρκὶ γὰρ γδσάμενος, ὑπὲρ παντὸς θανάτυ Σταυρῷ, ἔλυσε τὸν ᾅδυ, τῷ ἰσχυῷ ὃν ἀπαύσως, οἱ Παῖδες ἀλληλούϊα, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψῦτε εἰς παύτας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Σταυρωθεὶς ἐγήγερται, ὁ μεγάλαυχος πέπτωκεν, ὁ καπαπεσὼν, καὶ σωτεμβεὶς ἀνώρθωται, φθορὰ ἐξωσράκισαι, καὶ ἀφθαρσία ἰῶθησαν. ὑπὸ τῆς ζωῆς γὰρ, τὸ θνητὸν κατεπόθη. οἱ Παῖδες ἀλληλούϊα, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψῦτε Χριςὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥιπσφαῆ Θεότητα, ενιαίαν ἐκλάμπσαν, ἄγλιῳ ἐκ μιᾶς τελσυπσάτυ Φύσεως, Γεννήτορα ἄναρχον, ὁμοφυᾶτε Λόγον Πατρὸς, καὶ συμβασιλεῦον ὁμοούσιον Πνεῦμα, οἱ Παῖδες ἀλληλούϊα, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψῦτε εἰς παύτας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλο. Νικηταὶ τυραύνε.

Ὁν ἐπὶ τοῦ ξύλυ, χεῖράμοι ἐκτέναντα τῷ γυμνωθέντι, προσκαλέμενόν με, τῇ αὐτοῦ δυχήμονι θάλψαι γυμνώσει, ἀλληλούϊα παύτα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁν ἐκ καπατάτυ, ᾅδυ με ὑψώσαντα τὸν πεπτωκότα, καὶ τῇ ὑψιθρόνῳ, δόξῃ τοῦ Γεννήτορος τετιμηκότα, ἀλληλούϊα παύτα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τὸν Βασιλέα τῆς Οὐρανῶν.

Ὧν ἐναντίων τὰς θελκτικὰς καὶ φλογώδεις, καθ' ἡμῶν καπάσβεσον βολίδας, ὅπως σε ὑμνῶμεν εἰς παύτας τοὺς αἰῶνας.

Περφυῶς τὸν Δημιεργὸν καὶ Σωτῆρα, Θεὸν Λόγον τέτοκας Παρθένε. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς παύτας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλο. Ἐκπαπλασίως κάμινον.

Γαλιλαῖοι Μάρτυρες, οἱ Προφῆται Ἀπόςολοι, Ἱερομαρτύρων, ὁ σεπτὸς καπάλογος, Δικαίων Ὁσίωντε, καὶ Διδασκάλων θεῖος χορὸς, σὺν ταῖς Μυροφόροις, γυναιξὶ μελῳδύντες· οἱ Παῖδες ἀλληλούϊα, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψῦτε Χριςὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἧς ὑπὲρ νοῦν λαμπρότητος, ἐμφορούμενοι Ἅγιοι, θείας δυφροσύνης, καὶ χαρᾶς πληρύμενοι, θεοὶ χρηματίζετε, τῇ πρὸς Θεὸν ἐγγύτητι, ταῖς θεουργικαῖς, μαρμαρυγαῖς ὁμιλοῦντες, καὶ δόξης τῆς ἀφράςυ, φωτιζύντες ἀκτῖσι, Χριςὸν ὑπερυψῦτε εἰς παύτας τοὺς αἰῶνας.

Ναφανέντες Ἅγιοι, ὡς φωςῆρες πολύφωτοι, τὸν τῆς Ἐκκλησίας, Οὐρανὸν φαιδρυύετε, ποικίλοις χαρίσμασι, καὶ διαφόροις κάλλεσιν, ἐν δικαιοσυνῃ, σωφροσυνῃ αὐδρείᾳ, φρονήσει τὸν Δεσπότην, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψῦτε εἰς παύτας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Μετ' δυφροσύνης ἅπασαι, γυναικῶν αἱ Θεόφρονες, αἱ τελειωθεῖσαι, ἐν Χριςῷ τῷ Πνεύματι, Παρθένον τῷ Ἄχραντον, καὶ ἀληθῆ Μητέρα Θεοῦ, τὴν ἐκ τῆς καπάρας, τῆς προμήτορος Εὔας, ἡμᾶς λυτρωσαμένῳ, ἀλαβῶς παραςᾶσαι, τὸν ταύτης ἀνυμνεῖτε, Καρπὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδας διαγεῖς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

99 Ἔξέρχεται ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανὸς, καὶ τῆς
99 γῆς καπεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς,
99 ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ
99 γαστήρ σε γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν Οὐ-
99 ρανῶν. διόσε Θεοτόκε, Ἀγγέλων, καὶ
99 ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Ἡ θεία, καὶ ἀνάρχῳ φύσει ἁπλῶς, πεφυκὼς συνεπέθης προσλήψει σαρκὸς, ἐν σεαυτῷ, ταύτην ὑποστήσας Λόγε Θεῦ· καὶ πεπονθὼς ὡς ἄνθρωπος, ἔμεινας ἐκτὸς πάθους ὡς Θεός. διόσε ἐν ὁσίαις, δυσὶν ἀδιαιρέτως, καὶ ἀσυγχύτως μεγαλύνομεν.

Ἀπέρα κατ' οὐσίαν τὴν θείκην, ὡς δὲ φύσει γενόμενος Ἄνθρωπος, ἔφης Θεὸν, Ὕψισε τοῖς ἄλλοις συγκατιὼν, ἀναστὰς τὸ Μνήματος, χάριτι Πατέρα τῶν γηγενῶν, τιθεὶς τὸν κτ' φύσιν, Θεόν τε καὶ Δεσπότην· μεθ' ὅσε πάντες μεγαλύνομεν. Θεοτοκίον.

Ῥάθης ὦ Παρθένε, Μήτηρ Θεῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθὸν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτῆς, ὃν ὁ Πατὴρ ἠβούλετο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθὸς, ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ἄλλο. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Θεὸς σὲ φύσει τὸν Υἱὸν, συλληφθέντα ἐν γαστρὶ ἐπισάμεθα, τῆς Θεομήτορος, καὶ γεγονότα δι' ἡμᾶς Ἄνθρωπον, καὶ καθορῶντες ἐν Σταυρῷ, τῇ φύσει μὲν πάσχοντα τῆς ἀνθρωπότητος, ἀπαθῆ δὲ ὡς Θεὸν διαμένοντα.

Ἔλυται σκότος ἀμιδές. ἐκ τοῦ ἅδου γὰρ ἀνέτειλεν Ἥλιος, δικαιοσύνης Χριστὸς, τῆς γῆς φωτίζων πάντα τὰ πέρατα, λάμπων Θεότητος φωτὶ, ὁρατὸς ἀνθρώποις, Θεὸς ἐπίγειος· ὃν ἐν φύσεσι δυσὶ τελείαις μεγαλύνομεν.

Ἄλλο. Κυρίως Θεοτόκον.

Χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, πλήρης σε ἡ μνήμη, τοῖς προσιοῦσιν ἰάματα βρύουσα, καὶ δυσεβοῦς Θεοτόκον σὲ καταγγέλλουσι.

Ἁλμοῖς σε ἀνυμνοῦμεν, Κεχαριτωμένη, καὶ ἀσιγήτως τὸ Χαῖρε προσάγομεν. σὺ γὰρ ἐπήγασας πᾶσι τὴν ἀγαλλίασιν.

Ἄλλο. Ἔξέρχεται ἐπὶ τούτῳ.

Ἐλπίδι καὶ ἀγάπῃ θωρακισθεὶς, καὶ πίστεως πεφραγμένον τὸ σώμαγμα, τῶν ἐκλεκτῶν, πάσας τῶν Τυράννων τὰς ἀπειλὰς, τοὺς αἱκισμοὺς καὶ μάστιγας, χαίροντες ὑπέμειναν δικλεῶς, Χριστὸν πεπλουτηκότες, νικοποιὸν ἐν ἄθλοις, τῆς ἀληθείας Πρωτομάρτυρες.

Τιμένα σωτηρίας τὸν Βαπτιστὴν, Ἀποστόλους, Προφήτας, καὶ Μάρτυρας, σὺν Ἀσκηταῖς, Θείους Διδασκάλους, καὶ Ἱερεῖς, Πατριαρχῶν τε σύλλογον, καὶ Ἱερομάρτυρας δικλεεῖς, Γυναῖκας φιλοθέους, Ὁσίους, καὶ Δικαίους, νῦν ἑπαξίως δοξημήσωμεν.

Τοὺ δοκιμασθέντες τῶν πειρασμῶν, καὶ τρυφαῖς μὴ θελχθέντες ἀγάλλεσθε, ἀλύκτως, θρόνῳ τοῦ Δεσπότου φωτοειδεῖ, παρεστηκότες εὐδόξοι, δήμου τῶν Ἁγίων ἐν Οὐρανοῖς, λυθέντων τῶν ἐσόπτρων, σκιᾶς τε παρελθούσης, τῆς ἀληθείας ταῖς ἐμφάσεσι. Θεοτοκίον.

Ῥάθης διεσώσω σωτηρίαν. διὰ σοῦ γὰρ Ἀγγέλοις ὁμόσκηνοι, ἐν Οὐρανοῖς, ἄνθρωποι γεγόνασιν ἀληθῶς, καὶ μαρτυροῦσι τάγματα, πάντων τῶν Ἁγίων νῦν σὺν αὐτοῖς, ὑμνοῦντες τὸν σὸν τόκον, Παρθένε Θεοτόκε, ἐν αἰωνίοις μελῳδήμασι.

Καταβασία. Ἅπας γηγενὴς.

Ἐξαποστειλάριον ά.

Προῒς Μαθηταῖς συνέλθωμεν, ἐν ὄρει Γαλιλαίας, πίστει Χριστὸν θεάσασθαι, λέγοντα ξεσίαν, λαβεῖν τῶν ἄνω, καὶ κάτω. μάθωμεν πῶς διδάσκει, βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα, τοῦ Πατρὸς Ἅγιον πάντα, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ σώζειν, τοῖς Μύσαις ὡς ὑπέσχετο, ἕως τῆς συντελείας.

Τῶν Ἁγίων. Ὅμοιον.

Τὸν Βαπτιστὴν, καὶ Πρόδρομον, Ἀποστόλους, Προφήτας, Μάρτυρας, Ἱεράρχας τε, Ἀσκητὰς, καὶ Ὁσίους, Ἱερομάρτυρας ἅμα, φιλοθέους Γυναῖκας, καὶ τοὺς Δικαίους ἅπαντας, καὶ Ἀγγέλων τὰς τάξεις, λογικῶς, ὕμνοις καταγέλωμεν δυσωποῦντες, τῆς δόξης τούτων τυχεῖν, πρὸς Χριστὸν τὸν Σωτῆρα.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Θεο-

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ Ἀνωδοξαζόμενος, θεϊκῶς ὑπ' Ἀγγέλων, κόλπων Πατρῴων Ἀχράντε, μὴ ἐκχὰς ἀπορρήτως, τοῖς κάτω σωματεσράφη. σὺ δὲ ταύτης ὑπῆρξας, τῆς σωτηρίας πρόξενος, ἧς ἀγνῶν σε αἱμάτων, τότῳ Ἀγνὴ, ὑπὲρ λόγον σάρκα δανεσαμένη· ὃν αἴτησαι τοῖς δούλοις σε, λύτρον δοῦναι πταισμάτων.

Εἰς τὸς Αἴνες. Πᾶσα πνοὴ, ἰσῶμεν ξ'. ἡ. καὶ ψάλλομεν ξά. Ἀναςάσιμα, ὅ. καὶ Ἀντιφωνικὸν σῦ, ἦχος πλ. δ'.

Κύριε, εἰ καὶ Κειτηρίῳ παρέξης, ὑπὸ Πιλάτε κειμένος, ἀλλ' ἐκ ἀπελείφθης τοῦ θρόνε, τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος, καὶ ἀναςὰς ἐκ νεκρῶν, τὸν Κόσμον ἠλευθέρωσας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίε, ὡς οἰκτίρμων, καὶ φιλάνθρωπος.

Κύριε, ὅπλον κατὰ τοῦ διαβόλε, τὸν Σταυρόν σε ἡμῖν δέδωκας. φεύττει γὰρ καὶ τρέμει, μὴ φέρων καθορᾶν αὐτοῦ τιὼ δυνάμιν, ὅτι νεκροὺς ἀνίςᾳ, καὶ θάνατον κατήργησε. διὰ τοῦτο προσκυνοῦμεν, τιὼ Ταφιὼ σε καὶ τιὼ Ἔγερσιν.

Κύριε, εἰ καὶ ὡς θνητὸν ἐν μνημείῳ, Ἰουδαῖοί σε κατέθεντο, ἀλλ' ὡς Βασιλέα ὑπνοῦντα, γρατιῶται σὲ ἐφύλαττον. καὶ ὡς ζωῆς θησαυρὸν, σφραγίδι ἐσφραγίσαντο. ἀλλὰ ἀνέςης, καὶ παρέχες, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ Ἄγγελός σε Κύριε, ὁ τιὼ Ἀνάςασιν κηρύξας, τοὺς μὲν φύλακας ἐφόβησε, τὰ δὲ Γυναῖα ἐφώνησε λέγων· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; ἀνέςη Θεὸς ὤν, καὶ τῇ Οἰκουμένῃ ζωιὼ ἐδωρήσατο.

Ἕτερον ςιχηρὸν Ἀναστολικὸν, ὁ αὐτός.

Παθὲς διὰ Σταυροῦ ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι, Ταφιὼ καπεδέξω τεταμένος, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀθανατίσας ζωοποιήσῃς ἡμᾶς Χριςὲ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς Ἀναςάσεώς σε φιλάνθρωπε.

Ἕτερα ξά. Προσόμοια τῶν Ἁγίων Πάντων. ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Οὓς Ἁγίας ὁ Κύριος, τοὺς ἐν γῇ ἐθαυμάσωσε. τὰ αὐτοῦ γὰρ σίγματα καὶ Παθήματα, ἐν τῇ σαρκὶ ἀνεδέξαντο· ἐν τόποις κοσμούμενοι, καὶ ταῖς θείαις καλλοναῖς, προφανῶς ἀναθέμενοι· ὅς ὑμνήσωμεν, ὡς ἁμάραντα αὔθη, ὡς ἀςέρας, ἀπλανεῖς τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἐθελόθυτα θύματα.

Ἕτερον ξά. Ἐκέκραξαν οἱ Δίκαιοι.

Τοὺν Προφήταις Ἀπόςολοι, σὺν Ὁσίοις Διδάσκαλοι, σὺν Ἱερομάρτυσι παῦτες Δίκαιοι, καὶ Γυναικῶν αἱ ἀθλήσασαι, καὶ πόθῳ ἀσκήσασαι, τῷ Ἁγίων ἡ πληθὺς, καὶ Δικαίων τὰ πάγματα, δόξημεάθωσαν, ἱερᾶς μελῳδίας, ὡς τῆς ἄνω, Βασιλείας κληρονόμοι, ὡς Παραδείσε οἰκήτορες.

Ἕτερον ξά. Θαυμαςὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις.

Οἱ τιὼ γιῶ βραυώσαντες, ἀρετῶν ἐν φαιδρότητι, οἱ Χριςὸ τὸν θάνατον μιμησάμενοι, ἀθανασίας τιὼ πρόξενον, ὁδὸν οἱ βαδίσαντες, οἱ τὰ πάθη τῷ βροτῶν, χαραργίᾳ τῆς χάριτος, ἐκκαθάραντες, οἱ ἐν ὅλῳ τῷ Κόσμῳ ὁμοψύχως, ἐναθλήσαντες γενναίως, αὐδιφημεάθωσαν Μάρτυρες. Δόξα.

Ἐωθινὸν ά. ἦχος δ'.

Εἰς τὸ ὄρος τοῖς Μαθηταῖς ἐπειγομένοις, διὰ τιὼ χαμόθεν ἔπαρσιν, ἐπέςη ὁ Κύριος. καὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν, καὶ τιὼ δοθεῖσαν ἐξουσίαν παντοχοῦ διδαχθέντες, εἰς τιὼ ὑπ' Οὐρανὸν ἐξαπεςέλλοντο, κηρύξαι τιὼ ἐκ νεκρῶν Ἀνάςασιν, καὶ τιὼ εἰς Οὐρανὸς ἀποκαίσασιν. οἷς καὶ συνδιαιωνίζειν, ὁ ἀψευδὴς ἐπηγγείλατο, Χριςὸς ὁ Θεὸς, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Τὴν περυλογημένη ὑπάρχεις.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τιὼ Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοὶ, εἰς ἰβ'. ἦχος πλ. δ'.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι.

Νήθητι ἡμῶν, Χριςὲ Σωτὴρ τοῦ Κόσμε, ὥσπερ τοῦ Λησοῦ ἐμνήθης ἐπὶ Ξύλε, καὶ καταξίωσον πάντας μόνε Οἰκτίρμον, τῆς οὐρανίε Βασιλείας σε.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες.

Ὑλῶ προσαγαὶς, Σωτὴρ ἡμῶν βαλήσει, ξύλε τὸν Ἀδὰμ, κατάρας ἐλυτρώσω, ἀποδιδὰς ὡς Οἰκτίρμων τὸ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κατ'

κατ' εἰκόνα, καὶ Παραδείσῳ τῷ κατοίκησιν.

Μακάριοι οἱ πραεῖς.

Τ"Κσε Α'δὰμ, καὶ χαῖρε σοὶ τῇ Εὔᾳ, ὅτι ὁ γυμνώσας πρὶν τὰς ἀμφοτέρους, καὶ δι' ἀπάτης λαβὼν ὑμᾶς αἰχμαλώτους, ἐν τῷ Σταυρῷ Χριστὸς κατήργηται.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες, καὶ διψῶντες.

Η'μερον Χριστὸς, ἀνέστη ἐκ τοῦ τάφου, πᾶσι τοῖς Πιστοῖς, παρέχων ἀφθαρσίαν, καὶ τῷ χαρᾷ ἐγκαινίζει ταῖς Μυροφόροις, μετὰ τὸ Πάθος, καὶ τῷ Ε"γερσιν.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοί. Καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τῶν Α'γίων. ᾠδὴ γ'. καὶ ς'.

Προκείμενον τοῦ Α'ποστόλου, ἦχος δ'.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Α'γίοις.

℣. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε.

Ο' Α'πόστολος.

Πρὸς Ε'βραίους Ε'πιστολῆς Παύλου τὸ Α'νάγνωσμα.

Α'δελφοὶ, οἱ Α"γιοι πάντες διὰ Πίστεως κατηγωνίσαντο Βασιλείας, εἰργάσαντο.

Α'λληλούϊα, ἦχος δ'.

Ε'κέκραξαν οἱ Δίκαιοι.

℣. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν Δικαίων.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Ε"ἶπεν ὁ Κύριος, τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· πᾶς ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων.

Κοινωνικόν. Α'ινεῖτε τὸν Κύριον.

Καὶ, Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΕ'ΛΟΣ; ΚΑΙ' ΤΩ͂Ι ΘΕΩ͂Ι ΔΟ'ΞΑ.

Αρχαία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΕΩΘΙΝΑ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ,

Τὰ ἀναγινωσκόμενα ἐν τῷ Ὄρθρῳ ἑκάστης τῆς Κυριακῶν, καὶ Δεσποτικῶν Ἑορτῶν, ἀπὸ τῆς Κυριακῆς δηλονότι τοῦ Θωμᾶ, ἤτοι τοῦ Ἀντιπάσχα, μέχρι τῆς τῶν Ἁγίων Πάντων Ἑορτῆς. Εἰσὶ δὲ ἅπαντα Θ'. κτ' τάξιν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Ἑωθινὸν Α'.

Ἐκ τοῦ κτ' Ματθαίου. Κεφ. κή. 16.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, Οἱ ἕνδεκα Μαθηταὶ, ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, προσεκύνησαν αὐτῷ, οἱ δὲ ἐδίσασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ Ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· Διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν. καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Ἑωθινὸν Δ'.

Ἐκ τοῦ κτ' Λουκᾶ. Κεφ. κδ'. 1.

ΤΗ μιᾷ τῶν Σαββάτων, ὄρθρου βαθέος ἦλθον γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνῆμα, φέρουσαι ἃ ἡτοίμασαν ἀρώματα· καί τινες σὺν αὐταῖς. Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ Μνημείου. Καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὗρον τὸ Σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου, καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις. Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν, καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν, ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων· Ὅτι δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ. Καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ Μνημείου, ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἕνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου, καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἳ ἔλεγον πρὸς τοὺς Ἀποστόλους ταῦτα. Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ Μνημεῖον· καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα· καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Ἑωθινὸν Ε'.

Ἐκ τοῦ κτ' Λουκᾶ. Κεφ. κδ'. 12.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα· καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. Καὶ ἰδοὺ, δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς Κώμην, ἀπέχουσαν σταδίους ἑξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, ἧ ὄνομα Ἐμμαούς. Καὶ αὐτοὶ ὡμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς. Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι, οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἐστὲ σκυθρωποί; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ᾧ ὄνο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἔγνως τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ Προφήτης, δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ· Ὅπως τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Ἄρχοντες ἡμῶν, εἰς κρίμα θανάτου, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν· ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ· ἀλλάγε σὺν πᾶσι τούτοις, τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ γυναῖκές τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὄρθριαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ Σῶμα αὐτοῦ, ἦλθον, λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν Ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἳ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν. Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον οὕτω, καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον· αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὦ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ, τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ Προφῆται. Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν Προφητῶν, διηρμήνευσεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς Γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν Κώμην ὅ ἐπορεύοντο. Καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρώτερον πορεύεσθαι. Καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν, λέγοντες· μεῖνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ, καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον, εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπεδίδου αὐτοῖς. Αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτὸν, καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς διηνοίγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὗρον συνηθροισμένους τοὺς ἕνδεκα, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας· ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως, καὶ ὤφθη Σίμωνι. Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

ΚΥΡΙΑΚΗ τῆς ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Ἐῳθινὸν Ζ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. κ'. 1.

Τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρωῒ σκοτίας ἔτι οὔσης, εἰς τὸ Μνημεῖον, καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ Μνημείου. Τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ πρὸς τὸν ἄλλον Μαθητὴν, ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἦραν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ Μνημείου, καὶ οὐκ οἴδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος Μαθητὴς, καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ Μνημεῖον. Ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ, καὶ ὁ ἄλλος Μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ Μνημεῖον. Καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια· ὁ μέντοι εἰσῆλθεν. Ἔρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ Μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα, Καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἕνα τόπον. Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος Μαθητὴς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ Μνημεῖον, καὶ εἶδε, καὶ ἐπίστευσεν. Οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν Γραφὴν, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ Μαθηταί.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Ἐῳθινὸν Η'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. κ'. 11.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Μαρία εἱστήκει πρὸς τὸ Μνημεῖον κλαίουσα ἔξω. ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ Μνημεῖον, Καὶ θεωρεῖ δύο Ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους, ἕνα πρὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ ἕνα πρὸς τοῖς ποσὶν, ὅπου ἔκειτο τὸ Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι ἦραν τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Καὶ ταῦτα εἰποῦσα, ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἑστῶτα, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει αὐτῇ

τῇ ὁ Ἰησῦς· Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; Ἐκείνη δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός ἐστι, λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτόν· κἀγὼ αὐτὸν ἀρῶ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησῦς· Μαρία. Στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ· Ῥαββονί, ὃ λέγεται, Διδάσκαλε. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησῦς· Μή μου ἅπτου· οὔπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν Πατέρα μου. πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ εἰπὲ αὐτοῖς· Ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεόν μου, καὶ Θεὸν ὑμῶν. Ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλουσα τοῖς Μαθηταῖς, ὅτι ἑώρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

ΤΗΣ Ε. ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Ἑωθινὸν Γ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. Κεφ. ιε'. 9.

ΕΚΕΙΝῼ καιρῷ ἐκείνῳ, Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, πρωῒ πρώτῃ Σαββάτου, ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. Ἐκείνη πορευθεῖσα, ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι. Κἀκεῖνοι, ἀκούσαντες ὅτι ζῇ, καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν. Κἀκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. Ὕστερον, ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἕνδεκα ἐφανερώθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν, καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν Κόσμον ἅπαντα, κηρύξατε τὸ Εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ Κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθείς, σωθήσεται· ὁ δὲ ἀπιστήσας, κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασι ταῦτα παρακολουθήσει. Ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς· Ὄφεις ἀροῦσι· Κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει· ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἕξουσιν. Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὸ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς, ἀνελήφθη εἰς τὸν Οὐρανὸν, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες, ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος, καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος, διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.

ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ἑωθινὸν ε'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. κδ'. 36.

ΕΚΕΙΝῼ καιρῷ ἐκείνῳ, Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν, ἔστη ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι, ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐστέ, καὶ διὰ τί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι· ψηλαφήσατέ με, καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς, καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς· Ἔχετέ τι βρῶσιμον ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος, καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου. καὶ λαβὼν, ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς, ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως, καὶ Προφήταις, καὶ Ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς Γραφάς. καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι οὕτω γέγραπται, καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. Ὑμεῖς δέ ἐστε μάρτυρες τούτων. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρός μου ἐφ' ὑμᾶς. Ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ Πόλει Ἱερουσαλὴμ, ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους. Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν· καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ, εὐλόγησεν αὐτούς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς, διέστη ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν Οὐρανόν. Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης. Καὶ ἦσαν διαπαντὸς ἐν τῷ Ἱερῷ, αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΩΝ ΘΕΟΦΟΡΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Ἑωθινὸν Γ'.

Ἐκ τοῦ κτ. Ἰωάννου. Κεφ. κά. 1.

Τῇ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος. ἐφανέρωσε δὲ ἔτως. Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ δύο. Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· Ὑπάγω ἁλιεύειν. Λέγουσιν αὐτῷ· Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. Ἐξῆλθον, καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. Πρωΐας δὲ ἤδη γενομένης, ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν, οὐ μέντοι ἤδεισαν οἱ Μαθηταὶ ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Παιδία, μή τι προσφάγιον ἔχετε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὔ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὑρήσετε. Ἔβαλον οὖν, καὶ οὐκ ἔτι αὐτὸ ἑλκύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. Λέγει οὖν ὁ Μαθητὴς ἐκεῖνος ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ· ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων οὖν Πέτρος ἀκούσας, ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο, ἦν γὰρ γυμνός, καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. Οἱ δὲ ἄλλοι Μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον, οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων, σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην, καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον, καὶ ἄρτον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων, ὧν ἐπιάσατε νῦν. Ἀνέβη Σίμων Πέτρος, καὶ εἵλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πεντηκοντατριῶν· καὶ τοσούτων ὄντων, οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Δεῦτε ἀριστήσατε. Οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν Μαθητῶν, ἐξετάσαι αὐτόν, Σὺ τίς εἶ; εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν. Ἔρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς, καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον, καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως. Τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Ἑωθινὸν Θ'.

Ἐκ τοῦ κτ. Ἰωάννου. Κεφ. κ'. 19.

Ὀψίας οὔσης τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων. ὅπου ἦσαν οἱ Μαθηταὶ συνηγμένοι, διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ Μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν. καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατήρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον. ἄντινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἄντινων κρατῆτε, κεκράτηνται.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Ἑωθινὸν Α'.

Ἐκ τοῦ κτ. Ματθαίου. Κεφ. κή. 16.

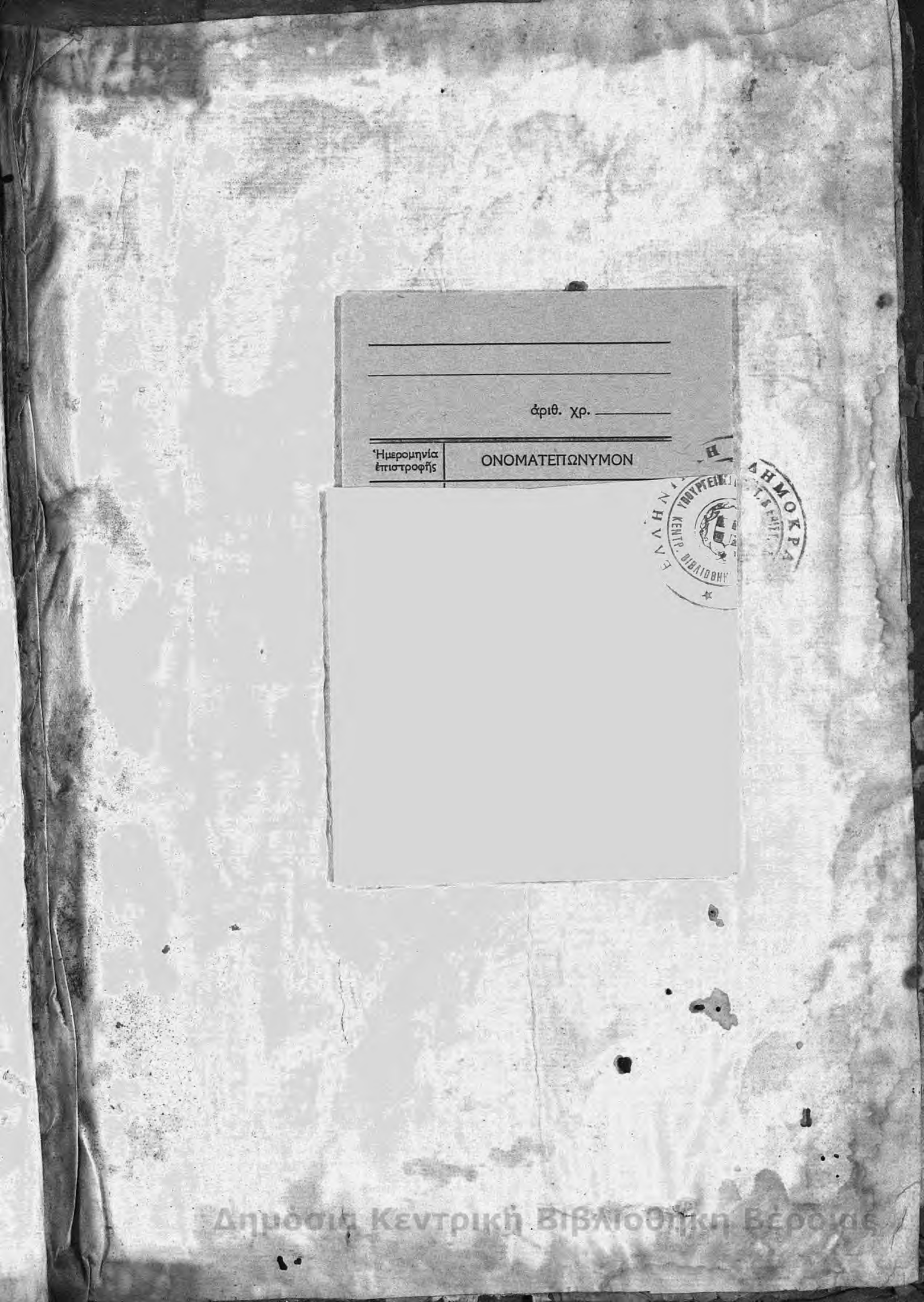
Τῇ καιρῷ ἐκείνῳ, Οἱ ἕνδεκα Μαθηταὶ, ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, προσεκύνησαν αὐτῷ, οἱ δὲ ἐδίσασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ Ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· Διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν. καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

ΤΕΛΟΣ.

Μάιος 1945. Ἐλιτόθη δημιουργία
Ἐν Φυλιάτῃ τῆς Παραστατικῆς
Τῶν Διαμερισμάτων
Ν. ... 39486
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕ
Ἡμερομηνία ἐπιστροφῆς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

άριθ. χρ. _____

Ἡμερομηνία ἐπιστροφῆς	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑ
ΚΕΝΤΡ. ΒΙΒΛΙΟΘΗΚ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας